

ΣΥΛΛΟΓΗ ΝΟΜΟΛΟΓΙΑΣ

2023 - 2025 // ΤΟΜΟΣ II

Equal Legal Aid

ΣΥΛΛΟΓΗ ΝΟΜΟΛΟΓΙΑΣ ΤΟΜΟΣ II

Συλλογή αποφάσεων: ELA

Φωτογραφία εξωφύλλου: © Régis Defurnaux, 2021

" Η φωτογραφία τραβήχτηκε στο στρατόπεδο του Πρέσεβο στη Σερβία. Ο Ιμπραήμ*, 28 ετών, διέφυγε από το Αφγανιστάν πεζός μέσω Ουζμπεκιστάν, χρησιμοποιώντας δίκτυο διακινητών που κόστισε 4.000 ευρώ. Δέχθηκε επίθεση στα σύνορα με το Ιράν, όπου δύο από τους συντρόφους του σκοτώθηκαν από πυροβολισμούς. Έφτασε στη Λέσβο με μια φουσκωτή βάρκα 8 μέτρων στην οποία επέβαιναν 40 άτομα και πέρασε 7 μήνες στο καμπ της Λέσβου πριν μεταβεί στην Αθήνα (οι διακινητές βρίσκονται εκεί και διαχειρίζονται τα δίκτυα, ιδιαίτερα της ανδρικής πορνείας, κάτι που σπάνια αναφέρεται). Μετά από 10 ημέρες στη Βόρεια Μακεδονία, φτάνει στη Σερβία. Είναι τσαγκάρης και θέλει να πάει στην Ευρώπη για να "βοηθήσει τους ανθρώπους να περπατούν καλύτερα."

Copyright © 2026 Equal Legal Aid

Επιτρέπεται η αναπαραγωγή, υπό την προϋπόθεση ότι γίνεται η δέουσα αναφορά στην πηγή.

EQUAL LEGAL AID

Τηλέφωνο: +30 2310511761

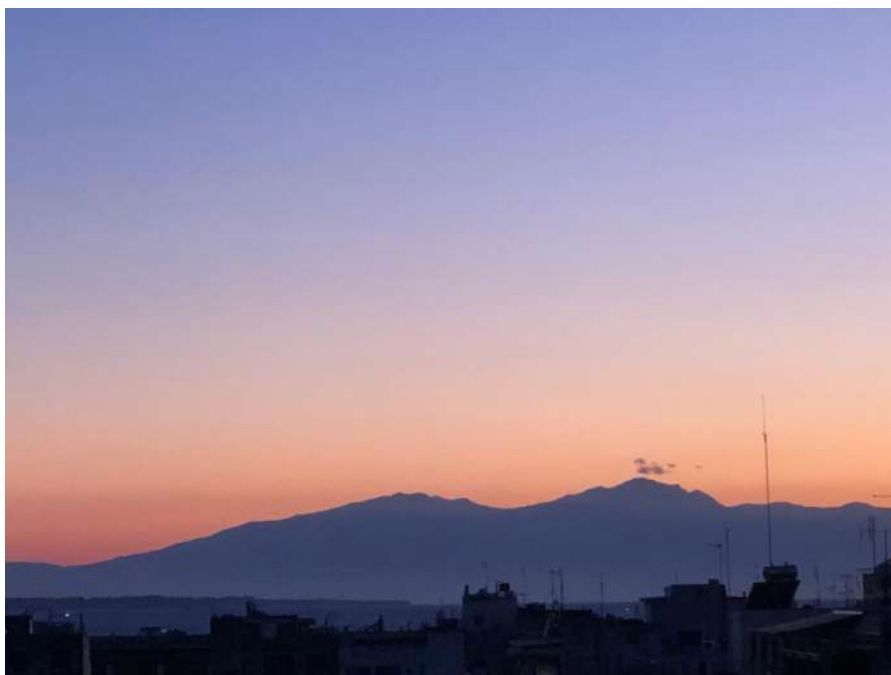
Ηλεκτρονικό ταχυδρομείο: contact@equallegalaid.org

Ιστότοπος: www.equallegalaid.org/

Η Equal Legal Aid (ELA) είναι ένας μη κερδοσκοπικός οργανισμός που παρέχει ενημέρωση, νομική συμβουλευτική και εξατομικευμένη υποστήριξη σε αιτούντες άσυλο και πρόσφυγες κατά τη διάρκεια των διαδικασιών τους εντός της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Ειδικότερα, η ομάδα της ELA παρέχει δωρεάν νομικές υπηρεσίες σε αιτούντες άσυλο που διαμένουν στη Βόρεια Ελλάδα, μέσω ενός προγράμματος παροχής νομικής ενημέρωσης και συμβουλευτικής (ενημερώσεις σε κέντρα ημέρας που φιλοξενούν δραστηριότητες για κοινότητες αιτούντων ασύλου και ανοιχτή γραμμή βοήθειας) καθώς και προγραμματισμένα ραντεβού στα γραφεία της ELA στη Θεσσαλονίκη.

Η ομάδα παρέχει ολοκληρωμένη νομική συνδρομή σε όλα τα στάδια της διαδικασίας ασύλου, από την καταγραφή της αίτησης μέχρι την έκδοση της τελικής απόφασης, συμπεριλαμβανομένης της εκπροσώπησης σε προσφυγές ενώπιον της Αρχής Προσφυγών και των διοικητικών δικαστηρίων. Η υποστήριξη αυτή καλύπτει ένα ευρύ φάσμα διαδικασιών, όπως διαδικασία συνόρων, ταχεία διαδικασία που εφαρμόζεται στους αιτούντες διεθνή προστασία που προέρχονται από χώρες με χαμηλά ποσοστά αναγνώρισης, διαδικασία παραδεκτού καθώς και την κανονική διαδικασία.

Από την ίδρυσή της το 2020, η ELA έχει προσφέρει μακροχρόνια νομική υποστήριξη σε περισσότερους από 1.800 αιτούντες άσυλο από 54 διαφορετικές χώρες. Η πλειονότητα των ατόμων που υποστηρίζονται από τον οργανισμό έχει υπαχθεί σε εξαιρετικές διοικητικές διαδικασίες, όπως οι συνοριακές διαδικασίες και οι διαδικασίες παραδεκτού, οι οποίες συχνά περιορίζουν την ουσιαστική πρόσβασή τους στα δικαιώματα και τα ένδικα μέσα που κατοχυρώνονται από το ενωσιακό και το ελληνικό δίκαιο ασύλου.

Θέα του Ολύμπου από τη Θεσσαλονίκη
Πηγή φωτογραφίας:© ELA Team

ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

ΕΥΡΕΤΗΡΙΟ ΥΠΟΘΕΣΕΩΝ ΜΕ ΛΕΞΕΙΣ-ΚΛΕΙΔΙΑ	10
ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΣΥΝΤΟΜΟΓΡΑΦΙΩΝ	14
ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΑΤΑ	14
ΕΙΣΑΓΩΓΗ	15
ΑΚΥΡΩΤΙΚΕΣ ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ	32
ΑΔ192/2023	33
Αρχικό αίτημα – Κατ' ουσίαν εξέταση – Αίτηση ακύρωσης – Κίνα – Μόνη γυναίκα – Δίωξη λόγω θρησκείας – Μη νόμιμη αιτιολογία – Απορρίπτει την αίτηση	
ΑΔ497/2023	35
Αρχικό αίτημα – Κατ' ουσίαν εξέταση – Αίτηση ακύρωσης – Ιράκ – Κουρδικής καταγωγής – Οικογένεια με ανήλικα τέκνα – Δίωξη λόγω θρησκείας – Έμφυλη βία – Παιδί με σωματική αναπηρία – Μη νόμιμη αιτιολογία – Δέχεται την αίτηση	
ΑΔ550/2023	37
Αρχικό αίτημα – Κατ' ουσίαν εξέταση – Αίτηση ακύρωσης – Κίνα – Μόνη γυναίκα – Δίωξη λόγω θρησκείας – Μη νόμιμη αιτιολογία – Δέχεται την αίτηση	
ΑΔ587/2023	39
Αρχικό αίτημα – Κατ' ουσίαν εξέταση – Αίτηση ακύρωσης – Πακιστάν – Ασφαλής χώρα καταγωγής – Μονη μητέρα με ανήλικο τέκνο – Έμφυλη βία – Δίωξη λόγω συμμετοχής σε ιδιαίτερη κοινωνική ομάδα – Μη νόμιμη αιτιολογία – Δέχεται την αίτηση	
ΑΔ82/2023	41
Άδεια διαμονής για εξαιρετικούς λόγους – Αίτηση ακύρωσης – Σουδάν – Μόνος άνδρας – Σωματική αναπηρία – Σοβαρή ασθένεια – Ανθρωπιστική και κρίση ασφάλειας στη χώρα καταγωγής – Απουσία συστήματος υγειονομικής περίθαλψης στη χώρα καταγωγής – Αναδρομική εφαρμογή της νομοθεσίας – Δέχεται την αίτηση	
ΑΔ1/2024	44
Άδεια διαμονής για εξαιρετικούς λόγους – Αίτηση ακύρωσης – Πακιστάν – Οικογένεια με ανήλικα τέκνα – Δεσμοί με την Ελλάδα – Βέλτιστο συμφέρον του παιδιού – Φοίτηση στο σχολείο – Αναδρομική εφαρμογή της νομοθεσίας – Δέχεται την αίτηση	
ΑΔ11/2024	46
Αρχικό αίτημα – Κατ' ουσίαν εξέταση – Αίτηση ακύρωσης – Γουινέα – Μόνος άνδρας – Άφιξη στην Ελλάδα ως ασυνόδευτος ανήλικος – Σωματική αναπηρία – Απουσία συστήματος υγειονομικής περίθαλψης στη χώρα καταγωγής – Έλλειψη υποστηρικτικού δικτύου στη χώρα καταγωγής – Δίωξη λόγω συμμετοχής σε ιδιαίτερη κοινωνική ομάδα – Μη νόμιμη αιτιολογία – Απορρίπτει την αίτηση	
ΑΔ56/2024	50
Αρχικό αίτημα – Κατ' ουσίαν εξέταση – Αίτηση ακύρωσης – Τουρκία – Μόνος άνδρας – Τούρκος υπήκοος κουρδικής καταγωγής – Δίωξη λόγω πολιτικών πεποιθήσεων – Δίωξη λόγω φυλής – Μη συμμόρφωση με προηγούμενη ακυρωτική απόφαση – Μη νόμιμη αιτιολογία – Δέχεται την αίτηση	
ΑΔ222/2024	53
Αρχικό αίτημα – Κατ' ουσίαν εξέταση – Αίτηση ακύρωσης – Καμερούν – Μόνος άνδρας – Δίωξη λόγω συμμετοχής σε ιδιαίτερη κοινωνική ομάδα – ΛΟΑΤΚΙ+ – Δικαίωμα σε αποτελεσματικό ένδικο μέσο – Παραβίαση του δικαιώματος προηγούμενης ακρόασης – Δέχεται την αίτηση	
ΑΔ748/2024	56
Μεταγενέστερο αίτημα – Διαδικασία Παραδεκτού – Αίτηση ακύρωσης – Ακτή Ελεφαντοστού – Άγαμη γυναίκα – Σοβαρή ασθένεια – ΑΓΓΟ – Ακρωτηριασμός Γυναικείων Γεννητικών Οργάνων – Έμφυλη βία – Δίωξη λόγω συμμετοχής σε ιδιαίτερη κοινωνική ομάδα – Απουσία συστήματος υγειονομικής περίθαλψης στη χώρα καταγωγής – Μη νόμιμη αιτιολογία – Απορρίπτει την αίτηση	
ΑΔ6/2025	58
Αρχικό αίτημα – Κατ' ουσίαν εξέταση – Αίτηση ακύρωσης – Ιράν – Άγαμος άνδρας – Δικαίωμα σε αποτελεσματικό ένδικο μέσο – Παράνομη επίδοση απόφασης μέσω ηλεκτρονικού ταχυδρομείου – Εκπρόθεσμη προσφυγή – Παροχή δωρεάν νομικής συνδρομής από δικηγόρους του Μητρώου της Υπηρεσίας Ασύλου – Παράβαση ουσιώδους τύπου της διαδικασίας – Δέχεται την αίτηση	
ΑΔ91/2025	60
Αρχικό αίτημα – Κατ' ουσίαν εξέταση – Αίτηση ακύρωσης – Αφγανιστάν – Μόνος άνδρας – Δίωξη λόγω θρησκείας – Δίωξη λόγω συμμετοχής σε ιδιαίτερη κοινωνική ομάδα – Εθνοτική μειονότητα – Αποκλεισμός από τη διεθνή προστασία – Κίνδυνος νέας δίωξης σε περίπτωση επιστροφής στη χώρα καταγωγής – Ακύρωση απόφασης επιστροφής – Αρχή της μη επαναπροώθησης – Απορρίπτει την αίτηση	
ΑΔ213/2025	65
Μεταγενέστερο αίτημα – Κατ' ουσίαν εξέταση – Αίτηση ακύρωσης – Λαϊκή Δημοκρατία του Κονγκό – Μόνος άνδρας – Ζητήματα ψυχικής υγείας – Θύμα βασανιστηρίων – Δίωξη λόγω συμμετοχής σε ιδιαίτερη κοινωνική ομάδα – ΛΟΑΤΚΙ+ – Μη νόμιμη αιτιολογία – Δέχεται την αίτηση	
ΑΔ206/2025	68
Αρχικό αίτημα – Κατ' ουσίαν εξέταση – Αίτηση ακύρωσης – Ιράν – Μόνος άνδρας – Δίωξη λόγω πολιτικών πεποιθήσεων – Μη νόμιμη αιτιολογία – Απορρίπτει την αίτηση	
ΑΔ677/2025	71
Αρχικό αίτημα – Κατ' ουσίαν εξέταση – Αίτηση ακύρωσης – Μάλι – Μόνος άνδρας – Σοβαρή ασθένεια – Απουσία συστήματος υγειονομικής περίθαλψης στη χώρα καταγωγής – Δίωξη λόγω συμμετοχής σε ιδιαίτερη κοινωνική ομάδα – Παράβαση διατάξεων του νόμου – Μη νόμιμη αιτιολογία – Δέχεται την αίτηση	

ΑΔ267/2025	74
Αρχικό αίτημα – Κατ' ουσίαν εξέταση – Αίτηση ακύρωσης – Λαϊκή Δημοκρατία του Κονγκό – Μόνη γυναίκα – Έμφυλη βία – Θύμα εμπορίας ανθρώπων – Σοβαρή ασθένεια – Ζητήματα ψυχικής υγείας – Οι κρατικές αρχές της χώρας καταγωγής μπορούν να παράσχουν προστασία – Μη νόμιμη αιτιολογία – Δέχεται την αίτηση	
ΑΔ307/2025	77
Μεταγενέστερο αίτημα – Διαδικασία παραδεκτού – Αίτηση ακύρωσης – Συρία – Οικογένεια με ανήλικα τέκνα – Τουρκία ως ασφαλής τρίτη χώρα – Προδικαστικό ερώτημα ενώπιον του Συμβουλίου της Επικρατείας – Μη νόμιμη αιτιολογία – Δέχεται την αίτηση	
ΑΔ314/2025	79
Αρχικό αίτημα – Διαδικασία παραδεκτού – Αίτηση ακύρωσης – Αφγανιστάν – Μόνος πατέρας με ανήλικο τέκνο – Τουρκία ως ασφαλής τρίτη χώρα – Μονομελής Επιτροπή Προσφυγών – Προδικαστικό ερώτημα ενώπιον του Συμβουλίου της Επικρατείας – Μη νόμιμη αιτιολογία – Δέχεται την αίτηση	
ΑΔ370/2025	80
Αρχικό αίτημα – Κατ' ουσίαν εξέταση – Αίτηση ακύρωσης – Κίνα – Μόνη γυναίκα – Δίωξη λόγω θρησκείας – Μη νόμιμη αιτιολογία – Δέχεται την αίτηση	
ΑΔ381/2025	82
Μεταγενέστερο αίτημα – Διαδικασία παραδεκτού – Αίτηση ακύρωσης – Λαϊκή Δημοκρατία του Κονγκό – Μόνος άνδρας – Δίωξη λόγω πολιτικών πεποιθήσεων – Νέα και ουσιώδη αποδεικτικά στοιχεία – Μονομελής Επιτροπή Προσφυγών – Προδικαστικό ερώτημα ενώπιον του Συμβουλίου της Επικρατείας – Μη νόμιμη αιτιολογία – Δέχεται την αίτηση	
ΑΔ406/2025	84
Αρχικό αίτημα – Διαδικασία παραδεκτού – Αίτηση ακύρωσης – Συρία – Μόνος άνδρας – Τουρκία ως ασφαλής τρίτη χώρα – Μονομελής Επιτροπή Προσφυγών – Προδικαστικό ερώτημα ενώπιον του Συμβουλίου της Επικρατείας – Μη νόμιμη αιτιολογία – Δέχεται την αίτηση	
ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ	87
ΝΔ26/2023	88
Άδεια διαμονής για εξαιρετικούς λόγους – Αίτηση αναστολής – Πακιστάν – Οικογένεια με ανήλικα τέκνα – Απασχόληση – Δεσμοί με την Ελλάδα – Φοίτηση στο σχολείο – Δέχεται την αίτηση	
ΝΔ28/2023	89
Άδεια διαμονής για εξαιρετικούς λόγους – Αίτηση αναστολής – Σουδάν – Μόνος άνδρας – Σοβαρή ασθένεια – Κίνδυνος διακοπής της ιατρικής θεραπείας – Δέχεται την αίτηση	
ΝΔ105/2023	90
Αρχικό αίτημα – Κατ' ουσίαν εξέταση – Αίτηση αναστολής – Γουινέα – Μόνος άνδρας – Σοβαρή ασθένεια – Σωματική αναπηρία – Κίνδυνος διακοπής ιατροφαρμακευτικής περίθαλψης – Δεσμοί με την Ελλάδα – Φοίτηση σε σχολείο – Απασχόληση – Διατήρηση σταθερών συνθηκών διαβίωσης – Κίνδυνος βλάβης – Δέχεται την αίτηση	
ΝΔ111/2023	91
Αρχικό αίτημα – Διαδικασία παραδεκτού – Αίτηση αναστολής – Αφγανιστάν – Μόνος άνδρας – Τουρκία ως ασφαλής τρίτη χώρα – Η Τουρκία δεν δέχεται επανεισδοχές από την Ελλάδα – Βλάβη λόγω παραμονής στην Ελλάδα χωρίς νόμιμα έγγραφα για μεγάλο χρονικό διάστημα – Κίνδυνος βλάβης – Δέχεται την αίτηση	
ΝΔ204/2023	92
Μεταγενέστερο αίτημα – Κατ' ουσίαν εξέταση – Αίτηση αναστολής – Καμερούν – Ζητήματα ψυχικής υγείας – Μόνος άνδρας – Δεσμοί με την Ελλάδα – Απασχόληση – Κίνδυνος βλάβης – Δέχεται την αίτηση	
ΝΔ212/2023	93
Δεύτερο μεταγενέστερο αίτημα – Κατ' ουσίαν εξέταση – Αίτηση αναστολής – Αλγερία – Ασφαλής χώρα καταγωγής – Μόνος άνδρας – Σοβαρή ασθένεια – Κίνδυνος διακοπής της ιατρικής θεραπείας – Κίνδυνος βλάβης – Δέχεται την αίτηση	
ΝΔ266/2023	95
Αρχικό αίτημα – Κατ' ουσίαν εξέταση – Αίτηση αναστολής – Μπουρκίνα Φάσο – Μόνος άνδρας – Βλάβη λόγω παραμονής στην Ελλάδα χωρίς νόμιμα έγγραφα για μεγάλο χρονικό διάστημα – Δεσμοί με την Ελλάδα – Απασχόληση – Κίνδυνος βλάβης – Δέχεται την αίτηση	
ΝΔ271/2023	96
Μεταγενέστερο αίτημα – Διαδικασία παραδεκτού – Αίτηση αναστολής – Γκάνα – Ασφαλής χώρα καταγωγής – Μόνη μητέρα με ανήλικο τέκνο – Ζητήματα ψυχικής υγείας – Έμφυλη βία – Κίνδυνος διακοπής της ιατρικής θεραπείας – Βέλτιστο συμφέρον του παιδιού – Κίνδυνος βλάβης – Δέχεται την αίτηση	
ΝΔ332/2023	97
Μεταγενέστερο αίτημα ασύλου – Διαδικασία παραδεκτού – Αίτηση αναστολής – Λαϊκή Δημοκρατία του Κονγκό – Μόνος άνδρας – Ζητήματα ψυχικής υγείας – Δεσμοί με την Ελλάδα – Κίνδυνος βλάβης – Δέχεται την αίτηση	
ΝΔ422/2023	99
Αρχικό αίτημα – Διαδικασία παραδεκτού – Αίτηση αναστολής – Αφγανιστάν – Οικογένεια με ανήλικα τέκνα – Ζητήματα ψυχικής υγείας – Φοίτηση στο σχολείο – Τουρκία ως ασφαλής τρίτη χώρα – Απορρίπτει την αίτηση	
ΝΔ456/2023	100
Αρχικό αίτημα – Κατ' ουσίαν εξέταση – Αίτηση αναστολής – Σιέρα Λεόνε – Μόνη μητέρα με ανήλικο τέκνο – Έμφυλη βία – (ΑΓΓΟ) Ακρωτηριασμός Γυναικείων Γεννητικών Οργάνων – Κίνδυνος βλάβης – Δέχεται την αίτηση	
ΝΔ457/2023	102
Αρχικό αίτημα – Διαδικασία παραδεκτού – Αίτηση αναστολής – Αφγανιστάν – Τουρκία ως ασφαλής τρίτη χώρα – Οικογένεια με ανήλικα τέκνα – Βέλτιστο συμφέρον του παιδιού – Φοίτηση στο σχολείο – Κίνδυνος βλάβης – Δέχεται την αίτηση	
ΝΔ466/2023	103
Αρχικό αίτημα – Κατ' ουσίαν εξέταση – Αίτηση αναστολής – Σομαλία – Μόνος άνδρας – Σοβαρή ασθένεια – Διατήρηση της οικογενειακής ενότητας – Δεσμοί με την Ελλάδα – Κίνδυνος βλάβης – Δέχεται την αίτηση	

ΝΔ502/2023	104
Αρχικό αίτημα – Διαδικασία παραδεκτού – Αίτηση αναστολής – Σομαλία – Τουρκία ως ασφαλής τρίτη χώρα – Οικογένεια με ανήλικα τέκνα – Διατήρηση της οικογενειακής ενότητας – Βέλτιστο συμφέρον του παιδιού – Βλάβη λόγω παραμονής στην Ελλάδα χωρίς νόμιμα έγγραφα για μεγάλο χρονικό διάστημα – Κίνδυνος βλάβης – Δέχεται την αίτηση	
ΝΔ589/2023	106
Αρχικό αίτημα – Διαδικασία παραδεκτού – Αίτηση αναστολής – Αφγανιστάν – Οικογένεια με ανήλικα τέκνα – Ζητήματα ψυχικής υγείας – Τουρκία ως ασφαλής τρίτη χώρα – Βλάβη λόγω παραμονής στην Ελλάδα χωρίς νόμιμα έγγραφα για μεγάλο χρονικό διάστημα – Φοίτηση σε σχολείο – Βέλτιστο συμφέρον του παιδιού – Κίνδυνος βλάβης – Δέχεται την αίτηση	
ΝΔ629/2023	107
Αρχικό αίτημα – Κατ’ ουσίαν εξέταση – Αίτηση αναστολής – Σομαλία – Ζευγάρι – Έμφυλη βία – (ΑΓΓΟ) Ακρωτηριασμός Γυναικείων Γεννητικών Οργάνων – Σοβαρή ασθένεια – Κίνδυνος διακοπής ιατροφαρμακευτικής περίθαλψης – Δεν υφίσταται οικονομική βλάβη εάν οι αιτούντες δεν παρίστανται στη συζήτηση της αίτησης ακύρωσης – Απορρίπτει την αίτηση	
ΝΔ2/2024	109
Αρχικό αίτημα – Διαδικασία παραδεκτού – Αίτηση αναστολής – Συρία κουργικής καταγωγής – Μόνη γυναίκα – Τουρκία ως ασφαλής χώρα – Κίνδυνος βλάβης – Δέχεται την αίτηση	
ΝΔ35/2024	110
Αρχικό αίτημα – Κατ’ ουσίαν εξέταση – Αίτηση αναστολής – Αφγανιστάν – Μόνος άνδρας – Βλάβη λόγω παραμονής στην Ελλάδα χωρίς νόμιμα έγγραφα για μεγάλο χρονικό διάστημα – Δεσμοί με την Ελλάδα – Δέχεται την αίτηση	
ΝΔ37/2024	111
Αρχικό αίτημα – Κατ’ ουσίαν εξέταση – Αίτηση αναστολής – Σιέρα Λεόνε – Ζευγάρι – Ζητήματα ψυχικής υγείας – Κίνδυνος διακοπής ιατροφαρμακευτικής περίθαλψης – Κίνδυνος βλάβης – Δέχεται την αίτηση	
ΝΔ38/2024	113
Αρχικό αίτημα – Κατ’ ουσίαν εξέταση – Αίτηση αναστολής – Ιράν – Μόνος άνδρας – Ζητήματα ψυχικής υγείας – Δεσμοί με την Ελλάδα – Κίνδυνος διακοπής ιατροφαρμακευτικής περίθαλψης – Δέχεται την αίτηση	
ΝΔ39/2024	114
Μεταγενέστερο αίτημα ασύλου – Κατ’ ουσίαν εξέταση – Αίτηση αναστολής – Λαϊκή Δημοκρατία του Κονγκό – Ζευγάρι – Πατέρας με ανήλικο τέκνο – ΛΟΑΤΚΙ+ – Θύμα βασανιστηρίων – Ζητήματα ψυχικής υγείας – Δεσμοί με την Ελλάδα – Διατήρηση της οικογενειακής ενότητας – Βέλτιστο συμφέρον του παιδιού – Δέχεται την αίτηση	
ΝΔ59/2024	116
Αρχικό αίτημα – Διαδικασία παραδεκτού – Αίτηση αναστολής – Συρία – Μόνος άνδρας – Τουρκία ως ασφαλής τρίτη χώρα – Βλάβη λόγω παραμονής στην Ελλάδα χωρίς νόμιμα έγγραφα για μεγάλο χρονικό διάστημα – Δέχεται την αίτηση	
ΝΔ64/2024	117
Αρχικό αίτημα – Διαδικασία παραδεκτού – Αίτηση αναστολής – Συρία – Μόνος άνδρας – Τουρκία ως ασφαλής τρίτη χώρα – Βλάβη λόγω παραμονής στην Ελλάδα χωρίς νόμιμα έγγραφα για μεγάλο χρονικό διάστημα – Δέχεται την αίτηση	
ΝΔ65/2024	118
Αρχικό αίτημα – Κατ’ ουσίαν εξέταση – Αίτηση αναστολής – Ιράν – Μόνος άνδρας – Βάσιμοι λόγοι ακύρωσης – Δέχεται την αίτηση	
ΝΔ71/2024	120
Αρχικό αίτημα – Κατ’ ουσίαν εξέταση – Αίτηση αναστολής – Ιράν κουργικής εθνικής καταγωγής – Μόνος άνδρας – Βάσιμοι λόγοι ακύρωσης – Κίνδυνος βλάβης – Δέχεται την αίτηση	
ΝΔ81/2024	121
Αρχικό αίτημα – Κατ’ ουσίαν εξέταση – Αίτηση αναστολής – Γουινέα – Μόνος άνδρας – ΛΟΑΤΚΙ+ – Απορρίπτει την αίτηση	
ΝΔ110/2024	122
Αρχικό αίτημα – Κατ’ ουσίαν εξέταση – Αίτηση αναστολής – Λαϊκή Δημοκρατία του Κονγκό – Μόνη γυναίκα – Έμφυλη βία – Ζητήματα ψυχικής υγείας – Διατήρηση σταθερών βιοτικών συνθηκών – Δέχεται την αίτηση	
ΝΔ172/2024	124
Αρχικό αίτημα – Κατ’ ουσίαν εξέταση – Αίτηση αναστολής – Αϊτή – Μόνος άνδρας – Ζητήματα ψυχικής υγείας – Κίνδυνος διακοπής ιατροφαρμακευτικής περίθαλψης – Δεσμοί με την Ελλάδα – Δεν υφίσταται οικονομική βλάβη εάν οι αιτούντες δεν παρίστανται στη συζήτηση της αίτησης ακύρωσης – Απορρίπτει την αίτηση	
ΝΔ179/2024	126
Αρχικό αίτημα – Κατ’ ουσίαν εξέταση – Αίτηση αναστολής – Ερυθραία – Μόνη γυναίκα – Έμφυλη βία – Εσφαλμένη εκτίμηση ιθαγένειας – Αξιοπιστία των λόγων ακύρωσης – Κίνδυνος βλάβης – Δέχεται την αίτηση	
ΝΔ183/2024	127
Αρχικό αίτημα – Διαδικασία παραδεκτού – Αίτηση αναστολής – Συρία κουργικής καταγωγής – Μόνος άνδρας – Τουρκία ως ασφαλής χώρα – Βλάβη λόγω παραμονής στην Ελλάδα χωρίς νόμιμα έγγραφα για μεγάλο χρονικό διάστημα – Κίνδυνος βλάβης – Δέχεται την αίτηση	
ΝΔ189/2024	129
Αρχικό αίτημα – Διαδικασία παραδεκτού – Αίτηση αναστολής – Αφγανιστάν – Μόνη γυναίκα – Τουρκία ως ασφαλής τρίτη χώρα – Διατήρηση της οικογενειακής ενότητας – Κίνδυνος βλάβης – Δέχεται την αίτηση	
ΝΔ195/2024	130
Αρχικό αίτημα – Κατ’ ουσίαν εξέταση – Αίτηση αναστολής – Αιθιοπία – Μόνος άνδρας – Ζητήματα ψυχικής υγείας – Διατήρηση σταθερών βιοτικών συνθηκών – Δέχεται την αίτηση	
ΝΔ205/2024	131
Αρχικό αίτημα – Κατ’ ουσίαν εξέταση – Αίτηση αναστολής – Ερυθραία – Μόνη γυναίκα – Εσφαλμένη εκτίμηση ιθαγένειας – Βάσιμοι λόγοι ακύρωσης – Ζητήματα ψυχικής υγείας – Κίνδυνος διακοπής ιατροφαρμακευτικής περίθαλψης – Κίνδυνος βλάβης – Δέχεται την αίτηση	

ΝΔ250/2024	132
Αρχικό αίτημα – Κατ’ ουσίαν εξέταση – Αίτηση αναστολής – Ιράν – Μόνος άνδρας – Ζητήματα ψυχικής υγείας – Διατήρηση σταθερών βιοτικών συνθηκών – Απασχόληση – Απορρίπτει την αίτηση	
ΝΔ299/2024	133
Αρχικό αίτημα – Κατ’ ουσίαν εξέταση – Αίτηση αναστολής – Σουδάν – Μόνος άνδρας – Ζητήματα ψυχικής υγείας – Κίνδυνος διακοπής ιατροφαρμακευτικής περίθαλψης – Δέχεται την αίτηση	
ΝΔ322/2024	135
Αρχικό αίτημα – Κατ’ ουσίαν εξέταση – Αίτηση αναστολής – Ουγκάντα – Μόνη γυναίκα – Έμφυλη βία – Θύμα εμπορίας ανθρώπων – Κίνδυνος βλάβης – Δέχεται την αίτηση	
ΝΔ323/2024	136
Αρχικό αίτημα – Κατ’ ουσίαν εξέταση – Αίτηση αναστολής – Σιέρα Λεόνε – Μόνη γυναίκα – Έγκυος γυναίκα – Κίνδυνος βλάβης – Δέχεται την αίτηση	
ΝΔ340/2024	137
Αρχικό αίτημα – Κατ’ ουσίαν εξέταση – Αίτηση αναστολής – Ερυθραία – Μόνη γυναίκα – Εσφαλμένη εκτίμηση ιθαγένειας – Βάσιμοι λόγοι ακύρωσης – Έμφυλη βία – Κίνδυνος βλάβης – Δέχεται την αίτηση	
ΝΔ 341/2024	138
Αρχικό αίτημα – Κατ’ ουσίαν εξέταση – Αίτηση αναστολής – Ερυθραία – Μόνος άνδρας – Εσφαλμένη εκτίμηση ιθαγένειας – Βάσιμοι λόγοι ακύρωσης – Κίνδυνος βλάβης – Δέχεται την αίτηση	
ΝΔ342/2024	139
Αρχικό αίτημα – Κατ’ ουσίαν εξέταση – Αίτηση αναστολής – Σιέρα Λεόνε – Μόνος άνδρας – ΛΟΑΤΚΙ+ – Σοβαρή ασθένεια – Κίνδυνος διακοπής ιατροφαρμακευτικής περίθαλψης – Ζητήματα ψυχικής υγείας – Κίνδυνος βλάβης – Δέχεται την αίτηση	
ΝΔ378/2024	141
Αρχικό αίτημα – Κατ’ ουσίαν εξέταση – Αίτηση αναστολής – Ερυθραία – Μόνος άνδρας – Εσφαλμένη εκτίμηση ιθαγένειας – Βάσιμοι λόγοι ακύρωσης – Κίνδυνος βλάβης – Δέχεται την αίτηση	
ΝΔ402/2024	142
Αρχικό αίτημα – Κατ’ ουσίαν εξέταση – Αίτηση αναστολής – Γκάνα – Ασφαλής χώρα καταγωγής – Μόνη μητέρα με ανήλικο τέκνο – Βέλτιστο συμφέρον του παιδιού – Έμφυλη βία – Θύμα εμπορίας ανθρώπων – Διατήρηση σταθερών βιοτικών συνθηκών – Διατήρηση της οικογενειακής ενότητας – Δέχεται την αίτηση	
ΝΔ426/2024	144
Αρχικό αίτημα – Κατ’ ουσίαν εξέταση – Αίτηση αναστολής – Γκάμπια – Ασφαλής χώρα καταγωγής – Ζευγάρι – Κίνδυνος διακοπής ιατροφαρμακευτικής περίθαλψης – Ζητήματα ψυχικής υγείας – Σοβαρή ασθένεια – Έμφυλη βία – Διατήρηση της οικογενειακής ενότητας – Δέχεται την αίτηση	
ΝΔ572/2024	145
Αρχικό αίτημα – Κατ’ ουσίαν εξέταση – Αίτηση αναστολής – Ερυθραία – Μόνος άνδρας – Εσφαλμένη εκτίμηση ιθαγένειας – Βάσιμοι λόγοι ακύρωσης – Κίνδυνος βλάβης – Δέχεται την αίτηση	
ΝΔ590/2024	147
Αρχικό αίτημα – Κατ’ ουσίαν εξέταση – Αίτηση αναστολής – Σιέρα Λεόνε – Μόνη γυναίκα – (ΑΓΓΟ) Ακρωτηριασμός Γυναικείων Γεννητικών Οργάνων – Δεσμοί με την Ελλάδα – Απορρίπτει την αίτηση	
ΝΔ591/2024	148
Αρχικό αίτημα – Κατ’ ουσίαν εξέταση – Αίτηση αναστολής – Σιέρα Λεόνε – Μόνος άνδρας – Δεσμοί με την Ελλάδα – Φοίτηση σε σχολείο – Δέχεται την αίτηση	
ΝΔ47/2025	149
Αρχικό αίτημα – Κατ’ ουσίαν εξέταση – Αίτηση αναστολής – Ιράκ – Οικογένεια με ανήλικα τέκνα – Βέλτιστο συμφέρον του παιδιού – Βάσιμοι λόγοι ακύρωσης – Διατήρηση σταθερών βιοτικών συνθηκών – Κίνδυνος βλάβης – Δέχεται την αίτηση	
ΝΔ71/2025	151
Αρχικό αίτημα – Κατ’ ουσίαν εξέταση – Αίτηση αναστολής – Σιέρα Λεόνε – Μόνη γυναίκα – (ΑΓΓΟ) Ακρωτηριασμός Γυναικείων Γεννητικών Οργάνων – Κίνδυνος βλάβης – Δέχεται την αίτηση	
ΝΔ72/2025	153
Αρχικό αίτημα – Κατ’ ουσίαν εξέταση – Αίτηση αναστολής – Λαϊκή Δημοκρατία του Κονγκό – Μόνη γυναίκα – Έμφυλη βία – Θύμα εμπορίας ανθρώπων – Διατήρηση σταθερών βιοτικών συνθηκών – Κίνδυνος βλάβης – Δέχεται την αίτηση	
ΝΔ74/2025	154
Αρχικό αίτημα – Κατ’ ουσίαν εξέταση – Αίτηση αναστολής – Λαϊκή Δημοκρατία του Κονγκό – Μόνος άνδρας – Ζητήματα ψυχικής υγείας – Κίνδυνος διακοπής ιατροφαρμακευτικής περίθαλψης – Κίνδυνος βλάβης – Δέχεται την αίτηση	
ΝΔ78/2025	156
Μεταγενέστερο αίτημα – Διαδικασία παραδεκτού – Αίτηση αναστολής – Σομαλία – Μόνος άνδρας – Κίνδυνος βλάβης – Δέχεται την αίτηση	
ΝΔ88/2025	158
Αρχικό αίτημα – Κατ’ ουσίαν εξέταση – Αίτηση αναστολής – Ερυθραία – Μόνος άνδρας – Εσφαλμένη εκτίμηση ιθαγένειας – Βάσιμοι λόγοι ακύρωσης – Κίνδυνος βλάβης – Δέχεται την αίτηση	
ΝΔ114/2025	159
Αρχικό αίτημα – Κατ’ ουσίαν εξέταση – Αίτηση αναστολής – Ιράκ – Μόνος άνδρας – Μη νόμιμη επίδοση μέσω email – Εκπρόθεσμη προσφυγή – Κίνδυνος βλάβης – Δέχεται την αίτηση	
ΝΔ115/2025	160
Αρχικό αίτημα – Κατ’ ουσίαν εξέταση – Αίτηση αναστολής – Γουινέα – Μόνη γυναίκα – Έμφυλη βία – Ζητήματα ψυχικής υγείας – Κίνδυνος διακοπής ιατροφαρμακευτικής περίθαλψης – Κίνδυνος βλάβης – Δέχεται την αίτηση	

ΝΔ117/2025	161
Αρχικό αίτημα – Κατ’ ουσίαν εξέταση – Αίτηση αναστολής – Ουγκάντα – Μόνη γυναίκα – ΛΟΑΤΚΙ+ – Έμφυλη βία – Λόγοι μη άσχετοι με το καθεστώς διεθνούς προστασίας – Κίνδυνος βλάβης – Δέχεται την αίτηση	
ΝΔ169/2025	163
Αρχικό αίτημα – Κατ’ ουσίαν εξέταση – Αίτηση αναστολής – Ερυθραία – Μόνος άνδρας – Εσφαλμένη εκτίμηση ιθαγένειας – Βάσιμοι λόγοι ακύρωσης – Κίνδυνος βλάβης – Δέχεται την αίτηση	
ΝΔ171/2025	164
Αρχικό αίτημα – Κατ’ ουσίαν εξέταση – Αίτηση αναστολής – Καμερούν – Μόνος άνδρας – ΛΟΑΤΚΙ+ – Μη επανεισδοχές στη χώρα καταγωγής – Δεσμοί με την Ελλάδα – Βλάβη λόγω παραμονής στην Ελλάδα χωρίς νόμιμα έγγραφα για μεγάλο χρονικό διάστημα – Απορρίπτει την αίτηση	
ΝΔ412/2025	166
Αρχικό αίτημα – Κατ’ ουσίαν εξέταση – Αίτηση αναστολής – Ιράκ – Μόνος άνδρας – Σωματική αναπηρία – Σοβαρή ασθένεια – Κίνδυνος διακοπής ιατροφαρμακευτικής περίθαλψης – Διατήρηση σταθερών βιοτικών συνθηκών – Δέχεται την αίτηση	
ΝΔ483/2025	168
Αρχικό αίτημα – Κατ’ ουσίαν εξέταση – Αίτηση αναστολής – Ανιθαγενής (Μπιντούν) – Κουβέιτ – Μόνος άνδρας – Εσφαλμένη εκτίμηση ιθαγένειας (Ιράκ) – Ζητήματα ψυχικής υγείας – Δεν υφίσταται οικονομική βλάβη εάν οι αιτούντες δεν παρίστανται στη συζήτηση της αίτησης ακύρωσης – Απορρίπτει την αίτηση	
ΝΔ850/2025	169
Αρχικό αίτημα – Κατ’ ουσίαν εξέταση – Αίτηση αναστολής – Σιέρα Λεόνε – Μόνος άνδρας – Ζευγάρι – Οικογένεια με ανήλικα τέκνα – Διατήρηση της οικογενειακής ενότητας – Διατήρηση σταθερών βιοτικών συνθηκών – Βέλτιστο συμφέρον του παιδιού – Κίνδυνος βλάβης – Δέχεται την αίτηση	
ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ	171
A.A.H. και λοιποί κατά Ελλάδα	172
Αρχικό αίτημα – Διαδικασία παραδεκτού – Κανόνας 39 του ΕΔΔΑ – Ευρωπαϊκό Δικαστήριο Δικαιωμάτων του Ανθρώπου (ΕΔΔΑ) – Αφγανιστάν – Τουρκία ως ασφαλής τρίτη χώρα – Οικογένεια με ανήλικα τέκνα – Βλάβη λόγω παραμονής στην Ελλάδα χωρίς νόμιμα έγγραφα για μεγάλο χρονικό διάστημα – Φοίτηση στο σχολείο – Ζητήματα ψυχικής υγείας – Βέλτιστο συμφέρον του παιδιού – Δέχεται την αίτηση	
S.S. κατά Ελλάδα	173
Αρχικό αίτημα – Κατ’ ουσίαν εξέταση – Κανόνας 39 του ΕΔΔΑ – Ευρωπαϊκό Δικαστήριο Δικαιωμάτων του Ανθρώπου (ΕΔΔΑ) – Σιέρα Λεόνε – Μόνος άνδρας – ΛΟΑΤΚΙ+ – Σοβαρή ασθένεια – Κίνδυνος διακοπής ιατροφαρμακευτικής περίθαλψης – Ζητήματα ψυχικής υγείας – Δέχεται την αίτηση	
ΑΡΧΗ ΠΡΟΣΦΥΓΩΝ	174
Αριθμός πρωτοκόλλου: 306432/2023	175
Αρχικό αίτημα – Κατ’ ουσίαν εξέταση – Προσφυγή κατά απόφασης πρώτου βαθμού – Αρχή Προσφυγών – 5η Επιτροπή Προσφυγών – Σομαλία – Μόνη γυναίκα – Έμφυλη βία – Κίνδυνος έκθεσης σε απάνθρωπες και εξευτελιστικές συνθήκες – Έλλειψη υποστηρικτικού δικτύου στη χώρα καταγωγής – Επικουρική προστασία	
Αριθμός πρωτοκόλλου: IP/283864/ 2023	176
Αρχικό αίτημα – Κατ’ ουσίαν εξέταση – Προσφυγή κατά απόφασης πρώτου βαθμού – Αρχή Προσφυγών – 13η Επιτροπή Προσφυγών – Λαϊκή Δημοκρατία του Κονγκό – Μόνη γυναίκα – Ζητήματα ψυχικής υγείας – Απουσία συστήματος υγειονομικής περίθαλψης στη χώρα καταγωγής – Κίνδυνος έκθεσης σε απάνθρωπες και εξευτελιστικές συνθήκες – Επικουρική προστασία	
Αριθμός πρωτοκόλλου: IP/15213/2024	176
Αρχικό αίτημα – Κατ’ ουσίαν εξέταση – Προσφυγή κατά απόφασης πρώτου βαθμού – Αρχή Προσφυγών – 5η Επιτροπή Προσφυγών – Ερυθραία – Μόνος άνδρας – Εσφαλμένη εκτίμηση ιθαγένειας – Ευεργέτημα της αμφιβολίας – Κίνδυνος έκθεσης σε απάνθρωπες και εξευτελιστικές συνθήκες – Επικουρική προστασία	
Αριθμός πρωτοκόλλου: IP/76725/2024	177
Αρχικό αίτημα – Διαδικασία παραδεκτού – Προσφυγή κατά απόφασης πρώτου βαθμού – Αρχή Προσφυγών – 8η Επιτροπή Προσφυγών – Αφγανιστάν – Μόνος άνδρας – Τουρκία ως ασφαλής τρίτη χώρα – Κίνδυνος βλάβης – Διαμονή στην Ελλάδα άνω του ενός έτους – Δεκτή η προσφυγή: αναπομπή για νέα εξέταση – Κατ’ ουσίαν εξέταση – Προσφυγικό καθεστώς	
Αριθμός πρωτοκόλλου: IP/81746/2024	178
Μεταγενέστερο αίτημα ασύλου – Διαδικασία παραδεκτού – Προσφυγή κατά απόφασης πρώτου βαθμού – Αρχή Προσφυγών – 18η Επιτροπή Προσφυγών – Σομαλία – Μόνος άνδρας – Τουρκία ως ασφαλής τρίτη χώρα – Η Τουρκία δεν δέχεται επανεισδοχές από την Ελλάδα – Νέα και ουσιώδη αποδεικτικά στοιχεία – Δεκτή η προσφυγή: αναπομπή για νέα εξέταση	
Αριθμός πρωτοκόλλου: IP/94488/2025	180
Μεταγενέστερο αίτημα ασύλου – Κατ’ ουσίαν εξέταση – Προσφυγή κατά απόφασης πρώτου βαθμού – Αρχή Προσφυγών – 18η Επιτροπή Προσφυγών – Σομαλία – Μόνος άνδρας – Δίωξη λόγω συμμετοχής σε ιδιαίτερη κοινωνική ομάδα – Εθνική μειονότητα – Απορρίπτει την αίτηση	
Αριθμός πρωτοκόλλου: IP/88371/2025	181
Αρχικό αίτημα – Κατ’ ουσίαν εξέταση – Προσφυγή κατά απόφασης πρώτου βαθμού – Αρχή Προσφυγών – 10η Επιτροπή Προσφυγών – Μαρόκο – Ασφαλής χώρα καταγωγής – Μόνος άνδρας – Σωματική αναπηρία – Έλλειψη υποστηρικτικού δικτύου στη χώρα καταγωγής – Κίνδυνος σοβαρής βλάβης – Επικουρική προστασία	
Αριθμός πρωτοκόλλου: IP/247273/2025	182
Αρχικό αίτημα – Κατ’ ουσίαν εξέταση – Προσφυγή κατά απόφασης πρώτου βαθμού – Αρχή Προσφυγών – 8η Επιτροπή Προσφυγών – Καμερούν – Μόνη μητέρα με ανήλικο τέκνο – Έμφυλη βία – Δίωξη λόγω συμμετοχής σε ιδιαίτερη κοινωνική ομάδα – Σεξουαλική και έμφυλη βία – Κίνδυνος σοβαρής βλάβης – Προσφυγικό καθεστώς	

ΑΝΑΦΟΡΕΣ ΣΤΟΝ ΣΥΝΗΓΟΡΟ ΤΟΥ ΠΟΛΙΤΗ	183
1η επιστολή σχετικά με την εκτίμηση ιθαγένειας	184
Παρέμβαση του Συνηγόρου του Πολίτη – Εσφαλμένη εκτίμηση ιθαγένειας – 1η επιστολή του Συνηγόρου του Πολίτη επί του θέματος – Αντικείμενο της αναφοράς προς τον Συνήγορο του Πολίτη: Πρόσβαση στα δεδομένα του διοικητικού φακέλου που αφορούν την εξακρίβωση της ιθαγένειας	
2η επιστολή σχετικά με την εκτίμηση ιθαγένειας	185
Παρέμβαση του Συνηγόρου του Πολίτη – Εσφαλμένη εκτίμηση ιθαγένειας – Απάντηση του ΚΕΔ Λέσβου – Θέμα: Πρόσβαση στα δεδομένα του διοικητικού φακέλου που αφορούν την εκτίμηση της ιθαγένειας	
3η επιστολή σχετικά με την εκτίμηση ιθαγένειας	187
Παρέμβαση του Συνηγόρου του Πολίτη – Εσφαλμένη εκτίμηση ιθαγένειας – 2η επιστολή του Συνηγόρου του Πολίτη κατόπιν λήψης περισσότερων αναφορών	
4η επιστολή σχετικά με την εκτίμηση ιθαγένειας	188
Παρέμβαση του Συνηγόρου του Πολίτη – Εσφαλμένη εκτίμηση ιθαγένειας – Νέα απάντηση του ΚΕΔ Λέσβου – Θέμα: Πρόσβαση στα δεδομένα του διοικητικού φακέλου που αφορούν την εξακρίβωση της ιθαγένειας	
5η επιστολή σχετικά με την εκτίμηση ιθαγένειας	189
"Παρέμβαση του Συνηγόρου του Πολίτη – Εσφαλμένη εκτίμηση ιθαγένειας – 3η επιστολή του Συνηγόρου του Πολίτη – Θέμα: Πρόσβαση στα διοικητικά έγγραφα της διαδικασίας εξακρίβωσης της ιθαγένειας	
6η επιστολή σχετικά με την εκτίμηση ιθαγένειας	190
Παρέμβαση του Συνηγόρου του Πολίτη – Εσφαλμένη εκτίμηση ιθαγένειας – 4η επιστολή του Συνηγόρου του Πολίτη – Θέμα: Διαδικασία εξακρίβωσης της ιθαγένειας στο ΚΕΔ Λέσβου	
7η επιστολή σχετικά με την εκτίμηση ιθαγένειας	192
Παρέμβαση του Συνηγόρου του Πολίτη – Εσφαλμένη εκτίμηση ιθαγένειας – 5η επιστολή του Συνηγόρου του Πολίτη – Θέμα: Πρόσβαση στα διοικητικά έγγραφα της διαδικασίας εξακρίβωσης της ιθαγένειας	
1η επιστολή σχετικά με την εξουσιοδότηση	194
Παρέμβαση του Συνηγόρου του Πολίτη – 1η επιστολή του Συνηγόρου του Πολίτη επί του θέματος – Αντικείμενο της αναφοράς προς τον Συνήγορο του Πολίτη: Άρνηση πρόσβασης στα στοιχεία του διοικητικού φακέλου από τον νομικό εκπρόσωπο λόγω μη αποδοχής απλής εξουσιοδότησης με θεωρημένο το γνήσιο της υπογραφής από τον ίδιο τον δικηγόρο	
2η επιστολή σχετικά με την εξουσιοδότηση	195
Παρέμβαση του Συνηγόρου του Πολίτη – 1η απάντηση της Περιφερειακής Υπηρεσίας Ασύλου Θεσσαλονίκης (Μονάδα Ασφαλών Χωρών) – Θέμα: «Απάντηση σχετικά με την υπόθεση υπ' αριθ. [...] υπηκόου Γκάνας	
3η επιστολή σχετικά με την εξουσιοδότηση	197
Παρέμβαση του Συνηγόρου του Πολίτη – 2η απάντηση της Περιφερειακής Υπηρεσίας Ασύλου Θεσσαλονίκης (Μονάδα Ασφαλών Χωρών) – Θέμα: «Συμπληρωματική επιστολή σχετικά με την υπόθεση υπ' αριθ. [...] υπηκόου τρίτης χώρας, πολίτη Γκάνας» ΘΕΜΑ: «Συμπληρωματική επιστολή σχετικά με αρ. υπόθεσης (...) πολίτη τρίτης χώρας υπηκόου Γκάνας	
4η επιστολή σχετικά με την εξουσιοδότηση	197
Παρέμβαση του Συνηγόρου του Πολίτη – Απάντηση της Περιφερειακής Υπηρεσίας Ασύλου Θεσσαλονίκης – Θέμα: Έγγραφο του Συνηγόρου του Πολίτη με αριθ. πρωτ. (...), από 12.04.2024	
Παραρτήμα	199
Απλοποιημένη επισκόπηση της διαδικασίας ασύλου στην ηπειρωτική Ελλάδα	207

ΕΥΡΕΤΗΡΙΟ ΥΠΟΘΕΣΕΩΝ ΜΕ ΛΕΞΕΙΣ-ΚΛΕΙΔΙΑ

Ευρετήριο Υποθέσεων με Λέξεις-Κλειδιά

Α΄ βαθμός προσφυγής: 175, 176, 177, 178, 180, 181, 182

Άγαμη γυναίκα: 56

Άγαμος άνδρας: 58

Αίτηση ακύρωσης: 33, 35, 37, 39, 41, 44, 46, 50, 53, 56, 58, 60, 65, 68, 71, 74, 77, 79, 80, 82, 84

Αίτηση αναστολής: 88, 89, 90, 91, 92, 93, 95, 96, 97, 99, 100, 102, 103, 104, 106, 107, 109, 110, 111, 113, 114, 116, 117, 118, 120, 121, 122, 124, 126, 127, 129, 130, 131, 132, 133, 135, 136, 137, 138, 139, 141, 142, 144, 145, 147, 148, 149, 151, 153, 154, 156, 158, 159, 160, 161, 163, 164, 166, 168, 169

Αίτηση αναστολής δεκτή: 88, 89, 90, 91, 92, 93, 95, 96, 97, 100, 102, 103, 104, 106, 109, 110, 111, 113, 114, 116, 117, 118, 120, 122, 126, 127, 129, 130, 131, 133, 135, 136, 137, 138, 139, 141, 142, 144, 145, 148, 149, 151, 153, 154, 156, 158, 159, 160, 161, 163, 166, 169

Ακρωτηριασμός Γυναικείων Γεννητικών Οργάνων (ΑΓΓΟ): 56, 100, 107, 147, 151

Αλγερία: 93

Αναδρομική εφαρμογή της νομοθεσίας: 41, 44

Ανθρωπιστική και κρίση ασφάλειας στη χώρα καταγωγής: 41

Ανιθαγενής (Μπιντούν): 168

Αποκλεισμός από τη διεθνή προστασία: 60

Απορρίπτει την αίτηση: 33, 46, 56, 60, 68, 99, 107, 121, 124, 132, 147, 164, 168, 180

Απουσία συστήματος υγειονομικής περίθαλψης στη χώρα καταγωγής: 41, 46, 56, 71, 176

Απασχόληση: 88, 90, 92, 95, 132

Αποδοχή προσφυγής με αναπομπή για νέα εξέταση: 177, 178

Αρχή Προσφυγών: 175, 176, 177, 178, 180, 181, 182

Αρχή της μη επαναπροώθησης: 60

Αρχικό αίτημα: 33, 35, 37, 39, 46, 50, 53, 58, 60, 68, 71, 74, 79, 80, 84, 90, 91, 95, 99, 100, 102, 103, 104, 106, 107, 109, 110, 111, 113, 116, 117, 118, 120, 121, 122, 124, 126, 127, 129, 130, 131, 132, 133, 135, 136, 137, 138, 139, 141, 142, 144, 145, 147, 148, 149, 151, 153, 154, 158, 159, 160, 161, 163, 164, 166, 168, 169, 172, 173, 175, 176, 177, 181, 182

Ασφαλής τρίτη χώρα: 77, 79, 84, 91, 99, 102, 104, 106, 109, 116, 117, 127, 129, 172, 177, 178

Ασφαλής χώρα καταγωγής: 39, 93, 96, 142, 144, 181

Αφγανιστάν: 60, 79, 91, 99, 102, 106, 110, 129, 172, 177

Αϊτή: 124

Αξιοπιστία των λόγων ακύρωσης: 126

Βάσιμοι λόγοι ακύρωσης: 118, 120, 131, 137, 138, 141, 145, 149, 158, 163

Βέλτιστο συμφέρον του παιδιού: 44, 96, 102, 104, 106, 114, 142, 149, 169, 172

Βλάβη λόγω παραμονής στην Ελλάδα χωρίς νόμιμα έγγραφα για μεγάλο χρονικό διάστημα: 91, 95, 104, 106, 110, 116, 117, 127, 164, 172

Γκάμπια: 144

Γκάνα: 96, 142

Γουινέα: 46, 90, 121, 160

Δέχεται την αίτηση: 35, 37, 39, 41, 44, 50, 53, 58, 65, 71, 74, 77, 79, 80, 82, 84, 88, 89, 90, 91, 92, 93, 95, 96, 97, 100, 102, 103, 104, 106, 109, 110, 111, 113, 114, 116, 117, 118, 120, 122, 126, 127, 129, 130, 131, 133, 135, 136, 137, 138, 139, 141, 142, 144, 145, 148, 149, 151, 153, 154, 156, 158, 159, 160, 161, 163, 166, 169, 172, 173

Δεσμοί με την Ελλάδα: 44, 88, 90, 92, 95, 97, 103, 110, 113, 114, 124, 147, 148, 164

Δεύτερο μεταγενέστερο αίτημα: 93, 95

Διαδικασία παραδεκτού: 56, 77, 79, 84, 91, 96, 97, 99, 102, 104, 106, 109, 116, 117, 127, 129, 156, 172, 177, 178

Διαμονή στην Ελλάδα άνω του ενός έτους: 177

Διατήρηση σταθερών βιοτικών συνθηκών: 122, 130, 132, 142, 149, 153, 166, 169

Διατήρηση της οικογενειακής ενότητας: 103, 104, 114, 129, 142, 144, 169

Δικαίωμα σε αποτελεσματικό ένδικο μέσο: 53, 58

Διοικητικό Πρωτοδικείο Αθηνών: 53, 56, 99, 100, 102, 103, 104, 106, 107, 109, 111, 113, 121, 124, 127, 129, 131, 133, 135, 136, 137, 138, 139, 141, 142, 144, 145, 147, 148, 151, 158, 163, 164, 166, 168, 169

Διοικητικό Πρωτοδικείο Θεσσαλονίκης: 33, 35, 37, 39, 46, 50, 58, 60, 65, 68, 74, 77, 79, 80, 82, 84, 90, 91, 92, 93, 95, 96, 97, 110, 114, 116, 117, 118, 120, 122, 126, 130, 132, 149, 153, 154, 156, 159, 160, 161

Διοικητικό Πρωτοδικείο Πειραιά: 41, 44, 88, 89

Δίωξη λόγω πολιτικών πεποιθήσεων: 50, 65, 68, 82, 178

Δίωξη λόγω συμμετοχής σε ιδιαίτερη κοινωνική ομάδα: 39, 46, 53, 56, 60, 65, 71, 116, 135, 180, 182

Δίωξη λόγω θρησκείας: 33, 35, 37, 60, 79, 80

Δίωξη λόγω φυλής: 50

Εκπρόθεσμη προσφυγή: 58, 154, 159

Ελλειψη υποστηρικτικού δικτύου στη χώρα καταγωγής: 46, 116, 175, 181

Εμπόριο ανθρώπων: 74, 135, 142, 153, 182

Επικουρική προστασία: 175, 176, 181

Ερυθραία: 126, 131, 137, 138, 141, 145, 158, 163, 176

Εσφαλμένη εκτίμηση ιθαγένειας: 126, 131, 137, 138, 141, 145, 158, 163, 168, 176, 184, 185, 187, 188, 189, 190, 192

Εθνοτική μειονότητα: 60, 180

Ευεργέτημα της αμφιβολίας: 176

Ζευγάρι: 107, 111, 114, 144, 169

Ζητήματα ψυχικής υγείας: 65, 74, 92, 96, 97, 99, 106, 111, 113, 114, 122, 124, 130, 131, 132, 133, 139, 144, 154, 160, 168, 172, 173, 176

Ή Τουρκία δεν δέχεται επανεισδοχές από την Ελλάδα: 91, 178

Θύμα βασανιστηρίων: 65, 114

Ίράκ: 35, 149, 159, 166

Ίράν: 58, 68, 113, 118, 120, 132

Ίράν κουργικής εθνοτικής καταγωγής: 120

Καμερούν: 53, 92, 164, 182

Κανονάς 39 του ΕΔΔΑ: 172, 173

Κατ' ουσίαν εξέταση: 33, 35, 37, 39, 46, 50, 53, 58, 60, 65, 68, 71, 74, 80, 90, 91, 92, 93, 95, 100, 103, 107, 110, 111, 113, 114, 118, 120, 121, 122, 124, 126, 130, 131, 132, 133, 135, 136, 137, 138, 139, 141, 142, 144, 145, 147, 148, 149, 151, 153, 154, 158, 159, 160, 161, 163, 164, 166, 168, 169, 173, 175, 176, 177, 180, 181, 182

Κίνδυνος βλάβης: 90, 91, 92, 93, 95, 96, 97, 100, 102, 103, 104, 106, 109, 111, 120, 126, 127, 129, 131, 135, 136, 137, 138, 139, 141, 145, 149, 151, 153, 154, 156, 158, 159, 160, 161, 163, 169, 177

Κίνδυνος διακοπής ιατροφαρμακευτικής περίθαλψης: 89, 90, 93, 96, 107, 111, 113, 124, 131, 133, 139, 144, 154, 160, 166, 173

Κίνδυνος έκθεσης σε απάνθρωπες και εξευτελιστικές συνθήκες: 175, 176

Κίνδυνος νέας δίωξης σε περίπτωση επιστροφής στη χώρα καταγωγής: 60

Κίνα: 33, 37, 80

Κουβέιτ: 168

Κουργικής καταγωγής: 35

ΛΟΑΤΚΊ+: 53, 65, 114, 121, 139, 161, 164, 173

Λαϊκή Δημοκρατία του Κονγκό: 65, 74, 82, 97, 114, 122, 153, 154, 176

Λόγοι μη άσχετοι με το καθεστώς διεθνούς προστασίας: 161

Μάλι: 71

Μαρόκο: 181

Μεταγενέστερο αίτημα: 56, 65, 77, 82, 92, 93, 96, 97, 114, 156, 178, 180

Μη επανεισδοχές στη χώρα καταγωγής: 164

Μη νόμιμη αιτιολογία: 33, 35, 37, 39, 46, 50, 56, 65, 68, 71, 74, 77, 79, 80, 82, 84

Μη νόμιμη επίδοση μέσω email: 159

Μη συμμόρφωση με προηγούμενη ακυρωτική απόφαση: 50

Μονομελής Επιτροπή Προσφυγών: 79, 82, 84

Μόνη γυναίκα: 33, 37, 74, 80, 109, 129

Μόνη μητέρα με ανήλικο τέκνο: 39, 96, 100, 142, 182

Μόνος άνδρας: 41, 46, 50, 53, 58, 60, 65, 68, 71, 82, 84, 89, 90, 91, 92, 93, 95, 97, 103, 110, 113, 116, 117, 118, 120, 121, 124, 127, 130, 132, 133, 138, 139, 141, 144, 145, 148, 154, 156, 158, 159, 163, 164, 166, 168, 169, 173, 176, 177, 178, 180, 181

Μονος πατέρας με ανήλικο τέκνο: 79

Μπουρκίνα Φάσο: 95

Νέα και ουσιώδη αποδεικτικά στοιχεία: 82, 178

Οικογένεια με ανήλικα τέκνα: 35, 44, 77, 88, 99, 102, 104, 106, 149, 169, 172

Ουγκάντα: 135, 161

Πακιστάν: 39, 44, 88

Παράβαση διατάξεων του νόμου: 71

Παράβαση ουσιώδους τύπου της διαδικασίας: 58, 116

Παρέμβαση του Συνηγόρου του Πολίτη: 184, 185, 187, 188, 189, 190, 192, 194, 195, 197

Παροχή δωρεάν νομικής συνδρομής από δικηγόρους του Μητρώου της Υπηρεσίας Ασύλου: 58

Παιδί με σωματική αναπηρία: 35

Προσβαση στα διοικητικά έγγραφα: 184, 185, 188, 189, 190, 192, 194

Προσφυγικό καθεστώς: 177, 182

Προδικαστικό ερώτημα ενώπιον του Συμβουλίου της Επικρατείας: 77, 79, 82, 84

Σεξουαλική και έμφυλη βία: 182

Σιέρα Λεόνε: 100, 111, 136, 139, 147, 148, 151, 169, 173

Σοβαρή ασθένεια: 41, 56, 71, 74, 89, 90, 93, 103, 107, 139, 144, 166, 173

Σομαλία: 103, 104, 107, 156, 175, 178, 180

Σουδάν: 41, 89, 133

Συμβούλιο της Επικρατείας: 77, 79, 82, 84

Συρία: 77, 84, 116, 117

Συρία κουργικής καταγωγής: 109, 127

Συνήγορος του Πολίτη: 184, 185, 187, 188, 189, 190, 192, 194, 195, 197

Σωματική αναπηρία: 41, 46, 90, 166, 181

Τουρκία: 50

Τουρκία ως ασφαλής τρίτη χώρα: 77, 79, 84, 91, 99, 102, 104, 106, 109, 116, 117, 127, 129, 172, 177, 178

Τούρκος υπήκοος κουργικής καταγωγής: 50

Φοίτηση σε σχολείο: 44, 88, 90, 99, 102, 106, 148, 172

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

Κάθε υπόθεση συνοδεύεται από ένα ή περισσότερα εικονίδια που αναδεικνύουν οπτικά τα βασικά χαρακτηριστικά και τα νομικά ζητήματα που εγείρονται.

Σεξουαλική και έμφυλη βία

Δίωξη λόγω θρησκείας

Δίωξη λόγω ένοπλων συγκρούσεων

Δίωξη λόγω πολιτικών πεποιθήσεων

Πρόσβαση στη δικαιοσύνη

Ζητήματα υγείας

Οικογένεια

ΛΟΑΚΤΙ+

Θύμα Βασανιστηρίων

Ασφαλής τρίτη χώρα

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΣΥΝΤΟΜΟΓΡΑΦΙΩΝ

ΔΕΕ: Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

ΣτΕ: Συμβούλιο της Επικρατείας

ΕΣΔΑ: Ευρωπαϊκή Σύμβαση Δικαιωμάτων του Ανθρώπου

ΕΔΔΑ: Ευρωπαϊκό Δικαστήριο Δικαιωμάτων του Ανθρώπου

ΕΕ: Ευρωπαϊκή Ένωση

ΕΥΑΑ: Οργανισμός της Ευρωπαϊκής Ένωσης για το Ασύλου

ΚΥΑ: Κοινή Υπουργική Απόφαση

ΜΚΟ: Μη Κυβερνητική Οργάνωση

ΚΥΤ: Κέντρο Υποδοχής και Ταυτοποίησης

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Η Equal Legal Aid (ELA) είναι μια μη κερδοσκοπική οργάνωση η οποία παρέχει δωρεάν νομική συνδρομή και εκπροσώπηση σε αιτούντες άσυλο που βρίσκονται στη Βόρεια Ελλάδα, κατά τη διαδικασία εξέτασης του αιτήματός τους για άσυλο. Από την ίδρυσή της τον Σεπτέμβριο του 2020, η ELA έχει παράσχει εξατομικευμένη νομική υποστήριξη και εκπροσώπηση σε **2.171 άτομα**. Η εκπροσώπηση παρέχεται σε όλα τα στάδια της διαδικασίας ασύλου, συμπεριλαμβανομένων των προσφυγών και των αιτήσεων ακύρωσης ενώπιον των αρμόδιων Διοικητικών Δικαστηρίων. Για την αντιμετώπιση των προκλήσεων που προκύπτουν από την απομόνωση των αιτούντων σε απομακρυσμένες δομές, η ELA διαθέτει επίσης τηλεφωνική γραμμή υποστήριξης (hotline), μέσω της οποίας **2.949 άτομα** έχουν λάβει νομικές συμβουλές σχετικά με τις διαδικασίες ασύλου από τον Ιανουάριο του 2022.¹

1. Πρόλογος

Σε συνέχεια της πρώτης Συλλογής Νομολογίας,² η παρούσα δεύτερη έκδοση,³ σχεδιασμένη ως ένα **εργαλείο διαμοιρασμού νομικών πρακτικών και νομολογίας**, απευθύνεται σε επαγγελματίες στον τομέα του ασύλου και έχει ως στόχο να καταστήσει τις νομικές στρατηγικές που ακολουθεί η ELA, καθώς και τις συγκεκριμένες δικαστικές αποφάσεις, προσβάσιμες σε όσο το δυνατόν ευρύτερο κοινό, τόσο εντός όσο και εκτός Ελλάδας.

Από το 2020, οι δικηγόροι που συνεργάζονται με την ELA έχουν καταθέσει **157** προσφυγές ενώπιον της Αρχής Προσφυγών, **123** αιτήσεις ακύρωσης και **102** αιτήσεις αναστολής ενώπιον των Διοικητικών Δικαστηρίων Αθήνας και Θεσσαλονίκης. Ωστόσο, μεγάλο μέρος του υλικού αυτού παραμένει **μη προσβάσιμο στους συναδέλφους μας**: η πλειονότητα των υποθέσεων εκκρεμεί ακόμη ενώπιον των αρμόδιων δικαστηρίων, ενώ άλλες αποφάσεις δεν υπάρχουν δημοσιευμένες ή δεν είναι με άλλον τρόπο διαθέσιμες στους επαγγελματίες του χώρου. Ως μια ταπεινή συμβολή **στη διαμόρφωση ευνοϊκότερης νομολογίας και την προώθηση των δικαιωμάτων των αιτούντων άσυλο**, επιδιώκουμε να καταστήσουμε αυτές τις αποφάσεις προσβάσιμες σε ευρύτερο κοινό. Για να εξασφαλιστεί ευρύτερη πρόσβαση, η παρούσα Συλλογή θα είναι διαθέσιμη τόσο στα ελληνικά όσο και στα αγγλικά.

Η συλλογή περιλαμβάνει αποφάσεις των Ανεξάρτητων Επιτροπών Προσφυγών, των Διοικητικών Δικαστηρίων Αθήνας και Θεσσαλονίκης, επιστολές του Συνηγόρου του Πολίτη καθώς και αποφάσεις Ασφαλιστικών Μέτρων ενώπιον του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου Δικαιωμάτων του Ανθρώπου, οι οποίες εκδόθηκαν κατά την περίοδο από τον Μάρτιο του 2023 έως τον Δεκέμβριο του 2025 στο πλαίσιο υποθέσεων που χειρίστηκαν δικηγόροι που συνεργάζονται με την ELA. Στη συλλογή παρατίθενται μόνο **επιλεγμένα σχετικά αποσπάσματα**: οι πλήρεις αποφάσεις είναι διαθέσιμες κατόπιν αιτήματος.

Για λόγους ευκολίας στην αναζήτηση, οι αποφάσεις παρατίθενται σε χρονολογική σειρά στη σελίδα 4, με αναφορά στη χώρα καταγωγής, την έκβαση της διαδικασίας και τα βασικά ζητήματα που εξετάζονται σε κάθε απόφαση (μέσω λέξεων-κλειδίων). Η συλλογή περιλαμβάνει **θεματικό ευρετήριο** στη σελίδα 10, το οποίο επιτρέπει στους αναγνώστες να περιηγηθούν με **λέξεις-κλειδιά**. Επιπλέον, όλες οι αποφάσεις έχουν ομαδοποιηθεί σε **10 κατηγορίες**, καθεμία από τις οποίες απεικονίζεται από ένα **ειδικό σύμβολο** που αποτυπώνει τα βασικά χαρακτηριστικά του κάθε αιτήματος ασύλου, διευκολύνοντας τη γρήγορη επισκόπηση της συλλογής.

Οι αποφάσεις που περιλαμβάνονται στην παρούσα συλλογή αναδεικνύουν τις σοβαρές ελλείψεις και τα συστημικά κενά στην αποτελεσματική προστασία των αιτούντων άσυλο στην Ελλάδα. Πίσω από νομικούς όρους και αφηρημένες έννοιες υπάρχουν ανθρώπινες ζωές, πολλές από τις οποίες βρίσκονται σε κίνδυνο. Οι απορριπτικές αποφάσεις μπορούν να έχουν σοβαρές και συχνά καταστροφικές συνέπειες για τη ζωή των ανθρώπων: μια αβάσιμη απόρριψη ενδέχεται να οδηγήσει σε απέλαση, αναγκαστική ή παράνομη επιστροφή σε λεγόμενες «ασφαλείς» χώρες και να προκαλέσει ανεπανόρθωτη βλάβη στην αξιοπρέπεια, τη σωματική και ψυχική ακεραιότητα, την υγεία και, σε ορισμένες περιπτώσεις, την ίδια την επιβίωση των αιτούντων άσυλο.

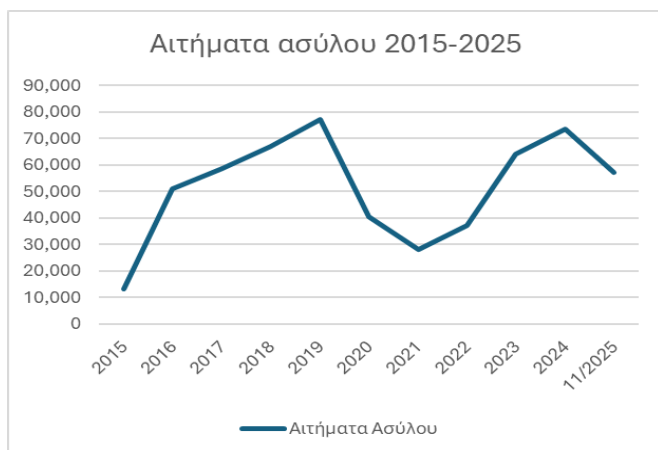
¹ Τα δεδομένα αντλήθηκαν από τη βάση δεδομένων της ELA στις 27/05/2026.

² Η πρώτη Συλλογή Νομολογίας δημοσιεύθηκε τον Ιούλιο του 2023 και περιλαμβάνει 32 αποφάσεις επί αιτήσεων ακύρωσης και αιτήσεων αναστολής που εκδόθηκαν από τα Διοικητικά Πρωτοδικεία Αθήνας και Θεσσαλονίκης, κατά την περίοδο από τον Νοέμβριο του 2021 έως τον Μάρτιο του 2023.

³ Η δεύτερη Συλλογή Νομολογίας περιλαμβάνει 21 αποφάσεις επί αιτήσεων ακύρωσης, 60 αποφάσεις επί αιτημάτων αναστολής που εκδόθηκαν από τα Διοικητικά Πρωτοδικεία Αθήνας, Θεσσαλονίκης και Πειραιά, 9 αποφάσεις των Ανεξάρτητων Επιτροπών Προσφυγών, 2 αποφάσεις επί αιτημάτων προσωρινών μέτρων ενώπιον του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου Δικαιωμάτων του Ανθρώπου, καθώς και 11 επιστολές που εστάλησαν προς ή από τον Συνήγορο του Πολίτη. Κατά το διάστημα από τον Μάρτιο του 2023 έως τον Δεκέμβριο του 2025, 21 αιτήσεις ακύρωσης εκδικάστηκαν ενώπιον των Διοικητικών Δικαστηρίων, εκ των οποίων 16 αποφάσεις είναι θετικές και 5 απορριπτικές. Παράλληλα, 71 υποθέσεις εκκρεμούν, αναμένοντας τον ορισμό συζήτησης ή την έκδοση απόφασης. Όσον αφορά τις αιτήσεις αναστολής, η Συλλογή περιλαμβάνει 60 αποφάσεις, εκ των οποίων οι 52 ήταν θετικές και οι 8 απορριπτικές, με συνολικό ποσοστό θετικών αποφάσεων στο 85%.

Ωστόσο, αυτό που μπορούμε με βεβαιότητα να πούμε είναι ότι τα άτομα των οποίων οι υποθέσεις παρουσιάζονται στην παρούσα συλλογή, είχαν τουλάχιστον την ευκαιρία να ακουστούν, κάτι που δεν είναι δεδομένο στο ελληνικό πλαίσιο, όπου η πρόσβαση στο άσυλο και στη δικαιοσύνη υπονομεύεται συστηματικά. Η προάσπιση των θεμελιωδών ανθρωπίνων δικαιωμάτων των αιτούντων άσυλο είναι ένας καθημερινός αγώνας, τόσο για τους ίδιους, καθώς πελαγοδρομούν σε ένα σύνθετο (και συχνά κοστοβόρο) σύστημα που είναι φτιαγμένο ώστε να τους απογοητεύει, όσο και για τους επαγγελματίες που παρέχουν σχετικές υπηρεσίες.

2. Επισκόπηση των μεταναστευτικών ροών στην Ελλάδα και ορισμένων διαδικαστικών ζητημάτων

Σε βάθος μιας δεκαετίας, από το 2015 έως το 2025, έχουν σημειωθεί σημαντικές διακυμάνσεις στον αριθμό των αιτήσεων ασύλου που έχουν υποβληθεί στην Ελλάδα. Αυτές οι διακυμάνσεις στις μεταναστευτικές ροές επηρεάζονται τόσο από τις ένοπλες συρράξεις, τους πολέμους και την κλιματική αλλαγή, όσο και από τη σκληρή μεταναστευτική πολιτική και τα διαδικαστικά εμπόδια στην παροχή διεθνούς προστασίας.

Οι αιτήσεις ασύλου αυξήθηκαν σημαντικά μεταξύ του 2015 (13.185) και του 2019 (77.227),⁴ κατά την περίοδο της ευρέως αποκαλούμενης «προσφυγικής κρίσης» στην Ευρώπη, αντανakλώντας την επιτακτική ανάγκη για ασφάλεια και προστασία όσων διέφυγαν από πόλεμο και διώξεις, ιδίως από τη Συρία, το

Αφγανιστάν αλλά και άλλες περιοχές όπου υπήρχαν συγκρούσεις. Η απότομη μείωση που σημειώθηκε κατά την περίοδο 2020–2021 δεν αντανakλά μειωμένες ανάγκες διεθνούς προστασίας, αλλά αποτελεί κυρίως συνέπεια του κλεισίματος των συνόρων, της εφαρμογής αποτρεπτικών μέτρων και της περιορισμένης πρόσβασης στη διαδικασία ασύλου κατά τη διάρκεια της πανδημίας. Ένας σημαντικός παράγοντας που συνέβαλε σε αυτή τη μείωση ήταν η «αναστολή ασύλου» που επιβλήθηκε από το Υπουργείο Μετανάστευσης και Ασύλου για πρώτη φορά τον Μάρτιο του 2020, η οποία περιλάμβανε την αναστολή της υποβολής αιτήσεων ασύλου με το πρόσχημα της εργαλειοποίησης των αιτούντων άσυλο που εισήλθαν από την Τουρκία.

Από το 2022 και έπειτα, οι αιτήσεις άρχισαν να αυξάνονται πάλι, φθάνοντας το 2024 τις 73.684, τον δεύτερο υψηλότερο αριθμό της τελευταίας δεκαετίας, λόγω των πολλαπλών ένοπλων συγκρούσεων οι οποίες έχουν καταστροφικές συνέπειες για τους πληττόμενους πληθυσμούς. Το 2025 φαίνεται ήδη να κινείται προς αντίστοιχα επίπεδα, αλλά τον Ιούλιο του 2025 ο νυν Υπουργός Μετανάστευσης και Ασύλου επέβαλε μία ακόμη παράνομη «αναστολή ασύλου» για αιτούντες άσυλο που εισέρχονται στη χώρα από τη Λιβύη. Παρά την αυστηροποίηση των μέτρων, έως τον Δεκέμβριο του 2025, 61.629 άνθρωποι έφτασαν στην Ελλάδα αναζητώντας διεθνή προστασία, γεγονός που δείχνει ότι η ανάγκη για επιβίωση υπερβαίνει κάθε αποτρεπτικό μέτρο.

Γενικά, ο αριθμός των βίαια εκτοπισμένων ανθρώπων συνεχώς αυξάνεται, καθιστώντας την αποτελεσματική πρόσβαση στο άσυλο πιο επιτακτική από ποτέ. Ωστόσο, παρά την ύπαρξη ενός ισχυρού νομικού πλαισίου και τους ισχυρισμούς περί αποτελεσματικής διαχείρισης και συμμόρφωσης με τις ευρωπαϊκές προβλέψεις, η «λύση» της ελληνικής κυβέρνησης στις αυξημένες ανάγκες είναι η βίαιη καταστολή και τιμωρία. Η «λύση» αυτή σημαίνει αποστέρηση δικαιωμάτων, καταστράτηγηση των διαδικαστικών εγγυήσεων και παραβίαση των ευρωπαϊκών και διεθνών υποχρεώσεων της χώρας. Ως εκ τούτου, οι διακυμάνσεις στον αριθμό των αιτήσεων ασύλου που παρατηρούμε, αποτυπώνουν τον τρόπο με τον οποίο οι επαναπροωθήσεις, οι πολιτικές εξωτερίκευσης και η συστηματική αποδυνάμωση των δομών υποστήριξης υπονομεύουν στην πράξη το δικαίωμα πρόσβασης στη διαδικασία διεθνούς προστασίας. Οι πολιτικές αυτές, πέραν του αποκλεισμού από το άσυλο, συνεπάγονται σοβαρούς κινδύνους για τη ζωή και τη σωματική ακεραιότητα των ανθρώπων, οδηγώντας σε απώλειες ανθρώπινων ζωών τόσο στη θάλασσα όσο και στα χερσαία σύνορα.

Οι διαδοχικές νομικές μεταρρυθμίσεις των τελευταίων ετών έχουν καταστήσει τη διαδικασία ασύλου ολοένα και πιο πολύπλοκη θέτοντας συνεχόμενους περιορισμούς, με αποτέλεσμα πολλοί αιτούντες να στερούνται ουσιαστικής πρόσβασης στο δικαίωμα διεθνούς προστασίας και να εκτίθενται σε ακραίες και απάνθρωπες συνθήκες διαβίωσης, σε δομές που προσομοιάζουν περισσότερο με χώρους κράτησης παρά με δομές υποδοχής και φιλοξενίας. Οι μεταρρυθμίσεις αυτές έχουν διαμορφώσει ένα πλαίσιο, στο οποίο μεγάλος αριθμός ανθρώπων αδυνατεί να ασκήσει αποτελεσματικά τα δικαιώματά του, παραμένει

⁴ Υπουργείο Μετανάστευσης και Ασύλου [Στατιστικά](#) και Παράρτημα 1.

εγκλωβισμένος σε παρατεταμένη νομική αβεβαιότητα και, σε ορισμένες περιπτώσεις, στερείται πλήρως της δυνατότητας ουσιαστικής εξέτασης του αιτήματος ασύλου.

Έλλειψη Διαδικαστικών Εγγυήσεων για Ευάλωτα Άτομα

Η έγκαιρη και ουσιαστική ταυτοποίηση των ευάλωτων ατόμων είναι καθοριστικής σημασίας, καθώς ενεργοποιεί την υποχρέωση των κρατών να παρέχουν ειδικές διαδικαστικές εγγυήσεις. Σύμφωνα με το ενωσιακό δίκαιο, οι αρμόδιες αρχές οφείλουν να λαμβάνουν όλα τα αναγκαία μέτρα για τη δημιουργία των προϋποθέσεων αποτελεσματικής πρόσβασης στις διαδικασίες ασύλου και για την ενίσχυση της δυνατότητας των αιτούντων άσυλο να ασκούν τα δικαιώματά τους και να συμμορφώνονται με τις υποχρεώσεις τους.⁵

Ορισμένες νομικά αναγνωρισμένες ευαλωτότητες⁶ είναι εμφανείς και δεν απαιτούν εξατομικευμένη εξέταση. Ενδεικτικά παραδείγματα ευάλωτων αποτελούν οι μονογονεϊκές οικογένειες, οι έγκυες γυναίκες, τα άτομα με σωματικές αναπηρίες, οι ασυνόδευτοι και οι διαχωρισμένοι ανήλικοι, καθώς και οι ηλικιωμένοι. Ωστόσο, πολλές μορφές ευαλωτότητας δεν είναι άμεσα αναγνωρίσιμες και απαιτούν ενδελεχή εξέταση σε ένα κατάλληλο και υποστηρικτικό περιβάλλον. Αυτό ισχύει ιδίως για ευαλωτότητες που δεν είναι ορατές ή δεν αποκαλύπτονται εύκολα, όπως συμβαίνει συχνά στην περίπτωση επιζώντων έμφυλης βίας, εμπορίας ανθρώπων ή βασανιστηρίων.

Ακόμη και όταν οι αιτούντες άσυλο υποβάλλονται σε διαδικασία αξιολόγησης ευαλωτότητας, η ποιότητα της είναι αμφισβητήσιμη, καθώς οι σχετικές αξιολογήσεις διενεργούνται συχνά πλημμελώς ή με σημαντική καθυστέρηση. Τα διαθέσιμα στατιστικά στοιχεία του Υπουργείου Μετανάστευσης και Ασύλου καταδεικνύουν την έλλειψη συνοχής και συστηματικότητας στην καταγραφή ευαλωτοτήτων κατά το στάδιο της υποβολής των αιτήσεων ασύλου.⁷ Ενδεικτικά, δεδομένα που αφορούν σοβαρές ιατρικές παθήσεις συλλέγονται μόνο από το 2024 και έπειτα. Παράλληλα, η χρόνια υποστελέχωση και η απουσία αποτελεσματικών μηχανισμών παραπομπής σε εξειδικευμένους φορείς εκτός των δομών υποδοχής έχουν ως αποτέλεσμα πολλοί αιτούντες άσυλο να στερούνται πρόσβασης σε επαρκή ιατρική και ψυχολογική φροντίδα. Ως εκ τούτου, όχι μόνο παραβλέπονται οι ειδικές ανάγκες των προσώπων αυτών, αλλά, επιπλέον, η μη έγκαιρη και ορθή καταγραφή των ευαλωτοτήτων τους οδηγεί και στη μη παροχή των αναγκαίων διαδικαστικών εγγυήσεων, καθώς και στην αδυναμία συγκέντρωσης των απαιτούμενων αποδεικτικών στοιχείων για την υποστήριξη των ουσιαστικών ισχυρισμών τους κατά την εξέταση του αιτήματος ασύλου.

Κατά συνέπεια, η απουσία έγκαιρου εντοπισμού της ευαλωτότητας, η μη παροχή κατάλληλης φροντίδας και η αδυναμία συγκέντρωσης των απαιτούμενων ιατρικών γνωματεύσεων οδηγεί συχνά σε εσφαλμένες απορρίψεις αιτημάτων ασύλου. Η παρούσα συλλογή περιλαμβάνει **23 αποφάσεις**, στις οποίες συμπεριλαμβάνονται αποφάσεις επί αιτήσεων ακύρωσης και επί αιτήσεων αναστολής καθώς και αποφάσεις Επιτροπών Προσφυγών που αφορούν επιζήσασες έμφυλης βίας, ορισμένες από τις οποίες αναδεικνύουν με ιδιαίτερα χαρακτηριστικό τρόπο τις ανωτέρω ελλείψεις.

Ζητήματα κατά τη διαδικασία της συνέντευξης

Η προσωπική συνέντευξη αποτελεί τον ακρογωνιαίο λίθο της διαδικασίας ασύλου. Πρόκειται για μια ιδιαίτερα σύνθετη, αλλά καθοριστικής σημασίας διαδικασία, μέσω της οποίας οι αιτούντες έχουν τη δυνατότητα να εκθέσουν τους λόγους για τους οποίους ζητούν διεθνή προστασία. Η ποιότητα, η αμεροληψία και ο ευαίσθητος χειρισμός ζητημάτων που άπτονται προσωπικών τραυματικών εμπειριών είναι κρίσιμης σημασίας για να διασφαλιστεί ότι οι αποφάσεις ασύλου είναι ορθές, δίκαιες και σύμφωνες με τα διεθνή πρότυπα προστασίας. Στην πράξη, ωστόσο, η ποιότητα και ο τρόπος διεξαγωγής της προσωπικής συνέντευξης επηρεάζονται σε μεγάλο βαθμό από υλικούς και ανθρώπινους παράγοντες.

Μετά την εισαγωγή προληπτικών μέτρων για την αντιμετώπιση της πανδημίας του COVID-19, οι πρωτοβουλίες ψηφιοποίησης των διαδικασιών ασύλου εντάθηκαν, υπό το πρόσχημα της ενίσχυσης της αποτελεσματικότητας και της ποιότητας. Στην πράξη, ωστόσο, τα μέτρα αυτά υιοθετήθηκαν κυρίως ως απάντηση στην έλλειψη επαρκών μέσων μετακίνησης για αιτούντες που διαμένουν σε απομονωμένες περιοχές, μακριά από τις υπηρεσίες ασύλου. Σήμερα, σχεδόν το σύνολο των προσωπικών συνεντεύξεων διεξάγεται εξ αποστάσεως, με εξαίρεση ορισμένες περιπτώσεις όπου, μετά από αξιολόγηση ευαλωτότητας, διαπιστώνεται αδυναμία διεξαγωγής διαδικτυακής συνέντευξης — κάτι που στην πράξη συμβαίνει σπάνια. Οι αιτούντες συνδέονται συνήθως από ειδικά διαμορφωμένους χώρους εντός των δομών υποδοχής,

⁵ Το άρθρο 72 του νόμου 4939/2022, με το οποίο ενσωματώνεται η Οδηγία 2013/32/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Ιουνίου 2013, σχετικά με κοινές διαδικασίες για τη χορήγηση και την ανάκληση διεθνούς προστασίας.

⁶ Το άρθρο 1 του νόμου 4939/2022 προβλέπει έναν ενδεικτικό κατάλογο **ευάλωτων προσώπων**, στον οποίο περιλαμβάνονται: «οι ανήλικοι ασυνόδευτοι ή μη, άμεσοι συγγενείς θυμάτων σε ναυάγια (γονείς, αδέρφια τέκνα και σύζυγοι), τα άτομα με αναπηρία, οι ηλικιωμένοι, οι εγκυμονούσες, οι μονογονεϊκές οικογένειες με ανήλικα παιδιά, τα θύματα εμπορίας ανθρώπων, τα άτομα με σοβαρές ασθένειες, τα άτομα με νοητική και ψυχική αναπηρία και τα άτομα που έχουν υποστεί βασανιστήρια, βιασμό ή άλλες σοβαρές μορφές ψυχολογικής, σωματικής ή σεξουαλικής βίας, όπως τα θύματα ακρωτηριασμού γεννητικών οργάνων.»

⁷ Υπουργείο Μετανάστευσης και Ασύλου [Στατιστικά](#) και Παράρτημα 8.

ενώ οι χειριστές των υποθέσεων και οι διερμηνείς συμμετέχουν διαδικτυακά. Ωστόσο αυτή η πρακτική συχνά επηρεάζεται από τεχνικές δυσλειτουργίες, όπως η ασταθής σύνδεση στο διαδίκτυο, οι οποίες διαταράσσουν τη ροή, τη συνοχή και, εν τέλει, την ουσιαστική διεξαγωγή της συνέντευξης. Παράλληλα, ανακύπτουν σοβαρά ζητήματα που αφορούν την ίδια την ποιότητα της συνέντευξης, ιδίως ως προς τη δυνατότητα ουσιαστικής επικοινωνίας, την αξιολόγηση της αξιοπιστίας και τον ευαίσθητο χειρισμό τραυματικών εμπειριών.

Παρότι πολλές αιτήσεις ασύλου απορρίπτονται ως αβάσιμες λόγω έλλειψης αξιοπιστίας, σημαντικός αριθμός δικαστικών αποφάσεων που περιλαμβάνονται στην παρούσα συλλογή καταδεικνύει ότι οι απορρίψεις αυτές συχνά στερούνται νόμιμης και επαρκούς αιτιολογίας. Οι συνηθέστερες αιτιολογίες απόρριψης αφορούν την υποτιθέμενη αντιφατικότητα των δηλώσεων των αιτούντων ή την μη λεπτομερή περιγραφή περιστατικών. Ακόμη και σε περιπτώσεις όπου οι ισχυρισμοί των αιτούντων συνάδουν με τις γενικές πληροφορίες για τις χώρες καταγωγής τους, συχνά απορρίπτονται με το σκεπτικό ότι δεν συνιστούν «προσωπικά βιωμένη εμπειρία», γεγονός που καταδεικνύει την ύπαρξη μιας εδραιωμένης κουλτούρας δυσπιστίας έναντι των αιτούντων άσυλο. Την ίδια στιγμή, τα πρακτικά των συνεντεύξεων αποκαλύπτουν ότι οι ερωτήσεις που τίθενται είναι κατά κανόνα τυποποιημένες και γενικού χαρακτήρα, ενώ σπανίως υποβάλλονται αποσαφηνιστικές ή διερευνητικές ερωτήσεις από τους χειριστές των υποθέσεων. Στην πράξη, οι πρακτικές αυτές στερούν από τους αιτούντες την ουσιαστική δυνατότητα να παρουσιάσουν πλήρως και με σαφήνεια τους ισχυρισμούς τους.

Η έννοια των «ασφαλών» χωρών

Επιπρόσθετα διαδικαστικά εμπόδια επιβάλλονται στους αιτούντες άσυλο ανάλογα με τη χώρα καταγωγής τους ή τις χώρες από τις οποίες έχουν διέλθει πριν φτάσουν στην Ελλάδα, περιορίζοντας ουσιαστικά τις πιθανότητες πρόσβασης σε μια δίκαιη διαδικασία ασύλου.

Ασφαλής Τρίτη Χώρα

Από το 2016 η Ελλάδα εφαρμόζει και συστηματικά διευρύνει την έννοια της «ασφαλούς τρίτης χώρας».⁸ Από το 2021 και εξής, η Τουρκία έχει χαρακτηριστεί ασφαλή τρίτη χώρα για αιτούντες άσυλο που προέρχονται από πέντε συγκεκριμένες χώρες: το Αφγανιστάν, τη Συρία, το Πακιστάν, το Μπαγκλαντές και τη Σομαλία. Στην πράξη, οι αιτούντες από τις χώρες αυτές που εισήλθαν στην Ελλάδα μέσω Τουρκίας, υπάγονται σε μια πρόσθετη διαδικασία, γνωστή ως διαδικασία παραδεκτού, η οποία καθορίζει την πρόσβασή τους σε περαιτέρω εξέταση της αίτησης ασύλου επί της ουσίας. Επιπλέον, το 2022, η Αλβανία και η Βόρεια Μακεδονία ορίστηκαν ως ασφαλείς τρίτες χώρες για αιτούντες άσυλο ανεξαρτήτως εθνικότητας.⁹

Η πρόβλεψη αυτή υπονομεύει την υποχρέωση διενέργειας εξατομικευμένης αξιολόγησης, η οποία είναι αναγκαία για να διαπιστωθεί κατά πόσον οι λόγοι φυγής από τη χώρα καταγωγής συνιστούν λόγους διεθνούς προστασίας, παραβιάζοντας την Οδηγία σχετικά με τις προϋποθέσεις για την αναγνώριση των πολιτών τρίτων χωρών ως δικαιούχων διεθνούς προστασίας. Επιπλέον, η εξέταση για το κατά πόσο η χώρα αυτή είναι «ασφαλής» είναι μάλλον επιφανειακή και η σχετική απόφαση είναι συχνά προειλημμένη. Αξίζει δε να σημειωθεί ότι οι εν λόγω διαδικασίες παραδεκτού εφαρμόζονται σε εθνικότητες που αποτελούν το μεγαλύτερο ποσοστό αιτούντων άσυλο στην Ελλάδα, με υψηλά ποσοστά αναγνώρισης. Με βάση τις εθνικότητες των αιτούντων άσυλο εκτιμάται ότι άνω του 50% των αιτήσεων ασύλου που υποβλήθηκαν κατ' έτος κατά την περίοδο από το 2022 έως και το πρώτο εξάμηνο του 2025 έχουν επηρεαστεί από την εν λόγω διαδικασία.¹⁰

Από το 2022 έως τον Ιούνιο του 2025, έχουν εκδοθεί περίπου 10.000 αποφάσεις απαραδέκτου σε πρώτο βαθμό, εκ των οποίων περισσότερες από τις μισές (5.704) επικυρώθηκαν και σε δεύτερο βαθμό.¹¹ Αυτό συμβαίνει παρά το γεγονός ότι η Τουρκία δεν δέχεται επανεισδοχές από το 2020, με αποτέλεσμα κανένας από τους αιτούντες των οποίων οι αιτήσεις απορρίφθηκαν ως απαράδεκτες, να μην έχει επιστραφεί «νόμιμα». Η κατάσταση αυτή έχει διαμορφώσει μια καφκική πραγματικότητα, καθώς οι απορριφθέντες αιτούντες άσυλο παραμένουν εγκλωβισμένοι σε ένα νομικό κενό, χωρίς ποτέ να εξετάζεται επί της ουσίας η αίτηση ασύλου τους σε σχέση με τις χώρες καταγωγής τους.

Το 2023, ΜΚΟ¹² που δραστηριοποιούνται στην Ελλάδα κατέθεσαν αίτηση ακύρωσης ενώπιον του

⁸ Μετά τη συμφωνία ΕΕ-Τουρκίας του 2016, η Τουρκία ορίστηκε ως ασφαλή τρίτη χώρα μόνο για αιτούντες που προέρχονται από τη Συρία και μόνο για αιτήσεις που υποβλήθηκαν στα νησιά του Αιγαίου. Άρθρο 91 του Ν. 4939/2022· ΚΥΑ 42799/2021. Βλ. επίσης RSA & PRO ASYL, Η έννοια της «ασφαλούς τρίτης χώρας»: Διατάξεις και εφαρμογή στο ελληνικό σύστημα ασύλου, Φεβρουάριος 2024.

⁹ ΚΥΑ 458568/15.12.2021

¹⁰ Υπουργείο Μετανάστευσης και Ασύλου Στατιστικά και Παράρτημα 7. Μεταξύ 2022 και 2023, το 52% των αιτούντων άσυλο προερχόταν από το Αφγανιστάν, τη Συρία, το Πακιστάν, τη Σομαλία και το Μπαγκλαντές. Το ποσοστό αυτό αυξήθηκε σε 57% το 2024, έφτασε στο 44% κατά το πρώτο εξάμηνο του 2025.

¹¹ Υπουργείο Μετανάστευσης και Ασύλου Στατιστικά και Παράρτημα 3 και 4. Σε πρώτο βαθμό: 3.601 το 2022, 3.454 το 2023, 2.143 το 2024 και 357 κατά το πρώτο εξάμηνο του 2025. Σε δεύτερο βαθμό: 2.708 το 2022, 1.237 το 2021, 1.693 το 2024 και 66 το 2025.

¹² Ελληνικό Συμβούλιο για τους Πρόσφυγες (ΕΣΠ) και Υποστήριξη Προσφύγων στο Αιγαίο (RSA).

Συμβουλίου της Επικρατείας κατά της ΚΥΑ με την οποία η Τουρκία οριζόταν ως ασφαλής τρίτη χώρα. Στο πλαίσιο της εξέτασης της υπόθεσης, το Συμβούλιο της Επικρατείας υπέβαλε προδικαστικό ερώτημα στο Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης αναφορικά με την ερμηνεία της Οδηγίας για τις Διαδικασίες Ασύλου.¹³ Τον Μάρτιο του 2025 η εν λόγω ΚΥΑ ακυρώθηκε και μόλις έναν μήνα μετά, τον Απρίλιο του 2025, το υπουργείο (επαν)όρισε την Τουρκία ως «ασφαλή τρίτη χώρα» για τις πέντε συγκεκριμένες χώρες, χωρίς νέα αιτιολόγηση. Παρά την εξέλιξη αυτή, οι αποφάσεις απαραδέκτου στη βάση της «ασφαλούς τρίτης χώρας» μειώθηκαν σημαντικά το 2025, με μόλις 357 εκδοθείσες αποφάσεις σε πρώτο βαθμό και 66 σε δεύτερο βαθμό έως τον Ιούνιο του 2025.

Στην παρούσα συλλογή περιλαμβάνονται **δέκα αποφάσεις** επί αιτήσεων αναστολής που αφορούν αιτούντες άσυλο από το Αφγανιστάν, τη Συρία και τη Σομαλία, των οποίων οι αιτήσεις είχαν απορριφθεί τόσο σε πρώτο όσο και σε δεύτερο βαθμό ως अपараδέκτες. Εννέα αποφάσεις είναι θετικές και μία αρνητική. Περιλαμβάνονται επίσης **τρεις θετικές αποφάσεις επί αιτήσεων ακύρωσης**, με τις οποίες ακυρώθηκαν οι απορριπτικές αποφάσεις απαραδέκτου και οι φάκελοι επεστράφησαν στην Αρχή Προσφυγών για νέα, νόμιμη αιτιολογία, βάσει της ανωτέρω απόφασης του Συμβουλίου της Επικρατείας. Οι λοιπές αιτήσεις ακύρωσης εκκρεμούν ακόμη ενώπιον των Διοικητικών Δικαστηρίων. Τέλος, η συλλογή περιλαμβάνει **δύο αποφάσεις** της Αρχής Προσφυγών, οι οποίες εκδόθηκαν μετά από προσφυγή κατά της αρχικής απόφασης απαραδέκτου. Η πρώτη απόφαση χορηγεί καθεστώς πρόσφυγα σε αιτούντα από το Αφγανιστάν, ενώ η δεύτερη αφορά αιτούντα από τη Σομαλία, του οποίου η προσφυγή κρίθηκε παραδεκτή και κλήθηκε σε συνέντευξη για εξέταση επί της ουσίας. Η τελευταία υπόθεση εκκρεμεί ενώπιον του Διοικητικού Πρωτοδικείου Θεσσαλονίκης, μετά από απόρριψη του αιτήματός του επί της ουσίας.

Ασφαλείς Χώρες Καταγωγής

Έως τον Δεκέμβριο του 2024, δεκαοκτώ χώρες περιλαμβάνονται στον κατάλογο των «ασφαλών χωρών καταγωγής»: Αίγυπτος, Αλβανία, Αλγερία, Αγκόλα, Αρμενία, Γεωργία, Γκάμπια, Γκάνα, Ινδία, Μαρόκο, Μολδαβία, Μπαγκλαντές, Μπενίν, Νεπάλ, Πακιστάν, Σενεγάλη, Τόγκο και Τυνησία.¹⁴ Όλοι οι αιτούντες που προέρχονται από τις λεγόμενες ασφαλείς χώρες καταγωγής εξετάζονται στο πλαίσιο ταχείας διαδικασίας,¹⁵ η οποία χαρακτηρίζεται από συντομότερες προθεσμίες, περιορισμένες διαδικαστικές εγγυήσεις και, εν γένει, δυσμενέστερους όρους εξέτασης.

Παρότι δεν υπάρχουν αναλυτικά δημοσιευμένα στοιχεία για τον αριθμό των αιτήσεων που υποβάλλονται κάθε έτος από αιτούντες προερχόμενους από «ασφαλείς» χώρες καταγωγής, κατά την περίοδο 2022–2025 το 44% των προσφυγών ενώπιον της Αρχής Προσφυγών απορρίφθηκαν για τον λόγο αυτό.¹⁶

Σύμφωνα με τον νόμο μια χώρα μπορεί να θεωρηθεί «ασφαλής χώρα καταγωγής» εφόσον, βάσει της νομοθεσίας και της εφαρμογής της στο πλαίσιο ενός δημοκρατικού συστήματος, καθώς και των γενικών πολιτικών συνθηκών, μπορεί να αποδειχθεί σαφώς ότι τα άτομα στις χώρες αυτές δεν υφίστανται, γενικά και μόνιμα, διώξεις, βασανιστήρια, απάνθρωπη ή εξευτελιστική μεταχείριση ή τιμωρία, ούτε απειλή που απορρέει από τη χρήση γενικευμένης βίας σε καταστάσεις διεθνούς ή εσωτερικής ένοπλης σύγκρουσης.

Για τον χαρακτηρισμό μιας χώρας ως «ασφαλούς χώρας καταγωγής», οι αρμόδιες αρχές οφείλουν να λαμβάνουν υπόψη, μεταξύ άλλων, τον βαθμό στον οποίο παρέχεται προστασία έναντι διώξεων ή κακομεταχείρισης, μέσω της εξέτασης των σχετικών νομοθετικών και κανονιστικών διατάξεων της χώρας και του τρόπου εφαρμογής τους· τη συμμόρφωση με την Ευρωπαϊκή Σύμβαση Δικαιωμάτων του Ανθρώπου (ΕΣΔΑ) και το Διεθνές Σύμφωνο για τα Ατομικά και Πολιτικά Δικαιώματα (ΔΣΑΠΔ), ιδίως όσον αφορά τα μη επιδεκτικά παρέκκλισης δικαιώματα, όπως ορίζονται στο άρθρο 15 παρ. 2 της ΕΣΔΑ· τη Σύμβαση κατά των Βασανιστηρίων και τη Σύμβαση για τα Δικαιώματα του Παιδιού· τον σεβασμό της αρχής της μη επαναπροώθησης σύμφωνα με τη Σύμβαση της Γενεύης για τους Πρόσφυγες· καθώς και την ύπαρξη αποτελεσματικών ενδίκων μέσων κατά παραβιάσεων των δικαιωμάτων αυτών.¹⁷

Μια χώρα μπορεί να χαρακτηριστεί ως «ασφαλής χώρα καταγωγής» για συγκεκριμένο αιτούντα μόνο εφόσον, κατόπιν εξατομικευμένης εξέτασης της αίτησης, αποδεικνύεται ότι ο αιτών: α) έχει την ιθαγένεια της εν λόγω χώρας ή είναι ανιθαγενής και είχε προηγουμένως τη συνήθη διαμονή του στη χώρα αυτή· και β) δεν έχει προβάλλει σοβαρούς λόγους για να θεωρηθεί ότι η χώρα αυτή δεν είναι ασφαλής χώρα καταγωγής υπό τις ιδιαίτερες περιστάσεις της περίπτωσης του και σε σχέση με τον χαρακτηρισμό του ως

¹³ ΔΕΕ, [C-134/23](#) Ελληνικό Συμβούλιο για τους Πρόσφυγες, Γνώμη του Γενικού Εισαγγελέα, 13 Ιουνίου 2024.

¹⁴ Σύμφωνα με το άρθρο 92 του Ν. 4939/2022, τα αρμόδια Υπουργεία επικαιροποιούν κάθε έτος τον [κατάλογο των ασφαλών χωρών καταγωγής](#). Ο κατάλογος επεκτάθηκε το 2021, όταν προστέθηκαν η Αίγυπτος, το Μπενίν και το Νεπάλ, ενώ η Ουκρανία, η οποία προηγουμένως θεωρούνταν ασφαλής χώρα καταγωγής, εξαιρέθηκε. Οι κατάλογοι του 2022 και του 2023 περιλάμβαναν τις ίδιες χώρες, με εξαίρεση τη Μολδαβία και την Αγκόλα, οι οποίες προστέθηκαν το 2024.

¹⁵ Άρθρο 88 του Ν. 4939/2022.

¹⁶ Υπουργείο Μετανάστευσης και Ασύλου [Στατιστικά](#). Σε πρώτο βαθμό, εκδόθηκαν 8.324 αρνητικές αποφάσεις επί της ουσίας στο πλαίσιο της ταχείας διαδικασίας το 2022, 5.167 το 2023, 7.050 το 2024 και 3.542 κατά το πρώτο εξάμηνο του 2025, στη βάση της ασφαλούς χώρας καταγωγής (βλ. Παράρτημα 3). Σε δεύτερο βαθμό, 4.700 υποθέσεις απορρίφθηκαν επί της ουσίας ως προδήλως αβάσιμες λόγω ασφαλούς χώρας καταγωγής το 2022, 3.442 το 2023, 3.674 το 2024 και 1.402 κατά το πρώτο εξάμηνο του 2025 (βλ. Παράρτημα 4).

¹⁷ Άρθρο 92 (4) του Ν. 4939/2022.

δικαιούχου διεθνούς προστασίας.

Στην πράξη, στο πλαίσιο της ταχείας διαδικασίας σπάνια οι αιτήσεις εξετάζονται σε βάθος. Σε γενικές γραμμές, τα πρόσωπα που προέρχονται από «ασφαλείς» χώρες τεκμαίρεται ότι δεν διαθέτουν βάσιμο λόγο διεθνούς προστασίας, εκτός εάν αποδείξουν το αντίθετο. Ως εκ τούτου, το βάρος απόδειξης μετατοπίζεται και αυξάνεται, καθώς ο αιτών καλείται να ανατρέψει το σχετικό τεκμήριο. Παράλληλα, οι σημαντικά συντομότερες προθεσμίες της ταχείας διαδικασίας αφήνουν στους αιτούντες ελάχιστο χρόνο για την προετοιμασία και τεκμηρίωση της αίτησης ή/και της προσφυγής τους. Επιπλέον, ο χαρακτηρισμός μιας χώρας ως «ασφαλούς» εξαρχής μπορεί να επηρεάσει, συνειδητά ή ασυνείδητα, τους αρμόδιους φορείς λήψης αποφάσεων οδηγώντας σε λιγότερο ενδελεχή εξέταση των αιτημάτων ασύλου, όπως έχει επισημάνει το European Council on Refugees and Exiles (ECRE).

Η παρούσα συλλογή περιλαμβάνει **μια θετική απόφαση** επί αίτησης ακύρωσης αιτούσας από το Πακιστάν, της οποίας το αίτημα ασύλου είχε αρχικά απορριφθεί με το σκεπτικό ότι το Πακιστάν αποτελεί ασφαλή χώρα καταγωγής, καθώς και **πέντε θετικές αποφάσεις** επί αιτήσεων αναστολής, που αφορούν αιτούντες από ασφαλείς χώρες καταγωγής, και συγκεκριμένα από το Πακιστάν, την Αλγερία, τη Γκάνα και τη Γκάμπια. Η εξέταση των αιτήσεων ακύρωσης αυτών των υποθέσεων εκκρεμεί ακόμη. Τέλος, η συλλογή περιέχει και **μία απόφαση** της Αρχής Προσφυγών, με την οποία χορηγήθηκε επικουρική προστασία σε αιτούντα από το Μαρόκο.

Ιδιαίτερη ανησυχία προκαλεί το γεγονός ότι οι ειδικές (ή παρεκκλίνουσες) διαδικασίες – όπως οι ταχείες διαδικασίες, οι διαδικασίες στα σύνορα ή οι διαδικασίες παραδεκτού – έχουν μετατραπεί στον κανόνα του ελληνικού συστήματος ασύλου. Αυτές οι εξαιρετικές και λιγότερο προστατευτικές διαδικασίες επηρεάζουν πλέον αιτούντες άσυλο προερχόμενους από περισσότερες από είκοσι χώρες¹⁸ ή ακόμη και υπηκόους όλων των χωρών, εφόσον έχουν εισέλθει στην Ελλάδα μέσω Αλβανίας ή Βόρειας Μακεδονίας. Στο πλαίσιο αυτό, η κανονική διαδικασία ασύλου έχει σταδιακά καταστεί εξαίρεση, καθώς εφαρμόζεται μόνο σε αιτούντες συγκεκριμένων εθνικοτήτων, όπως για παράδειγμα οι αιτούντες από το Ιράν, το Ιράκ, την Παλαιστίνη, την Υεμένη, το Σουδάν ή τη Λαϊκή Δημοκρατία του Κονγκό, οι οποίοι μπορούν και πάλι να εξαιρεθούν της κανονικής διαδικασίας εάν η αρχική καταγραφή έγινε στα σύνορα και δεν έχουν χαρακτηριστεί ευάλωτοι. Το 2024, το 67% των αιτήσεων εξετάστηκαν είτε στο πλαίσιο της διαδικασίας παραδεκτού είτε στο πλαίσιο ταχειών διαδικασιών για ασφαλείς χώρες καταγωγής.¹⁹

Αυθαίρετη Εκτίμηση Ιθαγένειας

Από το 2023, ανησυχητικές αναφορές από την κοινωνία των πολιτών καταγγέλλουν ότι οι ελληνικές αρχές και/ή η Frontex καταγράφουν εσφαλμένα την ιθαγένεια αιτούντων άσυλο κατά το στάδιο της αρχικής καταγραφής. Το φαινόμενο αυτό έχει παρατηρηθεί, μεταξύ άλλων, σε Παλαιστίνιους που καταγράφονται ως Σύροι, σε ανιθαγενείς που ανήκουν στην εθνότητα ομάδα των *Bedoon* και καταγράφονται ως Ιρακινοί, σε άτομα από την Υεμένη που καταγράφονται ως Σομαλοί κ.λπ. Παρότι η πρακτική αυτή φαίνεται να είναι ιδιαίτερα εκτεταμένη, στοχεύει ιδίως υπηκόους Ερυθραίας, οι οποίοι συχνά, κατά την αρχική τους καταγραφή, καταγράφονται εσφαλμένα ως Αιθίοπες.²⁰ Στις περιπτώσεις αυτές, τα άτομα στερούνται ουσιαστικής προστασίας, καθώς η αξιολόγηση των αιτημάτων τους βασίζεται σε συνθήκες που επικρατούν στην υποτιθέμενη χώρα καταγωγής και δεν ανταποκρίνονται στις πραγματικές τους εμπειρίες δίωξης ή κινδύνου.

Η ιθαγένεια συνιστά ένα από τα βασικά πραγματικά στοιχεία για τη θεμελίωση της αίτησης διεθνούς προστασίας, και οι αιτούντες υπέχουν υποχρέωση συνεργασίας με τις αρμόδιες αρχές ως προς τη διακρίβωσή της.²¹ Σύμφωνα με τον Πρακτικό Οδηγό της EUAA για την ιθαγένεια, δεδομένου ότι η ιθαγένεια αποτελεί ουσιαστικό στοιχείο, πρέπει να συλλέγονται αποδεικτικά στοιχεία προκειμένου να αξιολογηθεί η αξιοπιστία των σχετικών ισχυρισμών. Εφόσον οι αιτούντες έχουν εκπληρώσει το καθήκον τους να τεκμηριώσουν την ιθαγένειά τους και αυτή παραμένει απροσδιόριστη, «η εξέταση της ανάγκης τους για διεθνή προστασία μπορεί να πραγματοποιηθεί κατά τρόπο παρόμοιο με εκείνον που εφαρμόζεται σε ανιθαγενείς». Μόνο η έλλειψη συνεργασίας εκ μέρους του αιτούντος κατά τη διακρίβωση της ιθαγένειάς του θα μπορούσε να οδηγήσει στο συμπέρασμα ότι «ο ισχυρισμός περί ιθαγένειας δεν έχει τεκμηριωθεί επαρκώς». Σε κάθε περίπτωση, η υπηρεσία καταγραφής δεν έχει αρμοδιότητα να αποφαινεται επί της ιθαγένειας του αιτούντος, καθώς «μόνο οι αρμόδιες αρχές της χώρας καταγωγής του προσώπου έχουν την αρμοδιότητα να δηλώνουν επισήμως την ιθαγένεια ενός ατόμου».

¹⁸ Δεκαοκτώ χώρες θεωρούνται ασφαλείς χώρες καταγωγής (Αίγυπτος, Αλβανία, Αλγερία, Αγκόλα, Αρμενία, Γεωργία, Γκάμπια, Γκάνα, Ινδία, Μαρόκο, Μολδαβία, Μπαγκλαντές, Μπενίν, Νεπάλ, Πακιστάν, Σενεγάλη, Τόγκο, Τυνησία) και πέντε ακόμη χώρες (Αφγανιστάν, Συρία, Σομαλία, Πακιστάν και Μπαγκλαντές) για τις οποίες η Τουρκία θεωρείται ασφαλής τρίτη χώρα. Το Πακιστάν και το Μπαγκλαντές περιλαμβάνονται και στους δύο καταλόγους.

¹⁹ Υπουργείο Μετανάστευσης και Ασύλου [Στατιστικά](#) και Παράρτημα 7.

²⁰ Υπουργείο Μετανάστευσης και Ασύλου [Στατιστικά](#). Αξίζει να σημειωθεί ότι οι υπήκοοι της Ερυθραίας έχουν ποσοστό αναγνώρισης άνω του 88% (2022: 98,2%, 2023: 76,7% και 2024: 89,6%).

²¹ Άρθρο 4 της Οδηγίας 2011/95/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Δεκεμβρίου 2011, σχετικά με τα πρότυπα για την αναγνώριση υπηκόων τρίτων χωρών ή ανιθαγενών ως δικαιούχων διεθνούς προστασίας, για την καθιέρωση ενιαίου καθεστώτος για τους πρόσφυγες ή για τα πρόσωπα που δικαιούνται επικουρική προστασία, καθώς και για το περιεχόμενο της παρεχόμενης προστασίας.

Παρότι το ενωσιακό και το ελληνικό δίκαιο θέτουν τις γενικές αρχές που διέπουν την καταγραφή και τις διαδικασίες ασύλου, δεν προσδιορίζουν τον τρόπο με τον οποίο πρέπει να διακρίβώνεται η ιθαγένεια σε περιπτώσεις όπου δεν είναι δυνατή η προσκόμιση σχετικών εγγράφων ή όπου οι σχετικοί ισχυρισμοί δεν τεκμηριώνονται επαρκώς. Το εν λόγω κανονιστικό κενό επιτρέπει την εφαρμογή αποσπασματικών πρακτικών, οι οποίες ενδέχεται να προκαλέσουν σοβαρή βλάβη στα δικαιώματα των αιτούντων.

Στην πράξη, η διαδικασία προσδιορισμού της ιθαγένειας δεν εφαρμόζεται με ενιαίο τρόπο, ούτε είναι επαρκώς τεκμηριωμένη. Η αυθαίρετη πρακτική που εφαρμόζεται είναι η καταγραφή μιας «δηλωθείσας» και μιας «εκτιμώμενης» ιθαγένειας, με την τελευταία να υπερισχύει της δήλωσης του αιτούντος. Περαιτέρω, δεν τηρούνται πρακτικά των συνεντεύξεων καταγραφής ενώ η «εκτιμώμενη ιθαγένεια» αντιμετωπίζεται ως οριστικός χαρακτηρισμός, χωρίς να προβλέπεται μηχανισμός νομικής αμφισβήτησης σε αυτό το πρώιμο στάδιο της διαδικασίας. Ως αποτέλεσμα, αιτούντες των οποίων η δηλωθείσα και η εκτιμώμενη ιθαγένεια δεν συμπίπτουν απορρίπτονται ως «μη αξιόπιστοι» κατόπιν σύντομης συνέντευξης ασύλου. Αυτή η απόφαση είναι εξαιρετικά δύσκολο να ανατραπεί σε δεύτερο βαθμό. Άμεση συνέπεια αυτού είναι ότι οι πραγματικοί ισχυρισμοί τους για άσυλο δεν εξετάζονται δεόντως.

Η παρούσα συλλογή περιλαμβάνει **οκτώ θετικές** αποφάσεις επί αιτήσεων αναστολής, καθώς και αρκετές επιστολές προς τον Συνήγορο του Πολίτη, όπου επισημαίνονται αυτά τα ζητήματα. Οι αιτήσεις ακύρωσης στις συγκεκριμένες υποθέσεις εκκρεμούν ακόμη ενώπιον των Διοικητικών Δικαστηρίων. Περιλαμβάνεται επίσης **μία απόφαση** της Αρχής Προσφυγών η οποία αναγνωρίζει ως πραγματική χώρα καταγωγής της αιτούσας την Ερυθραία και της χορηγεί επικουρική προστασία.

Επίδοση Αποφάσεων Μέσω Ηλεκτρονικού Ταχυδρομείου

Τα τελευταία χρόνια, η Ελλάδα, όπως και άλλες χώρες της ΕΕ, έχει κάνει στροφή προς την ψηφιοποίηση των διαδικασιών ασύλου, μια τάση που επιταχύνθηκε κατά τη διάρκεια της πανδημίας COVID-19, λόγω σοβαρών ελλείψεων σε διερμηνεία και νομική συνδρομή στις δομές φιλοξενίας. Ωστόσο, αυτή η στροφή προς την ψηφιοποίηση έχει αποδειχθεί ότι εντείνει τα συστημικά προβλήματα πρόσβασης στις υπηρεσίες. Η καταχρηστική πρακτική της επίδοσης αποφάσεων μέσω ηλεκτρονικού ταχυδρομείου και οι συνέπειές της στην πρόσβαση σε ένδικο μέσα αποτελούν χαρακτηριστικό παράδειγμα.

Τον Ιανουάριο του 2025, με απόφαση, η οποία περιλαμβάνεται στην παρούσα συλλογή, το Διοικητικό Πρωτοδικείο Θεσσαλονίκης,²² επαναβεβαίωσε ότι οι αποφάσεις επί αιτήσεων διεθνούς προστασίας για αιτούντες άσυλο που διαμένουν σε δομές φιλοξενίας πρέπει να επιδίδονται αυτοπροσώπως και όχι μέσω ηλεκτρονικού ταχυδρομείου. Παρότι η ελληνική νομοθεσία για το άσυλο επιτρέπει την ηλεκτρονική επίδοση ως γενικό κανόνα, προβλέπει ρητά την αυτοπρόσωπη επίδοση στις συγκεκριμένες περιπτώσεις, ώστε να διασφαλίζεται ότι οι αιτούντες ενημερώνονται δεόντως και μπορούν να ασκήσουν αποτελεσματικά το δικαίωμά τους σε προσφυγή.²³

Η μη συμμόρφωση με την προβλεπόμενη αυτοπρόσωπη διαδικασία επίδοσης αποφάσεων υπονομεύει τις δικονομικές εγγυήσεις και δημιουργεί σοβαρά εμπόδια στην άσκηση ένδικων μέσων. Δίνοντας προτεραιότητα στην αποτελεσματικότητα έναντι της δικαιοσύνης, οι επιδόσεις μέσω ηλεκτρονικού ταχυδρομείου παραβλέπουν τις ιδιαίτερες ευαλωτότητες των αιτούντων άσυλο, πολλοί από τους οποίους αντιμετωπίζουν τεχνολογικά, γλωσσικά και ψυχολογικά εμπόδια. Αυτή η προσέγγιση που προωθεί την ψηφιοποίηση ενέχει τον κίνδυνο αποκλεισμού των πλέον περιθωριοποιημένων ατόμων και έρχεται σε αντίθεση με τις υποχρεώσεις του ενωσιακού δικαίου για την διασφάλιση ειδικών δικονομικών εγγυήσεων για ευάλωτους αιτούντες. Ενώ ο νέος Κανονισμός για τη Διαδικασία Ασύλου ενισχύει περαιτέρω την κανονικοποίηση της ηλεκτρονικής επικοινωνίας, ο αυξανόμενος αριθμός απορριπτικών προσφυγών ως εκπρόθεσμων καταδεικνύει ότι οι ισχύουσες ψηφιακές πρακτικές παρεμποδίζουν, αντί να διευκολύνουν, την πρόσβαση στη δικαιοσύνη.²⁴

Μεταγενέστερες Αιτήσεις Ασύλου

Ως απόρροια της διευρυμένης εφαρμογής των εννοιών της «ασφαλούς τρίτης χώρας» και της «ασφαλούς χώρας καταγωγής», παρατηρήθηκε σημαντική αύξηση των μεταγενέστερων αιτήσεων. Μεταξύ 2020 και 2022, ο αριθμός των μεταγενέστερων αιτήσεων αυξήθηκε κατά 221%. Έκτοτε, οι αριθμοί έχουν σταθεροποιηθεί σε επίπεδο πολύ υψηλότερο από εκείνο που ίσχυε πριν από το 2021.²⁵

²² Απόφαση υπ' αριθμ. 6/2025 Διοικητικό Πρωτοδικείο Θεσσαλονίκης.

²³ Επί του παρόντος: άρθρα 87 παράγραφοι 3 και 4 του Ν 4939/2022, με τον οποίο ενσωματώνεται στο ελληνικό δίκαιο η Οδηγία της ΕΕ σχετικά με τις Διαδικασίες Ασύλου.

²⁴ Υπουργείο Μετανάστευσης και Ασύλου [Στατιστικά](#). Οι απορρίψεις προσφυγών για τυπικούς λόγους, και συγκεκριμένα λόγω εκπρόθεσμης υποβολής, έχουν αυξηθεί τα τελευταία χρόνια, αναδεικνύοντας τα ολοένα και μεγαλύτερα διαδικαστικά εμπόδια που αντιμετωπίζουν οι αιτούντες άσυλο. Το 2022, 1.096 προσφυγές απορρίφθηκαν ως εκπρόθεσμες· ο αριθμός αυτός αυξήθηκε σε 1.523 το 2023 και σε 1.526 το 2024. Μόλις το πρώτο εξάμηνο του 2025 καταγράφηκαν 984 εκπρόθεσμες προσφυγές — ποσοστό 50% του συνόλου των απαράδεκτων προσφυγών. (Παράρτημα 5)

²⁵ Υπουργείο Μετανάστευσης και Ασύλου [Στατιστικά](#). Το 2022 υποβλήθηκαν συνολικά 37.362 αιτήσεις, εκ των οποίων το 22% (8.265) αφορούσαν μεταγενέστερες αιτήσεις. Το 2020 υποβλήθηκαν 2.711 μεταγενέστερες αιτήσεις και το 2021 5.802. (Παράρτημα 2)

Η μεταγενέστερη αίτηση είναι αίτηση διεθνούς προστασίας που υποβάλλεται μετά την έκδοση τελεσίδικης απόφασης επί προηγούμενης αίτησης διεθνούς προστασίας και κατατίθεται ενώπιον των Περιφερειακών Υπηρεσιών Ασύλου. Ο αιτών οφείλει να προσκομίσει νέα στοιχεία ή πληροφορίες που θα μπορούσαν να επηρεάσουν τη συνολική αξιολόγηση της αίτησής του για διεθνή προστασία.²⁶ Οι μεταγενέστερες αιτήσεις εξετάζονται σε δύο στάδια. Αρχικά, διενεργείται προκαταρκτική διαδικασία παραδεκτού, προκειμένου να διαπιστωθεί αν τα προσκομιζόμενα στοιχεία είναι νέα. Η διαδικασία αυτή μπορεί να περιλαμβάνει και δεύτερο έλεγχο παραδεκτού, εφόσον ο αιτών υπάγεται στη διαδικασία παραδεκτού λόγω διέλευσης μέσω «ασφαλούς τρίτης χώρας». Οι μεταγενέστερες αιτήσεις εξετάζονται επί της ουσίας σε δεύτερη φάση, μόνο εφόσον κριθούν παραδεκτές.

Νέα στοιχεία μπορεί να αφορούν γεγονότα που δεν είχαν ακόμη λάβει χώρα ή που δεν ήταν δυνατόν να παρουσιαστούν κατά την εξέταση της προηγούμενης αίτησης σε πρώτο βαθμό ή στο στάδιο της προσφυγής, για λόγους πέραν της σφαίρας επιρροής των αιτούντων. Στην πράξη, ωστόσο, η Υπηρεσία Ασύλου φαίνεται να εξετάζει τα νέα στοιχεία υπό πολύ στενή έννοια, παραβλέποντας σχετική απόφαση του Συμβουλίου της Επικρατείας,²⁷ η οποία έχει κρίνει ότι όταν τα αποδεικτικά στοιχεία είναι καθοριστικής σημασίας, πρέπει να λαμβάνονται υπόψη ακόμη και όταν δεν είναι νέα. Ωστόσο, τόσο η Υπηρεσία Ασύλου όσο και η Αρχή Προσφυγών, κατά κανόνα, δεν εφαρμόζουν τη νομολογία του Συμβουλίου της Επικρατείας ούτε τις κατευθυντήριες οδηγίες της EUAA σχετικά με τις μεταγενέστερες αιτήσεις. Ως αποτέλεσμα αυτής της προσέγγισης, πάνω από 60% των μεταγενέστερων αιτήσεων απορρίπτονται τόσο σε πρώτο όσο και σε δεύτερο βαθμό.²⁸

Επιπλέον, πρόσθετα οικονομικά εμπόδια δυσχεραίνουν περαιτέρω τη δυνατότητα των απορριφθέντων αιτούντων να υποβάλουν μεταγενέστερη αίτηση. Μετά από μεταρρύθμιση του 2021, οι αιτούντες υποχρεώνονται να καταβάλλουν τέλος ύψους 100 ευρώ ανά άτομο από τη δεύτερη μεταγενέστερη αίτηση και έπειτα.²⁹ Κατά τον χρόνο σύνταξης της παρούσας ανάλυσης, το απαιτούμενο τέλος ανά άτομο για δεύτερη μεταγενέστερη αίτηση είχε αυξηθεί στο ποσό των 300 ευρώ (!).³⁰ Παρά το εν λόγω οικονομικό εμπόδιο, οι μεταγενέστερες αιτήσεις έχουν καταστεί συνήθης πρακτική, ιδίως στις περιπτώσεις όπου προηγούμενες αιτήσεις απορρίφθηκαν ως απαράδεκτες βάσει της διαδικασίας της «ασφαλούς τρίτης χώρας» ή απορρίφθηκαν ως προδήλως αβάσιμες στο πλαίσιο της ταχείας διαδικασίας για αιτούντες προερχόμενους από «ασφαλή χώρα καταγωγής». **Δώδεκα αποφάσεις** που περιλαμβάνονται στην παρούσα συλλογή αφορούν μεταγενέστερες αιτήσεις.

Εν κατακλείδι, η εξέλιξη των μεταναστευτικών ροών στην Ελλάδα, σε συνδυασμό με ένα ολοένα και πιο περιοριστικό και κατακερματισμένο πλαίσιο ασύλου, έχει οδηγήσει στη διαμόρφωση ενός συστήματος στο οποίο τα διαδικαστικά εμπόδια αποδυναμώνουν συστηματικά το δικαίωμα σε δίκαιη εξέταση της αίτησης διεθνούς προστασίας. Τα εμπόδια που αντιμετωπίζουν οι αιτούντες άσυλο είναι βαθιά εδραιωμένα, ενώ με την πάροδο του χρόνου προστίθενται διαρκώς νέα, επιτείνοντας τον περιορισμό των δικαιωμάτων τους. Οι πρακτικές αυτές όχι μόνο παραβιάζουν τις υποχρεώσεις της Ελλάδας βάσει του ενωσιακού και διεθνούς δικαίου, αλλά αφήνουν και χιλιάδες ανθρώπους σε παρατεταμένη κατάσταση αβεβαιότητας, χωρίς ουσιαστική δυνατότητα εξέτασης των ισχυρισμών τους. Τα διαθέσιμα στοιχεία καταδεικνύουν μια συστημική αποδυνάμωση των δικονομικών εγγυήσεων, η οποία καθιστά επιτακτική την ανάγκη άμεσων μεταρρυθμίσεων, με σκοπό τη διασφάλιση της δικαιοσύνης και της πραγματικής πρόσβασης στη διεθνή προστασία. Υπό το πρίσμα αυτό, η επόμενη ενότητα εξετάζει τα διαθέσιμα ένδικα μέσα για την προστασία έναντι των ανωτέρω παραβιάσεων και τον βαθμό στον οποίο αυτά παρέχουν μια αποτελεσματική πρόσβαση στη δικαιοσύνη.

3. Επισκόπηση των Ένδικων Μέσων

Η παρούσα ενότητα περιλαμβάνει μια συνοπτική επισκόπηση των διαθέσιμων ένδικων μέσων, όπως η προσφυγή σε δεύτερο βαθμό, η αίτηση ακύρωσης και η αίτηση αναστολής ενώπιον των Διοικητικών Δικαστηρίων. Εξετάζει τον τρόπο με τον οποίο, παρά το γεγονός ότι οι μηχανισμοί αυτοί έχουν σχεδιαστεί για να κατοχυρώνουν το δικαίωμα σε αποτελεσματική δικαστική προστασία, στην πράξη συχνά υπονομεύονται από συστημικές αδυναμίες και διαρθρωτικές ελλείψεις που περιορίζουν την αποτελεσματικότητά τους.

Προσφυγή Ενώπιον της Αρχής Προσφυγών

Θεωρητικά, οι αιτούντες των οποίων η αίτηση ασύλου απορρίπτεται σε πρώτο βαθμό έχουν τη

²⁶ Άρθρο 94 Ν. 4939/2022.

²⁷ ΣτΕ 3376/2001.

²⁸ Υπουργείο Μετανάστευσης και Ασύλου **Στατιστικά**. Το 2022 κατατέθηκαν 8.265 μεταγενέστερες αιτήσεις, εκ των οποίων 4.144 (50%) απορρίφθηκαν ως απαράδεκτες και 2.708 απορρίφθηκαν ξανά σε δεύτερο βαθμό. Το 2023 κατατέθηκαν 6.321 μεταγενέστερες αιτήσεις, με 4.257 (67%) απορριφθείσες και 2.131 να απορρίπτονται εκ νέου σε δεύτερο βαθμό. Το 2024 κατατέθηκαν 4.487 μεταγενέστερες αιτήσεις, εκ των οποίων 3.037 (65%) απορρίφθηκαν και 1.693 απορρίφθηκαν εκ νέου σε δεύτερο βαθμό. Κατά το πρώτο εξάμηνο του 2025, κατατέθηκαν 3.574 μεταγενέστερες αιτήσεις, με 1.965 απορριφθείσες (55%) και 649 να απορρίπτονται εκ νέου σε δεύτερο βαθμό. (Παράρτηματα 2, 3 και 4)

²⁹ Άρθρο 94 παρ. 10 Ν. 4939/2022, και ΚΥΑ 472687/2021.

³⁰ Άρθρο 34 Ν. 5226/2025.

δυνατότητα άσκησης προσφυγής κατά της σχετικής απόφασης.³¹ Στην πράξη, ωστόσο, η διαδικασία αυτή έχει περιορισμένη αποτελεσματικότητα, καθώς το ποσοστό απορριπτικών αποφάσεων σε δεύτερο βαθμό υπερβαίνει το 90%, ενώ περισσότερες από μία στις τρεις προσφυγές απορρίπτονται ως απαράδεκτες.³² Το ιδιαίτερα υψηλό αυτό ποσοστό απορρίψεων εγείρει σοβαρές ανησυχίες και θέτει υπό αμφισβήτηση την ουσιαστική αποτελεσματικότητα της εξέτασης των υποθέσεων σε δεύτερο βαθμό.

Το ιδιαίτερα υψηλό ποσοστό απορρίψεων μπορεί να αποδοθεί σε σειρά παραγόντων, όπως ο μεγάλος φόρτος εργασίας των Επιτροπών Προσφυγών, η χρονική πίεση για την έκδοση αποφάσεων καθώς και η περιορισμένη εξειδίκευση στο δίκαιο διεθνούς προστασίας. Ενδεικτικά, κατά το έτος 2024, η Αρχή Προσφυγών εξέδωσε συνολικά 13.304 αποφάσεις, γεγονός που αντιστοιχεί, κατά μέσο όρο, σε περίπου 54 αποφάσεις μηνιαίως ανά Επιτροπή. Παράλληλα, στο όνομα της επιτάχυνσης των διοικητικών διαδικασιών, προβλέπονται ιδιαίτερα ασφυκτικές προθεσμίες για την έκδοση αποφάσεων. Συγκεκριμένα, οι αποφάσεις πρέπει να εκδίδονται εντός επτά ημερών ή, κατ' ανώτατο όριο, εντός τριάντα ημερών, ανάλογα με τη διαδικασία που εφαρμόζεται για την εξέταση της αίτησης ασύλου — όπως η διαδικασία συνόρων, η ταχεία ή η τακτική διαδικασία. Η μη τήρηση των προθεσμιών αυτών ενδέχεται να επιφέρει ακόμη και την παύση των διορισμένων δικαστών των Επιτροπών Προσφυγών λόγω μη συμμόρφωσης, γεγονός που εντείνει περαιτέρω την πίεση υπό την οποία λειτουργούν.³³

Επιπλέον, δεν απαιτείται από τους δικαστές να είναι εξειδικευμένοι στο δίκαιο διεθνούς προστασίας, με αποτέλεσμα οι περισσότεροι από τους διορισμένους δικαστές να στερούνται της αναγκαίας σχετικής εμπειρίας. Το 2025, εκδόθηκε νέα ΚΥΑ, με την οποία προστέθηκε η εν λόγω απαίτηση ως προϋπόθεση για την επιλογή των δικαστών των Επιτροπών Προσφυγών.³⁴ Μένει να διαπιστωθεί στην πράξη κατά πόσον αυτή η θετική εξέλιξη θα επηρεάσει ουσιαστικά την ποιότητα των εκδιδόμενων αποφάσεων.

Οι παράγοντες αυτοί, μεμονωμένα ή σε συνδυασμό, ενδέχεται να επηρεάζουν άμεσα την ποιότητα της εξέτασης των υποθέσεων καθώς και τα ποσοστά αναγνώρισης. Ενδεικτικά, σε πλήθος περιπτώσεων έχουν παρατηρηθεί αναφορές σε μη επικαιροποιημένες πληροφορίες για τις χώρες καταγωγής ή αποφάσεις σε δεύτερο βαθμό που ουσιαστικά αναπαράγουν την πρωτοβάθμια κρίση. Οι αποφάσεις αυτές εκδόθηκαν χωρίς την ουσιαστική εξέταση των νομικών ισχυρισμών που προβλήθηκαν και χωρίς τη διενέργεια συμπληρωματικής συνέντευξης, ακόμη και όταν η αρχική απόρριψη βασιζόταν σε ανεπαρκή ή αντιφατικά στοιχεία για τη θεμελίωση αίτησης διεθνούς προστασίας.

Το 2025 σημειώθηκαν δύο σημαντικές νομολογιακές εξελίξεις σε σχέση με τη διαδικασία των προσφυγών:

- Πρώτον, η μονομελής σύνθεση των Επιτροπών Προσφυγών, στην αρμοδιότητα της οποίας υπάγονταν σχεδόν όλες οι προσφυγές με εξαίρεση τις αιτήσεις που εξετάζονταν με την τακτική

Η Αρχή Προσφυγών¹

Οι αιτήσεις διεθνούς προστασίας εξετάζονται αρχικά από τις Περιφερειακές Υπηρεσίες Ασύλου και τα Αυτοτελή Κλιμάκια Ασύλου της Υπηρεσίας Ασύλου. Σε περίπτωση έκδοσης αρνητικής απόφασης σε πρώτο βαθμό, οι αιτούντες μπορούν να ασκήσουν προσφυγή ενώπιον της Αρχής Προσφυγών, η οποία αποτελείται από Ανεξάρτητες Επιτροπές Προσφυγών, και διενεργεί έλεγχο της αίτησης σε δεύτερο βαθμό.

Η Αρχή Προσφυγών αποτελεί ένα οιονεί δικαιοδοτικό όργανο και απαρτίζεται από 20 Ανεξάρτητες Επιτροπές Προσφυγών, καθεμία από τις οποίες συγκροτείται από διοικητικούς δικαστές που συνεδριάζουν σε συνθέσεις ενός ή τριών μελών, με αποκλειστική έδρα την Αθήνα. Οι Επιτροπές Προσφυγών διενεργούν πλήρη και *ex nunc* εξέταση της αίτησης ασύλου και έχουν αρμοδιότητα να προβούν σε αυτοτελή εκτίμηση των αποδεικτικών στοιχείων και των στοιχείων του φακέλου. Μετά την αξιολόγηση τόσο των πραγματικών περιστατικών όσο και του εφαρμοστέου νομικού πλαισίου, εκδίδουν αιτιολογημένη απόφαση η οποία αποφαιίνεται είτε τη χορήγηση καθεστώτος πρόσφυγα ή επικουρικής προστασίας είτε την απόρριψη της προσφυγής.

Κατά γενικό κανόνα, οι προσφυγές εξετάζονται αποκλειστικά βάσει των πληροφοριών και των εγγράφων που περιλαμβάνονται στον φάκελο του αιτούντος, ενώ η διεξαγωγή προφορικής ακρόασης προβλέπεται μόνο σε εξαιρετικές περιπτώσεις και υπό τις περιορισμένες προϋποθέσεις που ορίζει ο νόμος. Πιο συγκεκριμένα, η Ανεξάρτητη Επιτροπή Προσφυγών υποχρεούται να καλέσει τον προσφεύγοντα σε προφορική ακρόαση μόνο όταν:

- (α) η προσφυγή στρέφεται κατά απόφασης ανάκλησης καθεστώτος διεθνούς προστασίας·
- (β) ανακύπτουν ζητήματα ή αμφιβολίες ως προς την πληρότητα της συνέντευξης που διενεργήθηκε σε πρώτο βαθμό· και
- (γ) ο προσφεύγων επικαλείται σοβαρά νέα αποδεικτικά στοιχεία που αφορούν ουσιώδεις μεταγενέστερους ισχυρισμούς.²

¹ Η Αρχή Προσφυγών συστάθηκε με το άρθρο 3 του Νόμου 3907/2011 και λειτουργεί σύμφωνα με το άρθρο 30 παρ. 2 του Νόμου 4686/2020, καθώς και με τον Κανονισμό Λειτουργίας της Αρχής Προσφυγών.

² Άρθρο 102, Ν. 4939/2022.

³¹ Άρθρα 97-113 Ν 4939/2022.

³² Υπουργείο Μετανάστευσης και Ασύλου [Στατιστικά](#) και σύμφωνα με το Παράρτημα 4: το 2022, 6.043 από τις 17.317 αποφάσεις σε δεύτερο βαθμό (35%) απορρίφθηκαν ως απαράδεκτες. Το 2023, 5.030 από τις 13.086 αποφάσεις (38%) απορρίφθηκαν για τους ίδιους λόγους. Αντίστοιχα, το 2024, 4.533 από τις 13.304 αποφάσεις (35%) κρίθηκαν απαράδεκτες. Μόνο κατά το πρώτο εξάμηνο του 2025, 1.970 από τις 5.885 αποφάσεις (33%) έχουν ήδη απορριφθεί ως απαράδεκτες.

³³ Άρθρο 2, [ΚΥΑ 139974/2024](#) Εφημερίδα της Κυβερνήσεως τεύχος Β 2756/15.05.2024, «Δεν ανανεώνεται η θητεία μέλους σε περίπτωση που από τα στατιστικά δημοσίευσης της περ. β' της παρ. 6 του άρθρου 5 του ν. 4375/2016 προκύπτει ότι σε ποσοστό μεγαλύτερο ή ίσο του πέντε τοις εκατό (5%) επί του συνόλου των υποθέσεων που χρεώθηκε κατά τη διάρκεια της θητείας του το χρονικό διάστημα που παρήλθε από τη συζήτηση της υπόθεσης μέχρι την έκδοση απόφασης είναι μεγαλύτερο των εξήντα (60) ημερών.»

³⁴ Άρθρο 1, [ΚΥΑ 139974/2024](#) Εφημερίδα της Κυβερνήσεως τεύχος Β 2756/15.05.2024.

διαδικασία, κρίθηκε αντισυνταγματική. Η συγκεκριμένη πρόβλεψη είχε επί μακρόν επικριθεί από τη νομική κοινότητα ως προβληματική και ασύμβατη με τις εγγυήσεις της δίκαιης ακρόασης.

- Δεύτερον, κρίθηκε ως μη δικαιολογημένη η απαίτηση οι αιτούντες να παρίστανται αυτοπροσώπως ενώπιον της Αρχής Προσφυγών κατά την ημέρα εξέτασης της προσφυγής τους, παρά το γεγονός ότι η διαδικασία περιορίζεται στην εξέταση του φακέλου και δεν περιλαμβάνει προσωπική συνέντευξη. Στην πράξη, η απαίτηση αυτή λειτουργεί ως πρόσθετο εμπόδιο, καθώς η μη εμφάνιση του αιτούντος οδηγεί στην αυτόματη απόρριψη της προσφυγής ως αβάσιμης.

Το Συμβούλιο της Επικρατείας Κρίνει Αντισυνταγματική τη Μονομελή Σύνθεση των Επιτροπών Προσφυγών

Μετά την αναδιάρθρωση της Αρχής Προσφυγών το 2019,³⁵ οι Επιτροπές Προσφυγών συγκροτούνται αποκλειστικά από διοικητικούς δικαστές, οι οποίοι συνεδριάζουν σε συνθέσεις ενός ή τριών μελών. Η μονομελής σύνθεση είχε διευρυμένη αρμοδιότητα επί σχεδόν όλων των διαδικασιών, πλην της τακτικής διαδικασίας, καθώς και επί όλων των προσφυγών που αφορούσαν υποθέσεις αιτούντων οι οποίοι διέμεναν στα νησιά Σάμο, Χίο, Λέσβο, Λέρο και Κω.³⁶

Πρόσφατη απόφαση του Συμβουλίου της Επικρατείας ανέδειξε ένα σημαντικό έλλειμμα στη διαδικασία ενώπιον της Αρχής Προσφυγών. Το Συμβούλιο της Επικρατείας έκρινε ότι, δεδομένου ότι οι Επιτροπές Προσφυγών αποτελούν διοικητικά όργανα συγκροτούμενα από δικαστές, δεν επιτρέπεται να λειτουργούν με μονομελή σύνθεση, καθώς κάτι τέτοιο παραβιάζει το Σύνταγμα.³⁷ Το ζήτημα αυτό παρέμεινε άλυτο από την τελευταία μεταρρύθμιση της Αρχής το 2019 έως ότου προσβλήθηκε δικαστικά τον Οκτώβριο του 2022, δηλαδή για διάστημα τριών ετών μέχρι την έκδοση της σχετικής απόφασης.³⁸ Η απόφαση αυτή επιβεβαιώνει, συνεπώς, ότι χιλιάδες αποφάσεις εκδόθηκαν κατά παράβαση του δικαιώματος σε ουσιαστικό και αποτελεσματικό ένδικο μέσο.

Είναι σημαντικό να προστεθεί ότι από το 2022 αρκετές υποθέσεις έχουν αναβληθεί εν αναμονή της απόφασης του Συμβουλίου της Επικρατείας. Παρότι το Συμβούλιο αναγνώρισε ότι πρόκειται για σοβαρή διοικητική πλημμέλεια, αρνήθηκε την αναδρομική ισχύ, προκειμένου να μην επιβαρυνθεί η διοίκηση, εις βάρος όμως των αιτούντων των οποίων οι υποθέσεις εξετάστηκαν με αυτή τη διαδικασία. Ως αποτέλεσμα, εκατοντάδες αιτούντες άσυλο στερήθηκαν ουσιαστική πρόσβαση στη δικαιοσύνη, κατά παράβαση του θεμελιώδους δικαιώματος σε αποτελεσματική προσφυγή.

Υποχρέωση Αυτοπρόσωπης Εμφάνισης Ενώπιον της Επιτροπής Προσφυγών

Η διαδικασία ενώπιον των Επιτροπών Προσφυγών είναι κατά κύριο λόγο έγγραφη και οι αιτούντες σπανίως καλούνται σε προφορική ακρόαση. Ωστόσο, απαιτείται οι προσφεύγοντες να εμφανίζονται αυτοπροσώπως ενώπιον της Επιτροπής Προσφυγών κατά την ημέρα εξέτασης της προσφυγής τους, αποκλειστικά και μόνο για τη διαπίστωση της παρουσίας τους στην ελληνική επικράτεια.³⁹ Εξαίρεση προβλέπεται για τους αιτούντες που διαμένουν σε δομές φιλοξενίας της Υπηρεσίας Υποδοχής και Ταυτοποίησης, οι οποίοι μπορούν, αντί της αυτοπρόσωπης εμφάνισης, να προσκομίσουν βεβαίωση από τη διοίκηση της δομής, εκδοθείσα το αργότερο τρεις ημέρες πριν από την ακρόαση. Αντίστοιχα, όσοι τελούν υπό γεωγραφικό περιορισμό και υποχρεούνται να διαμένουν σε συγκεκριμένο τόπο οφείλουν να υποβάλουν υπεύθυνη δήλωση, θεωρημένη από την αστυνομία ή άλλη αρμόδια τοπική αρχή, επίσης εκδοθείσα εντός τριών ημερών πριν από τη συνεδρίαση. Η μη συμμόρφωση με τα ανωτέρω έχει ως αποτέλεσμα την απόρριψη της προσφυγής ως «προδήλως αβάσιμης», θεωρώντας ότι ο αιτών έχει σιωπηρώς παραιτηθεί από το αίτημά του.

Είναι σαφές ότι οι διατάξεις αυτές επιβάλλουν περιττό βάρος και μια άδικη «ποινή». Η απόρριψη μιας προσφυγής επί της ουσίας χωρίς εξέταση του περιεχομένου της εγείρει σοβαρά ζητήματα ως προς την αποτελεσματικότητα του ενδίκου μέσου και την αρχή της μη επαναπροώθησης. Ιδιαίτερα ανησυχητικό είναι το γεγονός ότι τέτοιου είδους απορρίψεις είναι εξαιρετικά συχνές.⁴⁰

³⁵ Ν. 4636/2019, άρθρο 116, το οποίο αναθεωρεί το άρθρο 5, παρ. 4 το Ν. 4375/2016.

³⁶ Άρθρο 14 του [Κανονισμού Λειτουργίας της Αρχής Προσφυγών](#).

³⁷ Άρθρο 89 παρ. 2 του Συντάγματος.

³⁸ Με την απόφαση 1150/2025, η Ολομέλεια του Συμβουλίου της Επικρατείας, στο πλαίσιο πιλοτικής δίκης, έκρινε ότι η λειτουργία των Ανεξάρτητων Επιτροπών Προσφυγών με μονομελή σύνθεση, όπως προβλέπεται από το άρθρο 5 παρ. 7 του Νόμου 4375/2016 (όπως η διάταξη αυτή αντικαταστάθηκε με το άρθρο 116 παρ. 2 του Νόμου 4636/2019 και τροποποιήθηκε μεταγενέστερα με το άρθρο 30 παρ. 2 του Νόμου 4686/2020), είναι αντισυνταγματική, καθώς αντίκειται στο άρθρο 89 παρ. 2 του Συντάγματος. Σύμφωνα με το σκεπτικό της Ολομέλειας, το άρθρο 89 παρ. 2 του Συντάγματος δεν επιτρέπει την ανάθεση καθηκόντων μονομελούς διοικητικού οργάνου σε δικαστικό λειτουργό, ακόμη και όταν το όργανο αυτό ασκεί πειθαρχικές, εποπτικές ή δικαιοδοτικές αρμοδιότητες. Μέχρι σήμερα, έχουν εκδοθεί χιλιάδες αποφάσεις από μονομελείς Επιτροπές Προσφυγών, ενώ εκατοντάδες υποθέσεις εκκρεμούν ενώπιον των Διοικητικών Δικαστηρίων.

³⁹ Άρθρα 102 παρ. 2 και 83 παρ. 3 του Ν. 4939/2022.

⁴⁰ Υπουργείο Μετανάστευσης και Ασύλου [Στατιστικά](#). Για το 2022, 1.790 υποθέσεις απορρίφθηκαν ως προδήλως αβάσιμες· ο αριθμός αυτός μειώθηκε σε 1.599 το 2023, παρέμεινε στις 1.599 το 2024 και ανήλθε σε 747 κατά το πρώτο εξάμηνο του 2025. (Παράρτημα 4)

Τον Ιούλιο του 2025, το Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΔΕΕ)⁴¹ έκρινε ότι η πρακτική αυτή αντίκειται στην Οδηγία για τις Διαδικασίες Ασύλου,⁴² κατόπιν προδικαστικού αιτήματος που υποβλήθηκε από το Διοικητικό Πρωτοδικείο Θεσσαλονίκης.⁴³ Πιο συγκεκριμένα, το Διοικητικό Πρωτοδικείο Θεσσαλονίκης υπέβαλε προδικαστικό ερώτημα στο ΔΕΕ σχετικά με το κατά πόσον η απόρριψη προσφυγής ως «προδήλως αβάσιμης», χωρίς πλήρη και *ex nunc* εξέταση τόσο των πραγματικών περιστατικών όσο και των νομικών ζητημάτων, λόγω της μη αυτοπρόσωπης εμφάνισης του προσφεύγοντος ενώπιον της Επιτροπής Προσφυγών κατά την ημέρα εξέτασης της προσφυγής, συνάδει με το δικαίωμα σε αποτελεσματικό ένδικο μέσο, όπως αυτό κατοχυρώνεται στην Οδηγία για τις Διαδικασίες Ασύλου. Το ΔΕΕ έκρινε ότι η Οδηγία, ερμηνευόμενη σε συνδυασμό με το άρθρο 47 του Χάρτη Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, απαγορεύει εθνική νομοθεσία που προβλέπει ότι, σε περίπτωση κατά την οποία αιτών διεθνή προστασία δεν εμφανιστεί αυτοπροσώπως ενώπιον του αρμόδιου δικαστηρίου κατά την εξέταση της προσφυγής του (όταν ο μοναδικός σκοπός της εμφάνισης αυτής είναι η διαπίστωση της παρουσίας του στην επικράτεια και όχι η ακρόασή του), η προσφυγή θεωρείται αυτομάτως ότι έχει ασκηθεί πλημμελώς και απορρίπτεται ως προδήλως αβάσιμη χωρίς εξέταση της ουσίας της.

Συνολικά, το σύστημα εξακολουθεί να δίνει προτεραιότητα στη διοικητική αποτελεσματικότητα εις βάρος των θεμελιωδών δικαιωμάτων, με αποτέλεσμα η αποτελεσματικότητα των ενδίκων μέσων σε δεύτερο βαθμό να υπονομεύεται σοβαρά. Οι ανωτέρω αποφάσεις αναδεικνύουν περαιτέρω τις θεσμικές αδυναμίες, οι οποίες επί μακρόν έχουν στερήσει από χιλιάδες αιτούντες τη δίκαιη μεταχείριση. Εν γένει, η διαδικασία προσφυγής κατά απορριπτικής απόφασης παραμένει ανεπαρκής ως προς τη διασφάλιση του δικαιώματος των αιτούντων άσυλο σε αποτελεσματικό ένδικο μέσο. Τα εξαιρετικά υψηλά ποσοστά απόρριψης, ο περιορισμένος έλεγχος των αποφάσεων πρώτου βαθμού, η ανεπαρκής εξειδίκευση των μελών των Επιτροπών και οι δικονομικές επιβαρύνσεις υπονομεύουν το δικαίωμα των αιτούντων σε ουσιαστική επανεξέταση.

Αίτηση Ακύρωσης

Μετά την έκδοση αρνητικής απόφασης σε δεύτερο βαθμό, οι αιτούντες χάνουν άμεσα το καθεστώς του αιτούντος άσυλο. Τα έγγραφά τους (δελτία αιτούντος άσυλο) ακυρώνονται και στερούνται την πρόσβαση σε βασικά δικαιώματα και δημόσιες υπηρεσίες, συμπεριλαμβανομένων της διαμονής, της στέγασης, της απασχόλησης και της υγειονομικής περίθαλψης. Το μοναδικό διαθέσιμο ένδικο μέσο μετά την απορριπτική απόφαση σε δεύτερο βαθμό είναι η αίτησης ακύρωσης.

Με περισσότερες από 10.000 απορριπτικές αποφάσεις να εκδίδονται ετησίως από την Αρχή Προσφυγών,⁴⁴ η ανάγκη για νομική συνδρομή για την άσκηση αιτήσεων ακύρωσης είναι εξαιρετικά αυξημένη. Την ίδια στιγμή, ο αριθμός των αιτήσεων ακύρωσης έχει μειωθεί δραστικά, από 1.521 το 2021 σε μόλις 423 το 2024.⁴⁵ Η απότομη αυτή μείωση αντανάκλα τόσο τον περιορισμένο βαθμό πρόσβασης σε νομική συνδρομή όσο και την συρρίκνωση των μη κυβερνητικών οργανώσεων που παρέχουν νομικές υπηρεσίες.⁴⁶

Το Διοικητικό Δικαστήριο, μέσω της αίτησης ακύρωσης, έχει αρμοδιότητα να εξετάσει μόνο τη νομιμότητα της απορριπτικής δευτεροβάθμιας απόφασης. Ένας από τους βασικούς ισχυρισμούς σχετικά με τη νομιμότητα των απορριπτικών αποφάσεων αφορά την έλλειψη νόμιμης και επαρκούς αιτιολογίας. Ελλιπής αιτιολογία παρατηρείται συχνά κατά την αξιολόγηση της αξιοπιστίας του αιτούντος ή των πηγών που χρησιμοποιούνται για την εκτίμηση του κινδύνου δίωξης. Ωστόσο, οι αποφάσεις συχνά περιέχουν αόριστες αναφορές σε υποτιθέμενη αναξιοπιστία του αιτούντος, με επίκληση κενών, αντιφάσεων ή ασαφειών, χωρίς να διευκρινίζεται με ποιον τρόπο τα στοιχεία αυτά υπονομεύουν την αξιοπιστία του.

Είναι ιδιαίτερα δύσκολο για το Δικαστήριο να διαπιστώσει αν η διοίκηση αξιολόγησε νομίμως μια αίτηση, καθώς η υποκείμενη διοικητική διαδικασία είναι συχνά πλημμελής. Ο διοικητικός φάκελος ενδέχεται να περιέχει μόνο αποσπασματικά στοιχεία των περιστατικών ή του ιατρικού ιστορικού του αιτούντος ή αόριστες αναφορές σχετικά με τη δίωξη που αντιμετώπισε στη χώρα καταγωγής. Υπό αυτές τις συνθήκες, μια απόρριψη μπορεί να εμφανίζεται τυπικά αιτιολογημένη, πλην όμως οι ελλείψεις της διοικητικής διαδικασίας παρεμποδίζουν την ουσιαστική εξέταση των ισχυρισμών των αιτούντων.

Πολλές από τις ελλείψεις αυτές, οι οποίες αναδεικνύονται κατά την εξέταση της αίτησης ακύρωσης, θα μπορούσαν να είχαν αποφευχθεί εάν οι αρμόδιες διοικητικές αρχές είχαν προβεί σε πιο ενδελεχή

⁴¹ Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (Δ.Ε.Ε.) – Απόφαση του Δικαστηρίου (Πρώτο Τμήμα) στην [υπόθεση C-610/23](#) της 3ης Ιουλίου 2025.

⁴² Οδηγία σχετικά με τη Διαδικασία Ασύλου 2013/32/ΕΕ.

⁴³ Διοικητικό Πρωτοδικείο Θεσσαλονίκης, [Αριθμός απόφασης 560/2023](#), 19 Δεκεμβρίου 2023.

⁴⁴ Υπουργείο Μετανάστευσης και Ασύλου [Στατιστικά](#) και σύμφωνα με τα Παραρτήματα 2 και 4. Ενδεικτικά, το 2022 καταγράφηκαν 15.758 απορρίψεις σε δεύτερο βαθμό, το 2023 11.764, το 2024 12.266, ενώ μόνο κατά το πρώτο εξάμηνο του 2025 σημειώθηκαν ήδη 5.455 απορρίψεις.

⁴⁵ Σύμφωνα με στοιχεία της Γενικής Επιτροπής των Διοικητικών Δικαστηρίων, το 2020 κατατέθηκαν 1.472 αιτήσεις ακύρωσης, ακολούθησαν 1.521 το 2021 και 1.329 το 2022. Από το 2023 και έπειτα, ωστόσο, οι αριθμοί μειώθηκαν απότομα: 653 αιτήσεις το 2023, 423 το 2024 και μόλις 317 έως τον Σεπτέμβριο του 2025. (Παράρτημα 6)

⁴⁶ Σύμφωνα με στοιχεία της Γενικής Επιτροπής των Διοικητικών Δικαστηρίων έως τις 3 Σεπτεμβρίου 2025. Βλ. Παράρτημα 6.

αξιολόγηση κάθε υπόθεσης και εάν οι αιτούντες είχαν ενημερωθεί δεόντως σχετικά με τη διαδικασία και τις απαιτήσεις της, συμπεριλαμβανομένης της δυνατότητας να προετοιμαστούν καταλλήλως για τη συνέντευξή τους. Στην πράξη, οι αιτούντες δεν λαμβάνουν επαρκή ενημέρωση για τη διαδικασία και συχνά στερούνται των αναγκαίων αποδεικτικών εγγράφων για τη υποστήριξη των ισχυρισμών τους.

Σε αρκετές περιπτώσεις, το Δικαστήριο έχει δεχθεί νομικούς ισχυρισμούς σύμφωνα με τους οποίους η απλή αδυναμία ανάκλησης ημερομηνιών ή χρονικών προσδιορισμών —η οποία συχνά οφείλεται σε πολιτισμικές αντιλήψεις, το μορφωτικό υπόβαθρο, την ψυχολογική κατάσταση ή άλλες τραυματικές εμπειρίες— δεν μπορεί, αφ' εαυτής, να δικαιολογήσει κρίση περί αναξιοπιστίας. Υπό το πρίσμα αυτό, το Δικαστήριο έχει κρίνει ότι όταν η συνολική αξιοπιστία του αιτούντος πλήττεται λόγω ουσιωδών χρονικών αντιφάσεων, η απορριπτική απόφαση οφείλει να αναφέρεται ρητά σε συγκεκριμένες αντιφάσεις ή σε συγκεκριμένη αδυναμία απάντησης σε συγκεκριμένες ερωτήσεις. Σε τέτοιες περιπτώσεις, οι Επιτροπές Προσφυγών θα πρέπει να μεριμνούν ώστε οι αιτούντες να καλούνται σε συμπληρωματική συνέντευξη, όταν η αρχική εξέταση αποδεικνύεται ανεπαρκής για την πλήρη αποτύπωση κρίσιμων περιστατικών. Ωστόσο, η εμπειρία μας δείχνει ότι αυτό σπανίως συμβαίνει.

Άλλες αποφάσεις έχουν ακυρωθεί λόγω παραβίασης ουσιαστικών διατάξεων του νόμου, όπως η προσβολή του δικαιώματος του αιτούντος σε προηγούμενη ακρόαση ενώπιον της Επιτροπής Προσφυγών, ιδίως στις περιπτώσεις όπου η Επιτροπή παραλείπει να καλέσει τον αιτούντα στην υποχρεωτική συνέντευξη και απορρίπτει την αίτηση ως αβάσιμη. Περαιτέρω παραβιάσεις αφορούσαν τη μη νόμιμη επίδοση αποφάσεων μέσω ηλεκτρονικού ταχυδρομείου σε αιτούντες που διέμεναν σε δομές υποδοχής, γεγονός που τους στερεί ουσιαστικά τη δυνατότητα άσκησης προσφυγής εντός της προβλεπόμενης προθεσμίας.

Τέλος, αλλά εξίσου σημαντικό, μια σειρά από διαδικαστικά εμπόδια έχει ως αποτέλεσμα περισσότερες από τις μισές αιτήσεις ακύρωσης να απορρίπτονται ως απαράδεκτες,⁴⁷ και λιγότερες από τις μισές να εξετάζονται επί της ουσίας. Αυτό σημαίνει ότι, για ακόμη μία φορά, οι αιτούντες στερούνται δίκαιης και αποτελεσματικής δικαστικής προστασίας λόγω τυπικών κωλυμάτων, χωρίς ουσιαστική εξέταση της υπόθεσής τους.

Ωστόσο, όταν οι αιτήσεις ακύρωσης εξετάζονται επί της ουσίας, η συντριπτική πλειονότητά τους γίνεται δεκτή, γεγονός που αποκαλύπτει βαθιές δυσλειτουργίες του συστήματος: τα ποσοστά θετικών αποφάσεων ανήλθαν σε 85% το 2020, 87% το 2021, 55% το 2022, 67% το 2023, 76% το 2024 και 64%

⁴⁷ Σύμφωνα με στοιχεία της Γενικής Επιτροπής των Διοικητικών Δικαστηρίων έως τις 3 Σεπτεμβρίου 2025: το ποσοστό των αποφάσεων που απορρίφθηκαν ως απαράδεκτες ανήλθε σε 31% το 2020, σε 58% το 2021, σε 66% το 2022, σε 43% το 2023, σε 47% το 2024 και σε 67% μέχρι στιγμής το 2025. (Παράρτημα 6)

Αίτηση Ακύρωσης Ενώπιον των Διοικητικών Πρωτοδικείων

Αρνητική απόφαση της Επιτροπής Προσφυγών μπορεί να προσβληθεί ενώπιον των τριμελών Διοικητικών Πρωτοδικείων με αίτηση ακύρωσης εντός προθεσμίας τριάντα (30) ημερών από την επίδοσή της.¹ Τα Διοικητικά Πρωτοδικεία Αθηνών και Θεσσαλονίκης έχουν αποκλειστική αρμοδιότητα για την εκδίκαση προσφυγών κατά αποφάσεων δεύτερου βαθμού που εκδίδονται από τις Ανεξάρτητες Επιτροπές Προσφυγών.² Η αρμοδιότητα κάθε δικαστηρίου καθορίζεται με βάση την αρχή που εξέδωσε την πρωτοβάθμια απορριπτική απόφαση. Ειδικότερα, το Διοικητικό Πρωτοδικείο Αθηνών είναι αρμόδιο για τις υποθέσεις στις οποίες η απορριπτική απόφαση σε πρώτο βαθμό εκδόθηκε από οποιαδήποτε από τις δεκαέξι Περιφερειακά Γραφεία Ασύλου και Αυτοτελή Κλιμάκια Ασύλου που εδρεύουν στην Κεντρική και Νότια Ελλάδα, καθώς και στα νησιά του Αιγαίου.³ Αντιστοίχως, το Διοικητικό Πρωτοδικείο Θεσσαλονίκης είναι αρμόδιο για τις αποφάσεις που εκδόθηκαν από τις οκτώ Περιφερειακά Γραφεία Ασύλου και Αυτοτελή Κλιμάκια Ασύλου που εδρεύουν στη Βόρεια Ελλάδα και τα νησιά του Ιονίου.

Το Διοικητικό Πρωτοδικείο, κατά την εκδίκαση της αίτησης ακύρωσης, έχει αρμοδιότητα να εξετάσει μόνο τη νομιμότητα της απόφασης απόρριψης της αίτησης ασύλου. Το Δικαστήριο δεν διαθέτει δικαιοδοσία να προβεί σε ουσιαστική κρίση ως προς το αν ο αιτών πληροί τις προϋποθέσεις για τη χορήγηση διεθνούς προστασίας. Στο πλαίσιο της αίτησης ακύρωσης, οι αιτούντες μπορούν να προβάλλουν μόνο περιορισμένους και αυστηρά καθορισμένους νομικούς ισχυρισμούς και αμφισβητούν τη νομιμότητα της προσβαλλόμενης πράξης.⁴ Οι λόγοι αυτοί περιλαμβάνουν αποκλειστικά:

- αν η πράξη εκδόθηκε από το καθ' ύλην και κατά τόπο αρμόδιο διοικητικό όργανο·
- αν υπάρχει παράβαση ουσιώδους τύπου της διαδικασίας·
- αν παραβιάστηκε ουσιαστική διάταξη νόμου· και
- αν υφίσταται κατάχρηση εξουσίας, δηλαδή όταν μια κατά τα λοιπά νόμιμη πράξη χρησιμοποιείται προδήλως για σκοπό διαφορετικό από τον προβλεπόμενο από τον νόμο.

Το Δικαστήριο δεν μπορεί να υποκαταστήσει την κρίση του στη θέση της διοίκησης ούτε να αντικαταστήσει την προσβαλλόμενη απόφαση. Όταν γίνεται δεκτή αίτηση ακύρωσης, το δικαστήριο ακυρώνει την απόφαση και αναπέμπει την υπόθεση στην αρμόδια Επιτροπή Προσφυγών, προκειμένου να εκδοθεί νέα, νόμιμη απόφαση.

¹ Το άρθρο 115 του Νόμου 4939/2022 έρχεται σε αντίθεση με τη γενική ρύθμιση του άρθρου 46 του Προεδρικού Διατάγματος 18/1989. Η εν λόγω προθεσμία εισήχθη μέσω εξαιρετικής ρύθμισης, ενώ η γενική προθεσμία για την άσκηση αίτησης ακύρωσης κατά εκτελεστών διοικητικών πράξεων είναι εξήντα (60) ημέρες, αρχίζοντας από την ημερομηνία δημοσίευσης, κοινοποίησης ή πλήρους γνώσης τους.

² Το άρθρο 57 του Νόμου 4689/2020 μετέφερε την αρμοδιότητα στα τριμελή Διοικητικά Πρωτοδικεία, ενώ παράλληλα ανακαθόρισε και την τοπική αρμοδιότητα.

³ Ειδικότερα, το Διοικητικό Πρωτοδικείο Αθηνών είναι αρμόδιο να εκδικάζει όλες τις υποθέσεις διεθνούς προστασίας στις οποίες η απορριπτική απόφαση πρώτου βαθμού έχει εκδοθεί από την Υπηρεσία Ασύλου, τα Περιφερειακά Γραφεία Ασύλου και τις Αυτοτελή Κλιμάκια Ασύλου που βρίσκονται στις Περιφέρειες Θεσσαλίας, Στερεάς Ελλάδας, Δυτικής Ελλάδας, Πελοποννήσου, Βορείου Αιγαίου, Νοτίου Αιγαίου, Κρήτης και Αττικής.

⁴ Άρθρο 48 του Προεδρικού Διατάγματος 18/1989.

το 2025. Τα σταθερά αυτά υψηλά ποσοστά θετικών επί της ουσίας αποφάσεων επιβεβαιώνουν σοβαρές ελλείψεις στη διαδικασία αναγνώρισης καθεστώτος πρόσφυγα και αναδεικνύουν τη διαρκή πρακτική της Αρχής Προσφυγών να εκδίδει άδικες ή πλημμελώς αιτιολογημένες απορριπτικές αποφάσεις.⁴⁸

Εγγυήσεις της Αίτησης Αναστολής

Μια απορριπτική απόφαση σε δεύτερο βαθμό αποτελεί αρνητική διοικητική πράξη, η οποία, αφ' εαυτής, δεν υπόκειται σε αναστολή εκτέλεσης. Αυτό σημαίνει ότι, στο στάδιο αυτό, οι απορριφθέντες αιτούντες διατρέχουν τον κίνδυνο αναγκαστικής επιστροφής στη χώρα καταγωγής τους ή επανεισδοχής σε άλλη «ασφαλή» τρίτη χώρα. Σε κάθε περίπτωση, μπορεί να τεθούν σε κράτηση για παρατεταμένο χρονικό διάστημα, όσο εκκρεμεί η εξέταση της αίτησης ακύρωσης.

Αίτηση Αναστολής

Η αίτηση αναστολής μπορεί να κατατεθεί μαζί με την αίτηση ακύρωσης. Η αίτηση υποβάλλεται ενώπιον του αρμόδιου Διοικητικού Πρωτοδικείου που εκδικάζει την αίτηση ακύρωσης, και εξετάζεται από τον πρόεδρο-εισηγητή του αρμόδιου τριμελούς διοικητικού δικαστηρίου, ο οποίος συνεδριάζει σε μονομελή σύνθεση.

Για την προστασία του αιτούντος από τις δυσμενείς αυτές συνέπειες, είναι απαραίτητη η κατάθεση αίτησης αναστολής μαζί με την αίτηση ακύρωσης. Με την υποβολή του σχετικού αιτήματος, ο αιτών ζητάει ουσιαστικά από το Δικαστήριο, να διατάξει τη διοίκηση να απόσχει από την εκτέλεση του μέτρου της απομάκρυνσης έως την έκδοση οριστικής απόφασης επί της αίτησης ακύρωσης.

Το βασικό επιχείρημα υπέρ της παροχής προσωρινής προστασίας μέσω της αίτησης αναστολής είναι ότι η επιστροφή στη χώρα καταγωγής θα προκαλούσε ανεπανόρθωτη βλάβη, η οποία δεν θα μπορεί να αποκατασταθεί στην περίπτωση που η αίτηση ακύρωσης γίνει εν τέλει δεκτή. Οι λόγοι που συνήθως προβάλλονται προς στήριξη της αίτησης αναστολής περιλαμβάνουν: τη σύνθεση της οικογένειας και τη διατήρηση των οικογενειακών δεσμών· το βέλτιστο συμφέρον του παιδιού (συμπεριλαμβανομένης της σχολικής φοίτησης)· καθώς και ιατρικές ή ψυχολογικές γνωματεύσεις. Λαμβανομένης υπόψη της μακράς διάρκειας των διαδικασιών ακύρωσης, οι αιτούντες ενδέχεται να υποστούν πρόσθετη βλάβη εάν παραμείνουν χωρίς έγγραφα και ως εκ τούτου χωρίς πρόσβαση σε βασικά δικαιώματα και υπηρεσίες. Τέλος, ένα ακόμη καθοριστικό κριτήριο για τη χορήγηση προσωρινής αναστολής είναι η αξιολόγηση εκ μέρους του Δικαστηρίου ότι η αίτηση ακύρωσης δεν είναι προδήλως αβάσιμη.

Η Διάρκεια της Διαδικασίας

Ένα ακόμη σημαντικό ζήτημα που επηρεάζει την αποτελεσματικότητα της διαδικασίας ακύρωσης είναι οι σημαντικές καθυστερήσεις στην εκδίκαση των υποθέσεων από τα αρμόδια Διοικητικά Δικαστήρια.

Από το δείγμα των υποθέσεων της ELA,⁴⁹ έχουν διαπιστωθεί σημαντικές αποκλίσεις στον χρόνο έκδοσης αποφάσεων μεταξύ των δύο Διοικητικών Πρωτοδικείων. Στη Θεσσαλονίκη, ο μέσος χρόνος έκδοσης απόφασης μετά την κατάθεση αίτησης ακύρωσης ανέρχεται σε 463 ημέρες, σε σύγκριση με 626 ημέρες στην Αθήνα, δηλαδή σχεδόν διπλάσιος. Η καθυστέρηση στην Αθήνα αποδίδεται εν μέρει στον σημαντικά αυξημένο φόρτο εργασίας του δικαστηρίου και εν μέρει στις συχνές οίκοθεν αναβολές των συζητήσεων. Σε μία υπόθεση που χειρίστηκε η ELA ενώπιον του Διοικητικού Πρωτοδικείου Αθηνών, η συζήτηση αναβλήθηκε οκτώ φορές και συζητήθηκε εν τέλει 1.303 ημέρες μετά την κατάθεση της αίτησης. Αντιθέτως, στη Θεσσαλονίκη, οι περισσότερες υποθέσεις εκδικάζονται κατά την αρχική τους δικάσιμο και, σε περίπτωση που υπάρξουν αναβολές, αυτές σπανίως υπερβαίνουν τις δύο. Στα τέλη του 2025 εκκρεμούσαν συνολικά 1.243 υποθέσεις ασύλου ενώπιον των δύο Διοικητικών Πρωτοδικείων.⁵⁰

Όσον αφορά τις αιτήσεις αναστολής, παρατηρείται και πάλι έντονη διαφοροποίηση μεταξύ των δύο δικαστηρίων, τόσο ως προς τον προσδιορισμό της συζήτησης όσο και ως προς τον χρόνο έκδοσης των αποφάσεων. Σε δείγμα 76 αιτήσεων που εξετάστηκαν από την ELA, διαπιστώθηκε ότι στη Θεσσαλονίκη ο μέσος χρόνος έκδοσης απόφασης ήταν 31 ημέρες από την κατάθεση, ενώ στην Αθήνα ανήλθε σε 113 ημέρες. Αξιοσημείωτο είναι ότι σε ορισμένες περιπτώσεις στην Αθήνα πέρασαν πάνω από 200 ημέρες μετά τη συζήτηση για την έκδοση απόφασης. Η κατάσταση αυτή είναι ιδιαίτερα προβληματική, δεδομένου ότι η αίτηση αναστολής είναι μια διαδικασία επείγοντος χαρακτήρα. Η μακρά διάρκεια αυτών των διαδικασιών αναιρεί στην πράξη τον ίδιο το σκοπό της προσωρινής δικαστικής προστασίας: όσο εκκρεμεί η εξέταση της αίτησης αναστολής, οι αιτούντες παραμένουν χωρίς νομιμοποιητικά έγγραφα και εκτίθενται στον κίνδυνο σύλληψης, κράτησης και απέλασης.

Τα συμπεράσματα αυτά επιβεβαιώθηκαν πρόσφατα από μια πολύ ευρύτερη μελέτη που διενεργήθηκε από

⁴⁸ Σύμφωνα με στοιχεία της Γενικής Επιτροπής των Διοικητικών Δικαστηρίων έως τις 3 Σεπτεμβρίου 2025 Παράρτημα 6.

⁴⁹ Η Equal Legal Aid έχει καταθέσει συνολικά 115 αιτήσεις ακύρωσης ενώπιον των Διοικητικών Δικαστηρίων. Το εν λόγω δείγμα περιλάμβανε την ανάλυση 38 αιτήσεων ακύρωσης ενώπιον του Διοικητικού Πρωτοδικείου Αθηνών και 41 ενώπιον του Διοικητικού Πρωτοδικείου Θεσσαλονίκης, οι οποίες κατατέθηκαν μεταξύ Ιουνίου 2021 και Απριλίου 2025. Επιπλέον, αναλύθηκαν 39 αιτήσεις αναστολής ενώπιον του Διοικητικού Πρωτοδικείου Αθηνών και 37 ενώπιον του Διοικητικού Πρωτοδικείου Θεσσαλονίκης, οι οποίες κατατέθηκαν κατά την ίδια χρονική περίοδο (Ιούνιος 2021 – Απρίλιος 2025).

⁵⁰ Υπουργείο Μετανάστευσης και Ασύλου [Στατιστικά](#).

οργανώσεις της κοινωνίας των πολιτών, η οποία εξέτασε δείγμα 662 αιτήσεων που υποβλήθηκαν ενώπιον των δύο Διοικητικών Δικαστηρίων.⁵¹ Η μελέτη ανέδειξε συστηματικές καθυστερήσεις —που ξεπερνάνε κατά πολύ τις προβλεπόμενες προθεσμίες— στην εκδίκαση τόσο των αιτήσεων ακύρωσης όσο και των αιτήσεων αναστολής, παρεμποδίζοντας σοβαρά την πρόσβαση των αιτούντων διεθνούς προστασίας στη δικαιοσύνη.

Αυτές οι καθυστερήσεις στην παροχή επείγουσας δικαστικής προστασίας έχουν οδηγήσει οργανώσεις που παρέχουν νομική υποστήριξη, όπως η ELA, να παραπέμπουν υποθέσεις στο Ευρωπαϊκό Δικαστήριο Δικαιωμάτων του Ανθρώπου (ΕΔΔΑ), προκειμένου να εξασφαλίσουν την παροχή ουσιαστικών προσωρινών μέτρων σε ιδιαίτερες ευάλωτες περιπτώσεις και να διασφαλίσουν την πρόσβαση των αιτούντων σε βασικά δικαιώματα, όσο εκκρεμεί η εξέταση της αίτησης ακύρωσης.

Συμπερασματικά, παρότι οι αιτήσεις ακύρωσης και οι αιτήσεις αναστολής αποτελούν τα μοναδικά ένδικα μέσα μετά από μια απορριπτική απόφαση σε δεύτερο βαθμό, η αποτελεσματικότητά τους υπονομεύεται σε μεγάλο βαθμό από συστημικά και διαδικαστικά εμπόδια. Το περιορισμένο εύρος του δικαστικού ελέγχου, η διαρκής έλλειψη νόμιμης και επαρκούς αιτιολογίας στις διοικητικές αποφάσεις, η περιορισμένη πρόσβαση σε νομική συνδρομή και το υψηλό ποσοστό αποφάσεων που απορρίπτονται ως απαράδεκτες περιορίζουν σημαντικά τη δυνατότητα των αιτούντων να επιτύχουν ουσιαστική δικαστική προστασία. Ταυτόχρονα, οι μακροχρόνιες καθυστερήσεις —ιδίως ενώπιον του Διοικητικού Πρωτοδικείου Αθηνών— υπονομεύουν τον προστατευτικό σκοπό τόσο της διαδικασίας ακύρωσης όσο και της αναστολής, αφήνοντας συχνά τους αιτούντες χωρίς έγγραφα, εκτεθειμένους στον κίνδυνο κράτησης και σε αναγκαστική απομάκρυνση, όσο εκκρεμεί η εξέταση των αιτήσεών τους. Παρότι τα δικαστήρια ακυρώνουν συχνά αποφάσεις κατά το στάδιο της ουσιαστικής κρίσης, το συνολικό σύστημα αποτυγχάνει να παρέχει έγκαιρη και αποτελεσματική δικαστική προστασία. Εντέλει, οι αδυναμίες αυτές αποκαλύπτουν ένα πλαίσιο ενδίκων μέσων που είναι μεν τυπικά διαθέσιμο, αλλά σε μεγάλο βαθμό απρόσιτο στην πράξη, παρέχοντας στους αιτούντες άσυλο μόνο περιορισμένες εγγυήσεις έναντι άδικων ή μη νόμιμων απορριπτικών αποφάσεων.

4. Συστημικές Αδυναμίες και Διαδικαστικά Εμπόδια στην Πρόσβαση σε Δωρεάν Νομική Συνδρομή

Νομική βοήθεια στον πρώτο βαθμό

Σύμφωνα με το ενωσιακό δίκαιο, δεν προβλέπεται παροχή δωρεάν νομικής συνδρομής χρηματοδοτούμενης από το κράτος σε πρώτο βαθμό. Οι αιτούντες διεθνή προστασία μπορούν να συμβουλευόμαστε δικηγόρο με δικά τους έξοδα και με δική τους πρωτοβουλία.

Στην Ελλάδα, αρκετές μη κερδοσκοπικές οργανώσεις παρέχουν ενημέρωση και δωρεάν νομική συνδρομή σε αιτούντες άσυλο σε όλη τη χώρα. Οι υπηρεσίες αυτές προσφέρονται ανάλογα με τους ανθρώπινους και οικονομικούς πόρους της κάθε οργάνωσης, ωστόσο η γεωγραφική τους κατανομή παρουσιάζει σημαντικές ανισομέρειες. Συνολικά, οι παρεχόμενες υπηρεσίες, αν και ζωτικής σημασίας, παραμένουν εξαιρετικά περιορισμένες και ανεπαρκείς για την κάλυψη των πραγματικών αναγκών.

Οι πρόσφατες περικοπές στη διεθνή χρηματοδότηση έχουν επιδεινώσει περαιτέρω την κατάσταση, επηρεάζοντας σοβαρά τον τομέα των μη κυβερνητικών οργανώσεων στην Ελλάδα, με πολλές εξ αυτών να αντιμετωπίζουν σοβαρά οικονομικά προβλήματα. Ως αποτέλεσμα, οι εναπομείναντες φορείς παροχής νομικής συνδρομής δεν μπορούν να καλύψουν τις αυξανόμενες ανάγκες. Η εξέλιξη αυτή έχει οδηγήσει σε πρωτοφανή έλλειψη νομικών υπηρεσιών. Η περιορισμένη διαθεσιμότητα δικηγόρων ασύλου, σε συνδυασμό με την αυξανόμενη πολυπλοκότητα των διαδικασιών, τις συχνές νομοθετικές μεταβολές καθώς και απομόνωση των αιτούντων άσυλο σε απομακρυσμένες δομές φιλοξενίας, συνιστά ιδιαίτερα πιεστικό πρόβλημα.

Νομική Συνδρομή στο Στάδιο της Προσφυγής

Σύμφωνα με την Οδηγία για τις Διαδικασίες Ασύλου, είναι υποχρεωτική η παροχή νομικής συνδρομής χρηματοδοτούμενης από το κράτος στο στάδιο της προσφυγής.

Η εκπροσώπηση στο στάδιο της προσφυγής παρέχεται από δικηγόρους εγγεγραμμένους στο ειδικό Μητρώο που τηρείται από την Υπηρεσία Ασύλου.⁵² Παρά το γεγονός ότι κάθε χρόνο κατατίθενται

⁵¹ Επισκόπηση αποφάσεων ακύρωσης, κοινή μελέτη οργανώσεων της κοινωνίας των πολιτών, μελών της Ομάδας Εργασίας για τη Νομική Βοήθεια (Legal Aid Working Group – LAWG), που δημοσιεύθηκε τον Σεπτέμβριο του 2025. Η μελέτη περιλάμβανε την ανάλυση δείγματος 662 προσφυγών που κατατέθηκαν ενώπιον των Δικαστηρίων Αθηνών και Θεσσαλονίκης σε υποθέσεις ασύλου. Η πλειονότητα των υποθέσεων που περιλήφθηκαν στο δείγμα υποβλήθηκαν από οργανώσεις της κοινωνίας των πολιτών, όπως το Ελληνικό Συμβούλιο για τους Πρόσφυγες (ΕΣΠ), η ΜΕΤΑδραση, η HIAS Ελλάδος, η Equal Rights Beyond Borders, το SolidarityNow, η Equal Legal Aid (ELA), η ARSiS, το Refugee Legal Support (RLS) και το Refugee Support Aegean (RSA). Σημείωμα της Ομάδας Εργασίας για τη Νομική Βοήθεια στο Άσυλο (LAWG), Ακυρωτικός έλεγχος ασύλου, πέντε χρόνια μετά τη μεταφορά της αρμοδιότητας στα διοικητικά πρωτοδικεία, Σεπτέμβριος 2025.

⁵² Άρθρο 76 παρ. 3, Ν. 4939/2022.

περισσότερες από 10.000 προσφυγές ενώπιον της Αρχής Προσφυγών, η κρατικά χρηματοδοτούμενη νομική συνδρομή παρέχεται σε μόλις περίπου το 60% των αιτούντων κατά μέσο όρο, με αποτέλεσμα σημαντικός αριθμός εξ αυτών να στερείται δωρεάν νομικής εκπροσώπησης.⁵³

Επιπλέον, η ELA έχει παρατηρήσει πρακτικές κακοδιοίκησης που παρεμποδίζουν ουσιαστικά την άσκηση του δικαιώματος σε νομική συνδρομή. Τέτοιες πρακτικές περιλαμβάνουν περιπτώσεις όπου οι αιτούντες δεν ενημερώνονται ότι έχει υποβληθεί αίτημα νομικής συνδρομής για λογαριασμό τους μέσω του Μητρώου, καθώς και περιπτώσεις όπου αδυνατούν να επικοινωνήσουν με τον δικηγόρο που έχει οριστεί για την υπόθεσή τους.

Πρόσθετα πρακτικά εμπόδια υπονομεύουν περαιτέρω την αποτελεσματικότητα της υπηρεσίας αυτής. Οι δικηγόροι του Μητρώου ενημερώνονται συχνά για τον διορισμό τους τελευταία στιγμή, με αποτέλεσμα να διαθέτουν ελάχιστο χρόνο για την προετοιμασία της προσφυγής, γεγονός που συχνά οδηγεί σε ελλείψεις ή εκπρόθεσμες καταθέσεις.⁵⁴ Η υποστήριξη διεκδικημένης είναι περιορισμένη ή ανύπαρκτη, καθιστώντας σχεδόν αδύνατη την αποτελεσματική επικοινωνία με τους εντολείς τους. Επιπλέον, οι μεγάλες καθυστερήσεις στην καταβολή των αμοιβών από το Υπουργείο Μετανάστευσης και Ασύλου οδηγούν συχνά ορισμένους δικηγόρους σε αποχή από την άσκηση των καθηκόντων τους.⁵⁵

Νομική Συνδρομή κατά την Αίτηση Ακύρωσης

Οι αιτούντες που έχουν λάβει απορριπτική απόφαση σε δεύτερο βαθμό μπορούν, κατ' αρχήν, να έχουν πρόσβαση σε δωρεάν νομική συνδρομή για την άσκηση αίτησης ακύρωσης, σύμφωνα με τις διατάξεις που ισχύουν για πολίτες χαμηλού εισοδήματος.⁵⁶ Κάθε δικαστήριο διατηρεί κατάλογο δικηγόρων, οι οποίοι παρέχουν τις υπηρεσίες τους δωρεάν και λαμβάνουν αποζημίωση από το κράτος. Ο κατάλογος αυτός είναι ξεχωριστός από το Μητρώο Δικηγόρων της Υπηρεσίας Ασύλου και οι περισσότεροι δικηγόροι που περιλαμβάνονται σε αυτόν δεν έχουν ειδική γνώση στο δίκαιο διεθνούς προστασίας.

Στην πράξη, ωστόσο το σύστημα δωρεάν νομικής συνδρομής παραμένει δυσπρόσιτο. Καταρχάς, οι αιτούντες άσυλο δεν δικαιούνται αυτοδίκαια δωρεάν νομική συνδρομή. Πρέπει να υποβάλουν αίτηση στην ελληνική γλώσσα στη γραμματεία του αρμόδιου Διοικητικού Πρωτοδικείου (δηλαδή του Διοικητικού Πρωτοδικείου Αθηνών ή Θεσσαλονίκης), ακόμη και αν διαμένουν σε απομακρυσμένη δομή φιλοξενίας, εκατοντάδες χιλιόμετρα μακριά.

Επιπλέον, οι αλλοδαποί δικαιούνται δωρεάν νομική συνδρομή μόνο εφόσον αποδείξουν οικονομική αδυναμία, προσκομίζοντας δικαιολογητικά έγγραφα, όπως φορολογικές δηλώσεις ή βεβαιώσεις ανεργίας, βάσει των ίδιων κριτηρίων που ισχύουν για τους Έλληνες πολίτες. Ωστόσο, πολλοί αιτούντες άσυλο διαμένουν στην Ελλάδα για λιγότερο από ένα έτος και δεν έχουν υποβάλει φορολογικές δηλώσεις ούτε έχουν απασχοληθεί με συμβάσεις εργασίας. Ακόμη και όσοι έχουν εργαστεί, το έχουν πράξει συχνά σε αδήλωτες και χαμηλά αμειβόμενες θέσεις, με αποτέλεσμα να μην διαθέτουν τα απαιτούμενα αποδεικτικά έγγραφα. Περαιτέρω, στην πράξη, το στάδιο αυτό σχεδόν πάντοτε προϋποθέτει τη συνδρομή δικηγόρου ή άλλου διαμεσολαβητή, γεγονός που περιπλέκει περαιτέρω την πρόσβαση σε ένδικο μέσο. Με άλλα λόγια, τα κοινωνικά εμπόδια που δυσχεραίνουν τη δυνατότητα των αιτούντων άσυλο να συγκεντρώσουν τα απαιτούμενα δικαιολογητικά μετατρέπονται σε λόγους απόρριψης του αιτήματός τους για νομική συνδρομή. Η ELA έχει υποβάλει πάνω από εκατό αιτήσεις για δωρεάν νομική συνδρομή ενώπιον των Διοικητικών Δικαστηρίων.

Οι αποφάσεις επί των αιτήσεων νομικής συνδρομής εξετάζονται από τους Προέδρους διαφόρων τμημάτων των δύο Διοικητικών Πρωτοδικείων και όχι αποκλειστικά από τα τμήματα που είναι αρμόδια για υποθέσεις ασύλου. Ως αποτέλεσμα, οι αιτήσεις αυτές αξιολογούνται συχνά από δικαστές που δεν είναι εξοικειωμένοι με τις συνθήκες διαβίωσης και τις ιδιαίτερες περιστάσεις των αιτούντων άσυλο. Οι

⁵³ Υπουργείο Μετανάστευσης και Ασύλου [Στατιστικά](#) και σύμφωνα με το Παράρτημα 2: το 2022, από τις 16.830 προσφυγές που ασκήθηκαν, 9.031 αιτούντες (54%) έλαβαν νομική συνδρομή. Το 2023 κατατέθηκαν 10.973 προσφυγές, εκ των οποίων 6.892 αιτούντες (63%) υποστηρίχθηκαν με νομική συνδρομή. Το 2024 και το 2025, το 67% των αιτούντων έλαβε δωρεάν νομική συνδρομή. Συγκεκριμένα, το 2024 ο αριθμός των προσφυγών ανήλθε σε 12.029 και 8.080 αιτούντες (67%) έλαβαν δωρεάν νομική συνδρομή. Έως τον Ιούνιο του 2025 είχαν υποβληθεί 6.019 προσφυγές, με 4.029 αιτούντες (67%) να υποστηρίζονται με δωρεάν νομική συνδρομή.

⁵⁴ Υπουργείο Μετανάστευσης και Ασύλου [Στατιστικά](#). Παρατηρείται αισθητή αύξηση των προσφυγών που απορρίπτονται λόγω εκπρόθεσμης υποβολής. Το 2022, το 6% των προσφυγών απορρίφθηκε για τον λόγο αυτό, ποσοστό που αυξήθηκε σε 12% το 2023, σε 11% το 2024 και έφθασε στο ανησυχητικό 17% μόλις κατά το πρώτο εξάμηνο του 2025 (βλ. Παράρτημα 5). Επιπλέον, η πρακτική της Υπηρεσίας Ασύλου να κοινοποιεί αποφάσεις μέσω ηλεκτρονικού ταχυδρομείου, η οποία υιοθετήθηκε με σκοπό την επιτάχυνση των διαδικασιών, έχει εγείρει σοβαρές ανησυχίες ως προς τη συμμόρφωσή της με τις δικονομικές εγγυήσεις και τις επιπτώσεις της στην πρόσβαση των αιτούντων άσυλο σε ένδικο μέσο. Για αναλυτικότερη εξέταση του ζητήματος, βλ. [ELA, Στις δομές φιλοξενίας προσφύγων, οι επιδόσεις αποφάσεων πρέπει να γίνονται αυτοπροσώπως, σύμφωνα με απόφαση δικαστηρίου](#).

⁵⁵ [Αποχή δικηγόρων από τις υπηρεσίες του Μητρώου Ασύλου, από 11/11/2024-29/11/2024 προτείνει η Συντονιστική Επιτροπή](#).

⁵⁶ Άρθρο 76 παρ. 3 του Ν. 4939/2022. Σε περίπτωση άσκησης αίτησης ακύρωσης ενώπιον δικαστηρίου, οι αιτούντες δύνανται να λάβουν δωρεάν νομική συνδρομή, σύμφωνα με τους όρους και τις προϋποθέσεις του Νόμου 3226/2004 (ΦΕΚ Α' 24), ο οποίος εφαρμόζεται αναλόγως. Η δωρεάν νομική συνδρομή και υποστήριξη παρέχεται σε αιτούντες που αποδεικνύουν ότι βρίσκονται εντός της επικράτειας της χώρας.

απορρίψεις οφείλονται συνήθως στην αδυναμία των αιτούντων να προσκομίσουν επαρκή αποδεικτικά στοιχεία οικονομικής αδυναμίας. Παρά τα εμπόδια αυτά, περίπου το 75% αποφάσεων επί αιτημάτων νομικής συνδρομής είναι θετικές.⁵⁷ Πρόσφατα, ωστόσο, έχει παρατηρηθεί ότι το Διοικητικό Πρωτοδικείο Θεσσαλονίκης έχει αρχίσει να εξετάζει κατά πόσον η αίτηση ακύρωσης δεν είναι «προδήλως άδικη ή αλυσιτελής», προβαίνοντας κατ' αυτόν τον τρόπο σε έλεγχο της ουσίας της υπόθεσης, παρά την έλλειψη της απαιτούμενης εξειδίκευσης για μια τέτοια αξιολόγηση.⁵⁸

Σε περίπτωση χορήγησης νομικής συνδρομής, οι αλλοδαποί δεν μπορούν να επιλέξουν τον δικηγόρο τους. Αντ' αυτού, το Δικαστήριο ορίζει δικηγόρο από τον γενικό κατάλογο, στον οποίο ελάχιστοι δικηγόροι διαθέτουν εμπειρία ή εξειδίκευση στο δίκαιο μετανάστευσης και ασύλου. Η έλλειψη αυτή εξειδίκευσης, σε συνδυασμό με την περιορισμένη πρόσβαση σε υπηρεσίες διερμηνείας, υπονομεύει περαιτέρω την αποτελεσματική νομική εκπροσώπηση. Στο πλαίσιο αυτό, οι διορισμένοι από το κράτος δικηγόροι αντιμετωπίζουν συχνά δυσκολίες στη συλλογή των αναγκαίων αποδεικτικών στοιχείων και των απαιτούμενων πληροφοριών εντός της προθεσμίας των τριάντα (30) ημερών. Ως αποτέλεσμα, πολλές αιτήσεις ακύρωσης κατατίθενται συχνά εκπρόθεσμα ή χωρίς επαρκή νομική τεκμηρίωση, γεγονός που οδηγεί σε απόρριψή τους για τυπικούς λόγους. Κατά συνέπεια, η πρόσβαση σε αποτελεσματικό ένδικο μέσο πλήττεται σοβαρά.

Η δωρεάν νομική συνδρομή καλύπτει μόνο ένα μικρό ποσοστό των αιτήσεων ακύρωσης και αναστολής. Παρότι το ποσοστό των αιτούντων που λαμβάνουν υποστήριξη έχει αυξηθεί τα τελευταία χρόνια, η αύξηση αυτή οφείλεται σε μεγάλο βαθμό στη σημαντική μείωση του συνολικού αριθμού των αιτήσεων. Ενδεικτικά, το 2020 κατατέθηκαν 1.472 αιτήσεις ακύρωσης, εκ των οποίων μόλις 209 αιτούντες (14%) έλαβαν νομική συνδρομή. Έως τον Σεπτέμβριο του 2025 είχαν υποβληθεί 317 νέες αιτήσεις, με 100 αιτούντες (31%) να λαμβάνουν υποστήριξη.⁵⁹

Επιπλέον, οι αιτούντες που ζητούν εκπροσώπηση μέσω της δωρεάν νομικής βοήθειας συχνά αντιμετωπίζουν σημαντικές καθυστερήσεις αλλά και διαφορές μεταξύ των δύο Διοικητικών Πρωτοδικείων. Στη Θεσσαλονίκη, ο μέσος χρόνος αναμονής από την κατάθεση της αίτησης έως την έκδοση απόφασης είναι 6 ημέρες, ενώ στην Αθήνα ανέρχεται σε 18 ημέρες.⁶⁰ Παρότι ο χρόνος αυτός ενδέχεται να μη θεωρείται υπερβολικός στο γενικό δικαστικό πλαίσιο, στο ιδιαίτερα επισφαλές πλαίσιο ζωής των αιτούντων άσυλο είναι ένας παράγοντας που εντείνει τους ήδη υφιστάμενους κινδύνους. Κατά το διάστημα αυτό, οι αιτούντες παραμένουν σε καθεστώς νομικής αβεβαιότητας χωρίς έγγραφα, υπό συνεχή κίνδυνο σύλληψης, κράτησης και απομάκρυνσης από τις δομές φιλοξενίας, γεγονός που επιτείνει τη διαρκή συνθήκη επισφάλειας.

Παρότι το ελληνικό δίκαιο προβλέπει τη χορήγηση δωρεάν νομικής συνδρομής τόσο στο στάδιο της προσφυγής όσο και στην αίτηση ακύρωσης, οι συστηματικές αδυναμίες υπονομεύουν σοβαρά την αποτελεσματικότητά της. Η περιορισμένη διαθεσιμότητα και εξειδίκευση δικηγόρων, οι καθυστερημένοι διορισμοί, η έλλειψη διερμηνείας, τα γραφειοκρατικά εμπόδια στη συλλογή εγγράφων και οι αργοί χρόνοι διεκπεραίωσης εμποδίζουν τους αιτούντες άσυλο από το να εξασφαλίσουν έγκαιρη και ποιοτική νομική εκπροσώπηση. Ελλείψει αποτελεσματικής δωρεάν νομικής βοήθειας, οι αιτούντες άσυλο αναγκάζονται να προσφύγουν σε ιδιώτες δικηγόρους ή σε μη κυβερνητικές οργανώσεις. Ωστόσο, το κόστος των δικαστικών διαδικασιών είναι απαγορευτικό για τους περισσότερους. Το ελάχιστο συνολικό κόστος δικαστικών εξόδων για την κατάθεση αίτησης ακύρωσης και αίτησης αναστολής, μαζί με τη νομική εκπροσώπηση, ξεκινά από περίπου 690 ευρώ. Πρόσθετες αμοιβές που σχετίζονται με την πολυπλοκότητα της υπόθεσης και παρεπόμενα έξοδα συνήθως αυξάνουν το συνολικό κόστος σε πάνω από 1.000 ευρώ, θέτοντας ένα

57 Στις υποθέσεις της ELA που κατατέθηκαν και στα δύο δικαστήρια κατά την περίοδο 2021–2025, μόνο 9 από τις 101 αιτήσεις απορρίφθηκαν, εκ των οποίων οι οχτώ στη Θεσσαλονίκη και η μία στην Αθήνα. Βλ. Παράρτημα 6: το 2020 το 71% των αιτήσεων για δωρεάν νομική βοήθεια έγινε δεκτό· το 2021 το ποσοστό ήταν 65%· το 2022 66%· το 2023 86%· το 2024 87% και το 2025 75%.

58 Σύμφωνα με το άρθρο 194 παρ. 4 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας: «4. Το ευεργέτημα της νομικής βοήθειας παρέχεται μόνο εφόσον η αγωγή δεν είναι προδήλως άδικη ή αβάσιμη». Σύμφωνα επίσης με το άρθρο 195 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας: «Υπό τις προϋποθέσεις του άρθρου 194, το ευεργέτημα της νομικής βοήθειας μπορεί να χορηγηθεί και σε αλλοδαπούς καθώς και σε πρόσωπα που αποδεδειγμένα δεν έχουν ιθαγένεια». Το Συμβούλιο της Επικρατείας ερμηνεύει το άρθρο 194 παρ. 4 ως εξής: Ο όρος «προδήλως άδικη ή αβάσιμη» σημαίνει ότι το ένδικο βοήθημα είναι προφανώς απαράδεκτο, αβάσιμο ή αλυσιτελής για τον αιτούντα την απαλλαγή (βλ. Συμβούλιο της Επικρατείας, αποφάσεις 2954/2020, 1070–1071/2019, 2718/2018, 2333/2018, 1517/2018 επταμελής σύνθεση, 188/2016, 3784/2012, 303/2004 επταμελής σύνθεση, 3283/2000, 2896/1999, 1160/1989 Ολομέλεια).

59 Σύμφωνα με τα στοιχεία που μας δόθηκαν από τη Γενική Επιτροπή των Διοικητικών Δικαστηρίων, κατόπιν αιτήματος, βλ. παράρτημα 6, το 2021 υποστηρίχθηκαν 277 από τους 1.521 αιτούντες (18%), ενώ το 2022 289 από τους 1.329 (22%). Το 2023 ο αριθμός των αιτήσεων μειώθηκε στο ήμισυ, φθάνοντας τις 653, εκ των οποίων οι 129 (20%) έτυχαν νομικής βοήθειας. Η μείωση συνεχίστηκε και το 2024, καθώς υποβλήθηκαν μόλις 423 αιτήσεις, και οι 192 από αυτές (45%) έλαβαν δωρεάν νομική βοήθεια.

60 Από τον Ιούνιο του 2022 έως τον Φεβρουάριο του 2025, η ELA κατέθεσε 101 αιτήσεις για χορήγηση νομικής βοήθειας, εκ των οποίων οι 70 κατατέθηκαν στο Διοικητικό Πρωτοδικείο Θεσσαλονίκης και οι 31 στο Διοικητικό Πρωτοδικείο Αθηνών. Βλ. επίσης και Επισκόπηση αποφάσεων ακύρωσης, κοινή μελέτη οργανώσεων της κοινωνίας των πολιτών, μελών της Ομάδας Εργασίας για τη Νομική Βοήθεια (Legal Aid Working Group – LAWG), που δημοσιεύθηκε τον Σεπτέμβριο του 2025.

σοβαρό εμπόδιο στην ουσιαστική δικαστική προστασία.⁶¹

Καθώς οι νομικές υπηρεσίες που παρέχονται από ΜΚΟ συρρικνώνονται όλο ένα και περισσότερο, η πρόσβαση στη δικαιοσύνη παραμένει σε μεγάλο βαθμό θεωρητική, αφήνοντας ευάλωτα άτομα εκτεθειμένα σε συστηματικές παραβιάσεις δικαιωμάτων.

5. Συρρίκνωση της Κοινωνίας των Πολιτών: Έκκληση για Άμεση Στήριξη

Όταν η κρατική στήριξη υποχωρεί, ο ρόλος της κοινωνίας των πολιτών είναι καθοριστικός για τη διασφάλιση της πρόσβασης των εκτοπισμένων ατόμων στην ασφάλεια, την προστασία και τη δικαιοσύνη.

Η αντιμετώπιση των αναγκών των αιτούντων άσυλο στην Ελλάδα αποτελεί σημαντική πρόκληση ήδη από τη λεγόμενη «προσφυγική κρίση» του 2016. Ωστόσο, ενώ οι ανάγκες αυξάνονται, η κοινωνία των πολιτών στην Ελλάδα συνεχίζει να συρρικνώνεται. Οι περικοπές στη χρηματοδότηση, οι περιοριστικές πολιτικές, οι συνεχιζόμενες ανθρωπιστικές κρίσεις, η άνοδος ξενοφοβικών πολιτικών, ο εντατικός έλεγχος και η απειλή ποινικοποίησης έχουν αποδυναμώσει σοβαρά τις ελάχιστες οργανώσεις που εξακολουθούν να παρέχουν νομική συνδρομή σε αιτούντες άσυλο.

Η κατάσταση αναμένεται να επιδεινωθεί περαιτέρω, μετά τη θέσπιση του νέου νόμου για τις επιστροφές τον Σεπτέμβριο του 2025, ο οποίος μεταβάλλει ουσιαστικά τη μεταναστευτική πολιτική της χώρας.⁶² Ο νόμος αυτός επιτρέπει την παρατεταμένη διοικητική κράτηση, μειώνει τις δικονομικές εγγυήσεις και διευρύνει την ποινική ευθύνη των μεταναστών, με πρόβλεψη ελάχιστης ποινής φυλάκισης δύο ετών και χρηματικό πρόστιμο 5.000 ευρώ σε περίπτωση "παράνομης" διαμονής. Εδραιώνει περαιτέρω ένα σύστημα που αποτυγχάνει να προστατεύσει αλλά αντιθέτως βλάπτει ευάλωτα άτομα. Στην πράξη, το πλαίσιο αυτό εκθέτει τους αιτούντες σε αυξημένη νομική αβεβαιότητα και παραβιάσεις δικαιωμάτων, ιδίως εντός δομών που στερούνται υπηρεσιών προστασίας ή πρόσβασης σε ψυχοκοινωνική υποστήριξη. Τέτοια μέτρα όχι μόνο παραβιάζουν τις υποχρεώσεις της Ελλάδας βάσει του ευρωπαϊκού κεκτημένου ασύλου και της Ευρωπαϊκής Σύμβασης Δικαιωμάτων του Ανθρώπου, αλλά καταδεικνύουν και μια ευρύτερη πολιτική μετατόπιση από την προστασία προς την τιμωρία.

Στη Βόρεια Ελλάδα, όπου διαμένουν περισσότεροι από 10.000 αιτούντες άσυλο, μόλις πέντε μη κερδοσκοπικές οργανώσεις παραμένουν ενεργές στην παροχή νομικής συνδρομής, απασχολώντας συνολικά περίπου δέκα δικηγόρους, εκ των οποίων μόνο οι μισοί αναλαμβάνουν υποθέσεις ενώπιον των διοικητικών δικαστηρίων.

Με τόσο περιορισμένη δυναμικότητα, μόνο ένα μικρό ποσοστό των απορριφθέντων αιτούντων μπορεί να ασκήσει αίτηση ακύρωσης, αφήνοντας τη συντριπτική πλειονότητα χωρίς ουσιαστική εκπροσώπηση. Παρά τους περιορισμούς αυτούς, η Equal Legal Aid και άλλες οργανώσεις συνεχίζουν να καταθέτουν καλά τεκμηριωμένες αιτήσεις, εκπληρώνοντας τόσο το επαγγελματικό τους καθήκον απέναντι στους αιτούντες όσο και έναν ευρύτερο ρόλο συνηγορίας, αναδεικνύοντας τις συστημικές δυσλειτουργίες ενός ήδη εύθραυστου δικαστικού συστήματος.

Σε αυτή την κρίσιμη συγκυρία, είναι επιτακτικά αναγκαία η ηθική, πρακτική και οικονομική στήριξη, ώστε να διατηρηθούν αυτές οι υπηρεσίες που μπορούν να αλλάξουν τη ζωή ανθρώπων, να διασφαλιστεί ένα πλαίσιο βασισμένο στα ανθρώπινα δικαιώματα και να παραμείνουν τα κράτη υπόλογα απέναντι σε όσους αναζητούν ασφάλεια και δικαιοσύνη.

61 Ενδεικτικός κατάλογος δικαστικών εξόδων για την άσκηση αίτησης ακύρωσης ενώπιον των διοικητικών δικαστηρίων: κατάθεση αίτησης αναστολής 50,00 ευρώ· κατάθεση αίτησης ακύρωσης 150,00 ευρώ. Πρόσθετες εισφορές προς τους Δικηγορικούς Συλλόγους (χωρίς ΦΠΑ): παράσταση ενώπιον του Δικαστηρίου κατά τη συζήτηση 203,00 ευρώ· κατάθεση υπομνήματος 85,00 ευρώ· κατάθεση αίτησης αναστολής 85,00 ευρώ· κατάθεση αίτησης ακύρωσης 117,00 ευρώ. Κόστος επίδοσης από δικαστικό επιμελητή). Μέσο κόστος συμβολαιογραφικού πληρεξουσίου: 60,00 ευρώ.

62 [N. 5626/2025](#).

ΑΚΥΡΩΤΙΚΕΣ ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ

Αρχικό αίτημα – Κατ' ουσίαν εξέταση – Αίτηση ακύρωσης – Κίνα – Μόνη γυναίκα – Δίωξη λόγω θρησκείας – Μη νόμιμη αιτιολογία – Απορρίπτει την αίτηση

Διοικητικό Πρωτοδικείο Θεσσαλονίκης
Τμήμα ΙΑ' Τριμελές / Ακυρωτική Διαδικασία
Αριθμός απόφασης: ΑΔ 192/2023
Ημερομηνία δημοσίευσης: 23.02.2023
Εισηγήτρια Δικαστής: Βασιλική Ε.Τζουβάρα
(...)

2. (...) με την κρινόμενη αίτηση, η αιτούσα, υπήκοος Κίνας, ζητεί, παραδεκτώς, την ακύρωση της 24594/14-1-2022 απόφασης της 11ης Ανεξάρτητης Επιτροπής Προσφυγών του Υπουργείου Μετανάστευσης και Ασύλου, με την οποία απορρίφθηκε η από 13-10-2021 ενδικοφανής προσφυγή της κατά της 9043/5-3-2020 απόφασης του Περιφερειακού Γραφείου Ασύλου Θεσσαλονίκης και, τελικώς, το αίτημά της για διεθνή προστασία. Με την ίδια απόφαση διατάχθηκε η επιστροφή της αιτούσας με οικειοθελή αναχώρηση από τη χώρα εντός προθεσμίας δεκαπέντε (15) ημερών από την επίδοσή της. (...)

5. (...) από τις ανωτέρω διατάξεις συνάγεται ότι ο αλλοδαπός, ο οποίος επιθυμεί την υπαγωγή του στο ειδικό προστατευτικό καθεστώς του πρόσφυγα, οφείλει να εκθέσει στη Διοίκηση με στοιχειώδη σαφήνεια τα συγκεκριμένα πραγματικά περιστατικά που του προκαλούν κατά τρόπο αντικειμενικώς δικαιολογημένο φόβο δίωξης λόγω φυλής, θρησκείας, εθνικότητας, κοινωνικής τάξης ή πολιτικών πεποιθήσεων. Στην περίπτωση δε που δεν έχουν υποβληθεί από τον ενδιαφερόμενο, κατά τη διαδικασία ενώπιον της Διοίκησης, ουσιώδεις υπό την ανωτέρω έννοια ισχυρισμοί αλλά γενικοί, αόριστοι ή προδήλως αβάσιμοι ισχυρισμοί ή έχει γίνει μεν επίκληση συγκεκριμένων πραγματικών περιστατικών, τα οποία, όμως, δεν στοιχειοθετούν λόγους υπαγωγής στο προστατευτικό καθεστώς της Σύμβασης της Γενεύης, δεν απαιτείται ειδικότερη αιτιολογία για την απόρριψη του αιτήματος παροχής ασύλου (ΣτΕ 633/2013, 4750, 288/2012, 5093/2011, κ.ά.).

6. (...), στην προκείμενη περίπτωση, από τα στοιχεία του φακέλου, προκύπτουν τα εξής: Με την από 15-12-2016 αίτησή της προς το Περιφερειακό Γραφείο Ασύλου Θεσσαλονίκης, η αιτούσα, πολίτης Κίνας, ζήτησε διεθνή προστασία, δηλώνοντας ότι εγκατέλειψε τη χώρα καταγωγής της, διότι στη χώρα της “δεν υπάρχει ελευθερία θρησκείας, την κατήγγειλαν στις αρχές λόγω της θρησκείας που ασπάζεται, έφυγε κρυφά από τη χώρα και εάν επιστρέψει κινδυνεύει να συλληφθεί, επιπλέον δε, διατρέχει και κίνδυνο ζωής”. (...). Κληθείσα να εξηγήσει αναλυτικά τους λόγους εξαιτίας των οποίων αναγκάστηκε να εγκαταλείψει τη χώρα καταγωγής της, η αιτούσα παρέθεσε τα ακόλουθα: “Στην Κίνα είχα ασπαστεί το δόγμα του Παντοδύναμου Θεού αλλά δυστυχώς στην Κίνα δεν υπάρχει ελευθερία στο να ασπάζεσαι μια θρησκεία, το Μάιο του 2015 με συνέλαβαν οι αρχές, τον Σεπτέμβριο του 2016 πάλι πήγαν να με συλλάβουν αλλά διέφυγα και έφυγα από τη χώρα και ήρθα εδώ στην Ελλάδα”.

7. (...), με την υπό κρίση αίτηση ακύρωσης προβάλλεται ότι η προσβαλλόμενη απόφαση χωρίς νόμιμη αιτιολογία δεν υπήγαγε την αιτούσα στο καθεστώς του πρόσφυγα. Ειδικότερα, η αιτούσα ισχυρίζεται ότι έχει ήδη υποστεί δίωξη στη χώρα καταγωγής της, συνεπώς, ανεξαρτήτως του εάν εκκρεμεί σε βάρος της ποινική δίωξη σ’ αυτήν, σε περίπτωση επιστροφής της στη χώρα της, σύμφωνα και με όσα προκύπτουν από τις διεθνείς πηγές σχετικά με την κατάσταση στην Κίνα, όσον αφορά την αντιμετώπιση των μελών εκκλησιαστικών κοινοτήτων, θα υποστεί εκ νέου, ως πιστή ενός απαγορευμένου θρησκευτικού δόγματος, δίωξη. Προβάλλεται δε ότι η Επιτροπή Προσφυγών, με την προσβαλλόμενη απόφαση, ενώ δεν την χαρακτηρίζει ως αναξιόπιστη, μη νομίμως εκτίμησε ότι αν είχε υποστεί κακομεταχείριση, δεν θα επέστρεφε στα θρησκευτικά της καθήκοντα, διότι τούτο συνδέεται με την ένταση του θρησκευτικού βιώματος και ότι μη νομίμως έγινε δεκτό από την Επιτροπή ότι μόνο υψηλόβαθμα στελέχη της Εκκλησίας κινδυνεύουν να συλληφθούν και να φυλακιστούν από τις αρχές της χώρας καταγωγής της, η ίδια, εξάλλου, όπως δήλωσε στις συνεντεύξεις της, κατείχε θέση ευθύνης στην ιεραρχία της εκκλησίας της και είχε αυξημένα καθήκοντα, γεγονός που την εξέθετε σε κίνδυνο σύλληψης. Αναφορικά δε με την κρίση της Επιτροπής σχετικά με τη δυνατότητα αυτής να εκδώσει διαβατήριο και να εξέλθει της χώρας καταγωγής της, η αιτούσα υποστηρίζει ότι ακόμα και αν δεν έχει ασκηθεί σε βάρος της ποινική δίωξη, η αστυνομία ανέλεγκτα μπορούσε λόγω των θρησκευτικών της πεποιθήσεων να τη συλλάβει, να την υποβάλει σε βασανιστήρια και την κρατήσει αυθαίρετα για μεγάλο χρονικό διάστημα. Επιπλέον, προβάλλεται ότι ενώ η Επιτροπή δέχτηκε ως αξιόπιστο τον ισχυρισμό ότι η αιτούσα συνελήφθη και κρατήθηκε από τις αστυνομικές αρχές της χώρας καταγωγής της, δέχτηκε μάλιστα

και την περιγραφή της αιτούσας σχετικά με όσα υπέστη κατά την αυθαίρετη κράτησή της, εντούτοις μη νομίμως έκρινε ότι δεν υφίσταται αντικειμενικός φόβος δίωξης της αιτούσας. Τα ανωτέρω προβαλλόμενα είναι απορριπτέα ως αβάσιμα. Τούτο δε διότι, κατ' αρχήν, οι γενικές κρατούσες στην χώρα καταγωγής της αιτούσας διεθνή προστασία συνθήκες δεν αρκούν για την αναγνώριση της ιδιότητας του πρόσφυγα, εφόσον δεν στοιχειοθετείται φόβος ατομικής δίωξης (βλ. ΔΕΦΑΘ 626/2020, 1214/2019, 2454/2018, πρβλ. ΣτΕ 1078/2012), ενώ, επιπλέον, κάθε προσβολή του δικαιώματος της ελευθερίας του θρησκειώματος δεν συνιστά πράξη δίωξης, παρά μόνον εάν ο ενδιαφερόμενος, υπό το φως της προσωπικής του κατάστασης, διατρέχει, λόγω άσκησης της εν λόγω ελευθερίας στην χώρα καταγωγής του, πραγματικό κίνδυνο, μεταξύ άλλων, να διωχθεί ή να υποβληθεί σε μεταχείριση ή ποινές απάνθρωπες ή εξευτελιστικές εκ μέρους των κρατικών αρχών (πρβλ. ΔΕΕ απόφαση της 5ης Σεπτεμβρίου 2012, Υ και Ζ, C-71/11 και C-99/11, EU:C:2012:518, σκ. 57 – 72). Στην προκειμένη περίπτωση, όπως προκύπτει από το όλο περιεχόμενο της προσβαλλόμενης απόφασης, κατά την εξέταση του αιτήματος της αιτούσας περί χορήγησης διεθνούς προστασίας, λήφθηκαν υπόψη όσα δήλωσε ενώπιον των Αρχών κατά την καταγραφή της αίτησής της και κατά τις προφορικές της συνεντεύξεις ως προς την ατομική της κατάσταση και τις προσωπικές της περιστάσεις στην χώρα καταγωγής της, ήτοι τα όσα εξιστόρησε για τους λόγους για τους οποίους προσχώρησε στο εν λόγω δόγμα, τις γνώσεις της για τα διδάγματα της πίστης του εν λόγω δόγματος, τον τρόπο που ασκούσε τα θρησκευτικά της καθήκοντα και δραστηριότητες (συμμετοχή σε ολιγομελείς ομάδες, τοπικού χαρακτήρα, χωρίς επαφές με υψηλόβαθμα στελέχη ή διασυνδέσεις με άλλες εκκλησίες), τις περιγραφές της σχετικά με τα δύο περιστατικά που συνέβησαν τον Μάιο του 2015 και τον Σεπτέμβριο του 2016, με τις αστυνομικές αρχές της χώρας, τη συνέχιση της θρησκευτικής δράσης της αιτούσας, παρά την επικαλούμενη έντονη ανασφάλειά της, την αδυναμία των αστυνομικών αρχών να την εντοπίσουν παρά το ότι είχε γνωστή διαμονή και εργασία καθώς και ενεργό, κατά την ίδια, ρόλο στην εκκλησία της καθώς και την αναχώρησή της από την Κίνα αεροπορικά, με ισχύον διαβατήριο και βίζα, χωρίς να παρεμποδιστεί. Τα περιστατικά αυτά αξιολογήθηκαν με την προσβαλλόμενη απόφαση τόσο υπό το πρίσμα των πληροφοριών που διέθετε η Διοίκηση όσον αφορά το σχετικό νομικό καθεστώς που ισχύει στην Κίνα, τις πρακτικές που εφαρμόζονται για τις θεωρούμενες ως παράνομες θρησκευτικές οργανώσεις, όπως η Εκκλησία του Παντοδύναμου Θεού που, όπως έγινε δεκτό με την προσβαλλόμενη, ανήκει η αιτούσα, καθώς και για τη μεταχείριση μελών, απλών ή αρχηγικών, των οργανώσεων αυτών, όσο και υπό το πρίσμα των συγκεκριμένων περιστάσεων που κατά τα ανωτέρω εξέθεσε η αιτούσα σε σχέση με το πρόσωπό της και τις καταστάσεις που επικαλείται ότι βίωσε, βάσει δε των ανωτέρω η Επιτροπή, νομίμως, έκρινε αξιόπιστη την αιτούσα μόνο ως προς τον ισχυρισμό της ότι αποτελεί απλό μέλος της εκκλησίας του Παντοδύναμου Θεού. Τούτο διότι, από το σύνολο των ανωτέρω στοιχείων και, ιδίως, από τις περιγραφές της αιτούσας σχετικά με την άσκηση των θρησκευτικών της καθηκόντων, οι οποίες δεν παρίστανται λεπτομερείς, λαμβανομένης υπόψη της επικαλούμενης από την αιτούσα θέσης της εντός της εκκλησίας, ως πνευματικού οδηγού καθώς και από το γεγονός ότι κατά τους ισχυρισμούς της οι αρχές της χώρας της, ενώ την συνέλαβαν την άφησαν ελεύθερη, ακολούθως δε, την αναζητούσαν ανεπίσημα, χωρίς να καταφέρουν να τη συλλάβουν, ενώ δεν την εμπόδισαν να φύγει από τη χώρα, προκύπτει ότι η αιτούσα δεν αποτελούσε υψηλόβαθμο στέλεχος της εκκλησίας του εν λόγω δόγματος. Περαιτέρω, η κρίση της Επιτροπής Προσφυγών ότι ο φόβος της αιτούσας δεν είναι βάσιμος και δικαιολογημένος, νομίμως στηρίχθηκε στο σύνολο των προαναφερθεισών διαπιστώσεών της, ήτοι στο ότι ουδέποτε εκδόθηκε ένταλμα σύλληψης ή ασκήθηκε ποινική δίωξη σε βάρος της, στο ότι η αιτούσα δεν καταζητείται επισήμως από τις κινεζικές αρχές για τη συμμετοχή της στο εν λόγω δόγμα, παρά τη σύλληψή της το έτος 2015, για το λόγο δε αυτό κατάφερε να αναχωρήσει αεροπορικά από τη χώρα της με διαβατήριο και θεώρηση εισόδου, στο ότι, παρά τη σύλληψη και την κράτησή της από τις αστυνομικές αρχές, οι τελευταίες την άφησαν ελεύθερη, χωρίς να απαγγείλουν κατηγορίες, γεγονός που έρχεται σε αντίφαση με την ένταση και το βαθμό της επικαλούμενης από την αιτούσα δίωξης, στο ότι το επικαλούμενο από την ίδια περιστατικό της απόπειρας σύλληψής της, περιγράφεται από την ίδια γενικόλογα και χωρίς αναφορά σε συγκεκριμένες λεπτομέρειες, ενώ η επικαλούμενη διαφυγή της από τις αστυνομικές αρχές δεν παρίσταται ιδιαίτερος ευλογοφανής, στο γεγονός ότι η αιτούσα ήταν απλό μέλος της εκκλησίας της και δεν αποτελούσε ιδρυτικό ή ανώτατο στέλεχος του εν λόγω δόγματος και στο γεγονός ότι, παρά την προσαγωγή της στο αστυνομικό τμήμα και την επικαλούμενη κακομεταχείρισή της, η αιτούσα επέστρεψε σύντομα στα θρησκευτικά της καθήκοντα, καθόσον εκ των ανωτέρω δεν προκύπτει ότι στοιχειοθετείται πραγματικός και σημαντικός κίνδυνος δίωξης της αιτούσας στη χώρα καταγωγής της. Η επίκληση δε από την αιτούσα των ως άνω πηγών σχετικά με τη μεταχείριση των μελών του εν λόγω δόγματος στην Κίνα, δεν αρκεί από μόνη της για τη θεμελίωση του πραγματικού κινδύνου, εφόσον η Επιτροπή Προσφυγών, λαμβάνοντας υπόψη την ατομική κατάσταση της αιτούσας και αξιολογώντας τις σχετικές δηλώσεις της υπό το πρίσμα όλων των σχετικών περιστάσεων της υπόθεσης, όπως προαναφέρθηκε, κατέληξε με νόμιμη αιτιολογία στο συμπέρασμα ότι δεν υπάρχει, εν προκειμένω, εύλογος βαθμός πιθανότητας δίωξης της αιτούσας στη χώρα καταγωγής της. Εξάλλου, σύμφωνα με τα ανωτέρω, ο ισχυρισμός της αιτούσας ότι μη νομίμως η Επιτροπή Προσφυγών δεν την αναγνώρισε ως πρόσφυγα, παρά το ότι δέχτηκε τον ισχυρισμό της περί αυθαίρετης σύλληψης, κράτησης και κακομεταχείρισής της από τις αστυνομικές αρχές, είναι απορριπτέος ως ερειδόμενος επί εσφαλμένης προϋπόθεσης, καθόσον, όπως προκύπτει από την ίδια την προσβαλλόμενη απόφαση, η Επιτροπή δέχθηκε μόνο το γεγονός της σύλληψης και της ολιγόωρης κράτησης της προσφεύγουσας, λόγω πιθανής ανεύρεσής της σε “υπόπτη” οικία και όχι λόγω προσωπικής στοχοποίησής της, γεγονός που συνάδει τόσο με τη μη περαιτέρω κράτησή

της και, κυρίως, με τη μη άσκηση σε βάρος της ποινικής δίωξης. Ενόψει όσων προαναφέρθηκαν, η κρίση της προσβαλλόμενης απόφασης ότι η αιτούσα δεν κινδυνεύει να διωχθεί στη χώρα καταγωγής της εξαιτίας των θρησκευτικών πεποιθήσεών της και, ως εκ τούτου, δεν συντρέχει περίπτωση αναγνωρίσεώς της ως πρόσφυγα, αιτιολογείται νομίμως και επαρκώς, καθόσον ερείδεται στα κατά ανωτέρω εκτεθέντα στην προηγούμενη σκέψη της παρούσας. Κατόπιν αυτών, και εφόσον κατά τα προαναφερόμενα η απόρριψη του αιτήματος διεθνούς προστασίας της αιτούσας στηρίζεται στις οικείες διατάξεις του νόμου και αιτιολογείται νομίμως, τα αντίθετα προβαλλόμενα είναι απορριπτέα ως αβάσιμα.
(...)

Απορρίπτει την αίτηση.

ΑΔ497/2023

Αρχικό αίτημα – Κατ' ουσίαν εξέταση – Αίτηση ακύρωσης – Ιράκ – Κουρδικής καταγωγής – Οικογένεια με ανήλικα τέκνα – Δίωξη λόγω θρησκείας – Έμφυλη βία – Παιδί με σωματική αναπηρία – Μη νόμιμη αιτιολογία – Δέχεται την αίτηση

Διοικητικό Πρωτοδικείο Θεσσαλονίκης
Τμήμα Β' Τριμελές / Ακυρωτική Διαδικασία
Αριθμός Απόφασης: ΑΔ 497/2023
Ημερομηνία δημοσίευσης: 29.06.2023
Εισηγητής Δικαστής: Στέργιος Γ. Κοφίνης
(...)

2. (...), με την αίτηση αυτή ζητείται, παραδεκτώς, η ακύρωση της 106491/23.2.2022 απόφασης της 7ης Ανεξάρτητης Επιτροπής Προσφυγών του Υπουργείου Μετανάστευσης και Ασύλου σε τριμελή σύνθεση, με την οποία απορρίφθηκε η από 4.10.2021 προσφυγή των αιτούντων κατά της 34019/4.11.2020 απόφασης του Περιφερειακού Γραφείου Ασύλου (Π.Γ.Α.) Θεσσαλονίκης και, τελικώς, το αίτημά τους για χορήγηση διεθνούς προστασίας, λήφθηκε δε σε βάρος τους το μέτρο της επιστροφής και τάχθηκε προθεσμία 10 ημερών, από την επίδοσή της, για την οικειοθελή τους αναχώρηση από την Ελλάδα. (...).

5. (...), από τα στοιχεία του διοικητικού φακέλου προκύπτουν τα ακόλουθα: Ο πρώτος αιτών, γεννηθείς το έτος 1979, και η δεύτερη αιτούσα, γεννηθείσα το έτος 1983, πολίτες, όπως έγινε δεκτό, Ιράκ (με κουρδική καταγωγή), υπέβαλαν, την 19.3.2018, στο Περιφερειακό Γραφείο Ασύλου Λέσβου αίτηση διεθνούς προστασίας για τους ίδιους και τα τρία ανήλικα τέκνα τους, (...), (...) και (...), που γεννήθηκαν στο Ιράκ κατά τα έτη 2006, 2009 και 2014 αντίστοιχα. Κατά την καταγραφή των αιτήσεών τους, οι αιτούντες δήλωσαν ότι έφυγαν από την χώρα καταγωγής τους για θρησκευτικούς λόγους και ειδικότερα, εξαιτίας των προβλημάτων που αντιμετώπισαν από την οικογένεια της δεύτερης αιτούσας λόγω της αντίθεσης του πρώτου αιτούντος προς το Ισλάμ. Ακολούθως, τα αιτήματά τους παραπέμφθηκαν να εξεταστούν κατά την κανονική διαδικασία, δεδομένου ότι ο πρώτος αιτών προέκυψε ότι είναι γονέας ανήλικου τέκνου με σοβαρή αναπηρία (πιο συγκεκριμένα διαπιστώθηκε ότι το τέκνο των αιτούντων (...) είναι κωφό εκ γενετής). (...).

6. (...), καταρχάς, με την κρινόμενη αίτηση, οι αιτούντες προβάλλουν ότι η προσβαλλόμενη απόφαση στερείται νόμιμης και επαρκούς αιτιολογίας κατά το σκέλος της απόρριψης του αιτήματός τους για αναγνώριση προσφυγικής ιδιότητας. Ειδικότερα, ισχυρίζονται, επαναλαμβάνοντας το ιστορικό που είχαν αναπτύξει κατά τις προφορικές συνεντεύξεις τους, ότι διατρέχουν και οι δύο μεν βάσιμο και δικαιολογημένο φόβο δίωξης υπό την ιδιότητα των θυμάτων του κώδικα τιμής που επικρατεί στην κοινωνία του Ιράκ, χωριστά δε ο πρώτος αιτών ως άθεος και η δεύτερη αιτούσα ως γυναίκα και θύμα ενδοοικογενειακής βίας. Υποστηρίζουν συγκεκριμένα ότι η προσβαλλόμενη απόφαση δεν έλαβε υπόψη της ότι: α) ο πρώτος αιτών δεν ασπάζεται την επίσημη θρησκεία του Ιράκ και δημόσια δηλώνει άθεος, ως εκ τούτου θεωρήθηκε άπιστος από την οικογένεια της συζύγου του και η συνέχιση του γάμου τους θεωρήθηκε ντροπή για αυτούς, β) η τιμωρία που έχει ήδη υποστεί η δεύτερη αιτούσα (απαγωγή-άσκηση βίας) θεωρείται στην κοινωνία του Ιράκ έγκλημα τιμής, καθώς αποτελεί την απάντηση στην παράβαση του κώδικα τιμής του Ιράκ και της φυλής της δεύτερης αιτούσας, γ) οι κρατικές αρχές και η αστυνομία του Ιράκ δεν είναι σε θέση να τους προστατεύσουν από τέτοια εγκλήματα, δ) οι διώκτες τους ανήκουν στο κίνημα των salafi, δηλαδή είναι φανατικοί μουσουλμάνοι του ίδιου ρεύματος εντός του οποίου αναπτύχθηκε και ο ISIS, ε) ο πρώτος αιτών υπέστη δίωξη λόγω της εκδήλωσης της αθεΐας, ήτοι σωματική βία, απαγωγή της συζύγου του και αποβολή της κόρης του από το σχολείο, στ) η πεποίθησή του αυτή εξακολουθεί να ισχύει και ο ίδιος συνεχίζει

να τη διαδίδει μέσω των μέσων κοινωνικής δικτύωσης, ζ) σε περίπτωση επιστροφής τους στο Ιράκ, ο μεν πρώτος αιτών κινδυνεύει να υποστεί δίωξη για βλασφημία ή να αναγκαστεί να μην εκφράζει τις θρησκευτικές του απόψεις, η δε δεύτερη αιτούσα κινδυνεύει να υποστεί ενδοοικογενειακή βία εκ νέου, η οποία την είχε οδηγήσει σε απόπειρα αυτοπυρπόλησης.

7. Επειδή, η προσβαλλόμενη απόφαση θεμελιώνει, καταρχάς, την κρίση περί αναξιοπιστίας γενικώς των ισχυρισμών των αιτούντων ως προς τον κίνδυνο δίωξης, στην ύπαρξη σοβαρών κενών, αοριστιών και ανακολουθιών στην αφήγησή τους, στην αδυναμία τους να παρέχουν σαφή εικόνα των επικαλούμενων γεγονότων και στην έλλειψη συμπαγούς στοιχειοθέτησης βασικών σημείων των επικαλούμενων περιστατικών, ακόμη και μετά από διευκρινιστικές ερωτήσεις που τέθηκαν από τη χειρίστρια. Ωστόσο, τα επικαλούμενα αυτά προβλήματα των ισχυρισμών των αιτούντων δεν εξειδικεύονται περαιτέρω, με αναφορά σε συγκεκριμένα σημεία των προφορικών συνεντεύξεών τους, ώστε να μπορεί να γίνει αντιληπτό ποια κενά και ανακολουθίες εντοπίστηκαν από την Επιτροπή και να καταστεί εφικτός ο ακυρωτικός έλεγχος της αιτιολογίας κατά το σκέλος αυτό. Περαιτέρω, ειδικώς ως προς τον κύριο ισχυρισμό των αιτούντων, ήτοι ότι κινδυνεύουν από την οικογένεια της δεύτερης αιτούσας λόγω της αθεΐας του πρώτου αιτούντος, η Επιτροπή θεμελιώνει την έλλειψη αξιοπιστίας τους στις εξής διαπιστώσεις: α) ότι η δεύτερη αιτούσα δεν καθόρισε με χρονική επάρκεια πότε πραγματικά έλαβαν χώρα τα περιστατικά παρενόχλησης «καθώς αρκέστηκε στο να αναφέρει γενικά και αόριστα ότι υφίσταται απειλή από τον ηλικιωμένο πατέρα της, τα επτά αδέρφια της καθώς και τα ξαδέρφια της, οι οποίοι όλοι είναι φανατικοί “Salafi” και θέλουν να τη σκοτώσουν γιατί έφυγε χωρίς την άδειά τους, χωρίς να παραθέτει καμία άλλη ουσιαστική λεπτομέρεια, για το τι συνέβη τελικά με το ζευγάρι και τα περιστατικά βίας που βίωσαν από την πλευρά της οικογένειας της», β) ότι η αφήγηση των αιτούντων εμπεριέχει ελλιπή στοιχεία που δεν συνάδουν με την κρισιμότητα της κατάστασης και τη σοβαρότητα της συνολικής υπόθεσης, γ) ότι ο αθεϊσμός είναι γενικότερα περισσότερο ανεκτός στην περιοχή του Κουρδιστάν από ό,τι σε άλλες περιοχές του Ιράκ και δ) ότι οι δηλώσεις της δεύτερης αιτούσας δεν φαίνεται να στοιχειοθετούν κίνδυνο σωματικής της βλάβης ή θανάτου δεδομένου ότι δεν προκύπτουν βίαια περιστατικά εναντίον της από την πλευρά της οικογένειάς της. Ωστόσο, όπως προβάλλεται με την κρινόμενη αίτηση ακύρωσης, η αιτιολογία αυτή δεν παρίσταται νόμιμη και επαρκής, δεδομένου ότι: α) η απλή αδυναμία ανάκλησης ημερομηνιών ή χρονολογιών, που πιθανώς συνδέεται με πλήθος διαφορετικών λόγων (πολιτισμικές ιδιαιτερότητες ως προς τη σημασία των ημερομηνιών, εκπαιδευτικό επίπεδο, επίπεδο νοητικής ωρίμανσης, ψυχολογική κατάσταση, παρουσία παρελθόντων τραυματικών περιστατικών κλπ), δεν συνιστά επαρκές αιτιολογικό έρεισμα για κρίση περί αναξιοπιστίας αιτούντος άσυλο, εκτός εάν υφίστανται ουσιώδεις χρονικές ανακολουθίες που να καθιστούν αναξιόπιστους τους ισχυρισμούς του, ζήτημα το οποίο πρέπει να αιτιολογείται ειδικώς με αναφορά σε συγκεκριμένες ανακολουθίες ή αδυναμία απόκρισης σε συγκεκριμένες ερωτήσεις. β) ως προς την έλλειψη στοιχείων από την αφήγηση των αιτούντων, δεν προσδιορίζεται ποια στοιχεία είναι αυτά ή τα ακριβή σημεία της αφήγησης από τα οποία αυτά, κατά την κρίση της Επιτροπής, απουσιάζουν ούτε, άλλωστε, διαπιστώνεται εάν υπήρξαν κατάλληλες και επαρκείς προς τούτο ερωτήσεις εκ μέρους της χειρίστριας ώστε τα κενά αυτά να συμπληρωθούν από τους αιτούντες. γ) μολονότι παρατίθενται στην προσβαλλόμενη απόφαση γενικές πληροφορίες ως προς τη μεταχείριση των άθεων από τις κρατικές αρχές του Ιράκ και από την κοινωνία εν γένει του Κουρδιστάν, δεν γίνεται σ’ αυτή καμία αναφορά ειδικώς στην κοινότητα των salafi μουσουλμάνων, στους οποίους ανήκει η οικογένεια της δεύτερης αιτούσας, σύμφωνα με τους ισχυρισμούς της, και οι οποίοι αποτελούν τον φορέα δίωξης των αιτούντων, όπως προβάλλεται και την κρινόμενη αίτηση, και συγκεκριμένα δεν παρατίθενται πηγές ως προς την ύπαρξη και τον αριθμό τους μεταξύ των Κούρδων του Ιράκ, ως προς τη στάση τους έναντι των άθεων και ως προς την εν γένει αντιμετώπιση των ζητημάτων τιμής στους κόλπους των οικογενειών τους, ούτε άλλωστε περιέχεται ειδική κρίση ως προς το αν θεωρείται ή όχι αξιόπιστος ο ισχυρισμός των αιτούντων ότι η οικογένεια της δεύτερης αιτούσας είναι salafi μουσουλμάνοι ή ότι ο πρώτος αιτών είναι πράγματι άθεος· και δ) ως προς το ότι δεν προκύπτουν βίαια περιστατικά σε βάρος της δεύτερης αιτούσας από την πλευρά της οικογένειάς της, δεν προκύπτει με σαφήνεια από την αιτιολογία της προσβαλλόμενης απόφασης εάν η Επιτροπή κρίνει ότι τα περιστατικά που πράγματι αναφέρονται από τη δεύτερη αιτούσα στην προφορική της συνέντευξη (κράτηση παρά τη θέλησή της για μεγάλα διαστήματα, ξυλοδαρμοί και τράβηγμα από τα μαλλιά σε δημόσιο χώρο), όπως προκύπτει από τα στοιχεία του φακέλου και επισημαίνεται εκ νέου στην κρινόμενη αίτηση ακύρωσης, δεν συνιστούν «βίαια περιστατικά» ή ότι η αφήγησή της ως προς αυτά δεν είναι αξιόπιστη, με παράθεση των συγκεκριμένων λόγων προς τούτο και λαμβάνοντας υπόψη τη δυνατότητα κλήσης των αιτούντων για συμπληρωματική συνέντευξη σε περίπτωση μη υποβολής των κατάλληλων ερωτήσεων από τη χειρίστρια της Υπηρεσίας Ασύλου για την επαρκή περιγραφή των κρίσιμων περιστατικών. Συνεπώς, η προσβαλλόμενη πράξη στερείται νόμιμης και επαρκούς αιτιολογίας και πρέπει για τον λόγο αυτό, βασίμως προβαλλόμενο, να ακυρωθεί, η δε υπόθεση να αναπεμφθεί στη Διοίκηση προς νέα, νόμιμη κρίση, κατά τα ανωτέρω ειδικώς οριζόμενα, ήτοι προκειμένου να αξιολογηθούν ειδικώς οι ισχυρισμοί των αιτούντων περί κινδύνου δίωξης τους από την οικογένεια της δεύτερης αιτούσας, που ασπάζεται το δόγμα των salafi μουσουλμάνων, λόγω της αθεΐας του πρώτου αιτούντος, σε περίπτωση δε που κριθούν αξιόπιστοι να ερευνηθεί περαιτέρω εάν συντρέχουν οι λοιπές προϋποθέσεις για την αναγνώριση στους αιτούντες καθεστώτος πρόσφυγα. (...).

8. (...), κατ’ ακολουθία, πρέπει να γίνει δεκτή η αίτηση ακύρωσης, να ακυρωθεί η προσβαλλόμενη απόφαση και η υπόθεση να αναπεμφθεί στη Διοίκηση, για νέα νόμιμη κρίση, σύμφωνα με τα ειδικώς οριζόμενα στην προηγούμενη σκέψη. (...)

Δέχεται την αίτηση ακύρωσης.

Αρχικό αίτημα – Κατ' ουσίαν εξέταση – Αίτηση ακύρωσης – Κίνα – Μόνη γυναίκα – Δίωξη λόγω θρησκείας – Μη νόμιμη αιτιολογία – Δεχεται την αίτηση

Διοικητικό Πρωτοδικείο Θεσσαλονίκης
Τμήμα Β' Τριμελές Ακυρωτικό
Αριθμός Απόφασης: ΑΔ 550/2023
Ημερομηνία Δημοσίευσης: 30.06.2023
Εισηγήτρια Δικαστής: Σουλτάνα Ν.Σκούρα
(...)

2. (...), με την αίτηση αυτή, επιδιώκεται, παραδεκτώς, η ακύρωση της με αριθμ. πρωτ. 16343/2017 από 30-10-2020 απόφασης (β' βαθμού) της 1ης Επιτροπής Προσφυγών του Υπουργείου Μετανάστευσης και Ασύλου, με την οποία απορρίφθηκε η από 10-10-2017 ενδικοφανής προσφυγή που άσκησε η αιτούσα κατά της 19996/7-9-2017 απόφασης (α' βαθμού) της χειρίστριας του Περιφερειακού Γραφείου Θεσσαλονίκης (...) και επιβλήθηκε σε βάρος της το μέτρο της επιστροφής, με οικειοθελή αναχώρησή της από τη Χώρα εντός ταχθείσας προθεσμίας 10 ημερών από την επίδοσή της. Με την τελευταία ως άνω απόφαση α' βαθμού είχε απορριφθεί ως αβάσιμο το αίτημά της για παροχή σε αυτήν διεθνούς προστασίας. (...)

8. (...), σύμφωνα με το άρθρο 4 της Οδηγίας 2011/95/ΕΕ, η αξιολόγηση των υποβαλλόμενων από τον αιτούντα διεθνή προστασία στοιχείων γίνεται σε δύο αυτοτελή στάδια, το πρώτο εκ των οποίων αφορά τη διαπίστωση της συνδρομής των πραγματικών περιστατικών που αποδεικνύουν τη βασιμότητα της αίτησης, και το δεύτερο εκ των οποίων αφορά τη νομική εκτίμηση των εν λόγω αποδεικτικών στοιχείων, προκειμένου να αποφασισθεί αν πληρούνται, υπό το φως των πραγματικών περιστατικών της συγκεκριμένης υπόθεσης, οι ουσιαστικές προϋποθέσεις παροχής διεθνούς προστασίας. Στη δε τυχόν απορριπτική απόφαση εκτίθενται, σύμφωνα με το άρθρο 11 της Οδηγίας 2013/32/ΕΕ, οι νομικοί και πραγματικοί λόγοι της απόρριψης αυτής. Περαιτέρω, κατά την ως άνω διάταξη του άρθρου 4 της Οδηγίας 2011/95/ΕΕ, εναπόκειται στον αιτούντα να υποβάλει στην αρμόδια υπηρεσία όλα τα στοιχεία που είναι αναγκαία για την τεκμηρίωση της αίτησής του, καθώς έχει το κύριο βάρος να καταθέσει όλα τα σχετικά με την προσωπική του κατάσταση αποδεικτικά στοιχεία, η δε υπηρεσία ασύλου φέρει το βάρος να αποδείξει τυχόν αμφιβολίες της. Η εν λόγω υπηρεσία ασύλου οφείλει να συνεργαστεί με αυτόν κατά το πρώτο αυτό στάδιο προσδιορισμού των συναφών στοιχείων της αίτησής του, προκειμένου να καταστεί δυνατή η συλλογή όλων των στοιχείων που τεκμηριώνουν την εν λόγω αίτηση, λαμβανομένου υπόψη και ότι το κράτος έχει καλύτερη πρόσβαση από τον αιτούντα σε ορισμένα είδη εγγράφων, ιδίως σε πληροφορίες που αφορούν τη γενικότερη κατάσταση που επικρατεί στη χώρα καταγωγής του. Ακολούθως, δε, εναπόκειται, κατά το δεύτερο από τα παραπάνω στάδια, αποκλειστικά στην αρμόδια αρχή να εξετάσει τη βασιμότητα της αίτησης ασύλου (βλ. Δ.Ε.Ε. απόφαση της 22-11-2012, υπόθεση C-277/2011, M κατά Minister of Justice, Equality and Law Reform, Ιρλανδίας, Attorney General, σκ. 64 επ., πρβλ. Ε.Δ.Δ.Α., απόφαση της 23-8-2016, αρ. προσφ. 59166/2012, J.K. και άλλοι κατά Σουηδίας, σκ. 91 επ.).

9. (...), όπως έχει κριθεί από το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου, οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει, κατά την εξέταση αιτήματος χορήγησης διεθνούς προστασίας, να προβαίνουν σε επισταμένο έλεγχο, προκειμένου να εξεταστεί εάν συντρέχει πιθανότητα έκθεσης του αιτούντος διεθνή προστασία σε απάνθρωπη και εξευτελιστική μεταχείριση, κατά παραβίαση του άρθρου 3 της Ε.Σ.Δ.Α., σε περίπτωση επιστροφής του στη χώρα από την οποία προέρχεται (πρβλ. Ε.Δ.Δ.Α. απόφαση της 2-10-2012, αρ. προσφ. 33210/2011, Singh et autres c. Belgique, σκ. 102-104, απόφαση της 21-1-2010, αρ. προσφ. 30696/2009, M.S.S. κατά Βελγίου και Ελλάδας, παρ. 293, απόφαση της 26-4-2007, αρ. προσφ. 25389/2005, Gebremedhin v. France, σκ. 58, κ.ά.). Τέλος, αυτή καθαυτή η συμμετοχή του αιτούντος σε ομάδα που υφίσταται συστηματική κακομεταχείριση, εφόσον αποδεικνύεται, θεωρείται επαρκής λόγος για την εφαρμογή του άρθρου 3 της Ε.Σ.Δ.Α., ακόμη και εάν δεν συντρέχουν ειδικότερα, διακριτικά στοιχεία στο πρόσωπό του (Ε.Δ.Δ.Α., απόφαση της 11-1-2007, αρ. προσφ. 1948/2004, Sala Sheekh κατά Ολλανδίας, σκ. 148-149).

10. (...), περαιτέρω, στο άρθρο 9 της ΕΣΔΑ, ορίζεται ότι «1. Παν πρόσωπον δικαιούται εις την ελευθερίαν σκέψεως, συνειδήσεως και θρησκείας, το δικαίωμα τούτο επάγεται την ελευθερίαν αλλαγής θρησκείας ή πεποιθήσεων, ως και την ελευθερίαν εκδηλώσεως της θρησκείας ή των πεποιθήσεων μεμονωμένως, ή συλλογικώς δημοσία ή κατ' ιδίαν, δια της λατρείας, της παιδείας, και της ασκήσεως των θρησκευτικών καθηκόντων και τελετουργιών. 2. Η ελευθερία εκδηλώσεως της θρησκείας ή των πεποιθήσεων δεν επιτρέπεται να αποτελέση αντικείμενον ετέρων περιορισμών πέραν των προβλεπομένων υπό του νόμου και αποτελούντων αναγκαία μέτρα, εν δημοκρατική κοινωνία δια την δημοσίαν ασφάλειαν, την προάσπισιν της δημοσίας τάξεως, υγείας και ηθικής, ή την προάσπισιν των δικαιωμάτων και ελευθεριών των άλλων». Επομένως, από τον συνδυασμό της ανωτέρω διάταξης με τα οριζόμενα στο άρθρο 10 του ν. 4636/2019 (άρθρο 10 της Οδηγίας), συνάγεται ότι, καταρχάς, οποιαδήποτε παραβίαση της ελευθερίας της θρησκείας δεν συνιστά αυτόματα και δίωξη κατά τα οριζόμενα στη σύμβαση της Γενεύης του 1951. Αντίθετα, συνάγεται ότι για να υφίσταται δίωξη για λόγους θρησκείας ή θα πρέπει να

υφίσταται παραβίαση των άρθρων 2,3 και 4 της Σύμβασης ή θα πρέπει να υπάρχει σοβαρή παραβίαση των περιγραφόμενων στο άρθρο 10 παρ.1 περ. β' της Οδηγίας ως εκδηλώσεων των θρησκευτικών πεποιθήσεων του πρόσφυγα. Το ανωτέρω συμπέρασμα επιβεβαιώνεται και από τη νομολογία του ΔΕΕ. Ενδεικτικά αναφέρεται πως στην υπόθεση *Bundesrepublik Deutschland v. Y* το Δικαστήριο έκρινε πως απαιτείται σοβαρή παραβίαση της θρησκευτικής ελευθερίας, με σημαντικά αρνητικά αποτελέσματα για τον πρόσφυγα, για να αποτελέσει η παραβίαση αυτή πράξη δίωξης. Έτσι, πράξεις που απλώς συνιστούν περιορισμούς του βασικού δικαιώματος της θρησκευτικής ελευθερίας και προβλέπονται από τον νόμο, χωρίς ταυτόχρονη παραβίαση του σκληρού πυρήνα του δικαιώματος, αυτόματα εξαιρούνται ενώ, εξαιρούνται πράξεις που δεν αποτελούν παραβίαση των δικαιωμάτων εκείνων στα οποία παραπέμπει το άρθρο 15 παρ. 2 της ΕΣΔΑ. Η απόφαση τοποθετείται και επί του διαχωρισμού ανάμεσα στο *forum internum* και στο *forum externum* της θρησκευτικής ελευθερίας καταλήγοντας πως ένας τέτοιος διαχωρισμός είναι περιττός, καθότι το άρθρο 10 της Οδηγίας 2011/95/ΕΕ περιλαμβάνει και τα δύο αδιακρίτως και επομένως, δεν χωρεί ανάλυση που να ταυτίζει τον σκληρό πυρήνα της θρησκευτικής ελευθερίας με την ελευθερία της θρησκευτικής συνείδησης, εξαιρώντας την ελευθερία της έκφρασης της θρησκευτικής συνείδησης από το σκληρό πυρήνα του δικαιώματος. Ενόψει των ανωτέρω, γίνεται σαφές πως οι ισχυρισμοί που στηρίζονται στη θρησκεία, μπορούν να περιλαμβάνουν τη θρησκεία, είτε ως πίστη, είτε ως ταυτότητα είτε ως τρόπο ζωής. Με άλλα λόγια, για κάποια άτομα η θρησκεία είναι ζωτική πτυχή του “τρόπου ζωής τους” και της σχέσης τους με τον κόσμο και την κοινωνία στην οποία ζουν. Παράλληλα δε, όπως γίνεται δεκτό, τόσο στη θεωρία, όσο και από τη νομολογία των ελληνικών και διεθνών δικαστηρίων, η δίωξη για θρησκευτικούς λόγους μπορεί να εκδηλώνεται με πολλές μορφές και αναλόγως του πραγματικού της εκάστοτε υπόθεσης, συμπεριλαμβανομένων των συνεπειών τους για τον κάθε αιτούντα διεθνούς προστασίας, δίωξη μπορεί, για παράδειγμα, να αποτελεί η απαγόρευση συμμετοχής σε θρησκευτική κοινότητα, λατρείας - δημόσια ή κατ' ιδίαν -, θρησκευτικής κατήχησης ή η δυσμενής διακριτική μεταχείριση που επιβάλλεται σε πρόσωπα εξαιτίας του γεγονότος ότι ασκούν τα θρησκευτικά τους καθήκοντα ή ανήκουν σε ιδιαίτερη θρησκευτική κοινότητα. Όπως ισχύει και για τους υπόλοιπους λόγους δίωξης που αναφέρονται στη Σύμβαση, οι θρησκευτικές πεποιθήσεις, η ταυτότητα ή ο τρόπος ζωής πρέπει να αντιμετωπίζονται ως θεμελιώδη συστατικά της ταυτότητας του ατόμου που δεν μπορεί να εξαναγκαστεί να την απαρνηθεί ή να την αποκρύψει ή να την αλλάξει, προκειμένου να αποφύγει τη δίωξη.

11.(...) στην προκειμένη περίπτωση από τα στοιχεία του διοικητικού φακέλου της υπόθεσης προκύπτουν τα εξής: Η αιτούσα, γεννηθείσα την 25-6-1988 και πολίτης, όπως έγινε δεκτό, της Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας, προσήλθε την 15-9-2016 στο Περιφερειακό Γραφείο Ασύλου Θεσσαλονίκης και υπέβαλε αίτηση διεθνούς προστασίας. Κατά την καταγραφή του αιτήματος, η αιτούσα ισχυρίστηκε ότι εγκατέλειψε τη χώρα καταγωγής της, διότι η αστυνομία προσπαθούσε να τη συλλάβει λόγω της θρησκείας της. Κατά τις δύο συνεντεύξεις της που ακολούθησαν, η αιτούσα, ως προς τα προσωπικά της στοιχεία, εξέθεσε ότι (...). Σχετικά με τους λόγους για τους οποίους εγκατέλειψε την πατρίδα της, ανέφερε ότι ο βασικός λόγος είναι το γεγονός ότι καταδιώκεται από τις κινεζικές αρχές και κινδυνεύει να συλληφθεί, λόγω της πίστης της στο ανωτέρω χριστιανικό προτεσταντικό δόγμα «Εκκλησία του Παντοδύναμου Θεού». (...). Το επίμαχο αίτημα απορρίφθηκε ως αβάσιμο με την 19996/7-9-2017 απόφαση της χειρίστριας του Περιφερειακού Γραφείου Ασύλου Θεσσαλονίκης (...), αν και ο ισχυρισμός της (αιτούσας) σχετικά με τις θρησκευτικές της πεποιθήσεις έγινε δεκτός ως αξιόπιστος. Κατά της απόφασης αυτής, η αιτούσα άσκησε την από 10-10-2017 προσφυγή, η οποία απορρίφθηκε ως αβάσιμη με την προσβαλλόμενη με αριθμ.πρωτ. 16343/2017 από 30-10-2020 απόφαση (β' βαθμού) της 1ης Επιτροπής Προσφυγών (...).

12.(...) με τον μοναδικό λόγο ακυρώσεως της κρινόμενης αίτησης προβάλλεται ότι η προσβαλλόμενη απόφαση είναι ακυρωτέα, διότι η κρίση της Επιτροπής σχετικά με τη μη συνδρομή των προϋποθέσεων για την υπαγωγή της αιτούσας στο καθεστώς του πρόσφυγα είναι πλημμελώς αιτιολογημένη. (...).

13. (...) με την προσβαλλόμενη απόφαση έγινε δεκτό, κατόπιν αξιολόγησης των πληροφοριών που αντλήθηκαν από διεθνείς πηγές, πως από αυτές συνάγεται ότι στην Κίνα συγκεκριμένα θρησκευτικά δόγματα, κυρίως εκείνα τα οποία δεν είναι καταγεγραμμένα και δεν λειτουργούν με επίσημη άδεια του κράτους, υφίστανται διώξεις και απαγορεύσεις, καθώς και ότι με συλλήψεις και φυλακίσεις κινδυνεύουν οι εκπρόσωποί τους. Η Επιτροπή δέχθηκε, επίσης, ως αξιόπιστο τον ισχυρισμό της αιτούσας ότι ήταν απλό μέλος της Εκκλησίας του Παντοδύναμου Θεού, αποφαινόμενη, επιπροσθέτως ότι, αν και δεν μπορεί να αποκλείσει το ενδεχόμενο να μετέδιδε τα διδάγματα της θρησκείας της σε τρίτους, αντιλαμβάνεται, ωστόσο, ότι η δράση της αυτή ήταν τοπικά (και αριθμητικά) περιορισμένη. Ωστόσο, εν συνεχεία, ο βασικός ισχυρισμός της, ότι εάν αναγκαστεί να επιστρέψει στην Κίνα θα συλληφθεί και υποβληθεί σε βασανιστήρια εξαιτίας των θρησκευτικών της πεποιθήσεων, δεν έγινε δεκτός, διότι η πεποίθησή της ότι έχει στοχοποιηθεί για τον λόγο αυτόν, κατά την κρίση της Επιτροπής, φαίνεται να οφείλεται σε προσωπική της αντίληψη και δεν εδράζεται σε πραγματικά γεγονότα. Στην κρίση αυτή κατέληξε η Επιτροπή με την αιτιολογία ότι η αιτούσα δεν ήταν υψηλόβαθμο στέλεχος στην Εκκλησία του Παντοδύναμου Θεού, δεν προέκυψε ότι καταζητείται επισήμως από τις αρχές της χώρας της και δεν αντιμετώπισε προβλήματα κατά την έκδοση του διαβατηρίου της, τον εφοδιασμό της με θεώρηση εισόδου ή την έξοδό της από τη χώρα και συνεκτιμώντας, επιπροσθέτως, ότι η αιτούσα ουδέποτε επικαλέστηκε κάποιου είδους διακριτική μεταχείριση στη βάση του θρησκευτικού στοιχείου, είτε αναφορικά με την πρόσβασή της στον εργασιακό τομέα, είτε στην εκπαίδευση. Με αυτό το περιεχόμενο, η κρίση της Επιτροπής δεν αιτιολογείται νομίμως κατά την κρίση του Δικαστηρίου. Και αυτό, ενόψει του ότι από τις διεθνείς πηγές που λήφθηκαν υπόψη από την Επιτροπή – και αναλυτικά παρατίθενται στην 11η σκέψη της παρούσας -, προκύπτει, καταρχάς, ότι η Κινεζική κυβέρνηση περιορίζει τις ελευθερίες των θρησκευόμενων προσώπων, όταν εκλαμβάνονται ως απειλή για τα συμφέροντα του κράτους ή του κομμουνιστικού κόμματος, και δεν αναγνωρίζει άλλες πλυν των πέντε

«πατριωτικών θρησκευτικών οργανώσεων», καθώς και ότι στη χώρα αυτή πραγματοποιούνται αυθαίρετες συλλήψεις και κρατήσεις για παρατεταμένες περιόδους, που καταλήγουν και σε βασανισμούς προσώπων. Περαιτέρω, ότι η «Εκκλησία του Παντοδύναμου Θεού» έχει επισήμως απαγορευτεί από τις κινέζικες αρχές και διώκεται σύμφωνα με το άρθρο 300 του Ποινικού Νόμου ως επικίνδυνη αίρεση, και ότι κατά καιρούς, ιδίως δε μετά από συγκεκριμένο περιστατικό ανθρωποκτονίας που έλαβε χώρα τον Μάιο του 2014 και συνδέθηκε με δοξασίες και πρακτικές των μελών της εκκλησίας, διώχθηκαν και καταδικάστηκαν οπαδοί της. Επιπροσθέτως, όμως, προκύπτει ότι διώξεις υφίστανται όχι μόνο υψηλόβαθμα στελέχη ή εκπρόσωποι των θρησκειών αυτών, αλλά και οπαδοί και απλά μέλη τους, ιδιότητα που έγινε δεκτό ότι συντρέχει στο πρόσωπο της αιτούσας. Επιπλέον, η ιδιότητα του αιτούντος άσυλο ως επισήμως καταζητούμενου στη χώρα καταγωγής του δεν αποτελεί αναγκαία συνθήκη ή απαιτούμενη προϋπόθεση, προκειμένου να υπαχθεί στο καθεστώς του πρόσφυγα, όπως ενδεχομένως εσφαλμένως υπολαμβάνεται – αντιθέτως, σύμφωνα με το άρθρο 4 του ν.4636/2019, το γεγονός ότι ο αιτών έχει ήδη υποστεί δίωξη ή σοβαρή βλάβη ή άμεσες απειλές τέτοιας δίωξης ή βλάβης, αποτελεί απλώς σοβαρή ένδειξη ότι είναι βάσιμος ο φόβος του ότι θα υποστεί δίωξη ή ότι διατρέχει πραγματικό κίνδυνο σοβαρής βλάβης. Εξάλλου, το γεγονός ότι η αιτούσα αναχώρησε από τη χώρα της με τον προεκτεθέντα τρόπο, δηλαδή νόμιμα και αεροπορικά, κάνοντας χρήση διαβατηρίου που είχε εκδοθεί επ'ονόματι της έτη πριν την πραγματοποίηση του ταξιδιού, δεν μπορεί να στηρίξει την κρίση της προσβαλλόμενης απόφασης ότι ο φόβος κατά της ζωής της που επικαλέστηκε δεν θεμελιώνεται σε δεδομένα που επιβεβαιώνονται από κάποιο στοιχείο ή τις διεθνείς πηγές, αλλά σε εντυπώσεις που ενδεχομένως ανάγονται στη σφαίρα της προσωπικής της αντίληψης, ενόψει του ότι η αιτούσα ουδόλως ισχυρίστηκε ότι είχε, πριν την αναχώρησή της, ασκηθεί ποινική δίωξη σε βάρος της, αλλά και της αφήγησής της σχετικά με το περιστατικό καταδίωξής της από τις αρχές, που έλαβε χώρα υπό συνθήκες και σε χρόνο κατά τα οποία δεν είχε ταυτοποιηθεί από τις διωκτικές αρχές της χώρας της. Σε κάθε περίπτωση, η με τον τρόπο αυτό έξοδος της αιτούσας από την Κίνα δεν αποδεικνύει, άνευ ετέρου, την έλλειψη κινδύνου δίωξης, δεδομένου ότι, πάντως, όπως συνάγεται από το σύνολο των πηγών στις οποίες παραπέμπει η προσβαλλόμενη απόφαση, ο κίνδυνος που διατρέχουν οι οπαδοί οποιασδήποτε θρησκείας στην Κίνα δεν συναρτάται απαραίτητα με την επίσημη κήρυξή τους ως καταζητούμενων προσώπων. Επομένως, η προσβαλλόμενη απόφαση πρέπει να ακυρωθεί στο σύνολό της, κατ'αποδοχή του ως άνω μοναδικού λόγου ακυρώσεως, που προβάλλεται βάσιμως. Η δε υπόθεση πρέπει να αναπεμφθεί στην αρμόδια Επιτροπή Προσφυγών, για νέα, νόμιμη κρίση, ως προς τον χαρακτήρα του φόβου της αιτούσας ως υπαρκτού, εύλογου και αντικειμενικού [αντικειμενικώς δικαιολογημένου («well-founded» βάσει της Σύμβασης του 1951) φόβου δίωξης], κατόπιν επανεκτίμησης των πληροφοριών που προκύπτουν από αξιόπιστες διεθνείς πηγές σχετικά με την αντιμετώπιση των μελών της Εκκλησίας του Παντοδύναμου Θεού στην Κίνα και εν γένει το δικαίωμα της θρησκευτικής ελευθερίας στη χώρα αυτή, υπό το πρίσμα και όσων έγιναν ερμηνευτικώς δεκτά στη 10η σκέψη της παρούσας, αλλά και ως προς το ζήτημα της συνδρομής των προϋποθέσεων για την υπαγωγή της σε καθεστώς επικουρικής προστασίας. (...).

Δέχεται την αίτηση.

ΑΔ587/2023

Αρχικό αίτημα – Κατ' ουσίαν εξέταση - Αίτηση ακύρωσης – Πακιστάν – Ασφαλής χώρα καταγωγής – Μονη μητέρα με ανήλικο τέκνο – Έμφυλη βία – Δίωξη λόγω συμμετοχής σε ιδιαίτερη κοινωνική ομάδα – Μη νόμιμη αιτιολογία – Δέχεται την αίτηση

Διοικητικό Πρωτοδικείο Θεσσαλονίκης
Τμήμα Β' Τριμελές / Ακυρωτική Διαδικασία
Αριθμός Απόφασης: ΑΔ 587/2023
Ημερομηνία δημοσίευσης: 20.07.2023
Εισηγήτρια Δικαστής: Θεοδωρίδου Θεοπούλα Δ.
(...)

(...), με την αίτηση αυτή, η αιτούσα, ενεργώντας (...) για τον εαυτό της ατομικά και ως ασκούσα τη γονική μέριμνα της ανήλικης κόρης της (...), επιδιώκει, παραδεκτώς, την ακύρωση της 123347/13-7-2021 απόφασης της 12ης Ανεξάρτητης Επιτροπής Προσφυγών της Αρχής Προσφυγών του Υπουργείου Μετανάστευσης και Ασύλου, με την οποία απορρίφθηκε η από 7-4-2021 προσφυγή κατά της 34434/6-11-2020 απόφασης του Περιφερειακού Γραφείου Ασύλου (Π.Γ.Α.) Θεσσαλονίκης και, τελικώς, τα αιτήματά τους για παροχή διεθνούς προστασίας, επιβλήθηκε δε σε βάρος τους το μέτρο της επιστροφής, με οικειοθελή αναχώρηση εντός δέκα ημερών.

(...), στον ν. 4636/2019 (...), με τον οποίο ενσωματώθηκαν εκ νέου στην ελληνική έννομη τάξη οι διατάξεις της οδηγίας 2011/95/ΕΕ (...) και της Οδηγίας 2013/32/ΕΕ (...) ορίζεται (...), στο άρθρο 9: «1. Μία πράξη για να θεωρηθεί ως πράξη δίωξης κατά την έννοια του άρθρου 1Α της Σύμβασης της Γενεύης πρέπει: α) να είναι αρκούντως σοβαρή λόγω της φύσης ή της επανάληψής της, ώστε να συνιστά σοβαρή παραβίαση βασικών ανθρωπίνων δικαιωμάτων, ειδικά των δικαιωμάτων από τα οποία δεν χωρεί παρέκκλιση σύμφωνα με το άρθρο 15 παράγραφος 2 της Ευρωπαϊκής Σύμβασης για την προάσπιση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και των θεμελιωδών ελευθεριών (...). 2. Οι πράξεις που μπορούν να χαρακτηρισθούν ως πράξεις δίωξης σύμφωνα με την προηγούμενη παράγραφο μπορούν μεταξύ άλλων να έχουν τη μορφή: α) πράξεων σωματικής ή ψυχολογικής βίας, συμπεριλαμβανομένων πράξεων σεξουαλικής βίας β) νομοθετικών, διοικητικών, αστυνομικών ή/και δικαστικών μέτρων, τα οποία ενέχουν διακρίσεις αφ' εαυτά ή εφαρμόζονται κατά τρόπο που ενέχει διακρίσεις, γ) [...]». 3. Σύμφωνα με το άρθρο 2 (ε) πρέπει να υπάρχει συσχετισμός μεταξύ των λόγων που αναφέρονται στο άρθρο 10 και των ως άνω πράξεων δίωξης ή της έλλειψης προστασίας κατά των πράξεων αυτών» και στο άρθρο 10 παρ. 1: «Κατά την αξιολόγηση των λόγων της δίωξης, οι αρμόδιες αρχές εξέτασης και απόφασης, λαμβάνουν υπόψη ότι: [...] δ) η ομάδα θεωρείται ως ιδιαίτερη κοινωνική ομάδα όταν μεταξύ άλλων: i) τα μέλη της ομάδας έχουν κοινό εγγενές χαρακτηριστικό ή κοινό ιστορικό παρελθόν το οποίο δεν μπορεί να μεταβληθεί ή έχουν κοινά χαρακτηριστικά ή πεποιθήσεις τόσο θεμελιώδους σημασίας για την ταυτότητα ή τη συνείδηση, ώστε ένα πρόσωπο να μην πρέπει να αναγκαστεί να τις αποκηρύξει και ii) η ομάδα έχει ιδιαίτερη ταυτότητα στην οικεία χώρα, διότι γίνεται αντιληπτή ως διαφορετική ομάδα από τον περιβάλλοντα κοινωνικό χώρο. (...) [...] Κατά τον καθορισμό της συμμετοχής σε ιδιαίτερη κοινωνική ομάδα ή τον προσδιορισμό χαρακτηριστικού της ομάδας λαμβάνονται ιδιαίτερος υπόψη πτυχές συνδεόμενες με το φύλο, συμπεριλαμβανομένης της ταυτότητας φύλου. [...]».

Τέλος, στο άρθρο 15 του ν. 4636/2019 ορίζεται: «Η σοβαρή βλάβη συνίσταται σε: α) θανατική ποινή ή εκτέλεση, ή β) βασανιστήρια ή απάνθρωπη ή εξευτελιστική μεταχείριση ή τιμωρία του αιτούντος στη χώρα καταγωγής του, ή γ) σοβαρή και προσωπική απειλή κατά της ζωής ή της σωματικής ακεραιότητας αμάχου λόγω αδιάκριτης ασκήσεως βίας σε καταστάσεις διεθνούς ή εσωτερικής ένοπλης σύρραξης». (...), κατά την έννοια του άρθρου 1Α παρ. 2 της Συμβάσεως της Γενεύης, ως πρόσφυγας δύναται να χαρακτηριστεί και το πρόσωπο, το οποίο επικαλείται φόβο δίωξης από μη κρατικούς φορείς, λόγω φυλής, θρησκείας, εθνικότητας, πολιτικών πεποιθήσεων ή συμμετοχής σε ιδιαίτερη κοινωνική ομάδα, υπό την προϋπόθεση ότι τα όργανα του κράτους, του οποίου την υπηκοότητα έχει το πρόσωπο αυτό, δεν είναι σε θέση ή δεν επιθυμούν να παράσχουν προστασία έναντι της εν λόγω προερχόμενης από μη κρατικούς φορείς δίωξης (βλ. ΣτΕ 2401/2010, 2232/2005). Πάντως και στην περίπτωση αυτή, ο λόγος δίωξης από μη κρατικό φορέα απαιτείται να είναι ένας εξ αυτών που αξιολογούνται ως κρίσιμοι από τη Σύμβαση της Γενεύης για την αναγνώριση της ιδιότητας του πρόσφυγα (βλ. ΣτΕ 2401/2010). (...), στην προκειμένη περίπτωση, από τα στοιχεία της δικογραφίας προκύπτουν τα εξής: Η αιτούσα, υπήκοος Πακιστάν (...) ζήτησε την παροχή διεθνούς προστασίας στην ίδια και την ανήλικη κόρη της, αντίστοιχα, ισχυριζόμενη ότι κινδύνευε η ζωή της από την πατρική της οικογένεια, που ήταν αντίθετη στον γάμο της με τον ήδη σύζυγό της, (...). Εγκατέλειψε τη χώρα της στις 7-2-2019, αφού παντρεύτηκε κρυφά με τον σύζυγό της (...). Η αιτούσα δήλωσε ότι η οικογένειά της (...) δεν συγχωρούσαν μια γυναίκα που παντρεύτηκε κρυφά, αλλά τη σκότωναν, καθώς οι γυναίκες δεν μπορούσαν να αποφασίζουν μόνες τους για κανένα θέμα. Με τον μετέπειτα σύζυγό της αγαπιούνταν από το 2007 σε ηλικία 16 χρόνων, αυτός, όμως, δεν είχε την αποδοχή της οικογένειάς της. (...) Η αιτούσα συνέχισε να επικοινωνεί μαζί του κρυφά από την οικογένειά της. Το 2013 ο αδερφός της την έπιασε να μιλάει κρυφά (...) από το κινητό του πατέρα τους (...) και τη χτύπησε πολύ με χαστούκια και σφαλιάρες. Αυτή, τότε, αποπειράθηκε να αυτοκτονήσει παίρνοντας υπνωτικά χάπια της μητέρας της, (...). Σε άλλο περιστατικό, όταν ο αδερφός της την έπιασε να συνομιλεί στον υπολογιστή (...), έσπασε τον υπολογιστή της και τη χτύπησε με αυτόν, ενώ την κλείδωσε στο δωμάτιο για τρεις ημέρες χωρίς φαγητό, απειλώντας ότι θα πυροβολούσε όποιον τη βοηθούσε. Μετά από αυτά, το 2016 η οικογένειά της κανόνισε να παντρευτεί με έναν άλλον άνδρα, (...). Για να αποφύγει τον γάμο αυτόν, η αιτούσα παντρεύτηκε κρυφά (...) κάνοντας νικαχ σε τζαμί με τη βοήθεια του ιμάμη, όταν ο πατέρας της και τα αδέρφια της βρίσκονταν εκτός πόλης. (...) Ερωτηθείσα σχετικώς, η αιτούσα δήλωσε ότι δεν απευθύνθηκε στην αστυνομία, γιατί αυτό δεν θα είχε κανένα αποτέλεσμα απέναντι στην οικογένειά της (...). Δήλωσε δε ότι φοβόταν πως αν επέστρεφε στο Πακιστάν θα τη σκότωναν, διότι στην οικογένειά της δεν συγχωρούσαν τις κόρες και καμιά κοπέλα δεν τολμούσε να πάει αντίθετα στη θέλησή τους, ενώ θα μπορούσαν εύκολα να την βρουν σε οποιαδήποτε άλλη περιοχή του Πακιστάν. (...) Τα παραπάνω αιτήματα απορρίφθηκαν ως αβάσιμα (...), με την οποία [απόφαση] κρίθηκε ότι τα περιστατικά βίας σε βάρος της από την οικογένειά της που είχε περιγράψει η αιτούσα δεν έφταναν σε τέτοιο επίπεδο έντασης, ώστε να καθιστούν τον φόβο της εύλογο και πιθανό ενώ, εξάλλου, αυτή δεν είχε αναζητήσει την προστασία της αστυνομίας, διότι θεωρούσε ότι δεν θα αναλάμβανε δράση, ούτε είχε απευθυνθεί σε δικηγόρο. (...).

Κατά της απόφασης αυτής, η αιτούσα άσκησε (...) προσφυγή, με την οποία προέβαλε, μεταξύ άλλων, ότι σε περίπτωση επιστροφής στη χώρα καταγωγής της δεν θα τύχει αποτελεσματικής κρατικής προστασίας, αφ' ενός, διότι η αστυνομία είναι απρόθυμη να εμπλακεί στα περιστατικά ενδοοικογενειακής βίας και εγκλημάτων τιμής, αλλά συμβουλεύει τα κορίτσια να γυρίσουν πίσω στις οικογένειές τους, και αφ' ετέρου, διότι τα εγκλήματα αυτά μένουν ατιμώρητα, τουλάχιστον από τα κατώτερα δικαστήρια. Η προσφυγή αυτή απορρίφθηκε (...). Βάσει όλων των παραπάνω, η Επιτροπή έκανε δεκτούς ως αξιόπιστους τους ισχυρισμούς της αιτούσας σχετικά με τους λόγους που εγκατέλειψε τη χώρα καταγωγής της και δεν επιθυμούσε να επιστρέψει σε αυτήν, οι οποίοι ήταν συνεκτικοί και έβρισκαν έρεισμα στις διαθέσιμες πηγές. Ωστόσο, δεδομένου ότι ο φορέας της δίωξης ήταν ιδιωτικός και η αιτούσα θα μπορούσε, σε περίπτωση απειλών στο πρόσωπό της, να ζητήσει τη βοήθεια των αστυνομικών και δικαστικών αρχών και να λάβει την απαιτούμενη προστασία, ενέργεια

στην οποία ουδέποτε προέβη, κρίθηκε ότι εξέλιπε η προϋπόθεση του βάσιμου και δικαιολογημένου φόβου δίωξης και, συνεπώς, δεν πληρούνταν οι προϋποθέσεις για την αναγνώριση της ίδιας και της ανήλικης κόρης της ως προσφύγων. (...), με την κρινόμενη αίτηση, ζητείται η ακύρωση της προαναφερόμενης (...) απόφασης (...) και προβάλλεται, μεταξύ άλλων, ότι με μη νόμιμη και πλημμελή αιτιολογία κρίθηκε ότι δεν πληρούνται οι προϋποθέσεις για την αναγνώριση των αιτουσών ως προσφύγων.

Ειδικότερα, όπως εκτίθεται, παρότι από τις διεθνείς πηγές που παρατίθενται στην προσβαλλόμενη απόφαση προκύπτει ότι οι γυναίκες που συνάπτουν γάμο με σύντροφο της επιλογής τους και παρά τη θέληση της οικογένειάς τους υφίστανται κακοποίηση και μπορεί να γίνουν θύματα εγκλημάτων τιμής, καθώς και ότι ο κρατικός μηχανισμός και η αστυνομία αδυνατούν, ειδικότερα, να προστατεύσουν αποτελεσματικά τις γυναίκες, ωστόσο, η Επιτροπή έκανε δεκτό ότι ο φόβος της αιτούσας ότι θα κινδύνευε από την οικογένειά της σε περίπτωση επιστροφής της στο Πακιστάν δεν ήταν βάσιμος και δικαιολογημένος, με το σκεπτικό ότι μπορεί αυτή να λάβει αποτελεσματική κρατική προστασία. (...)

(...), με την προσβαλλόμενη απόφαση έγιναν δεκτοί ως αξιόπιστοι οι ισχυρισμοί της αιτούσας σχετικά με τους λόγους που την ανάγκασαν να εγκαταλείψει τη χώρα της, (...). Ωστόσο, ο φόβος της ότι θα κινδυνέψει από την οικογένειά της σε περίπτωση επιστροφής της στο Πακιστάν δεν κρίθηκε βάσιμος και δικαιολογημένος, με το σκεπτικό ότι, σε περίπτωση απειλών προς το πρόσωπό της, η αιτούσα μπορεί να απευθυνθεί στην αστυνομία, ώστε να λάβει αποτελεσματική κρατική προστασία. (...) Ωστόσο, η Επιτροπή δεν ερεύνησε και δεν αξιολόγησε ειδικώς και αιτιολογημένως, (...), σχετικά με την απροθυμία των αστυνομικών αρχών να εμπλακούν στην περίπτωση της ενδοοικογενειακής βίας και των εγκλημάτων τιμής, συμβουλευόντας τα θύματα να επιστρέψουν στις οικογένειές τους, καθώς και την αναποτελεσματικότητα του συστήματος απονομής δικαιοσύνης, όσον αφορά ειδικώς στα συγκεκριμένα εγκλήματα ιδίως σε βάρος ατόμων του γυναικειού φύλου. (...) Συνεπώς, η κρίση της Επιτροπής παρίσταται πλημμελώς αιτιολογημένη, όπως βασίμως προβάλλεται, καθίσταται δε αλυσιτελής η εξέταση των λοιπών λόγων ακύρωσης. (...), κατ' ακολουθίαν, η κρινόμενη αίτηση πρέπει να γίνει δεκτή, να ακυρωθεί η προσβαλλόμενη απόφαση και να αναπεμφθεί η υπόθεση στη Διοίκηση για νέα νομίμως αιτιολογημένη κρίση, σύμφωνα με το σκεπτικό. (...)

Δέχεται την αίτηση. (...)

ΑΔ82/2023

Άδεια διαμονής για εξαιρετικούς λόγους – Αίτηση ακύρωσης – Σουδάν – Μόνος άνδρας – Σωματική αναπηρία – Σοβαρή ασθένεια – Ανθρωπιστική και κρίση ασφάλειας στη χώρα καταγωγής – Απουσία συστήματος υγειονομικής περίθαλψης στη χώρα καταγωγής – Αναδρομική εφαρμογή της νομοθεσίας – Δέχεται την αίτηση

Διοικητικό Πρωτοδικείο Πειραιά
Τμήμα 10ο Τριμελές / Ακυρωτική Διαδικασία
Αριθμός Απόφασης: ΑΔ 82/2023
Ημερομηνία Δημοσίευσης: 10.11.2023
Εισηγήτρια δικαστής: Αγγελική Κ.Σταμέλου
(...)

2. (...), με την κρινόμενη αίτηση, (...), ο αιτών, υπήκοος Σουδάν, ζητά παραδεκτώς την ακύρωση του με αρ. πρωτ. 26903 (αρ. φак.349269)/17-12-2021 εγγράφου της Αναπληρώτριας Προϊσταμένης του Τμήματος Αδειών Διαμονής Πολιτών Τρίτων Χωρών της Διεύθυνσης Αδειών Διαμονής της Γενικής Διεύθυνσης Μεταναστευτικής Πολιτικής του Υπουργείου Μετανάστευσης και Ασύλου, με το οποίο γνωστοποιήθηκε σε αυτόν ότι η υποβληθείσα με αριθ. 26903/3.9.2020 αίτησή του για χορήγηση άδειας διαμονής για ανθρωπιστικούς λόγους (άρθρο 19Α του ν. 4251/2014), δεν θα εξεταστεί, καθόσον υποβλήθηκε μετά την έναρξη ισχύος των διατάξεων του ν. 4686/2020 (Α'96). (...).

7. (...), στο άρθρο 67 του ν. 4375/2016 (Α' 51) προβλεπόταν ότι: «Στην περίπτωση που αίτηση διεθνούς προστασίας αλλοδαπού ή ανιθαγενή έχει απορριφθεί τελεσίδικα και οι αρμόδιες Αρχές Απόφασης του παρόντος Μέρους πιθανολογούν ότι στο πρόσωπό του συντρέχουν οι προϋποθέσεις χορήγησης άδειας διαμονής για ανθρωπιστικούς λόγους, παραπέμπουν την υπόθεση στις αρμόδιες αρχές, σύμφωνα με το άρθρο 19Α (στ) του ν. 4251/2014 (Α' 80) όπως ισχύει, οι οποίες αποφασίζουν σχετικά με τη χορήγηση της εν λόγω άδειας. Στην περίπτωση αυτή οι αρμόδιες Αρχές Απόφασης χορηγούν σχετική βεβαίωση στον ενδιαφερόμενο.». Εξάλλου, με τις διατάξεις του άρθρου 19Α του ν. 4251/2014 οριζόταν ότι: «1. Με απόφαση του Υπουργού Εσωτερικών και Διοικητικής Ανασυγκρότησης χορηγείται άδεια διαμονής για λόγους

ανθρωπιστικής φύσεως σε πολίτες τρίτων χωρών που βρίσκονται στην Ελλάδα και εμπίπτουν σε κάποια από τις παρακάτω κατηγορίες: α. (...) στ. Σε πολίτες τρίτων χωρών, των οποίων η υπόθεση έχει παραπεμφθεί στο Υπουργείο Εσωτερικών και Διοικητικής Ανασυγκρότησης από τις αρμόδιες Αρχές Απόφασης του άρθρου 2 περίπτωση ιθ' του π.δ. 113/2013 (Α' 146) και τις Επιτροπές Προσφυγών των άρθρων 26 και 32 του π.δ. 114/2010 (Α' 195), όπως ισχύει. Για τη χορήγηση άδειας διαμονής της παρούσας κατηγορίας λαμβάνονται υπόψη ιδίως η αντικειμενική αδυναμία απομάκρυνσης ή επιστροφής του στην Χώρα καταγωγής ή συνήθους διαμονής του για λόγους ανωτέρας βίας, όπως σοβαροί λόγοι υγείας του ιδίου ή μέλους της οικογενείας του, διεθνής αποκλεισμός της χώρας του, ή συνδρομή στο πρόσωπο του ενδιαφερομένου της ρήτρας μη επαναπροώθησης του άρθρου 3 της Σύμβασης για την Προάσπιση των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και των Θεμελιωδών Ελευθεριών, (...). Το σχετικό αίτημα χορήγησης άδειας για ανθρωπιστικούς λόγους εξετάζεται μόνο εφόσον η υπόθεση του ενδιαφερόμενου πολίτη τρίτης χώρας έχει παραπεμφθεί στο Υπουργείο Εσωτερικών και Διοικητικής Ανασυγκρότησης από τις αρμόδιες Αρχές Απόφασης του άρθρου 2 περίπτωση ιθ' του π.δ. 113/2013 (Α' 146) σύμφωνα με το άρθρο 33 του ίδιου προεδρικού διατάγματος ή από τις Επιτροπές Προσφυγών των άρθρων 26 και 32 του π.δ. 114/2010 (Α' 195) σύμφωνα με το άρθρο 28 παράγραφο 1 περίπτωση β' του ίδιου προεδρικού διατάγματος, όπως ισχύει, κατόπιν πιθανολόγησής τους περί της συνδρομής στο πρόσωπο του αιτούντος μιας ή περισσότερων προϋποθέσεων του δεύτερου εδαφίου της παρούσας παραγράφου. (...). Η διάταξη του άρθρου 67 του ν. 4375/2016 καταργήθηκε από την περ. ε' του άρθρου 61 του ν.4686/2020 (Α' 96), που τέθηκε σε ισχύ στις 12.05.2020, σύμφωνα με την οποία «Η ρύθμιση αυτή καταλαμβάνει όλες τις αποφάσεις που δημοσιεύονται από 1.1.2020 και μετά». Κατά την αιτιολογική έκθεση, που συνοδεύει το νομοθέτημα αυτό, η κατάργηση της ανωτέρω διάταξης κρίθηκε σκόπιμη, καθώς είναι σαφές ότι το νομικό πλαίσιο που υπάρχει, λαμβάνοντας υπόψη και όλες τις τροποποιήσεις, που προτείνονται με το νομοσχέδιο, παρέχει επαρκή προστασία σε όλους τους αιτούντες διεθνή προστασία, ακόμη και στους πιο ευάλωτους. Ήδη, δε με τον προπαρατεθέντα ν. 4636/2019, ο οποίος τέθηκε σε ισχύ από 01.01.2020 (άρθρο 125), είχε προβλεφθεί για πρώτη φορά η αρμοδιότητα των αποφαινόμενων Αρχών να εξετάζουν τη συνδρομή των όρων της αρχής της μη επαναπροώθησης, όπως αυτή αποτυπώνεται στο άρθρο 3 της Σύμβασης κατά των Βασανιστηρίων και άλλων τρόπων σκληρής, απάνθρωπης ή ταπεινωτικής μεταχείρισης ή τιμωρίας που κυρώθηκε με τον ν. 1782/1988 (Α' 116), στο άρθρο 7 του Διεθνούς Συμφώνου για τα Ατομικά και Πολιτικά Δικαιώματα που κυρώθηκε με τον ν. 2462/1997 (Α' 25), στα άρθρα 31 και 33 της Σύμβασης της Γενεύης για το Καθεστώς των Προσφύγων 1951, που κυρώθηκε με το ν.δ. 3989/1959 (Α' 201) και στο άρθρο 3 της Ευρωπαϊκής Σύμβασης για τα Δικαιώματα του Ανθρώπου που κυρώθηκε με το ν.δ. 53/1974, (Α' 256) και να χορηγούν βεβαίωση περί μη απομάκρυνσης για λόγους ανθρωπιστικούς, η οποία συνεπαγόταν για τον κάτοχο, τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις της βεβαίωσης αναβολής απομάκρυνσης (...) του ν. 3907/2011. Ακολούθησε, ο ν. 4825/2021 (Α' 157/04.09.2021), με το άρθρο 72 παρ. 5 του οποίου καταργήθηκε η διάταξη της περ. στ του άρθρου 19Α του ν.4251/2014 που προέβλεπε την χορήγηση άδειας διαμονής για ανθρωπιστικούς λόγους από τον αρμόδιο Υπουργό μετά από παραπομπή της υπόθεσης από τις Επιτροπές Προσφυγών. Επίσης, με τις παρ. 1 και 2 του άρθρου 20 του ίδιου νόμου διαγράφηκαν τα σχετικά εδάφια της παρ. 3 του άρθρου 68 και της παρ. 4 του άρθρου 104 του ν.4636/2019, που προέβλεπαν την χορήγηση βεβαιώσεων αναβολής απομάκρυνσης από τις αποφαινόμενες επί αιτήσεων διεθνούς προστασίας αρχές, παράλληλα, όμως, με το άρθρο 4 του ίδιου νόμου τροποποιήθηκε η περ. α της παρ. 1 του άρθρου 24 του ν.3907/2011 και ορίστηκε ότι: «Η απομάκρυνση υπηκόου τρίτης χώρας που τελεί υπό διαδικασία επιστροφής αναβάλλεται υποχρεωτικά στις περιπτώσεις που: α) παραβιάζεται η αρχή της μη επαναπροώθησης, όπως αυτή αποτυπώνεται στο άρθρο 3 της Σύμβασης κατά των Βασανιστηρίων και άλλων τρόπων σκληρής, απάνθρωπης ή ταπεινωτικής μεταχείρισης ή τιμωρίας (...), στο άρθρο 7 του Διεθνούς Συμφώνου για τα Ατομικά και Πολιτικά Δικαιώματα, (...), στα άρθρα 31 και 33 της Σύμβασης της Γενεύης για το Καθεστώς των Προσφύγων του 1951, (...) και στο άρθρο 3 της Ευρωπαϊκής Σύμβασης για τα Δικαιώματα του Ανθρώπου (Ε.Σ.Δ.Α.) (...). Σύμφωνα με την σχετική αιτιολογική έκθεση, «δεδομένου ότι η επιστροφή αποτελεί αμιγώς διοικητικό μέτρο, αναλογικό της απέλασης, το οποίο εκτελείται από την Ελληνική Αστυνομία, αφού προηγουμένως έχει κηρυχθεί από τα αρμόδια όργανα του Υπουργείου Μετανάστευσης και Ασύλου παράνομη η παραμονή υπηκόου τρίτης χώρας στην Ελλάδα σύμφωνα με τον ν. 4636/2019 (Α' 169) και με σεβασμό στην αρχή της μη επαναπροώθησης, προτείνεται η αξιολογούμενη ρύθμιση με σκοπό την ομοιόμορφη εφαρμογή των διατάξεων περί επιστροφής του ν. 3907/2011 (Α' 7) και την αποφυγή επικάλυψης αρμοδιοτήτων. Πιο συγκεκριμένα, με την αξιολογούμενη ρύθμιση καταργείται η αρμοδιότητα των αποφαινόμενων επί αιτήσεων χορήγησης καθεστώτος διεθνούς προστασίας αρχών να χορηγούν βεβαίωση περί μη απομάκρυνσης για λόγους ανθρωπιστικούς. Η ως άνω αρμοδιότητα θα ασκείται εφεξής αποκλειστικά από τα αρμόδια για την εκτέλεση της απόφασης επιστροφής αστυνομικά όργανα, όπως προβλέπεται στο άρθρο 24 του ν.3907/2011». Εξάλλου, η παρ. 4 του άρθρου 21 του ν. 3907/2011, όπως διαμορφώθηκε από την παρ. 2 του άρθρου 2 του ν. 4825/2021 ορίζει ότι «4. Οι αρμόδιες κατά περίπτωση αρχές μπορούν ανά πάσα στιγμή να χορηγούν αυτοτελή άδεια διαμονής για λόγους φιλευσπλαχνίας, ανθρωπιστικούς ή άλλους λόγους, σε πολίτη τρίτης χώρας, ο οποίος διαμένει παράνομα στην Ελληνική Επικράτεια, σύμφωνα με το άρθρο 19Α του ν. 4251/2014. Στην περίπτωση έκδοσης της ανωτέρω άδειας διαμονής, δεν εκδίδεται απόφαση επιστροφής. Εφόσον η απόφαση επιστροφής έχει ήδη εκδοθεί, τότε αυτή ανακαλείται ή αναστέλλεται για χρονικό διάστημα ίσο με τη διάρκεια ισχύος της ανωτέρω άδειας», ενώ το άρθρο 20 ορίζει ότι: «Οι αρμόδιες αρχές κατά την εφαρμογή του παρόντος Κεφαλαίου λαμβάνουν δεόντως υπόψη: α) το βέλτιστο συμφέρον του παιδιού, β) την οικογενειακή ζωή, γ) την κατάσταση της υγείας του συγκεκριμένου υπηκόου τρίτης χώρας και τηρούν την αρχή της μη επαναπροώθησης».

8(...), τέλος, στην παράγραφο 1 του άρθρου 4 του Κώδικα Διοικητικής Διαδικασίας, που κυρώθηκε με το άρθρο πρώτο του ν. 2690/1999 (ΦΕΚ Α' 45), ορίζεται ότι: «1. α. Οι δημόσιες υπηρεσίες, οι οργανισμοί τοπικής αυτοδιοίκησης και τα νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου, όταν υποβάλλονται αιτήσεις, οφείλουν να διεκπεραιώνουν τις υποθέσεις των ενδιαφερομένων

και να αποφαίνονται για τα αιτήματά τους ... Αν η αίτηση υποβληθεί σε αναρμόδια υπηρεσία, η υπηρεσία αυτή οφείλει, μέσα σε τρεις (3) ημέρες, να τη διαβιβάσει στην αρμόδια και να γνωστοποιήσει τούτο στον ενδιαφερόμενο. ...».

9. (...), όπως προκύπτει από τα στοιχεία του φακέλου της υπόθεσης, ο αιτών, υπήκοος Σουδάν, γεννηθείς στις 23.11.1980, με την από 18.10.2017 αίτηση που υπέβαλε στο Κέντρο Υποδοχής και Ταυτοποίησης της Μόριας ζήτησε την χορήγηση διεθνούς προστασίας. Η αίτησή του αυτή απορρίφθηκε με την με αρ. 35183/27.11.2018 απόφαση α' βαθμού της Υπηρεσίας Ασύλου (Περιφερειακό Γραφείο Ασύλου Θεσσαλονίκης), κατ'αυτής άσκησε, δε, εκπροθέσμως, προσφυγή στις 19.6.2019. Με αυτήν προέβαλε αφενός ότι λόγω της κατάστασης που επικρατεί στη χώρα καταγωγής του (Σουδάν) δεν είναι ασφαλές να επιστρέψει σε αυτήν, αφετέρου λόγω σοβαρών προβλημάτων υγείας που αντιμετωπίζει, θα εκτεθεί σε σοβαρό κίνδυνο επιδείνωσης της υγείας του, αν επιστρέψει στη χώρα καταγωγής του. Επ'αυτής εκδόθηκε η με αρ. 15062/2019/3.2.2020 απόφαση β' βαθμού της Αρχής Προσφυγών, η οποία απέρριψε μεν την ανωτέρω προσφυγή ως απαράδεκτη, λόγω του εκπροθέσμου άσκησής της, παρέπεμψε, όμως, τον αιτούντα στην αρμόδια Υπηρεσία του Υπουργείου Μετανάστευσης και Ασύλου, προκειμένου να εξεταστεί αν συντρέχει περίπτωση να του χορηγηθεί άδεια διαμονής για ανθρωπιστικούς λόγους, κατ'άρθρο 19 α του ν. 4251/2014, λαμβάνοντας υπόψη δύο παραμέτρους, ήτοι αφενός την τρέχουσα κατάσταση ασφαλείας και ανθρωπιστικής κρίσης στη χώρα καταγωγής του (Σουδάν), αφετέρου τα προβλήματα υγείας (σπαστική τετραπληγία και κληρονομική σπαστική παραπληγία) που ο αιτών αντιμετωπίζει. Σε συνέχεια αυτής, ο αιτών κατέθεσε στο Υπουργείο Μεταναστευτικής Πολιτικής την με αρ. 26903/3.9.2020 αίτησή του για χορήγηση σε αυτόν άδειας διαμονής για ανθρωπιστικούς λόγους, κατ'άρθρο 19α του ν. 4251/2014. Επ'αυτής εκδόθηκε το εδώ προσβαλλόμενο με αρ. Φ. 349269/26903/17.12.2021 έγγραφο της Αναπληρώτριας Προϊσταμένης του Τμήματος Αδειών Διαμονής Πολιτών Τρίτων Χωρών της Διεύθυνσης Αδειών Διαμονής της Γενικής Διεύθυνσης Μεταναστευτικής Πολιτικής του Υπουργείου Μετανάστευσης και Ασύλου, με το οποίο γνωστοποιήθηκε στον αιτούντα ότι η υποβληθείσα με αριθ. 26903/3.9.2020 αίτησή του για χορήγηση άδειας διαμονής για ανθρωπιστικούς λόγους (άρθρο 19Α του ν. 4251/2014), δεν θα εξεταστεί, καθόσον υποβλήθηκε μετά την έναρξη ισχύος των διατάξεων του ν. 4686/2020 (Α'96). Κατά της τελευταίας αυτής απόφασης ο αιτών άσκησε, την κρινόμενη αίτηση ακύρωσης, ζητώντας την ακύρωση της προσβαλλόμενης πράξης του Υπουργείου Μετανάστευσης και Ασύλου, προβάλλοντας, μεταξύ, άλλων ότι η προσβαλλόμενη απόφαση πρέπει να ακυρωθεί γιατί είναι αντισυνταγματική η αναδρομικότητα των εφαρμοζόμενων διατάξεων των άρθρων 71 παρ. 2 του ν. 4825/2021 και 61 περ. ε' του ν. 4686/2022, ως αντικείμενη στις αρχές του κράτους δικαίου, της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης, της χρηστής διοίκησης και της ισότητας.

10. (...), το Δικαστήριο λαμβάνοντας ειδικότερα υπόψη, κατά τα αναφερόμενα στην μείζονα σκέψη της παρούσας και ενόψει του ιστορικού της παρούσας υπόθεσης, ότι: α) ο εθνικός νομοθέτης με το ν. 4686/2020 κατήργησε και μάλιστα αναδρομικά το άρθρο 67 του ν. 4375/2016, το οποίο προέβλεπε την σχετική αρμοδιότητα των Ανεξάρτητων Επιτροπών Προσφυγών να παραπέμπουν στον Υπουργό Εσωτερικών υποθέσεις χορήγησης άδειας διαμονής για ανθρωπιστικούς λόγους, κατ'άρθρο 19Α του ν. 4251/2014, κατόπιν απόρριψης αιτήματος ασύλου, όπως στην προκειμένη περίπτωση, β) το Υπουργείο Μετανάστευσης και Ασύλου, το οποίο απέρριψε την αίτηση του αιτούντος για χορήγηση άδειας διαμονής για ανθρωπιστικούς λόγους, κατ'άρθρο 19Α του ν. 4251/2014, κατόπιν απόρριψης του αιτήματος ασύλου του, δεν είχε την αρμοδιότητα να εξετάσει τη σχετική αίτηση του αιτούντος, ενόψει του ν. 4686/2020 και της σχετικής αρμοδιότητας του Υπουργού Εσωτερικών, γ) με την παρ. 4 του άρθρου 21 του ν. 3907/2011, όπως αυτή διαμορφώθηκε από την παρ. 2 του άρθρου 2 του ν. 4825/2021 (Α' 157/04.09.2021), η σχετική αρμοδιότητα για εξέταση αδειών διαμονής για λόγους φιλευσπλαχνίας, ανθρωπιστικούς ή άλλους λόγους, σε πολίτη τρίτης χώρας, ο οποίος διαμένει παράνομα στην Ελληνική Επικράτεια, σύμφωνα με το άρθρο 19Α του ν. 4251/2014 ανήκει στον Υπουργό Εσωτερικών, καθώς και στον Συντονιστή Αποκεντρωμένης Διοίκησης, και δ) συνεκτιμώντας και ότι ήδη η Αρχή Προσφυγών, με τη με αρ. 15062/2019/3.2.2020 απόφαση β' βαθμού της αναγνώρισε στον αιτούντα δύο παραμέτρους προς εξέταση για τη χορήγηση σε αυτόν άδειας διαμονής για ανθρωπιστικούς λόγους, ήτοι αφενός την τρέχουσα κατάσταση ασφαλείας και ανθρωπιστικής κρίσης στη χώρα καταγωγής του (Σουδάν), αφετέρου τα προβλήματα υγείας που ο αιτών αντιμετωπίζει και έκρινε ότι ο αιτών δεν μπορεί να επιστρέψει στη χώρα του, λόγω της υπάρχουσας κατάστασης ασφαλείας που θα παραβίαζε την αρχή της μη επαναπροώθησης, και λόγω του ότι αυτός κινδυνεύει να υποστεί απάνθρωπη και εξευτελιστική μεταχείριση, λόγω της αδυναμίας αντιμετώπισης της κατάστασης της υγείας του, κρίνει ότι η προσβαλλόμενη απορριπτική πράξη (...), εκδόθηκε από αναρμόδιο- κατά το χρόνο έκδοσής της (17.12.2021)- όργανο και για το λόγο αυτό, ο οποίος εξετάζεται αυτεπαγγέλτως, ως αναγόμενος στην αρμοδιότητα του διοικητικού οργάνου, είναι μη νόμιμη και ακυρωτέα (ΣτΕ 3271/2003, 1802/2003), ενώ παρέλκει η εξέταση των λοιπών λόγων ακύρωσης ως αλυσιτελής. Ενόψει δε αυτού πρέπει να ακυρωθεί η προσβαλλόμενη πράξη και να αναπεμφθεί η υπόθεση στο Υπουργείο Μετανάστευσης και Ασύλου, ώστε να προωθήσει, ως όφειλε, κατ' άρθρο 4 παρ.1 του Κώδικα Διοικητικής Διαδικασίας (Ν.2690/1999, Α'45) την από 3.9.2020 κατατεθείσα σε αυτό αίτηση χορήγησης άδειας διαμονής για ανθρωπιστικούς λόγους του αιτούντος και τα σχετικά με αυτή στοιχεία στα αρμόδια όργανα (Υπουργό Εσωτερικών ή Συντονιστή Αποκεντρωμένης Διοίκησης, πρβλ ΣτΕ 184/2007 σκ.7, 158/2010 σκ.7,8), προκειμένου οι τελευταίοι να κρίνουν τις ανωτέρω αναφερθείσες παραμέτρους που διατύπωσε η δευτεροβάθμια Επιτροπή Προσφυγών(...).

Δέχεται την αίτηση.

Άδεια διαμονής για εξαιρετικούς λόγους – Αίτηση ακύρωσης – Πακιστάν – Οικογένεια με ανήλικα τέκνα – Δεσμοί με την Ελλάδα – Βέλτιστο συμφέρον του παιδιού – Φοίτηση στο σχολείο – Αναδρομική εφαρμογή της νομοθεσίας – Δέχεται την αίτηση

Διοικητικό Πρωτοδικείο Πειραιά
Τμήμα 3ο Τριμελές / Ακυρωτική Διαδικασία
Αριθμός Απόφασης: ΑΔ 1/2024
Ημερομηνία δημοσίευσης: 08.01.2024
Εισηγητής Δικαστής: Γεώργιος Μπαρμπαγάλος
(...)

2. (...), με την υπό κρίση αίτηση, ζητείται η ακύρωση των με αριθμούς πρωτοκόλλου 28489, 28492, 28495, 28498/31.12.2021 εγγράφων της εντεταλμένης Αναπληρώτριας Προϊσταμένης του Τμήματος Αδειών Διαμονής Πολιτών Τρίτων Χωρών της Διεύθυνσης Αδειών Διαμονής της Γενικής Διεύθυνσης Μεταναστευτικής Πολιτικής του Υπουργείου Μετανάστευσης και Ασύλου. Με τα προσβαλλόμενα έγγραφα γνωστοποιήθηκε στον κάθε έναν από τους αιτούντες ότι οι με αριθμούς πρωτοκόλλου 37712, 37746, 37759, 349879/6.11.2020 αντίστοιχες αιτήσεις τους, για χορήγηση άδειας διαμονής για ανθρωπιστικούς λόγους, κατ' εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου 19Α παρ. 1 περ. στ' του ν. 4251/2014 (ΦΕΚ Α' 80), δεν επρόκειτο να εξεταστούν, καθόσον είχαν υποβληθεί μετά την έναρξη ισχύος του ν. 4686/2020 (ΦΕΚ Α' 96). (...).

6. (...), στο άρθρο 67 του ν. 4375/2016 (ΦΕΚ Α' 51) προβλεπόταν ότι: «Στην περίπτωση που αίτηση διεθνούς προστασίας αλλοδαπού ή ανιθαγενή έχει απορριφθεί τελεσίδικα και οι αρμόδιες Αρχές Απόφασης του παρόντος Μέρους πιθανολογούν ότι στο πρόσωπό του συντρέχουν οι προϋποθέσεις χορήγησης άδειας διαμονής για ανθρωπιστικούς λόγους, παραπέμπουν την υπόθεση στις αρμόδιες αρχές, σύμφωνα με το άρθρο 19Α (στ) του ν. 4251/2014 (Α' 80) όπως ισχύει, οι οποίες αποφασίζουν σχετικά με τη χορήγηση της εν λόγω άδειας. Στην περίπτωση αυτή οι αρμόδιες Αρχές Απόφασης χορηγούν σχετική βεβαίωση στον ενδιαφερόμενο». Εξάλλου, με τις διατάξεις του άρθρου 19Α του ν. 4251/2014 οριζόταν ότι: «1. Με απόφαση του Υπουργού Εσωτερικών και Διοικητικής Ανασυγκρότησης χορηγείται άδεια διαμονής για λόγους ανθρωπιστικής φύσεως σε πολίτες τρίτων χωρών που βρίσκονται στην Ελλάδα και εμπίπτουν σε κάποια από τις παρακάτω κατηγορίες: α. (...) στ. Σε πολίτες τρίτων χωρών, των οποίων η υπόθεση έχει παραπεμφθεί στο Υπουργείο Εσωτερικών και Διοικητικής Ανασυγκρότησης από τις αρμόδιες Αρχές Απόφασης του άρθρου 2 περίπτωση ιθ' του π.δ. 113/2013 (Α' 146) και τις Επιτροπές Προσφυγών των άρθρων 26 και 32 του π.δ. 114/2010 (Α' 195), όπως ισχύει. Για τη χορήγηση άδειας διαμονής της παρούσας κατηγορίας λαμβάνονται υπόψη ιδίως η αντικειμενική αδυναμία απομάκρυνσης ή επιστροφής του στην Χώρα καταγωγής ή συνήθους διαμονής του για λόγους ανωτέρας βίας, όπως σοβαροί λόγοι υγείας του ιδίου ή μέλους της οικογενείας του, διεθνής αποκλεισμός της χώρας του, ή συνδρομή στο πρόσωπο του ενδιαφερομένου της ρήτρας μη επαναπροώθησης του άρθρου 3 της Σύμβασης για την Προάσπιση των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και των Θεμελιωδών Ελευθεριών, η οποία κυρώθηκε με το άρθρο πρώτο του ν.δ. 53/1974 (Α' 256) ή του άρθρου 3 της Σύμβασης της Νέας Υόρκης της 10ης Δεκεμβρίου 1984 κατά των βασανιστηρίων και άλλων τρόπων σκληρής, απάνθρωπης ή ταπεινωτικής μεταχείρισης, η οποία κυρώθηκε με το ν.1782/1988 (Α' 116). Το σχετικό αίτημα χορήγησης άδειας για ανθρωπιστικούς λόγους εξετάζεται μόνο εφόσον η υπόθεση του ενδιαφερομένου πολίτη τρίτης χώρας έχει παραπεμφθεί στο Υπουργείο Εσωτερικών και Διοικητικής Ανασυγκρότησης από τις αρμόδιες Αρχές Απόφασης του άρθρου 2 περίπτωση ιθ' του π.δ. 113/2013 (Α' 146) σύμφωνα με το άρθρο 33 του ιδίου προεδρικού διατάγματος ή από τις Επιτροπές Προσφυγών των άρθρων 26 και 32 του π.δ. 114/2010 (Α' 195) σύμφωνα με το άρθρο 28 παράγραφο 1 περίπτωση β' του ιδίου προεδρικού διατάγματος, όπως ισχύει, κατόπιν πιθανολόγησής τους περί της συνδρομής στο πρόσωπο του αιτούντος μιας ή περισσότερων προϋποθέσεων του δεύτερου εδαφίου της παρούσας παραγράφου. (...)». Η διάταξη του άρθρου 67 του ν. 4375/2016 καταργήθηκε από την περ. ε' του άρθρου 61 του ν. 4686/2020, που τέθηκε σε ισχύ στις 12.5.2020, σύμφωνα με την οποία: «Η ρύθμιση αυτή καταλαμβάνει όλες τις αποφάσεις που δημοσιεύονται από 1.1.2020 και μετά». Κατά την αιτιολογική έκθεση, που συνοδεύει το νομοθέτημα αυτό, η κατάργηση της ανωτέρω διάταξης κρίθηκε σκόπιμη, καθώς είναι σαφές ότι το νομικό πλαίσιο που υπάρχει, λαμβάνοντας υπόψη και όλες τις τροποποιήσεις, που προτείνονται με το νομοσχέδιο, παρέχει επαρκή προστασία σε όλους τους αιτούντες διεθνή προστασία, ακόμη και στους πιο ευάλωτους. Ήδη, δε με τον προπαρατεθέντα ν. 4636/2019, ο οποίος τέθηκε σε ισχύ από 1.1.2020 (άρθρο 125), είχε προβλεφθεί για πρώτη φορά η αρμοδιότητα των αποφαινόμενων Αρχών να εξετάζουν τη συνδρομή των όρων της αρχής της μη επαναπροώθησης, όπως αυτή αποτυπώνεται στο άρθρο 3 της Σύμβασης κατά των Βασανιστηρίων και άλλων τρόπων σκληρής, απάνθρωπης ή ταπεινωτικής μεταχείρισης ή τιμωρίας που κυρώθηκε με τον ν. 1782/1988 (ΦΕΚ Α' 116), στο άρθρο 7 του Διεθνούς Συμφώνου για τα Ατομικά και Πολιτικά Δικαιώματα που κυρώθηκε με τον ν. 2462/1997 (ΦΕΚ Α' 25), στα άρθρα 31 και 33 της Σύμβασης της Γενεύης για το Καθεστώς των Προσφύγων 1951, που κυρώθηκε με το ν.δ. 3989/1959 (ΦΕΚ Α' 201) και στο άρθρο 3 της Ευρωπαϊκής Σύμβασης για τα Δικαιώματα του Ανθρώπου που κυρώθηκε με το ν.δ. 53/1974, (ΦΕΚ Α' 256) και να χορηγούν βεβαίωση περί μη απομάκρυνσης για λόγους ανθρωπιστικούς, η οποία

συνεπαγόταν για τον κάτοχο, τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις της βεβαίωσης αναβολής απομάκρυνσης του άρθρου του ν. 3907/2011. Ακολούθησε, ο ν. 4825/2021 (ΦΕΚ Α' 157/4.9.2021), με το άρθρο 72 παρ. 5 του οποίου καταργήθηκε η διάταξη της περ. στ' του άρθρου 19Α του ν. 4251/2014 που προέβλεπε την χορήγηση άδειας διαμονής για ανθρωπιστικούς λόγους από τον αρμόδιο Υπουργό μετά από παραπομπή της υπόθεσης από τις Επιτροπές Προσφυγών. Επίσης, με τις παρ. 1 και 2 του άρθρου 20 του ίδιου νόμου διαγράφηκαν τα σχετικά εδάφια της παρ. 3 του άρθρου 68 και της παρ. 4 του άρθρου 104 του ν.4636/2019, που προέβλεπαν την χορήγηση βεβαιώσεων αναβολής απομάκρυνσης από τις αποφαινόμενες επί αιτήσεων διεθνούς προστασίας αρχές, παράλληλα, όμως, με το άρθρο 4 του ίδιου νόμου τροποποιήθηκε η περ. α της παρ. 1 του άρθρου 24 του ν. 3907/2011 και ορίστηκε ότι «Η απομάκρυνση υπηκόου τρίτης χώρας που τελεί υπό διαδικασία επιστροφής αναβάλλεται υποχρεωτικά στις περιπτώσεις που: α) παραβιάζεται η αρχή της μη επαναπροώθησης, όπως αυτή αποτυπώνεται στο άρθρο 3 της Σύμβασης κατά των Βασανιστηρίων και άλλων τρόπων σκληρής, απάνθρωπης ή ταπεινωτικής μεταχείρισης ή τιμωρίας που κυρώθηκε με τον ν. 1782/1988 (ΦΕΚ Α' 116), στο άρθρο 7 του Διεθνούς Συμφώνου για τα Ατομικά και Πολιτικά Δικαιώματα, που κυρώθηκε με τον ν. 2462/1997 (ΦΕΚ Α' 25), στα άρθρα 31 και 33 της Σύμβασης της Γενεύης για το Καθεστώς των Προσφύγων του 1951, που κυρώθηκε με το ν.δ. 3989/1959 (ΦΕΚ Α' 201) και στο άρθρο 3 της Ευρωπαϊκής Σύμβασης για τα Δικαιώματα του Ανθρώπου (Ε.Σ.Δ.Α.) που κυρώθηκε με το ν.δ. 53/1974 (ΦΕΚ Α' 256). Σύμφωνα με την σχετική αιτιολογική έκθεση, «δεδομένου ότι η επιστροφή αποτελεί αμιγώς διοικητικό μέτρο, αναλογικό της απέλασης, το οποίο εκτελείται από την Ελληνική Αστυνομία, αφού προηγουμένως έχει κηρυχθεί από τα αρμόδια όργανα του Υπουργείου Μετανάστευσης και Ασύλου παράνομη η παραμονή υπηκόου τρίτης χώρας στην Ελλάδα σύμφωνα με τον ν. 4636/2019 (Α' 169) και με σεβασμό στην αρχή της μη επαναπροώθησης, προτείνεται η αξιολογούμενη ρύθμιση με σκοπό την ομοιόμορφη εφαρμογή των διατάξεων περί επιστροφής του ν. 3907/2011 (Α' 7) και την αποφυγή επικάλυψης αρμοδιοτήτων». Πιο συγκεκριμένα, με την αξιολογούμενη ρύθμιση καταργείται η αρμοδιότητα των αποφαινόμενων επί αιτήσεων χορήγησης καθεστώτος διεθνούς προστασίας αρχών να χορηγούν βεβαίωση περί μη απομάκρυνσης για λόγους ανθρωπιστικούς. Η ως άνω αρμοδιότητα θα ασκείται εφεξής αποκλειστικά από τα αρμόδια για την εκτέλεση της απόφασης επιστροφής αστυνομικά όργανα, όπως προβλέπεται στο άρθρο 24 του ν. 3907/2011». Εξάλλου, η παρ. 4 του άρθρου 21 του ν. 3907/2011, όπως διαμορφώθηκε από την παρ. 2 του άρθρου 2 του ν. 4825/2021 ορίζει ότι: «4. Οι αρμόδιες κατά περίπτωση αρχές μπορούν ανά πάσα στιγμή να χορηγούν αυτοτελή άδεια διαμονής για λόγους φιλευσπλαχνίας, ανθρωπιστικούς ή άλλους λόγους, σε πολίτη τρίτης χώρας, ο οποίος διαμένει παράνομα στην Ελληνική Επικράτεια, σύμφωνα με το άρθρο 19Α του ν. 4251/2014. Στην περίπτωση έκδοσης της ανωτέρω άδειας διαμονής, δεν εκδίδεται απόφαση επιστροφής. Εφόσον η απόφαση επιστροφής έχει ήδη εκδοθεί, τότε αυτή ανακαλείται ή αναστέλλεται για χρονικό διάστημα ίσο με τη διάρκεια ισχύος της ανωτέρω άδειας», ενώ το άρθρο 20 ορίζει ότι: «Οι αρμόδιες αρχές κατά την εφαρμογή του παρόντος Κεφαλαίου λαμβάνουν δεόντως υπόψη: (α) το βέλτιστο συμφέρον του παιδιού, (β) την οικογενειακή ζωή, (γ) την κατάσταση της υγείας του συγκεκριμένου υπηκόου τρίτης χώρας και τηρούν την αρχή της μη επαναπροώθησης».

7. (...) τέλος, στην παράγραφο 1 του άρθρου 4 του Κώδικα Διοικητικής Διαδικασίας, που κυρώθηκε με το άρθρο πρώτο του ν. 2690/1999 (ΦΕΚ Α' 45), ορίζεται ότι: «1. α. Οι δημόσιες υπηρεσίες, οι οργανισμοί τοπικής αυτοδιοίκησης και τα νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου, όταν υποβάλλονται αιτήσεις, οφείλουν να διεκπεραιώνουν τις υποθέσεις των ενδιαφερομένων και να αποφαινόμενοι για τα αιτήματά τους ... Αν η αίτηση υποβληθεί σε αναρμόδια υπηρεσία, η υπηρεσία αυτή οφείλει, μέσα σε τρεις (3) ημέρες, να τη διαβιβάσει στην αρμόδια και να γνωστοποιήσει τούτο στον ενδιαφερόμενο. ...».

8. (...), στην προκειμένη περίπτωση, από τα στοιχεία της δικογραφίας προκύπτουν τα εξής: Οι αιτούντες, υπήκοοι Πακιστάν, υπέβαλαν αιτήσεις για χορήγηση διεθνούς προστασίας, οι οποίες απορρίφθηκαν με τις υπ' αριθ. 394/18.7.2018 και 11593/15.2.2018 αποφάσεις του Αυτοτελούς Κλιμακίου Ασύλου Εξέτασης Αιτήσεων Διεθνούς Προστασίας Υπηκόων (Α.Κ.Α. Ε.Α.Δ.Π.Υ.) Πακιστάν και του Περιφερειακού Γραφείου Ασύλου (Π.Γ.Α.) Αττικής, αντίστοιχα. Κατά των αποφάσεων αυτών, οι αιτούντες άσκησαν ενώπιον της Αρχής Προσφυγών τις από 19.7.2018 ενδικοφανείς προσφυγές. Επιληφθείσα των εν λόγω προσφυγών η 8η Ανεξάρτητη Επιτροπή της προαναφερόμενης Αρχής, αφού έλαβε υπόψη ότι: (α) πρόκειται για μια τετραμελή οικογένεια με δύο ανήλικα τέκνα, εκ των οποίων το νεότερο γεννήθηκε στην Ελλάδα το έτος 2017, ενώ το μεγαλύτερο ήταν νήπιο (γεννηθέν το έτος 2014) και θα ήταν ανεπιεικές να υποχρεωθούν να υποβληθούν στο δύσκολο ταξίδι επιστροφής στη χώρα καταγωγής τους, (β) το μεγαλύτερο σε ηλικία τέκνο (...) είχε εγγραφεί κατά το προηγούμενο σχολικό έτος στο ... Νηπιαγωγείο Νεάπολης και παρακολούθησε μαθήματα χωρίς διακοπή, (γ) ο πρώτος αιτών εργαζόταν ως διερμηνέας τον τελευταίο 1,5 χρόνο με σύμβαση εξαρτημένης εργασίας ορισμένου χρόνου με εργοδότη το ελληνικό σωματείο με την επωνυμία «...», (δ) οι αιτούντες είχαν αρχίσει να αναπτύσσουν ισχυρούς βιοτικούς δεσμούς με την Ελλάδα και (ε) δεν προέκυπτε η ποινική δίωξη ή καταδίκη τους στην ελληνική επικράτεια, ούτε κίνδυνος από την παρουσία τους για τη δημόσια ασφάλεια ή τη δημόσια υγεία, με τη με αριθμό πρωτοκόλλου 16021/18/28.11.2019 απόφασή της (β' βαθμού), έκανε εν μέρει δεκτές τις ασκηθείσες προσφυγές των αιτούντων, αποφάνθηκε ότι οι τελευταίοι δε δικαιούνται προσφυγικό καθεστώς ή επικουρική προστασία και έκρινε σκόπιμη την παραπομπή της υπόθεσης στην αρμόδια υπηρεσία του Υπουργείου Προστασίας του Πολίτη, προκειμένου να εξετασθεί η περίπτωση χορήγησης άδειας διαμονής για ανθρωπιστικούς λόγους. Ακολούθως, οι αιτούντες υπέβαλαν ενώπιον του Τμήματος Αδειών Διαμονής Πολιτών Τρίτων Χωρών της Διεύθυνσης Αδειών Διαμονής της Γενικής Διεύθυνσης Μεταναστευτικής Πολιτικής του Υπουργείου Μετανάστευσης και Ασύλου, για λογαριασμό των ιδίων ατομικά και ως ασκούντες την επιμέλεια των ανήλικων τέκνων τους, ... και ..., τις με αριθμούς πρωτοκόλλου 37712, 37746, 37759, 349879/6.11.2020 αιτήσεις τους περί χορήγησης σ' αυτούς άδειας διαμονής για ανθρωπιστικούς λόγους, κατ' εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου 19Α παρ. 1 περ. στ' του ν. 4251/2014. Ωστόσο,

με τα προσβαλλόμενα έγγραφα της εντεταλμένης Αναπληρώτριας Προϊσταμένης της προαναφερόμενης Υπηρεσίας, γνωστοποιήθηκε στους αιτούντες ότι οι ανωτέρω αιτήσεις τους δεν θα εξεταστούν, διότι υποβλήθηκαν μετά την έναρξη ισχύος του ν. 4686/2020. Κατά των τελευταίων ως άνω πράξεων, οι αιτούντες άσκησαν την κρινόμενη αίτηση ακύρωσας, με την οποία επιδιώκουν την ακύρωση των πράξεων αυτών, προβάλλοντας ότι είναι αντισυνταγματική η αναδρομικότητα της εφαρμοζόμενης διάταξης του άρθρου 71 παρ. 2 του ν. 4825/2021, ως αντικείμενη στις αρχές της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης του διοικούμενου, της χρηστής διοίκησης και της αρχής της αναλογικότητας, καθώς και ότι παραβιάζεται το άρθρο 8 παρ. 1 της Ε.Σ.Δ.Α. περί προστασίας της ιδιωτικής και οικογενειακής ζωής.

9. (...) υπό τα ως άνω δεδομένα και κατά τα αναφερόμενα στην μείζονα σκέψη της παρούσας, το Δικαστήριο λαμβάνει, ειδικότερα, υπόψη ότι: (α) ο εθνικός νομοθέτης με τον ν. 4686/2020 κατήργησε και μάλιστα αναδρομικά το άρθρο 67 του ν. 4375/2016, το οποίο προέβλεπε τη σχετική αρμοδιότητα των Ανεξάρτητων Επιτροπών Προσφυγών να παραπέμπουν στον Υπουργό Εσωτερικών υποθέσεις χορήγησης άδειας διαμονής για ανθρωπιστικούς λόγους, κατ' άρθρο 19Α του ν. 4251/2014, κατόπιν απόρριψης αιτήματος ασύλου, (β) η Υπηρεσία του Υπουργείου Μετανάστευσης και Ασύλου, η οποία απέρριψε τις αιτήσεις των ήδη αιτούντων για χορήγηση άδειας διαμονής για ανθρωπιστικούς λόγους, κατ' επίκληση του άρθρου 19Α του ν. 4251/2014, κατόπιν απόρριψης του αιτήματος ασύλου τους, δεν είχε την αρμοδιότητα να τις εξετάσει, κατ' εφαρμογή του ν. 4686/2020 και της προβλεπόμενης στον νόμο αυτόν σχετικής αρμοδιότητας του Υπουργού Εσωτερικών και (γ) με την παρ. 4 του άρθρου 21 του ν. 3907/2011, όπως αυτή διαμορφώθηκε από την παρ. 2 του άρθρου 2 του ν. 4825/2021, η σχετική αρμοδιότητα για εξέταση αδειών διαμονής για λόγους φιλευσπλαχνίας, ανθρωπιστικούς ή άλλους λόγους, σε πολίτη τρίτης χώρας, ο οποίος διαμένει παράνομα στην Ελληνική Επικράτεια, σύμφωνα με το άρθρο 19Α του ν. 4251/2014, ανήκει στον Υπουργό Εσωτερικών, καθώς και στον Συντονιστή Αποκεντρωμένης Διοίκησης. Τούτων δοθέντων, το Δικαστήριο κρίνει ότι οι προσβαλλόμενες πράξεις (...), εκδόθηκαν από αναρμόδιο - κατά τον χρόνο έκδοσής τους (31.12.2021) - όργανο και για τον λόγο αυτό, ο οποίος και στις ακυρωτικές διαφορές εξετάζεται αυτεπαγγέλτως, ως αναγόμενος στην αρμοδιότητα του εκδόντος τα προσβαλλόμενα έγγραφα οργάνου (ΣτΕ 2988/2017, 3377, 3956/2015), είναι μη νόμιμες και ακυρωτές (ad hoc ΔΠρΠειρ 82/2023, Τμήμα 10ο Τριμελές, ακυρωτική διαδικασία).

10. (...), με αυτά τα δεδομένα, πρέπει να γίνει δεκτή η αίτηση, να ακυρωθούν οι προσβαλλόμενες πράξεις και να αναπεμφθεί η υπόθεση στο Υπουργείο Μετανάστευσης και Ασύλου, ώστε να προωθήσει, ως όφειλε, κατ' άρθρο 4 παρ. 1 του Κώδικα Διοικητικής Διαδικασίας, τις από 6.11.2020 κατατεθείσες σε αυτό αιτήσεις χορήγησης άδειας διαμονής για ανθρωπιστικούς λόγους των αιτούντων και τα σχετικά με αυτή στοιχεία στα αρμόδια προς τούτο όργανα, ήτοι στον Υπουργό Εσωτερικών ή στον Συντονιστή Αποκεντρωμένης Διοίκησης (πρβλ. ΣτΕ 158/2010 σκ. 7 και 8). (...).

Δέχεται την αίτηση.

ΑΔ11/2024

Αρχικό αίτημα – Κατ' ουσίαν εξέταση – Αίτηση ακύρωσης – Γουινέα – Μόνος άνδρας – Άφιξη στην Ελλάδα ως ασυνόδευτος ανήλικος – Σωματική αναπηρία – Απουσία συστήματος υγειονομικής περίθαλψης στη χώρα καταγωγής – Έλλειψη υποστηρικτικού δικτύου στη χώρα καταγωγής – Δίωξη λόγω συμμετοχής σε ιδιαίτερη κοινωνική ομάδα – Μη νόμιμη αιτιολογία – Απορρίπτει την αίτηση

Διοικητικό Πρωτοδικείο Θεσσαλονίκης
Τμήμα Β' Τριμελές / Ακυρωτική Διαδικασία
Αριθμός Απόφασης: ΑΔ 11/2024
Ημερομηνία δημοσίευσης: 17.01.2024
Εισηγήτρια δικαστής: Κασσιανή Κ.Μανωλάκογλου
(...)

2. (...) με την αίτηση αυτή επιδιώκεται, παραδεκτώς, η ακύρωση της 144471/10.3.2023 απόφασης της 7ης Ανεξάρτητης Επιτροπής Προσφυγών της Αρχής Προσφυγών του Υπουργείου Μετανάστευσης και Ασύλου, με την οποία απορρίφθηκε η ενδικοφανής προσφυγή που άσκησε ο αιτών κατά της 673443/11.11.2022 απόφασης του Περιφερειακού Γραφείου Ασύλου Θεσσαλονίκης και τελικώς το αίτημά του για χορήγηση διεθνούς προστασίας. Με την απόφαση της Επιτροπής λήφθηκε επίσης σε βάρος του αιτούντος το μέτρο της επιστροφής στην χώρα καταγωγής του και τάχθηκε προθεσμία 25 ημερών για την οικειοθελή του αναχώρηση από την Ελλάδα. (...).

4. (...), με βάση ιδίως το άρθρο 78 παράγραφος 2 στοιχεία α) και β) της ΣΛΕΕ εκδόθηκε η Οδηγία 2011/95/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 13ης Δεκεμβρίου 2011 σχετικά με τις απαιτήσεις για την αναγνώριση των υπηκόων τρίτων χωρών ως δικαιούχων διεθνούς προστασίας, για ένα ενιαίο καθεστώς για τους πρόσφυγες ή για τα άτομα που δικαιούνται επικουρική προστασία και για το περιεχόμενο της παρεχόμενης προστασίας (ΕΕ L 337). Με το πρώτο μέρος του ν.4636/2019 «Περί Διεθνούς Προστασίας και άλλες διατάξεις» (Α'169 Διόρθωση σφαλμάτων Α'173), προσαρμόστηκε εκ νέου η εθνική νομοθεσία προς τις διατάξεις της ανωτέρω Οδηγίας. Ακολούθως δημοσιεύθηκε ο ν.4939/2022 (...). Στον ανωτέρω ν.4939/2022, όπως αυτός ίσχυε πλέον, κατά τον χρόνο της εξέτασης της ενδικοφανούς προφυγής που άσκησε ο αιτών (26.1.2023), ορίζονται τα ακόλουθα: (...) στο άρθρο 8 ότι: «1.Μία πράξη για να θεωρηθεί ως πράξη δίωξης κατά την έννοια του άρθρου 1Α της Σύμβασης της Γενεύης πρέπει: α) να είναι αρκούντως σοβαρή λόγω της φύσης ή της επανάληψής της, ώστε να συνιστά σοβαρή παραβίαση βασικών ανθρωπίνων δικαιωμάτων, ειδικά των δικαιωμάτων από τα οποία δεν χωρεί παρέκκλιση σύμφωνα με την παρ. 2 του άρθρου 15 της Ευρωπαϊκής Σύμβασης για την προστασία των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και των θεμελιωδών ελευθεριών (ν.δ. 53/1974, Α' 256) ή β) να αποτελεί σώρευση διαφόρων μέτρων, συμπεριλαμβανομένων παραβιάσεων ανθρωπίνων δικαιωμάτων, η οποία να είναι αρκούντως σοβαρή, ούτως ώστε να θίγεται το άτομο κατά τρόπο αντίστοιχο με τον αναφερόμενο στην περ. α'... 3. Σύμφωνα με την περ. κατ του άρθρου 1, πρέπει να υπάρχει συσχετισμός μεταξύ των λόγων που αναφέρονται στο άρθρο 9 και των ως άνω πράξεων δίωξης ή της έλλειψης προστασίας κατά των πράξεων αυτών» και στο άρθρο 14 ότι «Η σοβαρή βλάβη συνίσταται σε: (α) θανατική ποινή ή εκτέλεση, ή (β) βασανιστήρια ή απάνθρωπη ή εξευτελιστική μεταχείριση ή τιμωρία του αιτούντος στη χώρα καταγωγής του, ή (γ) σοβαρή και προσωπική απειλή κατά της ζωής ή της σωματικής ακεραιότητας αμάχου λόγω αδιάκριτης ασκήσεως βίας σε καταστάσεις διεθνούς ή εσωτερικής ένοπλης σύρραξης».

5. (...) ως σοβαρή βλάβη ορίζεται η επιβολή σε πολίτη τρίτης χώρας βασανιστηρίων ή απάνθρωπης ή εξευτελιστικής μεταχειρίσεως στη χώρα καταγωγής του. Επομένως, ο κίνδυνος επιδεινώσεως της καταστάσεως του πάσχοντος από σοβαρή ασθένεια πολίτη τρίτης χώρας, ο οποίος απορρέει από την ανυπαρξία κατάλληλης θεραπευτικής αγωγής στη χώρα καταγωγής του, δεν αρκεί προκειμένου να χορηγηθεί η επικουρική προστασία, εκτός αν απορρέει από την εκ προθέσεως άρνηση χορηγήσεως ιατρικής περιθάλψεως στον εν λόγω υπήκοο τρίτης χώρας. Η δε υποχρέωση ερμηνείας του άρθρου 15, στοιχείο β' της Οδηγίας 2011/95/ΕΕ συμφώνως προς το άρθρο 19, παράγραφος 2, του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, κατά το οποίο κανείς δεν μπορεί να υποχρεωθεί να απομακρυνθεί προς κράτος στο οποίο υπάρχει σοβαρός κίνδυνος να υποστεί απάνθρωπη ή εξευτελιστική μεταχείριση, και λαμβανομένου υπόψη του άρθρου 3 της Σύμβασης για την Προάσπιση των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και των Θεμελιωδών Ελευθεριών (ΕΣΔΑ), η οποία κυρώθηκε με το άρθρο πρώτο του ν.δ. 53/1974 (Α'256), δεν είναι ικανή να αναιρέσει την ερμηνεία αυτή. Συναφώς, είναι βεβαίως αληθές ότι από τη νομολογία του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου προκύπτει ότι, μολονότι οι αλλοδαποί που είναι αποδέκτες αποφάσεως περί απομακρύνσεως δεν δικαιούνται καταρχήν να παραμείνουν στο έδαφος συμβαλλόμενου κράτους, προκειμένου να συνεχίσουν να λαμβάνουν ιατρική περίθαλψη και κοινωνικές παροχές ιατρικής ή άλλου είδους φύσεως από το συγκεκριμένο κράτος, πάντως η απόφαση περί απομακρύνσεως αλλοδαπού που πάσχει από σοβαρή σωματική ή ψυχική ασθένεια προς χώρα στην οποία τα μέσα αντιμετώπισεως της ασθένειας αυτής είναι λιγότερο αποτελεσματικά σε σχέση με τα διαθέσιμα στο συγκεκριμένο κράτος ενδέχεται να προσκρούει στο άρθρο 3 της ΕΣΔΑ, σε όλως εξαιρετικές περιπτώσεις, ήτοι όταν συντρέχουν σοβαροί ανθρωπιστικοί λόγοι κατά της απελάσεως (βλ., μεταξύ άλλων, ΕΔΔΑ, απόφαση Ν. κατά Ηνωμένου Βασιλείου της 27ης Μαΐου 2008, § 42). Εντούτοις, το γεγονός ότι, σε εξαιρετικές περιπτώσεις, δεν είναι δυνατή, δυνάμει του άρθρου 3 της ΕΣΔΑ, όπως έχει ερμηνευτεί από το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου, η απομάκρυνση πάσχοντος από σοβαρή ασθένεια υπηκόου τρίτης χώρας προς χώρα στην οποία δεν υπάρχει κατάλληλη θεραπευτική αγωγή, δεν σημαίνει ότι είναι υποχρεωτικό να του χορηγηθεί άδεια διαμονής σε κράτος μέλος, δυνάμει του καθεστώτος επικουρικής προστασίας που προβλέπει η οδηγία 2011/95/ΕΕ. Λαμβανομένων υπόψη των προεκτεθέντων, το άρθρο 15, στοιχείο β' της Οδηγίας 2004/83 έχει την έννοια ότι η σοβαρή προσβολή που αυτό διαλαμβάνει δεν καλύπτει περίπτωση κατά την οποία τυχόν απάνθρωπη και εξευτελιστική μεταχείριση, κατά τα προβλεπόμενα από την εφαρμοστέα στην υπόθεση της κύριας δίκης εθνική νομοθεσία, την οποία ενδέχεται να υποστεί αιτών διεθνή προστασία σε περίπτωση επιστροφής στη χώρα καταγωγής του, είναι απόρροια της ελλείψεως κατάλληλης θεραπευτικής αγωγής στη συγκεκριμένη χώρα, εκτός αν συντρέχει περίπτωση εκ προθέσεως αρνήσεως χορηγήσεως ιατρικής περιθάλψεως στον εν λόγω αιτούντα (πρβλ ΔΕΕ-τμήμα μείζονος συνθέσεως, απόφαση της 18ης Δεκεμβρίου 2014, στην υπόθεση C-542/13, Mohamed M'Bodj κατά Βελγίου και απόφαση της 24ης Απριλίου 2018 στην υπόθεση C-353/2016 MP κατά Secretary of State for the Home Department). (...).

8. (...), στην προκειμένη περίπτωση από τα στοιχεία του διοικητικού φακέλου προκύπτουν τα ακόλουθα: Ο αιτών, πολίτης Γουινέας, γεννημένος στις 15.5.2001, εισήλθε ασυνόδευτος στην Ελλάδα, κατά την δήλωσή του, στις 18.10.2018. Στις 27.11.2018 υπέβαλε στο Περιφερειακό Γραφείο Ασύλου Σάμου αίτηση παροχής διεθνούς προστασίας (...). Η αίτηση αυτή παραπέμφθηκε να εξεταστεί με την κανονική διαδικασία, διότι, ως ασυνόδευτος ανήλικος, ανήκε σε ευάλωτη ομάδα. Στις 5.7.2022, μετά την ενηλικίωσή του, παρέστη σε προσωπική συνέντευξη, (...). Αναφορικά με τους λόγους, για τους οποίους δεν επιθυμεί να επιστρέψει στη χώρα καταγωγής του, δήλωσε ότι αντιμετωπίζει πρόβλημα με την όρασή του και δεν θα έχει κάποιον να τον φροντίσει. Σε περίπτωση επιστροφής του, η όρασή του θα χειροτερεύσει, εξαιτίας της σκόνης που υπάρχει στη Γουινέα και ο ίδιος θα αναγκαζόταν να ζήσει την υπόλοιπη ζωή του ως ζητιάνος, καθώς λόγω του προβλήματός του, δεν θα μπορέσει να βρει εργασία, για να συντηρεί τον εαυτό του,...). Ο αιτών, κατά την διοικητική διαδικασία, προσκόμισε: (α) την από 5.8.2019 ιατρική γνωμάτευση του χειρουργού οφθαλμιάτρου (...), στην οποία

αναφέρεται οπτική οξύτητα στον αριστερό του οφθαλμό 2/10 και στον δεξιό του οφθαλμό 1,5/10, με διάγνωση «διάχυτη ατροφία αμφιβληστροειδούς», (β) την από 3.9.2019 ιατρική βεβαίωση της χειρουργού οφθαλμιάτρου (...), στην οποία αναφέρεται ότι: με βάση την κλινική εξέταση και τον απεικονιστικό έλεγχο, η πιθανότερη διάγνωση είναι τοξικότητα της ωχράς κηλίδας από λήψη chloroquine, την οποία ο ασθενής είχε λάβει σε ηλικία 10 ετών, (γ) την από 28.7.2022 βεβαίωση του Διευθυντή της Οφθαλμολογικής Κλινικής του Ιπποκράτειου Νοσοκομείου Αθηνών, (...), στην οποία αναφέρεται οπτική οξύτητα 3/10 ΔΟ και 4/10 ΑΟ και ατροφία ωχράς κηλίδας, (δ) την από 5.9.2022 βεβαίωση- ιατρική γνωμάτευση της ιατρού της Οφθαλμολογικής Κλινικής του Γενικού Νοσοκομείου Θεσσαλονίκης «Γ. Γεννηματάς- Άγιος Δημήτριος» (...), στην οποία αναφέρεται ως (πιθανή) διάγνωση «τοξικότητα της ωχράς κηλίδας από λήψη chloroquine, την οποία ο ασθενής έχει λάβει στην παιδική ηλικία, οπτική οξύτητα - 1.5/10, (ε) ιατρικό έγγραφο του Νοσοκομείου ΑΧΕΠΑ Θεσσαλονίκης, στο οποίο αναφέρεται ότι ο αιτών πάσχει από πονοκεφάλους με χαρακτηριστικές τάσης, πιθανώς σε έδαφος κόπωσης, λόγω μειωμένης οπτικής οξύτητας, εξαιτίας τοξικής αμφιβληστροειδοπάθειας, μετά από λήψη χλωροκίνης σε παιδική ηλικία. Συστήνεται η λήψη παυσίπονων και η τήρηση ημερολογίου κεφαλαλγίων, (...)». Στις 21.9.2022 ο αιτών υπέβαλε προς το Περιφερειακό Γραφείο Ασύλου Θεσσαλονίκης υπόμνημα με το οποίο (...) αναφέρθηκε και στα προβλήματα που αντιμετωπίζει με την όρασή του, για τα οποία υποστήριξε ότι πρέπει να παρακολουθείται τακτικά από οφθαλμίατρο. Με το υπόμνημα αυτό παρέθεσε επίσης πληροφορίες για (...) το σύστημα υγείας της Γουινέας, το οποίο χαρακτηρίζει ως διαχρονικά υποχρηματοδοτούμενο και αναποτελεσματικό, κατάσταση η οποία επιδεινώθηκε μετά την εμφάνιση της επιδημίας του ιού ΕVD (έμπολα). Επικαλούμενος όλα τα ανωτέρω, σε συνδυασμό με την απουσία υποστηρικτικού δικτύου στην χώρα του και το πρόβλημα υγείας που αντιμετωπίζει, ζήτησε να γίνει δεκτή η αίτηση διεθνούς προστασίας που υπέβαλε, επισημαίνοντας ότι υπάρχει ο κίνδυνος να επιστρέψει, όντας τυφλός, σε μία χώρα, στην οποία δεν υπάρχει πρόνοια για τα άτομα με αναπηρία, με αποτέλεσμα την περαιτέρω βλάβη της υγείας του και την υποβολή του σε αφόρητες συνθήκες διαβίωσης. Με την 673443/11.11.2022 απόφαση του Περιφερειακού Γραφείου Ασύλου Θεσσαλονίκης η αίτησή του απορρίφθηκε και κατά της απόφασης αυτής άσκησε την 777965/23.12.2022 ενδικοφανή προσφυγή, με την οποία επανέλαβε όσα είχε προβάλει με το ανωτέρω υπόμνημα.

10. (...), ότι αν και η Επιτροπή έκανε δεκτούς ως αξιόπιστους τους ισχυρισμούς του αιτούντος σχετικά με την πάθηση του και τον κίνδυνο να χάσει την όρασή του και τις ανεπάρκειες του συστήματος υγείας της Γουινέας και, ενώ, από τις διεθνείς πηγές επιβεβαιώνεται η απουσία δυνατότητας πρόσβασης σε βασικές παροχές υγείας, εν συνεχεία με αντιφατικό τρόπο έκανε δεκτό ότι η διαβίωση του τελευταίου στην χώρα καταγωγής του δεν ήταν αδύνατη. Κατά τον αιτούντα, η επιστροφή του σε μία χώρα όπου, λόγω της ανωτέρω κατάστασης, επρόκειτο να υποστεί συσσωρευμένες παραβιάσεις των ανθρωπίνων δικαιωμάτων του συνιστά δίωξη, επομένως στο πρόσωπο του συνέτρεχαν οι προϋποθέσεις υπαγωγής σε προσφυγικό καθεστώς. Ανεξαρτήτως, όμως, εάν πράγματι η κατάσταση του συστήματος της υγείας της Γουινέας είναι αυτή που περιγράφει ο αιτών, εάν όντως υφίσταται το ενδεχόμενο ραγδαίας επιδείνωσης της υγείας του εκ του λόγου αυτού και εάν τούτο εμπίπτει στην έννοια της δίωξης, όπως αυτή περιγράφεται στο άρθρο 8 του εφαρμοστέου ν.4939/2022, πάντως η κατάσταση αυτή δεν συνδέεται με έναν από τους λόγους δίωξης που απαριθμούνται στα άρθρα 1 περ. στ και 8 του ν.4939/2022 αλλά πρόκειται για συστημική ανεπάρκεια που δεν δικαιολογεί την υπαγωγή του τελευταίου στο προστατευτικό καθεστώς του πρόσφυγα, όπως αβασίμως υποστηρίζεται, ούτε καθιστά το συγκεκριμένο κεφάλαιο της προσβαλλόμενης απόφασης αντίθετο προς τις ανωτέρω διατάξεις. Σε κάθε περίπτωση, η Επιτροπή, με αναφορά στις διεθνείς πηγές και λαμβάνοντας υπόψιν της την πάθηση του αιτούντος και το γεγονός ότι από τα προσκομισθέντα ιατρικά έγγραφα δεν προέκυπτε ότι αυτός λαμβάνει κάποια ιδιαίτερη φαρμακευτική αγωγή ή χρήζει εντατικής ιατρικής παρακολούθησης, η οποία δεν παρέχεται στην χώρα καταγωγής του, έκρινε αιτιολογημένως ότι στην περίπτωση του ο κίνδυνος που επικαλείται εξαιτίας της κατάστασης της υγείας του δεν είναι εύλογα πιθανό να επέλθει, λόγω της επιστροφής του στην χώρα του. (...).

11.(...), προβάλλεται ότι η Επιτροπή παρέλειψε να εξετάσει το ενδεχόμενο ο αιτών να υποστεί δίωξη στην χώρα καταγωγής του ως μέλος ιδιαίτερης κοινωνικής ομάδας, αυτής των ατόμων με αναπηρία, λόγω του προβλήματος της υγείας που αντιμετωπίζει. Ειδικότερα ο αιτών εκθέτει ότι, αν και η Επιτροπή διαπίστωσε από τις πληροφορίες που άντλησε από τις διεθνείς πηγές ότι η προστατευτική νομοθεσία για τα άτομα με αναπηρία, ήτοι η απαγόρευση των διακρίσεων αναφορικά με την πρόσβασή τους στην εκπαίδευση, τις υπηρεσίες υγείας, τα δημόσια κτίρια, τις μεταφορές, την απασχόληση, τις μεταφορές ή την παροχή άλλων κρατικών υπηρεσιών, δεν εφαρμόζεται αποτελεσματικά στην χώρα καταγωγής του, παρέλειψε να αποφανθεί αιτιολογημένως αν οι συνθήκες αυτές μπορούν τελικά να συνιστούν δίωξη σε βάρος του ιδίου, λόγω του ότι ως άτομο με μειωμένη όραση αποτελεί μέλος της ανωτέρω κοινωνικής ομάδας. Περαιτέρω, ο αιτών αναφέρει ότι τα άτομα με αναπηρίες κινδυνεύουν να καταστούν θύματα εμπορίας ανθρώπων από δίκτυα που δραστηριοποιούνται ευρέως στην χώρα του. Ο ίδιος δε κινδυνεύει, σε περίπτωση επιστροφής, να εξαναγκαστεί από τέτοια δίκτυα σε επαιτεία, καθώς το πρόβλημα που αντιμετωπίζει πιθανολογείται ότι θα εξελιχθεί σε τύφλωση. Τούτο, κατά την άποψή του ισοδυναμεί με δίωξη. Σχετικώς επικαλείται έκθεση για το 2022 του U.S. Department of State με τον τίτλο 2022 «Country Reports on Human Rights Practices: Guinea», σύμφωνα με την οποία οι έμποροι ανθρώπων (traffickers) εκμεταλλεύονται άνδρες, γυναίκες και παιδιά και τους εξαναγκάζουν σε εργασία στον αγροτικό τομέα, ενώ ειδικά τα αγόρια εξαναγκάζονται μεταξύ άλλων σε επαιτεία, ενώ τα παιδιά και οι γυναίκες είναι οι πλέον ευάλωτες ομάδες. Ο ανωτέρω λόγος, κατά το πρώτο σκέλος του τυγχάνει απορριπτέος, διότι η αναποτελεσματική εφαρμογή της προστατευτικής νομοθεσίας για τα άτομα με αναπηρία δεν συνιστά άνευ ετέρου δίωξη, καθώς δεν συνεπάγεται πάντα την συστηματική παραβίαση των θεμελιωδών τους δικαιωμάτων. Εξάλλου, ο αιτών, όπως έγινε δεκτό με την προσβαλλόμενη απόφαση, είναι πλέον ενήλικος και

διαθέτει επαγγελματική εξειδίκευση, η δε περαιτέρω επιδείνωση της όρασής του, η οποία θα καθιστούσε αυτόν τυφλό και ευάλωτο ως μέλος της κοινωνικής ομάδας ατόμων με σοβαρή αναπηρία, η οποία ενδεχομένως θα συνεπαγόταν τον πλήρη αποκλεισμό του από την κοινωνική και επαγγελματική ζωή της χώρας του, εκθέτοντας τον σε συνθήκες διαβίωσης και κινδύνους αντίθετους προς την ανθρώπινη αξιοπρέπεια, είναι προς το παρόν αβέβαιη. Τούτο, διότι δεν προκύπτει από τα ιατρικά έγγραφα που προσκομίσθηκαν ότι η τύφλωση αποτελεί την πρόγνωση της κατάστασης της υγείας του. Όσον αφορά στο ζήτημα του κινδύνου να καταστεί ο αιτών θύμα κυκλώματος εμπορίας ανθρώπων, ο σχετικός ισχυρισμός δεν προβλήθηκε κατά την διοικητική διαδικασία, αλλά εγείρεται, अपαραδέκτως, το πρώτον ενώπιον του Δικαστηρίου τούτου. Υπό την εκδοχή, άλλωστε, ότι τέτοιο ενδεχόμενο έπρεπε να εξεταστεί από την Επιτροπή αυτεπαγγέλτως, λόγω της κατάστασης της υγείας του αιτούντος, πάντως, από την έκθεση που ο τελευταίος επικαλείται, δεν μπορεί να γίνει δεκτό ότι αποτελεί στόχο κυκλωμάτων εμπορίας ανθρώπων, λόγω του προβλήματος υγείας που αντιμετωπίζει, το οποίο τον καθιστά μέλος ιδιαίτερης κοινωνικής ομάδας, δοθέντος ότι είναι ενήλικος και άτομο με αυξημένο κίνδυνο να εκτεθούν σε τέτοια κυκλώματα, είναι σύμφωνα με την έκθεση του U.S. Department of State, τα παιδιά και οι γυναίκες. (...).

13. (...), προβάλλεται ότι η προσβαλλόμενη απόφαση είναι πλημμελώς αιτιολογημένη και αντίκειται στις διατάξεις του άρθρου 1 περ. κη και 14 περ. β του ν.4939/2022 και κατά το κεφάλαιο που αφορά το ζήτημα της παροχής επικουρικής προστασίας στον αιτούντα. Ειδικότερα εκτίθεται ότι, αν ο αιτών επιστρέψει στην χώρα καταγωγής του, θα εκτεθεί σε συνθήκες που συνιστούν απάνθρωπη και εξευτελιστική μεταχείριση, καθώς, στερούμενος της απαιτούμενης ιατροφαρμακευτικής περίθαλψης, θα υποστεί μία ραγδαία επιδείνωση της υγείας του, με αποτέλεσμα να καταστεί άτομο με αναπηρία. Δοθέντος δε, όπως υποστηρίζει, ότι δεν διαθέτει υποστηρικτικό δίκτυο στην χώρα του και ελλείψει κρατικής πρόνοιας δεν θα είναι σε θέση να καλύψει τις βασικές βιοποριστικές του ανάγκες. Ο λόγος αυτός προβάλλεται αβασίμως, προεχόντως, διότι, όπως νομίμως κρίθηκε με την προσβαλλόμενη απόφαση, τα προβλήματα που επικαλείται ο αιτών αποδίδονται, όπως και ο ίδιος εκθέτει με την αίτησή του, σε ελλείψεις και ανεπάρκειες του εθνικού συστήματος υγείας και δεν οφείλονται σε εκ προθέσεως άρνηση παροχής σε αυτόν της ενδεδειγμένης θεραπείας. Συνεπώς, σύμφωνα και με όσα έγιναν ερμηνευτικώς δεκτά στην σκέψη 4 της παρούσας, εν προκειμένω, δεν συντρέχουν οι προϋποθέσεις παροχής επικουρικής προστασίας στον αιτούντα. Σε κάθε περίπτωση, η Επιτροπή, η οποία επέβαλε σε βάρος του και το μέτρο της επιστροφής, έλαβε υπόψιν της: (1) ότι από τις πληροφορίες από τις διεθνείς πηγές δεν προέκυπτε ότι η Γουινέα κατατάσσεται σε μία από τις κατηγορίες που χρήζουν διεθνούς προσοχής ήτοι αυτές της σοβαρής ανθρωπιστικής κρίσης, ανθρωπιστικής κρίσης ή κατάστασης ανησυχίας, (2) τις ανεπάρκειες του συστήματος υγείας της Γουινέας σε συνδυασμό με το είδος την πάθησης του αιτούντος, (3) το γεγονός ότι ο τελευταίος δεν λαμβάνει συγκεκριμένη φαρμακευτική αγωγή, ούτε βρίσκεται υπό εντατική ιατρική παρακολούθηση και (4) την ηλικία του και την επαγγελματική του κατάρτιση και απεφάνθη αιτιολογημένως ότι αυτός δεν αναμένεται να εκτεθεί σε συνθήκες διαβίωσης τέτοιας δριμύτητας που να στοιχειοθετούν παραβίαση του άρθρου 3 της ΕΣΔΑ και της αρχής της μη επαναπροώθησης. Συνεπώς, η Επιτροπή, πριν από την επιβολή του μέτρου της επιστροφής και προκειμένου να αποφανθεί αν η επιστροφή του αιτούντος στην χώρα καταγωγής του θα εξέθετε αυτόν σε συνθήκες απάνθρωπης ή εξευτελιστικής μεταχείρισης, λόγω της κατάστασης της υγείας του, έλαβε υπόψιν της όλα τα νόμιμα κριτήρια, ήτοι την γενική κατάσταση που επικρατεί στη Γουινέα και τις ατομικές συνθήκες του αιτούντος (βλ. ΕΔΔΑ Vilvarajah κ.λ.π. κατά Ηνωμένου Βασιλείου, απόφαση της 30.10.1991). Εξάλλου, σύμφωνα με την νομολογία του ΕΔΔΑ το άρθρο 3 της Σύμβασης δεν επιβάλλει στα συμβαλλόμενα κράτη την υποχρέωση να αμβλύνουν τις ανισότητες στη διαθεσιμότητα ιατρικής περίθαλψης στα διάφορα κράτη, μέσω της παροχής δωρεάν και απεριόριστης υγειονομικής περίθαλψης σε όλους τους αλλοδαπούς χωρίς δικαίωμα παραμονής εντός της δικαιοδοσίας τους, ενώ οι ανθρωπιστικές συνθήκες θα μπορούσαν να οδηγήσουν σε παραβίαση του ίδιου άρθρου σε πολύ εξαιρετικές περιπτώσεις όπου οι ανθρωπιστικοί λόγοι κατά της απομάκρυνσης παρίστανται επιτακτικοί (βλ. ΕΔΔΑ N. κατά Ηνωμένου Βασιλείου, απόφαση της 27.5.2008, αρ. προσφ. 60367/10), προϋπόθεση που από τα στοιχεία του φακέλου και όσα ο αιτών επικαλείται δεν προκύπτει ότι συντρέχει εν προκειμένω.

(...)

Απορρίπτει την αίτηση.(...).

Αρχικό αίτημα – Κατ' ουσίαν εξέταση - Αίτηση ακύρωσης – Τουρκία – Μόνος άνδρας – Τούρκος υπήκοος κουρδικής καταγωγής – Δίωξη λόγω πολιτικών πεποιθήσεων – Δίωξη λόγω φυλής – Μη συμμόρφωση με προηγούμενη ακυρωτική απόφαση – Μη νόμιμη αιτιολογία - Δέχεται την αίτηση

Διοικητικό Πρωτοδικείο Θεσσαλονίκης
Τμήμα Β' Τριμελές / Ακυρωτική Διαδικασία
Αριθμός Απόφασης: ΑΔ 56/2024
Ημερομηνία δημοσίευσης: 19.03.2024
Εισηγητής Δικαστής: Στέργιος Γ. Κοφίνης
(...)

2. (...), με την αίτηση αυτή ζητείται, παραδεκτώς, η ακύρωση της 644713/31.10.2022 απόφασης της 11ης Ανεξάρτητης Επιτροπής Προσφυγών του Υπουργείου Μετανάστευσης και Ασύλου σε τριμελή σύνθεση. Με την απόφαση αυτή, η Επιτροπή, επιληφθείσα εκ νέου της υπόθεσης μετά την ακυρωτική απόφαση 413/2022 του παρόντος Δικαστηρίου, απέρριψε εκ νέου την από 11.12.2018 προσφυγή του αιτούντος κατά της 28668/2018/28.9.2018 απόφασης του Περιφερειακού Γραφείου Ασύλου (Π.Γ.Α.) Θεσσαλονίκης, με την οποία είχε απορριφθεί το από 18.9.2017 αίτημά του για χορήγηση διεθνούς προστασίας, και διέταξε την επιστροφή του στη χώρα καταγωγής του με οικειοθελή αναχώρηση εντός προθεσμίας δεκαπέντε ημερών.

3. (...), σύμφωνα με τα άρθρα 95 § 5 του Συντάγματος και 50 § 4 του π.δ. 18/1989 (Α' 8), η Διοίκηση υποχρεούται να συμμορφώνεται με τις ακυρωτικές αποφάσεις του Συμβουλίου της Επικρατείας. Το ειδικότερο περιεχόμενο και η έκταση των υποχρεώσεων συμμόρφωσης προσδιορίζονται από το αντικείμενο της απαγγελθείσας ακύρωσης, δηλαδή από τη φύση και το είδος της πράξης που ακυρώθηκε, καθώς και από την κρίση ή τις κρίσεις πάνω στα ζητήματα που εξέτασε και για τα οποία αποφάνθηκε το Δικαστήριο στο αιτιολογικό της απόφασής του, δημιουργώντας ως προς αυτά δεδικασμένο για την συγκεκριμένη περίπτωση. Ειδικώς, σε περίπτωση ακύρωσης για πλημμέλειες της αιτιολογίας, η Διοίκηση μπορεί να επαναλάβει την κρίση της για τη ρύθμιση της συγκεκριμένης σχέσης αναδρομικώς και να εκδώσει πράξη με το αυτό περιεχόμενο με εκείνη που ακυρώθηκε, αιτιολογώντας όμως νομίμως και επαρκώς τη νέα κρίση της, βάσει της ακυρωτικής απόφασης ή βάσει στοιχείων που δεν έχουν αποτελέσει αντικείμενο έρευνας και κρίσης από τον ακυρωτικό δικαστή, ασχέτως εάν τα στοιχεία αυτά ήταν γνωστά ή όχι στη Διοίκηση. Σε κάθε περίπτωση, η νέα αυτή κρίση πρέπει να μην αντίκειται σε όσα έχουν κριθεί από την ακυρωτική απόφαση και να εκφέρεται ενόψει του νομικού και πραγματικού καθεστώτος που υπήρχε κατά τον χρόνο κατά τον οποίο εκδόθηκε η πράξη που ακυρώθηκε, δεν απαγορεύεται δε στη Διοίκηση να εκδώσει πράξη που να καταλήγει στο ίδιο αποτέλεσμα, με νέα αιτιολογία (βλ. ΣτΕ 1820, 2611/1989 Ολ., 39/2023, 593/2021, 127/2019, 4091/2015, 1113/2005, 3320/2003, 14038/2000, 2916/1996 επτ.). Τέλος, η Διοίκηση υποχρεούται να συμμορφώνεται προς τις ακυρωτικές αποφάσεις των διοικητικών δικαστηρίων κατά τον τρόπο που έχει υποχρέωση να συμμορφωθεί προς τις ακυρωτικές αποφάσεις του Συμβουλίου της Επικρατείας (ΣτΕ 864, 2414/2016, 9/2015 κ.ά.)(...).

6. (...), από τα στοιχεία του διοικητικού φακέλου προκύπτουν τα ακόλουθα: Ο αιτών, πολίτης Τουρκίας, Κούρδος αλεβίτης, (...), υπέβαλε, στις 18.9.2017, στο Περιφερειακό Γραφείο Ασύλου Θεσσαλονίκης, αίτηση για παροχή διεθνούς προστασίας και δήλωσε ότι εγκατέλειψε τη χώρα του στις 19.8.2017 για πολιτικούς λόγους, (...). Η αίτηση διεθνούς προστασίας απορρίφθηκε ως αβάσιμη με την 28668/28.9.2018 απόφαση του Περιφερειακού Γραφείου Ασύλου Θεσσαλονίκης, κατά της οποίας ο αιτών άσκησε ενδικοφανή προσφυγή. Με την 27991/2018/28.1.2020 απόφαση της 11ης Ανεξάρτητης Επιτροπής Προσφυγών η προσφυγή αυτή απορρίφθηκε(...). Ο αιτών άσκησε κατά της απόφασης αυτής την από 3.7.2020 αίτηση ακύρωσης, η οποία έγινε δεκτή με την 413/2022 απόφαση του Δικαστηρίου αυτού. (...) Επιλαμβανόμενη της υπόθεσης μετά την έκδοση της ως άνω ακυρωτικής απόφασης η 11η Επιτροπή απέρριψε εκ νέου την ενδικοφανή προσφυγή του αιτούντος. (...)

7. (...), ήδη με την κρινόμενη αίτηση προβάλλεται ότι η προσβαλλόμενη πράξη στερείται νόμιμης και επαρκούς αιτιολογίας, ενόψει του σκεπτικού με το οποίο ακυρώθηκε, με την 413/2022 απόφαση του Δικαστηρίου αυτού, η αρχική απόφαση της Επιτροπής. Ειδικότερα, ο αιτών εντοπίζει τα σφάλματα της αιτιολογίας στα εξής: Α) Η Επιτροπή εμμένει στην αρχική κρίση της ότι επιχειρεί ανεπιτυχώς να οικοδομήσει το προφίλ πολιτικώς ενεργού ατόμου, ενώ αυτό που ο ίδιος είχε υποστηρίξει στη συνέντευξή του ήταν ότι διώκεται όχι λόγω της πολιτικής δράσης του, αλλά λόγω των αποδιδόμενων σ' αυτόν από τις τουρκικές αρχές πολιτικών πεποιθήσεων και ενεργειών, στοιχείο που αποδέχθηκε και η ως άνω ακυρωτική απόφαση. (...). Β) Οι ειδικές κρίσεις της Επιτροπής ως προς την αξιοπιστία των ισχυρισμών του, σχετικώς με τις επαναλαμβανόμενες προσαγωγές του, την απαγόρευση εξόδου από τη χώρα και τη δέσμευση του τραπεζικού λογαριασμού του δεν ήταν

πειστικές, καθώς περιορίζονταν σε διατύπωση δυσπιστίας για κάθε επιμέρους ισχυρισμό του χωρίς πραγματική βάση. Ειδικότερα, επισημαίνει ότι: α) η Επιτροπή διατυπώνει καταρχάς την κρίση ότι δεν είναι ευλογοφανές να προβαίνει η τουρκική αστυνομία σε επαναλαμβανόμενες προσαγωγές και ότι, αν πράγματι ο αιτών διώκονταν, θα είχε άπαξ συλληφθεί και κρατηθεί, αγνοώντας όμως ότι συνιστά κοινή πρακτική των ανελεύθερων καθεστώτων η επαναλαμβανόμενη σύλληψη των υπόπτων για αντικαθεστωτική δράση για λόγους εκφοβισμού των ίδιων και των λοιπών πολιτών και β) είναι πλημμελής η αιτιολογία κατά το μέρος που στηρίζεται στο ότι ο αιτών εγκατέλειψε τη χώρα μόλις πληροφορήθηκε από συγγενή του για επικείμενη δίωξή του, χωρίς να απευθυνθεί στις αρχές για να επιβεβαιώσει τις κατηγορίες και χωρίς να ασκήσει τα νόμιμα μέσα που είχε στη διάθεσή του, διότι παραγνωρίζει το γεγονός ότι σε κράτη, όπως η Τουρκία, που δεν μπορεί να χαρακτηριστούν ως κράτη δικαίου, βάσει και των πληροφοριών χώρας καταγωγής που παρατίθενται στην προσβαλλόμενη αίτηση, δεν υπάρχει δυνατότητα πρόσβασης σε δίκαιη δίκη και οι άνθρωποι που διώκονται αναγκάζονται να εκτιμήσουν τον κίνδυνο σύλληψης και φυλάκισης βάσει πληροφοριών που φθάνουν σ' αυτούς και όχι βάσει επίσημων ενημερώσεων· γ) Η αιτιολογία της προσβαλλόμενης απόφασης ως προς τη δέσμευση των λογαριασμών του και την επιβολή μέτρου απαγόρευσης εξόδου από τη χώρα θεμελιώνεται στις γενικότερες ενδείξεις αναξιοπιστίας του και συγκεκριμένα στις επισημάνσεις ότι τα περιστατικά αυτά είναι «ιδιωτικής φύσης» και άρα μη δυνάμενα να επιβεβαιωθούν από εξωτερικές πηγές, ότι δεν έδωσε κατά τη συνέντευξή του αρκετές πληροφορίες για τις αναρτήσεις του, ότι είχε την ευχέρεια να στηρίζει οικονομικά τη μητέρα του και μετά την έλευσή του στην Ελλάδα, παρά τη δέσμευση των λογαριασμών του, ότι αιτήθηκε την ανανέωση του διαβατηρίου του μετά (και παρά) την ενημέρωσή του από συγγενή του ανώτατο δικαστικό ότι επίκειται σύλληψή του και ότι κατάφερε με ευκολία να οργανώσει τη φυγή του μέσα σε 3 μόλις ημέρες. Οι αιτιολογικές αυτές βάσεις, κατά τον αιτούντα, είναι εσφαλμένες, διότι: α) εάν η Επιτροπή δεν είχε θεωρήσει επαρκείς τις εξηγήσεις του κατά την προφορική συνέντευξη μπορούσε και υποχρεούνταν να τον καλέσει σε προφορική ακρόαση και να του θέσει διευκρινιστικές ερωτήσεις, αλλά δεν νομιμοποιείται να χρησιμοποιεί τις απορίες που δημιουργούν οι απαντήσεις του σε βάρος του, χωρίς να του δοθεί δυνατότητα να παράσχει περαιτέρω διευκρινίσεις, β) το ότι στη συνέντευξη δεν ανέπτυξε σε βάρος του το ζήτημα των αναρτήσεών του και δεν ανέφερε σε ποια μέσα κοινωνικής δικτύωσης έγιναν αυτές, συνδέεται με το γεγονός ότι ο ίδιος δεν απέδιδε στις αναρτήσεις αυτές τη σημασία που τις απέδωσαν οι τουρκικές αρχές, ενώ η Επιτροπή μπορούσε να τον καλέσει για να ζητήσει επιπλέον εξηγήσεις, γ) η οικονομική στήριξη στη μητέρα του είναι εφικτή λόγω της εργασίας του στην Ελλάδα, στοιχείο το οποίο η Επιτροπή είχε στη διάθεσή της από τα έγγραφα που είχε προσκομίσει ο αιτών, δ) το ότι δεν είχε οικονομικά προβλήματα στην Τουρκία είναι στοιχείο που ενισχύει τον ισχυρισμό του ότι έφυγε λόγω διώξεων και όχι ως οικονομικός μετανάστης, ε) είναι απολύτως ευλογοφανές να επιχειρήσει – πριν αποτολμήσει να εγκαταλείψει τη χώρα του παρατύπως με τη βοήθεια διακινητών – να ανανεώσει το διαβατήριό του, ώστε νομίμως να μπορεί να μεταγκатаσταθεί σε άλλη χώρα και να εξασφαλίσει ένα επαγγελματικό μέλλον και στ) το ότι οργάνωσε τη φυγή του εντός τριών ημερών είναι δείγμα της έντασης της δίωξης που ήδη υφίστατο και εκείνης που φοβόταν ότι θα υποστεί στο μέλλον. (...).

8. (...), με την 413/2022 απόφαση του Δικαστηρίου αυτού ζητήθηκε από την Επιτροπή να ελέγξει ειδικώς την αξιοπιστία των ισχυρισμών του αιτούντος περί κατ' επανάληψη προσαγωγής του από τις αρχές της χώρας καταγωγής του μετά την επιστροφή του σ' αυτή και περί επιβολής σε βάρος του των μέτρων της απαγόρευσης εξόδου και της δέσμευσης του τραπεζικού του λογαριασμού, ακολούθως δε, σε περίπτωση που αυτοί κρίνονταν αξιόπιστοι, να διαλάβει κρίση αφενός ως προς εάν τα μέτρα αυτά οφείλονταν στην αποδιδόμενη σε αυτόν πολιτική δράση σε συνδυασμό προς τη φυλετική του καταγωγή και το θρήσκευμά του, αφετέρου εάν τα μέτρα αυτά, ενόψει της επανάληψής τους, μπορούσαν να χαρακτηρισθούν ως δίωξη. Ωστόσο, από την προσβαλλόμενη απόφαση δεν μπορεί να συναχθεί ότι πράγματι ο ειδικός αυτός έλεγχος της αξιοπιστίας των συγκεκριμένων ισχυρισμών του αιτούντος έλαβε χώρα προσηκόντως, ώστε να μπορεί να θεωρηθεί νομίμως και επαρκώς αιτιολογημένη η κρίση της Επιτροπής. Ειδικότερα, η Επιτροπή απέρριψε, καταρχάς, τον ισχυρισμό του αιτούντος περί συνεχών προσαγωγών ως μη ευλογοφανή και αναξιόπιστο με το σκεπτικό ότι εάν αυτός ήταν πράγματι «πρόσωπο ενδιαφέροντος» για τις τουρκικές αρχές θα είχαν ληφθεί σε βάρος του μέτρα νωρίτερα και συγκεκριμένα ότι θα είχε παραμείνει στη φυλακή όταν συνελήφθη. Πράγματι, από τις πηγές που επικαλέστηκε η Επιτροπή προκύπτει ότι, σε περίπτωση που συντρέχουν επιβαρυντικές περιστάσεις (όπως το ιδιαίτερο σοβαρό περιεχόμενο του μηνύματος που αναρτήθηκε στο διαδίκτυο, το εάν το πρόσωπο που έκανε την ανάρτηση συμμετέχει σε δίκτυα που θεωρούνται από την κυβέρνηση ως ανατρεπτικά, την πολιτική στάση της οικογένειας του προσώπου αυτού κλπ), υπάρχει αυξημένη πιθανότητα σύλληψης του προσώπου που κάνει μια ανάρτηση υπέρ του PKK στα μέσα κοινωνικής δικτύωσης, από τη δε προφορική συνέντευξη του αιτούντος η Επιτροπή συνήγαγε – κατά την ακυρωτικώς ανέλεγκτη κρίση της – το συμπέρασμα (το οποίο και ο ίδιος δεν αντικρούει) ότι ο αιτών δεν ήταν υψηλόβαθμο στέλεχος του HDP ούτε είχε έντονη πολιτική δράση. Η κρίση, όμως, της Επιτροπής ότι πρόσωπα «υψηλού ενδιαφέροντος» για τις τουρκικές αρχές συλλαμβάνονται άμεσα (και άρα δεν τίθεται ζήτημα κατ' επανάληψη προσαγωγής τους) δεν αρκεί για να στηρίξει τη συμπερασματική κρίση περί του διάφορου ζητήματος εάν ο ισχυρισμός του αιτούντος – ο οποίος γίνεται δεκτό ότι είναι πρόσωπο «μη υψηλού ενδιαφέροντος» – περί επανειλημμένων προσαγωγών, χωρίς να του αποδοθούν κατηγορίες και χωρίς να συλληφθεί, είναι αξιόπιστος ή όχι. Ούτε άλλωστε προκύπτει ότι αξιοποιήθηκαν ειδικώς για την κρίση της Επιτροπής επί του ζητήματος αυτού οι πληροφορίες ως προς τη μεταχείριση και το ενδεχόμενο συλλήψεων και κρατήσεων απλών μελών του HDP, οι οποίες περιέχονται στις πηγές που παρατίθενται στη σκ. 11 της ίδιας της προσβαλλόμενης απόφασης και ως εκ τούτου συνιστούν αναπόσπαστο τμήμα της αιτιολογίας της, δεδομένου ότι δεν προκύπτει ότι αμφισβητείται από την Επιτροπή η αξιοπιστία τους (π.χ. ότι «Στη σύλληψη ενός μέλους ή υποστηρικτή του HDP θα μπορούσε, μεταξύ άλλων, να οδηγήσει η συμμετοχή σε διαδήλωση ή σε κοινοτική εκδήλωση. ... τα σπίτια των οπαδών του, μπορούν να δεχθούν

εφόδους πριν την πραγματοποίηση ενός προγραμματισμένου γεγονότος). Συχνά συνελήφθησαν πολίτες επειδή μίλησαν πριν από χρόνια κατά τη διάρκεια διαδηλώσεων, καθώς τηρούνται αρχεία από την κυβέρνηση, η οποία έχει την δυνατότητα να βρει τρόπους για να πραγματοποιήσει συλλήψεις εάν το επιθυμεί. Οι συλλήψεις και οι κρατήσεις χρησιμοποιούνται για τη διάδοση φόβου στις τουρκικές και κουρδικές κοινότητες της Ευρώπης, καθώς και στην Τουρκία». Ως εκ τούτου, η κρίση της Επιτροπής ότι ο συγκεκριμένος ισχυρισμός δεν παρίσταται ευλογοφανής και αξιόπιστος δεν βρίσκει έρεισμα στην αιτιολογική βάση που η ίδια επικαλείται, αφού η τελευταία αφορά αποκλειστικά τα πρόσωπα «υψηλού ενδιαφέροντος». Τούτο δε ανεξαρτήτως του λόγου για τον οποίο μπορεί να έγιναν οι προσαγωγές αυτές (εάν δηλαδή έγιναν για εκφοβισμό του, βάσει γενικότερης τακτικής των τουρκικών αρχών, όπως ισχυρίζεται ο ίδιος με την κρινόμενη αίτησή του, ή εάν ήταν τυχαίες) και του εάν αυτές συνιστούν ή όχι δίωξη, ερωτήματα τα οποία προϋποθέτουν νομίμως αιτιολογημένη κρίση για την αξιοπιστία του ισχυρισμού αυτού καθ' εαυτού. Περαιτέρω, ως προς το δεύτερο ζήτημα του ισχυρισμού του αιτούντος περί λήψης σε βάρος του των μέτρων της απαγόρευσης εξόδου από τη χώρα και της δέσμευσης των λογαριασμών του, από την προσβαλλόμενη απόφαση δεν προκύπτει ότι η Επιτροπή προέβη σε ειδικό έλεγχο της αξιοπιστίας του συγκεκριμένου ισχυρισμού. Αντιθέτως, η Επιτροπή αρκέστηκε σε απόρριψη του ισχυρισμού αυτού ως αναξιόπιστου, ενόψει των γενικότερων ενδείξεων αναξιπιστίας του αιτούντος, οι περισσότερες εκ των οποίων αναφέρονταν και στην αρχική απόφαση απόρριψης της ενδικοφανούς προσφυγής του. Ως προς τις τελευταίες, ωστόσο, η Επιτροπή δεν επισήμανε συγκεκριμένες αντιφάσεις ή σημαντικές χρονικές ανακολουθίες στην αφήγηση του αιτούντος ούτε διαπίστωσε ότι αυτή έρχεται σε αντίθεση με τις πληροφορίες για τη χώρα καταγωγής που παρέθεσε, ώστε να καταλήξει με ασφάλεια στην έλλειψη γενικότερης αξιοπιστίας του αιτούντος. Επισήμανε μόνο την έλλειψη λεπτομερειών στην αφήγησή του αναφορικά προς τις αναρτήσεις του στα μέσα κοινωνικής δικτύωσης και προς την πολιτική του δράση στο παρελθόν, πλην όμως δεν προκύπτει από την προσβαλλόμενη απόφαση ή από τα στοιχεία του φακέλου, ότι στον αιτούντα τέθηκαν συγκεκριμένες διευκρινιστικές ερωτήσεις κατά την προφορική του συνέντευξη για τα ζητήματα αυτά και ο ίδιος απέτυχε να παράσχει σαφείς εξηγήσεις ή λεπτομέρειες – ούτε, άλλωστε, κλήθηκε ο αιτών για να παράσχει επιπλέον εξηγήσεις ενώπιον της Επιτροπής στο πλαίσιο του ειδικού ελέγχου της αξιοπιστίας των συγκεκριμένων ισχυρισμών του (βλ. και ΣτΕ 1371/2023 ως προς την υποχρέωση κλήσης του προσφεύγοντος από την Επιτροπή σε περίπτωση συγκέντρωσης ανεπαρκών πληροφοριών κατά την προφορική συνέντευξη με αποτέλεσμα να καταλείπονται κενά). Περαιτέρω, οι διαπιστώσεις της Επιτροπής, που κατατείνουν σε αμφισβήτηση της ευλογοφάνειας των ισχυρισμών του αιτούντος ότι εγκατέλειψε τη χώρα του μετά από πληροφόρηση για επικείμενη σύλληψή του, δεν αρκούν για να στηρίξουν αυτοτελώς την κρίση περί έλλειψης αξιοπιστίας του αιτούντος, διότι το ευλογοφανές ή μη μίας συμπεριφοράς ή ενέργειας οφείλει να εξετάζεται σε σχέση με τις συνθήκες που επικρατούν στη χώρα καταγωγής και, εν προκειμένω, η Επιτροπή δεν επικαλείται πληροφορίες για τη χώρα καταγωγής, που να καταδεικνύουν ότι είναι εφικτό σε όσους διώκονται για προσβολή του προσώπου του Προέδρου της Τουρκίας ή για συνεργασία με φιλοκουρδικές οργανώσεις να ζητήσουν στοιχεία για τυχόν δίωξή τους και να ασκήσουν αποτελεσματικά ένδικα μέσα κατά αυτών (αντιθέτως, από τις πληροφορίες για τη χώρα καταγωγής που παρατίθενται στην προσβαλλόμενη θα μπορούσε να συναχθεί το αντίθετο) ή ότι δεν είναι ευχερές να οργανωθεί η φυγή από τη χώρα με διακινητή εντός τριών ημερών. Τέλος, ενόψει του αποδεικτικού στοιχείου περί πρόσληψης του αιτούντος σε επιχείρηση εστίασης στη Ρόδο με την ιδιότητα του μάγειρα, που υπάρχει στα στοιχεία του διοικητικού φακέλου και προκύπτει ότι ήταν στη διάθεση της Επιτροπής, κλονίζεται η αιτιολογία της προσβαλλομένης κατά το μέρος που αμφισβητεί την ικανότητα του αιτούντος να συνδράμει οικονομικά τη μητέρα του και κατ' επέκταση την αξιοπιστία του ισχυρισμού του περί δέσμευσης του λογαριασμού του. Ως εκ τούτου, ο προβαλλόμενος λόγος πρέπει να γίνει δεκτός και η προσβαλλόμενη απόφαση να ακυρωθεί, η δε υπόθεση να αναπεμφθεί στη Διοίκηση για νέα, νόμιμη κρίση ως προς την αξιοπιστία των ισχυρισμών του αιτούντος περί συνεχών προσαγωγών και περί δέσμευσης του τραπεζικού λογαριασμού του και απαγόρευσης εξόδου από τη χώρα.

9. (...), κατ' ακολουθία, πρέπει να γίνει δεκτή η αίτηση ακύρωσης, να ακυρωθεί η προσβαλλόμενη απόφαση και η υπόθεση να αναπεμφθεί στη Διοίκηση, για νέα νόμιμη κρίση, σύμφωνα με τα ειδικώς οριζόμενα στην προηγούμενη σκέψη.

(...)

Δέχεται την αίτηση ακύρωσης.

Αρχικό αίτημα – Κατ' ουσίαν εξέταση – Αίτηση ακύρωσης – Καμερούν – Μόνος άνδρας – Δίωξη λόγω συμμετοχής σε ιδιαίτερη κοινωνική ομάδα – ΛΟΑΤΚΙ+ – Δικαίωμα σε αποτελεσματικό ένδικο μέσο – Παραβίαση του δικαιώματος προηγούμενης ακρόασης – Δέχεται την αίτηση

Διοικητικό Πρωτοδικείο Αθηνών
Τμήμα 34ο Τριμελές / Ακυρωτική Διαδικασία
Αριθμός Απόφασης: ΑΔ 222/2024
Ημερομηνία δημοσίευσης: 27.03.2024
Εισηγήτρια Δικαστής: Σοφία Α.Ρέτσα
(...)

2. (...), με την αίτηση αυτή, ζητείται, παραδεκτώς, η ακύρωση της 23326/2020/03.11.2020 απόφασης β' βαθμού της 9ης Ανεξάρτητης Επιτροπής Προσφυγών της Αρχής Προσφυγών του Υπουργείου Μετανάστευσης και Ασύλου, με την οποία απερρίφθη η από 15.09.2020 ενδικοφανής προσφυγή του αιτούντος κατά της 5483/05.06.2020 απόφασης του Περιφερειακού Γραφείου Ασύλου (Π.Γ.Α.) Σάμου. Με την τελευταία απόφαση είχε απορριφθεί η από 15.03.2019 αίτηση του για χορήγηση καθεστώτος διεθνούς προστασίας και είχε διαταχθεί, εις βάρος του, το μέτρο της επιστροφής στη χώρα καταγωγής του. (...).

5. (...), το άσυλο και, γενικότερα, η διεθνής προστασία αποτελούν, ήδη, αντικείμενο ενδιαφέροντος του δικαίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης [βλ. σχετικά τις διατάξεις του άρθρου 18 του Χάρτη Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης και το άρθρο 78 του Κεφαλαίου 2 του Τίτλου V της Συνθήκης για την Λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΣΛΕΕ)]. Όπως δε γίνεται παγίως δεκτό από το Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΔΕΕ), η Σύμβαση της Γενεύης αποτελεί τον ακρογωνιαίο λίθο του διεθνούς νομικού συστήματος για την προστασία των προσφύγων και οι διατάξεις των οδηγιών που συγκροτούν το Κοινό Ευρωπαϊκό Σύστημα Ασύλου, όπως, μεταξύ άλλων, οι οδηγίες 2011/95/ΕΕ και 2013/32/ΕΕ σχετικά με τις προϋποθέσεις χορήγησης του καθεστώτος του πρόσφυγα και εν γένει διεθνούς προστασίας, το περιεχόμενο του καθεστώτος αυτού και τις ακολουθητέες διαδικασίες (βλ. τις επόμενες σκέψεις), θεσπίσθηκαν με σκοπό την διευκόλυνση των αρμοδίων αρχών των κρατών μελών κατά την εφαρμογή της Σύμβασης αυτής έχοντας ως βάση κοινές έννοιες και κοινά κριτήρια (ΣτΕ Ολομ. 2347, 2348/2017, ΔΕΕ, απόφαση της 13.9.2018, C-369/17, Ahmed, σκέψη 40). (...) Περαιτέρω, οι διατάξεις των ως άνω οδηγιών πρέπει να ερμηνεύονται συμπληρωματικά η μία προς την άλλη, υπό το πρίσμα της όλης οικονομίας και του σκοπού τους, σύμφωνα με την Σύμβαση της Γενεύης και τις λοιπές σχετικές «συναφείς» διεθνείς συμβάσεις, κατά τα αναφερόμενα στο άρθρο 78 παρ. 1 ΣΛΕΕ, κατά την ερμηνεία δε αυτή θα πρέπει επίσης να γίνονται σεβαστά τα θεμελιώδη δικαιώματα που αναγνωρίζει ο Χάρτης των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΣτΕ Ολομ. 2347, 2348/2017, πρβλ. ΔΕΕ, αποφάσεις της 8.5.2014, C-199/12 έως C-201/12, X και λοιποί, σκέψεις 39 και 40, και της 26.2.2015, C-472/13, Shepherd, σκέψεις 22 και 23). Τα δε κράτη μέλη οφείλουν όχι μόνο να ερμηνεύουν το εθνικό δικαίό τους κατά τρόπο σύμφωνο με το δίκαιο της Ένωσης, αλλά και να μεριμνούν ώστε να μην στηρίζονται σε ερμηνεία αντίθετη προς τα θεμελιώδη δικαιώματα που προασπίζει η έννομη τάξη της Ένωσης ή προς τις λοιπές γενικές αρχές του δικαίου της Ένωσης (βλ. ΣτΕ Ολομ. 2347, 2348/2017, ΔΕΕ, Τμήμα Μειζονος Συνθέσεως, απόφαση της 21.12.2011, C-411/10 και C-439/10, N.S. και λοιποί, σκέψη 77). (...).

11. (...), όπως κρίθηκε με την 1371/2023 απόφαση του Συμβουλίου της Επικρατείας, από τις διατάξεις του ενωσιακού δικαίου που παρατίθενται στις προηγούμενες σκέψεις προκύπτει ότι η οδηγία περί διαδικασιών 2013/32/ΕΕ διακρίνει μεταξύ, αφενός, «αποφαινόμενης αρχής», την οποία ορίζει στο άρθρο 2, στοιχείο στ', ως «κάθε οιονεί δικαστική ή διοικητική αρχή κράτους μέλους υπεύθυνη για την εξέταση αιτήσεων διεθνούς προστασίας και αρμόδια για τη λήψη αποφάσεων πρωτοβαθμίας στις εν λόγω υποθέσεις», και, αφετέρου, του «δικαστηρίου», περί του οποίου γίνεται λόγος στο άρθρο 46 αυτής, το οποίο είναι αρμόδιο για τις διαδικασίες προσφυγής (ΔΕΕ, απόφαση της 16.7.2020, C-517/17, Addis, σκέψη 61). Εν σχέσει δε με την εξέταση της αίτησης διεθνούς προστασίας σε πρώτο βαθμό, το άρθρο 14, παράγραφος 1, της οδηγίας 2013/32/ΕΕ ορίζει ότι, πριν από την λήψη απόφασης από την αποφαινόμενη αρχή, παρέχεται στον αιτούντα η ευκαιρία προσωπικής συνέντευξης σχετικά με την αίτηση διεθνούς προστασίας του με πρόσωπο αρμόδιο, βάσει της εθνικής νομοθεσίας, για την διεξαγωγή ανάλογων συνεντεύξεων. Το γεγονός δε ότι ο νομοθέτης της Ένωσης επέλεξε να προβλέψει στο πλαίσιο της ως άνω οδηγίας, αφενός, την σαφή και ρητή υποχρέωση των κρατών μελών να παρέχουν στον αιτούντα διεθνή προστασία την δυνατότητα προσωπικής συνέντευξης πριν από την λήψη απόφασης επί της αιτήσεώς του και, αφετέρου, έναν εξαντλητικό κατάλογο εξαιρέσεων από την υποχρέωση αυτή καταδεικνύει την θεμελιώδη σημασία που αναγνωρίζει στην προσωπική συνέντευξη για την διαδικασία ασύλου (ΔΕΕ, απόφαση Addis, σκέψεις 47 και 59). Εξάλλου, το άρθρο 46, παράγραφος 1, της ίδιας οδηγίας αναγνωρίζει στους αιτούντες διεθνή προστασία δικαίωμα αποτελεσματικής προσφυγής ενώπιον δικαστηρίου κατά των αποφάσεων που αφορούν την αίτησή τους. Το

άρθρο 46, παράγραφος 3, καθορίζει το περιεχόμενο του δικαιώματος αποτελεσματικής προσφυγής, διευκρινίζοντας ότι τα κράτη μέλη που δεσμεύονται από την οδηγία, μεριμνούν ώστε το δικαστήριο, ενώπιον του οποίου προσβάλλεται η απόφαση επί της αιτήσεως διεθνούς προστασίας, να πραγματοποιεί «πλήρη και ex nunc εξέταση των αναγκών διεθνούς προστασίας σύμφωνα με την οδηγία 2011/95/ΕΕ». Η έκφραση «ex nunc» αναδεικνύει την υποχρέωση του δικαστή να λαμβάνει υπόψη, κατά την εκτίμηση που πραγματοποιεί, τυχόν νέα στοιχεία τα οποία έχουν προκύψει μετά την έκδοση της απόφασης που αποτελεί το αντικείμενο της προσφυγής. Ως προς το επίθετο «πλήρης», η χρήση του επιβεβαιώνει ότι ο δικαστής οφείλει να εξετάζει τόσο τα στοιχεία που έλαβε ή θα μπορούσε να λάβει υπόψη η αποφαινόμενη αρχή όσο και εκείνα που ανέκυψαν μετά την έκδοση της απόφασης της εν λόγω αρχής. Εκ των ανωτέρω προκύπτει ότι τα κράτη μέλη υποχρεούνται, βάσει του άρθρου 46, παράγραφος 3, της οδηγίας 2013/32/ΕΕ, να διαμορφώνουν το εθνικό τους δίκαιο κατά τρόπον ώστε η εξέταση των σχετικών προσφυγών να περιλαμβάνει δικαστικό έλεγχο του συνόλου των πραγματικών και νομικών ζητημάτων που επιτρέπουν στον δικαστή να προβεί σε επικαιροποιημένη εκτίμηση της συγκεκριμένης υπόθεσης, με αποτέλεσμα να μπορεί η αίτηση διεθνούς προστασίας να τύχει πλήρους εξέτασης, χωρίς να χρειάζεται να αναπεμφθεί ο φάκελος στην προμνησθείσα αρχή. Η ως άνω ερμηνεία εξυπηρετεί τον επιδιωκόμενο από την οδηγία 2013/32/ΕΕ σκοπό της εξασφάλισης της κατά το δυνατόν ταχείας εξέτασης τέτοιων αιτήσεων, με την επιφύλαξη της διεξαγωγής κατάλληλης και πλήρους εξέτασης (ΔΕΕ, Τμήμα Μείζονος Συνθέσεως, απόφαση της 29.7.2019, C-556/17, Torubarov, σκέψεις 51-53, και απόφαση της 25.7.2018, C-585/16, Alheto, σκέψεις 105, 106, 109-113). Όσον αφορά, όμως, την διαδικασία ενώπιον δικαστηρίου, σημειώνεται ότι ούτε το άρθρο 46 ούτε άλλη διάταξη της οδηγίας 2013/32/ΕΕ προβλέπουν την διεξαγωγή ακρόασης ενώπιον του επιληφθέντος της προσφυγής δικαστηρίου. Κατά τα κριθέντα συναφώς από το Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (απόφαση της 26.7.2017, C-348/16, Sacko, σκέψεις 28, 31, 32, 36, 37, 38, 44 και 48), τα χαρακτηριστικά της προσφυγής του άρθρου 46 πρέπει να καθορίζονται από τον εθνικό νομοθέτη, με τις διατάξεις μεταφοράς, τηρουμένου του άρθρου 47 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, το οποίο αποτελεί επιβεβαίωση της αρχής της αποτελεσματικής δικαστικής προστασίας και προβλέπει ότι κάθε πρόσωπο, του οποίου παραβιάστηκαν τα δικαιώματα και οι ελευθερίες που διασφαλίζονται από το δίκαιο της Ένωσης, έχει δικαίωμα πραγματικής προσφυγής ενώπιον δικαστηρίου. Η εν λόγω αρχή της αποτελεσματικής δικαστικής προστασίας των δικαιωμάτων που αντλούν οι ιδιώτες από το δίκαιο της Ένωσης συναποτελείται από διάφορα στοιχεία, στα οποία καταλέγονται ιδίως τα δικαιώματα άμυνας, η αρχή της ισότητας των όπλων, το δικαίωμα πρόσβασης στα δικαστήρια, καθώς και το δικαίωμα λήψεως νομικών συμβουλών, υπεράσπισης και εκπροσώπησης. Ειδικώς σε ό,τι αφορά τις διαδικασίες προσφυγής που διαλαμβάνονται στο κεφάλαιο V (άρθρο 46) της οδηγίας 2013/32/ΕΕ, πρέπει, για να εξασφαλισθεί ότι το δικαίωμα για τέτοια προσφυγή ασκείται κατά τρόπο αποτελεσματικό, να δύναται το εθνικό δικαστήριο να ελέγξει το βάσιμο των λόγων για τους οποίους η αρμόδια διοικητική αρχή έκρινε την αίτηση διεθνούς προστασίας ως αβάσιμη ή καταχρηστική. Και να μην η μη ακρόαση του αιτούντος στο πλαίσιο διαδικασίας προσφυγής όπως αυτή του κεφαλαίου V της οδηγίας 2013/32/ΕΕ συνιστά περιορισμό των δικαιωμάτων άμυνας, τα οποία εμπεριέχονται στην κατοχυρούμενη στο άρθρο 47 του Χάρτη αρχή της αποτελεσματικής δικαστικής προστασίας, πλην όμως τα θεμελιώδη δικαιώματα, όπως ο σεβασμός των δικαιωμάτων άμυνας, συμπεριλαμβανομένου του δικαιώματος ακρόασης, δεν συνιστούν απόλυτα προνόμια, αλλά μπορούν να εμπεριέχουν περιορισμούς, υπό τον όρο ότι αυτοί ανταποκρίνονται πράγματι σε σκοπούς γενικού συμφέροντος την επίτευξη των οποίων επιδιώκει το μέτρο περί του οποίου πρόκειται και δεν συνιστούν, λαμβανομένου υπόψη του επιδιωκόμενου σκοπού, υπέρμετρη και αφόρητη επέμβαση που θίγει την ίδια την ουσία των κατ' αυτόν τον τρόπο κατοχυρούμενων δικαιωμάτων. Κατά συνέπεια, θεμιτός ο εθνικός νομοθέτης εισάγει ρυθμίσεις σχετικές με την διαδικασία εξέτασης της κατά το άρθρο 46 της ανωτέρω οδηγίας προσφυγής, με τις οποίες δεν προβλέπεται η ακρόαση του αιτούντος διεθνή προστασία ενώπιον του επιλαμβανομένου της προσφυγής δικαστηρίου στην περίπτωση που εκτιμάται ότι είναι κατ' αρχήν δυνατή η πλήρης και ex nunc εξέταση της προσφυγής αποκλειστικώς βάσει των στοιχείων της δικογραφίας, περιλαμβανομένης, ενδεχομένως, της εκθέσεως για την πραγματοποιηθείσα κατά την πρωτοβάθμια διοικητική διαδικασία προσωπική συνέντευξη με τον αιτούντα ή του κειμένου της απομαγνητοφώνησης της συνέντευξης αυτής. Υπ' αυτές, μάλιστα, τις συνθήκες, η δυνατότητα να παραλειφθεί η ακρόαση ανταποκρίνεται στο υπενθυμιζόμενο στην αιτιολογική σκέψη 18 της οδηγίας συμφέρον τόσο των κρατών μελών όσο και των αιτούντων για την λήψη απόφασης επί των αιτήσεων διεθνούς προστασίας το συντομότερο δυνατόν, υπό την επιφύλαξη της διεξαγωγής κατάλληλης και πλήρους εξέτασης. Δεν επιτρέπεται, πάντως, στον εθνικό νομοθέτη να εμποδίσει το δικαστήριο να διατάξει την διεξαγωγή ακρόασης στην περίπτωση που τούτο κρίνεται αναγκαίο για τους σκοπούς της, κατά το άρθρο 46 της οδηγίας, πλήρους και ex nunc εξέτασης τόσο των πραγματικών όσο και των νομικών ζητημάτων της υπόθεσης.

12. (...), εξάλλου, με τη 12η σκέψη της προρρηθείσας 1371/2023 απόφασης του Συμβουλίου της Επικρατείας έγιναν, επίσης δεκτά τα εξής : «με τις ανωτέρω διατάξεις μεταφοράς των οδηγιών 2011/95/ΕΕ και 2013/32/ΕΕ στο ελληνικό δίκαιο α) επιβεβαιώνεται ο κανόνας της αξιολόγησης των αιτήσεων διεθνούς προστασίας σε εξατομικευμένη βάση, ο οποίος, όσον αφορά τις αιτήσεις υπαγωγής στο καθεστώς του πρόσφυγα, προέκυπτε και από την Σύμβαση της Γενεύης, β) τονίζεται η σημασία της συνέντευξης με τον αιτούντα ως θεμελιώδους στοιχείου της διαδικασίας εξέτασης των αιτημάτων διεθνούς προστασίας και εξασφαλίζονται οι προϋποθέσεις και κατοχυρώνονται οι εγγυήσεις που προβλέπονται από την οδηγία περί διαδικασιών ως προς την διενέργεια προσωπικής συνέντευξης (ΣτΕ 689/2021), γ) ορίζονται ως αρμόδια «δικαστήρια», κατά την έννοια του άρθρου 46 της οδηγίας 2013/32/ΕΕ, οι Ανεξάρτητες Επιτροπές Προσφυγών των άρθρων 4 και 5 του ν. 4375/2016». Κατά τα ήδη κριθέντα (ΣτΕ Ολομ. 2347, 2348/2017, 1581/2021), οι εν λόγω Επιτροπές δεν αποτελούν δικαστήρια κατά την έννοια του Συντάγματος (ούτε, κατά μείζονα λόγο, ειδικά διοικητικά δικαστήρια ή «δικαστικές επιτροπές», που απαγορεύονται από το Σύνταγμα) αλλά ανεξάρτητες αρχές (εντασσόμενες στην δομή)

της εκτελεστικής λειτουργίας του κράτους, οι οποίες ασκούν αρμοδιότητες «δικαιοδοτικού χαρακτήρα» (άρθρο 89 παρ. 2 του Συντάγματος), πληρούν δε τις προϋποθέσεις του άρθρου 46 της οδηγίας περί διαδικασιών από την άποψη των εγγυήσεων που απολαμβάνουν οι τακτικοί δικαστές που τις συγκροτούν, των κανόνων λειτουργίας τους και της φύσης και έκτασης των αρμοδιοτήτων τους, οι οποίες δεν περιορίζονται στον ακυρωτικό έλεγχο νομιμότητας των αποφάσεων της αποφαινόμενης αρχής αλλά εκτείνονται στον πλήρη έλεγχο της υπόθεσης κατά τον νόμο και την ουσία. Περαιτέρω, σύμφωνα με τα αναφερόμενα στην προηγούμενη σκέψη, θεμιτώς ο εθνικός νομοθέτης περιόρισε τις περιπτώσεις υποχρεωτικής προφορικής ακρόασης του αιτούντος ενώπιον της Επιτροπής Προσφυγών σε τρεις, ήτοι στην περίπτωση που με την προσφυγή προσβάλλεται απόφαση ανάκλησης καθεστώτος διεθνούς προστασίας, όταν ανακύπτουν ζητήματα ή αμφιβολίες ως προς την πληρότητα της συνέντευξης, που πραγματοποιήθηκε κατά τον πρώτο βαθμό εξέτασης ενώπιον των οργάνων της αποφαινόμενης αρχής, καθώς και στην περίπτωση που ο αιτών επικαλείται ενώπιον της Επιτροπής Προσφυγών σοβαρά νέα στοιχεία αφορώντα σε ουσιώδεις οφινεχνείες ισχυρισμούς. Ενόψει, όμως, α) της σημασίας που έχει, κατά τα προεκτεθέντα, η συνέντευξη με τον αιτούντα στο σύστημα αξιολόγησης των αιτήσεων διεθνούς προστασίας σε εξατομικευμένη βάση, β) της κατά το ενωσιακό και το εθνικό δίκαιο υποχρέωσης της αποφαινόμενης αρχής να παραχωρεί στον αιτούντα, κατά την συνέντευξη, την κατάλληλη ευκαιρία ώστε να παράσχει εξηγήσεις σχετικά με στοιχεία, τα οποία ενδεχομένως λείπουν, αλλά και σχετικά με τυχόν ασυνέπειες ή αντιφάσεις στο πλαίσιο των δηλώσεών του, και γ) του ασκουμένου από τις Επιτροπές Προσφυγών πλήρους και *ex nunc* ελέγχου των υποθέσεων, οι οποίες φέρονται ενώπιόν τους, πρέπει να θεωρηθεί ότι ανακύπτουν ζητήματα ή αμφιβολίες ως προς την πληρότητα της διενεργηθείσας συνέντευξης και στην περίπτωση που οι πληροφορίες, οι οποίες συγκεντρώθηκαν κατά την προσωπική συνέντευξη που διεξήχθη κατά την διάρκεια της πρωτοβάθμιας διοικητικής διαδικασίας, είναι ανεπαρκείς με αποτέλεσμα να καταλείπονται κενά όσον αφορά κρίσιμες για την αξιολόγηση των ισχυρισμών του δηλώσεις του αιτούντος καθώς και κρίσιμα στοιχεία που επικαλέσθηκε ο αιτών διεθνή προστασία για να θεμελιώσει φόβο δίωξης ή κίνδυνο σοβαρής βλάβης, ενώ με την υποβολή των κατάλληλων ερωτήσεων είτε θα μπορούσαν να καλυφθούν τα κενά είτε να διαπιστωθεί η αδυναμία του αιτούντος να προβάλει πειστικούς ισχυρισμούς προς υποστήριξη του αιτήματός του. Στην περίπτωση αυτή η Επιτροπή Προσφυγών οφείλει να καλέσει τον αιτούντα διεθνή προστασία προς ακρόαση πριν αποφανθεί επί της προσφυγής του κατά της προσβληθείσας ενώπιόν της πράξης της αποφαινόμενης αρχής (από την πρόσφατη σχετική νομολογία των δικαστηρίων των κρατών μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, *πρβλ.* την διάταξη του ιταλικού Αρείου Πάγου - Corte di Cassazione - 1089/2023, που δημοσιεύθηκε σε περίληψη σε συλλογή νομολογίας του Ανωτάτου Δικαστηρίου της Ιταλίας, για την υποχρέωση του δικαστηρίου να καλέσει τον αιτούντα διεθνή προστασία σε ακρόαση προς πλήρωση των κενών και την άρση των ασυνεπειών και αντιφάσεων που προέκυψαν από τις δηλώσεις του, στο πλαίσιο του ιταλικού δικαίου που προβλέπει επίσης την ακρόαση του αιτούντος από το δικαστήριο σε ορισμένες μόνο περιπτώσεις)».

13. (...), στην προκείμενη περίπτωση, από τα στοιχεία της δικογραφίας προκύπτουν τα ακόλουθα: Ο αιτών, κατά δήλωσή του πολίτης Καμερούν, υπέβαλε, στις 15.03.2019, στο Π.Γ.Α. Σάμου, αίτηση να του χορηγηθεί διεθνής προστασία, κατά την καταγραφή της οποίας δήλωσε ότι εγκατέλειψε τη χώρα καταγωγής του διότι είναι ομοφυλόφιλος(...). Με την 5483/05.06.2020 απόφαση του ανωτέρω Π.Γ.Α., απορρίφθηκε η αίτησή του, ως αβάσιμη, ακολουθώντας δε με την ήδη προσβαλλόμενη απόφαση της 9ης Ανεξάρτητης Επιτροπής Προσφυγών απερρίφθη και η από 15.09.2020 σχετική ενδικοφανής προσφυγή του αιτούντος. (...).

14. (...), ήδη, ο αιτών ζητεί την ακύρωση της προσβαλλόμενης απόφασης, ισχυριζόμενος, μεταξύ άλλων, ότι κατά παράβαση του άρθρου 97 του ν.4636/2019 και του ουσιώδους τύπου της ακρόασης, ο ίδιος δεν κλήθηκε σε ακρόαση από την, επιληφθείσα της ενδικοφανούς προσφυγής του, Επιτροπή. Ειδικότερα, προβάλλει ότι, παρότι η εν λόγω Επιτροπή, κατά την αξιολόγηση των ισχυρισμών του, έκρινε ότι η ανάπτυξη κάποιων εξ αυτών, κατά την προφορική του συνέντευξη στον πρώτο βαθμό, χαρακτηριζόταν από ασάφειες και αντιφάσεις, δεν τον κάλεσε σε προφορική ακρόαση, ενώπιόν της, παρά τη σχετική υποχρέωση που είχε βάσει των οριζόμενων στην προρρηθείσα διάταξη του άρθρου 97 του ν.4636/2019, προκειμένου να διαμορφώσει ίδια γνώμη αναφορικά με την αξιοπιστία του αλλά αρκέσθηκε σχετικώς στα συμπεράσματα της πρωτοβάθμιας απόφασης που είχαν εξαχθεί από τη διεξαχθείσα πλημμελώς από 01.07.2019 συνέντευξή του.

15. (...), σύμφωνα με τις διατάξεις που αναφέρθηκαν και όσα έγιναν ερμηνευτικώς δεκτά στη μείζονα σκέψη (βλ. ιδίως σκέψη 12), η Επιτροπή Προσφυγών, εφόσον διαπίστωσε ασάφειες και γενικολογίες στις δηλώσεις του αιτούντος, κατά την προφορική του συνέντευξη, στον πρώτο βαθμό, οι οποίες - όπως προκύπτει, από το αναφερόμενο στη σκέψη 13, περιεχόμενο της προσβαλλόμενης απόφασης - άσκησαν ουσιώδη επιρροή στην τελική απορριπτική κρίση της επί της ένδικης αίτησής του διεθνούς προστασίας, όφειλε κατά τον νόμο και, ειδικότερα, κατά τα οριζόμενα στο άρθρο 97 περ. β του ν.4636/2019, να καλέσει τον αιτούντα σε προφορική ακρόαση ενώπιόν της προκειμένου, αν ήταν δυνατόν, να αρθούν οι ασάφειες και να διευκρινισθούν οι κρίσιμοι για την αξιολόγηση του αιτήματος ισχυρισμοί του πριν από την έκδοση της προσβαλλόμενης απόφασής της. Ενόψει δε του ότι η προφορική ακρόαση του αιτούντος διεθνή προστασία, ενώπιον της Επιτροπής Προσφυγών, είναι επιβεβλημένη στην περίπτωση που διαπιστώνονται ασάφειες και κενά κατά την διενεργηθείσα πρωτοβαθμίως συνέντευξή του, προκειμένου να θεραπευθούν οι πλημμέλειες που εμφιλοχώρησαν κατά τη συνέντευξη αυτή, η οποία έχει πρωταρχική σημασία κατά τη διαδικασία εξέτασης της αίτησης διεθνούς προστασίας (*πρβλ.* ΔΕΕ, απόφαση Addis, σκέψη 70), η ανωτέρω παράλειψη της Επιτροπής δεν δύναται να θεραπευθεί από μόνο το γεγονός ότι ο αιτών είχε, πάντως, τη δυνατότητα να προβάλει τους σχετικούς ισχυρισμούς του με την ενδικοφανή του προσφυγή και το (πράγματι, εν προκειμένω, υποβληθέν) επ' αυτής υπόμνημα, ενώπιον της Επιτροπής, ενώ, άμοιρο επιρροής, από

την άποψη που ενδιαφέρει εν προκειμένω, είναι και το γεγονός ότι, όπως προκύπτει από το οικείο πρακτικό συνέντευξης του αιτούντος, στο τέλος της συνέντευξής του αυτός ρωτήθηκε εάν επιθυμεί να προσθέσει ο,τιδήποτε άλλο. Και τούτο διότι με αυτόν τον τρόπο δεν απαλλάσσεται ο διενεργών τη συνέντευξη από την υποχρέωση υποβολής των κατάλληλων για την άρση των ασαφειών και την πλήρωση των κενών ερωτημάτων προς τον αιτούντα διεθνή προστασία (βλ. σχετικώς ΣΤΕ 1371/2023, σκ. 18). Κατά συνέπεια, ο σχετικός λόγος πρέπει να γίνει δεκτός ως βάσιμος και η προσβαλλόμενη απόφαση πρέπει να ακυρωθεί, παρελκούσης ως αλυσιτελούς της έρευνας των λοιπών λόγων ακύρωσης.

16. (...), κατ'ακολουθίαν των ανωτέρω, η κρινόμενη αίτηση πρέπει να γίνει δεκτή, να ακυρωθεί η προσβαλλόμενη απόφαση και η υπόθεση να αναπεμφθεί στη Διοίκηση, προκειμένου να κριθεί από την αρμόδια Ανεξάρτητη Επιτροπή Προσφυγών μετά την τήρηση της νόμιμης διαδικασίας με την κλήση του αιτούντος προς προφορική ακρόαση. (...).

Δέχεται την αίτηση.

ΑΔ748/2024

Μεταγενέστερο αίτημα – Διαδικασία Παραδεκτού – Αίτηση ακύρωσης – Ακτή Ελεφαντοστού – Άγαμη γυναίκα – Σοβαρή ασθένεια – ΑΓΓΟ - Ακρωτηριασμός Γυναικείων Γεννητικών Οργάνων – Έμφυλη βία – Δίωξη λόγω συμμετοχής σε ιδιαίτερη κοινωνική ομάδα – Απουσία συστήματος υγειονομικής περίθαλψης στη χώρα καταγωγής – Μη νόμιμη αιτιολογία – Απορρίπτει την αίτηση

Διοικητικό Πρωτοδικείο Αθηνών
Τμήμα 21ο Τριμελές/ Ακυρωτική Διαδικασία
Αριθμός Απόφασης: ΑΔ 748/2024
Ημερομηνία δημοσίευσης: 12.09.2024
Εισηγήτρια Δικαστής: Χαλαμπαλή Ηλιάνα Ι.

1. (...) με την κρινόμενη αίτηση, (...), ζητείται παραδεκτός, η ακύρωση της υπ' αριθμ. 446245/1.8.2022 απόφασης β' βαθμού της 1ης Ανεξάρτητης Επιτροπής Προσφυγών. Με την απόφαση αυτή απερρίφθη η από 22.3.2022 προσφυγή που άσκησε η αιτούσα κατά της υπ' αριθμ. 426931/1.12.2021 απόφασης του Αυτοτελούς Κλιμακίου Ασύλου Νίκαιας, με την οποία απερρίφθη η από 4.8.2021 αίτησή της για χορήγηση διεθνούς προστασίας. (...)

4. (...) η κυρωθείσα με το άρθρο 1 του ν.4531/2018 (Α'62) Σύμβαση του Συμβουλίου της Ευρώπης για την Πρόληψη και την Καταπολέμηση της Βίας κατά των γυναικών και της Ενδοοικογενειακής Βίας και προσαρμογή της ελληνικής νομοθεσίας ορίζει στο άρθρο 60 ότι: «1. Τα Μέρη λαμβάνουν τα αναγκαία νομοθετικά ή άλλα μέτρα προκειμένου να διασφαλίσουν ότι η βασιζόμενη στο φύλο βία κατά των γυναικών δύναται να αναγνωρισθεί ως μια μορφή δίωξης υπό την έννοια του άρθρου 1, Α(2) της Σύμβασης του 1951 για το Καθεστώς των Προσφύγων, καθώς και ως σοβαρή μορφή βλάβης που οδηγεί στη χορήγηση συμπληρωματικής/επικουρικής προστασίας. 2. Τα Μέρη διασφαλίζουν ότι μια ερμηνεία ευαίσθητη προς τη διάσταση του φύλου δίδεται σε κάθε έναν από τους λόγους που αναφέρονται στην Σύμβαση και ότι, οσάκις στοιχειοθετείται ότι ο φόβος δίωξης αναφέρεται σε έναν ή περισσότερους από τους παραπάνω λόγους, θα χορηγείται καθεστώς πρόσφυγα στους αιτούντες σύμφωνα με τα εφαρμοστέα σχετικά κείμενα. 3. Τα Μέρη λαμβάνουν τα αναγκαία νομοθετικά ή άλλα μέτρα προκειμένου να αναπτύξουν ευαίσθητες προς το φύλο διαδικασίες υποδοχής και υποστηρικτικές υπηρεσίες για τους αιτούντες άσυλο, καθώς και κατευθυντήριες οδηγίες και διαδικασίες ασύλου ευαίσθητες προς το φύλο, συμπεριλαμβανομένης της διαδικασίας καθορισμού του καθεστώτος του πρόσφυγα και της αίτησης παροχής διεθνούς προστασίας.» και στο άρθρο 61 ότι: «1. Τα μέρη λαμβάνουν τα αναγκαία νομοθετικά ή άλλα μέτρα για το σεβασμό της αρχής της μη επαναπροώθησης σύμφωνα με τις υφιστάμενες υποχρεώσεις τους από το διεθνές δίκαιο. 2. Τα Μέρη λαμβάνουν όλα τα αναγκαία νομοθετικά ή άλλα μέτρα προκειμένου να διασφαλίσουν ότι τα θύματα της βίας κατά των γυναικών που χρειάζονται προστασία, ανεξάρτητα από το καθεστώς ή τον τόπο διαμονής τους, δεν θα επαναπροωθούνται κάτω από οποιοδήποτε συνθήκες σε οποιαδήποτε χώρα όπου η ζωή τους θα μπορούσε να τεθεί σε κίνδυνο ή όπου θα μπορούσαν να υποβληθούν σε βασανιστήρια ή απάνθρωπη ή ταπεινωτική μεταχείριση ή τιμωρία.».

6. (...), στην προκείμενη περίπτωση από τα στοιχεία της δικογραφίας προκύπτουν τα ακόλουθα: Η αιτούσα, υπήκοος Ακτής Ελεφαντοστού, (...), με την από 2.11.2018 (αρχική) αίτηση που υπέβαλε στο Περιφερειακό Γραφείο Ασύλου (Π.Γ.Α.) Σάμου ζήτησε την χορήγηση διεθνούς προστασίας, δηλώνοντας (...) ότι δεν επιθυμεί να επιστρέψει στη χώρα καταγωγής της, διότι δεν είναι επιθυμητή από την οικογένειά της, καθώς και από την οικογένεια του συζύγου της, ενώ επιθυμεί να βρει θεραπεία στο πρόβλημα υγείας της. Στην προγραμματισμένη συνέντευξη, (...) δήλωσε ότι εγκατέλειψε τη χώρα της, καθώς ανακάλυψε ότι πάσχει από τον ιό HIV. (...), δήλωσε [επίσης] ότι οι κόρες της θα ανακαλυφθούν και θα αναγκαστεί

να τις επιστρέψει στην οικογένεια του πρώην συζύγου της, από την οποία θα υποχρεωθούν στο μέλλον να υποστούν κλειτοριδεκτομή. Επίσης, δήλωσε ότι (...) φοβάται την περιθωριοποίηση που θα υποστεί ξανά, εξαιτίας του ιού HIV. Η ως άνω αίτηση απερρίφθη (...). Ακολούθως, η αιτούσα υπέβαλε στο ως άνω Π.Γ.Α., στις 8.8.2021, μεταγενέστερη αίτηση χορήγησης διεθνούς προστασίας, κατά την καταγραφή της οποίας δήλωσε ότι δεν επιθυμεί να επιστρέψει στη χώρα καταγωγής της, διότι έχει πέσει θύμα σεξουαλικής κακοποίησης και ακρωτηριασμού των γεννητικών της οργάνων λόγω της θρησκείας της, ενώ ο σύζυγός της της μετέδωσε τον ιό HIV, εξαιτίας του οποίου θέλουν να τη σκοτώσουν. (...) ανέφερε πως όταν η ίδια ήταν 10 ετών υποβλήθηκε σε κλειτοριδεκτομή και ύστερα, σε ηλικία 15 ετών, δόθηκε από τον θείο της (...) για γάμο σε κάποιον άνδρα, με τον οποίο απέκτησε τρία παιδιά, δύο δίδυμα κορίτσια και ένα αγόρι, ενώ συμβίωναν όλοι μαζί με δύο ακόμη γυναίκες και τα τέκνα που είχε αποκτήσει ο σύζυγός της από αυτές (...). Ο σύζυγός της εν τέλει απεβίωσε (...), αφού πρώτα νοσηλεύτηκε και διαπιστώθηκε ότι έπασχε από AIDS. (...) διαπιστώθηκε ότι και η ίδια είχε μολυνθεί με AIDS και ηπατίτιδα· μετά το πέρας των ημερών που διαρκεί το πένθος στην Ακτή Ελεφαντοστού (4 μήνες και 10 ημέρες), η οικογένεια του συζύγου της ήθελε να την παντρεύει με τον αδελφό του θανόντος συζύγου της και μικρότερο γιο της οικογένειας, όπως ορίζει η κουλτούρα στη χώρα. (...). Ωστόσο, η αιτούσα δεν ήθελε να ξαναπαντρευτεί εξαιτίας όσων είχε βιώσει και, επειδή ο άντρας της είχε κολλήσει AIDS, τα πράγματα έγιναν χειρότερα γι' αυτήν. Συγκεκριμένα, δήλωσε ότι η οικογένεια του θανόντος συζύγου της άλλαξαν γνώμη σχετικά με το γάμο και την επέστρεψαν πίσω στην οικογένειά της, δηλαδή στον θείο της και τη γυναίκα του, ενώ κράτησαν τα παιδιά της. Όσο ζούσε μαζί τους κανείς δεν την ακουμπούσε, έτρωγε ξεχωριστά από την υπόλοιπη οικογένεια, όταν έπινε νερό δεν ακουμπούσε κανείς το ποτήρι της και γενικά φοβόντουσαν μήπως κολλήσουν. (...) Ισχυρίστηκε μάλιστα ότι τελικά προσπάθησαν να την δηλητηριάσουν (...). Μετά από αυτό το περιστατικό, αποφάσισε να εγκαταλείψει τη χώρα, (...). Πριν φύγει, ωστόσο, για να σώσει τα κορίτσια από την κλειτοριδεκτομή, την οποία είχε υποστεί και η ίδια στην ηλικία των 10 ετών, στην οποία πλησίαζαν, τα πήρε από την οικογένεια του συζύγου της και τα άφησε σε μια φίλη της να τα μεγαλώσει, (...), ενώ το αγόρι το άφησε με την οικογένεια του συζύγου της. (...) Αναφορικά με τους λόγους για τους οποίους δεν επιθυμεί να επιστρέψει στη χώρα καταγωγής της, ανέφερε πως λόγω της ασθένειας που αντιμετωπίζει δεν μπορεί να ζήσει στην Ακτή Ελεφαντοστού, όπου βιώνει ισχυρό κοινωνικό αποκλεισμό και επίσης δεν έχει απολύτως κανένα υποστηρικτικό δίκτυο. (...) Η ως άνω υποβληθείσα μεταγενέστερη αίτησή της (...) απερρίφθη ως αβάσιμη (...). Με την ίδια απόφαση διατάχθηκε η επιστροφή της αιτούσας στη χώρα καταγωγής της. Κατά της ανωτέρω αποφάσεως η αιτούσα άσκησε (...) ενδικοφανή προσφυγή, η οποία απερρίφθη ως αβάσιμη, (...), με την ίδια ως άνω αιτιολογία. (...)

7. (...), με την κρινόμενη αίτηση, η αιτούσα ζητεί την ακύρωση της ως άνω (...) αποφάσεως (...), υποστηρίζοντας ότι παρίσταται πλημμελώς αιτιολογημένη. Ειδικότερα, ισχυρίζεται ότι συντρέχουν στο πρόσωπό της οι προϋποθέσεις υπαγωγής στο καθεστώς του πρόσφυγα, καθώς ο FGM (...) είναι μία μορφή βίας με βάση το φύλο και όλοι οι τύποι FGM είναι επιβλαβείς και παραβιάζουν μια σειρά από ανθρώπινα δικαιώματα των κοριτσιών και των γυναικών· μία γυναίκα ή ένα κορίτσι που έχει ήδη υποβληθεί στην πρακτική αυτή πριν ζητήσει άσυλο, μπορεί να εξακολουθεί να έχει βάσιμο φόβο μελλοντικής δίωξης λόγω της μόνιμης και μη αναστρέψιμης φύσης του FGM, επιπλέον, δε, ένα κορίτσι ή μία γυναίκα που έχει υποβληθεί σε FGM στα νεανικά της χρόνια μπορεί αργότερα να υποβληθεί σε εκ νέου αφαίρεση ή εκ νέου διήθηση, εάν η πρώτη διαδικασία θεωρηθεί ότι δεν ήταν πλήρης, κατά τη στιγμή του γάμου της ή της γέννησης του παιδιού της. Συναφώς, ισχυρίζεται ότι και στην περίπτωση του FGM υφίσταται δίωξη, σύμφωνα με το άρθρο 1 της Σύμβασης της Γενεύης, η οποία λόγω των συνεχόμενων και διαρκών συνεπειών της στο θύμα, οι οποίες έγκεινται σε συνέπειες στη σωματική, ψυχολογική, συναισθηματική και σεξουαλική υγεία της γυναίκας, παραμένει διαρκής· ακόμη κι αν δεν υπάρχει εύλογη πιθανότητα η γυναίκα να υποστεί εκ νέου κλειτοριδεκτομή, η δίωξη που επικαλείται το θύμα για το μέλλον είναι παρούσα ακόμη κι αν έχει διαφορετική μορφή, καθώς υπάρχει ακόμη σύνδεσμος με την δίωξη του παρελθόντος. (...).

Στη συνθήκη αυτή προστίθενται, κατά τους ισχυρισμούς της, ο εξαναγκασμός της σε γάμο με τον σύζυγό της, η κακομεταχείριση που υπέστη από τον ίδιο και τις δύο συζύγους του, η προσβολή της από τον ιό HIV, ο εξαναγκασμός της σε γάμο με τον αδελφό του συζύγου της, η κακομεταχείριση και ο στιγματισμός από την οικογένεια του θείου της και από οποιονδήποτε πληροφορείτο ότι ήταν φορέας του ιού. Επομένως, υποστηρίζει, δικαιούται να της χορηγηθεί διεθνής προστασία υπό τη μορφή του καθεστώτος του πρόσφυγα, καθώς α) υπήρξε θύμα έμφυλης βίας, η οποία συνίσταται, αφενός, στον εξαναγκασμό της σε γάμο με τον σύζυγό της και έπειτα με τον αδελφό του συζύγου της και, αφετέρου, στην υποβολή της σε πολλαπλά επεισόδια ακρωτηριασμού γεννητικών οργάνων, β) η έμφυλη βία αποτελεί μορφή δίωξης, γ) ο ακρωτηριασμός γεννητικών οργάνων αποτελεί μορφή διαρκούς δίωξης, καθώς οι συνέπειές της είναι μακροχρόνιες και ακολουθούν το θύμα δια βίου, δ) τα κράτη έχουν την υποχρέωση να προστατεύουν τις γυναίκες που έχουν υπάρξει θύματα βίας, μια πτυχή δε της προστασίας αυτής είναι και η διεθνής προστασία, ε) τα κράτη πρέπει να φροντίζουν ώστε τα θύματα έμφυλης βίας να μην επανατραυματίζονται ή/και επαστιγματίζονται και στ) δεδομένων όλων των περιστάσεων της κρινόμενης υπόθεσης, συντρέχουν συσσωρευμένες παραβιάσεις ανθρωπίνων δικαιωμάτων, οι οποίες συνιστούν δίωξη. (...). Περαιτέρω, ισχυρίζεται ότι συντρέχουν οι προϋποθέσεις υπαγωγής της σε καθεστώς επικουρικής προστασίας καθώς α) ο FGM συνιστά βασανιστήριο και σκληρή, απάνθρωπη ή εξευτελιστική μεταχείριση, όχι μόνο για τη χρονική στιγμή τέλεσης της πρακτικής ή για το χρονικό διάστημα που διαρκεί η ανάρρωση από αυτή, αλλά και εξαιτίας των συνεπειών της μετέπειτα και β) η αντιμετώπιση στη χώρα καταγωγής της, τόσο από την πλευρά του κράτους όσο και από την πλευρά της κοινωνίας, των ασθενών που πάσχουν από AIDS αποτελεί μα συνεχή εξευτελιστική μεταχείριση, την οποία υπέστη και η ίδια αφοτό διαγνώστηκε φορέας του ιού. Ο ανωτέρω λόγος ακυρώσεως, ωστόσο, και οι συναφείς μ' αυτόν ισχυρισμοί προβάλλονται αβασίμως. Τούτο, διότι η Επιτροπή αιτιολογημένα έκρινε ότι δεν συντρέχουν στο πρόσωπο της αιτούσας τόσο οι προϋποθέσεις αναγνώρισης της ιδιότητας του πρόσφυγα, όσο και οι προϋποθέσεις υπαγωγής σε καθεστώς επικουρικής προστασίας, αφού έλαβε υπόψη ότι α) οι ισχυρισμοί της περί ακραίου κοινωνικού αποκλεισμού της λόγω της ασθένειάς της (ιός HIV) και περιορισμένης πρόσβασης στη χώρα της σε υπηρεσίες υγειονομικής περίθαλψης, ως πιθανοί λόγοι στοιχειοθέτησης δίωξης, είχαν ήδη προβληθεί με την αρχική αίτηση χορήγησης διεθνούς προστασίας και είχαν εξεταστεί και απορριφθεί, τόσο σε πρώτο, όσο και σε δεύτερο βαθμό (...), β) μόνο το γεγονός ότι η αιτούσα υπέστη ενδοοικογενειακή βία και σεξουαλική κακοποίηση από τον πρώην σύζυγό της, καθώς και ακρωτηριασμό των γεννητικών οργάνων της σε ηλικία 10 ετών – ισχυρισμοί ως προς τους οποίους και μόνο κρίθηκε η μεταγενέστερη αίτησή της, (...) και,

συνεπώς, δεν συντρέχει εύλογη πιθανότητα να υποστεί κάτι τέτοιο σε περίπτωση επιστροφής της και άρα να διατρέξει κίνδυνο σχετιζόμενο με αυτήν, (...) και γ) από τις παρατιθέμενες στην προσβαλλόμενη απόφαση διεθνείς πηγές προκύπτει ότι η Abijan και η Ακτή Ελεφαντοστού, γενικότερα, δεν βρίσκεται, (...), σε κατάσταση ένοπλης σύρραξης, και, επομένως, δεν υπάρχουν ουσιώδεις λόγοι ώστε να εκτιμηθεί ότι η αιτούσα, ενόψει των προσωπικών περιστάσεών της (γυναίκα, χήρα, σουνίτισσα μουσουλμάνα, 34 ετών), επιστρέφοντας την Ακτή Ελεφαντοστού, θα αντιμετωπίσει, (...), πραγματικό κίνδυνο να εκτεθεί σε κίνδυνο βλάβης λόγω σοβαρής και προσωπικής απειλής κατά της ζωής ή της σωματικής της ακεραιότητας, ως άμαχης, λόγω αδιάκριτης άσκησης βίας σε κατάσταση διεθνούς ή εσωτερικής ένοπλης σύρραξης.

8. (...), περαιτέρω, η αιτούσα ισχυρίζεται ότι η προσβαλλόμενη απόφαση παραβιάζει την αρχή της μη επαναπροώθησης, καθώς διατάσσει την επιστροφή της στη χώρα καταγωγής της, όπου υπεβλήθη στο βασανιστήριο του ακρωτηριασμού των γεννητικών της οργάνων, υπήρξε θύμα έμφυλης βίας τόσο με την υποβολή της στον εν λόγω ακρωτηριασμό, όσο και με την επιβολή σ' αυτήν εξαναγκαστικού γάμου, ενώ είχε υποβληθεί σε πολλαπλές μορφές απάνθρωπης και εξευτελιστικής μεταχείρισης, τόσο εξαιτίας των προαναφερθέντων, όσο και εξαιτίας της κατάστασης της υγείας της ως φορέα του ιού HIV, λόγω της μη επαρκούς ιατροφαρμακευτικής περίθαλψής της, αλλά και λόγω του στιγματισμού της από την κοινωνία της Ακτής Ελεφαντοστού. Ο ισχυρισμός αυτός προβάλλεται αβασίμως, διότι δεν συντρέχουν εν προκειμένω οι όροι εφαρμογής της επικληθείσας ως άνω αρχής (...) οι δε επιμέρους ισχυρισμοί της περί ακραίου κοινωνικού αποκλεισμού της λόγω της ασθένειάς της και περιορισμένης πρόσβασης στη χώρα της σε υπηρεσίες υγειονομικής περίθαλψης, είχαν εξεταστεί και απορριφθεί, τόσο σε πρώτο, όσο και σε δεύτερο βαθμό με την υπ' αριθμ. 46381/17.12.2019 απόφαση του Π.Γ.Α. Θεσσαλονίκης και την υπ' αριθμ. 23543/11.1.2021 απόφαση της 3ης Ανεξάρτητης Επιτροπής Προσφυγών, αντίστοιχα. (...)

Απορρίπτει την αίτηση.

AΔ6/2025

Αρχικό αίτημα– Κατ' ουσίαν εξέταση – Αίτηση ακύρωσης – Ιράν – Άγαμος άνδρας – Δικαίωμα σε αποτελεσματικό ένδικο μέσο – Παράνομη επίδοση απόφασης μέσω ηλεκτρονικού ταχυδρομείου – Εκπρόθεσμη προσφυγή – Παροχή δωρεάν νομικής συνδρομής από δικηγόρους του Μητρώου της Υπηρεσίας Ασύλου – Παράβαση ουσιώδους τύπου της διαδικασίας – Δέχεται την αίτηση

Διοικητικό Πρωτοδικείο Θεσσαλονίκης
Τμήμα ΙΑ' Τριμελές / Ακυρωτική Διαδικασία
Αριθμός Απόφασης: ΑΔ 6/2025
Ημερομηνία Δημοσίευσης: 13.01.2025
Εισηγήτρια δικαστής: Τζέλλου Αλεξάνδρα Γ.
(...)

2. (...), με την αίτηση ζητείται, παραδεκτώς, η ακύρωση της με αριθ. πρωτ. 284155/17.11.2023 απόφασης της 2ης Ανεξάρτητης Επιτροπής Προσφυγών του Υπουργείου Μετανάστευσης και Ασύλου (σε τριμελή σύνθεση), με την οποία απορρίφθηκε, ως εκπρόθεσμη, η από 17.10.2023 προσφυγή που άσκησε ο αιτών κατά της με αριθ. 84119/30.8.2023 απόφασης του Περιφερειακού Γραφείου Ασύλου Θεσσαλονίκης. Με την τελευταία απόφαση είχε απορριφθεί η αίτησή του για χορήγηση διεθνούς προστασίας ως αβάσιμη. (...)

4. (...), στο άρθρο 87 του ν. 4939/2022 «Κύρωση Κώδικα Νομοθεσίας για την υποδοχή, τη διεθνή προστασία πολιτών τρίτων χωρών και ανιθαγενών και την προσωρινή προστασία σε περίπτωση μαζικής εισροής εκτοπισθέντων αλλοδαπών» (...) ορίζεται ότι: «1. ... 2. Οι αποφάσεις επί της αίτησης διεθνούς προστασίας ... επιδίδονται στον αιτούντα με μέριμνα της αρμόδιας Αρχής Παραλαβής, σύμφωνα με τα οριζόμενα στις επόμενες παραγράφους. 2. ... 3. Η επίδοση της απόφασης προς τον αιτούντα διενεργείται (α) αυτοπροσώπως στον αιτούντα ή (β) με συστημένη επιστολή που αποστέλλεται ταχυδρομικώς στη δηλωθείσα διεύθυνση κατοικίας ή διαμονής ή στον χώρο εργασίας, προσωπικώς στον ίδιο ή στον πληρεξούσιο δικηγόρο του ή στον εξουσιοδοτημένο σύμβουλο ή στον εκπρόσωπό του, σύμφωνα με το άρθρο 69 του παρόντος Κώδικα ή (γ) με ηλεκτρονικό ταχυδρομείο σε διεύθυνση που έχει δηλώσει ο αιτών στην Υπηρεσία Υποδοχής και Ταυτοποίησης ή την Υπηρεσία Ασύλου ή σε διεύθυνση που έχει δηλωθεί από τον πληρεξούσιο δικηγόρο του ή τον εξουσιοδοτημένο σύμβουλο ή τον εκπρόσωπό του ή (δ) σε ηλεκτρονική εφαρμογή που διαχειρίζεται η Υπηρεσία Ασύλου και στην οποία έχει πρόσβαση ο αιτών μέσω λογαριασμού που διατηρεί. Η προς επίδοση απόφαση που έχει διαβιβαστεί με ηλεκτρονικά μέσα στη δηλωθείσα κατά τα ανωτέρω ηλεκτρονική διεύθυνση του αιτούντος, θεωρείται ότι επιδόθηκε μετά την παρέλευση σαράντα οκτώ (48) ωρών από την ηλεκτρονική αποστολή της. Μαζί με την απόφαση, στην περίπτωση που η επίδοση διενεργείται στον αιτούντα σύμφωνα με τα ανωτέρω εδάφια, συνοδευτικό έντυπο σε γλώσσα που κατανοεί

ή ευλόγως θεωρείται ότι κατανοεί, και το οποίο εξηγεί με τρόπο απλό και προσιτό το περιεχόμενο του εγγράφου που επιδόθηκε, τις συνέπειές του για τον ίδιο και τις ενέργειες στις οποίες δύναται να προβεί ή εναλλακτικά δίνεται η διεύθυνση (url) σε ιστοσελίδα του Υπουργείου Μετανάστευσης και Ασύλου που περιλαμβάνει όλες αυτές τις πληροφορίες σε γλώσσα που κατανοεί ή ευλόγως θεωρείται ότι κατανοεί ο αιτών. ... 4. Σε περίπτωση που ο αιτών είναι κρατούμενος ή παραμένει σε Περιφερειακές Υπηρεσίες Υποδοχής και Ταυτοποίησης ή διαμένει σε Κέντρα Υποδοχής ή Φιλοξενίας, η απορριπτική απόφαση ή το απόσπασμα του διατακτικού της απόφασης που χορηγεί καθεστώς διεθνούς προστασίας και το συνοδευτικό επεξηγηματικό έγγραφο του τρίτου εδαφίου της παρ. 3 αποστέλλονται με κάθε πρόσφορο τρόπο στον Προϊστάμενο του οικείου Κέντρου ή καταστήματος ή εγκατάστασης, ο οποίος μεριμνά για την άμεση ανάρτηση ανακοίνωσης περί της σχετικής παραλαβής, καθώς και των ωρών παράδοσης και διανομής των εγγράφων στους αιτούντες για κάθε εργάσιμη ημέρα και ώρα, σε εμφανείς χώρους των εγκαταστάσεων και συντάσσει σχετική πράξη παραλαβής και ανάρτησης. Οι αιτούντες εξασφαλίζουν ότι προσέρχονται στο κέντρο εντός των ωρών παράδοσης και διανομής αλληλογραφίας, προκειμένου να τους επιδοθεί η σχετική αλληλογραφία. Για κάθε επίδοση στον αιτούντα συντάσσεται σχετική έκθεση επίδοσης. Η επίδοση θεωρείται ότι έχει συντελεστεί μετά την πάροδο τριών (3) ημερών από την ημερομηνία σύνταξης της σχετικής πράξης παραλαβής του πρώτου εδαφίου». Περαιτέρω, στο άρθρο 97 παρ. 1 του ως άνω νόμου ορίζεται ότι: «Ο αιτών δικαιούται να ασκήσει ενδικοφανή προσφυγή σύμφωνα με τα οριζόμενα στο παρόν άρθρο και στο άρθρο 102 ενώπιον της Αρχής Προσφυγών: α) Κατά της απόφασης που απορρίπτει αίτηση διεθνούς προστασίας ως αβάσιμη με την κανονική διαδικασία, καθώς και κατά της απόφασης με την οποία χορηγείται καθεστώς επικουρικής προστασίας κατά το μέρος που αφορά τη μη αναγνώριση του προσφεύγοντος ως πρόσφυγα, εντός τριάντα (30) ημερών από την επίδοση της απόφασης ή από τότε που τεκμαίρεται ότι ο προσφεύγων έλαβε γνώση, σύμφωνα με την παρ. 5 του άρθρου 87».

5. (...), εν προκειμένω, από τα στοιχεία της δικογραφίας προκύπτουν τα ακόλουθα: Ο αιτών, (...), υπέβαλε στο ΚΥΤ Διαβατών στις 26.1.2023 αίτημα διεθνούς προστασίας. Κατά την υποβολή του αιτήματός του δήλωσε ότι δεν επιθυμεί να επιστρέψει στην χώρα καταγωγής του, επειδή έχει συλληφθεί πολλές φορές και κινδυνεύει η ζωή του, (...). Κατά την προφορική συνέντευξη (...) δήλωσε ότι γεννήθηκε στο Ιράν και (...) για τους λόγους για τους οποίους εγκατέλειψε τη χώρα καταγωγής του δήλωσε αρχικά ότι το 2018 είχε κατηγορηθεί αδικώς για κατοχή αλκοόλ (...) συνελήφθη από τις Αρχές, οδηγήθηκε σε Α.Τ. όπου βασανίστηκε για οκτώ μερόνυχτα (...). Στην συνέχεια, ενάμισι έτος μετά (το 2019) και κατά την διάρκεια του Muharram, υποστήριξε ότι αφού συνελήφθη από τις Αρχές σε πάρκο με φιλικά του πρόσωπα, όπου κάπνιζαν ναργιλέ και έπαιζαν χαρτιά, (...) κρατήθηκαν μέχρι το επόμενο πρωί, βασανίστηκαν και στην συνέχεια αφέθηκαν ελεύθεροι, αφού τους δόθηκε έγγραφο, πάρθηκαν δακτυλικά αποτυπώματά τους και τους έγινε σύσταση. Τέλος, ο αιτών δήλωσε ότι παραβρέθηκε σε περιστατικό έξω από κάποιο μαγαζί όπου ο ιδιοκτήτης τσακωνόταν με κάποιο πελάτη. Όταν πήγε η αστυνομία να καταγράψει το συμβάν, ο ένας εκ των εμπλεκόμενων προσπάθησε να δωροδοκήσει τον αστυνομικό και ο αιτών βιντεοσκόπησε το περιστατικό. Ενάμιση χρόνο μετά, είχε διένεξη με φιλικό του πρόσωπο για το ρόλο της αστυνομίας και με αφορμή αυτή την διένεξη έδειξε στον φίλο του το βίντεο με την προσπάθεια δωροδοκίας. Ο φίλος του αυτός μετά από δύο με τρεις ημέρες επισκέφθηκε τον αιτούντα και με κάποια πρόφαση κατάφερε να του πάρει το κινητό, να αντιγράψει το βίντεο και να το παραδώσει στις Αρχές. Όπως ανέφερε, εν συνεχεία, έλαβε κλήση να παρουσιαστεί σε δικαστήριο χωρίς να διευκρινίζεται ο λόγος, δεν παρουσιάστηκε και του επιδόθηκε νέα κλήση. Κατά τα αναφερόμενα από τον αιτούντα, αυτός αγνόησε και την δεύτερη κλήση, παρέμεινε για μία ημέρα ακόμα στην χώρα του προκειμένου να προετοιμαστεί και, ακολούθως, εγκατέλειψε το Ιράν. Εν συνέχεια πληροφορήθηκε ότι οι Αρχές συνέλαβαν και βασάνισαν τον αδελφό του προκειμένου να εξαναγκάσουν τον ίδιο (τον αιτούντα) να παραδοθεί(...). Με την με την με αριθ. 84119/30.8.2023 απόφαση του Περιφερειακού Γραφείου Ασύλου Θεσσαλονίκης οι ισχυρισμοί του αιτούντος σχετικά με τη διαρροή του βίντεο με τη δωροδοκία, τις θρησκευτικές του πεποιθήσεις και την απομάκρυνσή του από το Ισλάμ, καθώς και τη σύλληψή του εξαιτίας του γεγονότος ότι υπήρξε συνωνυμία μεταξύ του ιδίου και ατόμου που κατείχε 400 λίτρα αλκοόλ κρίθηκαν ως μη αξιόπιστοι. Αντίθετα, τέλος, ως αξιόπιστοι κρίθηκαν οι ισχυρισμοί του αιτούντος ότι εξαιτίας του γεγονότος ότι κατά την περίοδο του Muharram έπαιζε χαρτιά και κάπνιζε ναργιλέ δημοσίως, οδηγήθηκε σε αστυνομικό τμήμα από άνδρες της αστυνομίας με πολιτικά και αφού ξυλοκοπήθηκε και του έγιναν οι ανάλογες συστάσεις αφέθηκε. Ενόψει όλων των ανωτέρω, με την ως άνω (...) απόφαση του Περιφερειακού Γραφείου Ασύλου Θεσσαλονίκης απορρίφθηκε σε πρώτο βαθμό το αίτημα του αιτούντος για χορήγηση διεθνούς προστασίας, αφού κρίθηκε ότι δεν πληρούνται οι προϋποθέσεις αναγνώρισης σε αυτόν της προσφυγικής ιδιότητας ούτε υπαγωγής του σε καθεστώς επικουρικής προστασίας, εφόσον εκτιμήθηκε ότι στο Ιράν δεν υφίστανται συνθήκες διεθνούς ή εσωτερικής ένοπλης σύρραξης. (...). Η ως άνω απόφαση επιδόθηκε στον αιτούντα μέσω ηλεκτρονικού ταχυδρομείου στις 30.8.2023 (...) στην δηλωθείσα από τον αιτούντα, κατά τη διεξαγωγή της προφορικής συνέντευξης, διεύθυνση ηλεκτρονικού ταχυδρομείου (...), ενώ με το συνοδευτικό της απόφασης έγγραφο ο τελευταίος ενημερώθηκε ότι κατ' αυτής μπορεί να ασκήσει ενδικοφανή προσφυγή εντός προθεσμίας τριάντα (30) ημερών από την επίδοση ή γνώση της απόφασης, η οποία σε περίπτωση αποστολής της μέσω ηλεκτρονικού ταχυδρομείου θεωρείται ότι έχει συντελεστεί 48 ώρες από της αποστολής του σχετικού μηνύματος. Κατ' αυτής ο αιτών άσκησε την από 17.10.2023 προσφυγή του (...), με την οποία ζήτησε την ακύρωση της πρωτοβάθμιας απόφασης και την επανεξέταση της αίτησής του προβάλλοντας, μεταξύ άλλων, ότι η προσφυγή του ασκήθηκε εμπροθέσμως, διότι η προσβαλλόμενη απόφαση απεστάλη μεν στη δηλωθείσα από αυτόν διεύθυνση ηλεκτρονικού ταχυδρομείου, κατέληξε, όμως, στην ανεπιθύμητη αλληλογραφία (spam), ενώ το αποδεικτικό επίδοσης αυτής δεν αναρτήθηκε στο σύστημα με αποτέλεσμα να λάβει για πρώτη φορά γνώση αυτής στις 27.9.2023, όταν η δικηγόρος του προσήλθε στην υπηρεσία Ασύλου και αιτήθηκε αντίγραφο του φακέλου του. Εντέλει, με την ήδη προσβαλλόμενη απόφαση της 2ης Επιτροπής Προσφυγών, η προσφυγή του αιτούντος απορρίφθηκε ως εκπρόθεσμη, με την αιτιολογία ότι η επικαλούμενη από τον αιτούντα αρχειοθέτηση του σχετικού μηνύματος ηλεκτρονικής αλληλογραφίας δεν αποδεικνύεται, καθώς και ότι, εν προκειμένω, δεν προκύπτει ότι συνέτρεξε στο πρόσωπο του αιτούντος λόγος ανωτέρας βίας.

6. (...), με την κρινόμενη αίτηση, ο αιτών ζητεί την ακύρωση της προσβαλλόμενης απόφασης επαναλαμβάνοντας, καταρχάς, όσα προέβαλε με την ασκηθείσα προσφυγή του ως προς την επίδοση σε αυτόν της πρωτοβάθμιας απόφασης μέσω μηνύματος ηλεκτρονικού ταχυδρομείου, που καταχωρήθηκε στην ανεπιθύμητη αλληλογραφία (spam). Συναφώς, υποστηρίζει ότι, κατ' αποτέλεσμα, ο ίδιος πληροφορήθηκε το περιεχόμενο της απόφασης μόλις στις 27.9.2023 μέσω της δικηγόρου του και ότι, συνεπώς, εν προκειμένω, η προσφυγή του ασκήθηκε εμπρόθεσμα, η δε απόφαση της Επιτροπής Προσφυγών που έκρινε διαφορετικά, εκδόθηκε κατά παραβίαση του δικαιώματός του σε άσκηση αποτελεσματικής προσφυγής, κατ' άρθρα 13 της Ε.Σ.Δ.Α. και 47 του Χάρτη Θεμελιωδών Δικαιωμάτων, με αποτέλεσμα αυτός να στερηθεί την εξέταση του αιτήματός του σε δεύτερο βαθμό, στην ουσία. Επιπλέον, προβάλλει ότι ο ίδιος διαμένει από 17.2.2023 έως και σήμερα στη Δομή Φιλοξενίας προσφύγων (...), ως εκ τούτου, μη νομίμως δεν τηρήθηκε, εν προκειμένω, η προβλεπόμενη – ειδικά για τους διαμένοντες σε δομές – διαδικασία επίδοσης του άρθρου 87 παρ. 4 του ν. 4939/2022. Τέλος, προσθέτει ότι αν και ο ίδιος υπέβαλε αίτηση, κατ' άρθρο 76 παρ. 3 του ν. 4939/2022, για παροχή νομικής συνδρομής, εντός της τριακονθήμερης προθεσμίας του άρθρου 97 παρ. 1 του ν. 4939/2022, ήτοι στις 27.9.2023, η απόφαση της Υπηρεσίας Ασύλου περί διορισμού δικηγόρου έλαβε χώρα με καθυστέρηση, χωρίς υπαιτιότητά του, τρεις (3) ημέρες μετά την παρέλευση της ως άνω προθεσμίας (στις 5.10.2023), με αποτέλεσμα η ένδικη προσφυγή να κατατεθεί εντέλει στις 17.10.2023 και να απορριφθεί από την Επιτροπή Προσφυγών ως απαράδεκτη. (...)

7. (...), στην προκειμένη περίπτωση, ο αιτών, κατά τον χρόνο εξέτασης του ένδικου αιτήματος διεθνούς προστασίας, αλλά και κατά τον χρόνο έκδοσης και επίδοσης της πρωτοβάθμιας απορριπτικής του αιτήματός του απόφασης διέμενε στην Ελεγχόμενη Δομή Προσωρινής Φιλοξενίας Αιτούντων Άσυλο (...). Ενόψει τούτου και δεδομένου ότι, κατά την ειδική διάταξη της παρ. 4 του άρθρου 87 του ν. 4939/2022, στην περίπτωση που οι αιτούντες διαμένουν σε κέντρα φιλοξενίας, η επίδοση των απορριπτικών αποφάσεων γίνεται κατά την προβλεπόμενη ειδικώς στην εν λόγω διάταξη διαδικασία, η οποία ως ειδικότερη διάταξη υπερισχύει της γενικής διάταξης της παρ. 3 του άρθρου 87 του ν. 4939/2022, λαμβάνοντας περαιτέρω υπόψη ότι, εν προκειμένω, η παραπάνω διαδικασία επίδοσης δεν τηρήθηκε, το Δικαστήριο κρίνει ότι η κρινόμενη αίτηση πρέπει να γίνει δεκτή, να ακυρωθεί η προσβαλλόμενη απόφαση και η υπόθεση να αναπεμφθεί στη Διοίκηση για να κριθεί από την αρμόδια Επιτροπή Προσφυγών κατ' ουσία. (...)

Δέχεται την αίτηση ακύρωσης.

ΑΔ91/2025

Αρχικό αίτημα – Κατ' ουσίαν εξέταση – Αίτηση ακύρωσης – Αφγανιστάν – Μόνος άνδρας – Δίωξη λόγω θρησκείας – Δίωξη λόγω συμμετοχής σε ιδιαίτερη κοινωνική ομάδα – Εθνοτική μειονότητα – Αποκλεισμός από τη διεθνή προστασία – Κίνδυνος νέας δίωξης σε περίπτωση επιστροφής στη χώρα καταγωγής – Ακύρωση απόφασης επιστροφής – Αρχή της μη επαναπροώθησης – Απορρίπτει την αίτηση

Διοικητικό Πρωτοδικείο Θεσσαλονίκης
Τμήμα Β' Τριμελές / Ακυρωτική Διαδικασία
Αριθμός απόφασης: ΑΔ 91/2025
Ημερομηνία δημοσίευσης: 30.4.2025
Εισηγητής Δικαστής: Στυλιανός Ι. Παπαδόπουλος

(...)

2. (...), με την αίτηση αυτή ο αιτών επιδιώκει, παραδεκτώς, την ακύρωση της IP/87019/31.8.2023 απόφασης της 5ης Ανεξάρτητης Επιτροπής Προσφυγών του Υπουργείου Μετανάστευσης και Ασύλου, υπό τριμελή σύνθεση, με την οποία απορρίφθηκε ενδικοφανής προσφυγή του κατά της 189198/31.3.2023 απόφασης του Περιφερειακού Γραφείου Ασύλου Θεσσαλονίκης, με την οποία είχε απορριφθεί αιτημά του για χορήγηση διεθνούς προστασίας.

3. (...), στο άρθρο 78 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης (...) προβλέπεται ότι: «1. Η Ένωση αναπτύσσει κοινή πολιτική στους τομείς του ασύλου, της επικουρικής προστασίας και της προσωρινής προστασίας με στόχο να παρέχεται το κατάλληλο καθεστώς σε οποιοδήποτε υπήκοο τρίτης χώρας χρήζει διεθνούς προστασίας και να εξασφαλίζεται η τήρηση της αρχής της μη επαναπροώθησης. (...)

4. (...), βάσει του προεκτεθέντος άρθρου 78 της ΣΛΕΕ εκδόθηκε η 2011/95/ΕΕ Οδηγία του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 13ης Δεκεμβρίου 2011 «σχετικά με τις απαιτήσεις για την αναγνώριση των υπηκόων τρίτων χωρών

ή των απάτριδων ως δικαιούχων διεθνούς προστασίας, για ένα ενιαίο καθεστώς για τους πρόσφυγες ή για τα άτομα που δικαιούνται επικουρική προστασία και για το περιεχόμενο της παρεχόμενης προστασίας» (ΕΕ L337/9). (...) Η ανωτέρω Οδηγία μεταφέρθηκε εκ νέου στην εθνική έννομη τάξη με τον ν. 4939/2022 «Κύρωση Κώδικα Νομοθεσίας για την υποδοχή, τη διεθνή προστασία πολιτών τρίτων χωρών και ανιθαγενών και την προσωρινή προστασία σε περίπτωση μαζικής εισροής εκτοπισθέντων αλλοδαπών» (ΦΕΚ Α' 111), στον οποίο προβλέπεται στο άρθρο 1, ότι: «(...) 3. Η αξιολόγηση της αίτησης διεθνούς προστασίας γίνεται σε εξατομικευμένη βάση και περιλαμβάνει τη συνεκτίμηση: α) των συναφών στοιχείων που σχετίζονται με τη χώρα καταγωγής κατά τον χρόνο λήψης της απόφασης, συμπεριλαμβανομένης της νομοθεσίας της χώρας αυτής και του τρόπου εφαρμογής της, β) των συναφών δηλώσεων και των εγγράφων που υπέβαλε ο αιτών, συμπεριλαμβανομένων των στοιχείων που επικαλείται σχετικά με το αν έχει ήδη ή ενδέχεται να υποστεί δίωξη ή σοβαρή βλάβη, γ) της ατομικής κατάστασης και των προσωπικών περιστάσεων του αιτούντος, όπως το προσωπικό ιστορικό, το φύλο και η ηλικία, ώστε να εκτιμηθεί αν, βάσει των προσωπικών περιστάσεων του αιτούντος, οι πράξεις στις οποίες έχει ήδη εκτεθεί ή θα μπορούσε να εκτεθεί ισοδυναμούν με δίωξη ή σοβαρή βλάβη, δ) του ενδεχόμενου οι δραστηριότητες του αιτούντος από τότε που εγκατέλειψε τη χώρα καταγωγής του να ανελήφθησαν με αποκλειστικό ή κύριο σκοπό τη δημιουργία των απαραίτητων συνθηκών για την υποβολή αίτησης διεθνούς προστασίας, ώστε να εκτιμηθεί αν ο ενδιαφερόμενος θα εκτεθεί, συνεπεία των δραστηριοτήτων αυτών, σε δίωξη ή σοβαρή βλάβη σε περίπτωση επιστροφής του στην εν λόγω χώρα, (...)» (...) στο άρθρο 11, [ορίζεται] ότι: «(...) 2. Πολίτης τρίτης χώρας ή ανιθαγενής αποκλείεται από το καθεστώς του πρόσφυγα όταν υπάρχουν σοβαροί λόγοι να θεωρείται ότι: α) έχει διαπράξει ... έγκλημα πολέμου ή έγκλημα κατά της ανθρωπότητας, όπως τα εγκλήματα αυτά ορίζονται στις οικείες διεθνείς συμβάσεις που έχουν καταρτισθεί με σκοπό τη θέσπιση διατάξεων σχετικών με τα εγκλήματα αυτά, β) ... 3. Η παρ. 2 έχει εφαρμογή και σε άτομα τα οποία είναι ηθικοί αυτουργοί ή συμμετέχουν άλλως στη διάπραξη των προβλεπόμενων στην εν λόγω παράγραφο εγκλημάτων ή πράξεων. Σε κάθε περίπτωση εκτιμάται η βαρύτητα της συμμετοχής», στο άρθρο 14, ότι: «Η σοβαρή βλάβη συνίσταται σε: α) θανατική ποινή ή εκτέλεση, ή β) βασανιστήρια ή απάνθρωπη ή εξευτελιστική μεταχείριση ή τιμωρία του αιτούντος στη χώρα καταγωγής του, ή γ) σοβαρή και προσωπική απειλή κατά της ζωής ή της σωματικής ακεραιότητας αμάχου λόγω αδιάκριτης ασκήσεως βίας σε καταστάσεις διεθνούς ή εσωτερικής ένοπλης σύρραξης». Στο άρθρο 16, ότι: «1. Πολίτης τρίτης χώρας ή ανιθαγενής δεν δικαιούται επικουρική προστασία όταν υπάρχουν σοβαροί λόγοι να θεωρείται ότι: α) έχει διαπράξει ... έγκλημα πολέμου ή έγκλημα κατά της ανθρωπότητας, όπως τα εγκλήματα αυτά ορίζονται στις οικείες διεθνείς συμβάσεις που έχουν καταρτισθεί με σκοπό τη θέσπιση διατάξεων σχετικών με τα εγκλήματα αυτά, β) ... 2. Οι διατάξεις της παρ. 1 έχουν εφαρμογή στα πρόσωπα που είναι ηθικοί αυτουργοί ή συμμετέχουν άλλως στη διάπραξη των εγκλημάτων ή πράξεων που αναφέρονται στην παράγραφο αυτή. Σε κάθε περίπτωση εκτιμάται η βαρύτητα της συμμετοχής (...)» και στο άρθρο 20 παρ. 1, ότι: «Οι αρμόδιες αρχές σέβονται την αρχή της μη επαναπροώθησης, σύμφωνα με τις διεθνείς υποχρεώσεις της χώρας».

5. (...), στο άρθρο 4 του Συμπληρωματικού Πρωτοκόλλου των Συμφωνιών της Γενεύης της 12ης Αυγούστου 1949 για την προστασία των θυμάτων μη διεθνών ένοπλων συρράξεων, που κυρώθηκε με το άρθρο μόνο του ν. 2105/1992 (ΦΕΚ Α' 196) προβλέπεται ότι: «(...) 3. Τα παιδιά πρέπει να τυγχάνουν της μέριμνας και βοήθειας που χρειάζονται, συγκεκριμένα: (...) (γ) τα παιδιά που δεν έχουν συμπληρώσει το δέκατο πέμπτο έτος της ηλικίας τους δεν θα στρατολογούνται στις ένοπλες δυνάμεις ή ομάδες ούτε θα επιτρέπεται να λαμβάνουν μέρος σε εχθροπραξίες. (...)». Περαιτέρω, στη Διεθνή Σύμβαση για τα δικαιώματα του παιδιού, που κυρώθηκε με τον ν. 2101/1992 (ΦΕΚ Α' 192) ορίζεται στο άρθρο 38, ότι: «(...) 2. Τα Συμβαλλόμενα Κράτη παίρνουν όλα τα δυνατά μέτρα για να διασφαλίσουν ότι τα πρόσωπα κάτω των δεκαπέντε ετών δεν θα συμμετέχουν αμέσως στις εχθροπραξίες. 3. Τα Συμβαλλόμενα Κράτη απέχουν από την επιστράτευση στις ένοπλες δυνάμεις τους κάθε προσώπου κάτω των δεκαπέντε ετών. Κατά την επιστράτευση ανάμεσα σε πρόσωπα άνω των δεκαπέντε ετών αλλά κάτω των δεκαοκτώ ετών, τα Συμβαλλόμενα Κράτη προσπαθούν να δίνουν προτεραιότητα στα πρόσωπα μεγαλύτερης ηλικίας. (...)», ενώ στο Προαιρετικό Πρωτόκολλο της Σύμβασης για τα Δικαιώματα του Παιδιού σε σχέση με την ανάμιξη παιδιών σε ένοπλη σύρραξη, που κυρώθηκε με το άρθρο πρώτο του ν. 3080/2002 (ΦΕΚ Α' 312) προβλέπεται στο άρθρο 1, ότι: «Τα Κράτη Μέρη θα λαμβάνουν κάθε εφικτό μέτρο για να εξασφαλίζουν ότι τα μέλη των ενόπλων δυνάμεων τους που δεν έχουν κλείσει ακόμη τα 18 δεν θα λαμβάνουν άμεσα μέρος σε εχθροπραξίες» και στο άρθρο 2, ότι: «Τα Κράτη Μέρη θα εξασφαλίζουν ότι πρόσωπα που δεν έχουν κλείσει ακόμη τα 18 δεν θα επιστρατεύονται υποχρεωτικά στις ένοπλες δυνάμεις τους».

6. (...), στο Καταστατικό του Διεθνούς Ποινικού Δικαστηρίου (Καταστατικό της Ρώμης), που κυρώθηκε το άρθρο πρώτο του ν. 3003/2002 (ΦΕΚ Α' 75) προβλέπεται στο άρθρο 1, ότι: «Δια του παρόντος ιδρύεται Διεθνές Ποινικό Δικαστήριο ("Το Δικαστήριο"). Τούτο θα αποτελεί μόνιμο θεσμό και θα δύναται να ασκεί τη δικαιοδοσία του επί προσώπων σε σχέση με τα σοβαρότερα εγκλήματα που ενδιαφέρουν τη διεθνή κοινότητα, όπως καθορίζονται στο παρόν Καταστατικό, και θα είναι συμπληρωματικό της δικαιοδοσίας των εθνικών ποινικών δικαστηρίων. (...) στο άρθρο 5, ότι: «Η δικαιοδοσία του Δικαστηρίου περιορίζεται στα σοβαρότερα εγκλήματα που ενδιαφέρουν τη διεθνή κοινότητα στο σύνολο της. Τα Δικαστήριο έχει δικαιοδοσία σύμφωνα με το παρόν Καταστατικό επί των ακόλουθων εγκλημάτων: (α) Το έγκλημα της γενοκτονίας. (β) Εγκλήματα κατά της ανθρωπότητας. (γ) Εγκλήματα πολέμου. (δ) Το έγκλημα της επίθεσης», στο άρθρο 8, ότι: «1. Το Δικαστήριο έχει δικαιοδοσία σε σχέση με εγκλήματα πολέμου ιδιαίτερα όταν διαπράχθηκαν ως μέρος σχεδίου ή πολιτικής ή ως μέρος ευρείας κλίμακας τέλεσης τέτοιων εγκλημάτων. 2. Για τους σκοπούς του παρόντος Καταστατικού, "εγκλήματα πολέμου" σημαίνει: (...), (β) Άλλες σημαντικές παραβιάσεις των νόμων και εθίμων που εφαρμόζονται στις διεθνείς ένοπλες συρράξεις εντός του καθιερωμένου πλαισίου του διεθνούς δικαίου και συγκεκριμένα οποιαδήποτε

από τις ακόλουθες πράξεις: (i) ... (xxvi) Στρατολόγηση παιδιών ηλικίας κάτω των δεκαπέντε ετών στις εθνικές ένοπλες δυνάμεις ή η χρησιμοποίηση τους για ενεργό συμμετοχή στις εχθροπραξίες. (...) (ε) Άλλες σημαντικές παραβιάσεις των νόμων και εθίμων που εφαρμόζονται σε ένοπλες συρράξεις μη διεθνούς χαρακτήρα, εντός του καθιερωμένου πλαισίου του διεθνούς δικαίου και, συγκεκριμένα, οποιαδήποτε από τις ακόλουθες πράξεις: (i) ... (vii) Στρατολόγηση παιδιών ηλικίας κάτω των δεκαπέντε ετών σε εθνικές ένοπλες δυνάμεις ή ομάδες ή χρησιμοποίηση τους για ενεργό συμμετοχή τους στις εχθροπραξίες. (viii) ... στ) Η παράγραφος 2 (ε) εφαρμόζεται σε ένοπλες συρράξεις μη διεθνούς χαρακτήρα και επομένως δεν εφαρμόζεται σε καταστάσεις εσωτερικών αναταραχών και εντάσεων όπως ταραχές, μεμονωμένες και σποραδικές πράξεις βίας ή άλλες πράξεις παρόμοιας φύσης. Εφαρμόζεται σε ένοπλες συρράξεις που λαμβάνουν χώρα στο έδαφος μιας χώρας όταν υπάρχει παρατεταμένη ένοπλη σύρραξη μεταξύ κυβερνητικών αρχών και οργανωμένων ενόπλων ομάδων ή μεταξύ τέτοιων ομάδων. (...) », στο άρθρο 25, ότι: «1. Το Δικαστήριο έχει δικαιοδοσία επί φυσικών προσώπων κατά το παρόν Καταστατικό. 2. Ο διαπράττων έγκλημα που εμπίπτει στη δικαιοδοσία του Δικαστηρίου ευθύνεται ατομικά και τιμωρείται κατά το παρόν Καταστατικό. 3. Κατά το παρόν Καταστατικό ευθύνεται ποινικά και τιμωρείται για έγκλημα που εμπίπτει στη δικαιοδοσία του Δικαστηρίου, όποιος: (α) διαπράττει τέτοιο έγκλημα, είτε ατομικά είτε μαζί με κάποιον άλλον ή μέσω κάποιου άλλου, ανεξαρτήτως αν το άλλο πρόσωπο υπέχει ποινική ευθύνη. (...)», στο άρθρο 30, ότι: «1. Αν δεν ορίζεται διαφορετικά, ένα πρόσωπο ευθύνεται ποινικά και τιμωρείται για έγκλημα που εμπίπτει στη δικαιοδοσία του Δικαστηρίου μόνο αν η αντικειμενική υπόσταση αυτού πραγματοποιήθηκε με πρόθεση και εν γνώσει, (...)», στο άρθρο 31, ότι: «1. Εκτός από τους άλλους λόγους άρσης της ποινικής ευθύνης, που περιέχονται στο παρόν Καταστατικό, ένα πρόσωπο δεν υπέχει ποινική ευθύνη, εάν, κατά τον χρόνο της συμπεριφοράς του: (...) (δ) η συμπεριφορά, η οποία φέρεται ότι συνιστά έγκλημα υπαγόμενο στη δικαιοδοσία του Δικαστηρίου, προεκλήθη με εξαναγκασμό κατόπιν απειλής επικείμενου θανάτου ή συνεχιζόμενης ή επικείμενης βαρείας σωματικής βλάβης εναντίον αυτού ή άλλου προσώπου, και τούτο ενεργεί αναγκαστικά και, ευλόγως για να αποφύγει την απειλή αυτή, με την προϋπόθεση ότι δεν έχει σκοπό να προκαλέσει βαρύτερη βλάβη από την απειλή που επεδίωξε να αποφύγει. Τέτοια απειλή μπορεί: (i) είτε να προέρχεται από άλλα πρόσωπα (ii) είτε να δημιουργείται από άλλες περιστάσεις πέραν του ελέγχου του. (...)» και στο άρθρο 33, ότι: «1. Το γεγονός ότι ένα έγκλημα που εμπίπτει στη δικαιοδοσία του Δικαστηρίου τελέστηκε από πρόσωπο συμμορφούμενο προς εντολή Κυβερνήσεως ή ανωτέρου, είτε στρατιωτικού είτε πολιτικού, δεν αναιρεί την ποινική του ευθύνη, εκτός αν τούτο: (α) είχε νομική υποχρέωση να υπακούει σε εντολές της Κυβερνήσεως ή του κατά περίπτωση ανωτέρου (β) δεν γνώριζε ότι η προσταγή ήταν παράνομη (γ) η προσταγή δεν ήταν καταφανώς παράνομη. (...)».

7. (...), στην προκειμένη περίπτωση από τα στοιχεία του διοικητικού φακέλου προκύπτουν τα εξής: Ο αιτών, γεννηθείς στις 22.10.1996, υπήκοος Αφγανιστάν, κατέθεσε στις 21.1.2020 αίτημα χορήγησης διεθνούς προστασίας στο Περιφερειακό Γραφείο Ασύλου Λέσβου, προβάλλοντας ότι στη χώρα καταγωγής του διατρέχει κίνδυνο να φυλακιστεί για πάνω από 16 έτη, καθώς στάλθηκε, από τις αρχές του Ιράν, στο οποίο γεννήθηκε και διέμενε σε όλη του τη ζωή, να πολεμήσει στη Συρία και οι αρχές του Αφγανιστάν τον αναζητούν, διότι πιστεύουν ότι πήγε να πολεμήσει εθελοντικά, καθόσον υπάρχουν σχετικές φωτογραφίες στα μέσα κοινωνικής δικτύωσης. (...) Κατά το διάστημα παραμονής του στην Qom του Ιράν είχε έγγραφα διαμονής και συγκεκριμένα κάρτα διαμονής (Amayesh card), ως τέκνο του πατέρα του, ο οποίος είχε το δικαίωμα χρήσης της κάρτας. (...) Περαιτέρω, δήλωσε ότι δεν επιθυμεί να επιστρέψει στη χώρα του για τρεις λόγους: α) επειδή ο ίδιος προσωπικά δεν έχει ζήσει στο Αφγανιστάν, β) επειδή είναι Σίιτης Χαζαρά και γ) επειδή κινδυνεύει η ζωή του με βάση την κατάσταση ασφαλείας που επικρατεί στην τελευταία χώρα. Σχετικά δε με τις δυσκολίες που θα αντιμετώπιζε σήμερα σε περίπτωση επιστροφής του στο Αφγανιστάν, κατέθεσε, μεταξύ άλλων, ότι όλοι οι Χαζαρά Σίιτες κινδυνεύουν σήμερα στο Αφγανιστάν, εξαιτίας της κατάστασης ασφαλείας, από τους Ταλιμπάν και ότι φοβάται πως θα τον αποκεφαλίσουν λόγω της θρησκείας του, ενώ, ακολούθως, δήλωσε ότι στο Αφγανιστάν κινδυνεύει η ζωή του, διότι πολέμησε, κατά το χρονικό διάστημα από το έτος 2015 έως το έτος 2018, με το σώμα των Fatemiyoun στη Συρία (...). (...) Ειδικότερα, κατέθεσε ότι, μετά από ένα διάγγελμα που εκδόθηκε από το κράτος του Ιράν, το 2015, ο ίδιος και η οικογένεια δέχτηκαν επίσκεψη στο σπίτι τους από δύο πρόσωπα με πολιτικά ρούχα, τα οποία ενημέρωσαν τον πατέρα του ότι για να αποκτήσουν εκ νέου νομιμοποιητικά έγγραφα, όπως διαβατήριο και άδεια διαμονής και να παραμείνει η οικογένεια του στο Ιράν, θα έπρεπε ένας από αυτούς να πολεμήσει στη Συρία. (...) Τότε ο αιτών σε συμφωνία με την οικογένεια του και με τον πατέρα του, έκρινε ότι ως μεγάλος υιός έπρεπε να συμμετέχει στον πόλεμο στη Συρία θεωρώντας ότι έτσι θα «ξεχρεώσει η οικογένεια του» «το χρέος για τα έγγραφα που τους είχε δώσει το Ιρανικό κράτος». Ο αιτών επίσης ανέφερε ότι την ημέρα εκείνη της επίσκεψης οι άντρες είπαν ότι πέρα από έγγραφα όποιος στρατευθεί στη Συρία θα λάμβανε και μισθό. (...) Σχετικά με τις δραστηριότητες που είχε στην πρώτη γραμμή, ο αιτών δήλωσε ότι οι δραστηριότητες του δεν είχαν κάτι το ιδιαίτερο, δεν βρισκόταν σε εξέλιξη κάποια επιχείρηση με συγκεκριμένο όνομα, ούτε έλαβε χώρα κάποια χαρακτηριστική μάχη (...). Όσον αφορά τις δραστηριότητές του, κατέθεσε ότι ως απλός στρατιώτης δεν είχε πρωτοβουλία, δεχόταν εντολές από ιρανούς αξιωματικούς και συγκεκριμένα συνταγματάρχες, (...). Ο αιτών είχε την ιδιότητα του απλού στρατιώτη και δεχόταν εντολές από Αφγανούς «αρχηγούς», με εξαίρεση το διάστημα 2017-2019, ήτοι τα δύο τελευταία χρόνια παραμονής του στην Συρία, οπότε και έλαβε αξίωμα και συγκεκριμένα έγινε αρχιλοχίας. (...) Ειδικότερα, σχετικά με τους στρατιώτες παιδιά, ηλικίας 13 ετών και άνω, που υπήρχαν στο λόχο του κατέθεσε ότι δεν διάλεγε ο ίδιος τα άτομα που βρίσκονταν στο λόχο του, ούτε είχε δικαίωμα/ άδεια να εκφραστεί θετικά ή αρνητικά ως προς την πρακτική αυτή, σε κάθε περίπτωση, όμως, οι ανήλικοι βρίσκονταν υπό την εντολή του και ο ίδιος τους εκπαιδευε, τους μετέφερε και τους καθοδηγούσε στις μάχες που συμμετείχαν. (...) Περαιτέρω, ο ίδιος κατέθεσε ότι ναι μεν αισθανόταν άσχημα για τα παιδιά αυτά, γιατί καταλάβαινε ότι ήρθαν στη Συρία για τα έγγραφα, αλλά βρισκόταν υπό την εντολή του αρχηγού του τάγματος και εφόσον αυτή ήταν να συμμετέχουν τα ανήλικα όπως και οι υπόλοιποι στρατιώτες στην μάχη, δεν υπήρχε διαφορά ανάμεσα σε ενήλικους και

ανήλικους και δεν μπορούσε να μην τα χρησιμοποιήσει εκεί, γιατί θα μπορούσαν να τον τιμωρήσουν απομακρύνοντας τον από την θέση του αρχιλοχία, με αποτέλεσμα να χάσει τον μισθό του. Σε ερώτηση δε του χειριστή αν θεωρούσε παράνομο να συμμετέχουν παιδιά στον πόλεμο αποκρίθηκε ότι ναι είναι παράνομο και ότι κατά τη γνώμη του τα παιδιά δεν πρέπει να συμμετέχουν στους πολέμους, πρέπει να σπουδάζουν και να έχουν ένα καλό μέλλον, αλλά ο ίδιος δεν μπορούσε να κάνει κάτι και ήταν στα αλήθεια δύσκολο για αυτόν. (...) Ακολούθως, ο αιτών ανέφερε ότι τελευταία φορά που επέστρεψε από τη Συρία και συγκεκριμένα από το Χαλέπι ήταν στο τέλος του 2019, επειδή πήρε άδεια για 15 ημέρες. Είχε μαζέψει χρήματα και αποφάσισε να αποχωρήσει για την Τουρκία για ασφάλεια, επειδή είχε κουρασθεί. Συγκεκριμένα, τον πρώτο μήνα παραμονής του στο Ιράν δέχτηκε ένα τηλεφώνημα από ένα γραφείο στη Mashad, που λέγονταν Diraksani, το οποίο ήταν το γραφείο που του είχε χορηγήσει διαβατήριο και άδεια παραμονής στο Ιράν, επειδή δέχτηκε να πολεμήσει στη Συρία. Στο τηλεφώνημα αυτό οι αρχές ανέφεραν στον αιτούντα ότι έχει λήξει η άδεια του και πρέπει να επιστρέψει στην Συρία, ενώ εάν δεν το κάνει θα ακυρώσουν τα έγγραφα του και θα τον επιστρέψουν στο Αφγανιστάν. Έτσι, άφησε το διαβατήριο και την άδεια διαμονής του στο Ιράν και αποχώρησε από την χώρα. Το αίτημα του αιτούντος για χορήγηση καθεστώτος διεθνούς προστασίας απορρίφθηκε ως αβάσιμο με την 189198/31.3.2023 απόφαση του Περιφερειακού Γραφείου Ασύλου Θεσσαλονίκης, με την αιτιολογία ότι συνέτρεχε στο πρόσωπό του λόγος αποκλεισμού τόσο από το προσφυγικό καθεστώς, σύμφωνα με το άρθρο 11 παρ. 2 α' του ν. 4939/2022, όσο και από το καθεστώς της επικουρικής προστασίας λόγω της τέλεσης από αυτόν του εγκλήματος πολέμου της χρησιμοποίησης παιδιών ηλικίας κάτω των δεκαπέντε ετών σε εχθροπραξίες. Επίσης, με την ίδια απόφαση επιβλήθηκε σε βάρος του μέτρο επιστροφής. Κατά της απόφασης αυτής ο αιτών άσκησε την από 18.5.2023 ενδικοφανή προσφυγή, η οποία απορρίφθηκε (...). Ειδικότερα, με την τελευταία απόφαση η Επιτροπή έκανε δεκτούς ως αξιόπιστους τους ισχυρισμούς του αιτούντος σχετικά: α) με την ταυτότητα και τα προσωπικά στοιχεία του, β) με τη θρησκεία και τη φυλή/ εθνική ομάδα, στην οποία ανήκει, ήτοι ότι είναι Hazara Σιίτης μουσουλμάνος, γ) με τον τόπο γέννησης και προηγούμενης διαμονής του, δηλαδή την Qom του Ιράν, δ) με το καθεστώς, υπό το οποίο ζούσε στο Ιράν και, γενικότερα, τις συνθήκες ζωής του εκεί ως κάτοχος κάρτας Amayesh, ε) με την αποχώρηση των γονέων του πριν 40 χρόνια από το Αφγανιστάν για οικονομικούς λόγους και λόγω της ασταθούς κατάστασης, στ) με τη στρατολόγηση του σε νεαρή ηλικία στην ένοπλη ομάδα Fatemiyoun από το Ιρανικό Κράτος και με τις αρμοδιότητες στρατιώτη και έπειτα αρχιλοχία στη διάρκεια του πολέμου στην Συρία τα έτη 2015-2019 και ζ) με τη δημοσιοποίηση των φωτογραφιών. Ακολούθως, η Επιτροπή έλαβε υπόψη της ότι υπάρχει βάσιμος και δικαιολογημένος λόγος δίωξης του από το καθεστώς των Ταλιμπάν στο Αφγανιστάν, και, συγκεκριμένα, ότι υπάρχει εύλογη πιθανότητα σε περίπτωση επιστροφής στη χώρα καταγωγής να αντιμετωπίσει κίνδυνο για τη ζωή και τη σωματική ακεραιότητα του, λόγω της εθνοτικής καταγωγής, της θρησκείας και της συμμετοχής του σε ιδιαίτερη κοινωνική ομάδα, επειδή γεννήθηκε και έζησε μεγάλο μέρος της ζωής του εκτός του Αφγανιστάν. Κατόπιν τούτων και δεδομένου ότι κατά την κρίση της δεν είναι εφικτή η εγκατάσταση του σε άλλη περιοχή του Αφγανιστάν, ενόψει της γενικότερης ασταθούς κατάστασης ασφαλείας που επικρατεί στη χώρα και των προσωπικών περιστάσεων του αιτούντος, ήτοι ότι πρόκειται για άτομο με μακροχρόνια απουσία και έλλειψη υποστηρικτικού δικτύου, η Επιτροπή έκρινε ότι ο τελευταίος δικαιούται καταρχήν να αναγνωρισθεί ως πρόσφυγας, διότι στο πρόσωπο του συντρέχουν οι προϋποθέσεις του άρθρου 1Α της Σύμβασης της Γενεύης, (...). Στη συνέχεια, η Επιτροπή εξέτασε το ενδεχόμενο αποκλεισμού του αιτούντος από προσφυγικό καθεστώς, σύμφωνα με το άρθρο 1ΣΤ της Σύμβασης της Γενεύης και το άρθρο 11 του ν. 4939/2022 και, συγκεκριμένα, αν υπέπεσε στο έγκλημα πολέμου της χρησιμοποίησης σε πολεμικές επιχειρήσεις ως στρατιωτών παιδιών ηλικίας κάτω των δεκαπέντε ετών. Για το λόγο αυτό, η Επιτροπή αφού έλαβε υπόψη της ότι οι ένοπλες συρράξεις, που λάμβαναν χώρα κατά το κρίσιμο χρονικό διάστημα στο Χαλέπι της Συρία, όπου δραστηριοποιούνταν αποκλειστικά ο αιτών και ο λόχος του ήταν μη διεθνούς χαρακτήρα, καθώς και ότι ο ίδιος, κατά τη διάρκεια των συνεντεύξεων του, δήλωσε ότι κατά τα έτη 2017 έως 2019, οπότε και διατέλεσε αρχιλοχίας σε λόχο των Fatemiyoun βρισκόταν υπό τις εντολές του και ένας, δύο ή τρεις ανήλικοι ηλικίας κάτω των δεκαπέντε ετών, κατέληξε στο συμπέρασμα ότι ο αιτών είχε τελέσει ως φυσικός αυτουργός την προβλεπόμενη στο άρθρο 8 παρ. 2ε περ. vii του Καταστατικού της Ρώμης πράξη, η οποία ορίζεται ως έγκλημα πολέμου. Ακολούθως, η Επιτροπή έκρινε ότι ο αιτών ευθυνόταν ατομικά για το παραπάνω έγκλημα πολέμου, που τέλεσε ως φυσικός αυτουργός. Τούτο δε διότι: α) γνώριζε την ηλικία των παιδιών που βρίσκονταν ως στρατιώτες στον λόχο του και αποδέχτηκε πλήρως τη χρήση των παιδιών στις εχθροπραξίες, αφού ο ίδιος εμπράκτως τα αξιοποιούσε δίνοντάς τους εντολές και μεταχειριζοντάς τα, όπως ο ίδιος δήλωσε κατά τις συνεντεύξεις του, όπως όλους τους στρατιώτες, ενώ παράλληλα αποδεχόταν και άμεσα το ενδεχόμενο τούτα να βλαφθούν κατά την διάρκεια της μάχης. Παρότι δε, όπως είπε, κατανοούσε και «στεναχωριόταν» που τα παιδιά αυτά εντάχθηκαν στον πόλεμο για να λάβουν έγγραφα, τα αξιοποίησε κατά την διάρκεια της μάχης, ενόσω εκείνος κατείχε, όπως επίσης δήλωσε, το αξίωμα του αρχιλοχία, β) δεν μπορεί να επικαλεσθεί πως δεν ήταν γνώστης της απαγόρευσης χρήσης παιδιών σε εχθροπραξίες, διότι το Καταστατικό της Ρώμης έχει τεθεί σε ισχύ από το 2002, ενώ τόσο το Αφγανιστάν, όσο και το Ιράν έχουν κυρώσει της Σύμβαση για τα δικαιώματα του παιδιού από το έτος 1994, γ) αν και από τις δηλώσεις του φαίνεται να μην έχει αναλογιστεί την ποινική απαξία της συμπεριφοράς του, εντούτοις είναι σε θέση να αναγνωρίζει το λυπηρό της τύχης των παιδιών αυτών, καθώς και ότι η θέση τους είναι στο σχολείο και όχι στον πόλεμο, και, επομένως, κατά την κρίση της Επιτροπής, δεν μπορεί να γίνει δεκτό ότι τελεί σε συγγνωστή νομική πλάνη και δ) ακόμη και λαμβανομένων υπόψη όλων των προσωπικών περιστάσεων του αιτούντος, της ευαλωτότητάς του λόγω του επισφαλούς νομικού του καθεστώτος στο Ιράν, του νεαρού της ηλικίας του, του μορφωτικού του επιπέδου και του γεγονότος ότι και ο ίδιος στρατολογήθηκε κατόπιν εκμετάλλευσης της ευάλωτης θέσης του, έχοντας υπάρξει δηλαδή και ο ίδιος θύμα της ίδιας πολιτικής προτού γίνει δράστης, δεν υπάρχουν ενδείξεις που να υποδηλώνουν ότι η χρήση παιδιών στον πόλεμο αποτελεί στοιχείο της συγκεκριμένης κουλτούρας του ή ότι στην κοινότητά του η πράξη αυτή δεν φέρει ποινική απαξία, τουλάχιστον σε ό,τι αφορά τα παιδιά ηλικίας κάτω των δεκαπέντε ετών. (...) Ακολούθως, η

Επιτροπή εξέτασε κατά πόσον συνέτρεχαν στο πρόσωπο του αιτούντος λόγοι απαλλαγής του από την ατομική ευθύνη του για το ανωτέρω έγκλημα πολέμου, σύμφωνα με τα άρθρα 31 παρ. δ' και 33 του Καταστατικού της Ρώμης. Συγκεκριμένα, σε σχέση με όσα επικαλέστηκε ο αιτών ότι ακολουθούσε διαταγές των ανωτέρω του η Επιτροπή έλαβε υπόψη της, κατά την εξέταση των υποκειμενικών στοιχείων του εγκλήματος και, συγκεκριμένα, σχετικά με την πιθανή συνδρομή της νομικής πλάνης, ότι η απαγόρευση της χρήσης παιδιών στις εχθροπραξίες είναι κάτι πασιδηλό («που όλος ο κόσμος ξέρει») και, συνεπώς, τεκμαίρεται ότι το γνώριζε και ο αιτών, εκ της θεμελιώδους δε φύσης της απαγόρευσης, συνεπάγεται και το προδήλως παράνομο της εντολής. Εξάλλου, η Επιτροπή δεν αμφισβήτησε ότι στα πλαίσια των καθηκόντων του ως αρχιλοχία, οι διαταγές που είχε ο αιτών, έστω και αν αυτές δεν καθόριζαν ειδικά τον τρόπο χρήσης των παιδιών -ζήτημα στο οποίο ενδέχεται να υπήρχε και ένας βαθμός διακριτικής ευχέρειας του - ωστόσο υπονοούσαν ότι αναμενόταν από αυτόν να κάνει καθ' οιονδήποτε τρόπο χρήση αυτών των παιδιών. Κατά την κρίση της, όμως, ο τελευταίος ήταν σε θέση να διακρίνει μεταξύ λάθους και σωστού, γνώριζε ότι ο μόνος λόγος που βρίσκονταν εκεί τα παιδιά είναι για να λάβουν νομιμοποιητικά έγγραφα, πίστευε και ο ίδιος ότι τα παιδιά δεν έχουν θέση στον πόλεμο, αλλά αντίθετα η θέση τους είναι στο σχολείο και λυπόταν για τα παιδιά αυτά και υπήρχε προφανώς η πρόθεσή του να συμμορφωθεί με μια πολιτική που μετατρέπει τα παιδιά σε στρατιώτες. Ο ίδιος ζητά να γίνει αρχιλοχίας, πηγαίνει στη Συρία πάνω από 10 φορές, ενώ είχε την δυνατότητα απλά να μην επιστρέψει. Παράλληλα δε, δεν απειλείται άμεσα η ζωή ή η σωματική του ακεραιότητα σε περίπτωση άρνησης της εντολής, ώστε να μπορεί να γίνει λόγος για εξαναγκασμό. Η συνέπεια, αν είχε αρνηθεί, θα ήταν ότι θα έχανε τον βαθμό του ή ότι θα έπρεπε να αποκηρύξει την ιδιότητά του ως μέλος της Fatemiyoun και, άρα, να χάσει τον μισθό του. Επομένως, κατά την κρίση της Επιτροπής, δεν συνέτρεχαν λόγοι άρσης της ατομικής ευθύνης του για τα εγκλήματα που τελέστηκαν σε βάρος των ανήλικων στρατιωτών της ομάδας που διοικούσε και, ως εκ τούτου, ο αιτών έπρεπε να αποκλειστεί από το προσφυγικό καθεστώς, σύμφωνα με το άρθρο 11 παρ. 2 του ν. 4939/2022. Για το λόγο δε αυτό η αίτησή του απορρίφθηκε ως αβάσιμη κατά το μέρος αυτό. Περαιτέρω, η Επιτροπή λαμβάνοντας συνδυαστικά με την θρησκεία, φυλή και τις λοιπές περιστάσεις του προσφεύγοντος, ήτοι την συμμετοχή του ως μέλος σε Σιιτική πολιτοφυλακή του Ιράν στην Συρία, στην οποία, όπως έγινε αποδεκτό, συμμετείχε στη διάπραξη εγκλημάτων πολέμου με την χρήση παιδιών -στρατιωτών σε μάχες, τις επικρατούσες κοινωνικές και πολιτικές περιστάσεις στο Αφγανιστάν, σύμφωνα με τις διεθνείς πηγές, μετά την επικράτηση των Ταλιμπάν και την εφαρμογή της Σαρίας, κατέληξε στο συμπέρασμα ότι υπάρχει εύλογη πιθανότητα ο αιτών να κινδυνεύσει να καταδικασθεί σε θανατική ποινή, αλλά και να εκτελεστεί στο Αφγανιστάν σε περίπτωση επιστροφής του. Ενόψει τούτων και δεδομένου ότι ο κίνδυνος της δίωξης οφείλεται στη γενικευμένη εμφύλια σύρραξη και τις ένοπλες οργανώσεις που δρουν ανεξέλεγκτα σε όλη την επικράτεια της χώρας, χωρίς την ύπαρξη αποτελεσματικής κρατικής προστασίας, δεν μπορεί να θεωρηθεί ότι υπάρχει η δυνατότητα μετεγκατάστασης του σε περιοχή της χώρας του, στην οποία θα είναι ασφαλής, η Επιτροπή έκρινε ότι ο αιτών δικαιούται, καταρχήν, να υπαχθεί σε καθεστώς επικουρικής προστασίας, πλην, όμως, συντρέχει στο πρόσωπο του, σύμφωνα με το άρθρο 16 παρ. 1 περ. α' του ν. 4939/2022, κατά τα ανωτέρω, λόγος αποκλεισμού, ήτοι η τέλεση του εγκλήματος πολέμου της χρησιμοποίησης σε εχθροπραξίες ανήλικων ηλικίας κάτω των δεκαπέντε ετών και, επομένως, η αίτηση του απορρίφθηκε και κατά το μέρος που ζητούνταν η χορήγηση επικουρικής προστασίας. Στη συνέχεια, όμως, η Επιτροπή αφού έλαβε υπόψη ότι ο αιτών σε περίπτωση επιστροφής του στο Αφγανιστάν, διατρέχει κίνδυνο να υποβληθεί σε βασανιστήρια ή άλλη απάνθρωπη ή εξευτελιστική μεταχείριση ή ποινή, κατά παράβαση του άρθρου 3 της Σύμβασης της Ρώμης για την προστασία των δικαιωμάτων του ανθρώπου και των θεμελιωδών ελευθεριών ή του αντίστοιχου άρθρου 3 της Διεθνούς Σύμβασης κατά των βασανιστηρίων και άλλων τρόπων σκληρής, απάνθρωπης ή ταπεινωτικής μεταχείρισης, (...) έκρινε ότι η επιστροφή του αιτούντος στο Αφγανιστάν αντιβαίνει προς την αρχή της απαγόρευσης επαναπροωθήσεως, από την εφαρμογή της οποίας ουδεμία παρέκκλιση επιτρέπεται και, ως εκ τούτου, ανέβαλε την απομάκρυνση του προσφεύγοντος, σύμφωνα με το άρθρο 24 παρ. 1 περ. α' του ν. 3907/2011.

8. (...), με την κρινόμενη αίτηση ο αιτών, (...) προβάλλει ότι παρανόμως κρίθηκε, με την προσβαλλόμενη απόφαση, ότι υπέπεσε ως φυσικός αυτουργός στο έγκλημα πολέμου της χρησιμοποίησης σε εχθροπραξίες ανήλικων ηλικίας κάτω των δεκαπέντε ετών. Ειδικότερα, ισχυρίζεται ότι το έγκλημα, που προβλέπεται στο άρθρο 8 παρ. 2ε περ. vii του Καταστατικού της Ρώμης είναι σύνθετο και απαιτείται για την τέλεσή του τόσο η αρχική στράτευση ή στρατολόγηση ανήλικων, όσο και η μετέπειτα χρησιμοποίηση τους σε εχθροπραξίες από το ίδιο άτομο. Εν προκειμένω, όμως, όπως υποστηρίζει αυτός δεν συμμετείχε ενεργά στη στράτευση ή στη στρατολόγηση των ανήλικων, ούτε είχε το περιθώριο να αρνηθεί τη χρήση των παιδιών στις εχθροπραξίες, καθώς ως χαμηλόβαθμο στέλεχος του στρατού, απλώς υπάκουσε στις εντολές των ανωτέρων του και, επομένως, δεν πληρούται η αντικειμενική υπόσταση του ανωτέρω εγκλήματος πολέμου. Περαιτέρω, ο αιτών προβάλλει ότι, σε κάθε περίπτωση, τελούσε σε συγγνωστή πλάνη, διότι δεν γνώριζε την ύπαρξη νομικών διατάξεων που απαγόρευαν τη χρήση ανήλικων ηλικίας κάτω των δεκαπέντε ετών σε εχθροπραξίες, αν και συναισθανόταν, όπως προκύπτει από τις συνεντεύξεις του, τη δύσκολη θέση που βρισκόταν τα παιδιά αυτά. Ακολουθώντας, ο αιτών προβάλλει ότι συνέτρεχε στο πρόσωπο του λόγος απαλλαγής από την ατομική ευθύνη του, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 33 παρ. περ. δ' και 33 του Καταστατικού της Ρώμης. Συγκεκριμένα, ισχυρίζεται ότι, ενόψει της θέσης του στην ιρανική κοινωνία, του νεαρού της ηλικίας του και του μορφωτικού του επιπέδου, δεχόταν ψυχολογικό εκβιασμό, καθώς εάν εγκατέλειπε το στράτευμα η οικογένειά του θα έχανε τα νομιμοποιητικά της έγγραφα και ο ίδιος θα κινδύνευε με απέλαση στο Αφγανιστάν, όπου θα έβρισκε βέβαιο θάνατο στα χέρια των Ταλιμπάν. Εξάλλου, όπως υποστηρίζει, η θέση του ως αρχιλοχία, δεν του επέτρεπε να καθορίσει αν θα χρησιμοποιούνταν οι ανήλικοι στις εχθροπραξίες και, επομένως, δεν είχε ποτέ ο ίδιος δυνατότητα επιλογής.

9. (...), το αδίκημα της χρησιμοποίησης ανηλίκων ηλικίας κάτω των δεκαπέντε ετών σε εχθροπραξίας δεν είναι σύνθετο, όπως αβασίμως προβάλλεται, διότι, όπως προκύπτει από τη γραμματική ερμηνεία του άρθρου 8 παρ. 2ε περ. vii του Καταστατικού της Ρώμης, στην οποία οι όροι στρατολόγηση ή χρησιμοποίηση χρησιμοποιούνται διαζευκτικά, αλλά και την τεολογική ερμηνεία της διάταξης, σκοπός της οποίας είναι να απαγορεύσει την με κάθε τρόπο συμμετοχή παιδιών ηλικίας κάτω των δεκαπέντε ετών σε εχθροπραξίες, αρκεί μόνο η χρησιμοποίηση των ανηλίκων σε εχθροπραξίες χωρίς να απαιτείται σωρευτικά και η στρατολόγηση αυτών από το ίδιο πρόσωπο. Επομένως, αλυσιτελώς προβάλλεται από τον αιτούντα ότι αυτός δεν συμμετείχε ενεργά στη στράτευση ή στη στρατολόγηση των παιδιών, δεδομένου ότι, όπως ο ίδιος δήλωσε κατά τις συνεντεύξεις του, χρησιμοποίησε ως αρχιλοχίας τάγματος των Fatemiyoun σε εχθροπραξίες στη Συρία ανηλίκους ηλικίας κάτω των δεκαπέντε ετών, και νομίμως κρίθηκε από την Επιτροπή ότι αυτός τέλεσε ως φυσικός ατουργός το ανωτέρω έγκλημα πολέμου.

10. (...), περαιτέρω, η Επιτροπή έκρινε ότι ο αιτών δεν τελούσε σε συγγνωστή πλάνη, καθόσον: α) γνώριζε την ηλικία των παιδιών που βρίσκονταν ως στρατιώτες στον λόχο του και αποδέχτηκε πλήρως τη χρήση των παιδιών στις εχθροπραξίες, β) δεν μπορεί να επικαλεσθεί πως δεν ήταν γνώστης της απαγόρευσης χρήσης παιδιών σε εχθροπραξίες, διότι το Καταστατικό της Ρώμης έχει τεθεί σε ισχύ από το 2002, και τόσο το Αφγανιστάν, όσο και το Ιράν έχουν κυρώσει της Σύμβαση για τα δικαιώματα του παιδιού από το έτος 1994, γ) αν και από τις δηλώσεις του φαίνεται να μην έχει αναλογιστεί την ποινική απαξία της συμπεριφοράς του, εντούτοις ήταν σε θέση να αναγνωρίζει το λυπηρό της τύχης των παιδιών αυτών, καθώς και ότι η θέση τους ήταν στο σχολείο και όχι στον πόλεμο και δ) ακόμη και λαμβανομένων υπόψη όλων των προσωπικών περιστάσεων του, της ευαλωτότητάς του λόγω του επισφαλούς νομικού του καθεστώτος στο Ιράν, του νεαρού της ηλικίας του, του μορφωτικού του επιπέδου και του γεγονότος ότι και ο ίδιος στρατολογήθηκε κατόπιν εκμετάλλευσης της ευάλωτης θέσης του, έχοντας υπάρξει δηλαδή και ο ίδιος θύμα της ίδιας πολιτικής προτού γίνει δράστης, δεν υπήρχαν ενδείξεις που να υποδηλώνουν ότι η χρήση παιδιών στον πόλεμο αποτελεί στοιχείο της συγκεκριμένης κουλτούρας του ή ότι στην κοινότητά του η πράξη αυτή δεν φέρει ποινική απαξία, τουλάχιστον σε ό,τι αφορά τα παιδιά ηλικίας κάτω των δεκαπέντε ετών. (...). Η ανωτέρω κρίση της Επιτροπής παρίσταται νομίμως και επαρκώς αιτιολογημένη, (...).

11. (...), ακολούθως, νομίμως αιτιολογημένη είναι και η κρίση της Επιτροπής ότι δεν συνέτρεχε περίπτωση απαλλαγής του αιτούντος από την ευθύνη σύμφωνα με το άρθρο 33 του Καταστατικού της Ρώμης. (...)

Απορρίπτει την αίτηση.

ΑΔ213/2025

Μεταγενέστερο αίτημα – Κατ' ουσίαν εξέταση – Αίτηση ακύρωσης – Λαϊκή Δημοκρατία του Κονγκό – Μόνος άνδρας – Ζητήματα ψυχικής υγείας – Θύμα βασανιστηρίων – Δίωξη λόγω συμμετοχής σε ιδιαίτερη κοινωνική ομάδα – ΛΟΑΤΚΙ+ – Μη νόμιμη αιτιολογία – Δέχεται την αίτηση

Διοικητικό Πρωτοδικείο Θεσσαλονίκης
Τμήμα Β' Τριμελές / Ακυρωτική Διαδικασία
Αριθμός απόφασης: ΑΔ 213/2025
Ημερομηνία δημοσίευσης: 30.06.2025
Εισηγήτρια Δικαστής: Κασσιανή Κ.Μανωλάκογλου
(...)

2. (...), με την αίτηση αυτή επιδιώκεται, παραδεκτώς, η ακύρωση της IP/238127/31.10.2023 απόφασης της 13ης Ανεξάρτητης Επιτροπής Προσφυγών της Αρχής Προσφυγών του Υπουργείου Μετανάστευσης και Ασύλου, με την οποία απορρίφθηκε η ενδικοφανής προσφυγή που άσκησε ο αιτών, ατομικώς και για λογαριασμό των ανηλίκων τέκνων του, κατά της 294887/9.6.2023 απόφασης του Περιφερειακού Γραφείου Ασύλου Θεσσαλονίκης και τελικώς το αίτημα του ιδίου και των ανηλίκων για χορήγηση διεθνούς προστασίας. Με την απόφαση της Επιτροπής διατάχθηκε επίσης η επιστροφή όλων στην χώρα καταγωγής τους και τάχθηκε προθεσμία 25 ημερών για την οικειοθελή τους αναχώρηση από την Ελλάδα. (...)

4. (...). Στον (...) ν.4939/2022, ορίζονται τα ακόλουθα: (...) Στο άρθρο 9 ότι «1.Κατά την αξιολόγηση των λόγων της δίωξης, οι αρμόδιες αρχές εξέτασης και απόφασης λαμβάνουν υπόψη ότι: (...) δ) η ομάδα θεωρείται ως ιδιαίτερη κοινωνική ομάδα όταν μεταξύ άλλων: αα) τα μέλη της ομάδας έχουν κοινό εγγενές χαρακτηριστικό ..., το οποίο δεν μπορεί να μεταβληθεί,

ή έχουν κοινά χαρακτηριστικά ή πεπειθήσεις τόσο θεμελιώδους σημασίας για την ταυτότητα ή τη συνείδηση, ώστε ένα πρόσωπο να μην πρέπει να αναγκαστεί να τις αποκηρύξει και ββ) η ομάδα έχει ιδιαίτερη ταυτότητα στην οικεία χώρα, διότι γίνεται αντιληπτή ως διαφορετική ομάδα από τον περιβάλλοντα κοινωνικό χώρο. Ανάλογα με τις συνθήκες που επικρατούν στη χώρα καταγωγής, μία ιδιαίτερη κοινωνική ομάδα μπορεί να περιλαμβάνει ομάδες που βασίζονται στο κοινό χαρακτηριστικό ... του σεξουαλικού προσανατολισμού...» (...).

5. (...), έχει κριθεί ότι μολονότι απόκειται στον ίδιο τον αιτούντα να προσδιορίσει τον γενετήσιο προσανατολισμό του, ο οποίος αποτελεί στοιχείο που εμπίπτει στην προσωπική του σφαίρα, εντούτοις, οι αιτήσεις για τη χορήγηση ασύλου οι οποίες αιτιολογούνται από φόβο διώξεως λόγω του προσανατολισμού αυτού, όπως ακριβώς και οι αιτήσεις οι οποίες στηρίζονται σε άλλους λόγους διώξεως, μπορούν να αποτελέσουν αντικείμενο διαδικασίας αξιολόγησης όπως η προβλεπόμενη στο άρθρο 3 του ν.4939/2022. Ωστόσο, οι προϋποθέσεις υπό τις οποίες οι αρμόδιες αρχές προβαίνουν στην αξιολόγηση των δηλώσεων και των εγγράφων ή άλλων αποδείξεων που προσκομίζονται προς στήριξη τέτοιων αιτήσεων πρέπει να είναι σύμφωνες με τα θεμελιώδη δικαιώματα που κατοχυρώνει ο Χάρτης, στα οποία περιλαμβάνονται το δικαίωμα σεβασμού της ανθρωπίνης αξιοπρέπειας που προβλέπεται στο άρθρο 1 του Χάρτη, καθώς και το δικαίωμα σεβασμού της ιδιωτικής και οικογενειακής ζωής που προβλέπεται στο άρθρο 7 του Χάρτη αυτού. Πάντως, η εν λόγω αξιολόγηση θα πρέπει να γίνεται σε εξατομικευμένη βάση και να συνεκτιμά την ατομική κατάσταση και τις προσωπικές περιστάσεις του αιτούντος, συμπεριλαμβανομένων παραγόντων όπως το προσωπικό ιστορικό, το φύλο και η ηλικία, ούτως ώστε να εκτιμηθεί εάν, βάσει των εν λόγω περιστάσεων, οι πράξεις στις οποίες έχει ήδη ή θα μπορούσε να εκτεθεί ισοδυναμούν με δίωξη ή σοβαρή βλάβη. Η αδυναμία ενός αιτούντος άσυλο να απαντήσει σε ερωτήσεις που βασίζονται σε στερεοτυπικές αντιλήψεις για την συμπεριφορά ενός ομοφυλόφιλου, ερωτήσεις που συνιστούν, πάντως, ένα χρήσιμο εργαλείο για την αξιολόγηση τέτοιων αιτήσεων, δεν μπορεί να συνιστά αφ' εαυτής επαρκή λόγο για να συναχθεί η αναξιπιστία του αιτούντος. Εξάλλου, λαμβανομένου υπόψη του ευαίσθητου χαρακτήρα των ζητημάτων που αφορούν την προσωπική σφαίρα ενός προσώπου και, ειδικότερα, τη σεξουαλικότητά του, δεν μπορεί να κριθεί αναξιόπιστη η δήλωση του προσώπου αυτού σχετικά με τον γενετήσιο προσανατολισμό του αποκλειστικά και μόνο λόγω του γεγονότος ότι, εξαιτίας της διστακτικότητάς του να αποκαλύψει προσωπικές πτυχές της ζωής του, δεν δήλωσε εξαρχής την ομοφυλοφιλία του (ΔΕΕ απόφαση της 2.12.2014 στις συνεκδικαζόμενες υποθέσεις C-148/13 έως C-150/13, A,B και C κατά Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie). Τέλος, κατά την αξιολόγηση αιτήσεων παροχής του καθεστώτος πρόσφυγα, οι αρμόδιες αρχές δεν δύναται εύλογα να αναμένουν, προκειμένου ο αιτών άσυλο να αποφύγει δίωξή του, να αποκρύπτει την ομοφυλοφιλία του στη χώρα καταγωγής του ή να επιδεικνύει συγκράτηση κατά την εξωτερίκευση του γενετήσιου προσανατολισμού του (ΔΕΕ απόφαση της 7.11.2013 στις συνεκδικαζόμενες υποθέσεις C-199/12 έως C-201/12, X, Y και Z κατά Minister voor Immigratie en Asiel).

6. (...), στην προκειμένη περίπτωση από τα στοιχεία του διοικητικού φακέλου προκύπτουν τα ακόλουθα πραγματικά περιστατικά: Ο αιτών, πολίτης Λαϊκής Δημοκρατίας του Κονγκό (ΛΔΚ), γεννημένος στις 7.3.1989, είχε υποβάλει αρχικό αίτημα παροχής διεθνούς προστασίας,...) (...) Δήλωσε επίσης ότι εγκατέλειψε την χώρα καταγωγής του στις 22.5.2017 και στις 7.3.2019 εισήλθε στην Ελλάδα και ότι δεν επιθυμεί να επιστρέψει, διότι ανήκει σε μία αντικυβερνητική θρησκευτική ομάδα και τον αναζητούν οι αρχές. (...) Όπως ισχυρίστηκε, εγκατέλειψε την χώρα του για πολιτικούς λόγους και ειδικότερα διότι είχε ενταχθεί στην αντικαθεστωτική ομάδα Filimbi και (...) βασανίστηκε και βιάστηκε από τους διώκτες του. (...) Το αίτημα διεθνούς προστασίας του αιτούντος αλλά και τα αιτήματα των ανηλίκων τέκνων του, (...), απορρίφθηκαν (...) και κατά της απόφασης αυτής ασκήθηκε ενδικοφανής προσφυγή, η οποία απορρίφθηκε (...). Στις 27.1.2023, ο αιτών υπέβαλε μεταγενέστερο αίτημα διεθνούς προστασίας, για τον ίδιο και τα ανήλικα τέκνα του, (...). Σύμφωνα, με την φόρμα καταγραφής, δήλωσε ότι εγκατέλειψε την χώρα του διότι είναι Bakongo και αμφιφυλόφιλος, (...) Πρόσθεσε δε ότι έχει πρόβλημα και με την αντικαθεστωτική νεολαία της χώρας του, διότι είχε σεξουαλικές σχέσεις με πολιτικούς και όταν αυτό αποκαλύφθηκε θέλησαν να τον σκοτώσουν, όμως οι πολιτικοί αυτοί τον βοήθησαν να εγκαταλείψει την ΛΔΚ. Τέλος, υποστήριξε ότι δεν επικαλέστηκε τον συγκεκριμένο λόγο κατά την αρχική του αίτηση, από ντροπή και φόβο ότι θα τον εξευτελίσουν. Κατά την προσωπική του συνέντευξη (...) ο αιτών (...) υποστήριξε ότι έφυγε από την χώρα του λόγω της ανασφάλειας που ένιωθε, εξαιτίας του σεξουαλικού του προσανατολισμού, που δεν γινόταν αποδεκτός από την οικογένεια και την θρησκεία του. (...) λόγω του σεξουαλικού τους προσανατολισμού η οικογένεια τους τους υπέβαλε σε τελετές μεταστροφής και σε βασανιστήρια. (...) Ο αιτών δήλωσε ότι δεχόταν απειλές, (...) και ότι ήταν ανεπιθύμητος από την οικογένειά του (...). Ο αιτών αυτοπροσδιορίστηκε, όταν ρωτήθηκε, ως αμφιφυλόφιλος, είπε, όμως, ότι προτιμά να συνευρίσκεται με άνδρες, έκανε τα παιδιά του, γιατί τον βασάνισαν και άρχισε να κάνει πράγματα ενάντια στην θέλησή του. Περιέγραψε ότι στην εφηβεία (ηλικία 14-16 ετών) συνειδητοποίησε ότι έλκεται ερωτικά από άτομα του ίδιου φύλου και ότι προτιμούσε και ακόμη προτιμάει τους άνδρες. Στην ερώτηση πώς αισθάνεται για αυτήν του την επιθυμία απάντησε ότι για αυτόν είναι φυσιολογικό. (...) Σε ερωτήσεις που του τέθηκαν σχετικά με το εάν γνωρίζει άλλα ομοφυλόφιλα ή αμφιφυλόφιλα άτομα ή εάν στην χώρα του υπάρχουν οργανώσεις ή σελίδες γνωριμιών ή «στέκια» για ανθρώπους με σεξουαλικό προσανατολισμό παρόμοιο με τον δικό του, ο αιτών απάντησε ότι οι ομοφυλοφιλικές σχέσεις κρατούνται κρυφές και ότι τέτοιες οργανώσεις, σελίδες ή στέκια δεν υπάρχουν, διότι το απαγορεύει το κράτος και το Σύνταγμα και είναι ενάντια στην φύση. (...)

7. (...) τα επίμαχα αιτήματα διεθνούς προστασίας απορρίφθηκαν ως αβάσιμα, διότι οι ισχυρισμοί του αιτούντος, ως προς τον σεξουαλικό του προσανατολισμό δεν κρίθηκαν ως αξιόπιστοι, παρόλο που από τις διεθνείς πηγές διαπιστώθηκε ότι η ομοφυλοφιλία δεν διώκεται μεν ποινικά στην ΛΔΚ αλλά τα άτομα ΛΟΑΤΚΙ+ υφίστανται διακρίσεις, στιγματισμό και

κακοποιήσεις, διωκόμενα με βάση της διατάξεις για δημόσια ασέβεια όταν εκδηλώνουν ανοικτά τις σεξουαλικές τους προτιμήσεις. Σύμφωνα με την απόφαση αυτή, οι εν λόγω ισχυρισμοί στερούνταν ευλογοφάνειας, υπήρχαν λογικά κενά στην αντιπαράθεσή τους με διερευνητικές, κρίσιμες ερωτήσεις και έβριθαν από ασάφειες, καθώς ο αιτών δεν κατάφερε, κατά την κρίση της χειρίστριας, να προσδιορίσει με σαφήνεια και να δώσει λεπτομέρειες σχετικά με τον σεξουαλικό του προσανατολισμό και οι απαντήσεις του περιλάμβαναν κυρίως υποθέσεις και αόριστες κρίσεις. (...) Κατά της ανωτέρω απόφασης ο αιτών άσκησε (...) ενδικοφανή προσφυγή, με την οποία (...) προέβαλε τα ακόλουθα: 1. ότι στην συνέντευξή του παρέθεσε με επάρκεια την καθημερινότητά του και τα συναισθήματά του στο πλαίσιο των ομοφυλοφιλικών του σχέσεων αλλά και τις τελετές «εξαγνισμού», στις οποίες υποβλήθηκε, (...) 4. ότι η κρίση της χειρίστριας διακατέχεται από ένα πλήθος στερεοτυπικών αντιλήψεων για το πώς είναι ή πώς πρέπει να είναι οι ομοφυλοφιλικές σχέσεις και πώς πρέπει να αισθάνονται ή να συμπεριφέρονται οι ομοφυλόφιλοι, (...)

8. (...), με την προσβαλλόμενη απόφαση, η 13η Ανεξάρτητη Επιτροπή Προσφυγών, αφού επανέλαβε αυτολεξεί τις διαπιστώσεις της χειρίστριας ως προς τα λογικά κενά και τις αντιφάσεις που εντοπίστηκαν στην αφήγηση του αιτούντος, απέρριψε την ενδικοφανή προσφυγή και σε β' βαθμό τα αιτήματα παροχής διεθνούς προστασίας. Επιπροσθέτως, η Επιτροπή επισήμανε ότι η συνέντευξη του αιτούντος παρουσίαζε κενά και αντιφάσεις, λόγω των οποίων δεν πιθανολογούνται ως αληθείς οι ισχυρισμοί του, καθώς δεν προκύπτει ότι αυτός κατέβαλε ειλικρινή προσπάθεια να παρουσιάσει μία συνεκτική αφήγηση, η οποία να παραπέμπει σε βιωματικές εμπειρίες, παρότι απάντησε συγκεκριμένα στις επανειλημμένες και διεξοδικές ερωτήσεις της χειρίστριας. Ως προς όσα προβλήθηκαν με το υπόμνημα του αιτούντος, η Επιτροπή έκρινε ότι αυτά αποτελούσαν απλώς επανάληψη και επεξήγηση των γεγονότων που είχε αναφέρει στις συνεντεύξεις του και δεν ανατρέπουν την κρίση της χειρίστριας ως προς την αξιοπιστία του. (...)

9. (...), με την κρινόμενη αίτηση ο αιτών προβάλλει ότι η προσβαλλόμενη απόφαση και ειδικότερα η κρίση ως προς την αξιοπιστία των κρίσιμων ισχυρισμών του είναι πλημμελώς αιτιολογημένες (...).

10. (...), ο ανωτέρω λόγος προβάλλεται βασίμως. Πράγματι, εν προκειμένω, η Επιτροπή, όπως και η χειρίστρια (...) απεφάνθη ότι ο ισχυρισμός του αιτούντος ως προς τον σεξουαλικό του προσανατολισμό στερείτο ευλογοφάνειας, εμφάνιζε λογικά κενά σε αντιπαράθεση με διερευνητικές κρίσιμες ερωτήσεις και έβριθε από ασάφειες, επικαλούμενη για να στηρίξει την επιχειρηματολογία της απόφασης του α' βαθμού. Ωστόσο, ο αιτών με την προσφυγή και τα υπομνήματά του αμφισβήτησε, με ειδικότερους ισχυρισμούς και με επίκληση συγκεκριμένων χωρίων της αφήγησής του, τα επιχειρήματα και τις διαπιστώσεις της χειρίστριας, (...) προβάλλοντας ότι η κρίση για την έλλειψη ευλογοφάνειας των ισχυρισμών του απορρέει από στερεοτυπικές αντιλήψεις για την ομοφυλοφιλία και η κρίση για τα λογικά κενά και τις ασάφειες δεν βρίσκει έρεισμα στα στοιχεία του φακέλου και ιδίως στην συνέντευξή του, όπως αποτυπώθηκε στο σχετικώς συνταχθέν πρακτικό. Ειδικότερα, ο αιτών αναφερόμενος σε συγκεκριμένα σημεία της διήγησής του, ήτοι τις απαντήσεις του σχετικά με το πότε και το πώς γνώρισε τον (...) με τις καθημερινές τους συνήθειες, με την σεξουαλική τους ζωή, με τα συναισθήματα που έτρεφε για αυτόν, με τον τρόπο που απομακρύνθηκαν κατά την έναρξη των σπουδών τους στο Πανεπιστήμιο, αμφισβήτησε την βασιμότητα της κρίσης ότι δεν αναφέρθηκε στις συναισθηματικές πτυχές της σχέσης αυτής και ότι από την διήγησή του απουσίαζε η κλιμάκωση της σχέσης και η εξέλιξή της, επικαλούμενος ως προς αυτό και το γεγονός ότι είχαν παρέλθει 20 έτη και επρόκειτο για εμπειρίες που έζησε στην ηλικία των 15 ετών. Η συγκεκριμένη αιτίαση δεν απορρίφθηκε με συγκεκριμένη αιτιολογία από την Επιτροπή, η οποία επιπροσθέτως επισήμανε ότι ο ίδιος ο αιτών παραδέχθηκε ότι μετά την πάροδο 20 ετών δεν μπορεί να θυμάται και να περιγράψει πλήρως τα συναισθήματά του. Ωστόσο, η πάροδος μεγάλου χρονικού διαστήματος από συγκεκριμένα πραγματικά περιστατικά είναι παράμετρος που συνεκτιμάται στο πλαίσιο της εξατομικευμένης αξιολόγησης, στην οποία οφείλει να προβεί η Επιτροπή, προκειμένου να δικαιολογηθεί η αδυναμία αιτούντος διεθνή προστασία να ανακαλέσει λεπτομέρειες και να παραθέσει με απόλυτη ακρίβεια συγκεκριμένα πραγματικά περιστατικά του παρελθόντος. Επομένως, η Επιτροπή, επί της ουσίας, δεν απάντησε στον ισχυρισμό του αιτούντος ότι η αδυναμία του να θυμηθεί λεπτομέρειες και να περιγράψει κατά τον αναμενόμενο τρόπο την σχέση του με τον (...) ήταν δικαιολογημένη, λόγω της εξασθένησης της μνήμης, αντιθέτως μη νομίμως θεώρησε ότι ο ισχυρισμός αυτός αποτελούσε αποδοχή από μέρους του της απουσίας λεπτομερειών από την διήγησή του. Η απουσία, όμως, λεπτομερειών αποτελεί ένδειξη αναξιπιστίας, μόνο όταν είναι αδικαιολόγητη και όχι όταν αποδίδεται στην εξασθένηση της μνήμης, όπως εν προκειμένω ισχυρίστηκε ο αιτών, ισχυρισμό που η Επιτροπή, όφειλε να αντικρούσει για την πληρότητα της κρίσης της. Επιπροσθέτως, η Επιτροπή δεν παρέθεσε τον λόγο για τον οποίο θεώρησε ότι οι απαντήσεις του αιτούντος ως προς την σχέση του με τον (...) όπως παρατέθηκαν από τον ίδιο στα υπομνήματα που κατέθεσε θεωρήθηκαν ελλιπείς, χωρίς αναφορές στις συναισθηματικές πτυχές του δεσμού τους, ιδίως καθώς ο τελευταίος επισήμανε ότι είχε δηλώσει ότι αγαπούσε τον σύντροφό του, αναφέρθηκε δηλαδή στα συναισθήματα που έτρεφε για αυτόν. Περαιτέρω, η Επιτροπή έκρινε ότι ο αιτών ανεπιτυχώς προσπάθησε να συνδέσει αιτιωδώς την ομοφυλοφιλία με τις τελετές μαγείας, ωστόσο η κρίση αυτή δεν θεμελιώνεται σε συγκεκριμένα στοιχεία του διοικητικού φακέλου, δοθέντος ότι: 1. από τις διεθνείς πηγές προέκυψε, όπως παρατίθεται στην προσβαλλόμενη απόφαση, ότι τα άτομα της κοινότητας ΛΟΑΤΚΙ+, υποβάλλονται στο Κονγκό σε τελετές μεταστροφής, 2. από το περιεχόμενο της συνέντευξης του αιτούντος, προκύπτει ότι αυτός υποστήριξε ότι η οικογένειά του, λόγω των θρησκευτικών της πεποιθήσεων τον ανάγκαζε να συμμετέχει σε τελετές, προκειμένου να μεταβάλει τον σεξουαλικό του προσανατολισμό, όταν αντιλήφθηκε ότι είχε συνάψει σχέσεις με τον συμμαθητή του και 3. ότι στην προσβαλλόμενη απόφαση αναφέρεται ότι όταν ο αιτών ρωτήθηκε σχετικά με τις συνέπειες που υπέστη όταν έγινε γνωστός ο σεξουαλικός του προσανατολισμός επικεντρώθηκε στις τελετές μεταστροφής στις οποίες υποβλήθηκε.

Ακόμη, η Επιτροπή δεν απάντησε στον ουσιώδη ισχυρισμό του αιτούντος ότι ο λόγος που συνήψε δύο σχέσεις με γυναίκες και απέκτησε τέκνα, παραμένει δε με την δεύτερη σύντροφό του, οφείλεται στην εσωτερική σύγκρουση μεταξύ των θρησκευτικών, κοινωνικών και οικογενειακών επιταγών και των πραγματικών επιθυμιών του, εξηγώντας, ότι, λόγω του περιβάλλοντος στο οποίο ανατράφηκε και ο ίδιος θεωρούσε την σύναψη σχέσεων με το ίδιο φύλο ως κατάρα και παράλληλα αναγκαζόταν λόγω των διακρίσεων και των προκαταλήψεων να κρύβει τις σεξουαλικές του προτιμήσεις. Ως εκ τούτου, το γεγονός ότι απέκτησε τέκνα και διατηρεί σχέσεις και με γυναίκες δεν αρκεί για να καταστήσει αυτόν αναξιόπιστο ελλείψει ευλογοφάνειας, όπως έκανε δεκτό η Επιτροπή. Άλλωστε, ο αιτών, προέβαλε, ότι παραμένει με την σύντροφό του στην Ελλάδα για χάρη των παιδιών του, ισχυρισμός που δεν αντικρούστηκε ειδικότερα, ούτε εξηγείται ο λόγος που δεν θεωρήθηκε ευλογοφανής. Επιπροσθέτως, η Επιτροπή έκρινε ότι οι αναφορές του αιτούντος εμπεριέχουν αοριστία και γενικολογία με συνέπεια να μην προκύπτει με σαφήνεια ο τρόπος της συνειδητοποίησης της σεξουαλικότητάς του και η περαιτέρω εξέλιξή της, παρά το γεγονός ότι ο τελευταίος αναφέρθηκε κατά την συνέντευξή του στην πρώτη του σχέση με τον συμμαθητή του, στο γεγονός ότι συνειδητοποίησε ότι προτιμάει να συνευρίσκεται με άντρες, στις δύο παράλληλες σχέσεις που συνήψε όταν σπούδαζε και στην σημαντική, για αυτόν, σχέση με τον (...), τον οποίον περιέγραψε ως χαρακτήρα, όλα δε τα ανωτέρω επισήμανε με την ενδικοφανή προσφυγή του, ωστόσο η Επιτροπή δεν προσδιορίζει που έγκειται η αοριστία, η γενικολογία και οι αντιφάσεις. Τέλος ο αιτών, με την ενδικοφανή προσφυγή του αλλά και με την κρινόμενη αίτηση ισχυρίστηκε ότι ήταν αναμενόμενο να επικεντρωθεί στις τελετές μεταστροφής, καθώς αυτές συνιστούσαν μία τραυματική για αυτόν εμπειρία, ότι εξήγησε ότι η σχέση του με τον συμμαθητή του διακόπηκε όταν ακολούθησαν σπουδές σε διαφορετικά Πανεπιστήμια, ότι εξήγησε ότι με την επαφή του με την επιστήμη και με άλλο κύκλο ανθρώπων άρχισε να αμφισβητεί τις δεισιδαιμονίες και τις αντιλήψεις της οικογένειάς του για την ομοφυλοφιλία και ότι δεν συνεκτιμήθηκε, στο πλαίσιο της υποχρέωσης κατά το άρθρο 3 του ν.4939/2022 εκφοράς εξατομικευμένης κρίσης, η από 12.4.2023 έκθεση της ψυχολόγου της ΜΚΟ «ΜΕΤΑΔΡΑΣΗ». Στους ανωτέρω ισχυρισμούς που ο αιτών προέβαλε, προς αντίκρουση των διαπιστώσεων και της επιχειρηματολογίας της χειρίστριας, ότι ως προς την αξιοπιστία του δεν απάντησε ειδικώς η Επιτροπή, ώστε να δύναται να θεωρηθεί η κρίση της νομίμως και επαρκώς αιτιολογημένη, όπως βασίμως προβάλλεται. Τέλος, η Επιτροπή αφενός απεφάνθη ότι ο αιτών δεν κατέβαλε ειλικρινή προσπάθεια να παρουσιάσει μία συνεκτική αφήγηση, η οποία να παραπέμπει σε βιωματικές εμπειρίες, παράλληλα, όμως, έκανε δεκτό ότι αυτός απάντησε συγκεκριμένα στις επανειλημμένες και διεξοδικές ερωτήσεις της χειρίστριας, διαπιστώσεις αντιφατικές που κλονίζουν την θεμελίωση της αναξιοπιστίας του, σύμφωνα με τα κριτήρια του άρθρου 3 του ν.4939/2022. Με αυτά τα δεδομένα, η προσβαλλόμενη απόφαση, η οποία ερείδεται στην διαπίστωση της αναξιοπιστίας των κρίσιμων ισχυρισμών του αιτούντος δεν είναι νόμιμη ούτε και επαρκώς αιτιολογημένη, όπως βασίμως προβάλλεται, ιδίως διότι δεν αντικρούστηκαν με συγκεκριμένο τρόπο οι αιτιάσεις που ο τελευταίος προέβαλε κατά της απόφασης του α' βαθμού, επικαλούμενος για την θεμελίωση των αιτιάσεων αυτών ορισμένα χωρία της συνέντευξής του, τις πληροφορίες από τις διεθνείς πηγές καθώς και τις ιδιαίτερες περιστάσεις, που κατά την άποψή του δεν δικαιολογούσαν την κρίση περί αοριστιών, ασαφειών και έλλειψης λεπτομερειών και ευλογοφάνειας.

(...)

Δέχεται την αίτηση ακύρωσης.

ΑΔ206/2025

Αρχικό αίτημα – Κατ' ουσίαν εξέταση – Αίτηση ακύρωσης – Ιράν – Μόνος άνδρας – Δίωξη λόγω πολιτικών πεποιθήσεων – Μη νόμιμη αιτιολογία – Απορρίπτει την αίτηση

Διοικητικό Πρωτοδικείο Θεσσαλονίκης
Τμήμα Β' Τριμελές / Ακυρωτική Διαδικασία
Αριθμός απόφασης: ΑΔ 206/2025
Ημερομηνία δημοσίευσης: 30.06.2025
Εισηγήτρια Δικαστής: Κασσιανή Κ.Μανωλάκογλου
(...)

2. (...) με την αίτηση αυτή επιδιώκεται, παραδεκτώς, η ακύρωση της IP/163315/11.03.2024 απόφασης της 17ης Ανεξάρτητης Επιτροπής Προσφυγών της Αρχής Προσφυγών του Υπουργείου Μετανάστευσης και Ασύλου, με την οποία απορρίφθηκε η IP 381787/27.12.2023 προσφυγή που άσκησε ο αιτών κατά της IP/184348/11.10.2023 απορριπτικής απόφασης του Περιφερειακού Γραφείου Ασύλου (ΠΓΑ) Θεσσαλονίκης, και τελικώς, το αίτημά του για διεθνή προστασία. Με την απόφαση της Επιτροπής διατάχθηκε επίσης η επιστροφή του αιτούντος στη χώρα καταγωγής του.(...)

5. (...), η αξιολόγηση των γεγονότων και περιστάσεων, κατά το άρθρο 4 της Οδηγίας 2011/95/ΕΕ (άρθρο 3 του ν.4939/2022) πραγματοποιείται σε δύο αυτοτελή στάδια. Το πρώτο στάδιο αφορά τη διαπίστωση της συνδρομής των πραγματικών περιστατικών που αποδεικνύουν τη βασιμότητα της αιτήσεως, ενώ το δεύτερο στάδιο αφορά τη νομική εκτίμηση των εν λόγω αποδεικτικών στοιχείων, προκειμένου να αποφασισθεί αν πληρούνται, υπό το πρίσμα των πραγματικών περιστατικών της συγκεκριμένης υποθέσεως, οι ουσιαστικές προϋποθέσεις που θέτουν οι διατάξεις για την παροχή διεθνούς προστασίας (απόφαση της 22ας Νοεμβρίου 2012, Μ., C-277/11, σκέψη 64). Η εκτίμηση του κατά πόσον οι τεκμηριωμένες περιστάσεις συνιστούν ή όχι απειλή, ώστε το ενδιαφερόμενο πρόσωπο να φοβάται δικαιολογημένα, λαμβανομένης υπόψη της εξατομικευμένης καταστάσεώς του, ότι αποτελεί πράγματι στόχο πράξεων διώξεως, πρέπει, σε κάθε περίπτωση, να γίνεται με προσοχή και σύνεση, δεδομένου ότι διακυβεύονται οι ατομικές ελευθερίες και η ακεραιότητα του ανθρώπου, ζητήματα που άπτονται των θεμελιωδών αξιών της Ένωσης (απόφαση της 2ας Μαρτίου 2010, Salahadin Abdulla κ.λπ., C-175/08, C-176/08, C-178/08 και C-179/08, σκέψεις 89 και 90). Σε περίπτωση ισχυρισμού περί δίωξης λόγω πολιτικών πεποιθήσεων, οι αρμόδιες αρχές των κρατών μελών πρέπει να προβαίνουν σε εξαντλητική και διεξοδική εξέταση όλων των κρίσιμων περιστάσεων που αφορούν τις συγκεκριμένες ατομικές περιστάσεις του αιτούντος, καθώς και του γενικότερου πλαισίου της χώρας καταγωγής του, ιδίως τις πολιτικές, νομικές, δικαστικές, ιστορικές και κοινωνικοπολιτιστικές πτυχές του, προκειμένου να διαπιστώσουν αν ο αιτών έχει δικαιολογημένο φόβο ότι θα υποστεί ο ίδιος δίωξη λόγω των πολιτικών πεποιθήσεών του, και ιδίως για εκείνες που θα μπορούσαν να του αποδώσουν οι ενδεχόμενοι φορείς δίωξης στη χώρα καταγωγής του.

Προκειμένου δε οι απόψεις, οι ιδέες ή οι πεποιθήσεις ενός αιτούντος ο οποίος δεν έχει ακόμη προσελκύσει εις βάρος του την προσοχή των ενδεχόμενων φορέων δίωξης στη χώρα καταγωγής να εμπίπτουν στην έννοια των «πολιτικών πεποιθήσεων», αρκεί ο τελευταίος να δηλώνει ότι έχει αυτές τις απόψεις, ιδέες ή πεποιθήσεις ή ότι τις εκδηλώνει. Αυτό όμως δεν προδικάζει την εκτίμηση της βασιμότητας του φόβου του αιτούντος ότι θα υποστεί δίωξη λόγω των πολιτικών αυτών πεποιθήσεων. Η ένταση, εξάλλου, των πολιτικών πεποιθήσεων τις οποίες επικαλείται ο αιτών και οι ενδεχόμενες δραστηριότητές του για τη διάδοση των πεποιθήσεων αυτών αποτελούν κρίσιμα στοιχεία για την εξατομικευμένη αξιολόγηση της αίτησής του. Πράγματι, τα στοιχεία αυτά λαμβάνονται υπόψη για την εκτίμηση του ενδεχομένου να έχουν προσελκύσει ή να μπορούν να προσελκύσουν την προσοχή των ενδεχόμενων φορέων δίωξης στη χώρα καταγωγής του αιτούντος και του κινδύνου ο αιτών να υποστεί δίωξη σε περίπτωση επιστροφής του στη χώρα καταγωγής. Το γεγονός ότι ο αιτών, με τις πολιτικές πεποιθήσεις που έχει εκφράσει ή με τις ενδεχόμενες δραστηριότητές του για τη διάδοση των πεποιθήσεων αυτών κατά τη διάρκεια της παραμονής του στη χώρα καταγωγής ή μετά την αναχώρησή του από τη χώρα αυτή, έχει ήδη προσελκύσει εις βάρος του την προσοχή των ενδεχόμενων φορέων δίωξης στη χώρα καταγωγής αποτελεί επίσης κρίσιμο στοιχείο για την εξατομικευμένη αξιολόγηση που επιτάσσει το άρθρο 4, παράγραφος 3, της οδηγίας 2011/95 (βλ. ΔΕΕ, C-151/22, Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie, απόφαση της 21.9.2023, σκ. 37, 45, 46,47). Αν, ωστόσο, ο φόβος του αιτούντος δεν μπορεί να στηριχθεί σε δίωξη που έχει ήδη υποστεί, όταν οι αρμόδιες αρχές καλούνται να εκτιμήσουν αν ο αιτών διακατέχεται βασίμως από τον φόβο ότι θα διωχθεί, οφείλουν να διερευνήσουν αν οι στοιχειοθετημένες περιστάσεις συνιστούν ή όχι τέτοια απειλή, ώστε ο ενδιαφερόμενος να φοβείται βασίμως, λαμβανομένης υπόψη της εξατομικευμένης κατάστασής του, ότι αποτελεί πράγματι αντικείμενο πράξεων δίωξης (πρβλ. ΔΕΕ, C-71/11, Υ και Ζ, απόφαση της 5.9.2012, σκ. 76).

6. (...), στην προκειμένη περίπτωση από τα στοιχεία του διοικητικού φακέλου προκύπτουν τα ακόλουθα πραγματικά περιστατικά: Ο αιτών, πολίτης Ιράν, κουργικής εθνικότητας καταγωγής, γεννημένος στις 23.9.1986, εγκατέλειψε την χώρα του, κατά δήλωσή του, τον Οκτώβριο του 2022 και μέσω Τουρκίας εισήλθε από τον Έβρο, παρατύπως, στην Ελλάδα στις 17.3.2023 και υπέβαλε αίτηση διεθνούς προστασίας, (...). Σύμφωνα με την φόρμα καταγραφής ο αιτών δεν επιθυμούσε να επιστρέψει στο Ιράν, διότι δήλωσε: «Συμμετείχα στη διαδήλωση στο Ιράν που είχε γίνει για την υποχρεωτική χιτζάμπ στα κορίτσια και στις γυναίκες. Στις διαδηλώσεις ήρθα σε σύγκρουση με την αστυνομία και με χτύπησαν. Με τη βοήθεια του κόσμου έγινε η διαφυγή μου και τώρα είμαι καταζητούμενος από το Υπουργείο Πολιτικής Ενημέρωσης και κινδυνεύει η ζωή μου». (...) Κατά τη διάρκεια της συνέντευξης, δήλωσε ότι είναι κουργικής καταγωγής, (...). Είναι έγγαμος και έχει δύο τέκνα που παραμένουν στο Ιράν, όπως και τα υπόλοιπα μέλη της οικογένειάς του, οι γονείς και τα 5 αδέρφια του. (...). Αναφορικά με τους λόγους για τους οποίους εγκατέλειψε τη χώρα καταγωγής του, ο αιτών, κατά την ελεύθερη αφήγησή του, ιστόρησε τα εξής: «Εγώ στις 30-06-1401(21-08-2022) συμμετείχα στις διαδηλώσεις που ήτανε όχι στην υποχρεωτική χιτζάμπ ... Σε μια από τις διαδηλώσεις που συμμετείχα μετά από 2 ώρες μπλέξαμε με τους αστυνομικούς. (...) μας απειλούσαν θα σας σκοτώσουμε θα πάτε στα σπίτια σας, θα σας φυλακίσουμε, αλλά εμείς δε δίναμε σημασία, γιατί εμείς είχαμε έρθει να κάνουμε μόνο τις διαμαρτυρίες μας. Σιγά σιγά ερχόταν παραπάνω κόσμος για να συμμετέχουν και η αστυνομία σιγά σιγά γινόταν πιο πολύ από την οργάνωση Σεπάχ και Ετλαατ με κανονικά ρούχα, δεν φορούσαν δηλαδή στολή. Η αστυνομία (...) σταματούσαν μπροστά από τον κόσμο στην πρώτη γραμμή ... και πυροβολούσαν και είχαν όπλα με πλαστικές σφαίρες ... (...). Όλους τους χτυπούσαν. Εμένα με χτύπησαν με γκλοπ πάρα πολύ... Μετά που μας χτυπούσαν ήθελαν να μας πιάσουν, (...). Το κινητό μου είχε πέσει εκεί που μπλέξαμε με τους αστυνομικούς, (...) πήραμε τηλ. στην γυναίκα μου, σήκωσε το τηλ. και έκλαιγε και ήταν λυπημένη και όπως έκλαιγε ...μου λέει πριν από μισή ώρα είχε έρθει η αστυνομία σπίτι μας, είχανε ανακατέψει όλο το σπίτι (...)». (...) Ήταν η πρώτη φορά που συμμετείχε στη διαδήλωση, ενώ στις επόμενες που έγιναν στην πόλη του δεν συμμετείχε, γιατί ήταν κρυμμένος στο χωράφι του πατέρα του. (...) Όταν ο αιτών κλήθηκε να εξηγήσει για ποιόν λόγο η αστυνομία ήθελε να συλλάβει έναν απλό πολίτη που για πρώτη φορά έλαβε μέρος σε διαδήλωση και δεν είχε κανέναν ρόλο σε αυτή είπε: «Αυτοί ξέρουν περισσότερα επειδή αυτοί συλλαμβάνουν κάποια άτομα και τους σκοτώνουν για να φοβάται ο κόσμος». (...) Η αίτησή του απορρίφθηκε ως αβάσιμη με την IP/184348/11.10.2023 απόφαση

του Περιφερειακού Γραφείου Ασύλου Θεσσαλονίκης, με την οποία κρίθηκε αξιόπιστος ο ισχυρισμός του αιτούντος για την συμμετοχή του σε αντικαθεστωτική διαδήλωση, όχι, όμως, ο ισχυρισμός ότι τον αναγνώρισαν οι αρχές και τον αναζητούν λόγω της συμμετοχής του, διότι οι περιγραφές του στο συγκεκριμένο σημείο της αφήγησής του θεωρήθηκαν ελλιπείς και ασαφείς, στερούμενες συνοχής και συνέπειας. Λόγω της διαπίστωσης αυτής σε συνδυασμό με το γεγονός ότι δεν προέκυψε ότι ο αιτών είχε αναπτύξει αντικαθεστωτική δράση, περιοριζόμενος απλώς στην συμμετοχή σε μία διαδήλωση το 2022, χωρίς ενεργό ρόλο, κρίθηκε ότι ο φόβος που αυτός εξέφρασε ότι θα διωχθεί από τις αρχές της χώρας του για πολιτικούς λόγους δεν είναι βάσιμος ούτε δικαιολογημένος.

7. (...), κατά της απόφασης αυτής ο αιτών άσκησε (...) προσφυγή, με την οποία προέβαλε ότι η χειρίστρια (...) δεν έλαβε υπόψη της τον ισχυρισμό του ότι και στο παρελθόν είχε συλληφθεί και κρατηθεί για αντικυβερνητική δράση, με αποτέλεσμα να τηρείται φάκελος για αυτόν από την Ettela'at, ότι η κουρδική καταγωγή του αποτελεί επίσης επιβαρυντικό παράγοντα για την στοχοποίησή του, ότι η πόλη Sardasht έχει μόνο 45.000 κατοίκους, άρα ήταν εύκολο οι αρχές να ενημερωθούν για την συμμετοχή του στη διαδήλωση της 21.8.2022, ότι πρόσφατα πληροφορήθηκε από την σύζυγό του ότι πράκτορες της Ettela'at τον αναζήτησαν στο σπίτι του και ότι την προηγούμενη εβδομάδα είχαν συλληφθεί και εκτελεστεί 4 άτομα που συμμετείχαν στην ίδια διαδήλωση με αυτόν. Κατ' επίκληση των ανωτέρω ο αιτών υποστήριξε ότι πράγματι κινδυνεύει με δίωξη αν επιστρέψει στην χώρα του και ότι, εφόσον η χειρίστρια έκρινε ότι η διήγησή του στερούνταν των απαιτούμενων λεπτομερειών, όφειλε να υποβάλει περισσότερες διευκρινιστικές ερωτήσεις και όχι να απορρίψει την αίτησή του, λόγω αναξιπιστίας των κρίσιμων ισχυρισμών του, που άλλωστε δεν έρχονται σε σύγκρουση με τις πληροφορίες που αντλήθηκαν από τις διεθνείς πηγές για την χώρα καταγωγής του αντίθετα επιβεβαιώνονται από αυτές. Η εν λόγω προσφυγή απορρίφθηκε με την ήδη προσβαλλόμενη (...) απόφαση της 17ης Ανεξάρτητης Επιτροπής Προσφυγών της Αρχής Προσφυγών του Υπουργείου Μετανάστευσης και Ασύλου ως αβάσιμη. Η Επιτροπή, κατόπιν έρευνας σε διεθνείς πηγές, με ημερομηνίες δημοσίευσης από 14.9.2022 έως 16.3.2023 [...] διαπίστωσε τα ακόλουθα: α) ότι ο θάνατος της Masha Amini, μίας 20χρονης Κούρδισσας, που πέθανε τρεις ημέρες αφότου συνελήφθη και φέρεται να ξυλοκοπήθηκε από την αστυνομία ηθικής της Τεχεράνης προκάλεσε κύμα διαδηλώσεων στο Ιράν, β) ότι μέχρι το τέλος του έτους (2022) οι δυνάμεις ασφαλείας σκότωσαν περισσότερα από 500 άτομα και συνέλαβαν περισσότερους από 19.000 διαδηλωτές, ενώ μερικοί από τους συλληφθέντες αντιμετώπισαν την θανατική ποινή, γ) ότι δημοσίευμα της Διεθνούς Αμνηστίας έκανε λόγο για 22.000 συλληφθέντες που υπέστησαν βασανιστήρια, ξυλοδαρμούς, μαστιγώσεις, ηλεκτροσόκ, βιασμούς και σεξουαλική βία από τις δυνάμεις ασφαλείας, δ) ότι στο εν λόγω δημοσίευμα αναφέρεται επίσης ότι πράκτορες με πολιτικά ρούχα απήγαγαν άτομα από τους δρόμους κατά την διάρκεια των διαδηλώσεων ή μετά και τους μετέφεραν σε χώρους όπως αποθήκες, όπου τους βασάνισαν πριν τους εγκαταλείψουν σε απομακρυσμένες τοποθεσίες και ε) ότι στις 8.12.2022 και 12.12.2022 εκτελέστηκαν δύο νεαρά άτομα, εκτελέσεις που θεωρήθηκε ότι συνδέονται με αντικυβερνητικές διαδηλώσεις. Κατά τον έλεγχο της εσωτερικής αξιοπιστίας των ισχυρισμών του αιτούντος, η Επιτροπή έκανε δεκτούς αυτούς που αφορούσαν (...) τον ισχυρισμό του ότι συμμετείχε στη διαδήλωση που έγινε στη χώρα του τον Αύγουστο του 2022, (...). Ωστόσο δεν έγιναν δεκτός ως αξιόπιστος ο ισχυρισμός του αιτούντος ότι, λόγω της συμμετοχής του στη διαδήλωση του Αυγούστου, στοχοποιήθηκε και αναζητείται από τις αρχές της χώρας του και ειδικώς από την ETTELA'AT και εάν επιστρέψει στο Ιράν θα συλληφθεί και θα κινδυνεύσει η ζωή του, ούτε τον ισχυρισμό του τελευταίου ότι στο παρελθόν είχε συλληφθεί και κρατηθεί από την ίδια υπηρεσία. Ειδικότερα, η Επιτροπή, κατά τον έλεγχο της εσωτερικής αξιοπιστίας των ισχυρισμών αυτών, επισήμανε ότι: α) ο αιτών, μολονότι ρωτήθηκε επανειλημμένως, δεν μπόρεσε να εξηγήσει για ποιο λόγο αναζητούσαν αυτόν οι αρχές, δεδομένου ότι στην εν λόγω διαδήλωση συμμετείχε πλήθος κόσμου, δηλ. γυναίκες και άνδρες όλων των ηλικιών, ο ίδιος δε, όπως ρητώς δήλωσε, συμμετείχε για πρώτη φορά σε διαδήλωση, ενημερώθηκε σχετικώς από τα κοινωνικά δίκτυα, δεν είχε κάποιο συγκεκριμένο ρόλο στη διαδήλωση αυτή, απλά φώναζε συνθήματα, ενώ στα επεισόδια που ακολούθησαν με τους αστυνομικούς, δεν είχε κάποια ανάμειξη, ούτε πέταξε κατ' αυτών (αστυνομικών) πέτρες ή αέρια, β) η οικογένειά του εξακολουθεί να μένει στο Ιράν, χωρίς αυτός να αναφερθεί σε προβλήματα που τυχόν αντιμετωπίζουν, (...) γ) ο αιτών αναφέρθηκε με συγκεκριμένο και αντιφατικό τρόπο στον λόγο που φέρεται ότι τον κράτησαν, (...), δ) η φερόμενη σύλληψη του αιτούντος συνέβη, προ πολλών ετών (12), χωρίς ο ίδιος να αναφερθεί σε προβλήματα που λόγω αυτής αντιμετώπισε έως το 2022 που εγκατέλειψε τη χώρα. Κατόπιν τούτων, κρίθηκε ότι δεν συντρέχουν οι προϋποθέσεις αναγνώρισης του καθεστώτος του πρόσφυγα, δεδομένου ότι δεν προέκυψε ότι ο αιτών έχει αντικειμενικά δικαιολογημένο φόβο να υποστεί δίωξη από τις αρχές του κράτους του σε περίπτωση επιστροφής στη χώρα καταγωγής του. Επιπροσθέτως κρίθηκε ότι α) δεν υφίστανται λόγοι από τους οποίους να προκύπτει ότι ο αιτών θα εκτεθεί σε κίνδυνο θανατικής ποινής ή εκτέλεσης κατά την επιστροφή του στο Ιράν, β) ότι ο αιτών είναι νέος 36 χρονών και υγιής άνδρας, που έχει ολοκληρώσει τη σχολική του εκπαίδευση, έχει ζήσει και εργαστεί όλη τη ζωή του στο Ιράν, στην περιοχή δε που διέμενε και εξακολουθεί να διαμένει η σύζυγος με τα ανήλικα τέκνα του κυρίαρχη εθνική ομάδα είναι οι Κούρδοι, και γ) ότι η παρούσα κατάσταση ασφαλείας στο Ιράν είναι μεν τεταμένη μετά το θάνατο της νεαρής κοπέλας, δεν μπορεί να χαρακτηριστεί, όμως, ως κατάσταση αδιάκριτης βίας εξαιτίας ένοπλης σύρραξης, ώστε να απειλείται η ζωή και η σωματική του ακεραιότητα ως αμάχου, συνεπώς δεν πληρούνται ούτε οι προϋποθέσεις για την υπαγωγή του αιτούντος σε καθεστώς επικουρικής προστασίας. (...)

8. (...), με την κρινόμενη αίτηση, ο αιτών προβάλλει ότι η κρίση της Επιτροπής (...) δεν είναι νομίμως αιτιολογημένη, καθώς: 1. έρχεται σε αντίθεση με τις πληροφορίες που συνέλεξε η Διοίκηση από τις διεθνείς πηγές και περιλαμβάνονται στην προσβαλλόμενη απόφαση, σύμφωνα με τις οποίες τις διαδηλώσεις που προκλήθηκαν από την δολοφονία της Masha Amini ακολούθησαν χιλιάδες συλλήψεις απλών διαδηλωτών, βασανιστήρια και εκτελέσεις από το καθεστώς του Ιράν

προς εκφοβισμό, 2. έγινε δεκτός ως αξιόπιστος ο ισχυρισμός του ότι ξυλοκοπήθηκε κατά την διάρκεια της διαδήλωσης, ότι στο σημείο της παρ' ολίγον σύλληψής του έχασε το κινητό του, ότι μέσω του κινητού του οι αρχές πληροφορήθηκαν τα στοιχεία του και ότι εν συνεχεία η αστυνομία τον αναζήτησε στο σπίτι του και στο σπίτι του πατέρα του για να τον συλλάβει, 3. είναι σαφές από τις πληροφορίες που συνέλεξε η Επιτροπή ότι στην χώρα του αποδίδεται η ιδιότητα του επικίνδυνου για το καθεστώς αντιφρονούντα, ακόμη και σε απλούς διαδηλωτές. Προς επίρρωση των αιτιάσεων αυτών, ο αιτών επικαλείται νεότερες πληροφορίες από διεθνείς πηγές [...], σύμφωνα με τις οποίες ένα χρόνο μετά τις διαμαρτυρίες σημειώθηκε δραματική αύξηση των εκτελέσεων.

9. (...), ο ανωτέρω λόγος, όπως προβάλλεται είναι αβάσιμος. Τούτο, διότι ανεξαρτήτως εάν από τις πληροφορίες που παρατίθενται στην προσβαλλόμενη απόφαση πράγματι προκύπτει ότι στο Ιράν πραγματοποιήθηκαν συλλήψεις και βασανιστήρια απλών διαδηλωτών και εκτελέσεις συλληφθέντων με ψευδείς ή προσχηματικές κατηγορίες, χωρίς την τήρηση των ελάχιστων εγγυήσεων δίκαιης δίκης, πάντως, εν προκειμένω, παρά τους αντίθετους ισχυρισμούς του αιτούντος, η Επιτροπή έκανε μεν δεκτό ως αξιόπιστο τον ισχυρισμό του ότι συμμετείχε σε μία διαδήλωση τον Αύγουστο του 2022, όχι όμως τον κρίσιμο ισχυρισμό του ότι λόγω της συμμετοχής του στοχοποιήθηκε και αναζητείται από τις αρχές της χώρας του. (...). Κρίσιμο δηλαδή από την εξεταζόμενη άποψη, δεν είναι εάν η Επιτροπή ανατιολόγητα αμφισβήτησε τις πληροφορίες ότι αρκούσε και η απλή συμμετοχή σε μία διαδήλωση για την άσκηση δίωξης, όπως υποστηρίζει ο αιτών αλλά το εάν αυτός έγινε αντιληπτός και ταυτοποιήθηκε από τις αρχές λόγω της συμμετοχής του, ισχυρισμός που δεν έγινε δεκτός ως αξιόπιστος, με συγκεκριμένη αιτιολογία, η οποία δεν αντικρούεται από αυτόν (...).

(...)

Απορρίπτει την αίτηση.

ΑΔ677/2025

Άρχικό αίτημα – Κατ' ουσίαν εξέταση – Αίτηση ακύρωσης – Μάλι – Μόνος άνδρας – Σοβαρή ασθένεια – Απουσία συστήματος υγειονομικής περίθαλψης στη χώρα καταγωγής – Δίωξη λόγω συμμετοχής σε ιδιαίτερη κοινωνική ομάδα – Παράβαση διατάξεων του νόμου – Μη νόμιμη αιτιολογία – Δέχεται την αίτηση

Διοικητικό Πρωτοδικείο Αθηνών
Τμήμα 21ο Τριμελές / Ακυρωτική Διαδικασία
Αριθμός Απόφασης: ΑΔ 677/2025
Ημερομηνία δημοσίευσης: 12.06.2025
Εισηγήτρια Δικαστής: Καλλιόπη Θ.Μαραγκού
(...)

1. (...), με την κρινόμενη αίτηση, (...) ο αιτών ζητεί, παραδεκτώς, να ακυρωθεί η 243100/4.5.2022 απόφαση β' βαθμού της 19ης Ανεξάρτητης Επιτροπής Προσφυγών της Αρχής Προσφυγών, με την οποία απορρίφθηκε η από 3.3.2022 ενδικοφανής προσφυγή του κατ' α' βαθμό, η από 13.11.2018 αίτηση αυτού για χορήγηση διεθνούς προστασίας. (...)

7. (...), από τα στοιχεία του φακέλου της δικογραφίας, προκύπτουν τα ακόλουθα: Ο αιτών, πολίτης Μάλι, κατά δήλωσή του, υπέβαλε ενώπιον του Περιφερειακού Γραφείου Ασύλου (Π.Γ.Α.) Σάμου την από 13.11.2018 αίτηση, για την υπαγωγή του σε καθεστώς διεθνούς προστασίας. (...) Εν συνεχεία, η ανωτέρω αίτηση παραπέμφθηκε στην κανονική διαδικασία, καθόσον διαπιστώθηκε ότι ο αιτών εντασσόταν στις ευάλωτες ομάδες, ως ασυνόδευτος ανήλικος (...). Ειδικότερα, δήλωσε ότι γεννήθηκε στο χωριό Mareha, στην περιφέρεια Kayes του Μάλι, ότι είναι μουσουλμάνος, ως προς το θρήσκευμα, και Soninke, ως προς την εθνοτική καταγωγή του, ενώ, ως προς την κατάσταση της υγείας του, δήλωσε ότι όταν ουρεί βγάζει αίμα και έχει πονοκεφάλους. Ως προς την οικογενειακή του κατάσταση, δήλωσε ότι είναι άγαμος, ότι έχει δύο αδέρφια, (...) ενώ οι γονείς του έχουν αποβιώσει: ο πατέρας του το έτος 2007 και η μητέρα του το έτος 2013. (...) Περαιτέρω δε, δήλωσε ότι έφυγε από τη χώρα του το έτος 2018, όντας ανήλικος, (...). Αναφορικά με τους λόγους, για τους οποίους εγκατέλειψε τη χώρα καταγωγής του, ο αιτών δήλωσε ότι έφυγε διότι ο ίδιος γεννήθηκε εκτός γάμου και όχι σε νοσοκομείο και, ως εκ τούτου, δε διαθέτει πιστοποιητικό γέννησης και δε μπορεί να εκδώσει άλλα έγγραφα ταυτοποίησης (...). (...) Αντιθέτως δε, δήλωσε ότι τα αδέρφια του, τα οποία γεννήθηκαν μετά τον γάμο των γονιών τους, μπορούν να αποκτήσουν έγγραφα, (...) ο ίδιος, ως γεννηθείς εκτός γάμου, δεν έχει κανένα δικαίωμα στην εργασία, ούτε πρόσβαση στα νοσοκομεία του Μάλι. (...) ο αιτών περιέγραψε τη σχέση του με τον θείο του, αναφέροντας πως ουδέποτε τον αποδέχθηκε, λόγω του ότι ήταν

παιδί εκτός γάμου, ότι αυτός τον ανάγκασε να πάει στο θρησκευτικό σχολείο, ενώ, εξάλλου, του ασκούσε συστηματικά σωματική και ψυχολογική βία (...). (...) μετά τον θάνατο της μητέρας του το έτος 2013, ο ίδιος μαζί με τα δύο αδέρφια του ζούσαν στο σπίτι του θείου του, ο οποίος πήρε όλα τα χρήματα του πατέρα του, (...). Με την 65856/4.2.2022 απόφαση του Α.Κ.Α. Νίκαιας, απορρίφθηκε, ως αβάσιμη, η ανωτέρω αίτηση του αιτούντος, με την αιτιολογία ότι δεν πληρούνται στο πρόσωπό του οι προϋποθέσεις για να χαρακτηριστεί ως πρόσφυγας ή δικαιούχος επικουρικής προστασίας. Κατά της ανωτέρω απόφασης, ο αιτών άσκησε (...) ενδικοφανή προσφυγή, η οποία, με την προσβαλλόμενη απόφαση, απορρίφθηκε, ως αβάσιμη, και διατάχθηκε η επιστροφή αυτού στη χώρα καταγωγής του. Ειδικότερα, (...) Επιτροπή Προσφύγων (...) δεν έκανε δεκτό τον ισχυρισμό αυτού ότι, ως παιδί εκτός γάμου, δεν έχει δικαίωμα έκδοσης εγγράφων ταυτοποίησης στη χώρα του. Προς τούτο, η Επιτροπή παρέθεσε σχετικές διατάξεις του Κώδικα Ιθαγένειας του Μάλι (1962, τροπ. 1995), στον οποίο προβλέπεται η απόδοση της ιθαγένειας, μεταξύ άλλων, στην περίπτωση μη νόμιμης γέννησης παιδιού από γονείς εκ των οποίων ο ένας είναι υπήκοος Μάλι και ο δεσμός του με τη χώρα είναι αποδεδειγμένος (άρθρο 8 περ. 3 του ως άνω Κώδικα), καθώς και διεθνείς πηγές, σύμφωνα με τις οποίες «το πιστοποιητικό γέννησης εκδίδεται μόνο για τους υπηκόους Μάλι, που έχουν γεννηθεί σε μαιευτήρια ή σε εκείνους που η γέννησή τους δηλώνεται εντός τριάντα ημερών», ενώ, σύμφωνα με την Πρεσβεία του Μάλι, ένα εναλλακτικό πιστοποιητικό γέννησης («jugement supplétif») (...). Σύμφωνα δε με τις ίδιες πηγές, το εναλλακτικό πιστοποιητικό γέννησης εκδίδεται σε κάθε περίπτωση που η γέννηση ενός παιδιού δε δηλωθεί εντός της εν λόγω τριακονθήμερης προθεσμίας, ενώ τα παιδιά που γεννιούνται εκτός γάμου έχουν τη δυνατότητα νομιμοποίησης σε μεταγενέστερο χρόνο, με τον γάμο των γονιών τους. Με βάση τις ανωτέρω πληροφορίες, η Επιτροπή δέχθηκε ότι η απόκτηση πιστοποιητικού γέννησης, όταν η εγγραφή του νεογέννητου στα μητρώα δε γίνεται εγκαίρως και εντός της προβλεπόμενης προθεσμίας των τριάντα ημερών, αλλά σε μεταγενέστερο χρόνο, μπορεί να αποτελέσει μια πολύπλοκη διοικητική διαδικασία για το άτομο που επιθυμεί την έκδοση του εγγράφου, ωστόσο, σε καμία περίπτωση η απώλεια του εν λόγω εγγράφου δεν ταυτίζεται με την ανάκληση ιθαγένειας από πολίτη Μάλι ή την απώλεια δικαιώματος για την έκδοση των εγγράφων ταυτοποίησης κατά την ενηλικίωση του ατόμου. (...) Η Επιτροπή έκανε δεκτό τον ισχυρισμό του αιτούντος ως προς τη σωματική βία που υπέστη από τον θείο του, χωρίς, ωστόσο, να αποδέχεται τον ισχυρισμό αυτού ότι κατηγορήθηκε για κλοπή, με την αιτιολογία ότι ο ίδιος δεν ήταν σε θέση να παραθέσει αρκετές πληροφορίες και να περιγράψει λεπτομερώς το περιστατικό. Τέλος δε, αναφορικά με τον ισχυρισμό του αιτούντος ότι σε περίπτωση επιστροφής του στο Μάλι δε θα μπορούσε να λάβει την απαιτούμενη για την κατάσταση της υγείας του ιατρική φροντίδα, με αποτέλεσμα να επιδεινωθεί αυτή, η Επιτροπή, αφού παρέθεσε τις πληροφορίες από διεθνείς πηγές, σχετικά με τις ασθένειες και το σύστημα υγειονομικής περίθαλψης στη χώρα, το οποίο παρέχει περιορισμένες δυνατότητες βασικής φροντίδας της υγείας των πολιτών, με συνέπεια οι τελευταίοι να τίθενται σε κίνδυνο, και αφού περαιτέρω έλαβε υπόψη της τα προβλήματα υγείας του ίδιου του αιτούντος (δυσωμία σε έδαφος σχιστοσωμιάσης), τη νοσηλεία του και την εγχείρηση στην οποία υποβλήθηκε, όπως αυτά προέκυψαν από τις προσκομισθείσες ιατρικές γνωματεύσεις, έκανε δεκτό τον ισχυρισμό αυτού, ως προς τα προβλήματα που αντιμετωπίζει το σύστημα υγείας στο Μάλι. Ακολούθως, η Επιτροπή, ενόψει της κατά τα ανωτέρω αξιολόγησης των ισχυρισμών του αιτούντος, εξέτασε την υπαγωγή του τελευταίου στο ειδικό προστατευτικό καθεστώς του πρόσφυγα, σύμφωνα με το άρθρο 1Α (2) της Σύμβασης της Γενεύης του 1951, όπως ισχύει. (...) Επιπλέον δε, ως προς τον ισχυρισμό του αιτούντος ότι σε περίπτωση επιστροφής στη χώρα του, δε θα έχει πρόσβαση σε κατάλληλη ιατροφαρμακευτική περίθαλψη, η Επιτροπή έκρινε ότι δεν στοιχειοθετεί, εν προκειμένω, λόγο υπαγωγής αυτού στο προστατευτικό καθεστώς του πρόσφυγα. Και τούτο διότι, αφενός μεν, σήμερα γίνονται προσπάθειες για να οικοδομηθεί στο Μάλι ένα σύστημα υγείας, που να προστατεύει τα δικαιώματα των κατοίκων της χώρας, αφετέρου δε, οι όποιες δυσκολίες, που πιθανόν αντιμετωπίσει στη χώρα καταγωγής του ο αιτών συνδέονται με τις συστημικές αδυναμίες της υγειονομικής περίθαλψης στη χώρα αυτή, και όχι με την εκ προθέσεως άρνηση των αρχών της να τον περιθάλψουν. Προς επίρρωση των ανωτέρω, η Επιτροπή αναφέρεται σε σχετικές διεθνείς πηγές. Κατόπιν τούτων, κρίθηκε ότι ο αιτών δεν κινδυνεύει να υποστεί διακρίσεις, ως προς την πρόσβαση στο σύστημα υγείας στο Μάλι, ενώ, άλλωστε, τα προβλήματα υγείας του έχουν πλέον εξομαλυνθεί μετά τη χειρουργική επέμβαση που έκανε στην Ελλάδα και τις οδηγίες και την επιτυχή θεραπευτική αγωγή που ακολουθεί. Ενόψει δε των προεκτεθέντων, με την προσβαλλόμενη απόφαση, κρίθηκε ότι δε συντρέχει βάσιμος και δικαιολογημένος φόβος δίωξης του αιτούντος στη χώρα καταγωγής του για έναν από τους λόγους (φυλή, θρησκεία, εθνοτική καταγωγή, πολιτικές πεποιθήσεις, συμμετοχή σε ιδιαίτερη κοινωνική ομάδα) της Σύμβασης της Γενεύης, ενώ παρέλκει, ως αλυσιτελής, η εξέταση της συνδρομής των λοιπών κριτηρίων για την αναγνώρισή του ως πρόσφυγα. (...)

8. (...) , με την κρινόμενη αίτηση, ο αιτών επιδιώκει την ακύρωση της προσβαλλόμενης απόφασης, προβάλλοντας, καταρχάς, ότι αυτή εκδόθηκε κατά παράβαση κατ' ουσίαν διάταξης νόμου, άλλως ελλείψει ειδικής και εμπεριστατωμένης αιτιολογίας, ως προς την υπαγωγή του στο καθεστώς του πρόσφυγα, σύμφωνα με το άρθρο 1Α(2) της Σύμβασης της Γενεύης του 1951 «Περί της Νομικής Καταστάσεως των Προσφύγων», που κυρώθηκε με το ν.δ. 3989/1959, όπως ισχύει, καθώς και τις διατάξεις (...) άρθρου 3 του ν. 4939/2022, εξαιτίας της δίωξης, η οποία στοιχειοθετείται σε συσσωρευμένες παραβιάσεις των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, που σχετίζονται με την αδυναμία απόλαυσης των δικαιωμάτων του στη χώρα προηγούμενης διαμονής του, εξαιτίας του καθεστώτος ανιθαγένειας στο οποίο αυτός βρίσκεται. Ο λόγος αυτός ακύρωσης είναι απορριπτέος, ως αβάσιμος. Και τούτο διότι, με την προσβαλλόμενη απόφαση, δεν έγινε δεκτός ο ισχυρισμός του αιτούντος ότι αυτός, ως παιδί εκτός γάμου, δεν έχει τη δυνατότητα έκδοσης πιστοποιητικού γέννησης και, ως εκ τούτου, δεν έχει δικαίωμα για έκδοση εγγράφων ταυτοποίησης, ούτε δικαίωμα στη νοσηλεία και στην εργασία, με την αιτιολογία ότι ο φόβος δίωξης, που επικαλέστηκε, δεν είναι υπαρκτός, ούτε εύλογος, καθόσον δε θεμελιώνεται σε αντικειμενικά δεδομένα, αλλά αντιθέτως στην υποκειμενική αντίληψη του ίδιου. Ειδικότερα, η Επιτροπή, αφού έλαβε

υπόψη της ότι, σύμφωνα με τον Κώδικα Ιθαγένειας του Μάλι, προβλέπεται η απόδοση της ιθαγένειας, μεταξύ άλλων, στην περίπτωση μη νόμιμης γέννησης παιδιού από γονείς εκ των οποίων ο ένας είναι υπήκοος Μάλι και ο δεσμός του με τη χώρα είναι αποδεδειγμένος (άρθρο 8 περ. 3 του ως άνω Κώδικα), ενώ, βάσει διεθνών πηγών, προβλέπεται η έκδοση ενός εναλλακτικού πιστοποιητικού γέννησης, σε κάθε περίπτωση που η γέννηση ενός παιδιού δε δηλωθεί εντός της προβλεπόμενης από τον εν λόγω Κώδικα τριακονθήμερης προθεσμίας, δέχθηκε ότι η απόκτηση πιστοποιητικού γέννησης, όταν η εγγραφή του νεογέννητου στα μητρώα δε γίνεται εγκαίρως, αλλά σε μεταγενέστερο χρόνο, μπορεί να αποτελέσει μια πολύπλοκη διοικητική διαδικασία, ωστόσο, σε καμία περίπτωση η απώλεια του εν λόγω εγγράφου δεν ταυτίζεται με την ανάκληση ιθαγένειας από πολίτη Μάλι ή την απώλεια δικαιώματος για την έκδοση εγγράφων ταυτοποίησης κατά την ενηλικίωση του ατόμου. (...) Με το προεκτεθέν περιεχόμενο η προσβαλλόμενη απόφαση αιτιολογείται νομίμως και επαρκώς, δοθέντος ότι ο αιτών είναι πλέον ενήλικος και, συνεπώς, μπορεί ο ίδιος να προβεί στις απαραίτητες ενέργειες για την έκδοση εγγράφων ταυτοποίησης στη χώρα καταγωγής του, (...)

9. (...), ο αιτών προβάλλει ότι η προσβαλλόμενη απόφαση εκδόθηκε κατά, παράβαση κατ' ουσίαν διάταξης νόμου, άλλως ελλείψει ειδικής και εμπεριστατωμένης αιτιολογίας, ως προς την υπαγωγή του στο καθεστώς επικουρικής προστασίας, σύμφωνα με το (...) άρθρο 14 περ. β του ν. 4939/2022, σε συνδυασμό με την παράβαση του άρθρου 3 της Ε.Σ.Δ.Α., περί απάνθρωπης ή εξευτελιστικής μεταχείρισης. Ειδικότερα, με την κρινόμενη αίτηση, παρατίθενται καταρχάς, πληροφορίες από διεθνείς πηγές, σύμφωνα με τις οποίες το Μάλι είναι μία από τις φτωχότερες χώρες στον κόσμο, που μαστίζεται από επιδημίες και επισιτιστική κρίση, μη πρόσβαση σε βασικά είδη (πόσιμο νερό), ενώ το σύστημα υγείας του είναι πολύ υποβαθμισμένο, τόσο ποιοτικά, όσο και ποσοτικά. Ενόψει των ανωτέρω, ο αιτών υποστηρίζει ότι η προσβαλλόμενη απόφαση είναι πλημμελώς αιτιολογημένη και, συνεπώς, ακυρωτέα, ως προς τον προβληθέντα με την ενδικοφανή προσφυγή ισχυρισμό του, ότι σε περίπτωση επιστροφής του στο Μάλι, ο ίδιος δε θα μπορέσει να λάβει την απαιτούμενη για την κατάσταση της υγείας του, ιατροφαρμακευτική φροντίδα, με αποτέλεσμα αυτή να επιδεινωθεί. Ισχυρίζεται σχετικά ότι στην προσβαλλόμενη απόφαση, στην αντίστοιχη σκέψη της, δεν παρατίθενται σχετικές διεθνείς πηγές, ενώ, εξάλλου, σε άλλο σημείο της προσβαλλόμενης, γίνεται δεκτό ότι το έτος 2018, οπότε ο αιτών εγκατέλειψε τη χώρα του, ο τομέας της υγείας ήταν εξαθλιωμένος, χωρίς ωστόσο να αναφέρεται ότι έκτοτε έχει υπάρξει πραγματική σχετική βελτίωση, αλλά, αντιθέτως, γίνεται λόγος για μία θεωρητική προσέγγιση των θεσμών του Μάλι να βελτιώσουν το σύστημα υγείας.

10. (...), με την προσβαλλόμενη απόφαση, κρίθηκε ότι δε συντρέχουν οι νόμιμες προϋποθέσεις για την υπαγωγή του αιτούντος στο καθεστώς επικουρικής προστασίας, υπό την έννοια ότι αυτός δε κινδυνεύει να υποστεί απάνθρωπη ή εξευτελιστική μεταχείριση, κατά την επιστροφή του στη χώρα καταγωγής του, ενόψει του προβληθέντος εκ μέρους του ισχυρισμού ότι δε θα μπορέσει να λάβει την απαιτούμενη για την κατάσταση της υγείας του ιατρική φροντίδα, με αποτέλεσμα την επιδείνωση αυτής. Ειδικότερα, η Επιτροπή, αφού έλαβε υπόψη της το σύνολο των ισχυρισμών του αιτούντος, τις διεθνείς αναφορές για τη χώρα καταγωγής του, τα προσωπικά χαρακτηριστικά αυτού και τις ιδιαίτερες περιστάσεις της ένδικης υπόθεσης, έκρινε ότι δεν προκύπτει κίνδυνος για τον αιτούντα να υποστεί, σε περίπτωση επιστροφής στη χώρα του, μεταχείριση αντίθετη προς τις επιταγές του άρθρου 3 της Ε.Σ.Δ.Α.. Εξάλλου, κατά την αξιολόγηση του ίδιου ως άνω ισχυρισμού, ως προς την υπαγωγή του αιτούντος στο καθεστώς του πρόσφυγα, η Επιτροπή έκανε δεκτό ότι τα προβλήματα υγείας του αιτούντος έχουν ήδη εξομαλυνθεί μετά τη χειρουργική επέμβαση, στην οποία αυτός υποβλήθηκε και τις οδηγίες και την επιτυχή θεραπευτική αγωγή που συνεχίζει να ακολουθεί. Ωστόσο, όπως ήδη προεκτέθηκε, κατά την αρχική αξιολόγηση του εν λόγω ισχυρισμού του αιτούντος, η Επιτροπή έκανε δεκτό αυτόν, ως προς τα προβλήματα που αντιμετωπίζει το σύστημα υγείας στο Μάλι. Προς τούτο, παρέθεσε πληροφορίες από διεθνείς πηγές, σχετικά με τις ασθένειες και το σύστημα υγειονομικής περίθαλψης στο Μάλι, σύμφωνα με τις οποίες το εν λόγω σύστημα παρέχει περιορισμένες δυνατότητες βασικής φροντίδας της υγείας των πολιτών, με συνέπεια οι τελευταίοι να τίθενται σε κίνδυνο, ενώ, περαιτέρω έλαβε υπόψη της τα προβλήματα υγείας του ίδιου του αιτούντος (δυσωμία σε έδαφος σχιστοσωμίας), τη νοσηλεία του και την εγχείρηση στην οποία υποβλήθηκε, όπως αυτά προέκυψαν από τις προσκομισθείσες ιατρικές γνωματεύσεις. Υπό τα ανωτέρω δεδομένα η προσβαλλόμενη απόφαση περιέχει αντιφατική, άλλως πλημμελή αιτιολογία, δοθέντος ότι, ενώ η Επιτροπή δέχεται, καταρχήν, ότι το σύστημα υγείας στο Μάλι είναι αναποτελεσματικό, θέτοντας σε κίνδυνο την υγεία των πολιτών του, εντούτοις παραγνωρίζει το γεγονός ότι ο αιτών, και μετά τη χειρουργική αντιμετώπιση της ασθένειάς του, συνεχίζει να λαμβάνει οδηγίες και θεραπευτική αγωγή, από τις οποίες, άλλωστε, εξαρτάται η αποτελεσματική αντιμετώπιση της κατάστασης της υγείας του. Εξάλλου, κατά την εξέταση υπαγωγής του αιτούντος στο καθεστώς επικουρικής προστασίας, η Επιτροπή δεν αναφέρεται σε συγκεκριμένες σχετικές πληροφορίες από διεθνείς πηγές, προκειμένου να θεμελιώσει την ανωτέρω κρίση της, ενώ αυτές που παρατίθενται γενικά στην προσβαλλόμενη απόφαση, σύμφωνα με τις οποίες παρατηρείται μία πρόοδος στην παροχή βασικής υγειονομικής φροντίδας στο Μάλι τα τελευταία χρόνια, αφορούν άλλες κατηγορίες του πληθυσμού από αυτήν του αιτούντος, ήτοι τις έγκυες γυναίκες και τα μικρά παιδιά. Σε κάθε δε περίπτωση, στην προσβαλλόμενη απόφαση δεν εξηγείται επαρκώς, γιατί ο αιτών δε διατρέχει κίνδυνο απάνθρωπης και εξευτελιστικής μεταχείρισης, κατά την επιστροφή του στο Μάλι, λόγω της επιβαρυνμένης κατάστασης της υγείας του και ενόψει της σοβαρής ανεπάρκειας του συστήματος παροχής βασικής υγείας στη χώρα του. Συνεπώς, κατ' αποδοχή, ως βάσιμου του ανωτέρω λόγου ακύρωσης, η προσβαλλόμενη απόφαση παρίσταται πλημμελώς αιτιολογημένη και, ως εκ τούτου, ακυρωτέα, κατά το εν λόγω κεφάλαιο αυτής· παρέλκει δε, ως αλυσιστελής, η εξέταση των λοιπών προσβαλλόμενων λόγων ακύρωσης.

11. (...), κατ' ακολουθία, πρέπει να γίνει εν μέρει δεκτή η κρινόμενη αίτηση, να ακυρωθεί η προσβαλλόμενη απόφαση κατά το ανωτέρω σκέλος της και να αναπεμφθεί η υπόθεση στη Διοίκηση για νέα νόμιμη κρίση, σύμφωνα με τα αναφερόμενα στην προηγούμενη σκέψη. (...)

Δέχεται εν μέρει την αίτηση ακύρωσης.

ΑΔ267/2025

Αρχικό αίτημα – Κατ' ουσίαν εξέταση – Αίτηση ακύρωσης – Λαϊκή Δημοκρατία του Κονγκό – Μόνη γυναίκα – Έμφυλη βία – Θύμα εμπορίας ανθρώπων – Σοβαρή ασθένεια – Ζητήματα ψυχικής υγείας – Οι κρατικές αρχές της χώρας καταγωγής μπορούν να παράσχουν προστασία – Μη νόμιμη αιτιολογία – Δέχεται την αίτηση

Διοικητικό Πρωτοδικείο Θεσσαλονίκης
Τμήμα Β' Τριμελές / Ακυρωτική Διαδικασία
Αριθμός Απόφασης: ΑΔ 267/2025
Ημερομηνία δημοσίευσης: 12.09.2025
Εισηγής Δικαστής: Στυλιανός Ι. Παπαδόπουλος
(...)

2. (...), με την αίτηση αυτή η αιτούσα, υπήκοος Λαϊκής Δημοκρατίας του Κονγκό, επιδιώκει την ακύρωση της 291412/15.5.2024 απόφασης της 14ης Ανεξάρτητης Επιτροπής Προσφυγών του Υπουργείου Μετανάστευσης και Ασύλου, υπό τριμελή σύνθεση, με την οποία απορρίφθηκε ενδικοφανής προσφυγή της κατά της 39584/18.1.2024 απόφασης του Περιφερειακού Γραφείου Ασύλου Θεσσαλονίκης και, εν τέλει, ως αβάσιμο το αίτημά της για χορήγηση διεθνούς προστασίας. Επίσης, με την ίδια απόφαση επιβλήθηκε σε βάρος της μέτρο επιστροφής, με οικειοθελή αναχώρηση από τη χώρα, εντός προθεσμίας είκοσι πέντε (25) ημερών. (...)

7. (...), στην προκείμενη περίπτωση από τα στοιχεία του διοικητικού φακέλου προκύπτουν τα εξής: Η αιτούσα, υπήκοος Λαϊκής Δημοκρατίας του Κονγκό, (...) υπέβαλε αίτηση χορήγησης διεθνούς προστασίας. Κατά την καταγραφή του εν λόγω αιτήματος δήλωσε ότι δεν επιθυμεί να επιστρέψει στην χώρα καταγωγής της, διότι δεν νιώθει ασφαλής. (...) Σχετικά με τη σχολική εκπαίδευσή της ανέφερε ότι πήγε σχολείο μόνο πέντε έτη, σταμάτησε στην πέμπτη τάξη του δημοτικού, διότι δεν είχαν χρήματα και ο πατριός της δεν την αγαπούσε καθόλου, ήθελε να την έχει σαν σεξουαλικό εργαλείο και να τη βιάζει. Σε ηλικία 15 ετών βιάστηκε από δύο συνομήλικα αγόρια και κατέστη έγκυος. Ο δε βιασμός αυτός αποτέλεσε έναυσμα για τον πατριό της να ξεκινήσει να την βιάζει συστηματικά, ενώ προσπάθησε πολλές φορές να μιλήσει στη μητέρα της για την κακοποιητική αυτή συμπεριφορά, χωρίς, όμως, ανταπόκριση, καθώς δεν την πίστευε και την χτυπούσε, διότι πίστευε ότι ήθελε να καταστρέψει το γάμο της. (...) Στη συνέχεια, δήλωσε ότι το έτος 2013 κατέστη έγκυος από τους βιασμούς που υπέστη από τον πατριό της. Όταν γνωστοποίησε την πατρότητα του παιδιού της στη μητέρα της, η τελευταία με τον πατριό της την χτύπησαν πολύ δυνατά και της έκαψαν το πόδι με πυρακτωμένο ξύλο, απειλώντας την να μην αποκαλύψει σε κανέναν την πατρότητα του παιδιού. Την απειλούσαν συνεχώς ότι αν αποκαλύψει τον πατέρα του παιδιού της θα την σκοτώσουν. Αποτέλεσμα των ανωτέρω ήταν να γίνει περίγελος του χωριού, καθώς δεν φέρε στον κόσμο ένα παιδί αγνώστου πατρός. Μην αντέχοντας την κακοποίηση εγκατέλειψε το παιδί και το σπίτι της και διέμεινε στους δρόμους, όπου πουλούσε λαχανικά μέχρι που την περιμάζεψε ο αδερφός του πατέρα της και την οδήγησε στο σπίτι του στην Κινσάσα, εγκαταλείποντας το ανήλικο τέκνο της στη μητέρα της, καθώς δεν μπορούσε να το πάρει μαζί της. Εκεί παρέμεινε για πέντε περίπου μήνες, ωστόσο ήταν ανεπιθύμητη από τη σύζυγο, η οποία τη θεωρούσε μάγισσα, και τον γιό του θείου της. Η σύζυγος του θείου της την κακοποιούσε και όταν δεν ήταν στο σπίτι ο θείος της δεν της έδινε φαγητό. Κάποια στιγμή ο θείος της δέχθηκε απειλητικά τηλεφωνήματα από τον πατριό της για να την διώξει από το σπίτι της. Τα τηλεφωνήματα αυτά είχαν ως αποτέλεσμα να την χτυπήσουν η σύζυγος και ο γιός του θείου της παρά πολύ, καθώς την θεώρησαν υπαίτια. Στη συνέχεια και αφού ενημέρωσε τον θείο της ότι δεν αντέχει άλλο την κακομεταχείριση, ο τελευταίος κανόνισε να εγκαταλείψει την Λαϊκή Δημοκρατία του Κονγκό, παραδίδοντας την σε έναν άνδρα, ο οποίος, αφού διέσχισαν ένα μεγάλο ποτάμι, τη βίασε σε ένα ξενοδοχείο στην Μπράζαβιλ. Ακολούθως, η αιτούσα κατέθεσε ότι στη συνέχεια κατευθύνθηκε αεροπορικώς στην Τουρκία, όπου παρέμεινε για 4 μήνες, από τους οποίους τους 2 μήνες τους πέρασε στη φυλακή, ενώ στη συνέχεια βιάστηκε ομαδικά από τέσσερα άτομα σε ένα διαμέρισμα. Έπειτα, εισήλθε στην Ελλάδα μέσω θαλάσσης με πύλη εισόδου τη Σάμο. Με την 39584/18.1.2024 απόφαση του Περιφερειακού Γραφείου Ασύλου Θεσσαλονίκης η αίτηση διεθνούς προστασίας της αιτούσας απορρίφθηκε ως αβάσιμη. Κατά της τελευταίας απόφασης άσκησε ενδικοφανή προσφυγή, προβάλλοντας, μεταξύ άλλων, ότι παρανόμως δεν αναγνωρίστηκε ότι ανήκει σε ευάλωτη ομάδα ως θύμα

βιασμού και άλλων σοβαρών μορφών ψυχολογικής και σεξουαλικής βίας, ότι δεν εξετάστηκαν προσηκόντως οι ισχυρισμοί της περί αδυναμίας πρόσβασης των γυναικών στις αστυνομικές και δικαστικές αρχές στη χώρα καταγωγής της και ότι, σε κάθε περίπτωση, δεν συνεκτιμήθηκαν οι προσωπικές περιστάσεις, κατά την εκτίμηση της πραγματικής δυνατότητας της να απευθυνθεί στις κρατικές αρχές της Λαϊκής Δημοκρατίας του Κονγκό και ιδίως οι πιθανότητες ευόδωσης της καταγγελίας, η επαγγελματική ιδιότητα του πατριού της ως στρατιωτικού, ενόψει της διαφθοράς και του γενικότερου κλίματος ατιμωρησίας των στρατιωτικών και αστυνομικών αξιωματούχων στη Λαϊκή Δημοκρατία του Κονγκό, καθώς και το γεγονός ότι ζούσε σε ένα μικρό χωριό, όπου ο κίνδυνος διαρροής του εν λόγω περιστατικού μεταξύ της κοινότητας και της οικογένειάς της αυξάνεται, ενώ αντίστοιχα, μειώνεται ο βαθμός αμερόληπτης διερεύνησης της καταγγελίας υπό συνθήκες εμπιστευτικότητας και σεβασμού της ιδιωτικότητας του θύματος από τις τοπικές αρχές. Η ενδικοφανής αυτή προσφυγή απορρίφθηκε ως αβάσιμη, με την ήδη προσβαλλόμενη 291412/15.5.2024 απόφαση της 14ης Ανεξάρτητης Επιτροπής Προσφύγων του Υπουργείου Μετανάστευσης και Ασύλου, υπό τριμελή σύνθεση, με την οποία, επιπροσθέτως, επιβλήθηκε σε βάρος της αιτούσας μέτρο επιστροφής, με οικειοθελή αναχώρηση από τη χώρα, εντός προθεσμίας είκοσι πέντε (25) ημερών. Ειδικότερα, αφού έλαβε υπόψη ότι οι ισχυρισμοί της αιτούσας αναφορικά με τα προσωπικά στοιχεία της δεν παρουσίαζαν λογικά κενά και υπήρξαν επαρκώς αναλυτικοί, η Επιτροπή έκρινε ότι αυτοί παρίστανται αξιόπιστοι. (...) Ακολουθώντας, η Επιτροπή έλαβε υπόψη: 1. Ότι από το ιστορικό της αιτούσας δεν προέκυψε αδυναμία του κράτους της Λαϊκής Δημοκρατίας του Κονγκό να της παράσχει αποτελεσματική προστασία και σε συνδυασμό με τα στοιχεία του προφίλ της (φυλή, θρησκεία κ.λπ.) δεν προέκυψε κάποιος λόγος για τον οποίο οι αρχές να μην επιθυμούν ή να μη δύνανται να την προστατέψουν. 2. Ότι η αιτούσα ουδέποτε απευθύνθηκε στις αρχές για την καταγγελία της κακοποιητικής συμπεριφοράς του πατριού της. 3. Ότι η ίδια από τότε που εγκατέλειψε τον τόπο διαμονής της, δεν βρέθηκε ποτέ ξανά αντιμέτωπη με τον πατριό της. 4. Ότι οι γυναίκες στη Λαϊκή Δημοκρατία του Κονγκό, αν και αντιμετωπίζουν διακρίσεις στη ζωή τους, ιδίως στις αγροτικές περιοχές και ο Οικογενειακός Κώδικας προβλέπει πιο περιοριστικούς ρόλους, σύμφωνα με τον οποίο απαιτείται άδεια από τους συζύγους τους για να κάνουν νομικές συναλλαγές, εντούτοις το Σύνταγμα απαγορεύει τις διακρίσεις κατά των γυναικών και οι γυναίκες εμπλέκονται σε εμπορικές δραστηριότητες, ιδιαίτερα σε πόλεις και αστικά κέντρα. 5. Τα ατομικά χαρακτηριστικά της αιτούσας, ήτοι ότι είναι ενήλικη νεαρής ηλικίας, φυλετικής καταγωγής Bakongo και χριστιανή πεντηκοστιανή στο θρήσκευμα. 6. Ότι αν και δεν είναι παντρεμένη και έχει ένα ανήλικό τέκνο, το οποίο επί του παρόντος το φροντίζει η μητέρα της, δεν κρίνεται ιδιαίτερα πιθανό να αντιμετωπίσει οποιοδήποτε θέμα ασφαλείας σε σχέση με αυτό, δεδομένου ότι έχει αναφέρει πως διαμένουν συγγενείς της στην Κινσάσα και ειδικότερα ο αδερφός του αποθανόντος πατέρα της, ο οποίος την βοήθησε στο παρελθόν και, συνεπώς, δεν μπορεί να υποστηριχθεί ότι δεν υπάρχει υποστηρικτικό δίκτυο. 7. Ότι, σύμφωνα με μία έκθεση που εκπονήθηκε από την Ελβετική κυβέρνηση, «οι ανύπαντρες γυναίκες ή οι ανύπαντρες μητέρες που ζουν μόνες στην Κινσάσα δεν είναι ασυνήθιστο φαινόμενο. Ωστόσο, οι ανύπαντρες γυναίκες έχουν περιορισμένη πρόσβαση στην αγορά εργασίας και η φτώχεια μεταξύ αυτών των γυναικών είναι πιο συχνή». 8. Ότι η αιτούσα δεν παρουσίασε ατομικές επιβαρυντικές περιστάσεις, ούτε ανέφερε ότι αντιμετωπίζει συγκεκριμένα προσωπικά προβλήματα εξαιτίας της θρησκείας της ή της καταγωγής της, ή και της υγείας της. Ενόψει δε τούτων, η Επιτροπή κατέληξε στο συμπέρασμα ότι δεν υπάρχει εύλογη πιθανότητα η αιτούσα να υποστεί μεταχείριση που να ισοδυναμεί με δίωξη ή σοβαρή βλάβη σε περίπτωση επιστροφής της στη χώρα καταγωγής της, λόγω των προσωπικών χαρακτηριστικών και του ευρύτερου προφίλ της, και δεν στοιχειοθετείται, εν προκειμένω, βάσιμος και δικαιολογημένος φόβος δίωξης της για ένα από τους περιοριστικά αναφερόμενους λόγους της Σύμβασης της Γενεύης. Επομένως, κατά την κρίση της Επιτροπής, δεν πληρούνται η προϋποθέσεις για την αναγνώριση της ως πρόσφυγα. Στη συνέχεια, αφού έλαβε υπόψη την τρέχουσα κατάσταση ασφαλείας στην Κινσάσα, τελευταίο τόπο διαμονής της αιτούσας στη Λαϊκή Δημοκρατία του Κονγκό, όπου δεν υπάρχει εσωτερική ένοπλη σύρραξη και τα επίπεδα αδιάκριτης βίας είναι χαμηλά, καθώς και τα ατομικά χαρακτηριστικά της αιτούσας, ήτοι ότι αρτιμελής ενήλικη γυναίκα, που αναμένεται εύλογα να βρει εργασία και να εξασφαλίσει κατάλυμα, η Επιτροπή έκρινε ότι δεν συντρέχουν στο πρόσωπό της οι προϋποθέσεις για χορήγηση καθεστώτος επικουρικής προστασίας.

8. (...), με την κρινόμενη αίτηση η αιτούσα προβάλλει ότι η προσβαλλόμενη απόφαση είναι πλημμελώς αιτιολογημένη και εκδόθηκε κατά παράβαση των διατάξεων της Σύμβασης της Γενεύης, της Σύμβασης των Ηνωμένων Εθνών για την εξάλειψη όλων των μορφών διακρίσεων κατά των γυναικών και της Σύμβασης του Συμβουλίου της Ευρώπης για την Πρόληψη και την Καταπολέμηση της Βίας κατά των γυναικών και της Ενδοοικογενειακής Βίας, καθόσον στο πρόσωπο της συντρέχει το σύνολο των προϋποθέσεων που απαιτούνται για τη χορήγηση προσφυγικού καθεστώτος ή επικουρικής προστασίας. Ειδικότερα, ισχυρίζεται ότι η Επιτροπή αιτιολογεί πλημμελώς την κρίση της σχετικά με την απόρριψη της αίτησης της για διεθνή προστασία, καθώς δεν αξιολογεί σωστά τα στοιχεία του προφίλ της (μόνη γυναίκα, θύμα έμφυλης και ενδοοικογενειακής βίας από την εφηβική ηλικία) και δεν τα συνδέει με τις πληροφορίες για τη Λαϊκή Δημοκρατία του Κονγκό, που η ίδια επικαλείται. Ομοίως, όπως υποστηρίζει, η Επιτροπή αγνοεί τις διεθνείς πηγές, που η ίδια παραθέτει, σχετικά με το ότι οι γυναίκες θύματα ενδοοικογενειακής, έμφυλης και σεξουαλικής βίας δεν αναφέρουν την κακοποίησή τους στις αρχές και την αναποτελεσματική προστασίας των τελευταίων. Εξάλλου, προβάλλει ότι η ίδια αιτιολόγησε τους λόγους για τους οποίους δεν απευθύνθηκε στην αστυνομία. Συγκεκριμένα, ανέφερε πως δεν κατήγγειλε το περιστατικό στις αρχές, διότι είχε δεχθεί ρητές και σωματικές απειλές τόσο από τον πατριό της, όσο και από τη μητέρα της, ότι αν προχωρούσε σε αναφορά θα την σκότωναν. Περαιτέρω, εκ του γεγονότος ότι είχε φέρει στον κόσμο δύο παιδιά ως αποτέλεσμα βιασμών ήταν γνωστό στην κοινότητά της, βίωνε την κοινωνική αποδοκιμασία, έναν δηλαδή ακόμη ανασταλτικό παράγοντα για να καταγγείλει τους βιασμούς της. Τους δε ισχυρισμούς της αυτούς δεν του σχολιάζει καθόλου η προσβαλλόμενη, αν και είναι, κατά την άποψή της, ουσιώδεις για τη θεμελίωση δίωξης από μη κρατικό παράγοντα,

σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 5 περ. γ' του ν. 4939/2022. Στη συνέχεια, η αιτούσα υποστηρίζει ότι η κρίση της Επιτροπής ότι διαθέτει υποστηρικτικό δίκτυο στη χώρα καταγωγής της είναι πλημμελώς αιτιολογημένη, καθώς ουδώς αξιολογήθηκαν όσα ανέφερε κατά τη συνέντευξή της ότι ούτε η μητέρα της αποτελεί υποστηρικτικό άτομο, μίας και η ίδια με απειλούσε και δεν προσπάθησε να την προστατεύσει από τη βία του πατριού της, αλλά ούτε και ο θείος, ο οποίος απειλήθηκε από τον πατριό της και τη βοήθησε να φύγει από τη Λαϊκή Δημοκρατία του Κονγκό.

9. (...), με την προσβαλλόμενη απόφαση απορρίπτεται το αίτημα της αιτούσας για χορήγηση προσφυγικού καθεστώτος, διότι δεν στοιχειοθετείται βάσιμος και δικαιολογημένος φόβος δίωξης της για δύο λόγους, ήτοι αφενός γιατί η αιτούσα ουδέποτε απευθύνθηκε στις αστυνομικές αρχές της χώρας καταγωγής της, για την αποτελεσματικότητα των οποίων, ενόψει και των στοιχείων του προφίλ της (φυλή, θρησκεία κ.λπ.), δεν προέκυψε κάποιος λόγος για τον οποίο να μην επιθυμούν ή να μη δύνανται να την προστατέψουν και αφετέρου γιατί η αιτούσα διέθετε υποστηρικτικό δίκτυο στη Λαϊκή Δημοκρατία του Κονγκό και, συγκεκριμένα, το θείο της, που την είχε βοηθήσει και στο παρελθόν. Η κρίση αυτή της Επιτροπής, όμως, περί της αποτελεσματικότητας των αστυνομικών αρχών, όχι μόνο δεν επιβεβαιώνεται από τις παρατεθείσες από την ίδια και προεκτεθείσες στην προηγούμενη σκέψη διεθνείς πληροφορίες, αλλά αμφισβητείται ευθέως, ενόψει και του γεγονότος ότι, όπως προκύπτει από αυτές, μεγάλος αριθμός περιπτώσεων άσκησης ενδοοικογενειακής και σεξουαλικής βίας δεν καταγγέλλονται ποτέ στις αρχές λόγω των κοινωνικών αντιλήψεων, αλλά και της αναποτελεσματικότητάς τους. Ακολουθώντας, η Επιτροπή ουδώς, κατά την κρίση της, αξιολόγησε τους ισχυρισμούς της αιτούσας, οι οποίοι κρίθηκαν ως αξιόπιστοι, περί των απειλών που δέχθηκε για τη ζωή της τόσο από την πατρίδα της, όσο και από τη μητέρα της σε περίπτωση που κατήγγειλε τους βιασμούς της στις αρχές, ούτε αξιολόγησε αναλυτικά τα στοιχεία του προφίλ της, ήτοι ότι πρόκειται για μόνη γυναίκα, που κατοικεί σε μικρό χωριό και είναι θύμα σεξουαλικής και ενδοοικογενειακής βίας από την εφηβική ηλικία της, προκειμένου να καταλήξει στο συμπέρασμα ότι σε περίπτωση επιστροφής στη χώρα καταγωγής της η αιτούσα δεν θα κινδυνέψει να πέσει πάλι θύμα σεξουαλικής ή ενδοοικογενειακής βίας. Άλλωστε, πλημμελώς αιτιολογημένη είναι και η κρίση της Επιτροπής σχετικά με την ύπαρξη υποστηρικτικού δικτύου στη χώρα καταγωγής της, καθώς ουδώς αξιολογήθηκε από την τελευταία η δυνατότητα του θείου της να της παρέχει την οποιαδήποτε βοήθεια, ενόψει των όσων αυτή ισχυρίστηκε αναφορικά με τις απειλές που δέχθηκε ο θείος της από τον πατριό της, που τον εξανάγκασαν να οργανώσει τη φυγή της από τη Λαϊκή Δημοκρατία του Κονγκό, αλλά και τη κακομεταχείριση, που υπέστη από τη σύζυγο του θείου της και τον ξάδερφό της στο σπίτι του. Με τα δεδομένα αυτά, η προσβαλλόμενη απόφαση δεν παρίσταται κατά την κρίση του Δικαστηρίου νομίμως αιτιολογημένη, κατά τα βασίμως προβαλλόμενα με την κρινόμενη αίτηση, και για τον λόγο αυτόν πρέπει να ακυρωθεί και να αναπεμφθεί η υπόθεση στη Διοίκηση για νέα, πλήρως αιτιολογημένη κρίση, προκειμένου να διαπιστώσει, αφού λάβει υπόψη τη θέση της γυναίκας ενώπιον του νόμου, τα πολιτικά δικαιώματα των γυναικών, τα οικονομικά και κοινωνικά δικαιώματά τους, τα πολιτισμικά και κοινωνικά ήθη της χώρας και τις συνέπειες της παραβίασής τους, την επικράτηση παρόμοιων επιζήμιων παραδοσιακών πρακτικών, τη συχνότητα και τους τύπους της βίας που ασκείται σε βάρος των γυναικών, την προστασία που τους παρέχεται και την τιμωρία που προβλέπεται για τους αυτουργούς της βίας στη Λαϊκή Δημοκρατία του Κονγκό, αλλά και τους κινδύνους που μπορεί να αντιμετωπίσει η αιτούσα σε περίπτωση επιστροφής της στη χώρα καταγωγής της, αν συντρέχει αντικειμενικός δικαιολογημένος φόβος δίωξης της λόγω ιδίως του ότι ανήκει στην ιδιαίτερη κοινωνική ομάδα μόνων γυναικών, θυμάτων ενδοοικογενειακής ή σεξουαλικής βίας στη Λαϊκή Δημοκρατία του Κονγκό, εξαιτίας του κινδύνου να πέσει πάλι θύμα ενδοοικογενειακής ή σεξουαλικής βίας. (...)

Δέχεται την αίτηση.

Μεταγενέστερο αίτημα – Διαδικασία παραδεκτού – Αίτηση ακύρωσης – Συρία – Οικογένεια με ανήλικα τέκνα – Τουρκία ως ασφαλής τρίτη χώρα – Προδικαστικό ερώτημα ενώπιον του Συμβουλίου της Επικρατείας – Μη νόμιμη αιτιολογία – Δέχεται την αίτηση

Διοικητικό Πρωτοδικείο Θεσσαλονίκης
Τμήμα ΙΑ' Τριμελές / Ακυρωτική Διαδικασία
Αριθμός Απόφασης: ΑΔ 307/2025
Ημερομηνία δημοσίευσης: 15.09.2025
Εισηγήτης Δικαστής: Στέργιος Γ. Κοφίνης
(...)

2. (...), με την αίτηση αυτή, η οποία νομίμως εισάγεται για συζήτηση μετά την έκδοση της ΑΔ106/2024 ανασταλτικής της εκδίκασης απόφασης του Δικαστηρίου και την επίλυση του νομικού ζητήματος ως προς τη συνταγματικότητα της ανάθεσης σε δικαστικό λειτουργό καθηκόντων μονομελούς διοικητικού οργάνου στις Ανεξάρτητες Επιτροπές Προσφυγών (βλ. την από 3.12.2024 Ανακοίνωση του Προέδρου του ΣτΕ επί του προδικαστικού ερωτήματος που είχε διατυπωθεί με την ΑΔ534/2022 απόφαση του Διοικητικού Πρωτοδικείου Θεσσαλονίκης και ήδη την ΣτΕ 1150/2025 Ολ.), ζητείται παραδεκτώς η ακύρωση της 408629/13.7.2022 απόφασης της 3ης Ανεξάρτητης Επιτροπής Προσφυγών του Υπουργείου Μετανάστευσης και Ασύλου σε μονομελή σύνθεση, με την οποία απορρίφθηκε ως αβάσιμη η ενδικοφανής προσφυγή των αιτούντων κατά της 152448/2022 απόφασης του Περιφερειακού Γραφείου Ασύλου (Π.Γ.Α.) Θεσσαλονίκης και εν τέλει ως απαράδεκτο το αίτημά τους για διεθνή προστασία, διότι θεωρήθηκε ότι η Τουρκία ήταν ασφαλής τρίτη χώρα για αυτούς. Με τη πρωτοβάθμια απόφαση είχε επιπλέον διαταχθεί η επανεισδοχή τους στην Τουρκία. (...)

5. (...), κατά την έννοια των ως άνω διατάξεων, όπως ερμηνεύθηκαν από το Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (C-134/23, απόφαση της 4.10.2024, Σωματείο «Ελληνικό Συμβούλιο για τους Πρόσφυγες» κλπ), οι ως άνω διατάξεις επιτρέπουν σε κράτος μέλος να χαρακτηρίζει, με πράξη γενικής ισχύος, μια χώρα ως γενικώς ασφαλή τρίτη χώρα για συγκεκριμένους αιτούντες διεθνή προστασία (σκ. 43), χωρίς το κύρος της πράξης αυτής να εξαρτάται από την προϋπόθεση να αποδεικνύεται ότι οι ενδιαφερόμενοι αιτούντες διεθνή προστασία τυγχάνουν πράγματι εισδοχής ή επανεισδοχής στο έδαφος της εν λόγω τρίτης χώρας (σκ. 46). Ωστόσο, σε περίπτωση που διαπιστώνεται ότι η τρίτη χώρα η οποία έχει χαρακτηριστεί από κράτος μέλος ως γενικώς ασφαλής δεν αποδέχεται, εν τοις πράγμασι, την εισδοχή ή την επανεισδοχή των ενδιαφερομένων αιτούντων διεθνή προστασία, το εν λόγω κράτος μέλος δεν δύναται να απορρίπτει τις αιτήσεις τους διεθνούς προστασίας ως απαράδεκτες, επί τη βάση του άρθρου 33, παράγραφος 2, στοιχείο γ', της οδηγίας 2013/32. Περαιτέρω, το εν λόγω κράτος μέλος δεν δύναται να αναβάλλει, αδικαιολόγητα, την εξέταση των αιτήσεων αυτών και οφείλει, μεταξύ άλλων, να μεριμνά ώστε η εν λόγω εξέταση να διεξάγεται σε ατομική βάση, σύμφωνα με το άρθρο 10, παράγραφος 3, στοιχείο α', της ίδιας οδηγίας και τηρουμένων των προθεσμιών που ορίζονται στο άρθρο 31 αυτής (σκ. 54). (...)

9. (...), όπως έγινε δεκτό με την απόφαση 177/2023 της Ολομέλειας του Συμβουλίου της Επικρατείας (και επιβεβαιώθηκε με τις 1049-1052/2025 αποφάσεις της Ολομέλειας του ίδιου Δικαστηρίου), από τα μνημονεύμενα στις αμέσως προηγούμενες σκέψεις διεθνή κείμενα προκύπτει ότι καταρχάς η Τουρκία ανέλαβε τη νομική υποχρέωση να αποδέχεται, υπό ορισμένες προϋποθέσεις, την επανεισδοχή από την Ελλάδα αλλοδαπών αιτούντων διεθνή προστασία. Ωστόσο, από τα προσκομισθέντα ενώπιον του Συμβουλίου της Επικρατείας στοιχεία προέκυψε ότι η Τουρκία δεν συμμορφώνεται εν τοις πράγμασι προς τις ως άνω νομικές υποχρεώσεις της, καθώς δεν πραγματοποιείται η επανεισδοχή στην Τουρκία των αιτούντων διεθνή προστασία, των οποίων τα αιτήματα έχουν απορριφθεί ως απαράδεκτα για τον λόγο της «ασφαλούς τρίτης χώρας», αλλά, αντιθέτως, από τον Μάρτιο του 2020 και έκτοτε οι επιστροφές από την Ελλάδα στην Τουρκία έχουν ανασταλεί, χωρίς να μπορεί να γίνει δεκτό ότι πρόκειται για μία προσωρινή και μόνο μη εφαρμογή της Κοινής Δήλωσης της 18.3.2016 από την Τουρκία.

10. (...), στην προκείμενη περίπτωση από τα στοιχεία του διοικητικού φακέλου προκύπτουν τα ακόλουθα: Οι δύο πρώτοι αιτούντες, οι οποίοι είναι σύζυγοι και γονείς των λοιπών αιτούντων, υπήκοοι Συρίας, υπέβαλαν στις 11.11.2021 και 12.11.2021, αντίστοιχα, στο Π.Γ.Α. Θεσσαλονίκης μεταγενέστερη αίτηση διεθνούς προστασίας, δηλώνοντας ότι δεν επιθυμούν να επιστρέψουν στη Τουρκία, από την οποία εισήλθαν στην χώρα και στην οποία διέμεναν μετά την αναχώρησή τους από τη χώρα καταγωγής τους, διότι τα τέκνα τους είχαν υποστεί διακρίσεις και ξυλοδαρμούς και ότι τον πρώτο τον απέλασαν έπειτα από επτά χρόνια διαμονής στην Τουρκία και αντιμετωπίζει προβλήματα υγείας, που δεν θα μπορούσαν να αντιμετωπιστούν στην εν λόγω χώρα. Με την 406960/23.11.2021 απόφαση του Π.Γ.Α. Θεσσαλονίκης η ως άνω μεταγενέστερη αίτηση των αιτούντων κρίθηκε παραδεκτή. Κατά τις προσωπικές τους συνεντεύξεις, οι οποίες διενεργήθηκαν την 7.1.2022 και 10.1.2022, αντίστοιχα, με τη συνδρομή διερμηνέα από και προς την αραβική γλώσσα, που

ομιλούν και κατανοούν οι αιτούντες, οι τελευταίοι ενημερώθηκαν ότι η εξέταση της αίτησής τους θα περιοριστεί στη διερεύνηση του κατά πόσον η Τουρκία είναι ασφαλής τρίτη χώρα για αυτούς. (...) Περαιτέρω, ανέφεραν ότι, περίπου πριν από εννέα χρόνια, έφυγαν από τη χώρα τους και μετέβησαν στην Τουρκία, στην οποία διέμεναν στο χωριό al Shakala, κοντά στα τουρκοσυριακά σύνορα, για επτάμισι χρόνια. Στην Ελλάδα εισήλθαν στις 7.9.2019, με πύλη εισόδου το νησί της Λέσβου. Το τέταρτο τέκνο της οικογένειας (...), γεννήθηκε στη Μυτιλήνη και δεν έχει διέλθει από την Τουρκία. Αναφορικά με τις συνθήκες στις οποίες εκτέθηκαν και τις οποίες θα κληθούν να αντιμετωπίσουν σε περίπτωση επιστροφής τους στην Τουρκία, ο πρώτος αιτών δήλωσε ότι στην Τουρκία δεν υπήρχε ασφάλεια για τον ίδιο και την οικογένειά του και πως τελευταία οι Τούρκοι ασκούσαν μεγάλη πίεση στους Σύρους στη χώρα. Ο ίδιος, όπως και η οικογένειά του, ήταν επωφελούμενοι προσωρινής προστασίας και διέθεταν νομιμοποιητικά έγγραφα (kimlik) στην Τουρκία. Επιπλέον, ο ίδιος εργαζόταν και διατηρούσε κατάσταση ρούχων. Περαιτέρω, ο αιτών δήλωσε ότι κατά τη διαμονή του στην Τουρκία απελάθηκε μία φορά στη χώρα του, όμως εισήλθε εκ νέου στην Τουρκία, ότι τα παιδιά του φοβόντουσαν να πάνε σχολείο, γιατί οι Τούρκοι συμμαθητές τους τα χτυπούσαν, και ότι κινδύνευαν να στρατολογηθούν από τον ελεύθερο στρατό της Συρίας. Επίσης, δήλωσε ότι στην Τουρκία αντιμετώπισε ένα πρόβλημα υγείας, το οποίο δεν διαγνώστηκε εκεί και δεν έλαβε θεραπεία παρά μόνο όταν εισήλθε στην Ελλάδα. Η δεύτερη αιτούσα δήλωσε πως στην Τουρκία τα παιδιά γυρνούσαν από το σχολείο πολύ συχνά χτυπημένα από τους Τούρκους συμμαθητές τους, ενώ δεν τολμούσαν να κυκλοφορήσουν έξω, καθώς αντιμετώπιζαν κακομεταχείριση και παρενόχληση από τους Τούρκους. Οι αιτούντες, επίσης, δήλωσαν ότι στην Τουρκία διαμένουν κάποια από τα αδέρφια τους, με καθεστώς προσωρινής προστασίας, μάλιστα ο αδελφός της δεύτερης αιτούσας έχει πλέον το κατάστημα που διατηρούσε ο πρώτος αιτών στην Τουρκία. (...) Με την 152448/16.3.2022 απόφαση του ως άνω Περιφερειακού Γραφείου Ασύλου οι ανωτέρω αιτήσεις των αιτούντων απορρίφθηκαν ως απαράδεκτες και διατάχθηκε η επανεισδοχή τους στην Τουρκία. Κατά της απόφασης αυτής οι αιτούντες άσκησαν την από 6.6.2022 προσφυγή τους ενώπιον της Αρχής Προσφυγών και υπέβαλαν το από 8.7.2022 υπόμνημά τους. Με την προσβαλλόμενη απόφαση της 3ης Επιτροπής Προσφυγών απορρίφθηκε ως αβάσιμη η ως άνω προσφυγή των αιτούντων, οι δε αιτήσεις τους για διεθνή προστασία απορρίφθηκαν ως απαράδεκτες, κατ' άρθρο 84 του ν. 4636/2019, με την αιτιολογία ότι οι αιτούντες δεν επικαλέστηκαν συγκεκριμένα κρίσιμα στοιχεία και περιστατικά που τους αφορούν και από τα οποία να μπορεί να τεκμηριωθεί κατά τρόπο αρκούντως σαφή η συνδρομή πραγματικού, προσωπικού και ενεστώτος κινδύνου και η ύπαρξη ατομικού φόβου δίωξής τους στην Τουρκία, με αποτέλεσμα η Τουρκία να θεωρείται ως ασφαλής τρίτη χώρα για αυτούς. (...)

11. (...) με την κρινόμενη αίτηση οι αιτούντες ζητούν την ακύρωση της προσβαλλόμενης πράξης υποστηρίζοντας καταρχάς ότι η από 18.3.2016 Κοινή Δήλωση μεταξύ Ευρωπαϊκής Ένωσης και Τουρκίας έχει πάψει να λειτουργεί εν τοις πράγμασι ήδη από τον Μάρτιο του 2020, όταν η Τουρκία ανέστειλε μονομερώς την επανεισδοχή πολιτών τρίτων χωρών στο έδαφός της επικαλούμενη αρχικώς λόγους δημόσιας υγείας, έκτοτε δε, παρά τα επανειλημμένα διαβήματα της Ελλάδας και της Ευρωπαϊκής Ένωσης για την επανέναρξη της διαδικασίας επιστροφών πολιτών τρίτων χωρών στην Τουρκία, δεν έχει εκδηλωθεί καμία πρόθεση επανέναρξης των επανεισδοχών. Με αυτά τα δεδομένα οι αιτούντες προβάλλουν ότι στερούνται εν τοις πράγμασι το δικαίωμά τους σε άσυλο, όπως αυτό κατοχυρώνεται στη Σύμβαση της Γενεύης του 1951 και στις διατάξεις του ενωσιακού δικαίου.

12. (...) σύμφωνα με όσα έγιναν δεκτά στη σκέψη 5 της παρούσας, δεν επιτρέπεται η απόρριψη αίτησης διεθνούς προστασίας ως απαράδεκτης με την αιτιολογία ότι υπάρχει ασφαλής τρίτη χώρα για τον αιτούντα, εφόσον η τρίτη αυτή χώρα δεν επιτρέπει στον αιτούντα να εισέλθει στο έδαφός της. Εξάλλου, από τα στοιχεία που είναι γνωστά, όπως αυτά έγιναν δεκτά και από το Συμβούλιο της Επικρατείας (βλ. ΣτΕ Ολ. 1049-1052/2025), προκύπτει ότι η Τουρκία κατά τον κρίσιμο χρόνο έκδοσης της προσβαλλόμενης απόφασης δεν αποδεχόταν ήδη επί 2,5 περίπου έτη την επιστροφή πολιτών τρίτων χωρών (είτε αιτούντων άσυλο είτε όχι) στο έδαφός της, η δε Διοίκηση, η οποία υπό αυτά τα δεδομένα φέρει το σχετικό βάρος τεκμηρίωσης της δυνατότητας επανεισδοχής των αιτούντων στην Τουρκία, δεν προσκόμισε κανένα στοιχείο από το οποίο να μπορεί να συναχθεί είτε ότι στην πραγματικότητα λάμβαναν χώρα επανεισδοχές στην Τουρκία κατά το χρονικό αυτό διάστημα είτε ότι αναμενόταν ευλόγως κατά το χρονικό εκείνο σημείο (ή έστω σήμερα) η επανέναρξη της διαδικασίας εφαρμογής της Συμφωνίας Επανεισδοχής Ε.Ε.-Τουρκίας ή του αντίστοιχου ελληνοτουρκικού μηχανισμού επανεισδοχής. Ενόψει αυτών, η προσβαλλόμενη απόφαση πρέπει να ακυρωθεί και η υπόθεση να αναπεμφθεί ενώπιον της Ανεξάρτητης Επιτροπής Προσφυγών για νέα, νόμιμη κρίση.

13. Επειδή, κατ' ακολουθία, πρέπει να γίνει δεκτή η κρινόμενη αίτηση, να ακυρωθεί η προσβαλλόμενη απόφαση και η υπόθεση να αναπεμφθεί στη Διοίκηση, για νέα, νόμιμη κρίση, σύμφωνα με τα ειδικώς οριζόμενα στην προηγούμενη σκέψη. (...)

Δέχεται την αίτηση ακύρωσης.

Αρχικό αίτημα – Διαδικασία παραδεκτού – Αίτηση ακύρωσης – Αφγανιστάν – Μονος πατέρας με ανήλικο τέκνο – Τουρκία ως ασφαλής τρίτη χώρα – Μονομελής Επιτροπή Προσφυγών – Προδικαστικό ερώτημα ενώπιον του Συμβουλίου της Επικρατείας – Μη νόμιμη αιτιολογία – Δέχεται την αίτηση

Διοικητικό Πρωτοδικείο Θεσσαλονίκης
Τμήμα ΙΑ' Τριμελές / Ακυρωτική Διαδικασία
Αριθμός Απόφασης: ΑΔ 314/2025
Ημερομηνία δημοσίευσης: 15.09.2025
Εισηγής Δικαστής: Στέργιος Γ. Κοφίνης

(...)

2. (...), με την αίτηση αυτή, η οποία νομίμως εισάγεται για συζήτηση μετά την ΑΔ107/2024 ανασταλτικής της εκδίκασης απόφασης του Δικαστηρίου και μετά την επίλυση του νομικού ζητήματος ως προς τη συνταγματικότητα της ανάθεσης σε δικαστικό λειτουργό καθηκόντων μονομελούς διοικητικού οργάνου στις Ανεξάρτητες Επιτροπές Προσφυγών (βλ. την από 3.12.2024 Ανακοίνωση του Προέδρου του ΣτΕ επί του προδικαστικού ερωτήματος που είχε διατυπωθεί με την ΑΔ534/2022 απόφαση του Διοικητικού Πρωτοδικείου Θεσσαλονίκης και ήδη την ΣτΕ 1150/2025 Ολ.), ζητείται παραδεκτώς η ακύρωση της 234286/28.4.2022 απόφασης της 7ης Ανεξάρτητης Επιτροπής Προσφυγών του Υπουργείου Μετανάστευσης και Ασύλου σε μονομελή σύνθεση, με την οποία απορρίφθηκε ως αβάσιμη η από 22.11.2021 ενδικοφανής προσφυγή των αιτούντων κατά της 193773/19.8.2021 απόφασης του Περιφερειακού Γραφείου Ασύλου (Π.Γ.Α.) Θεσσαλονίκης και εν τέλει ως απαράδεκτο το αίτημά τους για διεθνή προστασία, διότι θεωρήθηκε ότι η Τουρκία ήταν ασφαλής τρίτη χώρα για αυτούς. Με την ως άνω απόφαση διατάχθηκε, τέλος, η επανεισδοχή των αιτούντων στην Τουρκία. (...)

5. (...), κατά την έννοια των ως άνω διατάξεων, όπως ερμηνεύθηκαν από το Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (C-134/23, απόφαση της 4.10.2024, Σωματείο «Ελληνικό Συμβούλιο για τους Πρόσφυγες» κλπ), οι ως άνω διατάξεις επιτρέπουν σε κράτος μέλος να χαρακτηρίζει, με πράξη γενικής ισχύος, μια χώρα ως γενικώς ασφαλή τρίτη χώρα για συγκεκριμένους αιτούντες διεθνή προστασία (σκ. 43), χωρίς το κύρος της πράξης αυτής να εξαρτάται από την προϋπόθεση να αποδεικνύεται ότι οι ενδιαφερόμενοι αιτούντες διεθνή προστασία τυγχάνουν πράγματι εισδοχής ή επανεισδοχής στο έδαφος της εν λόγω τρίτης χώρας (σκ. 46). Ωστόσο, σε περίπτωση που διαπιστώνεται ότι η τρίτη χώρα η οποία έχει χαρακτηριστεί από κράτος μέλος ως γενικώς ασφαλή δεν αποδέχεται, εν τοις πράγμασι, την εισδοχή ή την επανεισδοχή των ενδιαφερομένων αιτούντων διεθνή προστασία, το εν λόγω κράτος μέλος δεν δύναται να απορρίπτει τις αιτήσεις τους διεθνούς προστασίας ως απαράδεκτες, επί τη βάση του άρθρου 33, παράγραφος 2, στοιχείο γ', της οδηγίας 2013/32. Περαιτέρω, το εν λόγω κράτος μέλος δεν δύναται να αναβάλλει, αδικαιολόγητα, την εξέταση των αιτήσεων αυτών και οφείλει, μεταξύ άλλων, να μεριμνά ώστε η εν λόγω εξέταση να διεξάγεται σε ατομική βάση, σύμφωνα με το άρθρο 10, παράγραφος 3, στοιχείο α', της ίδιας οδηγίας και τηρουμένων των προθεσμιών που ορίζονται στο άρθρο 31 αυτής (σκ. 54). (...)

9. (...), όπως έγινε δεκτό με την απόφαση 177/2023 της Ολομέλειας του Συμβουλίου της Επικρατείας (και επιβεβαιώθηκε με τις 1049-1052/2025 αποφάσεις της Ολομέλειας του ίδιου Δικαστηρίου), από τα μνημονεύομενα στις αμέσως προηγούμενες σκέψεις διεθνή κείμενα προκύπτει ότι καταρχάς η Τουρκία ανέλαβε τη νομική υποχρέωση να αποδέχεται, υπό ορισμένες προϋποθέσεις, την επανεισδοχή από την Ελλάδα αλλοδαπών αιτούντων διεθνή προστασία. Ωστόσο, από τα προσκομισθέντα ενώπιον του Συμβουλίου της Επικρατείας στοιχεία προέκυψε ότι η Τουρκία δεν συμμορφώνεται εν τοις πράγμασι προς τις ως άνω νομικές υποχρεώσεις της, καθώς δεν πραγματοποιείται η επανεισδοχή στην Τουρκία των αιτούντων διεθνή προστασία, των οποίων τα αιτήματα έχουν απορριφθεί ως απαράδεκτα για τον λόγο της «ασφαλούς τρίτης χώρας», αλλά, αντιθέτως, από τον Μάρτιο του 2020 και έκτοτε οι επιστροφές από την Ελλάδα στην Τουρκία έχουν ανασταλεί, χωρίς να μπορεί να γίνει δεκτό ότι πρόκειται για μία προσωρινή και μόνο μη εφαρμογή της Κοινής Δήλωσης της 18.3.2016 από την Τουρκία.

10. (...), στην προκειμένη περίπτωση από τα στοιχεία του διοικητικού φακέλου προκύπτουν τα ακόλουθα: Ο πρώτος αιτών, κατά δήλωσή του πολίτης Αφγανιστάν, υπέβαλε στις 4.3.2020 αίτηση διεθνούς προστασίας, τόσο ατομικά όσο και για λογαριασμό των δύο ανήλικων τέκνων του, δηλώνοντας αφενός ότι έχει διαζευχθεί από τη μητέρα των τέκνων και του έχει ανατεθεί η επιμέλειά τους, αφετέρου ότι δεν επιθυμεί να επιστρέψει στη χώρα καταγωγής του, διότι όταν ήταν μικρός οι Ταλιμπάν είχαν βάλει φωτιά σε όλο το χωριό που έμεναν οι ίδιοι, οι Sadat, οπότε ο πατέρας του πήρε την οικογένεια και έφυγαν από το Αφγανιστάν για το Ιράν, όπου όμως αντιμετώπισε επίσης πολλά προβλήματα λόγω του διαζυγίου, επειδή ήταν άνεργος και επειδή δεν είχε καθόλου δικαιώματα. Η αίτηση αυτή απορρίφθηκε ως απαράδεκτη,

με την 193773/19.8.2021 απόφαση του Π.Γ.Α. Θεσσαλονίκης, με την αιτιολογία ότι η Τουρκία, από την οποία εισήλθαν οι αιτούντες στην Ελλάδα, μπορεί να χαρακτηριστεί ως ασφαλής χώρα για αυτούς, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 86 του ν. 4636/2019. Με την ίδια απόφαση διατάχθηκε η επανεισοδοχή τους στην Τουρκία. Κατά της απόφασης αυτής, οι αιτούντες άσκησαν ενδικοφανή προσφυγή στην Αρχή Προσφυγών, η οποία απορρίφθηκε με την ήδη προσβαλλόμενη απόφαση με όμοια αιτιολογία και συγκεκριμένα διότι κρίθηκε ότι συντρέχουν όλες οι προϋποθέσεις για τον χαρακτηρισμό της Τουρκίας ως ασφαλούς τρίτης χώρας για τους αιτούντες, δεδομένου ότι αυτοί δεν διατρέχουν κάποιον από τους κινδύνους που αναφέρονται στις περιπτώσεις α' έως δ' της παρ. 1 του άρθρου 86 του ν. 4636/2019, έχουν τη δυνατότητα να ζητήσουν προστασία που να πληροί τις θεμελιώδεις αρχές και αξίες που απορρέουν από τη Σύμβαση της Γενεύης και υφίσταται δεσμός τους με τη χώρα αυτή, καθώς διήλθαν από αυτή και η χώρα καταγωγής τους βρίσκεται πλησίον της. Τέλος, διατάχθηκε εκ νέου η επανεισοδοχή τους στην Τουρκία.

11. (...), με την κρινόμενη αίτηση οι αιτούντες ζητούν την ακύρωση της προσβαλλόμενης πράξης υποστηρίζοντας καταρχάς ότι η από 18.3.2016 Κοινή Δήλωση μεταξύ Ευρωπαϊκής Ένωσης και Τουρκίας έχει πάψει να λειτουργεί εν τοις πράγμασι ήδη από τον Μάρτιο του 2020, όταν η Τουρκία ανέστειλε μονομερώς την επανεισοδοχή πολιτών τρίτων χωρών στο έδαφός της επικαλούμενη αρχικώς λόγους δημόσιας υγείας, έκτοτε δε, παρά τα επανειλημμένα διαβήματα της Ελλάδας και της Ευρωπαϊκής Ένωσης για την επανέναρξη της διαδικασίας επιστροφών πολιτών τρίτων χωρών στην Τουρκία, δεν έχει εκδηλωθεί καμία πρόθεση επανέναρξης των επανεισοδών. Με αυτά τα δεδομένα οι αιτούντες προβάλλουν ότι στερούνται εν τοις πράγμασι το δικαίωμά τους σε άσυλο, όπως αυτό κατοχυρώνεται στη Σύμβαση της Γενεύης του 1951 και στις διατάξεις του ενωσιακού δικαίου.

12. (...), σύμφωνα με όσα έγιναν δεκτά στη σκέψη 5 της παρούσας, δεν επιτρέπεται η απόρριψη αίτησης διεθνούς προστασίας ως απαράδεκτης με την αιτιολογία ότι υπάρχει ασφαλής τρίτη χώρα για τον αιτούντα, εφόσον η τρίτη αυτή χώρα δεν επιτρέπει στον αιτούντα να εισέλθει στο έδαφός της. Εξάλλου, από τα στοιχεία που είναι γνωστά, όπως αυτά έγιναν δεκτά και από το Συμβούλιο της Επικρατείας (βλ. ΣτΕ Ολ. 1049-1052/2025), προκύπτει ότι η Τουρκία κατά τον κρίσιμο χρόνο έκδοσης της προσβαλλόμενης απόφασης δεν αποδεχόταν ήδη επί δύο περίπου έτη την επιστροφή πολιτών τρίτων χωρών (είτε αιτούντων άσυλο είτε όχι) στο έδαφός της, η δε Διοίκηση, η οποία υπό αυτά τα δεδομένα φέρει το σχετικό βάρος τεκμηρίωσης της δυνατότητας επανεισοδοχής των αιτούντων στην Τουρκία, δεν προσκόμισε κανένα στοιχείο από το οποίο να μπορεί να συναχθεί είτε ότι στην πραγματικότητα λάμβαναν χώρα επανεισοδοχές στην Τουρκία κατά το χρονικό αυτό διάστημα είτε ότι αναμενόταν ευλόγως κατά το χρονικό εκείνο σημείο (ή έστω σήμερα) η επανέναρξη της διαδικασίας εφαρμογής της Συμφωνίας Επανεισοδοχής Ε.Ε.-Τουρκίας ή του αντίστοιχου ελληνοτουρκικού μηχανισμού επανεισοδοχής. Ενόψει αυτών, η προσβαλλόμενη απόφαση πρέπει να ακυρωθεί και η υπόθεση να αναπεμφθεί ενώπιον της Ανεξάρτητης Επιτροπής Προσφυγών για νέα, νόμιμη κρίση. (...)

Δέχεται την αίτηση ακύρωσης.

AΔ370/2025

Αρχικό αίτημα – Κατ' ουσίαν εξέταση – Αίτηση ακύρωσης – Κίνα – Μόνη γυναίκα – Δίωξη λόγω θρησκείας – Μη νόμιμη αιτιολογία – Δέχεται την αίτηση

Διοικητικό Πρωτοδικείο Θεσσαλονίκης
Τμήμα ΙΑ' Τριμελές / Ακυρωτική Διαδικασία
Αριθμός Απόφασης: ΑΔ 370/2025
Ημερομηνία δημοσίευσης: 31.10.2025
Εισηγής Δικαστής: Στέργιος Γ. Κοφίνης
(...)

2. (...), με την αίτηση αυτή ζητείται παραδεκτώς η ακύρωση της IP/539530/2.9.2024 απόφασης της 7ης Ανεξάρτητης Επιτροπής Προσφυγών του Υπουργείου Μετανάστευσης και Ασύλου σε τριμελή σύνθεση, με την οποία απορρίφθηκε η από 10.6.2024 προσφυγή της αιτούσας κατά της IP/153181/5.3.2024 απόφασης του Περιφερειακού Γραφείου Ασύλου (Π.Γ.Α.) Θεσσαλονίκης, με την οποία είχε απορριφθεί το από 21.2.2023 αίτημά της για χορήγηση διεθνούς προστασίας, και διατάχθηκε η επιστροφή της στη χώρα καταγωγής της.
(...)

6. (...), από τα στοιχεία του διοικητικού φακέλου προκύπτουν τα ακόλουθα: Η αιτούσα, πολίτης Κίνας, (...) υπέβαλε αίτημα ασύλου στις 21.2.2023 ενώπιον του Π.Γ.Α. Θεσσαλονίκης, με το οποίο δήλωσε ότι δεν επιθυμεί να επιστρέψει στη χώρα

καταγωγής της για θρησκευτικούς λόγους και συγκεκριμένα διότι υπάρχει κίνδυνος σύλληψής της από την αστυνομία, καθώς τον Αύγουστο του 2021 είχε ξανασυλληφθεί από την αστυνομία επειδή είχε συνάντηση με τους ομόθρησκούς της, τελεί δε σε κίνδυνο καταδίκης σε ποινή από 1 έως 10 χρόνια, η διάρκεια της οποίας θα αποφασιστεί επί τόπου. (...) Η αιτούσα δήλωσε ότι έφυγε από την Κίνα στις 16 Σεπτεμβρίου 2021 και εισήλθε στην Ελλάδα στις 18 Σεπτεμβρίου 2021. Ταξίδεψε αεροπορικά με πτήση transit και στην Ελλάδα έφτασε στο αεροδρόμιο της Αθήνας. Ως προς τις θρησκευτικές πεποιθήσεις της υποστήριξε ότι ασπάζεται το χριστιανικό δόγμα huhan (shouters) από το 2012 (...) Η αιτούσα δήλωσε ότι οι συναντήσεις γίνονταν σε σπίτια ομόθρησκων, επειδή το δόγμα αυτό καταδιώκεται (όπως και όλα τα υπόλοιπα) στην Κίνα, όπου επιτρέπεται να συμμετέχει κανείς μόνο στη λεγόμενη «πατριωτική» εκκλησία. (...) Ως προς τους λόγους για τους οποίους δεν επιθυμεί να επιστρέψει σήμερα στην Κίνα, η αιτούσα δήλωσε ότι φοβάται ότι θα της συμβεί ό,τι και στη θεία της, η οποία συνελήφθη και φυλακίστηκε για τρία χρόνια, ανακαλώντας και την εμπειρία της το 2018, όταν την συνέλαβαν για ανάκριση και κακοποιήθηκε από τους αστυνομικούς. (...) Κληθείσα να απαντήσει αν μπορεί να ζήσει σε άλλη πόλη της Κίνας με ασφάλεια και να εργαστεί εκεί απάντησε ως εξής: «νιώθω ότι είμαι πολύ νέα για να θέλω να πάω φυλακή και υπό τέτοιες συνθήκες. Στην Κίνα δεν έχει σημασία σε ποιο μέρος πας, παντού οι πιστοί καταδιώκονται. Αν είμαι εκεί θα καταδιώκομαι κι εγώ παντού, σε πάρα πολλές πόλεις, πάρα πολλοί πιστοί έχουν συλληφθεί, όπου λοιπόν και να διαφύγει κανένας εντός της Κίνας δεν υπάρχει ασφαλές μέρος». Η αίτησή της απορρίφθηκε με την IP/153181/5.3.2024 απόφαση του Π.Γ.Α. Θεσσαλονίκης ως αβάσιμη και διατάχθηκε η επιστροφή της αιτούσας. Κατά της απόφασης αυτής η αιτούσα άσκησε ενδικοφανή προσφυγή, με την οποία ισχυρίστηκε μεταξύ άλλων ότι είναι μέλος της Εκκλησίας του δόγματος Huhan, η οποία συγκαταλέγεται στις απαγορευμένες θρησκευτικές οργανώσεις στην Κίνα και τα μέλη των οποίων κινδυνεύουν με δίωξη, βάσει του άρθρου 300 του Ποινικού Κώδικα, που ποινικοποιεί την άσκηση της θρησκευτικής ελευθερίας με τη συμμετοχή σε «ετερόδοξο δόγμα», καθώς και σε αυθαίρετες πρακτικές, όπως κράτηση και βασανιστήρια. Η ως άνω ενδικοφανής προσφυγή της αιτούσας απορρίφθηκε με την ήδη προσβαλλόμενη απόφαση τόσο ως προς το σκέλος της αναγνώρισης προσφυγικής ιδιότητας όσο και ως προς το σκέλος της επικουρικής προστασίας. (...)

7. (...) με την κρινόμενη αίτηση, όπως αναπτύσσεται με το νομίμως κατατεθέν στις 27.2.2025 υπόμνημά της, η αιτούσα προβάλλει ότι η προσβαλλόμενη είναι πλημμελώς αιτιολογημένη, διότι στο πρόσωπό της συντρέχουν όλες οι προϋποθέσεις για να χαρακτηριστεί ως πρόσφυγας. Ειδικότερα, η αιτούσα επισημαίνει ότι η προσβαλλόμενη απόφαση παντελώς εσφαλμένα και ανατιολόγητα δεν έκανε δεκτό τον ισχυρισμό της ότι είναι καταζητούμενη στη χώρα καταγωγής της και ότι κινδυνεύει με σύλληψη και φυλάκιση ως θρησκευόμενη και υπεύθυνη προσηλυτισμού. Παραθέτοντας συγκεκριμένες απαντήσεις της κατά τη διάρκεια των συνεντεύξεών της, η αιτούσα υποστηρίζει ότι ο ισχυρισμός της ότι είναι καταζητούμενη από τις αρχές της Κίνας, κάθε άλλο παρά εικασία και προσωπική εκτίμηση συνιστά, δεδομένου ότι η ίδια α) περιέγραψε αναλυτικά ότι ανήκει στο προτεσταντικό δόγμα Huhan, το οποίο οι κινεζικές αρχές περιλαμβάνουν στον κατάλογο των απαγορευμένων «σατανικών αιρέσεων» και ότι η Εκκλησία της, που ανήκει στο «κίνημα των κατ' οίκον εκκλησιών», υφίσταται σκληρές διώξεις στην Κίνα, β) εξήγησε τη συγκεκριμένη θέση που είχε εντός της ιεραρχίας της εκκλησίας της, ως υπεύθυνης μετάδοσης του Ευαγγελίου, γ) ανέφερε ότι πολλά μέλη του δόγματός της είχαν συλληφθεί και βασανιστεί από την κινεζική αστυνομία και έχουν καταδικαστεί σε πολυετείς ποινές φυλάκισης, επειδή ασκούσαν τα θρησκευτικά τους καθήκοντα, δ) περιέγραψε το ανθρωποκνηνηγό που έχει εξαπολύσει η κινεζική αστυνομία κατά των πιστών των ομάδων αυτών, το οποίο και η ίδια έχει βιώσει και ε) υπογράμμισε ότι και η ίδια στο παρελθόν είχε αυθαίρετα συλληφθεί και κρατηθεί από την κινεζική αστυνομία εξαιτίας και μόνο της άσκησης των θρησκευτικών της καθηκόντων. Περαιτέρω, η αιτούσα ισχυρίζεται ότι το γεγονός ότι μπόρεσε να εγκαταλείψει την Κίνα κάνοντας χρήση του διαβατηρίου της, το μόνο που αποδεικνύει είναι ότι έως τη στιγμή της αποχώρησής της δεν είχε ασκηθεί σε βάρος της ποινικής δίωξη ή δεν είχε προλάβει να καταχωριστεί στο ηλεκτρονικό σύστημα δεδομένων της κινεζικής αστυνομίας, για τη λειτουργία του οποίου, άλλωστε, δεν υπάρχουν στοιχεία, ενώ η ίδια δεν θα μπορούσε να πληροφορηθεί περισσότερα για την ύπαρξη ή τη φύση της δίωξης σε βάρος της, λόγω του ανελεύθερου χαρακτήρα του κινεζικού καθεστώτος. Επικαλείται δε εκθέσεις καθηγητών πανεπιστημίου, που κατατέθηκαν ενώπιον ιταλικών δικαστηρίων, για την υποστήριξη της θέσης ότι η απόκτηση διαβατηρίου και η εγκατάλειψη της Κίνας χάρη σ' αυτό δεν μπορεί να θεωρηθεί ως ένδειξη μη δίωξης από τις κινεζικές αρχές, ενόψει της έλλειψης απόλυτης αξιοπιστίας του συστήματος ελέγχου της αστυνομίας ή της δυνατότητας απόκτησης διαβατηρίου με εναλλακτικούς, όχι πάντα νόμιμους, τρόπους. Ενόψει αυτών, η αιτούσα προβάλλει ότι, ακόμη και αν δεν είχε ασκηθεί σε βάρος της δίωξη πριν αναχωρήσει από την Κίνα, ο φόβος ότι η δίωξη της θα καταστεί κάποια στιγμή ποινική είναι καθ' όλα βάσιμος και δικαιολογημένος, αφού η θρησκευτική πίστη την οποία ασπάζεται, διώκεται από τις κινεζικές αρχές, η δε προσβαλλόμενη απόφαση, ενώ δέχτηκε ως αξιόπιστο τον ισχυρισμό της σχετικά με τη θέση της στην εκκλησία δεν προέβη σε καμία αξιολόγησή του σε σχέση με τον φόβο δίωξής της, από τη στιγμή που στην Κίνα διώκονται ακόμη και χαμηλόβαθμα στελέχη και απλά μέλη των «κατ' οίκον εκκλησιών». Εξάλλου, όπως επισημαίνει, η ίδια δεν μπορεί να υποχρεωθεί να απαρνηθεί ή να αποκρύψει τις θρησκευτικές της πεποιθήσεις, προκειμένου να αποφύγει τη δίωξη, ενώ οι εμπειρίες των φίλων και μελών της ίδιας οργάνωσης, τις οποίες ανέφερε στις συνεντεύξεις της, μπορούν να αποτελέσουν ενδείξεις πιθανής δίωξης και σε βάρος της.

8. (...), η προσβαλλόμενη απόφαση στηρίζει την κρίση της περί μη αναγνώρισης προσφυγικής ιδιότητας στην αιτούσα στην αξιολόγηση ως αναξιόπιστου του ισχυρισμού της ότι καταζητείται στη χώρα καταγωγής της, ενόψει ιδίως της δυνατότητάς της να αποκτήσει διαβατήριο και θεώρηση εξόδου από τη χώρα και να ταξιδέψει αεροπορικά με αυτά, χωρίς να αντιμετωπίσει προβλήματα. Η αξιολόγηση αυτή, η οποία στηρίζεται στην επίκληση σχετικών πληροφοριών για τη χώρα καταγωγής, συνιστά ουσιαστική εκτίμηση της Διοίκησης, η οποία είναι ακυρωτικώς, καταρχήν, ανέλεγκτη

και, κατά συνέπεια, अपαραδέκτως εν προκειμένω προβάλλονται λόγοι κατ' αυτής με την κρινόμενη αίτηση. Ωστόσο, η προσβαλλόμενη απόφαση, με την οποία έγινε καταρχάς δεκτός ως αξιόπιστος ο ισχυρισμός της αιτούσας ότι είναι μέλος του θρησκευτικού, προτεσταντικού δόγματος Huhua και ότι έχει συλληφθεί στο παρελθόν για την άσκηση των θρησκευτικών καθηκόντων της, δεν διαλαμβάνει ειδική κρίση ως προς τον κίνδυνο δίωξης που αντιμετωπίζει η αιτούσα σε περίπτωση επιστροφής της στη χώρα καταγωγής της ως απλό μέλος ή χαμηλόβαθμο στέλεχος της εν λόγω θρησκευτικής οργάνωσης, ενόψει των πληροφοριών για τη χώρα καταγωγής που η ίδια η προσβαλλόμενη απόφαση παραθέτει, σύμφωνα με τις οποίες η θρησκευτική αυτή ομάδα είναι παράνομη στην Κίνα και έχουν αναφερθεί συλλήψεις μελών της για περισσότερα από 20 χρόνια. Ειδικότερα, σύμφωνα με όσα έγιναν ερμηνευτικώς δεκτά στη σκέψη 5, στην προσβαλλόμενη απόφαση δεν διαλαμβάνεται ειδική κρίση αφενός ως προς το εάν η αιτούσα, εφόσον επιστρέψει στη χώρα καταγωγής της, θα εξακολουθήσει να θρησκεύει εμπράκτως, αφετέρου ως προς το εάν η συμπεριφορά της αυτή, από την οποία δεν μπορεί να της ζητηθεί ή να αναμένεται ότι θα απέχει, θα την εκθέσει σε πραγματικό κίνδυνο δίωξης, ήτοι σε μέτρα ή συνέπειες τέτοιας βαρύτητας ώστε να χαρακτηρίζονται ως «δίωξη» κατά την έννοια του άρθρου 8 του ν. 4939/2022. Δεν αρκεί δε προς τούτο η κρίση της Επιτροπής ότι μεταξύ της πρώτης σύλληψής της το 2018 και της φυγής της από τη χώρα το 2021 συνέχισε να ασκεί τα θρησκευτικά της καθήκοντα, αφενός διότι, όπως καταγράφεται στην προσβαλλόμενη απόφαση, η ίδια δήλωσε – χωρίς ο συγκεκριμένος ισχυρισμός της να κριθεί μη αξιόπιστος – ότι για τους πρώτους έξι μήνες δεν είχε πάει καθόλου σε συναθροίσεις, καθ' όλο δε το διάστημα των τριών ετών υπήρχε συνεχής καταδίωξη της αστυνομίας και το να συμμετέχει σε συναθροίσεις δεν ήταν καθόλου εύκολο, αφετέρου διότι, όπως δέχεται η προσβαλλόμενη, η περίοδος αυτή των τριών ετών έληξε με μία νέα, παραλίγο σύλληψή της, με αποτέλεσμα η κρίση για το διάστημα αυτό να αφορά το παρελθόν και να μην αρκεί για να στηρίξει εκτίμηση περί (μη ύπαρξης) μελλοντικού κινδύνου. Για τον λόγο αυτό, που βασίμως προβάλλεται, η κρινόμενη αίτηση πρέπει να γίνει δεκτή και η υπόθεση να αναπεμφθεί στη Διοίκηση για νέα, νομίμως κατά τα ανωτέρω αιτιολογημένη κρίση ως προς το ζήτημα αυτό. (...)

Δέχεται την αίτηση ακύρωσης.

ΑΔ381/2025

Μεταγενέστερο αίτημα – Διαδικασία παραδεκτού – Αίτηση ακύρωσης – Λαϊκή Δημοκρατία του Κονγκό – Μόνος άνδρας – Δίωξη λόγω πολιτικών πεποιθήσεων – Νέα και ουσιώδη αποδεικτικά στοιχεία – Μονομελής Επιτροπή Προσφυγών – Προδικαστικό ερώτημα ενώπιον του Συμβουλίου της Επικρατείας – Μη νόμιμη αιτιολογία – Δέχεται την αίτηση

Διοικητικό Πρωτοδικείο Θεσσαλονίκης
Τμήμα ΙΑ' Τριμελές / Ακυρωτική Διαδικασία
Αριθμός Απόφασης: ΑΔ 381/2025
Ημερομηνία δημοσίευσης: 20.11.2025
Εισηγήτρια Δικαστής: Όλγα Β.Πλαστήρα
(...)

2. (...), με την υπό κρίση αίτηση, η οποία εισάγεται εκ νέου προς συζήτηση μετά την 89/2024 ανασταλτική της εκδίκασης απόφαση του Δικαστηρίου λόγω εκκρεμούς ενώπιον του Συμβουλίου της Επικρατείας προδικαστικού ερωτήματος που είχε υποβληθεί με την ΑΔ534/2022 απόφαση του Διοικητικού Πρωτοδικείου Θεσσαλονίκης, και, ήδη, την 1150/2025 απόφαση της Ολομελείας του Συμβουλίου της Επικρατείας, ζητείται παραδεκτώς η ακύρωση της ΙΡ/176484/9.10.2023 απόφασης της 17ης Ανεξάρτητης Επιτροπής Προσφυγών του Υπουργείου Μετανάστευσης και Ασύλου, υπό μονομελή σύνθεση, με την οποία απορρίφθηκε προσφυγή του αιτούντος κατά της ΙΡ/102577/7.9.2023 απόφασης του Περιφερειακού Γραφείου Ασύλου (ΠΓΑ) Θεσσαλονίκης και, τελικώς, το μεταγενέστερο αίτημά του για χορήγηση διεθνούς προστασίας και διατάχθηκε η επιστροφή του. (...)

7. (...) από τις προεκτεθείσες διατάξεις συνάγεται ότι προκειμένου να ληφθεί απόφαση σχετικά με το παραδεκτό μιας μεταγενέστερης αίτησης για διεθνή προστασία, η (μεταγενέστερη) αίτηση αυτή υποβάλλεται, κατ' αρχάς, σε προκαταρκτική εξέταση, προκειμένου να καθοριστεί εάν προέκυψαν ή υποβλήθηκαν από τον αιτούντα νέα στοιχεία ή πορίσματα σχετικά με την εξέταση του εάν αυτός πληροί τις προϋποθέσεις που απαιτούνται για να χαρακτηριστεί ως δικαιούχος διεθνούς προστασίας. Η δε εξέταση του παραδεκτού της μεταγενέστερης αίτησης συνεχίζεται μόνον όταν πράγματι υφίστανται τέτοια νέα στοιχεία ή πορίσματα σε σχέση με την πρώτη αίτηση για διεθνή προστασία, προκειμένου να εξακριβωθεί αν αυτά αυξάνουν σημαντικά την πιθανότητα να πληροί ο αιτών τις απαιτούμενες προϋποθέσεις για να του αναγνωρισθεί το καθεστώς αυτό. Εξάλλου, καίτοι από το γράμμα των διατάξεων αυτών δεν διευκρινίζεται η έννοια των «νέων στοιχείων ή πορισμάτων» που μπορούν να τεκμηριώσουν μεταγενέστερη αίτηση, πάντως καθίσταται

σαφές ότι μεταγενέστερη αίτηση μπορεί να στηρίζεται σε στοιχεία ή πορίσματα τα οποία είναι νέα, είτε διότι προέκυψαν αφότου εκδόθηκε απόφαση επί της προγενέστερης αίτησης, είτε διότι υποβλήθηκαν για πρώτη φορά από τον αιτούντα (Δ.Ε.Ε. απόφαση της 9-9-2021, υπόθ. C-18/2020, ΧΥ κατά Bundesamt für Fremdenwesen und Asyl, σκ. 33-37), παρότι προϋπήρχαν, κρίνεται όμως δικαιολογημένη η μη υποβολή τους κατά τη διαδικασία εξέτασης της πρώτης αίτησης. Τέλος, καίτοι το γράμμα του άρθρου 40 της Οδηγίας 2013/32 δεν διευκρινίζει την έννοια των «νέων στοιχείων ή πορισμάτων» που μπορούν να τεκμηριώσουν μεταγενέστερη αίτηση [απόφαση της 10ης Ιουνίου 2021, Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid (νέα στοιχεία ή πορίσματα), C-921/19, EU:C:2021:478, σκ. 29], εντούτοις, στις παραγράφους 2 και 3, το εν λόγω άρθρο προβλέπει ότι τα νέα αυτά στοιχεία ή πορίσματα, στα οποία μπορεί να στηριχθεί μια τέτοια αίτηση, πρέπει να έχουν «προκύψει» ή να έχουν «υποβληθεί από τον αιτούντα» (οπ.π. σκ. 36). Εξάλλου, ο όρος «ουσιώδη» στοιχεία θα πρέπει να νοείται με την έννοια των στοιχείων εκείνων που είναι ικανά να επανεκκινήσουν τη διαδικασία εξέτασης του αιτήματος ασύλου, επειδή είναι αρκούντως διαφορετικά από τα προηγούμενως υποβληθέντα, ώστε να δημιουργείται μια εύλογη πεποίθηση ότι θα μπορούσαν να οδηγήσουν σε αναγνώριση καθεστώτος διεθνούς προστασίας, παρά την τελεσίδικη απόρριψη της προηγούμενης αίτησης.

8. (...), στην προκειμένη περίπτωση από τα στοιχεία της δικογραφίας προκύπτουν τα εξής: Ο αιτών, (...) πολίτης Λαϊκής Δημοκρατίας του Κονγκό, (...) υπέβαλε στις 4.7.2018 αίτηση διεθνούς προστασίας στο Π.Γ.Α. Λέσβου, δηλώνοντας ότι δεν επιθυμεί να επιστρέψει στη χώρα καταγωγής του, διότι είχε συλληφθεί από την αστυνομία της χώρας του, φυλακίστηκε για 3 εβδομάδες, απέδρασε και πλέον καταζητείται και η ζωή του βρίσκεται σε κίνδυνο. (...) Δήλωσε περαιτέρω ότι εγκατέλειψε αεροπορικά τη χώρα του στις 19.4.2017, έχοντας εξασφαλίσει μη νόμιμο διαβατήριο (σελ. 4 και 6 του πρακτικού της από 27.7.2021 συνέντευξης) με τη βοήθεια ενός φίλου του θείου του, με προορισμό την Τουρκία. Εκεί δούλεψε, χωρίς την τήρηση νομίμων προϋποθέσεων, σε μία βιοτεχνία για τσάντες επί 4 μήνες, προκειμένου να συγκεντρώσει χρήματα για τη μετάβασή του στην Ελλάδα. (...) Δήλωσε ότι φοβάται να επιστρέψει στη χώρα καταγωγής του, επειδή στο παρελθόν είχε συλληφθεί και είχε υποστεί βασανιστήρια εξαιτίας της συμμετοχής του σε διαδηλώσεις. (...) Με την 161358/21.3.2022 απόφαση του Π.Γ.Α. Αλίμου η αίτηση του εν λόγω αλλοδαπού απορρίφθηκε, καθώς έγιναν μεν δεκτοί οι ισχυρισμοί αυτού σχετικά με την καταγωγή του, την προσωπική, οικογενειακή και επαγγελματική του κατάσταση, και περαιτέρω τα όσα αυτός επικαλέστηκε σχετικά με τη συμμετοχή του σε πορεία διαμαρτυρίας, τη φυλάκιση και τον βασανισμό του, ωστόσο, ο ισχυρισμός περί έκδοσης εντάλματος σύλληψης δεν έγινε δεκτός, καθώς κρίθηκε ότι ο αιτών δεν αιτιολόγησε πειστικά το γεγονός ότι αφέθηκε ελεύθερος από τις αρχές παρόλο που σε βάρος του εκκρεμούσε το εν λόγω ένταλμα. Λαμβάνοντας δε υπόψη το χαμηλό πολιτικό προφίλ του αιτούντος, η πολιτική δράση του οποίου εξαντλούνταν στην απλή συμμετοχή σε πορείες διαμαρτυρίας, κρίθηκε ότι δεν υφίσταται βάσιμος και δικαιολογημένος φόβος σύλληψης ή βλάβης του αιτούντος κατά την επιστροφή του στη χώρα καταγωγής του. Ενδικοφανής προσφυγή του αιτούντος κατά της απορριπτικής αυτής πράξης απορρίφθηκε με την 147682/13.3.2023 απόφαση της 15ης Ανεξάρτητης Επιτροπής Προσφυγών ως εκπρόθεσμη. Με την από 31.8.2023 αίτησή του ο αιτών επανήλθε με μεταγενέστερο αίτημα ασύλου, επικαλούμενος ότι η ζωή του εξακολουθεί να κινδυνεύει στη χώρα καταγωγής του για τους λόγους που είχε ήδη αναφέρει, προσκόμισε δε προς απόδειξη των ισχυρισμών του φωτογραφίες δύο ενταλμάτων (avis de recherche) που τον αφορούσαν, με ημερομηνία έκδοσης την 19.1.2017 και την 23.11.2021. Την αίτηση αυτή απέρριψε με την IP/102577/7.9.2023 πράξη του το Π.Γ.Α. Θεσσαλονίκης ως απαράδεκτη, κατ' άρθρο 89 παρ. 1 του ν. 4636/2022, κρίνοντας ότι ο εν λόγω αλλοδαπός δεν επικαλέστηκε νέα στοιχεία στο μεταγενέστερο αυτό αίτημά του. Ενδικοφανής προσφυγή του εν λόγω διαδίκου κατά της τελευταίας πράξης απορρίφθηκε με την προσβαλλόμενη απόφαση, με την αιτιολογία ότι ανεξαρτήτως του αν τα δύο προσκομιζόμενα σε φωτογραφία εντάλματα θεωρηθούν νέα στοιχεία, καθώς το ένα εξ αυτών προϋπήρχε της υποβολής του αρχικού αιτήματος χορήγησης ασύλου, αυτά δεν είναι ουσιώδη, ήτοι ικανά να επανεκκινήσουν τη διαδικασία εξέτασης του αιτήματος του προσφεύγοντος περί χορήγησης διεθνούς προστασίας. Τούτο διότι, πρόκειται για φωτογραφίες εγγράφων, η γνησιότητα και η προέλευση των οποίων δεν πιστοποιείται και συνεπώς η αποδεικτική τους δύναμη συνδέεται άμεσα με την αξιοπιστία των σχετικών ισχυρισμών, οι οποίοι όμως έχουν κριθεί τελεσιδικώς αναξιόπιστοι κατά την προηγηθείσα διοικητική διαδικασία. Επισημάνθηκε δε το γεγονός ότι ο αιτών, κατά τη δική του αφήγηση, εγκατέλειψε τη χώρα του αεροπορικά στις 19.4.2017, παρά το γεγονός ότι ήδη είχε εκδοθεί το πρώτο ένταλμα σε βάρος του στις 19.1.2017.

9. (...), με την κρινόμενη αίτηση ο αιτών υποστηρίζει ότι η προσβαλλόμενη πράξη είναι πλημμελώς αιτιολογημένη, καθώς τα στοιχεία που προσκόμισε με τη μεταγενέστερη αίτησή του αποτελούν νέα ουσιώδη στοιχεία, ικανά να οδηγήσουν στην εξέταση του αιτήματός του στην ουσία. Ειδικότερα, ο εν λόγω διάδικος προβάλλει ότι τα στοιχεία αυτά είναι νέα, καθώς δεν υπήρχαν στη διάθεσή του κατά την εξέταση του αρχικού του αιτήματος αλλά ο ίδιος τα έλαβε τον Μάιο του 2023 από το διαδίκτυο μέσω ενός φίλου του που ζει στην Κινσάσα στον οποίο τα απέστειλε συγγενής του που εργάζεται στην Εθνική Υπηρεσία Πληροφοριών στο Κονγκό. Προσθέτει δε ότι από τα εντάλματα αυτά προκύπτει ότι οι αρχές της χώρας του τον αναζητούν ως κατηγορούμενο για απόπειρα πραξικοπήματος και παράνομη κατοχή όπλων, επίθεση στην ασφάλεια του κράτους, απόδραση κρατουμένων και στάση, το δε δεύτερο ένταλμα, που εκδόθηκε στις 23.11.2021 αποδεικνύει ακόμη ότι παρά το γεγονός ότι ο Joseph Kabila δεν είναι πλέον Πρόεδρος της Λαϊκής Δημοκρατίας του Κονγκό ήδη από τον Ιανουάριο του 2019, οι αρχές εξακολουθούν να αναζητούν τον αιτούντα. Ισχυρίζεται ακόμη ότι η προσβαλλόμενη πράξη έκρινε τα προσκομισθέντα στοιχεία ως μη ουσιώδη με την αιτιολογία ότι οι σχετικοί ισχυρισμοί είχαν απορριφθεί κατά το αρχικό αίτημα ως μη αξιόπιστοι, ωστόσο η σύνδεση των ενταλμάτων με τους αρχικούς του ισχυρισμούς δεν συνεπάγεται άνευ ετέρου ότι τα στοιχεία αυτά δεν εμπίπτουν στην έννοια των ουσιωδών νέων στοιχείων του άρθρου 94 παρ. 2 του ν. 4939/2022. Αντιθέτως, όπως προβάλλει, τα νέα ουσιώδη στοιχεία τα οποία μπορούν να

καταστήσουν παραδεκτή τη μεταγενέστερη αίτηση διεθνούς προστασίας είναι δυνατό να αφορούν πραγματικά γεγονότα που ήδη αξιολογήθηκαν κατά την αρχική αίτηση, όπως εν προκειμένω, που τα εντάλματα που προσκόμισε αποδεικνύουν τους αρχικούς ισχυρισμούς του περί του κινδύνου δίωξής του στη χώρα του. Επισημαίνει, επιπλέον, ότι οι λοιποί ισχυρισμοί του, συμπεριλαμβανομένων των όσων ανέφερε για τη σύλληψη και τον βασανισμό του, κρίθηκαν αξιόπιστοι κατά την εξέταση του αρχικού αιτήματός του, τα δε προσκομισθέντα εντάλματα μπορούν να ενισχύσουν την εκτίμηση ότι ο ίδιος διατρέχει κίνδυνο στην πατρίδα του. Τούτο μολονότι τα ίδια τα έγγραφα δεν είναι πιστοποιημένης γνησιότητας, είναι όμως φωτογραφίες γνησίων εγγράφων, τα οποία ο ίδιος υπέβαλε στην αρμόδια αρχή, χωρίς να αρκεστεί στην προφορική αναφορά των λόγων που τον οδήγησαν να εγκαταλείψει την πατρίδα του. Ο ισχυρισμός αυτός είναι βάσιμος και πρέπει να γίνει δεκτός. Τούτο διότι στο πλαίσιο εξέτασης του αρχικού αιτήματος διεθνούς προστασίας οι ισχυρισμοί του αιτούντος περί σύλληψης και βασανισμού του είχαν κριθεί αξιόπιστοι, ενώ ως μη αξιόπιστοι απορρίφθηκαν μόνο οι ισχυρισμοί του περί αναζήτησής του από τις αρχές μετά την απελευθέρωσή του, τα δε έγγραφα που αυτός προσκόμισε κατά την υποβολή του μεταγενέστερου αιτήματός του άπτονται της αξιοπιστίας του ως άνω απορριφθέντος ισχυρισμού. Το εκδόν όργανο όμως έκρινε ότι τα προσκομισθέντα στοιχεία δεν είναι ουσιώδη, διότι με αυτά επιχειρείται η απόδειξη ισχυρισμών που τελεσίδικα απορρίφθηκαν ως μη αξιόπιστοι, χωρίς να εξετάσει αν όντως τα στοιχεία αυτά δύνανται να δημιουργήσουν μια εύλογη πεποίθηση ότι θα μπορούσαν να οδηγήσουν σε αναγνώριση καθεστώτος διεθνούς προστασίας παρά την τελεσίδικη απόρριψη της προηγούμενης αίτησης. Λήφθηκε δε περαιτέρω υπόψη για την κρίση αυτή η αναχώρηση του αιτούντος από την πατρίδα του του αεροπορικώς στις 19.4.2017, μολονότι ο ίδιος είχε ισχυριστεί στην από 27.7.2021 συνέντευξή του ότι εγκατέλειψε τη χώρα του κάνοντας χρήση μη νόμιμου διαβατηρίου. Κατόπιν τούτων, η προσβαλλόμενη απόφαση παρίσταται πλημμελώς αιτιολογημένη (πρβλ. ΣτΕ 3328/2011, 1524/2009) και για τον λόγο αυτόν πρέπει να ακυρωθεί, η δε υπόθεση να αναπεμφθεί στη Διοίκηση για νέα νόμιμη κρίση, ενώ παρέλκει ως αλυσιτελής η εξέταση των λοιπών προβαλλομένων λόγων ακύρωσης. (...)

Δέχεται την αίτηση.

ΑΔ406/2025

Αρχικό αίτημα – Διαδικασία παραδεκτού – Αίτηση ακύρωσης – Συρία – Μόνος άνδρας – Τουρκία ως ασφαλής τρίτη χώρα – Μονομελής Επιτροπή Προσφυγών – Προδικαστικό ερώτημα ενώπιον του Συμβουλίου της Επικρατείας – Μη νόμιμη αιτιολογία – Δέχεται την αίτηση

Διοικητικό Πρωτοδικείο Θεσσαλονίκης
Τμήμα ΙΑ' Τριμελές / Ακυρωτική Διαδικασία
Αριθμός Απόφασης: ΑΔ 406/2025
Ημερομηνία δημοσίευσης: 11.12.2025
Εισηγήτρια Δικαστής: Όλγα Β.Πλαστήρα

2. (...), με την αίτηση αυτή, η οποία εισάγεται εκ νέου προς συζήτηση μετά την ΑΔ278/2024 ανασταλτική της εκδίκασης απόφαση του Δικαστηρίου λόγω εκκρεμούς ενώπιον του Συμβουλίου της Επικρατείας προδικαστικού ερωτήματος που είχε υποβληθεί με την ΑΔ534/2022 απόφαση του Διοικητικού Πρωτοδικείου Θεσσαλονίκης και, ήδη, την 1150/2025 απόφαση της Ολομελείας του Συμβουλίου της Επικρατείας, ζητείται η ακύρωση της ΙΡ/81756/6.2.2024 απόφασης της 2ης Ανεξάρτητης Επιτροπής Προσφυγών του Υπουργείου Μετανάστευσης και Ασύλου, υπό μονομελή σύνθεση, με την οποία απορρίφθηκε προσφυγή του αιτούντος κατά της 227773/26.10.2023 απόφασης του Αυτοτελούς Κλιμακίου Ασύλου (ΑΚΑ) Φυλακίου και, τελικώς, το αίτημά του για χορήγηση διεθνούς προστασίας, διατάχθηκε δε η επανεισδοχή του στην Τουρκία. (...)

6. (...), κατά την έννοια των ως άνω διατάξεων, όπως ερμηνεύθηκαν από το Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (C-134/23, απόφαση της 4.10.2024, Σωματείο «Ελληνικό Συμβούλιο για τους Πρόσφυγες» κλπ), οι ως άνω διατάξεις επιτρέπουν σε κράτος μέλος να χαρακτηρίζει, με πράξη γενικής ισχύος, μια χώρα ως γενικώς ασφαλή τρίτη χώρα για συγκεκριμένους αιτούντες διεθνή προστασία (σκ. 43), χωρίς το κύρος της πράξης αυτής να εξαρτάται από την προϋπόθεση να αποδεικνύεται ότι οι ενδιαφερόμενοι αιτούντες διεθνή προστασία τυγχάνουν πράγματι εισδοχής ή επανεισδοχής στο έδαφος της εν λόγω τρίτης χώρας (σκ. 46). Ωστόσο, σε περίπτωση που διαπιστώνεται ότι η τρίτη χώρα η οποία έχει χαρακτηριστεί από κράτος μέλος ως γενικώς ασφαλής δεν αποδέχεται, εν τοις πράγμασι, την εισδοχή ή την επανεισδοχή των ενδιαφερομένων αιτούντων διεθνή προστασία, το εν λόγω κράτος μέλος δεν δύναται να απορρίπτει τις αιτήσεις τους διεθνούς προστασίας ως απαράδεκτες, επί τη βάσει του άρθρου 33, παράγραφος 2, στοιχείο γ', της οδηγίας 2013/32. Περαιτέρω, το εν λόγω

κράτος μέλος δεν δύναται να αναβάλλει, αδικαιολόγητα, την εξέταση των αιτήσεων αυτών και οφείλει, μεταξύ άλλων, να μεριμνά ώστε η εν λόγω εξέταση να διεξάγεται σε ατομική βάση, σύμφωνα με το άρθρο 10, παράγραφος 3, στοιχείο α', της ίδιας οδηγίας και τηρουμένων των προθεσμιών που ορίζονται στο άρθρο 31 αυτής (σκ. 54). (...)

10. (...), όπως έγινε δεκτό με την απόφαση 177/2023 της Ολομέλειας του Συμβουλίου της Επικρατείας, από τα μνημονεύμενα στις αμέσως προηγούμενες σκέψεις διεθνής κείμενα προκύπτει ότι καταρχάς η Τουρκία ανέλαβε τη νομική υποχρέωση να αποδέχεται, υπό ορισμένες προϋποθέσεις, την επανεισδοχή από την Ελλάδα αλλοδαπών αιτούντων διεθνή προστασία. Ωστόσο, από τα προσκομισθέντα ενώπιον του Συμβουλίου της Επικρατείας στοιχεία προέκυψε ότι η Τουρκία δεν συμμορφώνεται εν τοις πράγμασι προς τις ως άνω νομικές υποχρεώσεις της, καθώς δεν πραγματοποιείται η επανεισδοχή στην Τουρκία των αιτούντων διεθνή προστασία, των οποίων τα αιτήματα έχουν απορριφθεί ως απαράδεκτα για τον λόγο της «ασφαλούς τρίτης χώρας», αλλά, αντιθέτως, από τον Μάρτιο του 2020 και έκτοτε οι επιστροφές από την Ελλάδα στην Τουρκία έχουν ανασταλεί, χωρίς να μπορεί να γίνει δεκτό ότι πρόκειται για μία προσωρινή και μόνο μη εφαρμογή της Κοινής Δήλωσης της 18.3.2016 από την Τουρκία.

11. (...), στην προκειμένη περίπτωση από τα στοιχεία της δικογραφίας προκύπτουν τα εξής: Ο αιτών, (...), πολίτης Συρίας, (...), υπέβαλε στις 20.10.2023 αίτηση παροχής διεθνούς προστασίας στο Κέντρο Υποδοχής και Ταυτοποίησης (Κ.Υ.Τ.) Φυλακίου, δηλώνοντας ότι δεν επιθυμεί να επιστρέψει στη Συρία λόγω του πολέμου και στην Τουρκία διότι οι πολίτες είναι ρατσιστές και φοβάται την απέλαση. (...) Κατά την έναρξη της συνέντευξης ο ως άνω διάδικος ενημερώθηκε ότι η Τουρκία, που είναι η χώρα από την οποία εισήλθε στην Ελληνική επικράτεια, συμπεριλαμβάνεται στον εθνικό κατάλογο των Ασφαλών Τρίτων Χωρών και τεκμαίρεται για τη Διοίκηση ότι ο ίδιος δεν θα κινδυνεύσει με δίωξη ή σοβαρή βλάβη σε περίπτωση επιστροφής του σε αυτή. (...) Ο ίδιος εγκατέλειψε τη Συρία πριν 6-7 έτη και εισήλθε στην Τουρκία παράνομα από την περιοχή Bab Al Hawa χωρίς να αντιμετωπίσει κάποιο πρόβλημα. Εγκαταστάθηκε στην περιοχή Zeytinburnu στην Κωνσταντινούπολη, σε ένα σπίτι που νοίκιαζε με άλλα νεαρά άτομα. Εκεί εργάστηκε ως ράφτης, δουλεύοντας 12 ώρες ημερησίως και λαμβάνοντας 3000 και έπειτα 3500 τούρκικες λίρες μηνιαίως χωρίς όμως να λάβει άδεια εργασίας ή ασφάλεια διότι δεν είχε kimlik (ταυτότητα). Ανέφερε ότι ποτέ δεν επεδίωξε να εκδώσει kimlik, αρχικά διότι δεν κατείχε τα απαραίτητα προς τούτο έγγραφα και έπειτα, όταν η οικογένειά του του έστειλε ορισμένα έγγραφα από τη Συρία ήδη όμως η εν λόγω υπηρεσία δεν λειτουργούσε στην Κωνσταντινούπολη, διότι στην αντίστοιχη υπηρεσία στη Μερσίνη υπήρχαν πολλοί ενδιαφερόμενοι και μεγάλη αναμονή και για τον λόγο αυτό δεν υπέβαλε αίτηση. Πρόσθεσε ότι, σύμφωνα με πληροφορίες από ομοεθνείς του, το τουρκικό κράτος δεν εκδίδει πλέον kimlik. Ομοίως, δεν επεδίωξε την έκδοση συριακού διαβατηρίου, επειδή η πρεσβεία του ζήτησε 300 δολάρια προκειμένου να κλείσει ραντεβού για να κινήσει τη σχετική διαδικασία. Περαιτέρω, ανέφερε ότι πριν 1 έτος, όπως επέστρεφε σπίτι από τη δουλειά, συνελήφθη μαζί με άλλους αλλοδαπούς από την τουρκική αστυνομία, διότι δεν είχε έγγραφα, και κρατήθηκαν όλοι επί 10 ημέρες σε φυλακή στην Tuzla, όπου έμεναν σε κοντέινερ. Εκεί η ζωή ήταν, όπως δήλωσε, απλή, αλλά δεν υπήρχε δυνατότητα επικοινωνίας των κρατούμενων με τους δικούς τους. Έπειτα, τους έδωσαν ένα χαρτί και τους μετέφεραν στην Urfa για να εκδώσουν kimlik, όμως οι αρχές εκεί τους έδωξαν με πολύ ρατσιστικό τρόπο, λέγοντας τους ότι δίνουν kimlik μόνο σε οικογένειες. Μετά από αυτό το περιστατικό, ο αιτών επέστρεψε στην Κωνσταντινούπολη. Στην Ελλάδα εισήλθε τον Σεπτέμβριο του 2023 από την Ανδριανούπολη, διασχίζοντας το ποτάμι με φουσκωτή λέμβο, (...). Είχε προσπαθήσει να εισέλθει στη χώρα και 4 μήνες νωρίτερα, όμως δεν τα κατάφερε, ενώ κατά την επιστροφή του συνελήφθη από την τουρκική χωροφυλακή, κρατήθηκε επί 8 ώρες στο δρόμο κι έπειτα αφέθηκε ελεύθερος να επιστρέψει στην πόλη του. Δήλωσε επιπλέον ότι στην Τουρκία αντιμετώπισε ρατσιστική συμπεριφορά, αναφέροντας ότι μία φορά μιλούσε στο τηλέφωνο στα αραβικά και του είπε κάποιος να μη μιλάει αραβικά γιατί βρισκόταν στην Τουρκία. (...). Με την IP/227773/26.10.2023 απόφαση του Αυτοτελούς Κλιμακίου Ασύλου (Α.Κ.Α.) Φυλακίου του Υπουργείου Μετανάστευσης και Ασύλου η αίτηση διεθνούς προστασίας του εν λόγω αλλοδαπού απορρίφθηκε ως απαράδεκτη, καθώς κρίθηκε ότι η Τουρκία αποτελεί ασφαλή τρίτη χώρα για αυτόν. Κατά της απορριπτικής αυτής πράξης ο αιτών κατέθεσε ενδικοφανή προσφυγή, η οποία απορρίφθηκε με την προσβαλλόμενη πράξη με την ίδια αιτιολογία και διατάχθηκε η επιστροφή του εν λόγω διαδίκου στην Τουρκία.

12. (...), με την κρινόμενη αίτηση, ο αιτών προβάλλει, μεταξύ άλλων, ότι μη νομίμως το αίτημά του απορρίφθηκε ως απαράδεκτο και δεν εξετάστηκε επί της ουσίας με το σκεπτικό ότι η Τουρκία αποτελεί ασφαλή τρίτη χώρα για αυτόν, διότι η χώρα αυτή είναι δεδομένο ότι δεν θα του επιτρέψει να εισέλθει στο έδαφός της, ενόψει της επ' αόριστον αναστολής της διαδικασίας επανεισδοχής πολιτών τρίτων χωρών στο έδαφός της.

13. (...), σύμφωνα με όσα έγιναν ερμηνευτικώς δεκτά στη σκέψη 6 της παρούσας, δεν επιτρέπεται η απόρριψη αίτησης διεθνούς προστασίας ως απαράδεκτης με την αιτιολογία ότι υπάρχει ασφαλής τρίτη χώρα για τον αιτούντα, εφόσον η τρίτη αυτή χώρα δεν επιτρέπει στον αιτούντα να εισέλθει στο έδαφός της. Εξάλλου, από τα στοιχεία που είναι γνωστά, όπως αυτά έγιναν δεκτά και από το Συμβούλιο της Επικρατείας (βλ. και την πρόσφατη από 21.3.2025 Ανακοίνωση του Προέδρου του Συμβουλίου της Επικρατείας «σχετικά με το αποτέλεσμα της διάσκεψης επί υποθέσεων, οι οποίες συζητήθηκαν στην Ολομέλεια στις 7 Φεβρουαρίου 2025 και αφορούν τον χαρακτηρισμό της Τουρκίας ως ασφαλούς τρίτης χώρας»), προκύπτει ότι η Τουρκία κατά τον κρίσιμο χρόνο έκδοσης της προσβαλλόμενης απόφασης δεν αποδεχόταν ήδη την επιστροφή πολιτών τρίτων χωρών (είτε αιτούντων άσυλο είτε όχι) στο έδαφός της, η δε Διοίκηση, η οποία υπό

αυτά τα δεδομένα φέρει το σχετικό βάρος τεκμηρίωσης της δυνατότητας επανεισδοχής των αιτούντων στην Τουρκία, δεν προσκόμισε κανένα στοιχείο από το οποίο να μπορεί να συναχθεί είτε ότι στην πραγματικότητα λάμβαναν χώρα επανεισδοχές στην Τουρκία κατά το χρονικό αυτό διάστημα είτε ότι αναμενόταν ευλόγως κατά το χρονικό εκείνο σημείο (ή έστω σήμερα) η επανέναρξη της διαδικασίας εφαρμογής της Συμφωνίας Επανεισδοχής Ε.Ε.-Τουρκίας ή του αντίστοιχου ελληνοτουρκικού μηχανισμού επανεισδοχής. Ενόψει αυτών, η προσβαλλόμενη απόφαση πρέπει να ακυρωθεί και η υπόθεση να αναπεμφθεί ενώπιον της Ανεξάρτητης Επιτροπής Προσφυγών για νέα, νόμιμη κρίση. Περαιτέρω, παρέλκει ως αλυσιτελής η εξέταση των λοιπών λόγων ακύρωσης. (...)

Δέχεται την αίτηση ακύρωσης.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ

Άδεια διαμονής για εξαιρετικούς λόγους – Αίτηση αναστολής – Πακιστάν – Οικογένεια με ανήλικα τέκνα – Απασχόληση – Δεσμοί με την Ελλάδα – Φοίτηση στο σχολείο – Δέχεται την αίτηση

Διοικητικό Πρωτοδικείο Πειραιά
Τμήμα 3ο Τριμελές (σε Συμβούλιο)
Αριθμός Απόφασης: ΝΔ 26/2023
Ημερομηνία δημοσίευσης: 07.06.2023
Εισηγητής Δικαστής: Γεώργιος Ν.Μπαρμπαγάλος
(...)

2. (...), με την αίτηση αυτή ζητείται η αναστολή εκτέλεσης των με αριθμούς πρωτοκόλλου 28489, 28492, 28495, 28498/31.12.2021 εγγράφων της εντεταλμένης Αναπληρώτριας Προϊσταμένης του Τμήματος Αδειών Διαμονής Πολιτών Τρίτων Χωρών της Διεύθυνσης Αδειών Διαμονής της Γενικής Διεύθυνσης Μεταναστευτικής Πολιτικής του Υπουργείου Μετανάστευσης και Ασύλου, με τα οποία οι αιτούντες ενημερώθηκαν ότι οι με αριθμούς πρωτοκόλλου 37712, 37746, 37759, 349879/6.11.2020 αντίστοιχες αιτήσεις τους, για χορήγηση άδειας διαμονής για ανθρωπιστικούς λόγους, κατ' εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου 19Α παρ. 1 περ. στ' του ν. 4251/2014 (ΦΕΚ Α' 80), δεν θα εξεταστούν, καθόσον υποβλήθηκαν μετά την έναρξη ισχύος του ν. 4686/2020 (ΦΕΚ Α' 96). Η εν λόγω αναστολή ζητείται μέχρι τη δημοσίευση οριστικής απόφασης επί της με αριθμό κατάθεσης ΑΚΥ9/21.2.2023 αιτήσεως ακυρώσεως, που έχουν ασκήσει οι αιτούντες κατά των ως άνω πράξεων και εκκρεμεί προς εκδίκαση ενώπιον του Δικαστηρίου. Η κρινόμενη αίτηση έχει ασκηθεί εν γένει παραδεκτώς και, ως εκ τούτου, πρέπει να εξεταστεί περαιτέρω. (...)

5. (...), με την κρινόμενη αίτηση, οι αιτούντες ζητούν την αναστολή εκτέλεσης της άρνησης της Διοίκησης να εξετάσει τα αιτήματά τους και να τους χορηγήσει άδεια διαμονής για ανθρωπιστικούς λόγους, υποστηρίζοντας ότι η απομάκρυνσή τους από την Ελλάδα θα προκαλέσει σε αυτούς ανεπανόρθωτη βλάβη, συνιστάμενη στην πλήρη ανατροπή των μακροχρόνιων και ισχυρών βιοτικών δεσμών που έχουν δημιουργήσει κατά την παραμονή τους στην Ελλάδα. (...), υπό τα ως άνω δεδομένα και σύμφωνα με τις προεκτεθείσες διατάξεις, όπως αυτές ερμηνεύθηκαν στη μείζονα σκέψη της παρούσας απόφασης (σκέψη 2), το Δικαστήριο (σε Συμβούλιο) λαμβάνει, ειδικότερα, υπόψη ότι α) οι αιτούντες βρίσκονται στην Ελλάδα τουλάχιστον από το έτος 2017, β) εκπληρώνουν τις φορολογικές τους υποχρεώσεις, γ) ο πρώτος αιτών εκπληρώνει τις ασφαλιστικές του υποχρεώσεις και είναι ασφαλισμένος στον e-Ε.Φ.Κ.Α., δ) διαθέτουν Α.Φ.Μ. και Α.Μ.Κ.Α., ε) έχουν σταθερή και γνωστή διαμονή, στ) ο πρώτος αιτών εργάζεται, η δε δεύτερη αιτούσα είναι εγγεγραμμένη στο Μητρώο Ανέργων του Ο.Α.Ε.Δ., ζ) η συζυγική σχέση τους πιθανολογείται από τα στοιχεία του φακέλου, περαιτέρω δε, έχουν αποκτήσει τρία τέκνα, εκ των οποίων τα δύο έχουν γεννηθεί στην Ελλάδα (βλ. τις από 8.1.2018 και 12.2.2020 ληξιαρχικές πράξεις γέννησης των Ληξιάρχων Αθηναίων και Δ.Ε. Πολίχνης Θεσσαλονίκης, αντίστοιχα και η) τα ανήλικα τέκνα τους έχουν φοιτήσει σε ελληνικά σχολεία, κατά τα σχολικά έτη 2018-2022 και εξακολουθούν να φοιτούν, κατά το τρέχον σχολικό έτος 2022-2023. Τούτων δοθέντων, το Δικαστήριο (σε Συμβούλιο) κρίνει ότι οι αιτούντες συνδέονται με σταθερό κύκλο βιοτικών σχέσεων με τη Χώρα και, συνεπώς, η άμεση εκτέλεση των προσβαλλόμενων πράξεων και η, συνεπεία αυτής, απομάκρυνση των ίδιων και των ανήλικων τέκνων τους από την Ελλάδα, θα προκαλέσει σ' αυτούς ανεπανόρθωτη βλάβη, σε περίπτωση ευδοκίμησης της αιτήσεως ακυρώσεως που έχει ασκηθεί κατά των προαναφερόμενων πράξεων, η οποία συνίσταται στην πλήρη ανατροπή των εν γένει βιοτικών δεσμών που έχουν αναπτύξει κατά τη διαμονή τους στην Ελλάδα (πρβλ. ΕΑ ΣτΕ 140/2018). Προς αποτροπή της εν λόγω βλάβης και συνεκτιμώντας, περαιτέρω, ότι από τα στοιχεία του φακέλου δεν προκύπτει, αλλά ούτε η Διοίκηση ισχυρίζεται ότι υπάρχει ιδιαίτερος λόγος δημόσιας τάξης ή ασφάλειας ή άλλος λόγος δημοσίου συμφέροντος, που να επιβάλει την άμεση απομάκρυνση των αιτούντων και των ανήλικων τέκνων τους από τη Χώρα (πρβλ. ΕΑ ΣτΕ 140/2018, 83, 386/2010, 1220/2009), το Δικαστήριο (σε Συμβούλιο) κρίνει ότι πρέπει να διαταχθεί, ως κατάλληλο μέτρο, κατ' άρθρο 52 παρ. 8 του π.δ. 18/1989, η αποχή της Διοίκησης από κάθε ενέργεια, η οποία θα ερείδεται αποκλειστικά στις προσβαλλόμενες πράξεις και θα έχει ως αποτέλεσμα την εξαναγκασμένη αναχώρηση των αιτούντων και των ανήλικων τέκνων τους από την Ελλάδα, μέχρι τη δημοσίευση οριστικής απόφασης επί της εκκρεμούς αιτήσεως ακυρώσεως (πρβλ. ΕΑ ΣτΕ 105/2022, 41, 49, 66/2021, 272/2020). (...).

Δέχεται την αίτηση.

Άδεια διαμονής για εξαιρετικούς λόγους – Αίτηση αναστολής – Σουδάν – Μόνος άνδρας – Σοβαρή ασθένεια – Κίνδυνος διακοπής της ιατρικής θεραπείας – Δέχεται την αίτηση

Διοικητικό Πρωτοδικείο Πειραιά
Τμήμα 10ο Τριμελές (σε Συμβούλιο)
Αριθμός Απόφασης: ΝΔ 28/2023
Ημερομηνία δημοσίευσης: 19.06.2023
Εισηγήτρια Δικαστής: Αγγελική Κ.Σταμέλου
(...)

1. (...), με την κρινόμενη αίτηση, (...), ο αιτών, υπήκοος Σουδάν, ζητά την αναστολή εκτέλεσης του με αρ. πρωτ. 26903 (αρ φακ.349269/17-12-2021 εγγράφου της Αναπληρώτριας Προϊσταμένης του Τμήματος Αδειών Διαμονής Πολιτών Τρίτων Χωρών της Διεύθυνσης Αδειών Διαμονής της Γενικής Διεύθυνσης Μεταναστευτικής Πολιτικής του Υπουργείου Μετανάστευσης και Ασύλου, με το οποίο γνωστοποιήθηκε σε αυτόν ότι η υποβληθείσα με αριθ. 26903/3.9.2020 αίτησή του για χορήγηση άδειας διαμονής για ανθρωπιστικούς λόγους (άρθρο 19Α του ν. 4251/2014), δεν θα εξεταστεί, καθόσον υποβλήθηκε μετά την έναρξη ισχύος των διατάξεων του ν. 4686/2020 (Α'96). Η αναστολή ζητείται μέχρι τη δημοσίευση οριστικής απόφασης επί της ασκηθείσας κατά της ανωτέρω πράξης αίτησης ακύρωσης (ΑΚ304/25.2.2022), η οποία έχει ήδη προσδιοριστεί και εκκρεμεί για συζήτηση, ενώπιον του Δικαστηρίου τούτου, (...). (...).

3. (...), η (...) διάταξη της παρ. 8 του άρθρου 52 του π.δ. 18/1989, όπως ισχύει, η οποία σκοπεί στη διεύρυνση της προσωρινής προστασίας που παρέχεται στο πλαίσιο των ακυρωτικών διαφορών, παρέχει στο Δικαστήριο, όχι μόνον τη δυνατότητα να διατάσσει, όταν χορηγεί αναστολή εκτέλεσης της προσβληθείσας ενώπιόν του πράξης, επί πλέον μέτρα προς αποτελεσματικότερη προστασία του αιτούντος, αλλά και τη δυνατότητα να διατάσσει άλλα, πλην της αναστολής εκτέλεσης, μέτρα, σε περιπτώσεις κατά τις οποίες η εφαρμογή της προσβαλλόμενης πράξης προκαλεί μεν στον αιτούντα βλάβη ανεπανόρθωτη ή δυσχερώς επανορθώσιμη (ή η εκκρεμής αίτηση ακύρωσεως παρίσταται μεν προδήλως βάσιμη), η πράξη όμως αυτή δεν είναι, όπως λόγου χάριν συμβαίνει επί πράξεως αρνητικού περιεχομένου, δεκτική αναστολής εκτέλεσης (Ε.Α. ΣτΕ 62/2018, 197/2016, 237, 355/2014, 731/2008, 773/2007, βλ. Ε.Α. 200/2012, 903/2010, 131/2009, 1435/2008, 132, 167, 883, 908, 969, 989/2007 κ.ά.).

4. (...) Ήδη, με την κρινόμενη αίτηση, (...) ο αιτών ισχυρίζεται ότι από την άμεση εκτέλεση της προσβαλλόμενης απόφασης θα υποστεί ανεπανόρθωτη βλάβη, μη δυνάμενη να επανορθωθεί σε περίπτωση ευδοκίμησης της συναφούς αίτησης ακύρωσής του. Ειδικότερα δε, προβάλλει ότι, σε περίπτωση επιστροφής στη χώρα καταγωγής του (Σουδάν) κινδυνεύει αφενός λόγω της τρέχουσας κατάστασης ασφαλείας και ανθρωπιστικής κρίσης στη χώρα του αφετέρου λόγω των προβλημάτων υγείας που αντιμετωπίζει. Προς απόδειξη των ισχυρισμών του, μεταξύ άλλων, επικαλείται και προσκομίζει σε αντίγραφο: α) (...) ε) την από 15.9.2020 ιατρική γνωμάτευση της επιμελήτριας Β' του Γενικού Νοσοκομείου Θεσσαλονίκης "ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ", (...), στην οποία αναγράφεται ότι ο ασθενής αιτών πάσχει από προοδευτική από 10ετίας εγκατάσταση τετραπάρεσης, με εκσεσημασμένη σπαστικότητα κάτω άκρων και πιθανή διάγνωση την οικογενή σπαστική παραπληγία, ότι εκκρεμεί γονιδιακός έλεγχος και η αντιμετώπιση είναι συμπτωματική με φυσικοθεραπείες και φαρμακευτική αγωγή, και, τέλος, ότι σε σχέση με προηγούμενη εξέταση προ έτους (...) παρατηρείται ήπια επιδείνωση της μυϊκής ισχύος των άνω και κάτω άκρων και η βλάβη γίνεται πλέον αμφοτερόπλευρα, (...).

5. (...) η απόρριψη του αιτήματος χορήγησης άδειας διαμονής του αιτούντος, ως πράξη αρνητικού περιεχομένου, δεν είναι, κατ' αρχήν, δεκτική αναστολής εκτέλεσης, διότι τυχόν αναστολή θα ισοδυναμούσε με ικανοποίηση του αιτήματός της κατ' ανεπίτρεπτη υποκατάσταση του Δικαστηρίου στο έργο της Διοίκησης (βλ. ΕπΑν ΣτΕ 62/2018, 180/2015, 243/2013 κ.α.). Ωστόσο, το Δικαστήριο, λαμβάνοντας υπόψη τη βλάβη που θα προκληθεί στον αιτούντα από την άμεση εκτέλεση της προσβαλλόμενης απόφασης και την απομάκρυνσή του από την χώρα και επιστροφή στη χώρα του (Σουδάν), στην οποία επικρατεί κατάσταση ανασφάλειας και ανθρωπιστικής κρίσης, σε συνδυασμό με τα προβλήματα υγείας που αντιμετωπίζει, κρίνει ότι πρέπει να γίνει δεκτή η αίτηση και, αφενός μεν, να ανασταλεί η εκτέλεση του με αρ. πρωτ. 26903 (...) εγγράφου της Αναπληρώτριας Προϊσταμένης του Τμήματος Αδειών Διαμονής Πολιτών Τρίτων Χωρών της Διεύθυνσης Αδειών Διαμονής της Γενικής Διεύθυνσης Μεταναστευτικής Πολιτικής του Υπουργείου Μετανάστευσης και Ασύλου, έως τη δημοσίευση οριστικής απόφασης επί της με ημερομηνία κατάθεσης 25.2.2022 (ΑΚ 304/25.2.2022) αίτησης ακύρωσης, αφετέρου, δε, να διαταχθεί ως κατάλληλο ασφαλιστικό μέτρο, κατ' άρθρο 52 παρ. 8 του π.δ. 18/1989, όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 35 ν. 2721/1999, η αποχή της Διοίκησης, έως τη δημοσίευση οριστικής απόφασης επί της ως άνω αίτησης ακύρωσης, από κάθε ενέργεια, ερειδόμενη επί του με αρ. πρωτ. 26903 (...) εγγράφου της Αναπληρώτριας Προϊσταμένης του Τμήματος Αδειών Διαμονής Πολιτών Τρίτων Χωρών της Διεύθυνσης Αδειών Διαμονής της Γενικής Διεύθυνσης Μεταναστευτικής Πολιτικής του Υπουργείου Μετανάστευσης και Ασύλου, η οποία θα είχε ως αποτέλεσμα την εξαναγκασμένη αναχώρηση του αιτούντος από τη χώρα (πρβλ. ΕΑ ΣτΕ 140/2018, 246/2017, 32/2008, 1264, 989, 720/2007, 990, 730/2006 κ.ά.). (...)

Δέχεται την αίτηση.

Αρχικό αίτημα – Κατ' ουσίαν εξέταση – Αίτηση αναστολής – Γουινέα – Μόνος άνδρας – Σοβαρή ασθένεια – Σωματική αναπηρία – Κίνδυνος διακοπής ιατροφαρμακευτικής περίθαλψης – Δεσμοί με την Ελλάδα – Φοίτηση σε σχολείο – Απασχόληση – Διατήρηση σταθερών συνθηκών διαβίωσης – Κίνδυνος βλάβης – Δέχεται την αίτηση

Διοικητικό Πρωτοδικείο Θεσσαλονίκης
Τμήμα Β' Μονομελές
Αριθμός Απόφασης: ΝΔ 105/2023
Ημερομηνία Δημοσίευσης: 28.04.2023
Δικαστής: Κασσιανή Κ. Μανωλάκογλου
(...)

2. (...), με την αίτηση αυτή ζητείται η αναστολή της εκτέλεσης της 144471/10.3.2023 απόφασης της 7ης Ανεξάρτητης Επιτροπής Προσφυγών της Αρχής Προσφυγών του Υπουργείου Μετανάστευσης και Ασύλου, με την οποία απορρίφθηκε η ενδικοφανής προσφυγή που άσκησε ο αιτών κατά της 673443/11.11.2022 απόφασης του Περιφερειακού Γραφείου Ασύλου Θεσσαλονίκης και τελικώς το αίτημά του για χορήγηση διεθνούς προστασίας. Με την απόφαση της Επιτροπής διατάχθηκε επίσης η επιστροφή του αιτούντος στην χώρα καταγωγής του και τάχθηκε προθεσμία 25 ημερών για την οικειοθελή του αναχώρηση από την χώρα. Κατά της ίδιας απόφασης ο αιτών έχει ασκήσει την με αριθμό καταχώρησης ΑΚΥ136/7.4.2023 αίτηση ακύρωσης, η οποία εκκρεμεί προς εκδίκαση ενώπιον της Τριμελούς Σύμβασης του Δικαστηρίου τούτου. (...).

6. (...), με την κρινόμενη αίτηση ο αιτών εκθέτει ότι είναι άτομο με αναπηρία και στην Γουινέα δεν διαθέτει υποστηρικτικό δίκτυο, ούτε υφίσταται κρατική πρόνοια για τα άτομα με αναπηρίες, ότι χρήζει ιατρικής παρακολούθησης την οποία δεν θα λάβει στην χώρα του, λόγω των ελλείψεων του συστήματος υγείας και ότι στην Ελλάδα έχει αναπτύξει ισχυρούς βιοτικούς δεσμούς κατά την 5ετή παραμονή του, αφού κατάφερε να αποφοιτήσει από το σχολείο, έχει αναπτύξει εθελοντική δράση, έχει βρει κατάλληλη εργασία για τον βιοπορισμό του και συμβιώνει με την Ελληνίδα σύντροφό του, η οποία του παρέχει την απαιτούμενη υποστήριξη. Κατέπικληση των ανωτέρω, προβάλλει ότι η εκτέλεση της προσβαλλόμενης απόφασης και του μέτρου επιστροφής που επιβλήθηκε με αυτήν θα του επιφέρει ανεπανόρθωτη βλάβη, συνιστάμενη, στον κίνδυνο επιδείνωσης της όρασής του και της ολικής απώλειάς της, στον κίνδυνο να εκτεθεί σε συνθήκες εξαθλίωσης, λόγω της αναπηρίας του και στην ανατροπή των βιοτικών δεσμών που έχει πλέον δημιουργήσει.

7. (...), η απόρριψη του αιτήματος παροχής διεθνούς προστασίας αποτελεί πράξη αρνητικού περιεχομένου και, ως εκ τούτου, δεν είναι δεκτική αναστολής εκτελέσεως, είναι όμως δεκτικό αναστολής το μέτρο απομάκρυνσης που επιβάλλεται στον πολίτη τρίτης χώρας. Εξάλλου, σύμφωνα με τη διάταξη της παρ. 8 του άρθρου 52 του π.δ/τος 18/1989 όπως ισχύει, ο αρμόδιος δικαστής δύναται να διατάξει κάθε κατάλληλο για την προστασία του αιτούντος μέτρο. Και ναι μεν η ανατροπή βιοτικών σχέσεων δεν συνιστά καταρχήν λόγο που εξετάζεται σε σχέση με την αναστολή εκτέλεσης ή τη διαταγή άλλου κατάλληλου μέτρου, όταν η βλάβη απορρέει από πράξη που, όπως η προσβαλλόμενη, εντάσσεται στη διαδικασία εξέτασης αιτήματος διεθνούς προστασίας (ΣτΕ 694/2012, 3464/2011, 867/2010), εν προκειμένω όμως, εφόσον με την προσβαλλόμενη απόφαση διατάχθηκε και η διοικητική απομάκρυνση του αιτούντος από την χώρα, πρέπει να συνεκτιμηθούν οι ιδιαίτερες περιστάσεις και οι βιοτικοί δεσμοί που ο τελευταίος έχει αναπτύξει στην Ελλάδα, τουλάχιστον κατά το μέρος αυτό. Συγκεκριμένα, ο αιτών εισήλθε στην χώρα ως ασυνόδευτος ανήλικος, ως πρόσωπο δηλαδή που ανήκει σε ευάλωτη ομάδα και από τα στοιχεία που προσκομίσθηκαν προκύπτει ότι έχει σημαντική έκπτωση της όρασής του, βλάβη που χαρακτηρίζεται ως μη αναστρέψιμη, ενώ δεν αποκλείεται η περαιτέρω επιδείνωση της κατάστασής του. Ήδη δε βρίσκεται στην Ελλάδα από το έτος 2018 και παρά τα προβλήματα που αντιμετωπίζει ολοκλήρωσε την φοίτησή του στο σχολείο, απασχολείται σταθερά και έχει αναπτύξει κοινωνικές σχέσεις, λόγω της εθελοντικής του δράσης. Με αυτά τα δεδομένα, το Δικαστήριο, συνεκτιμώντας και το νεαρό της ηλικίας του (περίπου 22 ετών), το γεγονός ότι εγκατέλειψε την Γουινέα στην ηλικία των 17 ετών και το γεγονός ότι δεν προκύπτει ότι στην χώρα αυτή διαθέτει υποστηρικτικό δίκτυο, κρίνει ότι, με βάση τις ιδιαίτερες συνθήκες της συγκεκριμένης υπόθεσης, ιδίως δε του προβλήματος της όρασης του αιτούντος, συντρέχει νόμιμος λόγος να ανασταλεί, έως την έκδοση οριστικής απόφασης επί της ΑΚΥ136/7.4.2023 αίτησης ακύρωσης, η εκτέλεση του μέτρου της διοικητικής απομάκρυνσης που επιβλήθηκε σε βάρος του, με την προσβαλλόμενη απόφαση (...) και να διαταχθεί η Διοίκηση να απόσχει, από κάθε ενέργεια στηριζόμενη, αποκλειστικώς, στην ανωτέρω απόφαση, η οποία θα είχε ως αποτέλεσμα την εξαναγκασμένη αναχώρησή του από την Ελλάδα. Επιπροσθέτως, διατάσσεται η Διοίκηση να επαναχορηγήσει στον αιτούντα δελτίο αιτήσαντος διεθνή προστασία, ώστε να αποκατασταθεί η πραγματική κατάσταση, στην οποία τελούσε αυτός, προ της απόρριψης, με την προσβαλλόμενη απόφαση, του αιτήματος χορήγησης διεθνούς προστασίας που υπέβαλε (πρβλ. ΣτΕ Ε.Α. 940, 573, 172/2006, 73/2007, 731/2008). (...)

Δέχεται την αίτηση.

Αρχικό αίτημα – Διαδικασία παραδεκτού – Αίτηση αναστολής – Αφγανιστάν – Μόνος άνδρας – Τουρκία ως ασφαλής τρίτη χώρα – Η Τουρκία δεν δέχεται επανεισδοχές από την Ελλάδα – Βλάβη λόγω παραμονής στην Ελλάδα χωρίς νόμιμα έγγραφα για μεγάλο χρονικό διάστημα – Κίνδυνος βλάβης – Δέχεται την αίτηση

Διοικητικό Πρωτοδικείο Θεσσαλονίκης
Τμήμα ΙΑ' Μονομελές
Αριθμός Απόφασης: ΝΔ 111/2023
Ημερομηνία δημοσίευσης: 16.05.2023
Δικαστής: Βασιλική Ε.Τζουβάρα
(...)

2. (...), με την αίτηση αυτή ζητείται η αναστολή εκτέλεσης της 172209/23-3-2023 απόφασης της 3ης Ανεξάρτητης Επιτροπής Προσφυγών του Υπουργείου Μετανάστευσης και Ασύλου, υπό μονομελή σύνθεση, με την οποία απορρίφθηκε προσφυγή του αιτούντος, υπηκόου Αφγανιστάν, κατά της 748618/13-12-2022 απόφασης του Περιφερειακού Γραφείου Θεσσαλονίκης και, τελικώς, ως απαράδεκτο το αίτημά του για την αναγνώρισή του ως δικαιούχου διεθνούς προστασίας. Με την ίδια απόφαση διατάχθηκε η επανεισδοχή του αιτούντος στην Τουρκία, η οποία κρίθηκε ότι αποτελεί ασφαλής τρίτη χώρα για τον αιτούντα. Η αναστολή ζητείται έως την έκδοση οριστικής απόφασης επί της αντίστοιχης αίτησης ακύρωσης, που ο αιτών άσκησε ενώπιον του Δικαστηρίου (ΑΚΥ156/26-4-2023), για τη συζήτηση της οποίας δεν έχει οριστεί δικάσιμος. (...).

6. (...), με την κρινόμενη αίτηση, ο αιτών προβάλλει ότι η εκτέλεση της προσβαλλόμενης απόφασης θα του προκαλέσει ανεπανόρθωτη βλάβη, διότι, μεταξύ άλλων, η επιστροφή του στην Τουρκία θα είναι ανέφικτη, καθώς η Τουρκία ήδη για μεγάλο χρονικό διάστημα τηρεί πρακτική μη αποδοχής αιτημάτων επανεισδοχής, με αποτέλεσμα να διαμένει στην Ελλάδα στερούμενος νομιμοποιητικών εγγράφων και πρόσβασης σε εργασία, υγειονομική περίθαλψη και λοιπές κρατικές παροχές και στερούμενος της δυνατότητας να διαμένει στη Δομή Φιλοξενίας.

7. (...), η απόρριψη του αιτήματος χορήγησης διεθνούς προστασίας αποτελεί πράξη αρνητικού περιεχομένου και, ως εκ τούτου, δεν είναι δεκτική αναστολής εκτέλεσης, απορριπτόμενου ως νόμω αβάσιμου του σχετικού αιτήματος που υποβάλλεται με το κρινόμενο ένδικο βοήθημα. Περαιτέρω, θα πρέπει να εξεταστεί εάν συντρέχουν λόγοι ώστε να διαταχθούν άλλα μέτρα για την προστασία του αιτούντος, σύμφωνα με την παρ. 8 του άρθρου 52 του π.δ. 18/1989. Προς τούτο, λαμβάνεται, προεχόντως, υπόψη ο ισχυρισμός του αιτούντος σχετικά με την αναστολή, εκ μέρους των τουρκικών αρχών, της επανεισδοχής αιτούντων διεθνή προστασία από την Ελλάδα, σε συνδυασμό με την βλάβη που επικαλείται ο αιτών ότι θα υποστεί εάν παραμείνει στην Ελλάδα χωρίς νομιμοποιητικά έγγραφα, και, κατ' αποτέλεσμα, χωρίς τη δυνατότητα να συνεχίσει να διαμένει στη Δομή Φιλοξενίας, όπου ήδη διαμένει και να εργαστεί ώστε να βιοποριστεί, ή εάν υποβληθεί σε κράτηση για αόριστο χρονικό διάστημα, εν αναμονή της αβέβαιης επανεισδοχής του στην Τουρκία. Ενόψει δε του ότι ο λόγος αυτός θα πρέπει να εξεταστεί ενδελεχώς, ως προς τη νομική και ουσιαστική βασιμότητά του, κατά το στάδιο της κύριας δίκης, το Δικαστήριο κρίνει αναγκαίο να διαταχθεί η Διοίκηση να απόσχει, μέχρι την έκδοση οριστικής αποφάσεως επί της εκκρεμούς αιτήσεως ακυρώσεως, από κάθε ενέργεια στηριζόμενη αποκλειστικώς στην προσβαλλόμενη πράξη, η οποία θα είχε ως αποτέλεσμα την εξαναγκασμένη αναχώρηση του αιτούντος από την Ελλάδα. Περαιτέρω, διατάσσεται η Διοίκηση να μην προχωρήσει στην αφαίρεση του χορηγηθέντος στον αιτούντα δελτίου αιτήσαντος διεθνή προστασία ή, εάν τυχόν το δελτίο αυτό έχει ήδη αφαιρεθεί, να του επιστραφεί και, εάν έχει λήξει, να παραταθεί η ισχύς του, ώστε να αποκατασταθεί πλήρως η πραγματική κατάσταση, στην οποία τελούσε ο αιτών, προ της απορρίψεως, με την προσβαλλόμενη απόφαση, του αιτήματος χορηγήσεως διεθνούς προστασίας (πρβλ. ΣτΕ Ε.Α. 940, 573, 172/2006, 73/2007). Τέλος, το καταβληθέν παράβολο πρέπει να αποδοθεί στον αιτούντα, ενώ κατ' εκτίμηση των περιστάσεων πρέπει να απαλλαγεί ο καθ' ου Υπουργός από τα δικαστικά έξοδα αυτού. (...)

Δέχεται την αίτηση.

Μεταγενέστερο αίτημα – Κατ' ουσίαν εξέταση – Αίτηση αναστολής – Καμερούν – Ζητήματα ψυχικής υγείας – Μόνος άνδρας – Δεσμοί με την Ελλάδα – Απασχόληση – Κίνδυνος βλάβης – Δέχεται την αίτηση

Διοικητικό Πρωτοδικείο Θεσσαλονίκης
Τμήμα ΙΑ' Μονομελές
Αριθμός Απόφασης: ΝΔ 204/2023
Ημερομηνία δημοσίευσης: 08.09.2023
Δικαστής: Βασιλική Ε.Τζουβάρα
(...)

2. (...), με την αίτηση αυτή ζητείται η αναστολή εκτέλεσης της 106040/21-2-2023 απόφασης της 1ης Ανεξάρτητης Επιτροπής Προσφυγών, υπό μονομελή σύνθεση, με την οποία απορρίφθηκε ως εκπρόθεσμη προσφυγή του αιτούντος, πολίτη Καμερούν, κατά της 521760/8-9-2022 απόφασης του Περιφερειακού Γραφείου Ασύλου Θράκης και διατάχθηκε η επιστροφή του στη χώρα καταγωγής του ή στη χώρα από την οποία προήλθε. (...).

5. (...), Ο αιτών, γεννηθείς την 17-5-2003, πολίτης Καμερούν, υπέβαλε αρχικά την 29-6-2020 στο Περιφερειακό Γραφείο Ασύλου Σάμου αίτηση χορήγησης καθεστώτος διεθνούς προστασίας, δηλώνοντας ότι δεν επιθυμεί να επιστρέψει στη χώρα καταγωγής του, διότι ο στρατός λανθασμένα νομίζει ότι συμμετείχε σε διαδηλώσεις και για το λόγο αυτό τον συνέλαβαν και τον βασάνισαν. (...). Το αίτημα αυτό του αιτούντος απορρίφθηκε με την 312038/13-10-2021 απόφαση του Π.Γ.Α. Σάμου, ενώ ενδικοφανής προσφυγή του αιτούντος κατά της ανωτέρω απόφασης απορρίφθηκε με την 242332/2022/3-5-2022 απόφαση β' βαθμού της 20ης Επιτροπής Προσφυγών, με την αιτιολογία ότι στην προκειμένη περίπτωση δεν τεκμηριώθηκε κατά τρόπο σαφή και συγκεκριμένο η συνδρομή κινδύνου ατομικής δίωξης του αιτούντος. Ακολούθως, ο αιτών κατέθεσε την 12-8-2022 στο Π.Γ.Α. Θράκης μεταγενέστερο αίτημα διεθνούς προστασίας, (...). Με την 521760/8-9-2022 απόφαση του Π.Γ.Α. Θράκης το ως άνω μεταγενέστερο αίτημα του αιτούντος απορρίφθηκε ως απαράδεκτο, με την αιτιολογία ότι οι προβαλλόμενοι ισχυρισμοί του και τα προσκομιζόμενα από αυτόν έγγραφα δεν αποτελούν νέα ουσιώδη στοιχεία σε σχέση με την προηγούμενη αίτησή του. Η ως άνω απόφαση μαζί με το σχετικό συνοδευτικό αυτής έγγραφο, στο οποίο αναφέρεται ότι κατά αυτής μπορεί να ασκηθεί προσφυγή ενώπιον της Αρχής Προσφυγών μέσα σε προθεσμία πέντε ημερών από την επόμενη της ημέρας που ελήφθη η απόφαση και ότι ο αιτών έχει δικαίωμα σε δωρεάν νομική συνδρομή, επιδόθηκε στον αιτούντα την 10-10-2022 (βλ. το 595155/10-10-2022 αποδεικτικό επίδοσης σε Δομή Φιλοξενίας). Κατά της ως άνω απορριπτικής του αιτήματός του απόφασης του Π.Γ.Α. Θράκης ο αιτών άσκησε την από 25-10-2022 προσφυγή ενώπιον της Αρχής Προσφυγών (...). Με την 106040/21-2-2023 απόφαση β' βαθμού της 1ης Επιτροπής Προσφυγών, υπό μονομελή σύνθεση, απορρίφθηκε η ανωτέρω προσφυγή του αιτούντος ως εκπρόθεσμη, με την αιτιολογία ότι ασκήθηκε μετά τη λήξη της πενθήμερης προθεσμίας, ήτοι μετά την 16-10-2022, ενώ στο από 29-11-2022 υπόμνημα του αιτούντος δεν γίνεται επίκληση λόγων ανωτέρας βίας, στους οποίους να οφείλεται η εκπρόθεσμη άσκηση της προσφυγής. Με την ίδια ως άνω απόφαση διατάχθηκε και η επιστροφή του αιτούντος στη χώρα του ή στη χώρα από την οποία προήλθε.

6. (...), ο αιτών με την κρινόμενη αίτησή του, προβάλλει ότι η εκτέλεση της προσβαλλόμενης απόφασης και του μέτρου της επιστροφής που επιβλήθηκε σε βάρος του, θα προκαλέσει σ' αυτόν βλάβη μη επανορθώσιμη, σε περίπτωση ευδοκίμησης της εκκρεμούς αίτησης ακύρωσης, οι λόγοι της οποίας πιθανολογείται σφόδρα, κατά τον αιτούντα, ότι θα γίνουν δεκτοί. Με την αίτηση ακύρωσης δε ο αιτών ισχυρίζεται ότι μη νομίμως, κατά παράβαση του δικαιώματος αποτελεσματικής προσφυγής, με την προσβαλλόμενη απόφαση απορρίφθηκε ως εκπρόθεσμη η ενδικοφανής προσφυγή του, καθώς στις 11-10-2022, ήτοι την επόμενη ημέρα από την επίδοση της απορριπτικής απόφασης α' βαθμού, ο ίδιος υπέβαλε ηλεκτρονικά προς το Π.Γ.Α. Θράκης αίτηση για παροχή δωρεάν νομικής συνδρομής για την άσκηση προσφυγής κατά της ως άνω απόφασης, με την οποία παράλληλα εξουσιοδοτούσε τον δικηγόρο που θα αναλάμβανε την υπόθεσή του να υποβάλει την προσφυγή, ότι η εν λόγω αίτησή του πρωτοκολλήθηκε από το Π.Γ.Α. Θράκης την 20-10-2022, ενώ ο διορισμός δικηγόρου για παροχή δωρεάν νομικής βοήθειας έλαβε χώρα την 25-10-2022 και ότι, ακολούθως, ο ίδιος, χωρίς να έχει ενημερωθεί προηγουμένως για την πορεία της ως άνω αίτησής του, ενημερώθηκε από τη διοίκηση της Δομής Φιλοξενίας, όπου διαμένει, ότι την 25-10-2022 πρέπει να μεταβεί στο Π.Γ.Α. Θράκης, προκειμένου να υπογράψει την πράξη κατάθεσης της προσφυγής του (...). Περαιτέρω, ως προς τη βλάβη που θα υποστεί, σε περίπτωση επιστροφής του στη χώρα του, ο αιτών υποστηρίζει ότι θα κινδυνεύσει η ζωή και η σωματική του ακεραιότητα, καθώς καταζητείται από τις αρχές της χώρας του, κινδυνεύει δε η ήδη επιβαρυνόμενη κατάσταση της ψυχικής του υγείας, καθώς παρουσιάζει καταθλιπτικά επεισόδια, λαμβάνει σχετική φαρμακευτική αγωγή και παρουσιάζει στοιχεία διαταραχής μετά από τραυματικό στρες. Επιπλέον, ισχυρίζεται ότι στη χώρα διαμένει από το έτος 2019, έχοντας αναπτύξει κοινωνικούς και επαγγελματικούς δεσμούς, καθώς απασχολείται ως αποθηκάριος, ενώ παράλληλα συμμετέχει σε ερασιτεχνική ομάδα ποδοσφαίρου.

7. (...), η απόρριψη του αιτήματος χορήγησης διεθνούς προστασίας αποτελεί πράξη αρνητικού περιεχομένου και, ως εκ τούτου, δεν είναι δεκτική αναστολής εκτέλεσης. Ωστόσο, το δικαστήριο σε συμβούλιο ή ο αρμόδιος δικαστής δύναται, σύμφωνα με τη διάταξη της παρ. 8 του άρθρου 52 του π.δ/τος 18/1989 όπως ισχύει, να διατάξει κάθε κατάλληλο για την προστασία του αιτούντος μέτρο. Στην προκειμένη περίπτωση, υπό τα ανωτέρω δεδομένα, λαμβάνοντας υπόψη ιδίως την κατάσταση της ψυχικής υγείας του αιτούντος, όπως αυτή συνάγεται από τους ισχυρισμούς του και τα προσκομιζόμενα έγγραφα, κυρίως τις ανωτέρω ιατρικές γνωματεύσεις, από τις οποίες προκύπτει ότι ο αιτών πάσχει από τις προαναφερόμενες διαταραχές της ψυχικής του υγείας, λαμβάνει σχετική φαρμακευτική αγωγή και παρακολουθείται από ιατρούς του Νοσοκομείου Καβάλας και το γεγονός ότι διατηρεί στη χώρα νόμιμη εργασία καθώς και το ότι οι προβαλλόμενοι με την αίτηση ακύρωσης λόγοι δεν παρίστανται προδήλως αβάσιμοι, ενώ από τη στάθμιση της βλάβης του αιτούντος και του δημοσίου συμφέροντος προκύπτει ότι οι αρνητικές συνέπειες από την αποδοχή της αίτησης αναστολής δεν είναι σοβαρότερες από την ωφέλεια του αιτούντος, που συνίσταται στην αποφυγή της επιδείνωσης της κατάστασης της ψυχικής υγείας του και της διακινδύνευσης της ζωής του, κρίνει σκόπιμο να διατάξει, μέχρι την έκδοση οριστικής απόφασης επί της ΑΚΥ248/2023 αίτησης ακύρωσης, την αναστολή της εκτέλεσης του μέτρου της επιστροφής που επιβλήθηκε σε βάρος του αιτούντος, καθώς και την αποχή της Διοίκησης από κάθε ενέργεια στηριζόμενη, αποκλειστικώς, στην προσαλλόμενη απόφαση, η οποία θα είχε ως αποτέλεσμα την εξαναγκασμένη αναχώρησή του από την Ελλάδα. (...)

Δέχεται την αίτηση.

NΔ212/2023

Δεύτερο μεταγενέστερο αίτημα – Κατ' ουσίαν εξέταση – Αίτηση αναστολής – Αλγερία – Ασφαλής χώρα καταγωγής – Μόνος άνδρας – Σοβαρή ασθένεια – Κίνδυνος διακοπής της ιατρικής θεραπείας – Κίνδυνος βλάβης – Δέχεται την αίτηση

Διοικητικό Πρωτοδικείο Θεσσαλονίκης
Τμήμα Β' Μονομελές
Αριθμός Απόφασης: ΝΔ 212/2023
Ημερομηνία δημοσίευσης: 04.10.2023
Δικαστής: Κασσιανή Κ. Μανωλάκογλου
(...)

2.(...), με την αίτηση αυτή ζητείται η αναστολή της εκτέλεσης της 302303/12.6.2023 απόφασης της 13ης Ανεξάρτητης Επιτροπής Προσφυγών της Αρχής Προσφυγών του Υπουργείου Μετανάστευσης και Ασύλου, με την οποία απορρίφθηκε η προσφυγή που άσκησε ο αιτών κατά της 96537/15.2.2023 απόφασης του Αυτοτελούς Κλιμακίου Ασύλου Εξέτασης Αιτήσεων Διεθνούς Προστασίας Υψηλών Ασφαλών Χωρών Καταγωγής, με την οποία είχε απορριφθεί ως απαράδεκτο το δεύτερο μεταγενέστερο αίτημα παροχής διεθνούς προστασίας που είχε υποβάλει. Με την απόφαση της Επιτροπής λήφθηκε επίσης σε βάρος του αιτούντος το μέτρο της επιστροφής και τάχθηκε προθεσμία 7 ημερών για την οικειοθελή του αναχώρηση από την Ελλάδα. Κατά της ίδιας απόφασης ο αιτών έχει ασκήσει την 266/2023 αίτηση ακύρωσης, η οποία εκκρεμεί προς εκδίκαση ενώπιον της Τριμελούς Σύνοψης του Δικαστηρίου τούτου. (...).

4. (...), στην προκειμένη περίπτωση από τα στοιχεία της δικογραφίας προκύπτουν τα ακόλουθα πραγματικά περιστατικά: Ο αιτών, πολίτης Αλγερίας, γεννημένος στις 15.5.1967, υπέβαλε στις 30.7.2019, στο Περιφερειακό Γραφείο Ασύλου (ΠΓΑ) Θεσσαλονίκης αίτηση διεθνούς προστασίας, στην οποία ανέφερε, μεταξύ άλλων, ότι δεν επιθυμεί να επιστρέψει στη χώρα καταγωγής του διότι ανήκει στο Βερβεरिकό κόμμα και θα φυλακιστεί στην Αλγερία για 10 έτη με βασανιστήρια. (...). Η αίτησή του απορρίφθηκε ως αβάσιμη με την 27185/16.9.2020 απόφαση του Περιφερειακού Γραφείου Ασύλου Θεσσαλονίκης κατά της οποίας ο τελευταίος άσκησε ενδικοφανή προσφυγή. Με την 468737/20.12.2021 απόφαση, (...) οι λοιποί, ωστόσο, ισχυρισμοί του για τον κίνδυνο δίωξής του λόγω συμμετοχής του στο κίνημα ΜΑΚ απορρίφθηκαν ως αναξιόπιστοι. (...) Με αυτά τα δεδομένα και λαμβάνοντάς της επίσης υπόψιν της ότι με την 1302/20.12.2019 απόφαση των Υπουργών Εξωτερικών και Προστασίας του Πολίτη η Αλγερία συμπεριλήφθηκε στον κατάλογο ασφαλών χωρών καταγωγής, η Επιτροπή έκρινε ότι οι αξιολογηθέντες ως αναξιόπιστοι ισχυρισμοί του αιτούντος δεν μπορούν να ανατρέψουν τον χαρακτηρισμό της χώρας του ως ασφαλούς και συνεπώς δεν πληρούνται οι προϋποθέσεις για την αναγνώριση της ιδιότητας του πρόσφυγα στο πρόσωπό του. (...) στις 21.3.2022 ο αιτών είχε υποβάλει δεύτερο αίτημα παροχής διεθνούς προστασίας, κατά την καταγραφή του οποίου, δήλωσε ότι καταζητείται από την κυβέρνηση της χώρας του, επειδή ανήκει στην φυλή Berber και στο βερβεरिकό κόμμα, το κίνημα για την ανεξαρτησία τους. (...) Με την 193064/5.4.2022 απόφαση του ΠΓΑ Θεσσαλονίκης η αίτηση αυτή απορρίφθηκε ως απαράδεκτη, ενώ με την 632203/24.10.2022 απόφαση της 3ης

Ανεξάρτητης Επιτροπής Προσφυγών της Αρχής Προσφυγών του Υπουργείου Μετανάστευσης και Ασύλου απορρίφθηκε και η ενδικοφανής προσφυγή που ασκήθηκε κατά της απόφασης αυτής. (...). Στις 8.2.2023 ο αιτών υπέβαλε και τρίτο αίτημα παροχής διεθνούς προστασίας, κατά την καταγραφή του οποίου δήλωσε ότι τον αναζητούν οι αστυνομικές αρχές ως μέλος της φυλετικής οργάνωσης MAK, η οποία με κρατική απόφαση έχει χαρακτηριστεί ως τρομοκρατική, παρά τον δημοκρατικό της χαρακτήρα. (...). Σε σχετική ερώτηση σημείωσε ότι δεν είχε εκθέσει όλα τα παραπάνω με τα προηγούμενα αιτήματα που κατέθεσε, ότι δεν υπήρχαν αποφάσεις παλαιότερα και ότι τώρα εκδόθηκε απόφαση για τον χαρακτηρισμό της ανωτέρω οργάνωσης ως τρομοκρατικής αλλά και για την επιβολή θανατικής ποινής σε 49 άτομα(...). Η 13η Ανεξάρτητη Επιτροπή Προσφυγών (...) έκρινε, συνεκτιμώντας τα πραγματικά περιστατικά της υπόθεσης με βάση τα στοιχεία που προσκομίσθηκαν ως νέα, ότι οι πιο πρόσφατες βεβαιώσεις που ο αιτών επικαλέσθηκε προς απόδειξη της συμμετοχής του στο κίνημα MAK και των διώξεων μελών του από τις αρχές της Αλγερίας, δεν επαρκούσαν για την επανεκκίνηση της διαδικασίας εξέτασης της αίτησης διεθνούς προστασίας που υπέβαλε, διότι δεν διέφεραν από τα στοιχεία που είχε ήδη προσκομίσει, (...). Με αυτά ως δεδομένα, με την 302303/12.6.2023 απόφαση απορρίφθηκε η ενδικοφανής προσφυγή και σε βάρος του αιτούντος λήφθηκε το μέτρο της επιστροφής, τάχθηκε δε προθεσμία 7 ημερών για την οικειοθελή του αναχώρηση από την Ελλάδα.

5. (...), με την κρινόμενη αίτηση, ο αιτών παραθέτει αποσπάσματα από διεθνείς πηγές, σύμφωνα με τα οποία από τον Σεπτέμβριο του 2019 οι συλλήψεις με στόχο πολιτικούς ακτιβιστές στην Αλγερία αυξάνονται σημαντικά, ότι από την άνοιξη του 2021, το κίνημα για την αυτοδιάθεση της Καβυλίας (MAK) χαρακτηρίστηκε με διάταγμα ως τρομοκρατική οργάνωση και εν συνεχεία συνελήφθησαν εκατοντάδες ακτιβιστές του, το δε κύμα συλλήψεων κορυφώθηκε τον Νοέμβριο του 2022 όταν 54 άτομα καταδικάστηκαν σε θάνατο, φερόμενα ως εμπλεκόμενα σε λιντσάρισμα ενός νεαρού άνδρα, σε εμπρηστικές επιθέσεις στην Καβυλία και σε συμμετοχή στο MAK. Στις 14.11.2022 ο ηγέτης του κινήματος, Ferhat Mehenni, που ζει στην Γαλλία καταδικάστηκε σε ισόβια κάθειρξη για την δημιουργία τρομοκρατικής οργάνωσης και την υπονόμευση της εδαφικής ακεραιότητας της χώρας. Επιπροσθέτως, ο αιτών προσκομίζει την από 2.10.2023 βεβαίωση από την Πνευμονολογική Πανεπιστημιακή Κλινική του Γενικού Νοσοκομείου Θεσσαλονίκης «Γ. ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΟΥ», από την οποία προκύπτει ότι από 7.9.2023 νοσηλεύεται σε απομόνωση στην ανωτέρω Κλινική, πάσχων από φυματίωση, ενώ εν συνεχεία θα ακολουθήσει αγωγή κατ'οίκον. Κατ'επίκληση των ανωτέρω, με την κρινόμενη αίτηση αλλά και κατά την προφορική εξέταση της υπογράφουσας το δικόγραφο δικηγόρου προβλήθηκε ότι η εκτέλεση του μέτρου επιστροφής που επιβλήθηκε σε βάρος του αιτούντος θα του επιφέρει ανεπανόρθωτη βλάβη, αφενός διότι στην χώρα του θα τεθεί σε κίνδυνο η ζωή και η σωματική του ακεραιότητα, αφού ως μέλος του MAK είναι ήδη στοχοποιημένος και θα συλληφθεί, θα υποστεί βασανιστήρια και θα καταδικαστεί σε βαρύτατη ποινή, χωρίς την τήρηση των εγγυήσεων δίκαιης δίκης, αφετέρου θα επιδεινωθεί η κατάσταση της υγείας του, εξαιτίας της οποίας προς το παρόν νοσηλεύεται σε απομόνωση.

6. (...), η απόρριψη μεταγενέστερου αιτήματος παροχής διεθνούς προστασίας αποτελεί πράξη αρνητικού περιεχομένου και, ως εκ τούτου, δεν είναι δεκτική αναστολής εκτελέσεως, είναι όμως δεκτικό αναστολής το μέτρο διοικητικής απομάκρυνσης που επιβάλλεται στον πολίτη τρίτης χώρας. Εν προκειμένω, από τα στοιχεία που προσκομίσθηκαν προκύπτει ότι ο αιτών, πολίτης Αλγερίας, νοσηλεύεται στο ΓΝΘ «Γ.ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΟΥ», έχοντας διαγνωστεί με φυματίωση, νόσο αρκούντως σοβαρή, κατά την κρίση του Δικαστηρίου, η οποία, σύμφωνα με την ιατρική βεβαίωση που προσκομίστηκε, απαιτεί και την συνέχιση της αγωγής που λαμβάνει και μετά την έξοδο του από το ανωτέρω Νοσοκομείο. Με αυτά τα δεδομένα, κρίνεται ότι, λόγω της κατάστασης της υγείας του αιτούντος, επιβάλλεται η αναστολή της εκτέλεσης του μέτρου της επιστροφής που λήφθηκε σε βάρος του, έως την έκδοση οριστικής απόφασης επί της ΑΚΥ266/2023 αίτηση ακύρωσης, προς αποτροπή ενδεχόμενης ανεπανόρθωτης βλάβης της υγείας του, δοθέντος επιπροσθέτως ότι ούτε οι προβαλλόμενοι με την ανωτέρω αίτηση ακύρωσης λόγοι παρίστανται προδήλως αβάσιμοι, ούτε προκύπτει ότι συντρέχουν σοβαροί λόγοι δημοσίου συμφέροντος που επιβάλουν την άμεση εκτέλεση του μέτρου. Η δε Διοίκηση υποχρεώνεται να απόσχει, έως το ανωτέρω χρονικό σημείο, από κάθε ενέργεια στηριζόμενη αποκλειστικώς στην προσβαλλόμενη απόφαση της 13ης Ανεξάρτητης Επιτροπής Προσφυγών της Αρχής Προσφυγών του Υπουργείου Μετανάστευσης και Ασύλου, η οποία θα είχε ως αποτέλεσμα την εξαναγκασμένη αναχώρηση του αιτούντος από την χώρα. (...)

Δέχεται την αίτηση.

Αρχικό αίτημα – Κατ’ ουσίαν εξέταση – Αίτηση αναστολής – Μπουρκίνα Φάσο – Μόνος άνδρας – Βλάβη λόγω παραμονής στην Ελλάδα χωρίς νόμιμα έγγραφα για μεγάλο χρονικό διάστημα – Δεσμοί με την Ελλάδα – Απασχόληση – Κίνδυνος βλάβης – Δέχεται την αίτηση

Διοικητικό Πρωτοδικείο Θεσσαλονίκης
Τμήμα Β' Μονομελές
Αριθμός Απόφασης: ΝΔ 266/2023
Ημερομηνία δημοσίευσης: 10.11.2023
Δικαστής: Βασιλική Γ. Ντινόκα
(...)

2. (...), με την κρινόμενη αίτηση, (...), ο αιτών ζητεί την αναστολή εκτέλεσης της 287927/07.06.2023 απόφασης της 4ης Ανεξάρτητης Επιτροπής Προσφυγών του Υπουργείου Μετανάστευσης και Ασύλου σε μονομελή σύνθεση, με την οποία απορρίφθηκε ως προδήλως αβάσιμη η 197590/05.04.2023 προσφυγή που άσκησε κατά της 169390/22.03.2023 απόφασης του Περιφερειακού Γραφείου Θεσσαλονίκης με την οποία είχε απορριφθεί ως απαράδεκτο το δεύτερο μεταγενέστερο αίτημα παροχής διεθνούς προστασίας. Με την ίδια απόφαση της Επιτροπής λήφθηκε επίσης σε βάρος του αιτούντος το μέτρο της επιστροφής στη χώρα καταγωγής του. (...).

5. (...), με την κρινόμενη αίτηση, ο αιτών ζητεί την αναστολή εκτέλεσης της προαναφερόμενης απόφασης, άλλως τη διαταγή μέτρων κατά της εξαναγκασμένης αποχώρησής του από την Ελλάδα προβάλλοντας ότι η εκτέλεση της προσβαλλόμενης απόφασης και του μέτρου της επιστροφής που επιβλήθηκε σε βάρος του θα του προκαλέσει βλάβη μη επανορθώσιμη σε περίπτωση ευδοκίμησης της εκκρεμούς αίτησης ακύρωσης. Με την τελευταία αυτή αίτηση ακύρωσης ο αιτών προβάλλει ότι η προσβαλλόμενη απόφαση εκδόθηκε με πλημμελή αιτιολογία και κατά παράβαση της υποχρέωσης της Επιτροπής να προβεί σε ex nunc εξέταση των πραγματικών περιστατικών λόγω της εμφύλιας σύρραξης στην χώρα καταγωγής του (Μπουρκίνα Φάσο) κατά το χρόνο έκδοσης της προσβαλλόμενης απόφασης. Περαιτέρω, ως προς τη βλάβη του, ο αιτών προβάλλει ότι θα ανατραπεί ο κύκλος των βιοτικών σχέσεων που έχει αναπτύξει στη Χώρα και ότι δοθέντος ότι το μέτρο της επιστροφής που λήφθηκε σε βάρος του δεν μπορεί να εκτελεστεί, καθώς οι αναγκαστικές επιστροφές στην χώρα καταγωγής του δεν πραγματοποιούνται θα αναγκαστεί να παραμείνει στη χώρα υπό καθεστώς ανασφάλειας και εξαθλίωσης στερούμενος νομιμοποιητικών εγγράφων, της δυνατότητας να εργαστεί, να ασφαλιστεί, να μισθώσει διαμέρισμα και συνεπώς θα χάσει κάθε μέσο βιοπορισμού. Όπως εκθέτει, διαμένει στην Ελλάδα περισσότερο από πέντε (5) χρόνια, έχει ενταχθεί στην ελληνική κοινωνία, έχει μάθει την ελληνική γλώσσα και τα τελευταία δύο χρόνια εργάζεται με συμβάσεις πλήρους απασχόλησης σε συγκεκριμένους εργοδότες, οι οποίοι προτίθενται να συνεχίσουν εποχιακά να τον απασχολούν αν παραμείνει νόμιμα στη Χώρα. Περαιτέρω, ο αιτών προβάλλει σε περίπτωση επιστροφής του στην χώρα καταγωγής του πριν εκδικασθεί η αίτηση ακύρωσης του θα επιδεινωθεί η οικονομική του θέση κατά παράβαση του άρθρου 20 του Συντάγματος και του άρθρου 6 της Ε.Σ.Δ.Α. και ότι σε περίπτωση ευδοκίμησης αυτής θα είναι πρακτικά αδύνατο να επιστρέψει στην Ελλάδα. Τέλος, ο αιτών προβάλλει ότι λόγω της κατάστασης ασφαλείας στην χώρα καταγωγής του κινδυνεύει η σωματική του ακεραιότητα του εξαιτίας της αδιάκριτης βίας σε αυτήν, άλλως να εκτεθεί σε συνθήκες εξαθλίωσης καθόσον δεν έχει υποστηρικτικό δίκτυο εκεί. (...).

6. (...), η απόρριψη μεταγενέστερου αιτήματος παροχής διεθνούς προστασίας αποτελεί πράξη αρνητικού περιεχομένου και, ως εκ τούτου, δεν είναι δεκτική αναστολής εκτέλεσης, είναι όμως δεκτικό αναστολής το μέτρο απομάκρυνσης που επιβάλλεται στον πολίτη τρίτης χώρας. Εξάλλου, σύμφωνα με τη διάταξη της παρ. 8 του άρθρου 52 του π.δ/τος 18/1989 όπως ισχύει, ο αρμόδιος δικαστής δύναται να διατάξει κάθε κατάλληλο για την προστασία του αιτούντος μέτρο. Και να μεν όπως έχει παγίως κριθεί, η τυχόν ανατροπή των βιοτικών σχέσεων, τις οποίες έχουν δημιουργήσει πολίτες τρίτης χώρας στην Ελλάδα, δεν δύναται καταρχήν να αποτελέσει λόγο αναστολής της εκτέλεσης της απόφασης που εκδίδεται στο πλαίσιο της διαδικασίας εξέτασης αιτήματος χορήγησης πολιτικού ασύλου ή αιτήματος υπαγωγής στο καθεστώς επικουρικής προστασίας (ΕΑ ΣτΕ 103/2011, 1197/2010, 902/2010, 66/2010, 942/2009, 1424, 1421/2008), ούτε δε οι προβαλλόμενοι με την αίτηση ακύρωσης λόγοι παρίστανται προδήλως βάσιμοι, ωστόσο εν προκειμένω, το Δικαστήριο λαμβάνοντας υπόψη ιδίως ότι εισήλθε στην Ελλάδα το έτος 2018 και υπέβαλλε αίτημα παροχής διεθνούς προστασίας στις 30.08.2018, και έκτοτε διαμένει στη χώρα, έστω υπό καθεστώς ανοχής, ότι εργάζεται και ασφαλίζεται, αφετέρου ότι οι προβαλλόμενοι με την αίτηση ακύρωσης λόγοι δεν παρίστανται προδήλως αβάσιμοι, και ότι από τη στάθμιση της βλάβης του αιτούντος και του δημοσίου συμφέροντος προκύπτει ότι οι αρνητικές συνέπειες από την αποδοχή της αίτησης αναστολής δεν είναι σοβαρότερες από την ωφέλεια του αιτούντος, που συνίσταται στην αποφυγή της διακινδύνευσης της ζωής και της σωματικής του ακεραιότητας, κρίνει σκόπιμο να διατάξει, έως την έκδοση οριστικής απόφασης επί της ΑΚΥ348/02.10.2023 αίτησης ακύρωσης, την αναστολή της εκτέλεσης του μέτρου της επιστροφής που επιβλήθηκε σε βάρος του αιτούντος με την προσβαλλόμενη 287927/07.06.2023 απόφαση της 4ης Ανεξάρτητης Επιτροπής Προσφυγών

του Υπουργείου Μετανάστευσης και Ασύλου, καθώς και την αποχή της Διοίκησης, από κάθε ενέργεια στηριζόμενη αποκλειστικώς στην ανωτέρω απόφαση, η οποία θα είχε ως αποτέλεσμα την εξαναγκασμένη αναχώρησή του από την Ελλάδα.

(...)

Δέχεται την αίτηση.

ΝΔ271/2023

Μεταγενέστερο αίτημα – Διαδικασία παραδεκτού – Αίτηση αναστολής – Γκάνα – Ασφαλής χώρα καταγωγής – Μόνη μητέρα με ανήλικο τέκνο – Ζητήματα ψυχικής υγείας – Έμφυλη βία – Κίνδυνος διακοπής της ιατρικής θεραπείας – Βέλτιστο συμφέρον του παιδιού – Κίνδυνος βλάβης – Δέχεται την αίτηση

Διοικητικό Πρωτοδικείο Θεσσαλονίκης

Τμήμα Β' Μονομελές

Αριθμός Απόφασης: ΝΔ 271/2023

Ημερομηνία δημοσίευσης: 22.11.2023

Δικαστής: Κασσιανή Κ.Μανωλάκογλου

(...)

2. (...), με την αίτηση αυτή ζητείται η αναστολή της εκτέλεσης της 305084/2023/13.6.2023 απόφασης της 16ης Ανεξάρτητης Επιτροπής Προσφυγών (με μονομελή σύνθεση) της Αρχής Προσφυγών του Υπουργείου Μετανάστευσης και Ασύλου, με την οποία απορρίφθηκε η προσφυγή που άσκησε η αιτούσα κατά της 98077/16.2.2023 απόφασης του Αυτοτελούς Κλιμακίου Ασύλου Ιωαννίνων, με την οποία είχε απορριφθεί ως απαράδεκτο το μεταγενέστερο αίτημα διεθνούς προστασίας που υπέβαλε για την ίδια και την ανήλικη θυγατέρα της. Με τη απόφαση της Επιτροπής διατάχθηκε επίσης η επιστροφή της αιτούσας και του ανήλικου τέκνου στην χώρα καταγωγής τους [Γκάνα]. (...).

5. (...), με την κρινόμενη αίτηση, όπως αναπτύχθηκε με το υπόμνημα που κατατέθηκε, εκτίθεται ότι η αιτούσα υπήρξε θύμα της κακοποίησης του θείου της και της εκμετάλλευσης του συντρόφου της (...), ότι λόγω των τραυματικών της εμπειριών, μεταξύ των οποίων και η απώλεια του πρώτου τέκνου της, αντιμετωπίζει σοβαρά προβλήματα ψυχικής υγείας και βρίσκεται υπό τακτική παρακολούθηση από ψυχολόγο του ΕΟΔΥ, η οποία την παραπέμπει τακτικά στην Ψυχιατρική Κλινική του Πανεπιστημιακού Γενικού Νοσοκομείου Ιωαννίνων, ότι λαμβάνει φαρμακευτική αγωγή και ότι μεγαλώνει μόνη της την ανήλικη θυγατέρα της. Κατ'επίκληση των ανωτέρω η αιτούσα προβάλλει ότι η επιστροφή τους στην χώρα καταγωγής τους θα επιφέρει σε αυτές ανεπανόρθωτη βλάβη, καθώς: 1. η ίδια δεν θα έχει πρόσβαση στην απαιτούμενη για την κατάστασή της ιατροφαρμακευτική περίθαλψη, με κίνδυνο την σοβαρή επιδείνωση της υγείας της, 2. τόσο η ίδια όσο και η ανήλικη κόρη της θα αντιμετωπίσουν διώξεις και συστηματικές διακρίσεις, η πρώτη ως ανύπαντρη μητέρα, στερούμενη υποστηρικτικού δικτύου και η κόρη της ως θήλυ τέκνο γεννημένο εκτός γάμου και 3. στην χώρα αυτή βρίσκεται ο θείος της αιτούσας, ο οποίος την κακοποιούσε συστηματικά. Επιπροσθέτως, η αιτούσα ισχυρίζεται ότι στην Γκάνα δεν πραγματοποιούνται επιστροφές, επομένως η εκτέλεση της προσβαλλόμενης απόφασης και συνακόλουθα η στέρηση των παροχών τις οποίες λάμβαναν η ίδια και το τέκνο (ιδίως στέγαση, σίτιση, ιατροφαρμακευτική περίθαλψη) θα τις εκθέσει για απροσδιόριστο χρονικό διάστημα σε απάνθρωπες συνθήκες, καθώς θα περιέλθουν σε κατάσταση αστεγίας και απόλυτης ένδειας. Τέλος, η αιτούσα υποστηρίζει ότι η διακοπή της θεραπείας της συνεπάγεται τον κλονισμό της ψυχικής της υγείας με κίνδυνο να καταστεί εκ νέου θύμα εκμετάλλευσης. Ζητεί δε την αναστολή της εκτέλεσης της προσβαλλόμενης απόφασης άλλως την λήψη κάθε πρόσφορου για την προσωρινή προστασία της ίδιας και του τέκνου μέτρου και ειδικότερα την συνέχιση της στέγασης και της οικονομικής συνδρομής που χορηγείται στο πλαίσιο των υλικών συνθηκών υποδοχής σε μορφή χρηματικού ποσού και σε είδος (σίτιση, οικονομικό βοήθημα) και την έκδοση Προσωρινού Αριθμού Ασφάλισης ή την λήψη οποιουδήποτε πρόσφορου μέτρου για την συνέχιση της κάλυψης ιατροφαρμακευτικής περίθαλψης. (...).

6. (...), η απόρριψη του αιτήματος παροχής διεθνούς προστασίας αποτελεί πράξη αρνητικού περιεχομένου και, ως εκ τούτου, δεν είναι δεκτική αναστολής εκτέλεσης, είναι όμως δεκτικό αναστολής το μέτρο απομάκρυνσης που επιβάλλεται στον πολίτη τρίτης χώρας. Σε κάθε περίπτωση, σύμφωνα με τη διάταξη της παρ. 8 του άρθρου 52 του π.δ. 18/1989 όπως ισχύει, ο αρμόδιος δικαστής δύναται να διατάξει κάθε κατάλληλο για την προστασία του αιτούντος μέτρο. Και ναι μεν η ανατροπή βιοτικών σχέσεων δεν συνιστά καταρχήν λόγο που εξετάζεται σε σχέση με την αναστολή εκτέλεσης ή τη

διαταγή άλλου κατάλληλου μέτρου, όταν η βλάβη απορρέει από πράξη που, όπως η προσβαλλόμενη, εντάσσεται στη διαδικασία εξέτασης αιτήματος διεθνούς προστασίας (ΣτΕ 694/2012, 3464/2011, 867/2010), ωστόσο λαμβάνεται υπόψη όταν ζητείται η αναστολή μέτρου διοικητικής απομάκρυνσης. Εν προκειμένω, από τα στοιχεία που προσκομίσθηκαν προκύπτει ότι η αιτούσα αντιμετωπίζει σοβαρά προβλήματα ψυχικής υγείας, για τα οποία παρακολουθείται από ψυχολόγο του ΕΟΔΥ, επισκέπτεται τακτικά τα εξωτερικά ιατρεία της Ψυχιατρικής Κλινικής του Γενικού Πανεπιστημιακού Νοσοκομείου Ιωαννίνων και λαμβάνει φαρμακευτική αγωγή, η οποία εξακολουθεί να τροποποιείται από τους θεράποντες ιατρούς της, διότι η κατάσταση της δεν έχει σταθεροποιηθεί πλήρως. Εξάλλου, η τελευταία έχει αναλάβει μόνη της πλέον την ανατροφή της περίπου τριών ετών θυγατέρας της(...), το βέλτιστο συμφέρον της οποίας επιβάλλει την διασφάλιση της ικανότητας της μητέρας της να την φροντίζει, προ της απομάκρυνσής τους από την Ελλάδα, όπου διαμένουν στη Δομή Φιλοξενίας στον Κατσικά Ιωαννίνων, λαμβάνοντας παροχές για την αξιοπρεπή τους διαβίωση καθώς και υποστήριξη από επαγγελματίες ψυχικής υγείας. Δοθέντος δε, ότι πρόκειται για μονογονεϊκή οικογένεια, πιθανολογείται ότι η εκτέλεση του μέτρου της επιστροφής, υπό τις παρούσες συνθήκες, θα επιφέρει στην αιτούσα και το τέκνο ανεπανόρθωτη βλάβη, διότι είναι άδηλο αν η πρώτη είναι σε θέση να φροντίσει μόνη της την ανήλικη και δεν προκύπτει ότι στην χώρα καταγωγής τους διαθέτουν υποστηρικτικό δίκτυο, ώστε να λάβουν την απαιτούμενη υλική και ηθική συνδρομή τουλάχιστον κατά το χρονικό διάστημα της προσαρμογής τους. Εξάλλου, η αιφνίδια αλλαγή περιβάλλοντος πιθανολογείται ότι θα προκαλέσει επιδείνωση της υγείας της αιτούσας, η οποία θα είχε άμεσο αντίκτυπο στην ζωή της ανήλικης, ενώ δεν μπορεί να αποκλεισθεί η πιθανότητα μητέρα και τέκνο να εκτεθούν σε συνθήκες ένδειας στη Γκάνα, καθώς η πρώτη ενδέχεται να αντιμετωπίσει σοβαρές δυσχέρειες να βιοποριστεί στην χώρα καταγωγής της, ως άτομο με κλονισμένη ψυχική υγεία, επιφορτισμένο με την φροντίδα ενός μόλις 2 ετών και 9 μηνών τέκνου. Προς αποτροπή της βλάβης αυτής, το Δικαστήριο κρίνει ότι συντρέχει νόμιμη περίπτωση να ανασταλεί η εκτέλεση του μέτρου απομάκρυνσης που επιβλήθηκε σε βάρος της αιτούσας και της ανήλικης (...). Περαιτέρω, προκειμένου οι τελευταίες να μην εκτεθούν σε συνθήκες αντίθετες προς την ανθρωπινή αξιοπρέπεια, στερούμενες καταλύματος, σίτισης, ιατροφαρμακευτικής περίθαλψης και κάθε άλλου αναγκαίου για την διαβίωσή τους μέσου, κατά το στάδιο της αναστολής του μέτρου επιστροφής, κρίνεται σκόπιμο να εξασφαλιστεί η συνέχιση των παροχών υποδοχής που λάμβαναν, οι οποίες, σύμφωνα με όσα ορίζονται 305084/13.6.2023 συνοδευτικό έγγραφο θα διακόπτονταν εντός προθεσμίας 30 ημερών από την κοινοποίηση της προσβαλλόμενης απόφασης, προκειμένου να εξακολουθήσουν να απολαμβάνουν στέγασης, σίτισης, ιατροφαρμακευτικής περίθαλψης και κάθε άλλης αναγκαίας για την αξιοπρεπή τους διαβίωση παροχής. Με αυτά τα δεδομένα, η κρινόμενη αίτηση πρέπει να γίνει δεκτή, να διαταχθεί, μέχρι την έκδοση οριστικής απόφασης επί της ΑΚΥ364/2023 αίτησης ακύρωσης, η αναστολή της εκτέλεσης του μέτρου της επιστροφής, που επιβλήθηκε, με την προσβαλλόμενη απόφαση, σε βάρος της αιτούσας και του ανήλικου τέκνου της, καθώς και η αποχή της Διοίκησης από κάθε ενέργεια, στηριζόμενη, αποκλειστικώς, στην απόφαση αυτή, η οποία θα είχε ως αποτέλεσμα την εξαναγκασμένη αναχώρησή τους από την Ελλάδα. Τέλος, διατάσσεται η Διοίκηση να διασφαλίσει ότι η αιτούσα και το ανήλικο θα συνεχίσουν, κατά το χρονικό διάστημα της αναστολής του μέτρου της επιστροφής, να λαμβάνουν τις απαιτούμενες για την αξιοπρεπή τους διαβίωση παροχές, όπως εκτίθεται αμέσως παραπάνω. (...)

Δέχεται την αίτηση.

ΝΔ332/2023

Μεταγενέστερο αίτημα ασύλου – Διαδικασία παραδεκτού – Αίτηση αναστολής – Λαϊκή Δημοκρατία του Κονγκό – Μόνος άνδρας – Ζητήματα ψυχικής υγείας – Δεσμοί με την Ελλάδα – Κίνδυνος βλάβης – Δέχεται την αίτηση

Διοικητικό Πρωτοδικείο Θεσσαλονίκης
Τμήμα ΙΑ' Μονομελές
Αριθμός Απόφασης: ΝΔ 332/2023
Ημερομηνία δημοσίευσης: 21.12.2023
Δικαστής: Όλγα Β.Πλαστήρα
(...)

2. (...), με την αίτηση αυτή ζητείται η αναστολή εκτέλεσης της IP/176484/9-10-2023 απόφασης της 17ης Ανεξάρτητης Επιτροπής Προσφυγών του Υπουργείου Μετανάστευσης και Ασύλου, υπό μονομελή σύνθεση, με την οποία απορρίφθηκε προσφυγή του ήδη αιτούντος κατά της IP/102577/7-9-2023 απόφασης του Περιφερειακού Γραφείου Ασύλου (Π.Γ.Α.) Θεσσαλονίκης και, τελικώς, το αίτημά του για χορήγηση διεθνούς προστασίας. Με την ίδια απόφαση επιβλήθηκε σε βάρος του το μέτρο της επιστροφής. (...).

5. (...) από τα στοιχεία της δικογραφίας προκύπτουν τα εξής: ο αιτών, γεννηθείς στις 10/1/1984, πολίτης Λαϊκής Δημοκρατίας του Κονγκό, καθολικός χριστιανός και μέλος της φυλής mongala, υπέβαλε στις 4/7/2018 στο Π.Γ.Α. Λέσβου αίτηση διεθνούς προστασίας, δηλώνοντας ότι δεν επιθυμεί να επιστρέψει στη χώρα καταγωγής του, διότι είχε συλληφθεί από την αστυνομία της χώρας του, φυλακίστηκε για 3 εβδομάδες, απέδρασε και πλέον καταζητείται και η ζωή του βρίσκεται σε κίνδυνο. (...) Με την 161358/21-3-2022 απόφαση του Π.Γ.Α. Αλίμου η αίτηση του εν λόγω αλλοδαπού απορρίφθηκε, καθώς έγιναν μεν δεκτοί οι ισχυρισμοί αυτού σχετικά με την καταγωγή του, την προσωπική, οικογενειακή και επαγγελματική του κατάσταση, και περαιτέρω τα όσα αυτός επικαλέστηκε σχετικά με τη συμμετοχή του σε πορεία διαμαρτυρίας, τη φυλάκιση και τον βασανισμό του, ωστόσο, ο ισχυρισμός περί έκδοσης εντάλματος σύλληψης δεν έγινε δεκτός, καθώς κρίθηκε ότι ο αιτών δεν αιτιολόγησε πειστικά το γεγονός ότι αφέθηκε ελεύθερος από τις αρχές παρόλο που σε βάρος του εκκρεμούσε το εν λόγω ένταλμα. Λαμβάνοντας δε υπόψη το χαμηλό πολιτικό προφίλ του αιτούντος, η πολιτική δράση του οποίου εξαντλούνταν στην απλή συμμετοχή σε πορείες διαμαρτυρίας, κρίθηκε ότι δεν υφίσταται βάσιμος και δικαιολογημένος φόβος σύλληψης ή βλάβης του αιτούντος κατά την επιστροφή του στη χώρα καταγωγής του. Η 759244/16-12-2022 ενδικοφανής προσφυγή του αιτούντος κατά της απορριπτικής αυτής πράξης απορρίφθηκε με την 147682/13-3-2023 απόφαση της 15ης Ανεξάρτητης Επιτροπής Προσφυγών ως εκπρόθεσμη. Με την από 31/8/2023 αίτησή του ο αιτών επανήλθε με μεταγενέστερο αίτημα ασύλου, επικαλούμενος ότι η ζωή του εξακολουθεί να κινδυνεύει στη χώρα καταγωγής του για τους λόγους που είχε ήδη αναφέρει, προσκόμισε δε προς απόδειξη των ισχυρισμών του φωτογραφίες δύο ενταλμάτων (avis de recherche) που τον αφορούσαν, με ημερομηνία έκδοσης την 19/1/2017 και την 23/11/2021. Την αίτηση αυτή απέρριψε με την IP/102577/7-9-2023 πράξη του το Π.Γ.Α. Θεσσαλονίκης ως απαράδεκτη, κατ' άρθρο 89 παρ. 1 του ν. 4636/2022, κρίνοντας ότι ο εν λόγω αλλοδαπός δεν επικαλέστηκε νέα στοιχεία στο μεταγενέστερο αυτό αίτημά του. Ενδικοφανής προσφυγή του εν λόγω διαδίκου κατά της τελευταίας πράξης απορρίφθηκε ως απαράδεκτη με την προσβαλλόμενη απόφαση, με την αιτιολογία ότι ανεξαρτήτως του αν τα δύο προσκομιζόμενα σε φωτογραφία εντάλματα θεωρηθούν νέα στοιχεία, καθώς το ένα εξ' αυτών προϋπήρχε της υποβολής του αρχικού αιτήματος χορήγησης ασύλου, αυτά δεν είναι ουσιώδη, ήτοι ικανά να επανεκκινήσουν τη διαδικασία εξέτασης του αιτήματος του προσφεύγοντος περί χορήγησης διεθνούς προστασίας. (...)

6. (...), με την κρινόμενη αίτηση, ο αιτών ζητεί την αναστολή εκτέλεσης της τελευταίας απόφασης της Επιτροπής Προσφυγών, προβάλλοντας ότι η εκτέλεσή της και η επιστροφή του στη χώρα καταγωγής του θα του προκαλέσει ανεπανόρθωτη ή δυσχερώς επανορθώσιμη βλάβη. Συγκεκριμένα, επικαλείται ότι αν επιστραφεί στη χώρα καταγωγής του δεν θα μπορέσει να επανέλθει στην Ελλάδα, αν τελικά η προσβαλλόμενη πράξη ακυρωθεί. Σε κάθε, δε, περίπτωση η επιστροφή του τον εκθέτει, κατά τους ισχυρισμούς του, σε κίνδυνο της ζωής και της σωματικής του ακεραιότητας, δεδομένου ότι οι αρχές της χώρας του ακόμη τον διώκουν, ενώ απειλεί την ψυχική του ισορροπία, η οποία έχει ήδη διαταραχθεί εξ αιτίας των γεγονότων που βίωσε. Υποστηρίζει επιπλέον ότι η επιστροφή του στη χώρα καταγωγής του θα ανατρέψει βίαια τις βιοτικές σχέσεις που έχει δημιουργήσει στην Ελλάδα, όπου ζει από το έτος 2018 και σήμερα μισθώνει μία οικία στο Λαγκαδά Θεσσαλονίκης. Προς απόδειξη των ισχυρισμών του προσκομίζει, μεταξύ άλλων, σε αντίγραφα:

α) την από 28/9/2018 ιατρική γνωμάτευση ιδιώτη ψυχιάτρου, κατά την οποία ο ίδιος πάσχει από μετατραυματική διαταραχή και ψυχωσική συνδρομή, του έχει δε χορηγηθεί σχετική φαρμακευτική αγωγή β) την από 27/11/2023 ψυχοκοινωνική αναφορά της ψυχολόγου του Προαναχωρησιακού Κέντρου Κράτησης Αλλοδαπών Αμυγδαλέζας, κατά την οποία ο αιτών φαίνεται να είναι ευάλωτο άτομο, που έχει βιώσει τραυματικές εμπειρίες και εκφράζει καταθλιπτικόμορφο συναίσθημα, γ) φωτογραφίες των δύο ενταλμάτων δ) απόδειξη υποβολής δήλωσης πληροφοριακών στοιχείων μίσθωσης ακίνητης περιουσίας από την Ανεξάρτητη Αρχή Δημοσίων Εσόδων (Α.Α.Δ.Ε.), από την οποία προκύπτει η από κοινού με άλλα πρόσωπα μίσθωση οικίας στο Λαγκαδά Θεσσαλονίκης.

7. (...), η απόρριψη του αιτήματος χορηγήσεως διεθνούς προστασίας αποτελεί πράξη αρνητικού περιεχομένου και, ως εκ τούτου, δεν είναι δεκτική αναστολής εκτέλεσεως. Ωστόσο, το δικαστήριο σε συμβούλιο ή ο αρμόδιος δικαστής δύναται, σύμφωνα με τη διάταξη της παρ. 8 του άρθρου 52 του π.δ/τος 18/1989 όπως ισχύει, να διατάξει κάθε κατάλληλο για την προστασία του αιτούντος μέτρο. Εν προκειμένω, λαμβάνοντας υπόψη την κατάσταση της ψυχικής υγείας του αιτούντος, σύμφωνα με τα προαναφερθέντα έγγραφα, και συνεκτιμώντας το γεγονός ότι η συζήτηση της ασκηθείσας αίτησης ακύρωσης έχει ήδη οριστεί για να λάβει χώρα σε σύντομο χρονικό διάστημα (14-3-2024), το Δικαστήριο κρίνει ότι πιθανολογείται ότι η ερειδόμενη στην προσβαλλόμενη απόφαση εξαναγκασμένη αναχώρηση του αιτούντος από την Ελλάδα και η εκτέλεση του μέτρου της επιστροφής που επιβλήθηκε σε βάρος του θα προκαλέσουν σε αυτόν βλάβη, η οποία ενδέχεται να μην μπορεί να επανορθωθεί σε περίπτωση που ευδοκιμήσει η ανωτέρω εκκρεμής αίτηση ακυρώσεως. Επομένως, κρίνεται αναγκαίο να διαταχθεί η αναστολή εκτέλεσης της προσβαλλόμενης απόφασης, κατά το μέρος που με αυτήν επιβλήθηκε σε βάρος του αιτούντος το μέτρο της επιστροφής και παράλληλα, να διαταχθεί η Διοίκηση να απόσχει, μέχρι την έκδοση οριστικής απόφασης επί της εκκρεμούς αίτησης ακυρώσεως, από κάθε ενέργεια στηριζόμενη αποκλειστικώς στην προσβαλλόμενη πράξη, η οποία θα είχε ως αποτέλεσμα την εξαναγκασμένη αναχώρηση του αιτούντος από την Ελλάδα. Περαιτέρω, διατάσσεται η Διοίκηση να μην προχωρήσει στην αφαίρεση του χορηγηθέντος δελτίου αιτήσαντος διεθνή προστασία ή, εάν τυχόν το δελτίο αυτό έχει ήδη αφαιρεθεί, να επιστραφεί και, εάν έχει λήξει, να παραταθεί η ισχύς του, ώστε να αποκατασταθεί πλήρως η πραγματική κατάσταση, στην οποία τελούσε ο αιτών, προ της απορρίψεως, με την προσβαλλόμενη απόφαση, του αιτήματος χορηγήσεως διεθνούς προστασίας (πρβλ. ΣτΕ Ε.Α. 940, 573, 172/2006, 73/2007). (...)

Δέχεται την αίτηση.

Αρχικό αίτημα – Διαδικασία παραδεκτού – Αίτηση αναστολής – Αφγανιστάν – Οικογένεια με ανήλικα τέκνα – Ζητήματα ψυχικής υγείας – Φοίτηση στο σχολείο – Τουρκία ως ασφαλής τρίτη χώρα – Απορρίπτει την αίτηση

Διοικητικό Πρωτοδικείο Αθηνών
Τμήμα 23ο Μονομελές
Αριθμός Απόφασης: ΝΔ 422/2023
Ημερομηνία δημοσίευσης: 30.06.2023
Δικαστής: Παύλος Ε. Ανθυμίδης
(...)

1. (...), με την αίτηση αυτή, (...), ζητείται (...) η αναστολή εκτέλεσης της 38947/20.1.2023 απόφασης της 14ης Ανεξάρτητης Επιτροπής Προσφυγών, υπό μονομελή σύνθεση, με την οποία απορρίφθηκε προσφυγή των αιτούντων, υπηκόων Αφγανιστάν, κατά της 707794/25.11.2022 απόφασης του Περιφερειακού Γραφείου Ασύλου (ΠΓΑ) Λέσβου και, τελικώς, το αίτημά τους για την αναγνώριση των ιδίων και των τέκνων τους, ως δικαιούχων διεθνούς προστασίας. Με την ίδια απόφαση διατάχθηκε και η επιστροφή των αιτούντων. Η αναστολή ζητείται έως την έκδοση οριστικής απόφασης επί της οικείας αίτησης ακύρωσης, (...).

2. (...), στην προκειμένη περίπτωση από τα στοιχεία του φακέλου προκύπτουν τα εξής: Οι δύο αιτούντες, υπήκοοι Αφγανιστάν και σύζυγοι, παρουσιάστηκαν στις 10.11.2022 (...) στο Περιφερειακό Γραφείο Ασύλου Λέσβου και υπέβαλαν αίτημα παροχής διεθνούς προστασίας για τους ίδιους και για λογαριασμό των τεσσάρων ανήλικων τέκνων τους, δηλώνοντας ότι αναχώρησαν από την Τουρκία, διότι δεν ανανεώθηκε η άδεια διαμονής τους εκεί. Η οικεία αίτηση απορρίφθηκε σε πρώτο βαθμό, ως απαράδεκτη, καθώς κρίθηκε ότι η Τουρκία μπορούσε να χαρακτηριστεί «ασφαλής τρίτη χώρα» για τους συγκεκριμένους αιτούντες. (...). Η οικεία Ανεξάρτητη Επιτροπή Προσφυγών έλαβε υπόψη της ότι οι αιτούντες δεν αντιμετώπισαν κανένα πρόβλημα, κατά την παραμονή τους στην Τουρκία, (...). Συνεκτιμήθηκε, περαιτέρω, το γεγονός ότι από τις διαθέσιμες διεθνείς πηγές προκύπτει, μεταξύ άλλων, ότι το νομοθετικό πλαίσιο της Τουρκίας προβλέπει ότι οι επιστραφέντες Αφغانοί προστατεύονται από την επαναπροώθηση και ότι η ανωτέρω χώρα δεν εφαρμόζει μία συστηματική πολιτική επαναπροωθήσεων. Με την προσβαλλόμενη απόφαση, επομένως, απορρίφθηκε η προσφυγή των αιτούντων και διατάχθηκε και η επιστροφή τους. Κατά της προσβαλλόμενης απόφασης, οι αιτούντες άσκησαν, όπως ήδη αναφέρθηκε, σχετική αίτηση ακύρωσης (ΑΚ 369/2023), η εκδίκαση της οποίας εκκρεμεί. (...).

3. (...), οι αιτούντες με την κρινόμενη αίτησή τους, ζητούν την αναστολή εκτέλεσης της ανωτέρω απόφασης της Ανεξάρτητης Επιτροπής Προσφυγών, προβάλλοντας, μεταξύ άλλων, ότι σε περίπτωση επιστροφής τους στην Τουρκία, αυτοί θα απελαθούν στο Αφγανιστάν. Επίσης, ισχυρίζονται ότι νιώθουν ασφαλείς στη δομή φιλοξενίας που μένουν και αρχίζουν να αναπτύσσουν βιοτικούς δεσμούς στη χώρα, περαιτέρω δε, τα παιδιά τους έχουν αρχίσει να πηγαίνουν στο σχολείο, μαθαίνοντας την ελληνική γλώσσα. Επίσης, έχουν πρόσβαση σε ικανοποιητικό σύστημα υγείας, μιας και η ψυχολογική κατάσταση της αιτούσας δεν είναι καλή, ενώ ένα από τα ανήλικα τέκνα τους, κατά καιρούς, παρουσιάζει συμπτώματα πυρετού. Προς απόδειξη των ισχυρισμών τους, οι αιτούντες προσκομίζουν, μεταξύ άλλων, την από 13.4.2023 έκθεση ψυχοκοινωνικού ιστορικού και βεβαιώσεις φοίτησης των τέκνων τους σε ελληνικό σχολείο.

4. (...), η απόρριψη του αιτήματος χορήγησης διεθνούς προστασίας αποτελεί πράξη αρνητικού περιεχομένου και ως εκ τούτου, δεν είναι δεκτική αναστολής εκτέλεσης, καθόσον η χορήγηση αναστολής θα επέφερε πλήρη ικανοποίηση εκ μέρους του Δικαστηρίου, καθ' υποκατάσταση της Διοίκησης, των απορριφθέντων με την εν λόγω πράξη αιτημάτων (πρβλ. ΣτΕ Ε.Α. 95/2018, 169/2016, 174/2015). Εξάλλου, δεν είναι δυνατόν να τύχει, εν προκειμένω, εφαρμογής η διάταξη της παραγράφου 8 του άρθρου 52 του π.δ. 18/1989, η οποία παρέχει στο Δικαστήριο τη δυνατότητα να διατάσσει άλλα, πλην της αναστολής εκτελέσεως, μέτρα, προς αποτροπή της ανεπανόρθωτης ή δυσχερώς επανορθώσιμης βλάβης που προκαλεί πράξη μη δεκτική αναστολής εκτέλεσης. Ειδικότερα, όσον αφορά την επικληθείσα κατάσταση της υγείας της αιτούσας και ενός εκ των τέκνων τους, δεν προσκομίζονται επικαιροποιημένες ιατρικές γνωματεύσεις, από τις οποίες να προκύπτει ότι αυτή είναι σε τέτοιο βαθμό επιβαρυνμένη, ώστε να καθίσταται απαγορευτική η απομάκρυνσή τους από την Ελλάδα, ούτε προκύπτει ότι δεν θα έχουν τη δυνατότητα να λάβουν την κατάλληλη ιατροφαρμακευτική περίθαλψη σε περίπτωση επιστροφής τους στην Τουρκία. Επιπλέον, ο ισχυρισμός των αιτούντων περί διακοπής των βιοτικών σχέσεων που έχουν αναπτύξει οι ίδιοι και τα τέκνα τους στην Ελλάδα είναι απορριπτέος ως αβάσιμος, δοθέντος ότι, όπως έχει παγίως κριθεί, η τυχόν ανατροπή των βιοτικών σχέσεων, τις οποίες έχουν δημιουργήσει οι αλλοδαποί στην Ελλάδα, δύναται να αποτελέσει λόγο αναστολής εκτέλεσης μόνο της απόφασης που εκδίδεται στο πλαίσιο της κοινής περί αλλοδαπών νομοθεσίας και όχι της απόφασης που εκδίδεται στο πλαίσιο της διαδικασίας εξέτασης αιτήματος χορήγησης ασύλου ή αιτήματος υπαγωγής στο καθεστώς επικουρικής προστασίας (πρβλ. ΣτΕ Ε.Α. 103/2011, 1197/2010, 902/2010,

66/2010, 942/2009, 1424, 1421/2008 κ.ά.). Περαιτέρω, από τα προσκομιζόμενα αποδεικτικά στοιχεία δεν προκύπτει ότι τα τέκνα των αιτούντων αδυνατούν να συνεχίσουν την εκπαίδευσή τους στην Τουρκία ούτε, άλλωστε, παρουσιάζουν οι αιτούντες και τα τέκνα τους στοιχεία ακλόνητης ένταξής τους στην Ελλάδα, ώστε να πιθανολογηθεί ότι ενδεχόμενη απομάκρυνσή τους θα επέφερε δυσβάστακτες συνέπειες για τους ίδιους ή θα συνιστούσε εκρίζωσή τους από τη Χώρα που θα ισοδυναμούσε με παραβίαση του άρθρου 8 της κυρωθείσας με το ν.δ. 53/1974 (Α' 256) Ευρωπαϊκής Σύμβασης Δικαιωμάτων του Ανθρώπου (Ε.Σ.Δ.Α., πρβλ. ΔΕΦΘεσ. 101/2018 σκ. 7). Επίσης, αορίστως και αναποδείκτως υποστηρίζουν οι αιτούντες ότι κινδυνεύουν να υποστούν οι ίδιοι και τα τέκνα τους δίωξη στην Τουρκία, δοθέντος, εξάλλου, ότι δεν παρατίθενται συγκεκριμένα πραγματικά περιστατικά ατομικής δίωξής τους, κατά το χρόνο της παραμονής τους στη χώρα αυτή πριν την είσοδό τους στην Ελλάδα, ή άλλα πραγματικά περιστατικά και συνθήκες που να αφορούν τους ίδιους και τα τέκνα τους ατομικώς (όπως θανατική καταδίκη, υποβολή σε βασανιστήρια, σοβαρή απειλή κατά της ζωής τους), από τα οποία να προκύπτει δικαιολογημένος φόβος ατομικής δίωξής τους ή κίνδυνος επαναπροώθησής τους στο Αφγανιστάν, λαμβανομένων, άλλωστε, υπόψη των στοιχείων που συνεκτιμήθηκαν, κατά την έκδοση της προσβαλλόμενης απόφασης, με βάση τα οποία κρίθηκε ότι η Τουρκία αποτελεί ασφαλή χώρα για τους αιτούντες. Περαιτέρω, δεν προκύπτει αδυναμία ή απροθυμία των τουρκικών αρχών να τους παράσχουν προστασία σε περίπτωση δίωξής τους από μη κρατικούς φορείς (πρβλ. ΣτΕ Ολομ. 2347/2017, Ε.Α. 103/2011, 281/2010, 941/2009, 1437, 88/2008, ΔΕΦΑθ σε συμβούλιο 308/2019, 65/2015, 118/2014). Βάσει των προεκτεθέντων, δεν πιθανολογείται αντικειμενική αδυναμία επιστροφής των αιτούντων και των ανήλικων τέκνων τους στην Τουρκία, για λόγους ανωτέρας βίας ή συνδρομή στο πρόσωπό τους της ρήτρας μη επαναπροώθησης του άρθρου 3 της Ε.Σ.Δ.Α. ή των προϋποθέσεων του άρθρου 3 της Σύμβασης της Νέας Υόρκης της 10ης Δεκεμβρίου 1984 (Α' 116) ούτε, άλλωστε, πιθανολογείται ανεπανόρθωτη ή δυσχερώς επανορθώσιμη βλάβη των ίδιων, σε περίπτωση εκτέλεσης της προσβαλλόμενης απόφασης. Κατόπιν τούτων (...), το Δικαστήριο κρίνει ότι δεν συντρέχει περίπτωση αποδοχής της κρινόμενης αίτησης αναστολής. (...).

Απορρίπτει την αίτηση. (...).

NΔ456/2023

Αρχικό αίτημα – Κατ' ουσίαν εξέταση – Αίτηση αναστολής – Σιέρα Λεόνε – Μόνη μητέρα με ανήλικο τέκνο – Έμφυλη βία – (ΑΓΓΟ) Ακρωτηριασμός Γυναικείων Γεννητικών Οργάνων – Κίνδυνος βλάβης – Δέχεται την αίτηση

Διοικητικό Πρωτοδικείο Αθηνών
Τμήμα 10ο Μονομελές
Αριθμός Απόφασης: ΝΔ 456/2023
Ημερομηνία δημοσίευσης: 04.08.2023
Δικαστής: Θεοδώρα Σ. Γαβρά
(...)

1. (...), με την κρινόμενη αίτηση, (...), ζητείται η αναστολή εκτέλεσης της υπ' αρ. πρωτ. 667096/9.11.2022 απόφασης της 13ης Ανεξάρτητης Επιτροπής Προσφυγών, υπό μονομελή σύνθεση, με την οποία απορρίφθηκε η υπ' αρ. πρωτ. 564029/27.9.2022 ενδικοφανής προσφυγή της αιτούσας, πολίτη Σιέρα Λεόνε, ατομικώς και για λογαριασμό του ανήλικου τέκνου της, (...), κατά της υπ' αρ. πρωτ. 502863/31.8.2022 απόφασης του Περιφερειακού Γραφείου Ασύλου (Π.Γ.Α.) Σάμου και επιβλήθηκε σε βάρος τους το μέτρο της επιστροφής, με οικειοθελή αναχώρηση, εντός προθεσμίας, από το ελληνικό έδαφος. (...).

2. (...), στην προκείμενη περίπτωση από τα στοιχεία της οικογραφίας προκύπτουν τα εξής: Η αιτούσα εμφανίσθηκε την 1η.7.2022 στο Κ.Υ.Τ. Σάμου και υπέβαλε αίτηση διεθνούς προστασίας, στις δε 23.8.2022 εμφανίσθηκε εκ νέου για την καταγραφή του προαναφερόμενου ανήλικου τέκνου της. Κατά την καταγραφή του αιτήματός της δήλωσε ότι δεν επιθυμεί να επιστρέψει στη Χώρα καταγωγής της, καθώς φοβάται για τη ζωή της επειδή την ανάγκασαν να συμμετάσχει στην Sowe society μετά τον θάνατο της μητέρας της καθώς είναι η μεγαλύτερη και θέλουν να πάρει την θέση της. Αναφορικά με το ανήλικο τέκνο της η αιτούσα ανέφερε πως δεν έχει οικογένεια και κανέναν που θα μπορούσε να υποστηρίξει εκείνη και το παιδί της και ότι το τελευταίο θα αντιμετωπίσει τα ίδια προβλήματα με εκείνη σε περίπτωση επιστροφής του στην Σιέρα Λεόνε. Η αιτούσα εκρίθη ευάλωτη, ως μόνη μητέρα, θύμα ακρωτηριασμού των γεννητικών της οργάνων, (...). Επί της ανωτέρω αίτησης διεθνούς προστασίας, εκδόθηκε η υπ' αρ. πρωτ. 502863/31.8.2022 απορριπτική απόφαση του Π.Γ.Α. Σάμου, κατά της οποίας η αιτούσα άσκησε την υπ' αρ. πρωτ. 564029/27.9.2022 ενδικοφανή προσφυγή, (...). Με την προσβαλλόμενη απόφαση απορρίφθηκε η ενδικοφανής προσφυγή, για τον λόγο ότι δεν συντρέχουν οι προϋποθέσεις αναγνώρισής της αιτούσας και του ανήλικου τέκνου της, ως δικαιούχων διεθνούς και επικουρικής προστασίας. (...).

Περαιτέρω, ως προς το γεγονός ότι η αιτούσα υπέστη σε νεαρή ηλικία ακρωτηριασμό των γεννητικών της οργάνων, κρίθηκε ότι, κατόπιν έρευνας σε διαθέσιμες πηγές ως προς την πρακτική υποβολής γυναικών σε κλειτοριδεκτομή, δεν επιβεβαιώνεται η εφαρμογή της πρακτικής αυτής σε ενήλικες γυναίκες που έχουν ήδη υποστεί ακρωτηριασμό των γεννητικών τους οργάνων. Ενόψει των ανωτέρω, κρίθηκε ότι στο πρόσωπο της αιτούσας δεν συντρέχουν οι προϋποθέσεις του άρθρου 1Α (2) της Σύμβασης του 1951 και συνεπώς, αυτή δεν δικαιούται να αναγνωριστεί ως πρόσφυγας. (...) Κατά της ως άνω απορριπτικής απόφασης της 13ης Ανεξάρτητης Επιτροπής Προσφυγών, η αιτούσα άσκησε ενώπιον του Δικαστηρίου την με αριθμό εισαγωγής ΑΚ80/2023 αίτηση ακύρωσης, (...).

3. (...), ήδη, με την κρινόμενη αίτηση η αιτούσα ζητεί την αναστολή εκτέλεσης της προσβαλλόμενης απόφασης, προβάλλοντας ότι είναι βέβαιη η ευδοκίμηση της ανωτέρω αίτησης ακύρωσης. Περαιτέρω, ισχυρίζεται ότι η άμεση εκτέλεση της προσβαλλόμενης θα της προκαλέσει ανεπανόρθωτη βλάβη, δοθέντος ότι είναι μόνη μητέρα, έχουσα αναλάβει την αποκλειστική φροντίδα του αγνώστου πατρός βρέφους της, ηλικίας 6 μηνών, το οποίο συνέλαβε κατόπιν βιασμού από διακινητή της, κατά τη διάρκεια του ταξιδιού της. Το τραυματικό αυτό γεγονός του βιασμού της της έχει προκαλέσει, όπως προβάλλει, έντονο άγχος και καταθλιπτικά συναισθήματα, τα οποία την έχουν επιβαρύνει στην προσπάθειά της να αναθρέψει το ανήλικό τέκνο της με τον καλύτερο δυνατό τρόπο. Επιπροσθέτως, ισχυρίζεται ότι, σε περίπτωση επιστροφής τους, είναι άκρως πιθανό, βάσει πρόσφατων διεθνών πηγών για τα δικαιώματα των παιδιών στη Σιέρρα Λεόνε, το τέκνο της να στερηθεί της πρόσβασης στην παροχή υπηρεσιών υγείας, στην εκπαίδευση και να εκτεθεί σε πληθώρα ασθενειών, σε υποσιτισμό και εν γένει σε ακατάλληλες συνθήκες διαβίωσης και να πέσει θύμα παιδικής εργασιακής εκμετάλλευσης και θύμα εμπορίας ανθρώπων για σεξουαλική εκμετάλλευση. Η πιθανότητα επέλευσης των ανωτέρω κινδύνων επιτείνεται έτι περαιτέρω στην περίπτωση τους, εξαιτίας του γεγονότος ότι το τέκνο της, ως παιδί γεννημένο σε άλλη Χώρα, εκτός γάμου και από πατέρα που δεν έχει την υπηκοότητα της Χώρας καταγωγής της, δεν θα μπορέσει να αναγνωριστεί ως πολίτης της Σιέρρα Λεόνε. Επιπλέον, η αιτούσα προβάλλει ότι κατά τη διάρκεια της διαμονής της στην Ελλάδα ενημερώθηκε ότι έχει εκδοθεί σε βάρος της στη Χώρα καταγωγής της ένταλμα σύλληψης, με αποτέλεσμα να κινδυνεύει να συλληφθεί από την πρώτη στιγμή που θα επιστρέψει. Τέλος, σύμφωνα με τους ισχυρισμούς της, στη Σιέρρα Λεόνε δεν θα τύχει της ψυχοκοινωνικής υποστήριξης που έχει ανάγκη ενόψει της βεβαρημένης ψυχολογικής της κατάστασης, ούτε διαθέτει υποστηρικτικό οικογενειακό περιβάλλον. Προς απόδειξη των ανωτέρω ισχυρισμών της επικαλείται και προσκομίζει, μεταξύ άλλων, την από 1.2.2023 έκθεση ψυχοκοινωνικού ιστορικού της Κοινωνικής Λειτουργού ΕΟΔΥ ΚΦΜΠ Αγίας Ελένης, (...).

4. (...), με τα δεδομένα αυτά, το Δικαστήριο κρίνει, καταρχάς, ότι η με αριθμό εισαγωγής ΑΚ80/2023 αίτηση ακύρωσης που έχει ασκήσει η αιτούσα κατά της προσβαλλόμενης απόφασης δεν παρίσταται προδήλως βάσιμη, δεδομένου ότι οι προβαλλόμενοι με την αίτηση αυτή λόγοι δεν βασίζονται σε πάγια νομολογία ή νομολογία της Ολομέλειας του Συμβουλίου της Επικρατείας, ενώ, περαιτέρω, απαιτούν ενδελεχή έρευνα του νομικού και πραγματικού μέρους της υπόθεσης (βλ. ΣτΕ ΕΑ 35/2017 Ολομ., 324, 154/2018, 65/2016, 24/2016, 178/2015, 150, 231, 15, 312/2014, 294, 489/2013, 496/2011, 15/2015, 329/2016 κ.ά.). Ωστόσο, σε σχέση με την προβαλλόμενη από την αιτούσα ανεπανόρθωτη βλάβη, λαμβανομένων υπόψη των ιδιαίτερων συνθηκών της τελευταίας και ιδίως του γεγονότος ότι την τρέχουσα περίοδο η αιτούσα βρίσκεται, κατά κοινή πείρα και ανεξαρτήτως άλλων περιστάσεων, σε ευάλωτη κατάσταση, λόγω του ότι έχει αναλάβει κατ' αποκλειστικότητα την αυξημένη φροντίδα του βρέφους της, ηλικίας ενός έτους, το οποίο συνελήφθη κατόπιν βιασμού της και στερείται πατρικής φροντίδας και ότι στη Χώρα καταγωγής της η τελευταία στερείται οποιουδήποτε υποστηρικτικού οικογενειακού περιβάλλοντος, δεδομένου του θανάτου των γονέων της και της ανυπαρξίας σχέσεων με τον αδερφό της, ενώ αντίθετα στην Ελλάδα νιώθει ότι έχει δημιουργήσει ένα φιλικό δίκτυο, το οποίο μπορεί να της συμπαρασταθεί συναισθηματικά και υλικά, το Δικαστήριο κρίνει ότι, ενόψει των ειδικών αυτών συνθηκών, η απομάκρυνση της αιτούσας από την Ελλάδα στην παρούσα συγκυρία, θα της επιφέρει δυσχερώς επανORTHώσιμη βλάβη. Προς αποτροπή της βλάβης αυτής και λαμβάνοντας περαιτέρω υπόψη ότι η ως άνω αίτηση ακύρωσης δεν παρίσταται προδήλως απαράδεκτη ή αβάσιμη, το Δικαστήριο κρίνει ότι πρέπει, κατά παραδοχή της κρινόμενης αίτησης, να διαταχθεί η Διοίκηση, μέχρις ότου δημοσιευθεί οριστική απόφαση επί της εκκρεμούς αίτησης ακύρωσης, να απόσχει από κάθε ενέργεια που στηρίζεται αποκλειστικά στην προσβαλλόμενη πράξη και συνεπάγεται την εξαναγκασμένη αναχώρηση της αιτούσας από την Ελλάδα (πρβλ. ΕΑ ΣτΕ 140/2018, 246/2017 κ.ά.). Περαιτέρω, πρέπει να διαταχθεί η Διοίκηση να μην προχωρήσει στην αφαίρεση του χορηγηθέντος στην αιτούσα δελτίου αιτήσαντος διεθνή προστασία, ή, εάν τυχόν το δελτίο αυτό έχει ήδη αφαιρεθεί, να επιστραφεί και, εάν έχει λήξει, να παραταθεί η ισχύς του, ώστε να αποκατασταθεί πλήρως η πραγματική κατάσταση, στην οποία τελούσε η αιτούσα, πριν από την απόρριψη, με την προσβαλλόμενη απόφαση, του αιτήματός της χορήγησης διεθνούς προστασίας (πρβλ. ΕΑ ΣτΕ 1198/2010, 731/2008, 73/2007). (...)

Δέχεται την αίτηση.

Αρχικό αίτημα – Διαδικασία παραδεκτού – Αίτηση αναστολής – Αφγανιστάν – Τουρκία ως ασφαλής τρίτη χώρα – Οικογένεια με ανήλικα τέκνα – Βέλτιστο συμφέρον του παιδιού – Φοίτηση στο σχολείο – Κίνδυνος βλάβης – Δέχεται την αίτηση

Διοικητικό Πρωτοδικείο Αθηνών
Τμήμα 10ο Μονομελές
Αριθμός Απόφασης: ΝΔ 457/2023
Ημερομηνία δημοσίευσης: 08.08.2023
Δικαστής: Γ. Κρητικού Μανδάνη
(...)

1. (...), με την κρινόμενη αίτηση, (...), οι αιτούντες ζητούν παραδεκτώ, ατομικά και ως ασκούντες τη γονική μέριμνα των ανήλικων τέκνων τους, την αναστολή εκτέλεσης της 58403/2023/30.1.2023 απόφασης β' βαθμού της 20ης Ανεξάρτητης Επιτροπής Προσφυγών, με την οποία απορρίφθηκε η από 20.12.2022 ενδικοφανής προσφυγή τους με αίτημα παραμονής κατά της 735634/7.12.2022 απόφασης του Περιφερειακού Γραφείου Ασύλου (Π.Γ.Α.) Λέσβου. Με την τελευταία αυτή απόφαση, είχαν απορριφθεί σε α' βαθμό οι από 17.11.2022 αιτήσεις για την υπαγωγή τους στο καθεστώς διεθνούς προστασίας.(...).

2. (...), στην προκειμένη περίπτωση, από τα στοιχεία του φακέλου προκύπτουν τα εξής: Οι αιτούντες, σύζυγοι, υπήκοοι κατά δήλωσή τους Αφγανιστάν, κατέθεσαν στις 17.11.2022 στο Π.Γ.Α. Λέσβου, αιτήσεις παροχής διεθνούς προστασίας, ατομικά και για λογαριασμό των ανήλικων τέκνων τους, κατά την καταγραφή των οποίων δήλωσαν ότι αναχώρησαν από την Τουρκία, εξαιτίας των δυσκολιών στην έκδοση άδειας διαμονής και του συνακόλουθου φόβου απέλασής τους. Οι ανωτέρω αιτήσεις τους απορρίφθηκαν με την 735634/7.12.2022 απόφαση του Π.Γ.Α. Λέσβου, ως απαράδεκτες, κατ' άρθρα 89 και 91 του ν. 4939/2022 και διατάχθηκε η επανεισδοχή τους στην Τουρκία. Κατά της απόφασης αυτής, οι αιτούντες άσκησαν την από 20.12.2022 ενδικοφανή προσφυγή με αίτημα παραμονής, η οποία απορρίφθηκε ως απαράδεκτη με την 58403/2023/30.1.2023 απόφαση της 20ης Ανεξάρτητης Επιτροπής Προσφυγών. Ειδικότερα, η Επιτροπή, (...) έκρινε ότι η [Τουρκία] είναι ασφαλής τρίτη χώρα για αυτούς και διέταξε την επανεισδοχή τους σε αυτή. Εξάλλου, κατά την κρίση της Επιτροπής, δεν συντρέχει εν προκειμένω περίπτωση εφαρμογής του άρθρου 91 παρ. 5 του ν. 4939/2022, λόγω ύπαρξης νομικού και πραγματικού κωλύματος που καθιστά την επανεισδοχή των αιτούντων στην Τουρκία ανέφικτη, ενόψει της επικαλούμενης άρνησης των τουρκικών αρχών να δέχονται αιτούντες άσυλο από την Ελλάδα ή της δήλωσης του Υπουργού Μετανάστευσης και Ασύλου περί παύσης της διαδικασίας των επιστροφών στην Τουρκία από τις 15.3.2020, δεδομένου ότι η ανωτέρω στάση της Τουρκίας δεν συνιστά απαγόρευση εισόδου στο έδαφός της ειδικά προς το πρόσωπο των αιτούντων, κατά την έννοια του ανωτέρω άρθρου, αλλά γενικότερη πολιτική της χώρας αυτής ως προς την αντιμετώπιση των προσφυγικών ροών στο έδαφός της. Κατά της τελευταίας αυτής απόφασης, οι αιτούντες άσκησαν την ΑΚ469/2023 αίτηση ακύρωσης, (...). Ήδη, με την κρινόμενη αίτηση, οι αιτούντες ζητούν την αναστολή εκτέλεσης της προσβαλλόμενης απόφασης, προβάλλοντας, μεταξύ άλλων, ότι σε περίπτωση εξαναγκασμένης αναχώρησής τους από την Ελλάδα, θα είναι πρακτικά αδύνατη η επιστροφή τους σε αυτήν, ακόμα και εάν ευδοκιμήσει η ανωτέρω αίτηση ακύρωσης, κατά παράβαση του άρθρου 20 παρ. 1 του Συντάγματος και 6 παρ. 1 της ΕΣΔΑ. Περαιτέρω, ισχυρίζονται ότι η Τουρκία δεν αποτελεί ασφαλή τρίτη χώρα για αυτούς και σε περίπτωση επανεισδοχής τους σε αυτή, θα επαναπροωθηθούν στο Αφγανιστάν, όπου κινδυνεύει η ζωή και σωματική τους ακεραιότητα από τους Ταλιμπάν. Επιπλέον, σε περίπτωση εκτέλεσης της προσβαλλόμενης απόφασης, θα στερηθούν των νομιμοποιητικών εγγράφων παραμονής στην Ελλάδα, δεν θα έχουν πρόσβαση σε ιατροφαρμακευτική περίθαλψη και στην αγορά εργασίας, επιπλέον δε, τα ανήλικα τέκνα τους θα υποχρεωθούν να διακόψουν τη φοίτησή τους στο ελληνικό σχολείο. Σχετικώς δε, επικαλούνται και προσκομίζουν τις από 7.4.2023 βεβαιώσεις φοίτησης των ανήλικων τέκνων τους στην Ε' και Στ' τάξη, αντίστοιχα, του Δημοτικού Σχολείου Αγίου Ιωάννη Ζίτσας.

3. (...), η προσβαλλόμενη απόφαση, ως πράξη αρνητικού περιεχομένου, δεν είναι κατ' αρχήν δεκτική αναστολής εκτέλεσης, διότι τούτο θα ισοδυναμούσε με πλήρη ικανοποίηση από το Δικαστήριο, καθ' υποκατάσταση της Διοίκησης, των κατά τα ανωτέρω απορριφθέντων αιτημάτων διεθνούς προστασίας. Περαιτέρω, όμως, λαμβάνοντας ειδικότερα υπόψη ότι η Ολομέλεια του Συμβουλίου της Επικρατείας, (...), με την 177/2023 απόφασή της διατύπωσε προς το Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης τα ακόλουθα προδικαστικά ερωτήματα: «α) Το άρθρο 38 της οδηγίας 2013/32/ΕΕ, ερμηνευόμενο σε συνδυασμό με το άρθρο 18 του Χάρτη Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, έχει την έννοια ότι αντιτίθεται σε εθνική (κανονιστική) ρύθμιση, με την οποία χαρακτηρίζεται ως γενικώς ασφαλής για ορισμένες κατηγορίες αιτούντων διεθνή προστασία τρίτη χώρα, η οποία έχει μεν αναλάβει την νομική υποχρέωση να επιτρέπει την επανεισδοχή στο έδαφός της των εν λόγω κατηγοριών αιτούντων διεθνή προστασία, προκύπτει, όμως, ότι για μεγάλο χρονικό διάστημα (που στην συγκεκριμένη περίπτωση υπερβαίνει τους είκοσι μήνες) η χώρα αυτή αρνείται την επανεισδοχή και δεν προκύπτει ότι

ερευνήθηκε το ενδεχόμενο να μεταβληθεί η στάση της χώρας στο προσεχές μέλλον; ή β) έχει την έννοια ότι η επανεισδοχή στην τρίτη χώρα δεν αποτελεί σωρευτική προϋπόθεση για την έκδοση της εθνικής (κανονιστικής) πράξης, με την οποία χαρακτηρίζεται τρίτη χώρα ως γενικώς ασφαλής για ορισμένες κατηγορίες αιτούντων διεθνή προστασία, αλλά αποτελεί σωρευτική προϋπόθεση για την έκδοση της ατομικής πράξης, με την οποία απορρίπτεται συγκεκριμένο αίτημα διεθνούς προστασίας ως απαράδεκτο για τον λόγο της "ασφαλούς τρίτης χώρας"; ή γ) έχει την έννοια ότι η επανεισδοχή στην «ασφαλή τρίτη χώρα» πρέπει να εξακριβώνεται μόνον κατά την στιγμή της εκτέλεσης της απόφασης, όταν η απόφαση αυτή περί απορρίψεως του αιτήματος διεθνούς προστασίας βασίζεται στον λόγο της "ασφαλούς τρίτης χώρας";» και συνεκτιμώντας, περαιτέρω, σύμφωνα με το άρθρο 3 παρ. 1 της Διεθνούς Σύμβασης για τα Δικαιώματα του Παιδιού της Νέας Υόρκης [που υπογράφηκε την 26.1.1990 και κυρώθηκε με τον ν. 2101/1992(Α' 192), Σ.τ.Ε. 1636, 756/2002], το βέλτιστο συμφέρον των ανήλικων τέκνων των αιτούντων, ηλικίας 12 και 11 ετών, τα οποία διαβιούν στην Ελλάδα και φοιτούν σε ελληνικό σχολείο, καθώς και το γεγονός ότι η ασκηθείσα αίτηση ακύρωσης δεν παρίσταται προδήλως απαράδεκτη ή αβάσιμη, το Δικαστήριο κρίνει ότι συντρέχει εν προκειμένω νόμιμος λόγος να διαταχθούν, σύμφωνα με το άρθρο 52 παρ. 8 του π.δ. 18/1989 (Α' 8), τα ειδικότερα αναφερόμενα στο διατακτικό μέτρα, μέχρι την έκδοση οριστικής απόφασης επί της ασκηθείσας αίτησης ακύρωσης και να αποδοθεί το καταβληθέν παράβολο στους αιτούντες (άρθρο 36 παρ. 4 του π.δ. 18/1989). (...)

Δέχεται την αίτηση αναστολής.

ΝΔ466/2023

Αρχικό αίτημα – Κατ' ουσίαν εξέταση – Αίτηση αναστολής – Σομαλία – Μόνος άνδρας – Σοβαρή ασθένεια – Διατήρηση της οικογενειακής ενότητας – Δεσμοί με την Ελλάδα – Κίνδυνος βλάβης – Δέχεται την αίτηση

Διοικητικό Πρωτοδικείο Αθηνών
Τμήμα 10ο Μονομελές
Αριθμός Απόφασης: ΝΔ 466/2023
Ημερομηνία δημοσίευσης: 10.08.2023
Δικαστής: Ιωάννης Π.Γεωργακόπουλος
(...)

1. (...), με την κρινόμενη αίτηση, (...) ο αιτών ζητεί, παραδεκτώς, την αναστολή εκτέλεσης της υπ'άρ. πρωτ. 100028/17.2.2023 απόφασης του β' βαθμού της 4ης Ανεξάρτητης Επιτροπής Προσφυγών, με την οποία απορρίφθηκε η από 14.11.2022 προσφυγή του κατά της υπ'άρ. Πρωτ. 602471/12.10.2022 απόφασης του ΑΚΑ Νίκαιας, με την οποία απορρίφθηκε η αίτησή του περί παροχής διεθνούς προστασίας.

2. (...), στην προκειμένη περίπτωση, από τα στοιχεία του φακέλου προκύπτουν τα εξής: Ο αιτών κατέθεσε στο ΠΓΑ Θεσσαλονίκης το με αριθμό 6388/15.2.2021 αίτημα για χορήγηση καθεστώτος διεθνούς προστασίας, (...) απορρίφθηκε σε πρώτο βαθμό το ως άνω αίτημα του αιτούντος ως αβάσιμο. Κατά της απόφασης αυτής κατέθεσε την από 14.11.2022 ενδικοφανή προσφυγή ενώπιον της 4ης Ανεξάρτητης Επιτροπής Προσφυγών. Στις ανωτέρω συνεντεύξεις ο αιτών ισχυρίστηκε, μεταξύ άλλων, τα εξής: είναι άγαμος, ο πατέρας του απεβίωσε, η μητέρα του και ο ένας αδερφός του βρίσκονται στην Ελλάδα ως αιτούντες άσυλο, ενώ δήλωσε ότι ένας αδερφός του και μια αδερφή του ζουν στη Σομαλία και ένας ακόμα αδερφός του αγνοείται. Ο αιτών εγκατέλειψε τη χώρα του, με την μητέρα του και τον αδερφό του, στις 29.9.2019 και μετέβησαν αεροπορικώς στην Τουρκία, από όπου εισήλθαν στην Ελλάδα την 1.3.2020, μέσω νήσου Χίου. (...), ο αιτών ανέφερε ότι πάσχει από διαβήτη, ενώ, όσον αφορά την κατάσταση υγείας της μητέρας του, δήλωσε ότι πάσχει από διαβήτη και πίεση, δε βλέπει από το αριστερό μάτι και έχει αμνησία. Προς επίρρωση των ισχυρισμών αυτών ο αιτών προσκόμισε σχετικά ιατρικά έγγραφα. Σχετικά με τους λόγους που τον οδήγησαν να εγκαταλείψει τη χώρα καταγωγής του ο αιτών δήλωσε ότι έφυγε, καθώς κινδύνευε από τους συγγενείς δύο ατόμων, που σκοτώθηκαν σε αυτοκινητικό δυστύχημα, που προκάλεσε ο πατέρας του, αλλά και από την Al Shabaab. (...). Με την προσβαλλόμενη απόφαση της Επιτροπής η ως άνω προσφυγή του αιτούντος απορρίφθηκε ως προς το σκέλος της υπαγωγής του στο καθεστώς του πρόσφυγα με την αιτιολογία ότι οι ανωτέρω προβληθέντες ισχυρισμοί του αιτούντος κρίθηκαν ως αναξιόπιστοι (...). Ως προς το καθεστώς της επικουρικής προστασίας απορρίφθηκε ομοίως η προσφυγή του αιτούντος, (...). Τέλος, με την προσβαλλόμενη απόφαση επιβλήθηκε σε βάρος του αιτούντος το μέτρο της επιστροφής με οικειοθελή αναχώρηση από τη χώρα εντός προθεσμίας δέκα ημερών από την επίδοση της απόφασης, σύμφωνα με το άρθρο 22 του ν. 3907/2011.

Κατά της προσβαλλόμενης απόφασης ο αιτών άσκησε ενώπιον του Δικαστηρίου τούτου την με αριθμό κατάθεσης ΑΚ491/2023 αίτηση ακύρωσης, η οποία εκκρεμεί προς εκδίκαση, (...). Ήδη, με την κρινόμενη αίτηση, ο αιτών ζητεί την αναστολή εκτέλεσης της ως άνω πράξης έως την δημοσίευση οριστικής απόφασης του Δικαστηρίου επί της εκκρεμούς αίτησης ακύρωσης, προβάλλοντας ότι από την άμεση εκτέλεση της προσβαλλόμενης απόφασης θα υποστεί ανεπανόρθωτη βλάβη, άμεση, επικείμενη και προσωπική. Τούτο, διότι αν επιστρέψει στη χώρα καταγωγής του θα υποστεί εκ νέου ανεξέλεγκτη βία από τους συγγενείς των θυμάτων του τροχαίου δυστυχήματος που προκάλεσε ο πατέρας του ενώ, περαιτέρω, ισχυρίζεται ότι θα υποστεί δίωξη από την ισλαμιστική οργάνωση Al Shabaab και θα τεθεί σε άμεσο κίνδυνο η ζωή και η σωματική του ακεραιότητα. Κατά τους ισχυρισμούς του στη Σομαλία αυτή τη στιγμή επικρατεί αδιακρίτως ασκούμενη βία και επισιτιστική κρίση, ενώ ο ίδιος είναι ιδιαιτέρως ευάλωτος λόγω των προβλημάτων υγείας που αντιμετωπίζει. Επιπρόσθετα, ισχυρίζεται ότι σε περίπτωση επιστροφής του στη Σομαλία, οι δεσμοί του με τα υπόλοιπα μέλη της οικογένειάς του θα διαρρηχθούν, καθώς θα χωριστεί από τη μητέρα του και την ανιψιά του, στις οποίες έχει χορηγηθεί διεθνής προστασία και με τις οποίες μέχρι σήμερα ζει μαζί ως οικογένεια και συνδέονται με στενό συναισθηματικό δεσμό. Έχει δε αναλάβει από κοινού με τον αδερφό του τη φροντίδα της μητέρας του, η οποία έχει σοβαρά προβλήματα υγείας. Για τους λόγους αυτούς ο αιτών ζητεί την επαναχορήγηση του δελτίου αιτήσαντος ασύλου για όσο διάστημα εκκρεμεί η έκδοση απόφασης επί της ασκηθείσας αίτησης ακύρωσης.

3. (...), η απόρριψη του αιτήματος χορηγήσεως διεθνούς προστασίας αποτελεί πράξη αρνητικού περιεχομένου και, ως εκ τούτου, δεν είναι δεκτική αναστολής εκτελέσεως. Ωστόσο, το δικαστήριο σε συμβούλιο ή ο αρμόδιος δικαστής δύναται, σύμφωνα με τη διάταξη της παρ. 8 του άρθρου 52 του π.δ/τος 18/1989, όπως ισχύει, να διατάξει κάθε κατάλληλο για την προστασία του αιτούντος μέτρο. Στην προκειμένη περίπτωση, το Δικαστήριο, λαμβάνοντας υπόψη ότι στη μητέρα του αιτούντος έχει χορηγηθεί καθεστώς επικουρικής προστασίας, η ίδια πάσχει από σοβαρά προβλήματα υγείας και απαιτεί τη φροντίδα των οικογενειακών της προσώπων, ότι ο αδερφός του αιτούντος και η ανιψιά του, βρίσκονται στην Ελλάδα, στη δε ανιψιά του χορηγήθηκε προσφυγικό καθεστώς, προς διατήρηση, συνεπώς, της οικογενειακής ενότητας, κρίνει αναγκαίο να διαταχθεί η Διοίκηση να απόσχει, μέχρι την έκδοση οριστικής αποφάσεως επί της εκκρεμούς αιτήσεως ακυρώσεως, από κάθε ενέργεια στηριζόμενη αποκλειστικώς στην προσβαλλόμενη πράξη, η οποία θα είχε ως αποτέλεσμα την εξαναγκασμένη αναχώρηση του αιτούντος από την Ελλάδα. Περαιτέρω, διατάσσεται η Διοίκηση να μην προχωρήσει στην αφαίρεση του χορηγηθέντος δελτίου αιτήσαντος διεθνής προστασία ή, εάν τυχόν το δελτίο αυτό έχει ήδη αφαιρεθεί, να επιστραφεί και, εάν έχει λήξει, να παραταθεί η ισχύς του, ώστε να αποκατασταθεί πλήρως η πραγματική κατάσταση, στην οποία τελούσε ο αιτών, προ της απορρίψεως, με την προσβαλλόμενη απόφαση, του αιτήματος χορηγήσεως διεθνούς προστασίας (πρβλ. ΣτΕ Ε.Α. 940, 573, 172/2006, 73/2007). (...)

Δέχεται την αίτηση.

ΝΔ502/2023

Αρχικό αίτημα – Διαδικασία παραδεκτού – Αίτηση αναστολής – Σομαλία – Τουρκία ως ασφαλής τρίτη χώρα – Οικογένεια με ανήλικα τέκνα – Διατήρηση της οικογενειακής ενότητας – Βέλτιστο συμφέρον του παιδιού – Βλάβη λόγω παραμονής στην Ελλάδα χωρίς νόμιμα έγγραφα για μεγάλο χρονικό διάστημα – Κίνδυνος βλάβης – Δέχεται την αίτηση

Διοικητικό Πρωτοδικείο Αθηνών
Τμήμα 10ο Μονομελές
Αριθμός Απόφασης: ΝΔ 502/2023
Ημερομηνία δημοσίευσης: 28.09.2023
Δικαστής: Θεοδώρα Σ. Γαβρά
(...)

1. (...), με την κρινόμενη αίτηση, (...), ζητείται η αναστολή εκτέλεσης της υπ' αρ. πρωτ. 48580/25.1.2023 απόφασης της 13ης Ανεξάρτητης Επιτροπής Προσφυγών, υπό μονομελή σύνθεση, με την οποία απορρίφθηκε η από 15.12.2022 ενδικοφανής προσφυγή των αιτούντων και του ανηλικού τέκνου τους (...), κατά δήλωσή τους πολιτών Σομαλίας, κατά της υπ' αρ. πρωτ. 710429/25.11.2022 απόφασης του Περιφερειακού Γραφείου Ασύλου (Π.Γ.Α.) Λέσβου και διατάχθηκε η επιστροφή τους στη Χώρα καταγωγής τους. (...).

2. (...), στην προκείμενη περίπτωση από τα στοιχεία της οικογραφίας προκύπτουν τα εξής: Οι αιτούντες, κατά δήλωσή τους πολίτες Σομαλίας, υπέβαλαν στις 11.11.2022 αίτημα χορήγησης διεθνούς προστασίας ενώπιον του Π.Γ.Α. Λέσβου για τους ίδιους και για το ανήλικο τέκνο τους, (...). Κατόπιν, με την υπ' αρ. πρωτ. 710429/25.11.2022 απόφαση του Π.Γ.Α. Λέσβου, η αίτηση διεθνούς προστασίας των αιτούντων απορρίφθηκε ως απαράδεκτη, σύμφωνα με το άρθρο 89 του ν. 4939/2022, καθώς κρίθηκε ότι οι προϋποθέσεις που τίθενται από τη νομοθεσία, ώστε η Τουρκία να μπορεί να χαρακτηριστεί «Ασφαλής Τρίτη Χώρα» για τους αιτούντες, πληρούνται σωρευτικώς. Με την ίδια απόφαση διατάχθηκε η επιστροφή τους. Κατά της εν λόγω απόφασης οι αιτούντες κατέθεσαν την από 15.12.2022 ενδικοφανή προσφυγή (...). Η προσφυγή συζητήθηκε στις 12.1.2023 ενώπιον της 13ης Ανεξάρτητης Επιτροπής Προσφυγών, υπό μονομελή σύνθεση, (...) και απορρίφθηκε με την προσβαλλόμενη απόφαση. Ειδικότερα, (...) η Επιτροπή αποφάνθηκε ότι η Τουρκία θεωρείται Ασφαλής Τρίτη Χώρα για αυτούς, απορριπτομένων των προβαλλόμενων ισχυρισμών τους περί του αντιθέτου και ότι ορθά και νόμιμα η υπ' αρ. πρωτ. 710429/25.11.2022 απόφαση του Π.Γ.Α. Λέσβου απέρριψε την αίτησή τους περί χορήγησης διεθνούς προστασίας, ως απαράδεκτη. (...).

3. (...), ήδη, με την κρινόμενη αίτηση οι αιτούντες ζητούν την αναστολή εκτέλεσης της προσβαλλόμενης απόφασης έως την δημοσίευση οριστικής απόφασης του Δικαστηρίου επί της εκκρεμούς αίτησης ακύρωσης που άσκησαν κατ' αυτής (ΑΚ419/2023), προβάλλοντας, καταρχάς, ότι η τελευταία είναι σφόδρα πιθανό να ευδοκιμήσει. Ο ως άνω ισχυρισμός πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμος, δεδομένου ότι οι προβαλλόμενοι με την αίτηση ακύρωσης λόγοι δεν βασίζονται σε πάγια νομολογία ή σε νομολογία της Ολομέλειας του Συμβουλίου της Επικρατείας, ενώ, περαιτέρω, απαιτούν ενδελεχή έρευνα του νομικού και πραγματικού μέρους της υπόθεσης (βλ. Ε.Α. ΣτΕ Ολομ. 232-230, 162-160, 25-21/2019, 411-410/2018, 35/2017, Ε.Α. ΣτΕ 197, 80/2020, 38/2019, 54/2017, 24/2016 κ.ά.).

4. (...), περαιτέρω, οι αιτούντες προβάλλουν ότι η άμεση εκτέλεση της προσβαλλόμενης απόφασης θα τους προκαλέσει ανεπανόρθωτη βλάβη, δοθέντος ότι συνεπάγεται την εξώθησή τους σε κατάσταση πλήρους αποκλεισμού και εξαθλίωσης. Ειδικότερα, ισχυρίζονται ότι η Τουρκία για μεγάλο χρονικό διάστημα (που υπερβαίνει τους είκοσι μήνες) αρνείται την επανεισδοχή των αιτούντων διεθνή προστασία και δεν προβλέπεται η αλλαγή της εν λόγω στάσης της στο προσεχές μέλλον, η δε διαμονή τους στην Ελλάδα άνευ νομιμοποιητικών εγγράφων, συνεπεία εκτέλεσης της προσβαλλόμενης, συνεπάγεται την αδυναμία τους να αποκτήσουν πρόσβαση σε εργασία, ασφάλιση, υγειονομική περίθαλψη και εν γένει σε κρατικές παροχές, όπως σε παροχή χρηματικών βοηθημάτων, στέγασης και διατροφής, που χορηγούνται στους αιτούντες άσυλο, με άμεσο επακόλουθο την αποστέρησή τους από κάθε δυνατότητα αξιοπρεπούς διαβίωσης και επιβίωσης, κατά τρόπο αντικείμενο στο άρθρο 3 της Ε.Σ.Δ.Α..

5. (...), η προσβαλλόμενη, ως απορριπτική των ένδικων αιτημάτων των αιτούντων, συνιστά πράξη αρνητικού περιεχομένου, η οποία δεν είναι δεκτική αναστολής εκτέλεσης, διότι τυχόν αναστολή εκτέλεσής της θα ισοδυναμούσε με πλήρη ικανοποίηση από το Δικαστήριο, καθ' υποκατάσταση της Διοίκησης, των παραπάνω απορριφθέντων αιτημάτων (βλ. Ε.Α. Σ.τ.Ε. 95/2018, 169/2016, 174/2015). Περαιτέρω, όμως, συνεκτιμώντας ότι στις 19.3.2023 γεννήθηκε στην Ελλάδα το δεύτερο τέκνο των αιτούντων, για το οποίο εκκρεμεί αίτημα χορήγησης διεθνούς προστασίας, και περαιτέρω την ανάγκη διατήρησης της οικογενειακής ενότητας των αιτούντων και των τέκνων τους και προστασίας του βέλτιστου συμφέροντός τους, το Δικαστήριο κρίνει ότι η άμεση απομάκρυνση των αιτούντων και του τέκνου τους (...) από τη Χώρα, ως συνέπεια της εκτέλεσης της προσβαλλόμενης απόφασης, θα τους προκαλέσει δυσεπανόρθωτη βλάβη, σε περίπτωση ευδοκίμησης της αντίστοιχης αιτήσεως ακυρώσεως. Προς αποτροπή της βλάβης αυτής, το Δικαστήριο κρίνει ότι πρέπει, κατά παραδοχή της κρινόμενης αίτησης, να διαταχθεί η Διοίκηση, μέχρις ότου δημοσιευθεί οριστική απόφαση επί της παραπάνω αίτησης ακυρώσεως, να απέσχει από κάθε ενέργεια που στηρίζεται αποκλειστικά στην προσβαλλόμενη πράξη και συνεπάγεται την εξαναγκασμένη αναχώρηση των αιτούντων και του τέκνου τους (...) από την Ελλάδα (πρβλ. Ε.Α. Σ.τ.Ε. 140/2018, 246/2017, 214/2009, 841, 485/2008 κ.ά.). Περαιτέρω, πρέπει να διαταχθεί η Διοίκηση να αποδώσει στους αιτούντες και στο τέκνο τους (...) δελτία αιτησάντων διεθνή προστασία σε ισχύ (πρβλ. ΣτΕ ΕΑ 1198/2010, 731/2008, 73/2007, 940, 573, 172/2006). (...).

Δέχεται την αίτηση.

Αρχικό αίτημα – Διαδικασία παραδεκτού – Αίτηση αναστολής – Αφγανιστάν – Οικογένεια με ανήλικα τέκνα – Ζητήματα ψυχικής υγείας – Τουρκία ως ασφαλής τρίτη χώρα – Βλάβη λόγω παραμονής στην Ελλάδα χωρίς νόμιμα έγγραφα για μεγάλο χρονικό διάστημα – Φοίτηση σε σχολείο – Βέλτιστο συμφέρον του παιδιού – Κίνδυνος βλάβης – Δέχεται την αίτηση

Διοικητικό Πρωτοδικείο Αθηνών
Τμήμα 21ο Μονομελές
Αριθμός Απόφασης: ΝΔ 589/2023
Ημερομηνία δημοσίευσης: 21.11.2023
Δικαστής: Καλλιόπη Θ. Μαραγκού
(...)

1. (...), με την κρινόμενη αίτηση, (...), ζητείται να ανασταλεί η εκτέλεση της IP/98141/6.9.2023 απόφασης της 4ης Ανεξάρτητης Επιτροπής Προσφυγών (υπό μονομελή σύνθεση), με την οποία απορρίφθηκε η από 12.7.2023 ενδικοφανής προσφυγή των αιτούντων κατά της 308281/14.6.2023 απόφασης του Περιφερειακού Γραφείου Ασύλου (Π.Γ.Α.) Λέσβου. Με την τελευταία είχε απορριφθεί, σε α' βαθμό, η από 28.4.2023 αίτηση, που είχαν υποβάλει οι αιτούντες, ατομικώς και για λογαριασμό των ως άνω ανήλικων τέκνων τους, για χορήγηση διεθνούς προστασίας. (...)

3. (...), στην προκείμενη περίπτωση, από τα στοιχεία του φακέλου της δικογραφίας, προκύπτουν τα ακόλουθα: Οι αιτούντες, πολίτες Αφγανιστάν, υπέβαλαν ενώπιον του Π.Γ.Α. Λέσβου την από 28.4.2023 αίτηση, ζητώντας να υπαχθούν τόσο οι ίδιοι, όσο και τα ανήλικα τέκνα τους, σε καθεστώς διεθνούς προστασίας. (...). Με την 308281/14.6.2023 απόφαση του Π.Γ.Α. Λέσβου, απορρίφθηκε, ως απαράδεκτη, κατ' άρθρο 89 του ν. 4939/2022, η ανωτέρω αίτηση των αιτούντων, καθώς κρίθηκε ότι πληρούνται σωρευτικώς οι προϋποθέσεις του άρθρου 91 του ν. 4939/2022, ώστε η Τουρκία να μπορεί να χαρακτηριστεί «ασφαλής τρίτη χώρα» για αυτούς. Κατά της απόφασης αυτής, οι τελευταίοι άσκησαν, ατομικώς και για λογαριασμό των ανήλικων τέκνων τους, την από 12.7.2023 ενδικοφανή προσφυγή, η οποία απορρίφθηκε, με την προσβαλλόμενη απόφαση, με την ίδια ως άνω αιτιολογία, ενώ διατάχθηκε και η επανεισδοχή απάντων αυτών, στην Τουρκία. Κατά της τελευταίας αυτής απορριπτικής απόφασης, οι αιτούντες, ενεργώντας ατομικώς και για λογαριασμό των ανήλικων τέκνων τους, έχουν ασκήσει, ενώπιον του Δικαστηρίου τούτου, την από 24.10.2023 αίτηση ακύρωσης (ΑΚ 1110/24.10.2023), (...).

4. (...), ήδη, με την κρινόμενη αίτηση, οι αιτούντες ζητούν να ανασταλεί η εκτέλεση της προσβαλλόμενης απόφασης, προβάλλοντας, μεταξύ άλλων, ότι, από την άμεση εκτέλεσή της, θα υποστούν ανεπανόρθωτη βλάβη, δοθέντος ότι η Τουρκία κατά την παρούσα φάση αρνείται την επανεισδοχή αιτούντων άσυλο από την Ελλάδα και, ως εκ τούτου, είναι πολύ πιθανόν οι ίδιοι, με τα ανήλικα τέκνα τους, να παραμείνουν στη Χώρα, για αόριστο χρονικό διάστημα, χωρίς νομιμοποιητικά έγγραφα, σε κατάσταση πλήρους στέρησης στοιχειωδών δικαιωμάτων, κοινωνικού αποκλεισμού και εξαθλίωσης, κατά παράβαση του άρθρου 3 της Ε.Σ.Δ.Α.. Ισχυρίζονται σχετικά ότι, βάσει της προσβαλλόμενης απόφασης, στερούνται πλέον νομιμοποιητικών εγγράφων, με αποτέλεσμα να μην τους επιτρέπεται να μισθώνουν κάποια κατοικία ή να διαμένουν σε κάποια δομή προσωρινής φιλοξενίας, ούτε να εργάζονται νόμιμα. Επιπλέον δε, διακόπηκε η χορήγηση σε αυτούς του οικονομικού βοηθήματος που ελάμβαναν και περιορίστηκε το φαγητό που τους διανέμεται, με συνέπεια να καλύπτουν τις διατροφικές ανάγκες της οικογένειάς τους, χάρη στη βοήθεια μη κερδοσκοπικών οργανώσεων, που τους παρέχουν λίγα βασικά διατροφικά είδη, δύο φορές τον μήνα. Περαιτέρω, υποστηρίζουν ότι δεν έχουν πλέον πρόσβαση σε υπηρεσίες υγειονομικής περίθαλψης και ψυχοκοινωνικής υποστήριξης, ενώ το μικρότερο τέκνο τους, (...), έχει πρόβλημα στην καρδιά και παραπέμφθηκε σε πιο εξειδικευμένες ιατρικές εξετάσεις, το ίδιο δε τέκνο παρουσιάζει συμπεριφορές κοινωνικής απομόνωσης και δυσκολίες συναισθηματικής έκφρασης και αλληλεπίδρασης, σύμφωνα με την από 2.8.2023 έκθεση της ψυχολόγου της Ελεγχόμενης Δομής Φιλοξενίας Αλεξάνδρειας. Επιπροσθέτως, επικαλούμενοι την ίδια ως άνω έκθεση, ισχυρίζονται ότι και οι ίδιοι βρίσκονται σε εύθραυστη ψυχολογική κατάσταση και βιώνουν έντονες ανησυχίες, λόγω της απόρριψης του αιτήματός τους για χορήγηση ασύλου. Τέλος, οι αιτούντες προβάλλουν ότι άπαντα τα οκτώ ανήλικα τέκνα τους φοιτούν σε ελληνικό σχολείο και, σε περίπτωση άμεσης εκτέλεσης της προσβαλλόμενης απόφασης, θα αναγκαστούν να διακόψουν τη φοίτησή τους και να αποκοπούν από την εκπαιδευτική διαδικασία, στην οποία κατόρθωσαν να ενταχθούν καταβάλλοντας πολλή επιμονή και επιμέλεια, και, ως εκ τούτου, θα βιώσουν ματαίωση των προσπαθειών τους και πλήρη απογοήτευση, προκαλώντας ανεπανόρθωτη βλάβη στην εύθραυστη ψυχολογία τους (...).

5. (...), η απόρριψη του αιτήματος χορήγησης διεθνούς προστασίας στους αιτούντες και στα ανήλικα τέκνα τους, ως πράξη αρνητικού περιεχομένου, δεν είναι, καταρχήν, δεκτική αναστολής εκτέλεσης, διότι τυχόν αναστολή θα ισοδυναμούσε με ικανοποίηση του αιτήματός τους, κατ' ανεπίτρεπτη υποκατάσταση του Δικαστηρίου στο έργο της Διοίκησης (πρβλ. ΣτΕ Ε.Α. 95/2018, 169/2016, 180/2015, 243/2013 κ.ά.). Ωστόσο, λαμβάνοντας υπόψη, αφενός μεν, την επιβαρυνόμενη ψυχολογική

κατάσταση των αιτούντων, οι οποίοι βιώνουν έντονο στρες, ως γονείς οκτώ ανήλικων τέκνων, προσωρινώς φιλοξενούμενοι σε ξένη χώρα, αφετέρου δε, το βέλτιστο συμφέρον των εν λόγω τέκνων, που επιβάλλει όπως αυτά συνεχίσουν τη φοίτησή τους στα αντίστοιχα ελληνικά εκπαιδευτικά ιδρύματα, κατά το τρέχον σχολικό έτος, και, συνεκτιμώντας περαιτέρω, την κατάσταση της υγείας του προαναφερόμενου τέκνου (...), που χρήζει περαιτέρω παρακολούθησης από εξειδικευμένο παιδίατρο, το Δικαστήριο πιθανολογεί ότι η άμεση εκτέλεση της προσαλλόμενης απόφασης, συνεπαγόμενη την απομάκρυνση των ανωτέρω, από την Ελλάδα, θα τους επιφέρει βλάβη δυσχερώς επανορθώσιμη, σε περίπτωση ευδοκίμησης της ασκηθείσας αίτησης ακύρωσης. Προς αποτροπή δε της βλάβης αυτής, δοθέντος, άλλωστε, ότι η συναφής αίτηση ακύρωσης δεν παρίσταται προδήλως απαράδεκτη ή αβάσιμη, ενώ πρόκειται να εκδικαστεί στο αμέσως προσεχές χρονικό διάστημα, πρέπει, κατ' εφαρμογή της προεκτεθείσας διάταξης του άρθρου 52 παρ. 8 του π.δ. 18/1989, να διαταχθεί η Διοίκηση α) να απέχει από κάθε ενέργεια στηριζόμενη αποκλειστικώς στην προσαλλόμενη πράξη, η οποία θα είχε ως αποτέλεσμα την εξαναγκασμένη αναχώρηση των αιτούντων μετά των ανήλικων τέκνων τους από τη Χώρα (πρβλ. ΣτΕ ΕΑ 140/2018, 246/2017, 214/2009, 485/2008 κ.ά.) και β) να αποδώσει στους αιτούντες και τα ανήλικα τέκνα τους-σε περίπτωση που αυτά έχει ήδη αφαιρεθεί ή λήξει- δελτία αιτήσαντος/σας διεθνή προστασία σε ισχύ (βλ. ΣτΕ Ε.Α. 1198/2010, 731/2008, 167/2007, 940/2006), μέχρι τη δημοσίευση οριστικής απόφασης επί της εκκρεμούς αίτησης ακύρωσης. (...).

Δέχεται την αίτηση αναστολής.

NΔ629/2023

Αρχικό αίτημα – Κατ' ουσίαν εξέταση – Αίτηση αναστολής – Σομαλία – Ζευγάρι – Έμφυλη βία – (ΑΓΓΟ) Ακρωτηριασμός Γυναικείων Γεννητικών Οργάνων – Σοβαρή ασθένεια – Κίνδυνος διακοπής ιατροφαρμακευτικής περίθαλψης – Δεν υφίσταται οικονομική βλάβη εάν οι αιτούντες δεν παρίστανται στη συζήτηση της αίτησης ακύρωσης – Απορρίπτει την αίτηση

Διοικητικό Πρωτοδικείο Αθηνών
Τμήμα 21ο Μονομελές
Αριθμός Απόφασης: ΝΔ 629/2023
Ημερομηνία δημοσίευσης: 05.12.2023
Δικαστής: Καλλιόπη Θ.Μαραγκού
(...)

1. (...), με την κρινόμενη αίτηση, (...), ζητείται να ανασταλεί η εκτέλεση της 210269/11.4.2023 απόφασης της 6ης Ανεξάρτητης Επιτροπής Προσφυγών (υπό μονομελή σύνθεση), με την οποία απορρίφθηκε η από 1.2.2023 ενδικοφανής προσφυγή των αιτούντων κατά της 697332/21.11.2022 απόφασης του Αυτοτελούς Κλιμακίου Ασύλου (Α.Κ.Α.) Νίκαιας. Με την τελευταία είχε απορριφθεί, σε α' βαθμό, η από 19.4.2021 αίτησή τους για χορήγηση διεθνούς προστασίας. (...).

3. (...), στην προκείμενη περίπτωση, από τα στοιχεία του φακέλου της δικογραφίας, προκύπτουν τα ακόλουθα: Οι αιτούντες, σύζυγοι και πολίτες Σομαλίας, κατά δήλωσή τους, υπέβαλαν ενώπιον του Περιφερειακού Γραφείου Ασύλου (Π.Γ.Α.) Θεσσαλονίκης την από 19.4.2021 αίτηση, ζητώντας να υπαχθούν σε καθεστώς διεθνούς προστασίας. Κατά την καταγραφή δε του εν λόγω αιτήματός τους, δήλωσαν ότι δεν επιθυμούν να επιστρέψουν στη χώρα καταγωγής τους διότι, η ήδη δεύτερη αιτούσα ανήκει σε κυρίαρχη φυλή, ενώ ο σύζυγός της, και ήδη πρώτος αιτών, ανήκει σε μειονοτική φυλή και η οικογένεια αυτής δεν ενέκρινε τον γάμο τους· βασάνισαν τον αιτούντα και απείλησαν να τους δολοφονήσουν (...). Με την 697332/21.11.2022 απόφαση του Α.Κ.Α. Νίκαιας, απορρίφθηκε, ως αβάσιμη, η ανωτέρω αίτηση των αιτούντων (...) και διατάχθηκε η επιστροφή τους. Κατά της ανωτέρω απόφασης, οι αιτούντες άσκησαν την από 1.2.2023 ενδικοφανή προσφυγή, η οποία απορρίφθηκε, ως εκπρόθεσμη, με την προσαλλόμενη απόφαση, ενώ διατάχθηκε και η επιστροφή αυτών στη χώρα τους ή στη χώρα από την οποία προήλθαν. Κατά της τελευταίας αυτής απορριπτικής απόφασης, έχουν ασκήσει, ενώπιον του Δικαστηρίου τούτου, την από 1.8.2023 αίτηση ακύρωσης (ΑΚ 839/1.8.2023), με την οποία προβάλλουν, ως λόγους ακύρωσης: 1) μη νόμιμη επίδοση της απορριπτικής απόφασης α' βαθμού- εμπρόθεσμη ή άσκηση της ενδικοφανούς προσφυγής τους και 2) παραβίαση του δικαιώματος άσκησης αποτελεσματικής προσφυγής, που κατοχυρώνεται στα άρθρα 13 της Ε.Σ.Δ.Α. και 47 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, καθώς και των δικαιωμάτων άμυνας, που κατοχυρώνονται στο άρθρο 47 (2) του ίδιου Χάρτη.

4. (...), ήδη, με την κρινόμενη αίτηση, οι αιτούντες ζητούν να ανασταλεί η εκτέλεση της προσαλλόμενης απόφασης, προβάλλοντας ότι η εξαναγκασμένη απομάκρυνσή τους από την Ελλάδα, θα τους προκαλέσει βλάβη ανεπανόρθωτη,

άλλως δυσχερώς επανορθώσιμη, σε περίπτωση ευδοκίμησης της ασκηθείσας εκ μέρους τους αίτησης ακύρωσης. Καταρχάς, υποστηρίζουν ότι σε περίπτωση άμεσης εκτέλεσης της προσβαλλόμενης πράξης θα επιδεινωθεί η οικονομική τους θέση κατά τη συζήτηση της συναφούς αίτησης ακύρωσης, γεγονός που θα συνιστούσε α) ευθεία παραβίαση του άρθρου 20 παρ. 1 του Συντάγματος (δικαίωμα δικαστικής προστασίας) και του άρθρου 95 του Συντάγματος (δικαίωμα στην άσκηση αίτησης ακύρωσης), β) παραβίαση του άρθρου 6 παρ. 1 της Ε.Σ.Δ.Α. (δικαίωμα σε δίκαιη δίκη) και γ) παραβίαση του άρθρου 2 παρ. 3 εδ. α' του Διεθνούς Συμφώνου για τα Ατομικά και Πολιτικά Δικαιώματα (δικαίωμα πρόσφυγης προσφυγής κατά πράξεων των διοικητικών αρχών). Περαιτέρω δε, επικαλούμενοι νομολογία του Ε.Δ.Δ.Α. (υπόθεση της 5.2.2002, Čonka κατά Βελγίου, αρ. προσφυγής 51564/99), ισχυρίζονται ότι, κατά την έννοια του άρθρου 13 της Ε.Σ.Δ.Α., για την αποτελεσματική εξέταση των αιτημάτων διεθνούς προστασίας, είναι επιτακτική η πρόβλεψη ένδικου μέσου, με ανασταλτικό αποτέλεσμα, κατά των αποφάσεων που συνεπάγονται την απομάκρυνση των αιτούντων, εξαιτίας του μη αναστρέψιμου της βλάβης, που μπορεί να προσκληθεί στην περίπτωση της άμεσης εκτέλεσης των αποφάσεων αυτών (π.χ. δυσχέρεια στην επικοινωνία των αιτούντων με τον Έλληνα δικηγόρο τους, στη συγκέντρωση αποδείξεων προς υποστήριξη των εννόμων συμφερόντων τους κ.λπ.). Εξάλλου, οι αιτούντες προβάλλουν ότι, δοθέντος ότι αμφότεροι αντιμετωπίζουν χρόνια προβλήματα υγείας, ο μεν πρώτος γαστρεντερολογικής φύσης, που χρήζει τακτικής παρακολούθησης, η δε δεύτερη γυναικολογικής φύσης, οφειλόμενο στον ακρωτηριασμό των γεννητικών της οργάνων, τυχόν άμεση εκτέλεση της προσβαλλόμενης απόφασης θα είχε ως αποτέλεσμα να αποστερηθούν της ήδη παρεχόμενης ιατροφαρμακευτικής περιθαλψής, με επακόλουθη συνέπεια την επιδείνωση της υγείας τους. Προς απόδειξη δε των ως άνω ισχυρισμών τους, επικαλούνται και προσκομίζουν, μεταξύ άλλων, αντίγραφο της από 8.3.2023 βεβαίωσης της μαιευτήρα- γυναικόλογου Γλυκερίας Καρατάσιου, της Ελληνικής Αντιπροσωπείας «Γιατροί του Κόσμου», με την οποία βεβαιώνεται ότι, από την κλινική εξέταση της αιτούσας, προέκυψε ότι αυτή έχει υποβληθεί στο παρελθόν σε κλειτοριδεκτομή.

5. (...) από τους ισχυρισμούς των αιτούντων, κατά τη διοικητική διαδικασία εξέτασης της ένδικης αίτησής τους, περί χορήγησης διεθνούς προστασίας, οι οποίοι, άλλωστε, δεν εξειδικεύονται περαιτέρω με την κρινόμενη αίτηση, ούτε ενισχύονται από οιαδήποτε αποδεικτικά στοιχεία, σε συνδυασμό με τις επικαλούμενες από τη Διοίκηση διεθνείς πηγές για την τρέχουσα επικρατούσα κατάσταση στη Σομαλία, δεν πιθανολογείται ανεπανόρθωτη ή δυσχερώς επανορθώσιμη βλάβη αυτών, σε περίπτωση επιστροφής τους στη χώρα καταγωγής τους, λόγω διακινδύνευσης της ζωής τους. Ειδικότερα, δεν προκύπτει ότι οι αιτούντες κινδυνεύουν, σε περίπτωση επιστροφής τους στη Σομαλία, να υποβληθούν σε βασανιστήρια ή σε άλλη απάνθρωπη ή εξευτελιστική μεταχείριση ή ποινή κατά παράβαση του άρθρου 3 της Ευρωπαϊκής Σύμβασης για την προάσπιση των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και των Θεμελιωδών Ελευθεριών (Ε.Σ.Δ.Α.). Συνεπώς, δε συντρέχει περίπτωση αναστολής για τον λόγο αυτόν και είναι, ως εκ τούτου, απορριπτέα και τα προβαλλόμενα ότι την αναστολή επιβάλλει το άρθρο 13 της Ε.Σ.Δ.Α. περί «αποτελεσματικής προσφυγής». Και τούτο διότι δεν επιβάλλεται από τη διάταξη αυτή η αναστολή της εκτέλεσης μέτρων απομάκρυνσης αλλοδαπού, εάν εξεταστεί και διαπιστωθεί από όργανο που παρέχει τις κατά το ίδιο άρθρο 13 εγγυήσεις ανεξαρτησίας και αμεροληψίας, όπως είναι το παρόν Συμβούλιο του Δικαστηρίου, ότι δε συντρέχει περίπτωση παράβασης του άρθρου 3 της Ε.Σ.Δ.Α. (πρβλ. ΣτΕ Ε.Α. 334/2009, ΣτΕ Ε.Α. 143/2007 και αποφάσεις Ε.Δ.Δ.Α. 11.7.2000, Jabari κατά Τουρκίας, αριθμός προσφυγής 40035/98, 11.1.2007, Salah Sheekh κατά Ολλανδίας, 1948/04, 11.12.2008, Muminov κατά Ρωσίας, 42502/06). Σε κάθε δε περίπτωση, το ανωτέρω άρθρο 13 της Ε.Σ.Δ.Α. δεν επιβάλλει όπως τα συμβαλλόμενα κράτη παρέχουν σε αιτούντα άσυλο την πρόσβαση σε ένδικο βοήθημα με αυτόματο ανασταλτικό αποτέλεσμα, όπως εσφαλμένως υπολαμβάνουν εν προκειμένω οι αιτούντες, καθώς και τέτοιο θα οδηγούσε σε καταστρατήγηση των σχετικών περί χορήγησης διεθνούς προστασίας διατάξεων (βλ. σκ. 71 απόφαση Ε.Δ.Δ.Α. 5.2.2002, Čonka κατά Βελγίου, αριθμός προσφυγής 51564/99). Για τους ίδιους δε λόγους, απορριπτέα παρίστανται και τα ανωτέρω προβαλλόμενα περί οικονομικής βλάβης των αιτούντων, κατά τη συζήτηση της συναφούς αίτησης ακύρωσης, στην οποία, άλλωστε, μπορούν να εκπροσωπηθούν επαρκώς από τον πληρεξούσιο δικηγόρο τους. Τέλος, οι αιτούντες, πέραν της προαναφερόμενης ιατρικής βεβαίωσης - στην οποία, πάντως, δεν αναφέρεται κάποιο επίκαιρο σοβαρό γυναικολογικό πρόβλημα της αιτούσας, σχετιζόμενο με τον, σε παρελθόντα χρόνο, ακρωτηριασμό των γεννητικών οργάνων αυτής-, δεν προσκομίζουν οιαδήποτε ιατρικά έγγραφα, που να αποδεικνύουν τα προβλήματα υγείας, που αυτοί επικαλούνται, απορριπτομένου, ως αναπόδεικτου, του σχετικού ισχυρισμού τους. Κατόπιν όλων των ανωτέρω, δε συντρέχει νόμιμος λόγος εφαρμογής της προεκτεθείσας διάταξης της παρ. 8 του άρθρου 52 του π.δ. 18/1989, δοθέντος ότι η προσβαλλόμενη πράξη, ως πράξη αρνητικού περιεχομένου, δεν είναι δεκτική αναστολής εκτέλεσης (πρβλ. ΣτΕ Ε.Α. 105/2022, 183/2021, 279/2020, 62/2018, 180/2015 κ.ά.). (...).

Απορρίπτει την αίτηση αναστολής.(...).

Αρχικό αίτημα – Διαδικασία παραδεκτού – Αίτηση αναστολής – Συρία κουργικής καταγωγής – Μόνη γυναίκα – Τουρκία ως ασφαλής χώρα – Κίνδυνος βλάβης – Δέχεται την αίτηση

Διοικητικό Πρωτοδικείο Αθηνών
Τμήμα 23ο Μονομελές
Αριθμός Απόφασης: ΝΔ 2/2024
Ημερομηνία Δημοσίευσης: 10.01.2024
Δικαστής: Αναστασία Ν.Κολιοπούλου
(...)

1. (...), με την κρινόμενη αίτηση, (...), ζητείται, παραδεκτώς, η αναστολή εκτέλεσης της 39059/31-7-2023 απόφασης Β' βαθμού της 1ης Ανεξάρτητης Επιτροπής Προσφυγών (υπό Μονομελή Σύνθεση) της Αρχής Προσφυγών της Γενικής Γραμματείας Μεταναστευτικής Πολιτικής, με την οποία: α) απορρίφθηκε, ως αβάσιμη, η από 26-4-2023 ενδικοφανής προσφυγή της αιτούσας, κατά δήλωσή της πολίτη Συρίας, κατά της 161298/18-3-2023 απόφασης του Περιφερειακού Γραφείου Ασύλου Λέσβου, β) απορρίφθηκε, ως απαράδεκτη, κατ' άρθρο 89 του ν. 4636/2019 η σχετικά υποβληθείσα αίτησή της για παροχή διεθνούς προστασίας και γ) διατάχθηκε η επανεισδοχή της στην Τουρκία, χωρίς να χορηγηθεί σε αυτήν προθεσμία οικειοθελούς αναχώρησης. (...).

2. (...), από τα στοιχεία της δικογραφίας προκύπτουν τα εξής: Η αιτούσα υπέβαλε στις 13-2-2023 αίτηση για παροχή διεθνούς προστασίας ενώπιον του Περιφερειακού Γραφείου Ασύλου Λέσβου. Κατά την καταγραφή της δήλωσε ότι γεννήθηκε στις 12-1-1994, είναι υπήκοος Συρίας, κουργικής καταγωγής, ότι δεν μπορεί να γυρίσει στη χώρα της «για λόγους ασφαλείας, λόγω του πολέμου δεν νιώθει ασφαλής στη χώρα της και δεν έχει πρόσβαση στην εκπαίδευση και εργασία» και ότι έφυγε από την Τουρκία λόγω «έλλειψης ασύλου και για λόγους διάκρισης». Με την 161298/18-3-2023 απόφαση του Περιφερειακού Γραφείου Ασύλου Λέσβου, η εν λόγω αίτηση απορρίφθηκε, ως απαράδεκτη, σύμφωνα με το άρθρο 89 του ν. 4939/2022, επειδή διαπιστώθηκε ότι πληρούνται οι προϋποθέσεις που τίθενται από τη νομοθεσία ώστε η Τουρκία να μπορεί να χαρακτηριστεί «ασφαλής τρίτη χώρα» για την αιτούσα, σύμφωνα με το άρθρο 91 του ν. 4939/2022. Κατ' αυτής, η αιτούσα άσκησε την 234682/26-4-2023 ενδικοφανή προσφυγή, η οποία απορρίφθηκε με την ήδη προσβαλλόμενη απόφαση 1ης Ανεξάρτητης Επιτροπής Προσφυγών. (...).

3. (...) Ήδη, με την κρινόμενη αίτηση, η αιτούσα ζητεί την αναστολή εκτέλεσης της ως άνω πράξης έως τη δημοσίευση οριστικής απόφασης του Δικαστηρίου επί της εκκρεμούς αίτησης ακύρωσης, προβάλλοντας ότι η άμεση εκτέλεση της ανωτέρω απόφασης και η συνεπεία αυτής επανεισδοχή της στην Τουρκία θα της επιφέρει ανεπανόρθωτη βλάβη, σε περίπτωση ευδοκίμησης της ασκηθείσας αίτησης ακύρωσης, καθώς θα θέσει σε κίνδυνο τη ζωή της, για τους λόγους που επικαλέστηκε με την ως άνω αίτησή της για παροχή σε αυτήν διεθνούς προστασίας. Επιπλέον, ισχυρίζεται ότι ήδη από τον Μάρτιο του 2020 η Τουρκία δεν δέχεται επιστροφή μεταναστών/προσφύγων που εισήλθαν παράτυπα από το έδαφός της στην Ελλάδα, με αποτέλεσμα να είναι αντικειμενικά ανέφικτη η επανεισδοχή της στην Τουρκία.

4.(...), η προσβαλλόμενη απόφαση, με την οποία απορρίφθηκε το αίτημα της αιτούσας για τη χορήγηση σε αυτήν διεθνούς προστασίας, ως πράξη αρνητικού περιεχομένου, δεν είναι δεκτική αναστολής εκτέλεσης, γιατί η αναστολή αυτή θα ισοδυναμούσε πράγματι με την ικανοποίηση από το Δικαστήριο, καθ' υποκατάσταση της Διοίκησης, του απορριφθέντος με την εν λόγω απόφαση αιτήματος (πρβλ. Ε.Α. Σ.τ.Ε. 62/2018, 197/2016, 180/2015, 243/2013, 529/2010 κ.ά.). Προς αποτροπή, επομένως, της βλάβης αυτής και δοθέντος αφενός ότι δεν προκύπτει από τα στοιχεία του φακέλου, ούτε η Διοίκηση επικαλείται, με τη σχετική έκθεση απόψεών της, τη συνδρομή λόγων δημοσίου συμφέροντος, οι οποίοι, σταθμιζόμενοι προς την ανωτέρω βλάβη, θα κώλυαν την αποδοχή της κρινόμενης αίτησης (πρβλ. Ε.Α. Σ.τ.Ε. 62/2018, 637/2011, 964/2010), αφετέρου ότι η ως άνω αίτηση ακύρωσης δεν παρίσταται προδήλως απαράδεκτη ή αβάσιμη, πρέπει, εν προκειμένω, να διαταχθεί, κατά την κρίση του Δικαστηρίου, ως κατάλληλο μέτρο, κατ' άρθρο 52 παρ. 8 του π.δ. 18/1989, όπως ισχύει, η αποχή της Διοίκησης, μέχρι τη δημοσίευση οριστικής απόφασης επί της παραπάνω εκκρεμούς αίτησης ακύρωσης, από κάθε ενέργεια, η οποία θα ερείδεται αποκλειστικά στην προσβαλλόμενη απόφαση και θα είχε ως αποτέλεσμα την εξαναγκασμένη αναχώρηση της αιτούσας από το ελληνικό έδαφος και την επανεισδοχή της στην Τουρκία. Περαιτέρω, πρέπει να διαταχθεί η Διοίκηση να επαναχορηγήσει στην αιτούσα δελτίο αιτήσαντος διεθνή προστασία (στην περίπτωση που της έχει αφαιρεθεί), ώστε να αποκατασταθεί η πραγματική κατάσταση, στην οποία αυτή τελούσε προ της απόρριψης, με την προσβαλλόμενη απόφαση, του αιτήματος χορήγησης διεθνούς προστασίας (πρβλ. Σ.τ.Ε. Ε.Α. 1198/2010, 731/2008, 73/2007, 172/2006). (...)

Δέχεται την αίτηση.

Αρχικό αίτημα – Κατ’ ουσίαν εξέταση – Αίτηση αναστολής – Αφγανιστάν – Μόνος άνδρας – Βλάβη λόγω παραμονής στην Ελλάδα χωρίς νόμιμα έγγραφα για μεγάλο χρονικό διάστημα – Δεσμοί με την Ελλάδα – Δέχεται την αίτηση

Διοικητικό Πρωτοδικείο Θεσσαλονίκης
Τμήμα Β' Μονομελές
Αριθμός Απόφασης: ΝΔ 35/2024
Ημερομηνία Δημοσίευσης: 19.01.2024
Δικαστής: Στυλιανός Ι. Παπαδόπουλος
(...)

2. (...), με την αίτηση αυτή επιδιώκεται η αναστολή εκτέλεσης της 87019/31.8.2023 απόφασης της 5ης Ανεξάρτητης Επιτροπής Προσφυγών του Υπουργείου Μετανάστευσης και Ασύλου, υπό τριμελή σύνθεση, με την οποία απορρίφθηκε ως αβάσιμη προσφυγή του αιτούντος κατά της 189198/31.3.2023 απόφασης του Περιφερειακού Γραφείου Ασύλου (ΠΓΑ) Θεσσαλονίκης.

4. (...), στην προκείμενη περίπτωση από τα στοιχεία του διοικητικού φακέλου προκύπτουν τα εξής: Ο αιτών, γεννηθείς στις 22.10.1996, υπήκοος Αφγανιστάν, κατέθεσε στις 21.1.2020 αίτηση χορήγησης διεθνούς προστασίας στο Περιφερειακό Γραφείο Ασύλου Λέσβου, (...). Ως προς τις θρησκευτικές του πεποιθήσεις δήλωσε Σιίτης Μουσουλμάνος και ως προς την εθνική του καταγωγή δήλωσε ότι ανήκει στην εθνική ομάδα Χαζαρά (Hazara). (...). Περαιτέρω, δήλωσε ότι δεν επιθυμεί να επιστρέψει στη χώρα του για τρεις λόγους: α) επειδή ο ίδιος προσωπικά δεν έχει ζήσει στο Αφγανιστάν, β) επειδή είναι Σιίτης Χαζάρα και γ) επειδή κινδυνεύει η ζωή του με βάση την κατάσταση ασφαλείας. Σχετικά δε με τις δυσκολίες που θα αντιμετώπιζε σήμερα σε περίπτωση επιστροφής του στο Αφγανιστάν, κατέθεσε, μεταξύ άλλων, ότι όλοι οι Χαζαρά Σιίτες κινδυνεύουν σήμερα στο Αφγανιστάν, εξαιτίας της κατάστασης ασφαλείας, από τους Ταλιμπάν και ότι φοβάται πως θα τον αποκεφαλίσουν λόγω της θρησκείας του, ενώ, ακολούθως, δήλωσε ότι στο Αφγανιστάν κινδυνεύει η ζωή του, διότι πολέμησε, κατά το χρονικό διάστημα από το έτος 2015 έως το έτος 2018, με το σώμα των Fatemiyoun στη Συρία (...). Το αίτημα του αιτούντος για χορήγηση καθεστώτος διεθνούς προστασίας απορρίφθηκε ως αβάσιμο με την 98/31.3.2023 απόφαση του ΠΓΑ Θεσσαλονίκης, με την οποία διατάχθηκε, περαιτέρω, η επιστροφή του στη χώρα καταγωγής του. Κατά της απόφασης αυτής ο αιτών άσκησε την από 18.5.2023 ενδικοφανή προσφυγή, η οποία απορρίφθηκε με την 87019/31.8.2023 απόφαση της 5ης Ανεξάρτητης Επιτροπής Προσφυγών του Υπουργείου Μετανάστευσης και Ασύλου, υπό τριμελή σύνθεση. Ειδικότερα, με την τελευταία απόφαση οι παραπάνω πραγματικοί ισχυρισμοί του αιτούντος έγιναν αποδεκτοί ως αξιόπιστοι και πιθανολογήθηκε εύλογα πως σε περίπτωση επιστροφής του στη χώρα καταγωγής του θα υποστεί δίωξη λόγω της φυλής (Χαζαρά), της θρησκείας του (Σιίτης) και αποδιδόμενων πολιτικών πεποιθήσεων (ως μέλος των Fatemayoun οι οποίοι αποκαλούνται σεχταριστές και συνεργάτες του Ιράν), από τους Ταλιμπάν ή/και άλλες ένοπλες ομάδες όπως που δραστηριοποιούνται στην περιοχή και, επομένως, δικαιούται κατ' αρχήν να αναγνωρισθεί ως πρόσφυγας. Πλην, όμως, κρίθηκε ότι συνέτρεχε, σύμφωνα με το άρθρο 11 παρ. 2 περ. α' του ν. 4939/2022 (ΦΕΚ Α' 111), στο πρόσωπο του λόγος αποκλεισμού από το προσφυγικό καθεστώς, καθόσον είχε τελέσει έγκλημα πολέμου και, συγκεκριμένα, είχε χρησιμοποιήσει και είχε υπό τις προσωπικές του διαταγές και έλεγχο παιδιά ηλικίας κάτω των 18 ετών, αλλά και κάτω των 15 ετών, κατά το χρονικό διάστημα (έτη 2017 έως 2019), που διατέλεσε αρχιλοχίας στην Συρία στα πλαίσια ένοπλης σύρραξης. Περαιτέρω, κρίθηκε ότι ο αιτών συγκεντρώνει τις προϋποθέσεις δικαιούχου επικουρικής προστασίας, διότι σε περίπτωση επιστροφής στη χώρα καταγωγής του (Αφγανιστάν) κινδυνεύει να καταδικαστεί σε θανατική ποινή, αλλά και να εκτελεστεί από το καθεστώς των Ταλιμπάν, πλην, όμως, πάλι συνέτρεχε, σύμφωνα με το άρθρο 16 παρ. 1 περ. α' του ν. 4939/2022, ο ίδιος ως άνω λόγος αποκλεισμού. Όσον, όμως, αφορά την επιστροφή του στη χώρα καταγωγής του (Αφγανιστάν) έγινε δεκτό ότι αυτή, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 100 παρ. 10 του ν. 4939/2022 και 24 παρ. 1 περ. α' του ν. 3907/2011 (ΦΕΚ Α' 7), όπως ισχύουν, αντιβαίνει προς την αρχή της απαγόρευσης επαναπροώθησης, διότι σε περίπτωση επιστροφής κινδυνεύει να καταδικαστεί σε θανατική ποινή, αλλά και να εκτελεστεί, ενώ στο άρθρο 3 της ΕΣΔΑ δεν προβλέπονται λόγοι αποκλεισμού αντίστοιχοι με αυτούς που προβλέπονται για τη χορήγηση διεθνούς προστασίας. Ενόψει τούτων, αναβλήθηκε υποχρεωτικά η απομάκρυνση του και δεν εκδόθηκε απόφαση επιστροφής στη χώρα καταγωγής του.

5. (...), με την κρινόμενη αίτηση προβάλλεται ότι σε εκτέλεση της προσβαλλόμενης απόφασης αφαιρέθηκε από τον αιτούντα το δελτίο αιτήσαντος διεθνή προστασία, χωρίς παράλληλα να διαταχθεί η επιστροφή στη χώρα καταγωγής, με αποτέλεσμα να μη διαθέτει οποιοδήποτε νομιμοποιητικό έγγραφο στη χώρα και να μην μπορεί να εργαστεί νόμιμα, να μισθώσει κατοικία, να ασφαλιστεί και να έχει πρόσβαση σε υγειονομική περίθαλψη. Για τους λόγους δε αυτούς, όπως ισχυρίζεται ο αιτών, του είναι πρακτικά αδύνατο να επιβιώσει, να βιοποριστεί, να ζήσει με αξιοπρέπεια, να επιδιώξει την ένταξη του στην ελληνική κοινωνία και να οργανώσει με οποιοδήποτε τρόπο τη ζωή του στη χώρα, ενώ σε κάθε περίπτωση

που υποβάλλεται σε αστυνομικό έλεγχο στο δρόμο καταλήγει στα κρατητήρια αλλοδαπών, όπου παραμένει επί ώρες μέχρις ότου γίνει εξακρίβωση της ταυτότητάς του και αφεθεί ελεύθερος. Ενόψει τούτων, ζητείται με την υπό κρίση αίτηση η λήψη από το Δικαστήριο κάθε πρόσφορου μέτρου, που θα του επιτρέψει να συνεχίσει να κατέχει νομιμοποιητικά έγγραφα και πρόσβαση σε βασικά δικαιώματα και υπηρεσίες και, ειδικότερα να του επαναχορηγηθεί το δελτίο αιτούντος διεθνή προστασία, μέχρι να δημοσιευθεί οριστική απόφαση επί της με αριθμό κατάθεσης ΑΚΥ452/11.12.2023 αίτησης ακύρωσης που έχει ασκήσει κατά της προσβαλλόμενης απόφασης και η εκδίκαση της οποίας εκκρεμεί. Εξάλλου, με την τελευταία αίτηση ακύρωσης ο αιτών προβάλλει ότι παρανόμως κρίθηκε πως τέλεσε το έγκλημα πολέμου της χρησιμοποίησης ανήλικων παιδιών σε ένοπλες επιχειρήσεις στη Συρία τα έτη 2017 έως 2019.

6. (...), σύμφωνα με τη διάταξη της παρ. 8 του άρθρου 52 του π.δ. 18/1989 όπως ισχύει, ο αρμόδιος δικαστής δύναται να διατάξει κάθε κατάλληλο για την προστασία του αιτούντος μέτρο. Ενόψει αυτού και λαμβάνοντας υπόψη: α) ότι δεν έχει εκδοθεί απόφαση επιστροφής του αιτούντος στη χώρα καταγωγής του, διότι αυτή θα αντέβαινε προς την αρχή της απαγόρευσης επαναπροώθησης, β) ότι, επομένως, αυτός δεν μπορεί να απομακρυνθεί από τη χώρα, γ) ότι η στέρηση του αιτούντος από την πρόσβαση στην αγορά εργασίας, στην ασφάλιση και στην υγειονομική περίθαλψη λόγω έλλειψης νομιμοποιητικών εγγράφων διαμονής του στη χώρα θα προκαλέσει σε αυτόν ανεπανόρθωτη βλάβη και δ) ότι οι προβαλλόμενοι με την αίτηση ακύρωσης λόγοι δεν παρίστανται προδήλως αβάσιμοι, το Δικαστήριο κρίνει ότι πρέπει να διατάξει τη Διοίκηση να επαναχορηγήσει στον αιτούντα, μέχρι την έκδοση οριστικής απόφασης επί της ΑΚΥ452/11.12.2023 αίτησης ακύρωσης, το δελτίο αιτήσαντος διεθνή προστασία, το οποίο συνιστά αναγκαίο έγγραφο για την άσκηση νομίμων δικαιωμάτων του και τη διασφάλιση ενός ελάχιστου έστω επιπέδου αξιοπρεπούς διαβίωσης του. (...)

Δέχεται την αίτηση.

ΝΔ37/2024

Αρχικό αίτημα – Κατ’ ουσίαν εξέταση – Αίτηση αναστολής – Σιέρα Λεόνε – Ζευγάρι – Ζητήματα ψυχικής υγείας – Κίνδυνος διακοπής ιατροφαρμακευτικής περίθαλψης – Κίνδυνος βλάβης – Δέχεται την αίτηση

Διοικητικό Πρωτοδικείο Αθηνών
Τμήμα 23ο Μονομελές
Αριθμός Απόφασης: ΝΔ 37/2024
Ημερομηνία Δημοσίευσης: 24.01.2024
Δικαστής: Σωτηρία-Σπυριδούλα Γ. Κατσίκια
(...)

1. (...), με την κρινόμενη αίτηση, (...), ζητείται παραδεκτώς να ανασταλεί η εκτέλεση της με αριθμό πρωτοκόλλου ΙΡ/52641/9.8.2023 απόφασης Β' βαθμού της 21ης Ανεξάρτητης Επιτροπής Προσφυγών, σε Τριμελή Σύνοψη, με την οποία απορρίφθηκε ως αβάσιμη ενδικοφανής προσφυγή που άσκησαν οι αιτούντες, πολίτες της Σιέρα Λεόνε, κατά της με αριθμό πρωτοκόλλου 237274/26.4.2023 απόφασης του Περιφερειακού Γραφείου Ασύλου (Π.Γ.Α.) Λέσβου, με την οποία είχε απορριφθεί αίτησή τους για την αναγνώρισή τους ως δικαιούχων διεθνούς ή επικουρικής προστασίας. Με την προσβαλλόμενη απόφαση διατάχθηκε, επιπλέον, η επιστροφή τους στη χώρα καταγωγής τους με οικειοθελή αναχώρηση από την ελληνική επικράτεια μέσα σε προθεσμία 20 ημερών από την επίδοση σε αυτούς της εν λόγω απόφασης. (...).

2. (...), στην προκείμενη περίπτωση, από τα στοιχεία της δικογραφίας προκύπτουν τα εξής: Οι αιτούντες εμφανίστηκαν ενώπιον της Υπηρεσίας Υποδοχής και Ταυτοποίησης Λέσβου και υπέβαλαν την από 27.3.2023 αίτηση για παροχή διεθνούς προστασίας, δηλώνοντας ότι εγκατέλειψαν τη χώρα καταγωγής τους και δεν επιθυμούσαν να επιστρέψουν σε αυτή για λόγους ασφαλείας. Η αίτησή τους απορρίφθηκε με τη με αριθμό πρωτοκόλλου 237274/26.4.2023 απόφαση του Π.Γ.Α. Λέσβου, ως αβάσιμη, (...). Κατά της ως άνω απόφασης οι αιτούντες άσκησαν τη με αριθμό πρωτοκόλλου 325520/22.6.2023 ενδικοφανή προσφυγή, η οποία απορρίφθηκε με την προσβαλλόμενη απόφαση ως αβάσιμη. Ειδικότερα, η Επιτροπή αποφάνθηκε ότι δεν πείστηκε ως προς την αλήθεια των ισχυρισμών που προέβαλαν οι αιτούντες αναφορικά με τους λόγους για τους οποίους εγκατέλειψαν τη Σιέρα Λεόνε, και συγκεκριμένα δεν πείστηκε ως προς τον κίνδυνο για τη ζωή και τη σωματική ακεραιότητα της δεύτερης από αυτούς λόγω της άρνησής της να πάρει τη θέση της μητέρας της στη μυστική οργάνωση Bondo και ως προς τον κίνδυνο για τη ζωή και των δύο επειδή αναζητούνται από τις κοινότητες Bondo και Poro και από την αστυνομία. (...).

3. (...), με την κρινόμενη αίτηση οι αιτούντες ζητούν να ανασταλεί η εκτέλεση της ανωτέρω απόφασης, προβάλλοντας ότι τυχόν επιστροφή τους στη Σιέρρα Λεόνε, συνεπεία της άμεσης εκτέλεσης αυτής, θα τους επιφέρει ανεπανόρθωτη βλάβη, σε περίπτωση ευδοκίμησης της σχετικής αίτησης ακύρωσης. Τούτο διότι, θα τεθεί σε κίνδυνο η υγεία τους, καθώς δεν θα έχουν πλέον πρόσβαση σε ιατροφαρμακευτική περίθαλψη και, συνεπώς, θα διακοπεί η χορήγηση σε αυτούς των φαρμάκων που απαιτούνται για την αντιμετώπιση των προβλημάτων υγείας που παρουσιάζουν. Για την απόδειξη των ισχυρισμών τους προσκομίζουν, μεταξύ άλλων, τα εξής έγγραφα: α) την από 13.9.2023 βεβαίωση διαμονής του Διοικητή της Ελεγχόμενης Δομής Προσωρινής Φιλοξενίας Αιτούντων Άσυλο Ριτσώνας, (...), β) την από 19.6.2023 ιατρική βεβαίωση-γνωμάτευση της Μαιευτικής-Γυναικολογικής Κλινικής του Γενικού Νοσοκομείου Λάρισας, με την οποία βεβαιώνεται ότι η δεύτερη από τους αιτούντες υποβλήθηκε στις 16.6.2023 σε χειρουργική επέμβαση «σύλληψη και αφαίρεση της δεξιάς ωοθήκης -εντός της οποίας εντοπίστηκε κύηση- και της δεξιάς σάλπιγγας», γ) την από 31.7.2023 Ψυχολογική Εκτίμηση της Ψυχολόγου της Δομής Κουτσόχερου Λάρισας, (...), σύμφωνα με την οποία η δεύτερη από τους αιτούντες «λαμβάνει υπηρεσίες ψυχολογικής υποστήριξης από την άφιξή της στη Δομή, καθότι εμφανίζει συμπτώματα συμβατά με μικτή αγχώδη και καταθλιπτική διαταραχή. Επίσης, είναι επιζησασα σεξουαλικής κακοποίησης στις φυλακές της Τουρκίας, όπου κρατήθηκε μαζί με την 6 μηνών κόρη της, η οποία απεβίωσε στις φυλακές μετά από ίωση. (...) Εκτός αυτού, κατά τη διάρκεια της διαμονής της στη Δομή Κουτσόχερου επιδεινώθηκε η ψυχολογική της κατάσταση καθότι προκλήθηκε έκτοπη κύηση. Έχει παραπεμφθεί και παρακολουθείται από την Ψυχιατρική Κλινική του Πανεπιστημιακού Νοσοκομείου Λάρισας και λαμβάνει φαρμακευτική αγωγή από τις 7.7.2023, σε συνδυασμό με ψυχολογική παρακολούθηση. ...», δ) την από 3.8.2023 ιατρική βεβαίωση του ιατρού επιμελητή της Ψυχιατρικής Κλινικής του Πανεπιστημιακού Νοσοκομείου Λάρισας, με την οποία βεβαιώνεται ότι η δεύτερη από τους αιτούντες πάσχει από μετατραυματική αγχώδη διαταραχή και βρίσκεται υπό συνεχή φαρμακευτική αγωγή και τακτική ιατρική παρακολούθηση, ε) την από 24.5.2023 φόρμα παραπομπής-διακομιδής του πρώτου από τους αιτούντες για εξετάσεις και ορθοπεδική εκτίμηση, λόγω αναφερόμενου άλγους στο γόνατο και τις ωμοπλάτες από έτους μετά από ξυλοδαρμό, και στ) την από 30.8.2023 συνταγογράφηση αναλγητικών φαρμάκων στον πρώτο από τους αιτούντες από τον ορθοπεδικό ιατρό (...).

4. (...), λαμβάνοντας υπόψη ότι, όπως προέκυψε από τα προσκομισθέντα στοιχεία, οι αιτούντες παρουσιάζουν διάφορα προβλήματα υγείας, για την αντιμετώπιση των οποίων λαμβάνουν φαρμακευτική αγωγή, και συγκεκριμένα η δεύτερη από αυτούς πάσχει από μικτή αγχώδη και καταθλιπτική διαταραχή, για την αντιμετώπιση της οποίας λαμβάνει φαρμακευτική αγωγή και υπηρεσίες ψυχολογικής υποστήριξης, ενώ πρόσφατα υποβλήθηκε και σε χειρουργική επέμβαση αφαίρεσης της δεξιάς ωοθήκης της λόγω έκτοπης κύησης, ο, δε, πρώτος από αυτούς λαμβάνει φαρμακευτική αγωγή για μυϊκό άλγος, συνεκτιμώντας και την κατάσταση του συστήματος υγείας στη Σιέρρα Λεόνε, κρίνει ότι τυχόν λήψη μέτρων για την εξαναγκασμένη απομάκρυνσή τους από τη Χώρα, ως συνέπεια της ανωτέρω απόφασης, ενδέχεται να τους προκαλέσει δυσχερώς επανορθώσιμη βλάβη, σε περίπτωση ευδοκίμησης της σχετικής αίτησης ακύρωσης (Ε.Α. ΣτΕ 279/2020, 62/2018, 246/2017, 180/2015), καθώς ενδέχεται να θέσει σε κίνδυνο την ήδη επιβαρυνόμενη κατάσταση της υγείας τους, όπως βάσιμα αυτοί υποστηρίζουν με την κρινόμενη αίτηση. Προς αποτροπή, επομένως, της βλάβης αυτής και δοθέντος αφενός ότι δεν προκύπτει από τα στοιχεία του φακέλου, ούτε η Διοίκηση επικαλείται, με τη σχετική έκθεση απόψεών της, τη συνδρομή λόγων δημοσίου συμφέροντος, οι οποίοι, σταθμιζόμενοι προς την ανωτέρω βλάβη, θα κώλυαν την αποδοχή της κρινόμενης αίτησης (πρβλ. Ε.Α. ΣτΕ 62/2018, 637/2011, 964/2010), αφετέρου ότι η ως άνω αίτηση ακύρωσης δεν παρίσταται προδήλως अपαράδεκτη ή αβάσιμη, πρέπει, εν προκειμένω, να διαταχθεί, κατά την κρίση του Δικαστηρίου, ως κατάλληλο μέτρο, κατ' άρθρο 52 παρ. 8 του π.δ. 18/1989, όπως ισχύει, η αποχή της Διοίκησης, μέχρι τη δημοσίευση οριστικής απόφασης επί της παραπάνω εκκρεμούς αίτησης ακύρωσης, από κάθε ενέργεια, η οποία ερείδεται αποκλειστικά στην προσβαλλόμενη απόφαση και έχει ως αποτέλεσμα την εξαναγκασμένη αναχώρηση των αιτούντων από το ελληνικό έδαφος. (...).

Δέχεται την αίτηση.

Αρχικό αίτημα – Κατ' ουσίαν εξέταση – Αίτηση αναστολής – Ιράν – Μόνος άνδρας – Ζητήματα ψυχικής υγείας – Δεσμοί με την Ελλάδα – Κίνδυνος διακοπής ιατροφαρμακευτικής περίθαλψης – Δέχεται την αίτηση

Διοικητικό Πρωτοδικείο Αθηνών
Τμήμα 23ο Μονομελές
Αριθμός Απόφασης: ΝΔ 38/2024
Ημερομηνία Δημοσίευσης: 24.01.2024
Δικαστής: Σωτηρία-Σπυριδούλα Γ. Κατσίκια
(...)

1. (...), με την κρινόμενη αίτηση, (...), ζητείται παραδεκτώς να ανασταλεί η εκτέλεση της με αριθμό πρωτοκόλλου IP/19634/17.7.2023 απόφασης Β' βαθμού της 4ης Ανεξάρτητης Επιτροπής Προσφυγών, σε Τριμελή Σύνοψη, με την οποία απορρίφθηκε ως αβάσιμη ενδικοφανής προσφυγή που άσκησε ο αιτών, πολίτης Ιράν, κατά της με αριθμό πρωτοκόλλου 708415/25.11.2022 απόφασης του Αυτοτελούς Κλιμακίου Ασύλου (Α.Κ.Α.) Νίκαιας, με την οποία είχε απορριφθεί αίτησή του για την αναγνώρισή του ως δικαιούχου διεθνούς ή επικουρικής προστασίας. Με την προσβαλλόμενη απόφαση διατάχθηκε, επιπλέον, η επιστροφή του στη χώρα καταγωγής του με άμεση απομάκρυνσή του από την ελληνική επικράτεια. (...).

2. (...), στην προκείμενη περίπτωση, από τα στοιχεία της δικογραφίας προκύπτουν τα εξής: Ο αιτών εμφανίστηκε στις 17.6.2021 στο Περιφερειακό Γραφείο Ασύλου (Π.Γ.Α.) Θεσσαλονίκης και υπέβαλε αίτημα χορήγησης σε αυτόν διεθνούς προστασίας, (...). Η αίτησή του απορρίφθηκε με τη με αριθμό πρωτοκόλλου 708415/25.11.2022 απόφαση του Α.Κ.Α. Νίκαιας ως αβάσιμη, (...). Κατά της ως άνω απόφασης ο αιτών άσκησε τη με αριθμό πρωτοκόλλου 708415/25.11.2022 ενδικοφανή προσφυγή, η οποία απορρίφθηκε με την προσβαλλόμενη απόφαση ως αβάσιμη. Ειδικότερα, η Επιτροπή αποφάνθηκε ότι οι προβληθέντες από τον αιτούντα ισχυρισμοί αναφορικά με τους λόγους για τους οποίους εγκατέλειψε τη χώρα του είναι αναξιόπιστοι, και συγκεκριμένα η Επιτροπή δεν πείστηκε ότι επιβλήθηκε σε βάρος του, με απόφαση ποινικού δικαστηρίου, ποινή 80 μαστιγωμάτων για κατανάλωση αλκοόλ σε δημόσιο χώρο, ότι αρχικά ήταν μέλος της οργάνωσης Serah, από την οποία στη συνέχεια αποχώρησε, και ότι μεταγενέστερα ασπάστηκε τον χριστιανισμό. Κατόπιν τούτου, έκρινε ότι ο προβληθείς από τον ίδιο φόβος ότι, σε περίπτωση επιστροφής στη χώρα καταγωγής του, θα κινδυνεύσει η ζωή του, (...) δεν παρίσταται δικαιολογημένος, και συνεπώς δεν πληρούνται οι προϋποθέσεις για την αναγνώρισή του ως πρόσφυγα. (...).

3. (...), με την κρινόμενη αίτηση ο αιτών ζητάει να ανασταλεί η εκτέλεση της ανωτέρω απόφασης, προβάλλοντας ότι τυχόν επιστροφή του στο Ιράν, συνεπεία της άμεσης εκτέλεσης αυτής, θα του επιφέρει ανεπανόρθωτη βλάβη, σε περίπτωση ευδοκίμησης της σχετικής αίτησης ακύρωσης. Τούτο διότι, εισερχόμενος στο Ιράν είναι βέβαιο ότι θα συλληφθεί από την ιρανική αστυνομία, ακολούθως, δε, θα εκτελεστεί η επιβληθείσα σε αυτόν ποινή των 80 μαστιγωμάτων, γεγονός το οποίο θα θέσει σε κίνδυνο την υγεία του, καθώς πάσχει από κώφωση, σπονδυλοαρθρίτιδα, δυσκοπάθεια, μυελοπάθεια και περιφερική νευροπάθεια, ενώ ταυτόχρονα υποφέρει από κατάθλιψη. Εξάλλου, όπως υποστηρίζει, σύμφωνα με τις διεθνείς πηγές έχουν καταγραφεί περιπτώσεις κρατούμενων που απεβίωσαν κατά την εκτέλεση ποινών όπως η ανωτέρω. Περαιτέρω, ισχυρίζεται ότι σε περίπτωση επιστροφής στη χώρα καταγωγής του διατρέχει τον κίνδυνο να στοχοποιηθεί περισσότερο από τη Serah, η οποία συνεργάζεται με την ιρανική αστυνομία, ακολούθως, δε, να συλληφθεί, να διωχθεί ποινικά με την κατηγορία ότι είναι προδότης, και να καταδικαστεί σε ποινές που ξεκινούν από την πολύμηνη φυλάκιση και φτάνουν μέχρι τη θανατική καταδίκη. Παρόμοιο κίνδυνο διατρέχει, κατά τους ισχυρισμούς του, και στην περίπτωση που γίνει γνωστή η μεταστροφή του στον χριστιανισμό. Επιπλέον, προβάλλει ότι θα ανατραπούν πλήρως οι βιοτικοί δεσμοί που έχει αναπτύξει στην Ελλάδα. Τέλος, υποστηρίζει ότι δεν θα έχει πλέον πρόσβαση σε ιατροφαρμακευτική περίθαλψη, γεγονός το οποίο θα έχει άμεση επίδραση στην υγεία του, καθώς, για την αντιμετώπιση των ανωτέρω ασθενειών λαμβάνει φαρμακευτική αγωγή, ενώ απαιτείται και συχνός εργαστηριακός και ακτινοδιαγνωστικός έλεγχος.

4. (...), η προσβαλλόμενη απόφαση, με την οποία απορρίφθηκε το αίτημα του αιτούντος για τη χορήγηση σε αυτόν διεθνούς ή επικουρικής προστασίας, ως πράξη αρνητικού περιεχομένου, δεν είναι δεκτική αναστολής εκτέλεσης, γιατί η αναστολή αυτή θα ισοδυναμούσε πράγματι με την ικανοποίηση από το Δικαστήριο, καθ' υποκατάσταση της Διοίκησης, του απορριφθέντος με την εν λόγω απόφαση αιτήματος (πρβλ. Ε.Α. ΣτΕ 62/2018, 197/2016, 180/2015, 243/2013, 529/2010 κ.ά.). Περαιτέρω, ο προβαλλόμενος ισχυρισμός του περί ανατροπής των βιοτικών δεσμών που έχει αναπτύξει στην Ελλάδα πρέπει να απορριφθεί ως αλυσιτελώς προβαλλόμενος, καθώς, όπως έχει παγίως κριθεί, η ενδεχόμενη ανατροπή των σχέσεων που έχουν δημιουργήσει αλλοδαποί στο ελληνικό έδαφος, δύναται να αποτελέσει λόγο αναστολής εκτέλεσης μόνο της απόφασης που εκδίδεται κατ' εφαρμογή της κοινής περί αλλοδαπών νομοθεσίας και όχι της απόφασης που εκδίδεται κατά την διαδικασία εξέτασης αιτήματος χορήγησης ασύλου ή αιτήματος υπαγωγής στο καθεστώς επικουρικής προστασίας (βλ. ΣτΕ Ε.Α. 103/2011, 1197, 902,66/2010, 942,213/2009, 1424/2008 κ.α.). Ωστόσο, λαμβάνοντας υπόψη ότι,

όπως προέκυψε από τα προσκομισθέντα στοιχεία, ο αιτών παρουσιάζει διάφορα προβλήματα υγείας, και συγκεκριμένα πάσχει από πτώση ακοής, δεξιά, από δεκαετίας, με επιδείνωση από διαιτίας, από σπονδυλοαρθρίτιδα, ΟΜ ΣΣ-δισκοπάθεια, καθώς και από θυροειδή, ενώ εντός του έτους 2023 του έγινε σύσταση για νευροχειρουργική εκτίμηση και για εκτίμηση από ενδοκρινολόγο, λαμβάνει, δε, φαρμακευτική αγωγή για αγχώδη διαταραχή και αντιδραστική κατάθλιψη, το Δικαστήριο κρίνει ότι τυχόν λήψη μέτρων για την εξαναγκασμένη απομάκρυνσή του από τη Χώρα, ως συνέπεια της ανωτέρω απόφασης, ενδέχεται να του προκαλέσει δυσχερώς επανορθώσιμη βλάβη, σε περίπτωση ευδοκίμησης της σχετικής αίτησης ακύρωσης (Ε.Α. ΣτΕ 279/2020, 62/2018, 246/2017, 180/2015), καθώς ενδέχεται να θέσει σε κίνδυνο την ήδη επιβαρυνόμενη κατάσταση της υγείας του, όπως βάσιμα αυτός υποστηρίζει με την κρινόμενη αίτηση. Προς αποτροπή, επομένως, της βλάβης αυτής και δοθέντος αφενός ότι δεν προκύπτει από τα στοιχεία του φακέλου, ούτε η Διοίκηση επικαλείται, με τη σχετική έκθεση απόψεών της, τη συνδρομή λόγων δημοσίου συμφέροντος, οι οποίοι, σταθμιζόμενοι προς την ανωτέρω βλάβη, θα κώλυαν την αποδοχή της κρινόμενης αίτησης (πρβλ. Ε.Α. ΣτΕ 62/2018, 637/2011, 964/2010), αφετέρου ότι η ως άνω αίτηση ακύρωσης δεν παρίσταται προδήλως απαράδεκτη ή αβάσιμη, πρέπει, εν προκειμένω, να διαταχθεί, κατά την κρίση του Δικαστηρίου, ως κατάλληλο μέτρο, κατ' άρθρο 52 παρ. 8 του π.δ. 18/1989, όπως ισχύει, η αποχή της Διοίκησης, μέχρι τη δημοσίευση οριστικής απόφασης επί της παραπάνω εκκρεμούς αίτησης ακύρωσης, από κάθε ενέργεια, η οποία ερείδεται αποκλειστικά στην προσβαλλόμενη απόφαση και έχει ως αποτέλεσμα την εξαναγκασμένη αναχώρηση του αιτούντος από το ελληνικό έδαφος.(...).

Δέχεται την αίτηση.

ΝΔ39/2024

Μεταγενέστερο αίτημα ασύλου – Κατ' ουσίαν εξέταση – Αίτηση αναστολής – Λαϊκή Δημοκρατία του Κονγκό – Ζευγάρι – Πατέρας με ανήλικο τέκνο – ΛΟΑΤΚΙ+ – Θύμα βασανιστηρίων – Ζητήματα ψυχικής υγείας – Δεσμοί με την Ελλάδα – Διατήρηση της οικογενειακής ενότητας – Βέλτιστο συμφέρον του παιδιού – Δέχεται την αίτηση

Διοικητικό Πρωτοδικείο Θεσσαλονίκης
Τμήμα Β' Μονομελές
Αριθμός Απόφασης: ΝΔ 39/2024
Ημερομηνία Δημοσίευσης: 08.02.2024
Δικαστής: Κασσιανή Κ.Μανωλάκογλου
(...)

2. (...), με την αίτηση αυτή ζητείται η αναστολή της εκτέλεσης της ΙΡ/238127/31.10.2023 απόφασης της 13ης Ανεξάρτητης Επιτροπής Προσφυγών της Αρχής Προσφυγών του Υπουργείου Μετανάστευσης και Ασύλου, με την οποία απορρίφθηκε η ενδικοφανής προσφυγή που άσκησε ο αιτών, ατομικός και για λογαριασμό των ανηλίκων τέκνων του, κατά της 294887/9.6.2023 απόφασης του Περιφερειακού Γραφείου Ασύλου Θεσσαλονίκης και τελικώς το αίτημα του ίδιου και των ανηλίκων για χορήγηση διεθνούς προστασίας. Με την απόφαση της Επιτροπής διατάχθηκε επίσης η επιστροφή όλων στην χώρα καταγωγής τους και τάχθηκε προθεσμία 25 ημερών για την οικειοθελή τους αναχώρηση από την Ελλάδα. (...).

4. (...), στην προκείμενη περίπτωση από τα στοιχεία του διοικητικού φακέλου προκύπτουν τα ακόλουθα: Ο αιτών, πολίτης Λαϊκής Δημοκρατίας του Κονγκό, γεννημένος στις 7.3.1989, εμφανίστηκε στις 27.1.2023 στο Περιφερειακό Γραφείο Ασύλου Θεσσαλονίκης και υπέβαλε μεταγενέστερο αίτημα παροχής διεθνούς προστασίας, για τον ίδιο και για λογαριασμό των ανηλίκων τέκνων του, (...), γεννημένου στις 12.6.2020 και (...), γεννημένης στις 19.10.2021. Αμφότερα τα τέκνα γεννήθηκαν στην Ελλάδα, όπου ο αιτών βρισκόταν τουλάχιστον από 8.4.2019, όταν είχε υποβάλει το αρχικό του αίτημα παροχής διεθνούς προστασίας. Τα τέκνα αυτά, όπως δήλωσε, απέκτησε από την σχέση του με την ομοεθνή σύντροφό του, (...), η οποία είχε επίσης αιτηθεί την παροχή διεθνούς προστασίας. Κατά το αρχικό του αίτημα, ο αιτών είχε δηλώσει ότι εγκατέλειψε την χώρα του διωκόμενος για πολιτικούς λόγους και με την 572814/30.9.2022 απόφαση της 12ης Ανεξάρτητης Επιτροπής Προσφυγών έγινε δεκτό ότι στο παρελθόν είχε υποστεί δίωξη και είχε πέσει θύμα βασανιστηρίων, λόγω της αντικαθεστωτικής του δράσης, ωστόσο μετά την άνοδο στην εξουσία του Felix Tshisekedi στη θέση του Joseph Kabila δεν υφίσταται μελλοντικός κίνδυνος για την ζωή ή την σωματική ακεραιότητα του ίδιου ή των τέκνων του αν επιστρέψουν στην χώρα καταγωγής τους. Με το μεταγενέστερο αίτημά του, το οποίο κρίθηκε παραδεκτό, ο αιτών δήλωσε ότι στην χώρα του κινδυνεύει, λόγω του σεξουαλικού του προσανατολισμού (αμφιφυλόφιλος), εξαιτίας του οποίου οι μάγοι της φυλής Bakongo στην οποία ανήκει, σκότωσαν την μητέρα του, ενώ έχει πρόβλημα και ως πρώην μέλος της αντικαθεστωτικής νεολαίας της χώρας, καθώς διατηρούσε ερωτικές σχέσεις με πολιτικούς, οι οποίες αποκαλύφθηκαν με

αποτέλεσμα την στοχοποίησή του και από τους συντρόφους του. Δήλωσε επίσης, ότι τον συγκεκριμένο λόγο δίωξης δεν είχε συμπεριλάβει στην αρχική του αίτηση από ντροπή. (...) Υποστήριξε ότι η ομοφυλοφιλία τιμωρείται στην χώρα του και είναι αντίθετη στην θρησκεία της οικογένειάς του (Bundu Dia Kongo), ο ίδιος δε έχει πέσει θύμα κακοποίησης, προκειμένου, όπως υποστήριξε, να αλλάξει σεξουαλικό προσανατολισμό. (...) Με την 294887/9.6.2023 απόφαση του Περιφερειακού Γραφείου Ασύλου Θεσσαλονίκης η επίμαχη αίτηση απορρίφθηκε ως αβάσιμη, (...). Κατά της απόφασης αυτής ο τελευταίος άσκησε ενδικοφανή προσφυγή, η οποία απορρίφθηκε επίσης με την προσβαλλόμενη απόφαση της 13ης Ανεξάρτητης Επιτροπής Προσφύγων, (...). Από την έρευνα, πάντως, στις διεθνείς πηγές διαπιστώθηκε ότι στην χώρα καταγωγής του αιτούντος τα ΛΟΑΤΚΙ+ άτομα υφίστανται περιθωριοποίηση, στιγματισμό και βία, σε ορισμένες περιπτώσεις ομοφυλόφιλα άτομα δίδονται ποινικά για προσβολή των ηθών, αναγκάζονται να κρύβουν τον σεξουαλικό τους προσανατολισμό και δεν τυγχάνουν της απαιτούμενης προστασίας από τις αρχές, αντιθέτως ενίοτε πέφτουν και θύματα κακοποίησης από αυτές. Εξάλλου, μεταξύ των στοιχείων του διοικητικού φακέλου περιλαμβάνονται: 1. (...), 3. η από 24.4.2023 έκθεση Ψυχολόγου της μη κυβερνητικής οργάνωσης «Μετάδραση», σύμφωνα με την οποία ο αιτών εμφανίζει συμπτώματα καταθλιπτικής διαταραχής και διαταραχής μετατραυματικού στρες, τα οποία συνδέονται με συγκεκριμένα γεγονότα ζωής αλλά και την ομοφυλοφιλία του, την οποία δεν είναι σε θέση να αναγνωρίσει, (...).

5. (...), με την κρινόμενη αίτηση ο αιτών προβάλλει ότι η εκτέλεση της προσβαλλόμενης απόφασης, στην οποία ενσωματώθηκε και το μέτρο της διοικητικής απομάκρυνσης θα του προκαλέσει ανεπανόρθωτη βλάβη, διότι, λόγω του σεξουαλικού του προσανατολισμού, αν επιστρέψει στην Λαϊκή Δημοκρατία του Κονγκό θα υποστεί τόσο ο ίδιος όσο και τα ανήλικα τέκνα του δίωξεις και θα υποβληθούν σε εξευτελισμούς και βία, αντίθετες προς το άρθρο 3 της ΕΣΔΑ. Επιπροσθέτως υποστηρίζει ότι η παρουσία του στην Ελλάδα επιβάλλεται, προκειμένου να μπορέσει να τύχει αποτελεσματικής δικαστικής προστασίας κατά την εκδίκαση του κυρίου ενδίκου βοηθήματος που άσκησε. Περαιτέρω, εκθέτει ότι διαμένει στην χώρα τα τελευταία 5 έτη, απασχολείται περιστασιακά και πρέπει να του χορηγηθεί προσωρινά δελτίο αιτούντος διεθνή προστασία αφενός για να μπορεί να συντηρήσει τα τέκνα του αφετέρου για να έχει πρόσβαση σε υγειονομική περίθαλψη, ώστε να μην επιδεινωθεί η ήδη κλονισμένη ψυχική του υγεία. (...).

6. (...) σύμφωνα με τη διάταξη της παρ. 8 του άρθρου 52 του π.δ/τος 18/1989 όπως ισχύει, ο αρμόδιος δικαστής δύναται να διατάξει κάθε κατάλληλο για την προστασία του αιτούντος μέτρο. Και ναι μεν η ανατροπή βιοτικών σχέσεων δεν συνιστά καταρχήν λόγο που εξετάζεται σε σχέση με την αναστολή εκτέλεσης ή τη διαταγή άλλου κατάλληλου μέτρου, όταν η βλάβη απορρέει από πράξη που, όπως η προσβαλλόμενη απόφαση, εντάσσεται στη διαδικασία εξέτασης αιτήματος διεθνούς προστασίας (ΣτΕ 694/2012, 3464/2011, 867/2010), εν προκειμένω όμως, εφόσον με την απόφαση αυτή διατάχθηκε και η διοικητική απομάκρυνση του αιτούντος και των ανηλίκων τέκνων του από την χώρα, πρέπει να συνεκτιμηθούν οι ιδιαίτερες περιστάσεις τους, τουλάχιστον κατά το μέρος αυτό. Εν προκειμένω το Δικαστήριο, λαμβάνοντας υπόψιν του: 1.το γεγονός ότι το μέτρο της επιστροφής αφορά και δύο τέκνα, ηλικίας 3 και 5 ετών, τα οποία γεννήθηκαν στην Ελλάδα, 2. το γεγονός ότι ο αιτών ισχυρίζεται ότι συμβιώνει με την μητέρα των τέκνων και η τελευταία είναι κάτοχος δελτίου αιτούντος διεθνή προστασία, άρα προσωρινά δεν μπορεί να εγκαταλείψει την χώρα, 3.το βέλτιστον συμφέρον των τέκνων αυτών, το οποίο λόγω της ηλικίας τους πρέπει να γίνει δεκτό ότι είναι να μην απομακρυνθούν από την μητέρα τους, 4. τα προβλήματα ψυχικής υγείας που αντιμετωπίζει ο αιτών, τα οποία ενδεχομένως δεν τον καθιστούν ικανό να φροντίζει μόνος τα ανήλικα σε περίπτωση επιστροφής τους στην Λαϊκή Δημοκρατία του Κονγκό, 5. το γεγονός ότι από οποιοδήποτε στοιχείο δεν προέκυψε ότι ο αιτών και τα τέκνα διαθέτουν υποστηρικτικό δίκτυο στην χώρα καταγωγής τους, 6. το χρονικό διάστημα των 5 ετών της απουσίας του αιτούντος από την χώρα αυτή και 7. το γεγονός ότι ο αιτών παρακολουθείται στην Ελλάδα για τα προβλήματα που αντιμετωπίζει και λαμβάνει φαρμακευτική αγωγή, ιδίως δε την επιδείνωση της κατάστασής του από τον Ιούλιο του 2023, κρίνει ότι συντρέχει νόμιμος λόγος να ανασταλεί, έως την έκδοση οριστικής απόφασης επί της ΑΚΥ442/1.12.2023 αίτησης ακύρωσης, η εκτέλεση του μέτρου της διοικητικής απομάκρυνσης που επιβλήθηκε σε βάρος του αιτούντος και των ανηλίκων τέκνων του, (...) και να διαταχθεί η Διοίκηση να απόσχει, από κάθε ενέργεια στηριζόμενη, αποκλειστικώς, στην ανωτέρω απόφαση, η οποία θα είχε ως αποτέλεσμα την εξαναγκασμένη αναχώρησή τους από την Ελλάδα.

Επιπροσθέτως, διατάσσεται η Διοίκηση να επαναχορηγήσει στον αιτούντα και τα ανήλικα δελτία αιτήσαντος διεθνή προστασία, ώστε να αποκατασταθεί η πραγματική κατάσταση, στην οποία τελούσαν, προ της απόρριψης, με την προσβαλλόμενη απόφαση, του αιτήματος χορήγησης διεθνούς προστασίας που υπέβαλαν (πρβλ. ΣτΕ Ε.Α. 940, 573, 172/2006, 73/2007, 731/2008). (...).

(...)

Δέχεται την αίτηση.

Αρχικό αίτημα – Διαδικασία παραδεκτού – Αίτηση αναστολής – Συρία – Μόνος άνδρας – Τουρκία ως ασφαλής τρίτη χώρα – Βλάβη λόγω παραμονής στην Ελλάδα χωρίς νόμιμα έγγραφα για μεγάλο χρονικό διάστημα – Δέχεται την αίτηση

Διοικητικό Πρωτοδικείο Θεσσαλονίκης
Τμήμα ΙΑ' Μονομελές
Αριθμός Απόφασης: ΝΔ 59/2024
Ημερομηνία Δημοσίευσης: 05.04.2024Δ
Δικαστής: Όλγα Β.Πλαστήρα
(...)

2. (...), με την αίτηση αυτή ζητείται η αναστολή εκτέλεσης της IP/81756/6-2-2024 απόφασης της 2ης Ανεξάρτητης Επιτροπής Προσφυγών του Υπουργείου Μετανάστευσης και Ασύλου, με την οποία απορρίφθηκε προσφυγή του αιτούντος κατά της 227773/26-10-2023 απόφασης του Αυτοτελούς Κλιμακίου Ασύλου Φυλακίου και, τελικώς, το αίτημά του για χορήγηση διεθνούς προστασίας. Με την ίδια απόφαση διατάχθηκε η επανεισδοχή του εν λόγω διαδίκου στην Τουρκία. (...).
5. (...) από τα στοιχεία της οικογραφίας προκύπτουν τα εξής: ο αιτών, γεννηθείς στις 2/2/1997, πολίτης Συρίας, συννίτης μουσουλμάνος, αραβικής καταγωγής, υπέβαλε στις 20/10/2023 αίτηση παροχής διεθνούς προστασίας στο Κέντρο Υποδοχής και Ταυτοποίησης (Κ.Υ.Τ.) Φυλακίου (...). Με την IP/227773/23-10-2023 απόφαση του Αυτοτελούς Κλιμακίου Ασύλου (Α.Κ.Α.) Φυλακίου του Υπουργείου Μετανάστευσης και Ασύλου η αίτηση διεθνούς προστασίας του εν λόγω αλλοδαπού απορρίφθηκε ως απαράδεκτη, κατ' άρθρο 89 του ν. 4939/2022 (Α'111), καθώς κρίθηκε ότι η Τουρκία αποτελεί ασφαλή τρίτη χώρα για αυτόν, διατάχθηκε δε η επιστροφή του. Κατά της απορριπτικής αυτής πράξης ο αιτών κατέθεσε την 263/2-1-2024 προσφυγή, η οποία απορρίφθηκε με την IP/81756/6-2-2024 απόφαση της 2ης Ανεξάρτητης Επιτροπής Προσφυγών. (...). Κατά της απόφασης αυτής, ο αιτών άσκησε την ΑΚΥ52/2024 αίτηση ακύρωσης, με την οποία αμφισβητεί τη νομιμότητά της και επιδιώκει την ακύρωσή της για τους ειδικότερα προβαλλόμενους στο οικείο δικόγραφο λόγους, ενώ ήδη με την κρινόμενη αίτηση ζητεί την αναστολή εκτέλεσης της ως άνω προβαλλόμενης έως την έκδοση οριστικής απόφασης επί της εν λόγω αίτησης ακύρωσης.

6. (...), με την υπό κρίση αίτηση, ο αιτών προβάλλει ότι η εκτέλεση της προσαλλόμενης απόφασης θα του προκαλέσει ανεπανόρθωτη βλάβη. Κατά τους ισχυρισμούς του, σε περίπτωση επιστροφής του στην Τουρκία αφενός θα στερηθεί τη δυνατότητα να επιστρέψει στην Ελλάδα, αν η ασκηθείσα αίτηση ακύρωσης ευδοκιμήσει, αφετέρου θα διατρέχει τον κίνδυνο οι τουρκικές αρχές να τον επαναπροωθήσουν στην εμπόλεμη Συρία. Επιπλέον, προβάλλει ότι εφόσον δεν είναι δυνατή η επιστροφή του στην Συρία, λόγω των συνθηκών που επικρατούν στη χώρα, ούτε όμως πρακτικά η επανεισδοχή του στην Τουρκία λόγω της στάσης των τουρκικών αρχών, ο ίδιος, αν στερηθεί τα νομιμοποιητικά του στη χώρα έγγραφα, θα διατρέχει τον κίνδυνο διοικητικής κράτησης. (...).

7. (...) το Δικαστήριο λαμβάνει υπόψη αφενός τον ισχυρισμό του αιτούντος σχετικά με την αναστολή, εκ μέρους των τουρκικών αρχών, της επανεισδοχής αιτούντων διεθνή προστασία από την Ελλάδα και αφετέρου ότι η Ολομέλεια του Συμβουλίου της Επικρατείας, κρίνοντας επί αίτησης ακύρωσης του Σωματείου με την επωνυμία «ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΠΡΟΣΦΥΓΕΣ» και της Αστικής Μη Κερδοσκοπικής Εταιρείας με την επωνυμία «ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗ ΠΡΟΣΦΥΓΩΝ ΣΤΟ ΑΙΓΑΙΟ» κατά της 42799/3.6.2021 Κ.Υ.Α. του Αναπληρωτή Υπουργού Εξωτερικών και του Υπουργού Μετανάστευσης και Ασύλου, με την οποία καταρτίστηκε εθνικός κατάλογος ασφαλών τρίτων χωρών, στον οποίο περιλαμβάνεται η Τουρκία ως ασφαλής τρίτη χώρα για ορισμένες κατηγορίες αιτούντων διεθνή προστασία, με συνέπεια οι αιτήσεις αυτών να απορρίπτονται κατ' αρχήν ως απαράδεκτες, κατ' εφαρμογή του άρθρου 86 του ν. 4636/2019 (το οποίο μεταφέρει τις αντίστοιχες προβλέψεις του άρθρου 38 της Οδηγίας 2013/32/ΕΕ και περιέχει όμοιου περιεχομένου διατάξεις με το άρθρο 91 του ν. 4939/2022), με την 177/2023 απόφασή της διατύπωσε προς το Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης τα ακόλουθα προδικαστικά ερωτήματα: «α) Το άρθρο 38 της οδηγίας 2013/32/ΕΕ, ερμηνευόμενο σε συνδυασμό με το άρθρο 18 του Χάρτη Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, έχει την έννοια ότι αντιτίθεται σε εθνική (κανονιστική) ρύθμιση, με την οποία χαρακτηρίζεται ως γενικώς ασφαλής για ορισμένες κατηγορίες αιτούντων διεθνή προστασία τρίτη χώρα, η οποία έχει μεν αναλάβει την νομική υποχρέωση να επιτρέπει την επανεισδοχή στο έδαφός της των εν λόγω κατηγοριών αιτούντων διεθνή προστασία, προκύπτει, όμως, ότι για μεγάλο χρονικό διάστημα (που στην συγκεκριμένη περίπτωση υπερβαίνει τους είκοσι μήνες) η χώρα αυτή αρνείται την επανεισδοχή και δεν προκύπτει ότι ερευνήθηκε το ενδεχόμενο να μεταβληθεί η στάση της χώρας στο προσεχές μέλλον; ή β) έχει την έννοια ότι η επανεισδοχή στην τρίτη χώρα δεν αποτελεί σωρευτική προϋπόθεση για την έκδοση της εθνικής (κανονιστικής) πράξης, με την οποία χαρακτηρίζεται τρίτη χώρα ως γενικώς ασφαλής για ορισμένες κατηγορίες αιτούντων διεθνή προστασία, αλλά αποτελεί σωρευτική προϋπόθεση για την έκδοση της ατομικής πράξης, με την οποία απορρίπτεται συγκεκριμένο αίτημα διεθνούς προστασίας ως απαράδεκτο

για τον λόγο της "ασφαλούς τρίτης χώρας"; ή γ) έχει την έννοια ότι η επανεισδοχή στην «ασφαλή τρίτη χώρα» πρέπει να εξακριβώνεται μόνον κατά την στιγμή της εκτέλεσης της απόφασης, όταν η απόφαση αυτή περί απορρίψεως του αιτήματος διεθνούς προστασίας βασίζεται στον λόγο της "ασφαλούς τρίτης χώρας";». Εν όψει των ανωτέρω, λαμβάνοντας υπόψη τις αμφιβολίες που ανακύπτουν σχετικά με τη νομική και πραγματική δυνατότητα επαναπροώθησης του αιτούντος στην Τουρκία, και, περαιτέρω, το γεγονός ότι από τη στάθμιση της βλάβης του αιτούντος και του δημοσίου συμφέροντος προκύπτει ότι οι αρνητικές συνέπειες από την αποδοχή της αίτησης αναστολής δεν είναι σοβαρότερες από την ωφέλεια του αιτούντος, που συνίσταται στην αποτροπή του ενδεχόμενου να παραμείνει στην Ελλάδα χωρίς νομιμοποιητικά έγγραφα, και, κατ' αποτέλεσμα, χωρίς τη δυνατότητα να συνεχίσει να διαμένει στη Δομή Φιλοξενίας, όπου ήδη διαμένει, το Δικαστήριο κρίνει αναγκαίο να διαταχθεί η Διοίκηση να απόσχει, μέχρι τη δημοσίευση οριστικής αποφάσεως επί της εκκρεμούς αίτησης ακύρωσης, από κάθε ενέργεια στηριζόμενη αποκλειστικώς στην προσβαλλόμενη απόφαση, η οποία θα είχε ως αποτέλεσμα την εξαναγκασμένη αναχώρηση του αιτούντος από την Ελλάδα. Τέλος, διατάσσεται η Διοίκηση να επαναχορηγήσει στον αιτούντα δελτίο αιτήσαντος διεθνή προστασία (στην περίπτωση που του έχει αφαιρεθεί), ώστε να αποκατασταθεί η πραγματική κατάσταση, στην οποία τελούσε αυτός προ της απόρριψης, με την προσβαλλόμενη απόφαση, του αιτήματος χορήγησης διεθνούς προστασίας (πρβλ. ΣτΕ Ε.Α. 940, 573, 172/2006, 73/2007, 731/2008). (...).

Δέχεται την αίτηση.

ΝΔ64/2024

Αρχικό αίτημα – Διαδικασία παραδεκτού – Αίτηση αναστολής – Συρία – Μόνος άνδρας – Τουρκία ως ασφαλής τρίτη χώρα – Βλάβη λόγω παραμονής στην Ελλάδα χωρίς νόμιμα έγγραφα για μεγάλο χρονικό διάστημα – Δέχεται την αίτηση

Διοικητικό Πρωτοδικείο Θεσσαλονίκης
Τμήμα Β' Μονομελές
Αριθμός Απόφασης: ΝΔ 64/2024
Ημερομηνία Δημοσίευσης: 22.04.2024
Δικαστής: Κασσιανή Κ.Μανωλάκογλου
(...)

2. (...), με την αίτηση αυτή ζητείται η αναστολή της εκτέλεσης της IP/44208/22.1.2024 απόφασης της 6ης Ανεξάρτητης Επιτροπής Προσφυγών της Αρχής Προσφυγών του Υπουργείου Μετανάστευσης και Ασύλου (υπό μονομελή σύνθεση), με την οποία απορρίφθηκε η ενδικοφανής προσφυγή που άσκησε ο αιτών κατά της IP100566/6.9.2023 απόφασης του Αυτοτελούς Κλιμακίου Ασύλου Φυλακίου και τελικώς το αίτημά του για χορήγηση διεθνούς προστασίας. Με την απόφαση της Επιτροπής διατάχθηκε επίσης η επανεισδοχή του αιτούντος στην Τουρκία, η οποία κρίθηκε ως ασφαλής τρίτη χώρα για αυτόν. (...).

4. (...), στην προκείμενη περίπτωση από τα στοιχεία του διοικητικού φακέλου προκύπτουν τα ακόλουθα: Ο αιτών, πολίτης Συρίας, γεννημένος στις 8.2.2005, υπέβαλε στο Κέντρο Υποδοχής και Ταυτοποίησης Φυλακίου αίτημα παροχής διεθνούς προστασίας και δήλωσε ότι εγκατέλειψε την χώρα του την 1.1.2020, λόγω του πολέμου και εισήλθε στην Ελλάδα στις 3.8.2023 μέσω Τουρκίας. Δήλωσε επίσης ότι αποφάσισε να εγκαταλείψει την Τουρκία, διότι δεν είχε νομιμοποιητικά έγγραφα και κινδύνευε με απέλαση. Η αίτηση του απορρίφθηκε σε πρώτο βαθμό με την IP 100566/6.9.2023 απόφαση του Αυτοτελούς Κλιμακίου Ασύλου Φυλακίου και σε β' βαθμό με την προσβαλλόμενη απόφαση. (...). Με την προσβαλλόμενη απόφαση απορρίφθηκε η ενδικοφανής προσφυγή του αιτούντος και το επίμαχο αίτημα διεθνούς προστασίας και διατάχθηκε η επανεισδοχή του τελευταίου στην Τουρκία.

5. (...), με την υπό κρίση αίτηση, ο αιτών υποστηρίζει ότι δεν είναι δυνατή η επιστροφή του στην Συρία, λόγω των συνθηκών που επικρατούν στη χώρα, ούτε όμως η επανεισδοχή του στην Τουρκία, λόγω της στάσης των τουρκικών αρχών, συνεπώς, παραμένοντας στην Ελλάδα χωρίς νομιμοποιητικά έγγραφα, εκτίθεται στον κίνδυνο διοικητικής κράτησης ή στέρησης των απαιτούμενων μέσων για την αξιοπρεπή του διαβίωση. Προβάλλει, επίσης, ότι η εκτέλεση της προσβαλλόμενης απόφασης θα του προκαλέσει ανεπανόρθωτη βλάβη, διότι θα του στερήσει την δυνατότητα να υποστηρίξει λυσιτελώς το κύριο ένδικο βοήθημα που άσκησε κατά της απόφασης αυτής. Τέλος, όπως διατείνεται, ακόμη και εάν υποτεθεί ότι είναι εφικτή η επανεισδοχή του στην Τουρκία, στην χώρα αυτή διατρέχει τον κίνδυνο της επαναπροώθησης στην χώρα

καταγωγής του, όπου θα κινδυνεύσει η ζωή και η σωματική του ακεραιότητα, ενώ σε κάθε περίπτωση στην Τουρκία κινδυνεύει να υποστεί κακομεταχείριση.

6. (...), το Δικαστήριο λαμβάνει υπόψη αφενός τον ισχυρισμό του αιτούντος σχετικά με την αναστολή, εκ μέρους των τουρκικών αρχών, της επανεισδοχής αιτούντων διεθνή προστασία από την Ελλάδα και αφετέρου ότι η Ολομέλεια του Συμβουλίου της Επικρατείας, κρίνοντας επί αίτησης ακύρωσης του Σωματείου με την επωνυμία «ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΠΡΟΣΦΥΓΕΣ» και της Αστικής Μη Κερδοσκοπικής Εταιρείας με την επωνυμία «ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗ ΠΡΟΣΦΥΓΩΝ ΣΤΟ ΑΙΓΑΙΟ» κατά της 42799/3.6.2021 Κ.Υ.Α. του Αναπληρωτή Υπουργού Εξωτερικών και του Υπουργού Μετανάστευσης και Ασύλου, με την οποία καταρτίστηκε εθνικός κατάλογος ασφαλών τρίτων χωρών, στον οποίο περιλαμβάνεται η Τουρκία ως ασφαλής τρίτη χώρα για ορισμένες κατηγορίες αιτούντων διεθνή προστασία. Αυτό έχει ως συνέπεια με συνέπεια οι αιτήσεις αυτών να απορρίπτονται κατ' αρχήν ως απαράδεκτες, κατ' εφαρμογή του άρθρου 86 του ν. 4636/2019 (το οποίο μεταφέρει τις αντίστοιχες προβλέψεις του άρθρου 38 της Οδηγίας 2013/32/ΕΕ και περιέχει όμοιους περιεχομένου διατάξεις με το άρθρο 91 του ν. 4939/2022), με την 177/2023 απόφασή της διατύπωσε προς το Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης τα ακόλουθα προδικαστικά ερωτήματα: «α) Το άρθρο 38 της οδηγίας 2013/32/ΕΕ, ερμηνευόμενο σε συνδυασμό με το άρθρο 18 του Χάρτη Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, έχει την έννοια ότι αντιτίθεται σε εθνική (κανονιστική) ρύθμιση, με την οποία χαρακτηρίζεται ως γενικώς ασφαλής για ορισμένες κατηγορίες αιτούντων διεθνή προστασία τρίτη χώρα, η οποία έχει μεν αναλάβει την νομική υποχρέωση να επιτρέψει την επανεισδοχή στο έδαφός της των εν λόγω κατηγοριών αιτούντων διεθνή προστασία, προκύπτει, όμως, ότι για μεγάλο χρονικό διάστημα (που στην συγκεκριμένη περίπτωση υπερβαίνει τους είκοσι μήνες) η χώρα αυτή αρνείται την επανεισδοχή και δεν προκύπτει ότι ερευνήθηκε το ενδεχόμενο να μεταβληθεί η στάση της χώρας στο προσεχές μέλλον; ή β) έχει την έννοια ότι η επανεισδοχή στην τρίτη χώρα δεν αποτελεί σωρευτική προϋπόθεση για την έκδοση της εθνικής (κανονιστικής) πράξης, με την οποία χαρακτηρίζεται τρίτη χώρα ως γενικώς ασφαλής για ορισμένες κατηγορίες αιτούντων διεθνή προστασία, αλλά αποτελεί σωρευτική προϋπόθεση για την έκδοση της ατομικής πράξης, με την οποία απορρίπτεται συγκεκριμένο αίτημα διεθνούς προστασίας ως απαράδεκτο για τον λόγο της "ασφαλούς τρίτης χώρας"; ή γ) έχει την έννοια ότι η επανεισδοχή στην «ασφαλή τρίτη χώρα» πρέπει να εξακριβώνεται μόνον κατά την στιγμή της εκτέλεσης της απόφασης, όταν η απόφαση αυτή περί απορρίψεως του αιτήματος διεθνούς προστασίας βασίζεται στον λόγο της "ασφαλούς τρίτης χώρας";». Με αυτά τα δεδομένα, ανακύπτουν αμφιβολίες σχετικά με τη νομική και πραγματική δυνατότητα επαναπροώθησης του αιτούντος στην Τουρκία. Περαιτέρω, από τη στάθμιση της βλάβης του αιτούντος και του δημοσίου συμφέροντος προκύπτει ότι οι αρνητικές συνέπειες από την αποδοχή της αίτησης αναστολής δεν είναι σοβαρότερες από την ωφέλεια του αιτούντος, που συνίσταται στην αποτροπή του κινδύνου να παραμείνει στην Ελλάδα χωρίς νομιμοποιητικά έγγραφα, στερούμενος των βασικών για την αξιοπρεπή του διαβίωση παροχών. Συνεπώς, κρίνεται εν προκειμένω αναγκαίο να διαταχθεί η Διοίκηση να απόσχει, μέχρι τη δημοσίευση οριστικής αποφάσεως επί της εκκρεμούς αίτησης ακύρωσης, από κάθε ενέργεια, στηριζόμενη αποκλειστικώς στην προσβαλλόμενη απόφαση, η οποία θα είχε ως αποτέλεσμα την εξαναγκασμένη αναχώρηση του αιτούντος από την Ελλάδα. Επιπροσθέτως, διατάσσεται η Διοίκηση να επαναχορηγήσει στον αιτούντα δελτίο αιτήσαντος διεθνή προστασία (στην περίπτωση που του έχει αφαιρεθεί), ώστε να αποκατασταθεί η πραγματική κατάσταση, στην οποία τελούσε αυτός προ της απόρριψης, με την προσβαλλόμενη απόφαση, του αιτήματος χορήγησης διεθνούς προστασίας (πρβλ ΣτΕ Ε.Α. 940, 573, 172/2006, 73/2007, 731/2008). (...)

Δέχεται την αίτηση.

NΔ65/2024

Αρχικό αίτημα – Κατ' ουσίαν εξέταση – Αίτηση αναστολής – Ιράν – Μόνος άνδρας – Βάσιμοι λόγοι ακύρωσης– Δέχεται την αίτηση

Διοικητικό Πρωτοδικείο Θεσσαλονίκης
Τμήμα ΙΑ' Μονομελές
Αριθμός Απόφασης: ΝΔ 65/2024
Ημερομηνία Δημοσίευσης: 25.04.2024
Δικαστής: Αλεξάνδρα Γ. Τζέλλου
(...)

3. (...), με την κρινόμενη αίτηση αναστολής ζητείται η αναστολή εκτέλεσης της με αριθ. πρωτ. 284155/17.11.2023 απόφασης της 2ης Ανεξάρτητης Επιτροπής Προσφυγών του Υπουργείου Μετανάστευσης και Ασύλου (σε τριμελή σύνθεση), με την οποία απορρίφθηκε η από 17.10.2023 προσφυγή που άσκησε ο αιτών κατά της με αριθ. 84119/30.8.2023 απόφασης

του Περιφερειακού Γραφείου Ασύλου Θεσσαλονίκης ως εκπρόθεσμη. Με την τελευταία απόφαση είχε απορριφθεί η αίτησή του για χορήγηση διεθνούς προστασίας ως αβάσιμη. (...).

5. (...), εν προκειμένω, από τα στοιχεία της οικογραφίας προκύπτουν τα ακόλουθα: Ο αιτών, πολίτης Ιράν, υπέβαλε στο ΚΥΤ Διαβατών στις 26.1.2023 αίτημα διεθνούς προστασίας. Κατά την υποβολή του αιτήματός του δήλωσε ότι δεν επιθυμεί να επιστρέψει στην χώρα καταγωγής του, επειδή έχει συλληφθεί πολλές φορές και κινδυνεύει η ζωή του, διότι, όπως ισχυρίστηκε, είχε διαδώσει βίντεο για το πως η Αστυνομία παίρνει μίζα. (...). (...), με την 84119/30.8.2023 απόφαση του Περιφερειακού Γραφείου Ασύλου Θεσσαλονίκης κρίθηκε ότι δεν πληρούνται οι προϋποθέσεις αναγνώρισης στον αιτούντα της προσφυγικής ιδιότητας ούτε και οι προϋποθέσεις υπαγωγής του σε καθεστώς επικουρικής προστασίας, (...). Η ως άνω απόφαση επιδόθηκε στον αιτούντα μέσω ηλεκτρονικού ταχυδρομείου στις 30.8.2023 (σχετ. η 411330/29.9.2023 πράξη επίδοσης και η 419368/29.9.2023 ορθή επανάληψη ως προς την ημερομηνία σύνταξης της σχετικής πράξης επίδοσης του Π.Γ.Α Θεσσαλονίκης) στην δηλωθείσα από τον αιτούντα, κατά τη διεξαγωγή της προφορικής συνέντευξης, διεύθυνση ηλεκτρονικού ταχυδρομείου (...), ενώ με το συνοδευτικό της απόφασης έγγραφο ο τελευταίος ενημερώθηκε ότι κατ' αυτής μπορεί να ασκήσει ενδικοφανή προσφυγή εντός προθεσμίας τριάντα (30) ημερών από της επίδοσης ή γνώσης, η οποία σε περίπτωση αποστολής της απόφασης μέσω ηλεκτρονικού ταχυδρομείου θεωρείται ότι έχει συντελεστεί 48 ώρες από της αποστολής του σχετικού μηνύματος. Κατ' αυτής ο αιτών άσκησε την από 17.10.2023 προσφυγή (σχετ. η 197605/17.10.2023 πράξη κατάθεσης του Π.Γ.Α Θεσσαλονίκης), με την οποία ζήτησε την ακύρωση της ανωτέρω απόφασης και την επανεξέταση της αίτησής του υποστηρίζοντας ότι η προσφυγή ασκήθηκε εμπροθέσμως, διότι η προσβαλλόμενη απόφαση απεστάλη μεν στη δηλωθείσα διεύθυνση ηλεκτρονικού ταχυδρομείου, κατέληξε όμως στην ανεπιθύμητη αλληλογραφία (spam) ενώ το αποδεικτικό επίδοσης της δεν αναρτήθηκε στο σύστημα με αποτέλεσμα να λάβει για πρώτη φορά γνώση αυτής στις 27.9.2023, οπότε η δικηγόρος του προσήλθε στην υπηρεσία Ασύλου και αιτήθηκε αντίγραφο του φακέλου του. Η προσφυγή του αιτούντος απορρίφθηκε ως εκπρόθεσμη με την προσβαλλόμενη απόφαση της 2ης Επιτροπής Προσφυγών, με την αιτιολογία ότι η επικαλούμενη από τον αιτούντα αρχειοθέτηση του σχετικού μηνύματος ηλεκτρονικής αλληλογραφίας δεν αποδεικνύεται, καθώς και ότι, εν προκειμένω, δεν προκύπτει ότι συνέτρεξε στο πρόσωπο του αιτούντος λόγος ανωτέρας βίας.

6. (...), με την κρινόμενη αίτηση, προβάλλεται ότι η εκτέλεση της προσβαλλόμενης απόφασης θα προκαλέσει σε αυτόν βλάβη μη επανορθώσιμη σε περίπτωση ευδοκίμησης της εκκρεμούς αίτησης ακύρωσης, με την οποία προβάλλεται ότι: α) εν προκειμένω παραβιάστηκε το δικαίωμα του σε άσκηση αποτελεσματικής προσφυγής, κατ' άρθρα 13 της Ε.Σ.Δ.Α. και 47 του Χάρτη Θεμελιωδών Δικαιωμάτων, β) η προσβαλλόμενη εκδόθηκε κατά παραβίαση των διατάξεων του άρθρου 87 παρ. 4 του ν. 4939/2022 περί επιδόσεως των αποφάσεων επί αιτήσεων διεθνούς προστασίας, καθώς και κατά παράβαση της αρχής της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης. Ειδικότερα, ο αιτών επαναλαμβάνοντας τα ως άνω προβαλλόμενα με την προσφυγή του, ισχυρίζεται ότι αν και ο ίδιος υπέβαλε αίτηση, κατ' άρθρο 76 παρ. 3 του ν. 4939/2022, για παροχή νομικής συνδρομής, εντός της τριακονθήμερης προθεσμίας για την κατάθεση προσφυγής, ήτοι στις 27.9.2023, η απόφαση της Υπηρεσίας Ασύλου περί διορισμού δικηγόρου έλαβε χώρα, με καθυστέρηση, χωρίς υπαιτιότητά του, τρεις (3) ημέρες μετά την παρέλευση της ως άνω προθεσμίας (στις 5.10.2023) με αποτέλεσμα η ένδικη προσφυγή να κατατεθεί εντέλει στις 17.10.2023 και να απορριφθεί από την Επιτροπή Προσφυγών ως απαράδεκτη. Συνεπεία τούτου, απώλεσε το δικαίωμά του να εξεταστεί το αίτημά του από την Επιτροπή στην ουσία. Με τα δεδομένα αυτά, κατά τον αιτούντα, θα έπρεπε να θεωρηθεί ότι η προσφυγή του ασκήθηκε εμπρόθεσμα. Επίσης, προβάλλει ότι, στην προκειμένη περίπτωση, η απορριπτική απόφαση του Π.Γ.Α. Θεσσαλονίκης έπρεπε να του επιδοθεί, κατά τα οριζόμενα στο άρθρο 87 παρ. 4 του ν. 4939/2022, δια ζώσης, στη Δομή Φιλοξενίας προσφύγων Αλεξάνδρειας, στην οποία διαμένει από 17.2.2023 έως σήμερα. Περαιτέρω, ο αιτών ισχυρίζεται ότι η εκτέλεση της προσβαλλόμενης απόφασης θα του προκαλέσει ανεπανόρθωτη βλάβη συνιστάμενη σε διακινδύνευση της ζωής και της σωματικής ακεραιότητάς του, διότι έχει στοχοποιηθεί από τις ιρανικές αρχές, από τις οποίες έχει συλληφθεί ήδη δύο φορές και έχει υποστεί βασανιστήρια, σε περίπτωση δε επιστροφής του κινδυνεύει να συλληφθεί και υποστεί και πάλι βασανιστήρια. (...).

7. (...). Στην προκειμένη περίπτωση, το Δικαστήριο λαμβάνοντας υπόψη τους ισχυρισμούς που προέβαλε ο αιτών προς υποστήριξη του αιτήματός του για παροχή διεθνούς προστασίας και ιδίως το γεγονός ότι αυτοί δεν κρίθηκαν, στην ουσία, σε β' βαθμό, από την Επιτροπή Προσφυγών, ενόψει και του προβαλλόμενου με την αίτηση ακύρωσης λόγου σχετικά με το εμπρόθεσμο της άσκησης της προσφυγής, που δεν παρίσταται προδήλως αβάσιμος, καθώς και το ότι από τη στάθμιση της βλάβης του αιτούντος και του δημοσίου συμφέροντος προκύπτει ότι οι αρνητικές συνέπειες από την αποδοχή της αίτησης αναστολής δεν είναι σοβαρότερες από την ωφέλεια του αιτούντος, που συνίσταται στην αποφυγή της διακινδύνευσης της ζωής και της σωματικής της ακεραιότητας, κρίνει σκόπιμο να διατάξει, μέχρι την έκδοση οριστικής απόφασης επί της εκκρεμούς αίτησης ακυρώσεως, την αποχή της Διοίκησης από κάθε ενέργεια στηριζόμενη αποκλειστικώς στην προσβαλλόμενη απόφαση, η οποία θα είχε ως αποτέλεσμα την εξαναγκασμένη αναχώρηση αυτού από την Ελλάδα. Περαιτέρω, πρέπει να διαταχθεί η Διοίκηση να μην προχωρήσει στην αφαίρεση του χορηγηθέντος στον αιτούντα δελτίου αιτήσαντος διεθνή προστασία ή, εάν τυχόν το δελτίο αυτό έχει ήδη αφαιρεθεί ή ακυρωθεί, να του επιστραφεί σε ισχύ και, εάν έχει λήξει, να παραταθεί η ισχύς του, ώστε να αποκατασταθεί πλήρως η πραγματική κατάσταση στην οποία τελούσε προ της απόρριψης, με την προσβαλλόμενη απόφαση, του αιτήματός του για παροχή σε αυτόν διεθνούς προστασίας (πρβλ. ΣτΕ Ε.Α. 940, 573, 172/2006, 73/2007, 731/2008). (...)

Δέχεται την αίτηση.

Αρχικό αίτημα – Κατ’ ουσίαν εξέταση – Αίτηση αναστολής – Ιράν κουρδικής εθνοτικής καταγωγής – Μόνος άνδρας – Βάσιμοι λόγοι ακύρωσης – Κίνδυνος βλάβης – Δέχεται την αίτηση

Διοικητικό Πρωτοδικείο Θεσσαλονίκης
Τμήμα Β' Μονομελές
Αριθμός Απόφασης: ΝΔ 71/2024
Ημερομηνία Δημοσίευσης: 23.05.2024
Δικαστής: Βασιλική Γ. Ντινόκα
(...)

2. (...), με την κρινόμενη αίτηση, (...), ο αιτών ζητεί την αναστολή εκτέλεσης της IP/163315/11.03.2024 απόφασης της 17ης Ανεξάρτητης Επιτροπής Προσφυγών του Υπουργείου Μετανάστευσης και Ασύλου σε τριμελή σύνθεση, με την οποία απορρίφθηκε η από 27.12.2023 προσφυγή που άσκησε κατά της IP/184348/11.10.2023 απόφασης του Περιφερειακού Γραφείου Ασύλου (Π.Γ.Α.) Θεσσαλονίκης, και τελικώς, το αίτημά του περί υπαγωγής του σε καθεστώς διεθνούς προστασίας, ενώ περαιτέρω, διατάχθηκε η επιστροφή του στη χώρα καταγωγής του. (...).

4. (...), στην προκείμενη περίπτωση από τα στοιχεία του διοικητικού φακέλου προκύπτουν τα ακόλουθα: Ο αιτών, πολίτης Ιράν, κουρδικής εθνοτικής καταγωγής, γεννημένος στις 23.09.1986 (...), αφού υπεβλήθη σε διαδικασία υποδοχής και ταυτοποίησης στις 17.03.2023, υπέβαλε την ίδια ημέρα, στο Κ.Υ.Τ. Διαβατών, αίτηση για παροχή διεθνούς προστασίας. Κατά την καταγραφή της αίτησής του, ο αιτών αναφορικά με τους λόγους που εγκατέλειψε και δεν επιθυμεί την επιστροφή του στη χώρα καταγωγής του δήλωσε τα εξής: «Συμμετείχα στη διαδήλωση στο Ιράν που είχε γίνει για την υποχρεωτική χιτζάμπ στα κορίτσια και στις γυναίκες. Στις διαδηλώσεις ήρθα σε σύγκρουση με την αστυνομία και με χτύπησαν. Με τη βοήθεια του κόσμου έγινε η διαφυγή μου και τώρα είμαι καταζητούμενος από το Υπουργείο Πολιτικής Ενημέρωσης και κινδυνεύει η ζωή μου.» (...). Η αίτησή του απορρίφθηκε με την IP/184348/11.10.2023 απόφαση του Π.Γ.Α. Θεσσαλονίκης και διατάχθηκε η επιστροφή του στη χώρα καταγωγής του. Η ενδικοφανής προσφυγή που άσκησε απορρίφθηκε με την ήδη προσβαλλόμενη IP163315/11.03.2024 απόφαση της 17ης Ανεξάρτητης Επιτροπής Προσφυγών του Υπουργείου Μετανάστευσης και Ασύλου σε τριμελή σύνθεση ως αβάσιμη. Ειδικότερα, με την ως άνω απόφαση έγιναν δεκτοί ως αξιόπιστοι οι ισχυρισμοί του αιτούντος που αφορούν την ιθαγένεια, την εθνοτική του καταγωγή, το μορφωτικό και επαγγελματικό του επίπεδο, την οικογενειακή του κατάσταση, το ταξίδι του μέχρι την Ελλάδα, καθώς και ο ισχυρισμός του ότι συμμετείχε στη διαδήλωση που έγινε στη χώρα του τον Αύγουστο του 2022, ενάντια στον υποχρεωτικό χαρακτήρα της χιτζάμπ, (...) πλην όμως δεν δέχτηκε ως αξιόπιστους τους ισχυρισμούς του αιτούντος ότι λόγω της συμμετοχής του στη διαδήλωση στοχοποιήθηκε και αναζητείται από τις αρχές της χώρας του (...). Κατόπιν τούτων, κρίθηκε ότι δεν συντρέχουν οι προϋποθέσεις αναγνώρισης καθεστώτος πρόσφυγα του άρθρου 1 Α (2) της Σύμβασης της Γενεύης, δεδομένου ότι δεν προκύπτει ότι ο αιτών έχει αντικειμενικά δικαιολογημένο φόβο να υποστεί δίωξη από τις αρχές του κράτους του σε περίπτωση επιστροφής στη χώρα καταγωγής του. (...). Ενόψει αυτών διατάχθηκε η επιστροφή του στη χώρα καταγωγής του.

5. (...), με την κρινόμενη αίτηση, ο αιτών προβάλλει ότι η εκτέλεση της προσβαλλόμενης απόφασης και του μέτρου της επιστροφής που επιβλήθηκε σε βάρος του θα προκαλέσει σε αυτόν βλάβη μη επανανορθώσιμη σε περίπτωση ευδοκίμησης της εκκρεμούς αίτησης ακύρωσης, με την οποία προβάλλεται λόγος περί έλλειψης επαρκούς και νόμιμης αιτιολογίας, διότι συντρέχουν στην περίπτωση του οι προϋποθέσεις αναγνώρισής του ως πρόσφυγα. Περαιτέρω, ο αιτών ισχυρίζεται ότι η εκτέλεση της προσβαλλόμενης απόφασης θα του προκαλέσει ανεπανόρθωτη βλάβη συνιστάμενη σε διακινδύνευση της ζωής και της σωματικής ακεραιότητάς του, διότι σε περίπτωση επιστροφής του θα συλληφθεί από τις ιρανικές αρχές, που, ήδη, τον έχουν ταυτοποιήσει ως συμμετέχοντα στις διαδηλώσεις. Επιπρόσθετα, προβάλλεται ότι οι επιστροφές προς το Ιράν δεν πραγματοποιούνται, επομένως η εκτέλεση της προσβαλλόμενης απόφασης και συνακόλουθα η στέρηση των παροχών τις οποίες λαμβάνει (ιδίως στέγαση και ιατροφαρμακευτική περίθαλψη) θα τον εκθέσει για απροσδιόριστο χρονικό διάστημα σε απάνθρωπες συνθήκες, και ότι η διακοπή της ιατροφαρμακευτικής περίθαλψης θα οδηγήσει σε επιδείνωση του γαστρεντολογικού προβλήματος υγείας (...).

6. (...), η απόρριψη του αιτήματος παροχής διεθνούς προστασίας αποτελεί πράξη αρνητικού περιεχομένου και, ως εκ τούτου, δεν είναι δεκτική αναστολής εκτέλεσης. Ωστόσο, σύμφωνα με τη διάταξη της παρ. 8 του άρθρου 52 του π.δ/τος 18/1989 όπως ισχύει, ο αρμόδιος δικαστής δύναται να διατάξει κάθε κατάλληλο για την προστασία του αιτούντος μέτρο. Στην προκείμενη περίπτωση, το Δικαστήριο λαμβάνοντας υπόψη όλους εν γένει τους ισχυρισμούς που προέβαλε ο αιτών προς υποστήριξη του αιτήματός του για παροχή διεθνούς προστασίας και ιδίως το γεγονός ότι οι ισχυρισμοί του για τη συμμετοχή αυτού στις διαδηλώσεις κρίθηκαν από την Επιτροπή ως αξιόπιστοι, καθώς και το ότι η (αμφισβητούμενη από τον αιτούντα) πληρότητα της αιτιολογίας της προσβαλλόμενης απόφασης, σε σχέση με την έλλειψη των όρων

αναγνώρισής του ως πρόσφυγα, αποτελεί ζήτημα το οποίο θα εξεταστεί ενδελεχώς στο στάδιο της κύριας δίκης, καθώς και το ότι ο προβαλλόμενος λόγος με την αίτηση ακύρωσης δεν παρίσταται προδήλως αβάσιμος και από τη στάθμιση της βλάβης του αιτούντος και του δημοσίου συμφέροντος προκύπτει, ότι οι αρνητικές συνέπειες από την αποδοχή της αίτησης αναστολής δεν είναι σοβαρότερες από την ωφέλεια του αιτούντος, που συνίσταται στην αποφυγή της διακινδύνευσης της ζωής και της σωματικής της ακεραιότητας, κρίνει σκόπιμο να διατάξει την αναστολή του μέτρου της επιστροφής που διατάχθηκε σε βάρος του αιτούντος με την προσβαλλόμενη, μέχρι την έκδοση οριστικής απόφασης επί της εκκρεμούς αίτησης ακυρώσεως, καθώς και την αποχή της Διοίκησης από κάθε ενέργεια στηριζόμενη αποκλειστικώς στην προσβαλλόμενη απόφαση, η οποία θα είχε ως αποτέλεσμα την εξαναγκασμένη αναχώρηση αυτού από την Ελλάδα. Περαιτέρω, πρέπει να διαταχθεί η Διοίκηση να μην προχωρήσει στην αφαίρεση του χορηγηθέντος στον αιτούντα δελτίου αιτήσαντος διεθνή προστασία ή, εάν τυχόν το δελτίο αυτό έχει ήδη αφαιρεθεί ή ακυρωθεί, να του επιστραφεί σε ισχύ και, εάν έχει λήξει, να παραταθεί η ισχύς του, ώστε να αποκατασταθεί πλήρως η πραγματική κατάσταση στην οποία τελούσε προ της απόρριψης, με την προσβαλλόμενη απόφαση, του αιτήματός του για παροχή σε αυτόν διεθνούς προστασίας (πρβλ. ΣτΕ Ε.Α. 940, 573, 172/2006, 73/2007, 731/2008). (...).

Δέχεται την αίτηση.

NΔ81/2024

Αρχικό αίτημα – Κατ’ ουσίαν εξέταση – Αίτηση αναστολής – Γουινέα – Μόνος άνδρας – ΛΟΑΤΚΙ+ – Απορρίπτει την αίτηση

Διοικητικό Πρωτοδικείο Αθηνών
Τμήμα 23ο Μονομελές
Αριθμός Απόφασης: ΝΔ 81/2024
Ημερομηνία Δημοσίευσης: 27.02.2024
Δικαστής: Σωτηρία-Σπυριδούλα Γ. Κατσικά
(...)

1. (...), με την κρινόμενη αίτηση, (...), ζητείται, παραδεκτώς, να ανασταλεί η εκτέλεση της με αριθμό πρωτοκόλλου IP/110111/12.9.2023 απόφασης Β΄ βαθμού της 9ης Ανεξάρτητης Επιτροπής Προσφυγών της Αρχής Προσφυγών της Γενικής Γραμματείας Μεταναστευτικής Πολιτικής, σε Μονομελή Σύνθεση. Με την ως άνω απόφαση: α) απορρίφθηκε η με αριθμό κατάθεσης IP58161/11.8.2023 ενδικοφανής προσφυγή, που άσκησε ο αιτών, πολίτης Γουινέας, κατά της με αριθμό πρωτοκόλλου IP53862/9.8.2023 απόφασης του Περιφερειακού Γραφείου Ασύλου (Π.Γ.Α.) Κω, με την οποία είχε απορριφθεί αίτησή του για τη χορήγηση σε αυτόν διεθνούς προστασίας, β) αποφασίστηκε ότι ο αιτών δεν αναγνωρίζεται ως πρόσφυγας ούτε ως δικαιούχος επικουρικής προστασίας και γ) επιβλήθηκε σε βάρος του το μέτρο της επιστροφής με οικειοθελή αναχώρηση μέσα σε προθεσμία 25 ημερών από την επίδοση σε αυτόν της εν λόγω απόφασης. (...).

3. (...), στην προκειμένη περίπτωση, από τα στοιχεία της δικογραφίας προκύπτουν τα εξής: Ο αιτών κατέθεσε, στις 24.7.2023, στην Κλειστή Ελεγχόμενη Δομή Κω, αίτηση για τη χορήγηση σε αυτόν διεθνούς προστασίας, με την οποία εξέφρασε την απροθυμία επιστροφής του στη χώρα καταγωγής του (Γουινέα). Ειδικότερα, δήλωσε ότι εγκατέλειψε τη χώρα του επειδή η οικογένειά του είχε σοβαρό πρόβλημα με τον σεξουαλικό του προσανατολισμό (είναι bisexual) (...). Η ως άνω αίτηση απορρίφθηκε ως αβάσιμη με τη με αριθμό πρωτοκόλλου IP53862/9.8.2023 απόφαση του Π.Γ.Α. Κω, με την αιτιολογία ότι δεν συγκεντρώνονταν στο πρόσωπο του αιτούντος οι προϋποθέσεις για την αναγνώρισή του ως πρόσφυγα ούτε ως δικαιούχου επικουρικής προστασίας. Κατά της παραπάνω απόφασης, ο αιτών άσκησε τη με αριθμό κατάθεσης IP58161/11.8.2023 ενδικοφανή προσφυγή, (...). Η Επιτροπή, με τη με αριθμό πρωτοκόλλου IP/110111/12.9.2023 απόφασή της, απέρριψε την ανωτέρω ενδικοφανή προσφυγή ως αβάσιμη, (...).

4. (...), ο αιτών ζητάει να ανασταλεί η εκτέλεση της ανωτέρω απόφασης, υποστηρίζοντας ότι η άμεση εκτέλεση αυτής θα του προκαλέσει ανεπανόρθωτη βλάβη, σε περίπτωση ευδοκίμησης της σχετικής αίτησης ακύρωσης. Τούτο διότι, σε περίπτωση επαναπατριsmού του θα τεθούν σε κίνδυνο η ζωή και η σωματική του ακεραιότητα, καθότι είναι αμφιφυλόφιλος, συνθήκη που αποτελεί ποινικό αδίκημα στη χώρα καταγωγής του. Περαιτέρω, ισχυρίζεται ότι, σύμφωνα με την ετήσια έκθεση του Συνηγόρου του Πολίτη για το έτος 2022, δεν διενεργούνται επιστροφές από την Ελλάδα στη Γουινέα, με αποτέλεσμα να μην είναι δυνατή η επιστροφή του στη Γουινέα και να κρατηθεί για απροσδιόριστο χρονικό διάστημα σε προαναχωρησιακό κέντρο, σε καθεστώς απάνθρωπης και εξευτελιστικής μεταχείρισης. Εξάλλου, όπως υποστηρίζει, δεν είναι επικίνδυνος για τη δημόσια τάξη και ασφάλεια. Τέλος, προβάλλει ότι εκκρεμεί η έκδοση απόφασης του Συμβουλίου

της Επικρατείας επί του εισαχθέντος ενώπιόν του, δυνάμει της από 5.10.2022 (αριθ. κατάθεσης 2017/2022) πράξης της Προέδρου του Δ' Τμήματος, προδικαστικού ερωτήματος που διατυπώθηκε με την 534/2022 απόφαση του Διοικητικού Πρωτοδικείου Θεσσαλονίκης. Ειδικότερα, με την ως άνω απόφαση διατυπώθηκε το ερώτημα εάν είναι σύμφωνες με τα οριζόμενα στις διατάξεις των παρ. 2 και 3 του άρθρου 89 του Συντάγματος, όπως αυτές διαμορφώθηκαν μετά την αναθεώρηση του 2001, οι διατάξεις του άρθρου 5 παρ. 7 του ν. 4375/2016, σύμφωνα με τις οποίες οι Ανεξάρτητες Επιτροπές Προσφυγών μπορούν να λειτουργούν και να αποφαινούνται, στις ειδικότερα αναφερόμενες στο εν λόγω άρθρο κατηγορίες υποθέσεων, υπό μονομελή σύνθεση, η δε προσβαλλόμενη απόφαση έχει εκδοθεί από Ανεξάρτητη Επιτροπή Προσφυγών Σε Μονομελή Σύθεση.

5. (...) δεν είναι δυνατόν να τύχει, εν προκειμένω, εφαρμογής η διάταξη της παραγράφου 8 του άρθρου 52 του π.δ. 18/1989 (Α' 8), η οποία παρέχει στο Δικαστήριο τη δυνατότητα να διατάσσει άλλα, πλην της αναστολής εκτέλεσης, μέτρα, προς αποτροπή της ανεπανόρθωτης ή δυσχερώς επανορθώσιμης βλάβης που προκαλεί πράξη μη δεκτική αναστολής εκτέλεσης. Τούτο διότι, με βάση τα πραγματικά περιστατικά και τους ισχυρισμούς που εξέθεσε ο αιτών κατά τη διοικητική διαδικασία εξέτασης της αίτησής του περί παροχής σε αυτόν διεθνούς προστασίας, καθώς και σύμφωνα με την αιτιολογία της προσβαλλόμενης απόφασης, δεν πιθανολογείται ότι θα επέλθει σε αυτόν ανεπανόρθωτη ή δυσχερώς επανορθώσιμη βλάβη, συνιστάμενη στην έκθεσή του σε κίνδυνο της ζωής, της σωματικής του ακεραιότητας ή της ελευθερίας του ή σε κίνδυνο να υποστεί βασανιστήρια ή άλλη απάνθρωπη ή εξευτελιστική μεταχείριση, αντίθετη στο άρθρο 3 της Ε.Σ.Δ.Α. (πρβλ. Ε.Α. ΣτΕ 103/2011, 1006/2010, 414/2009, 164/2009, 74/2009), σε περίπτωση επιστροφής του στη χώρα του. Περαιτέρω, με βάση τα στοιχεία του φακέλου, δεν πιθανολογείται αντικειμενική αδυναμία επιστροφής του στη χώρα καταγωγής του, για λόγους ανωτέρας βίας ή συνδρομή στο πρόσωπό του της ρήτρας μη επαναπροώθησης του άρθρου 3 της Ε.Σ.Δ.Α. ή των προϋποθέσεων του άρθρου 3 της Σύμβασης της Νέας Υόρκης της 10ης Δεκεμβρίου 1984 (Α' 116). Εξάλλου, ο ισχυρισμός του ότι δεν είναι δυνατή η επιστροφή του στη Γουινέα, καθώς σύμφωνα με την ετήσια έκθεση του Συνηγόρου του Πολίτη για το έτος 2022, δεν διενεργούνται επιστροφές από την Ελλάδα στη Γουινέα, πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμος, δεδομένου ότι με βάση την ανωτέρω έκθεση δεν διενεργούνται επιστροφές από την Ελλάδα προς την Τουρκία και όχι προς τη Γουινέα. Περαιτέρω, ο ισχυρισμός του ότι εκκρεμεί η έκδοση απόφασης του Συμβουλίου της Επικρατείας επί του εισαχθέντος ενώπιόν του, δυνάμει της από 5.10.2022 (αριθ. κατάθεσης 2017/2022) πράξης της Προέδρου του Δ' Τμήματος, προδικαστικού ερωτήματος που διατυπώθηκε με την 534/2022 απόφαση του Διοικητικού Πρωτοδικείου Θεσσαλονίκης, προβάλλεται αβάσιμα. Τούτο διότι, σύμφωνα με τα οριζόμενα στο άρθρο 1 του ν. 3900/2010, η αναστολή εκδίκασης των εκκρεμών υποθέσεων, στις οποίες τίθεται το ίδιο με το εισαχθέν ενώπιον του Συμβουλίου της Επικρατείας, με προδικαστικό ερώτημα, ζήτημα δεν καταλαμβάνει την προσωρινή δικαστική προστασία. Τέλος, ο ισχυρισμός του ότι δεν είναι επικίνδυνος για τη δημόσια τάξη και ασφάλεια δεν αποτελεί λόγο αναστολής εκτέλεσης της ως άνω απόφασης (βλ. Ε.Α. ΣτΕ 1085/2008, 950/2008, 732/2008), η οποία δεν έχει εκδοθεί κατ' εφαρμογή της κοινής νομοθεσίας περί αλλοδαπών, αλλά εντάσσεται στη διαδικασία εξέτασης αιτήματος χορήγησης ασύλου (βλ. Ε.Α. ΣτΕ 103/2011, 1006/2010, 464/2010, 1224/2009). Κατόπιν τούτων, το Δικαστήριο κρίνει ότι δεν συντρέχει νόμιμη περίπτωση χορήγησης της αιτούμενης αναστολής, απορριπτόμενων ως αβάσιμων των περί του αντιθέτου ισχυρισμών του αιτούντος. (...).

Απορρίπτει την αίτηση(...).

NΔ110/2024

Αρχικό αίτημα – Κατ' ουσίαν εξέταση – Αίτηση αναστολής – Λαϊκή Δημοκρατία του Κονγκό – Μόνη γυναίκα – Έμφυλη βία – Ζητήματα ψυχικής υγείας – Διατήρηση σταθερών βιοτικών συνθηκών – Δέχεται την αίτηση

Διοικητικό Πρωτοδικείο Θεσσαλονίκης
Τμήμα Β' Μονομελές
Αριθμός Απόφασης: ΝΔ 110/2024
Ημερομηνία Δημοσίευσης: 30.07.2024
Δικαστής: Στυλιανός Ι. Παπαδόπουλος
(...)

2. (...), με την αίτηση αυτή επιδιώκεται η αναστολή εκτέλεσης της 291412/15.5.2024 απόφασης της 14ης Ανεξάρτητης Επιτροπής Προσφυγών (...), με την οποία απορρίφθηκε προσφυγή της αιτούσας κατά της 39584/18.1.2024 απόφασης του Περιφερειακού Γραφείου Ασύλου Θεσσαλονίκης και, εν τέλει, ως αβάσιμο το αίτημά της για χορήγηση διεθνούς

προστασίας. Επίσης, με την ίδια απόφαση επιβλήθηκε σε βάρος της μέτρο επιστροφής, με οικειοθελή αναχώρηση από τη χώρα. (...).

4. (...), στην προκείμενη περίπτωση από τα στοιχεία του διοικητικού φακέλου προκύπτουν τα εξής: Η αιτούσα, (...) υπέβαλε αίτηση χορήγησης διεθνούς προστασίας. (...) Κατά τη συνέντευξή της (...) ανέφερε ότι (...) σε ηλικία 15 ετών βιάστηκε από δύο συνομήλικα αγόρια και κατέστη έγκυος. Ο δε βιασμός αυτός αποτέλεσε έναυσμα για τον πατριό της να ξεκινήσει να την βιάζει συστηματικά, ενώ προσπάθησε πολλές φορές να μιλήσει στη μητέρα της για την κακοποιητική αυτή συμπεριφορά, χωρίς, όμως, ανταπόκριση, καθώς δεν την πίστευε και την χτυπούσε, διότι πίστευε ότι ήθελε να καταστρέψει το γάμο της. Μάλιστα η μητέρα της την αποκαλούσε μάγισσα και το πρώτο τέκνο της απεβίωσε σε ηλικία 2 – 3 μηνών. Στη συνέχεια, δήλωσε ότι το έτος 2013 κατέστη έγκυος από τους βιασμούς που υπέστη από τον πατριό της. Όταν γνωστοποίησε την πατρότητα του παιδιού της στη μητέρα της, η τελευταία με τον πατριό της την χτύπησαν πολύ δυνατά και της έκαψαν το πόδι με πυρακτωμένο ξύλο, απειλώντας την να μην αποκαλύψει σε κανέναν την πατρότητα του παιδιού. Αποτέλεσμα των ανωτέρω ήταν να γίνει περίεργος του χωριού, καθώς τον έφερε στον κόσμο ένα παιδί αγνώστου πατρός. Μην αντέχοντας την κακοποίηση εγκατέλειψε το παιδί και το σπίτι της και διέμεινε στους δρόμους, από όπου την περιμάζεψε ο αδερφός του πατέρα της και την οδήγησε στο σπίτι του. (...) Με την 39584/18.1.2024 απόφαση του Περιφερειακού Γραφείου Ασύλου Θεσσαλονίκης η αίτηση διεθνούς προστασίας της αιτούσας απορρίφθηκε ως αβάσιμη. Ειδικότερα, με την τελευταία απόφαση, αφού κρίθηκε ότι οι ισχυρισμοί της αιτούσας ότι υπήρξε θύμα κατ' εξακολούθηση βιασμού από τον πατριό της όταν η ίδια ήταν 15 ετών, με αποτέλεσμα να καταστεί έγκυος το 2013 και να φέρει στον κόσμο το παιδί του πατριού της είναι αξιόπιστοι, απορρίφθηκε το αίτημα χορήγησης διεθνούς προστασίας, με την αιτιολογία ότι από το ιστορικό δεν προέκυπτε αδυναμία του κράτους της Λαϊκής Δημοκρατίας του Κονγκό να της παράσχει αποτελεσματική προστασία, στις αρχές του οποίου ουδέποτε απευθύνθηκε, ενώ από τον συνδυασμό των στοιχείων του προφίλ της (φυλή, θρησκεία κλπ) δεν προέκυπτε κάποιος λόγος για τον οποίο οι αρχές να μην επιθυμούν ή να μη δύνανται να την προστατέψουν. Εξάλλου, κατά την κρίση της Διοίκησης, η αιτούσα από τότε που εγκατέλειψε τον τόπο διαμονής της, δεν βρέθηκε ποτέ ξανά αντιμέτωπη με τον πατριό της, ενώ διαθέτει υποστηρικτικό δίκτυο στη χώρα καταγωγής της, καθώς εκεί διαμένει ο αδερφός του πατέρα της, ο οποίος τη συνέδραμε και παλαιότερα. (...) Κατά της ανωτέρω απόφασης του Περιφερειακού Γραφείου Ασύλου Θεσσαλονίκης η αιτούσα άσκησε προσφυγή, η οποία απορρίφθηκε ως αβάσιμη με την ήδη προσβαλλόμενη απόφαση, (...).

5. (...) ως προς τη βλάβη της η αιτούσα ισχυρίζεται ότι σε περίπτωση άμεσης εκτέλεσης της προσβαλλόμενης απόφασης και απομάκρυνσής της από τη χώρα θα στερηθεί, κατά παράβαση του δικαιώματος δικαστικής προστασίας, τη δυνατότητα να υποστηρίξει λυσιτελώς το κύριο ένδικο βοήθημα, που άσκησε κατά της προσβαλλόμενης απόφασης και θα προκληθεί σε αυτήν ανεπανόρθωτη βλάβη συνιστάμενη στην έκθεση της σε κίνδυνο της ζωής, της σωματικής ακεραιότητας και της ψυχικής ισορροπίας της, η οποία είναι ήδη διαταραγμένη. (...).

6. (...), η απόρριψη του αιτήματος παροχής διεθνούς προστασίας αποτελεί πράξη αρνητικού περιεχομένου και, ως εκ τούτου, δεν είναι δεκτική αναστολής εκτέλεσης, είναι όμως δεκτικό αναστολής το μέτρο απομάκρυνσης που επιβάλλεται στον πολίτη τρίτης χώρας. (...) Εξάλλου, η ανατροπή βιοτικών σχέσεων δεν συνιστά καταρχήν λόγο που εξετάζεται σε σχέση με την αναστολή εκτέλεσης ή τη διαταγή άλλου κατάλληλου μέτρου, όταν η βλάβη απορρέει από πράξη που, όπως η προσβαλλόμενη, εντάσσεται στη διαδικασία εξέτασης αιτήματος διεθνούς προστασίας (πρβλ. ΣτΕ 694/2012, 3464/2011, 867/2010), ωστόσο λαμβάνεται υπόψη όταν ζητείται η αναστολή μέτρου διοικητικής απομάκρυνσης. Στην προκείμενη περίπτωση, λαμβάνοντας υπόψη (...): α) ότι οι ισχυρισμοί της αιτούσας σχετικά με τους κατ' εξακολούθηση βιασμούς της από τον πατριό της, τη γέννηση του τέκνου αυτού και τον κοινωνικό της στιγματισμό, που την ανάγκασαν να εγκαταλείψει τη χώρα καταγωγής, κρίθηκαν από τη Διοίκηση ως αξιόπιστοι, β) το γεγονός ότι αντιμετωπίζει ψυχιατρικά προβλήματα, τα οποία χρήζουν φαρμακευτικής αγωγής, γ) ότι αυτή φιλοξενείται σε δομή φιλοξενίας αιτούντων άσυλο και δ) ότι από τη στάθμιση της βλάβης του και του δημοσίου συμφέροντος προκύπτει ότι οι αρνητικές συνέπειες από την αποδοχή της αίτησης αναστολής δεν είναι σοβαρότερες από την ωφέλεια της αιτούσας, το Δικαστήριο κρίνει ότι πρέπει να διατάξει, μέχρι την έκδοση οριστικής απόφασης επί της ΑΚΥ183/5.7.2024 αίτησης ακύρωσης, την αναστολή της εκτέλεσης του μέτρου της επιστροφής που επιβλήθηκε σε βάρος της αιτούσας, καθώς και την αποχή της Διοίκησης από κάθε ενέργεια στηριζόμενη, αποκλειστικώς, στην προσβαλλόμενη απόφαση, η οποία θα είχε ως αποτέλεσμα την εξαναγκασμένη αναχώρησή της από την Ελλάδα. Τέλος, πρέπει να διαταχθεί η Διοίκηση να επαναχορηγήσει στην αιτούσα δελτίο αιτήσας διεθνή προστασία, ώστε να αποκατασταθεί η πραγματική κατάσταση, στην οποία τελούσε, προ της απόρριψης, με την προσβαλλόμενη απόφαση, του αιτήματος χορήγησης διεθνούς προστασίας (βλ. ΣτΕ ΕΑ 21/2011 1254/2010, 999/2010, 834/2010, 731/2008). (...)

Δέχεται την αίτηση.

Αρχικό αίτημα – Κατ' ουσίαν εξέταση – Αίτηση αναστολής – Αιτή – Μόνος άνδρας – Ζητήματα ψυχικής υγείας – Κίνδυνος διακοπής ιατροφαρμακευτικής περίθαλψης – Δεσμοί με την Ελλάδα – Δεν υφίσταται οικονομική βλάβη εάν οι αιτούντες δεν παρίστανται στη συζήτηση της αίτησης ακύρωσης – Απορρίπτει την αίτηση

Διοικητικό Πρωτοδικείο Αθηνών
Τμήμα 10ο Μονομελές
Αριθμός Απόφασης: ΝΔ 172/2024
Ημερομηνία Δημοσίευσης: 29.03.2024
Δικαστής: Θεοδώρα Σ.Γαβρά
(...)

1. (...), με την κρινόμενη αίτηση, (...), ζητείται η αναστολή εκτέλεσης της υπ' αρ. πρωτ. IP/177798/9.10.2023 απόφασης της 2ης Ανεξάρτητης Επιτροπής Προσφυγών της Αρχής Προσφυγών, υπό μονομελή σύνθεση, με την οποία απορρίφθηκε η από 12.9.2023 ενδικοφανής προσφυγή του αιτούντος, πολίτη, κατά δήλωσή του, Αιτή, κατά της 310153/15.6.2023 απόφασης του Περιφερειακού Γραφείου Ασύλου (Π.Γ.Α.) Σάμου. Με την τελευταία αυτή απόφαση είχε απορριφθεί σε πρώτο βαθμό η από 18.1.2023 αίτηση του αιτούντος για την υπαγωγή του σε καθεστώς διεθνούς προστασίας. (...).

2. (...), στην προκείμενη περίπτωση από τα στοιχεία της οικογραφίας προκύπτουν τα εξής: Ως προς τους λόγους εξαιτίας των οποίων εγκατέλειψε την χώρα καταγωγής του και δεν επιθυμεί να επιστρέψει σε αυτήν, ο αιτών δήλωσε ότι έφυγε για πολιτικούς λόγους και για λόγους ασφάλειας (...). Με την υπ' αρ. πρωτ. 310153/15.6.2023 απόφαση του Π.Γ.Α. Σάμου, το ένδικο αίτημα του αιτούντος απορρίφθηκε ως αβάσιμο, (...). Κατά της εν λόγω απόφασης ο αιτών κατέθεσε την 114336/13.9.2023 ενδικοφανή προσφυγή ενώπιον της Αρχής Προσφυγών (...). Επί της προσφυγής του εκδόθηκε η ήδη προσβαλλόμενη, με την παρούσα αίτηση, απόφαση, με την οποία η προσφυγή απορρίφθηκε, καθότι κρίθηκε ότι δεν συντρέχουν οι νόμιμες προϋποθέσεις για την υπαγωγή του αιτούντος στο προσφυγικό καθεστώς ή στο καθεστώς επικουρικής προστασίας.

3. (...), ειδικότερα, η Επιτροπή Προσφυγών (...) ως προς τους ισχυρισμούς περί δίωξής του στη Χώρα του εκ της στοχοποίησής του από μέλη συμμοριών, (...), αφού έλαβε υπόψη της και συνεκτίμησε πληθώρα επίκαιρων διεθνών πηγών αναφορικά με τη δράση εγκληματικών συμμοριών στην Αϊτή, με τη δράση και την οργάνωση της Εθνικής Αστυνομίας της Χώρας (Police Nationale d' Haïti, PNH) και με το δικαστικό της σύστημα, εκτίμησε τα εξής: α) πράγματι είναι εκτεταμένη η δράση των συμμοριών στην Αϊτή, β) όμως, ο αιτών επικαλείται μεμονωμένα, διαφορετικά περιστατικά, σε βάρος μελών της οικογένειάς του, τελούντα σε χρονική απόσταση μεταξύ τους, (...), γ) περαιτέρω, ο ίδιος επικαλείται σε βάρος του τρία περιστατικά, δύο επιθέσεις με ξυλοδαρμό - ληστεία, τη μία ενώ φοιτούσε στην ακαδημία της αστυνομίας και τη δεύτερη

λίγο πριν εγκαταλείψει τη χώρα καταγωγής του, οι οποίες, κατά τον ίδιο, δεν είχαν στόχο προσωπικά τον ίδιο, (...). Ενόψει των ανωτέρω αντιφάσεων, ανακριβιών, λογικών σφαλμάτων και ανεπαρκών απαντήσεων, η Επιτροπή έκρινε ως μη πειστικό και απορριπτό τον παραπάνω ισχυρισμό του αιτούντος περί κινδύνου δίωξης από συμμορίες που τον έχουν προσωπικά στοχοποιήσει στην χώρα καταγωγής του (...). Ενόψει της κατά τα ανωτέρω αξιολόγησης των ισχυρισμών του αιτούντος, η Επιτροπή αποφάνθηκε ότι δεν συντρέχει στο πρόσωπο του αιτούντος η προϋπόθεση της δίωξης για έναν από τους λόγους της Σύμβασης της Γενεύης, (...). Περαιτέρω, αναφορικά με την υπαγωγή του αιτούντος σε καθεστώς επικουρικής προστασίας, η Επιτροπή Προσφυγών, (...) έκρινε ότι οι συνθήκες που θα αντιμετωπίσει ο αιτών εάν επιστρέψει στη χώρα του δεν ανέρχονται σε ένα τέτοιο επίπεδο σκληρότητας έτσι ώστε να καταστήσουν τη διαβίωσή του αντίθετη προς την ανθρώπινη αξιοπρέπεια (...), συνεκτιμωμένου ότι ναι μεν υπάρχει έντονη επισιτιστική ανασφάλεια στην Αϊτή, πλην όμως ο αιτών είναι νέος (...) άνδρας, αρτιμελής και υγιής, με εκπαίδευση 14 ετών, περιορισμένες έστω σπουδές στην αστυνομική ακαδημία και επαγγελματική εμπειρία ως οικοδόμος, έχει δε την δυνατότητα να εργαστεί στην πόλη Lascahobas, όπου και ο τόπος της τελευταίας διαμονής του, για να εξασφαλίζει τα προς το ζην, υποκείμενος στις οικονομικές συνθήκες της χώρας καταγωγής του, όπως και οι λοιποί πολίτες της Αϊτής, όπου ο αιτών έχει ευρύ υποστηρικτικό δίκτυο (...) και κατοικία στην πόλη Lascahobas, ώστε να μην κινδυνεύει να εκτεθεί σε συνθήκες αντίθετες προς την ανθρώπινη αξιοπρέπεια. (...).

5. (...), ο αιτών προβάλλει ότι η άμεση εκτέλεση της προσβαλλόμενης απόφασης θα του προκαλέσει ανεπανόρθωτη βλάβη. Ειδικότερα, ισχυρίζεται ότι σε περίπτωση επιστροφής στη Χώρα καταγωγής του, θα τεθεί σε κίνδυνο η ζωή και η σωματική του ακεραιότητα για τους λόγους που ανέφερε ήδη κατά τη διοικητική διαδικασία εξέτασης του αιτήματός του. Περαιτέρω, ότι η εκτέλεση της προσβαλλόμενης απόφασης θα επιδεινώσει την ψυχική του υγεία, λαμβανομένου υπόψη ότι πάσχει από διαταραχή μετατραυματικού στρες (PTSD), συνεπεία των καταστάσεων που έχει βιώσει, η οποία δεν θα μπορέσει να αντιμετωπιστεί στη Χώρα του, όπου το υγειονομικό σύστημα είναι σχεδόν διαλυμένο και αυτός δεν θα τύχει κανενός είδους ιατροφαρμακευτικής περίθαλψης. Επιπλέον, ισχυρίζεται ότι συνεπεία της απόρριψης σε πρώτο βαθμό της αίτησης υπαγωγής του σε καθεστώς διεθνούς ή επικουρικής προστασίας και της αφαίρεσης του δελτίου αιτούντος άσυλο, που του είχε χορηγηθεί, υφίσταται κίνδυνος απέλασής του και διακοπής της παρεχόμενης σε αυτόν στέγασης, περαιτέρω δε, ότι αντιμετωπίζει αδυναμία πρόσβασης σε ιατροφαρμακευτική περίθαλψη, σε είδη διατροφής και λοιπά βασικά είδη διαβίωσης και ατομικής φροντίδας, λόγω διακοπής χορήγησης του ελάχιστου χρηματικού βοηθήματος που λάμβανε ως αιτών άσυλο. Επιπροσθέτως, διατείνεται ότι σε περίπτωση εκτέλεσης της προσβαλλόμενης απόφασης θα ανατραπούν βίαια οι βιοτικοί δεσμοί που έχει δημιουργήσει στην Ελλάδα και ότι η εκδίκαση της αίτησης ακύρωσής του θα καταστεί άνευ αντικειμένου. (...)

6. (...), το Δικαστήριο λαμβάνει, καταρχάς, υπόψη ότι κατά τη διοικητική διαδικασία εξέτασης του αιτήματος διεθνούς προστασίας του αιτούντος, οι προβαλλόμενοι ισχυρισμοί του αναφορικά με τους λόγους για τους οποίους εγκατέλειψε τη Χώρα καταγωγής του, αξιολογήθηκαν και απορρίφθηκαν σε β' βαθμό από την Επιτροπή, η οποία έκρινε ότι δεν πληρούνται οι προϋποθέσεις για την υπαγωγή του στο καθεστώς του πρόσφυγα, ούτε στο καθεστώς επικουρικής προστασίας. Ενόψει των ανωτέρω, δεν πιθανολογείται ότι θα τεθεί σε κίνδυνο η ζωή ή η σωματική ακεραιότητα του αιτούντος, σε περίπτωση επιστροφής του στην Αϊτή. Τα ως άνω δεν αίρονται, άλλωστε, από τους επικαλούμενους λόγους υγείας του αιτούντος, καθόσον αυτός δεν προσκομίζει κάποια επίκαιρη ιατρική βεβαίωση ή γνωμάτευση σχετικά με την κατάσταση της ψυχικής του υγείας και από την οποία να προκύπτει η τακτική παρακολούθησή του από ψυχίατρο ή ψυχολόγο, η τυχόν διακοπή της οποίας θα του προκαλέσει ανεπανόρθωτη ή δυσχερώς επανορθώσιμη βλάβη, ενώ εξάλλου από τα προσκομισθέντα στοιχεία δεν προκύπτει ότι δεν θα έχει τη δυνατότητα να λάβει την κατάλληλη ιατροφαρμακευτική περίθαλψη σε περίπτωση επιστροφής στη Χώρα καταγωγής του. Περαιτέρω, η ενδεχόμενη σύλληψή του αιτούντος και η έκδοση απόφασης απέλασης, η οποία προβλέπεται από την εθνική νομοθεσία για τους παρανόμως διαμένοντες στη χώρα, δεν συνιστά βλάβη απορρέουσα από την προσβαλλόμενη απόφαση και δεν δικαιολογεί τη χορήγηση της αιτούμενης αναστολής εκτέλεσης. Εξάλλου, η ενδεχόμενη εκτέλεση της προσβαλλόμενης απόφασης δεν παραβιάζει το δικαίωμα δικαστικής προστασίας του αιτούντος (πρβλ. ΣτΕ 1622/2011, 115/2008) και επομένως δεν τίθεται θέμα ανεπανόρθωτης γι' αυτόν βλάβης, δεδομένου ότι αυτή θα αποκατασταθεί σε περίπτωση που γίνει δεκτή η αίτηση ακύρωσής και η προσβαλλόμενη πράξη ακυρωθεί (βλ. Ε.Α. ΣτΕ 434/2013, 281/2009, 727/2008 κ.α). (...). Με τα δεδομένα αυτά, το Δικαστήριο κρίνει ότι δεν συντρέχει, εν προκειμένω, νόμιμος λόγος χορήγησης της αιτούμενης αναστολής και, κατ' ακολουθία, η αίτηση αναστολής πρέπει να απορριφθεί (...).

Απορρίπτει την αίτηση.

Αρχικό αίτημα – Κατ’ ουσίαν εξέταση – Αίτηση αναστολής – Ερυθραία – Μόνη γυναίκα – Έμφυλη βία – Εσφαλμένη εκτίμηση ιθαγένειας – Αξιοπιστία των λόγων ακύρωσης – Κίνδυνος βλάβης – Δέχεται την αίτηση

Διοικητικό Πρωτοδικείο Θεσσαλονίκης
Τμήμα ΙΑ' Μονομελές
Αριθμός Απόφασης: ΝΔ 179/2024
Ημερομηνία δημοσίευσης: 8.10.2024
Δικαστής: Πλαστήρα Όλγα Β
(...)

2. (...), με την αίτηση αυτή ζητείται η αναστολή εκτέλεσης της IP/391915/17-2024 απόφασης της 3ης Ανεξάρτητης Επιτροπής Προσφυγών του Υπουργείου Μετανάστευσης και Ασύλου, με την οποία απορρίφθηκε προσφυγή της (...) αιτούσας κατά της IP/302673/24-11-2023 απόφασης του Περιφερειακού Γραφείου Ασύλου (ΠΓΑ) Λέσβου και, τελικώς, το αίτημά της για χορήγηση διεθνούς προστασίας. Με την ίδια απόφαση επιβλήθηκε σε βάρος της το μέτρο της επιστροφής με οικειοθελή αναχώρησή της από τη χώρα εντός προθεσμίας 25 ημερών. Η αναστολή ζητείται έως την έκδοση οριστικής απόφασης επί της αντίστοιχης αίτησης ακύρωσης, που η αιτούσα άσκησε ενώπιον του Δικαστηρίου (ΑΚΥ222/2024), η συζήτηση της οποίας έχει οριστεί για τη δικάσιμο της 17/10/2024. (...)

5.(...) από τα στοιχεία της οικογραφίας προκύπτουν τα εξής: η αιτούσα, γεννηθείσα στις 20/2/2004, πολίτης Ερυθραίας (...), φυλετικής καταγωγής Tigrinia, χριστιανή ορθόδοξη στο θρήσκευμα, υπέβαλε αίτημα διεθνούς προστασίας στις 4.8.2023 στο Κέντρο Υποδοχής και Ταυτοποίησης (ΚΥΤ) Λέσβου. (...), δήλωσε ότι δεν επιθυμεί να επιστρέψει στη χώρα καταγωγής της λόγω σεξουαλικής βίας και μη πρόσβασης σε δομές υγείας. (...) η αιτούσα (...) σε προφορική συνέντευξη (...) δήλωσε ότι η ίδια, όπως και οι γονείς της, είναι υπήκοος Ερυθραίας και γεννήθηκε στην πόλη στη Mendefera. (...), σε ηλικία 2 ετών εγκατέλειψε τη χώρα της μαζί με τη μητέρα και τον αδερφό της και μετέβησαν στην Αιθιοπία, όπου εγκαταστάθηκαν στην πόλη Adwa. (...) Αναφορικά με την πατρική της οικογένεια δήλωσε πως δεν γνωρίζει που βρίσκεται ο πατέρας της, ενώ η μητέρα της και ο αδερφός της έχουν αποβιώσει. Ως προς την οικογενειακή της κατάσταση είναι άγαμη και άτεκνη. Ως προς το εκπαιδευτικό της επίπεδο, δήλωσε πως δεν έχει πάει σχολείο, ενώ προς το εργασιακό της ιστορικό δήλωσε ότι έχει εργαστεί ως καθαρίστρια. Ανέφερε ότι η ίδια με τη μητέρα και τον αδερφό της εγκατέλειψαν την Ερυθραία, επειδή στη χώρα τους συνέλαβαν τον πατέρα της και πήγαινε η αστυνομία σπίτι τους. Δήλωσε ότι δεν γνωρίζει πολλά για τον πατέρα της και ανέφερε ότι εκείνος εξαναγκάστηκε να μπει στο στρατό και όταν ήταν στρατιώτης τον συνέλαβε μάλλον η κυβέρνηση, επειδή δεν ήθελε να στρατευθεί. Η ίδια δεν πήγε ποτέ ξανά στην Ερυθραία και δεν γνωρίζει αν έχει συγγενείς εκεί. Δήλωσε δε ότι δεν γνωρίζει αν η γέννησή της καταγράφηκε σε κάποια υπηρεσία ή αρχή της χώρας της ούτε αν έχει βαπτιστεί εκεί. Για την καταγωγή της ανέφερε ότι την είχε ενημερώσει η μητέρα της, η οποία είχε ταυτότητα Ερυθραίας. Η ίδια ωστόσο δεν είχε ταυτοποιητικά έγγραφα Ερυθραίας ούτε αιτήθηκε ποτέ την έκδοσή τους, επειδή όπως δήλωσε ήταν νέα και δεν γνώριζε. Δήλωσε ακόμη ότι δεν έχει μνήμες από την Ερυθραία, καθώς έφυγε πολύ μικρή από τη χώρα, και δεν διατηρεί δεσμούς εκεί. (...) Στο διοικητικό της φάκελο περιλαμβάνονταν η από 3.8.2023 έκθεση εξακρίβωσης, (...), στην οποία αναφέρεται ότι η εν λόγω διάδικος έχει την ιθαγένεια της Αιθιοπίας. (...). Ως προς τους λόγους για τους οποίους εγκατέλειψε την Αιθιοπία, δήλωσε πως εκεί δεν προστατεύονταν τα δικαιώματά της, όπως να πάει σχολείο και να έχει ιατροφαρμακευτική περίθαλψη, επειδή στη χώρα οι μετανάστες υφίστανται διακρίσεις. (...) Μετά τον θάνατο της μητέρας της η ίδια ζούσε στους δρόμους και όταν ήταν 13 ετών πήγε να δουλέψει στο σπίτι μιας γυναίκας, η οποία δεν της συμπεριφερόταν καλά και δεν την άφηνε να βγαίνει από το σπίτι, έτσι τελικά απέδρασε και οδηγήθηκε πάλι στους δρόμους. Εκεί έμενε με άλλα τρία άτομα, τα οποία την ανάγκασαν να επαιτεί. (...) στο δρόμο κινδύνευε να πέσει θύμα σεξουαλικής κακοποίησης. (...), δήλωσε πως αδυνατεί να επιστρέψει στην Ερυθραία, διότι φοβάται πως σε περίπτωση επιστροφής της θα κινδυνεύσει η ασφάλειά της και (...) ότι φοβάται για τη ζωή της, επειδή δεν ξέρει κανέναν εκεί και επειδή συνέλαβαν τον πατέρα της και δεν γνωρίζει τι του έχει συμβεί. Αναφορικά με την Αιθιοπία δήλωσε πως δεν επιθυμεί να επιστρέψει, διότι φοβάται για τη ζωή της και υφίσταται διακριτική μεταχείριση. Το αίτημά της απορρίφθηκε ως αβάσιμο (...), καθώς κρίθηκε ότι ο ισχυρισμός της αιτούσας για την ιθαγένειά της στερούνταν ακρίβειας και σαφήνειας και χαρακτηριζόταν από αοριστία και γενικολογία και δεν έγινε δεκτός, κατά συνέπεια δεν εδύνατο να εκτιμηθεί η βασιμότητα του προβαλλόμενου φόβου ή επικείμενου κινδύνου σε σχέση με κάποια συγκεκριμένη χώρα. Ενδικοφανής προσφυγή της αιτούσας κατά της ως άνω απορριπτικής πράξης απορρίφθηκε με την προσαλλόμενη με την ίδια αιτιολογία, (...).

6. (...), με την κρινόμενη αίτηση, η αιτούσα ζητεί την αναστολή εκτέλεσης της ανωτέρω απόφασης της Επιτροπής Προσφυγών. Συγκεκριμένα προβάλλει ότι η εκτέλεση της προσαλλόμενης απόφασης και η επιστροφή της στη χώρα καταγωγής της θα της προκαλέσει ανεπανόρθωτη ή δυσχερώς επανρθώσιμη βλάβη. Συγκεκριμένα αναφέρει ότι η επιστροφή της στην Αιθιοπία είναι ανέφικτη, καθώς δεν διαθέτει ταυτοποιητικά στοιχεία, ώστε να εξασφαλίσει ταξιδιωτικά

έγγραφα, σε κάθε περίπτωση πάντως η επιστροφή της στη χώρα αυτή θα τη θέσει, λόγω του φύλου και της ανιθαγένειάς της, σε κίνδυνο παραβίασης των δικαιωμάτων της και φυλάκισής της. (...)

7. (...) Εν προκειμένω, αξιολογώντας τα δεδομένα της ένδικης υπόθεσης και, ιδίως, το γεγονός ότι οι ανωτέρω ισχυρισμοί, τους οποίους η αιτούσα είχε προβάλει ενώπιον της Διοίκησης, συνδέονται αιτιωδώς με την εκτιμώμενη ιθαγένειά της, η οποία, ωστόσο, αν είχε εκτιμηθεί διαφορετικά, θα μπορούσε ενδεχομένως να δικαιολογήσει την παροχή διεθνούς προστασίας, απορριπτομένων δε των ισχυρισμών της αιτούσας σχετικά με την ιθαγένειά της, ο κίνδυνος δίωξης που η ίδια επικαλέστηκε δεν έχει κριθεί, το Δικαστήριο εκτιμά ότι η απομάκρυνση της εν λόγω διαδίκου από την Ελλάδα και η επιστροφή της στην Αιθιοπία, είναι δυνατόν να της προκαλέσει βλάβη δυσχερώς επανορθώσιμη σε περίπτωση ευδοκίμησης της εκκρεμούς αίτησης ακύρωσης, συνιστάμενη στην έκθεσή της σε κίνδυνο της ζωής και της ασφάλειάς της, ενώ από τη στάθμιση της ως άνω βλάβης και του δημοσίου συμφέροντος προκύπτει ότι οι αρνητικές συνέπειες από την αποδοχή της αίτησης αναστολής δεν είναι σοβαρότερες από την ωφέλεια της εν λόγω διαδίκου. Επομένως, κρίνεται αναγκαίο να διαταχθεί η αναστολή εκτέλεσης της προσβαλλόμενης απόφασης, (...) κατά το μέρος που με αυτήν επιβλήθηκε σε βάρος της αιτούσας το μέτρο της επιστροφής και παράλληλα, να διαταχθεί η Διοίκηση να απόσχει, μέχρι την έκδοση οριστικής απόφασης επί της εκκρεμούς αίτησης ακύρωσης, από κάθε ενέργεια στηριζόμενη αποκλειστικώς στην προσβαλλόμενη πράξη, η οποία θα είχε ως αποτέλεσμα την εξαναγκασμένη αναχώρηση της αιτούσας από την Ελλάδα. Περαιτέρω, διατάσσεται η Διοίκηση να μην προχωρήσει στην αφαίρεση του χορηγηθέντος δελτίου αιτήσαντος διεθνή προστασία ή, εάν τυχόν το δελτίο αυτό έχει ήδη αφαιρεθεί, να επιστραφεί και, εάν έχει λήξει, να παραταθεί η ισχύς του, ώστε να αποκατασταθεί πλήρως η πραγματική κατάσταση, στην οποία τελούσε η αιτούσα, προ της απορρίψεως, με την προσβαλλόμενη απόφαση, του αιτήματος χορηγήσεως διεθνούς προστασίας (πρβλ. ΣτΕ Ε.Α. 940, 573, 172/2006, 73/2007). (...)

Δέχεται την αίτηση.

NΔ183/2024

Αρχικό αίτημα – Διαδικασία παραδεκτού – Αίτηση αναστολής – Συρία κουρδικής καταγωγής – Μόνος άνδρας – Τουρκία ως ασφαλής χώρα – Βλάβη λόγω παραμονής στην Ελλάδα χωρίς νόμιμα έγγραφα για μεγάλο χρονικό διάστημα – Κίνδυνος βλάβης – Δέχεται την αίτηση

Διοικητικό Πρωτοδικείο Αθηνών
Τμήμα 23ο Μονομελές
Αριθμός Απόφασης: NΔ 183/2024
Ημερομηνία Δημοσίευσης: 29.03.2024
Δικαστής: Ιωάννης Γ. Αποστολάκης
(...)

1. (...) με την αίτηση ζητείται η αναστολή εκτέλεσης της IP/990/29.6.2023 απόφασης β' βαθμού της 1ης Ανεξάρτητης Επιτροπής Προσφυγών, υπό μονομελή σύνθεση, με την οποία απορρίφθηκε η 219149/18.4.2023 ενδικοφανής προσφυγή του αιτούντος, υπηκόου Συρίας, κατά της 161299/2023 απόφασης του Περιφερειακού Γραφείου Ασύλου (Π.Γ.Α.) Λέσβου και διατάχθηκε η επανεισδοχή του στην Τουρκία, με άμεση απομάκρυνση από την ελληνική επικράτεια. Με την τελευταία αυτή απόφαση είχε απορριφθεί σε α' βαθμό η από 13.2.2023 αίτηση διεθνούς προστασίας του ήδη αιτούντος. (...)

2. (...), στην προκείμενη περίπτωση, από τα στοιχεία του φακέλου προκύπτουν τα εξής: Ο αιτών, στις 13.2.2023, παρουσιάστηκε ενώπιον του Π.Γ.Α Λέσβου και υπέβαλε αίτημα χορήγησης καθεστώτος διεθνούς προστασίας (...). Κατά τη συνέντευξη, (...) δήλωσε ότι είναι κουρδικής εθνοτικής καταγωγής και σουνίτης μουσουλμάνος στο θρήσκευμα. (...). Αναφορικά με τους λόγους που τον ανάγκασαν να εγκαταλείψει την Τουρκία, ο προσφεύγων αιτών κατέθεσε ότι το έκανε από φόβο για τη ζωή του, λόγω της εθνοτικής του καταγωγής, (...). Τέλος, σε περίπτωση επιστροφής του στην Τουρκία, ο αιτών δήλωσε ότι φοβάται ότι θα συλληφθεί και θα φυλακιστεί, ενώ υπάρχει περίπτωση και να τον απελάσουν και να τον παραδώσουν στην οργάνωση Al Nusra, η οποία θεωρεί ότι οι Κούρδοι είναι άπιστοι και οι άντρες πρέπει να θανατωθούν, (...). Η ως άνω αίτηση απορρίφθηκε ως απαράδεκτη με την υπ' αρ. πρωτ. 161299/2023 απόφαση α' βαθμού του Περιφερειακού Γραφείου Ασύλου Λέσβου, (...). Κατά της απορριπτικής αυτής απόφασης ο αιτών άσκησε την από 18.4.2023 προσφυγή, (...). (...) η Επιτροπή, με την ήδη προσβαλλόμενη IP/990/29.6.2023 απόφασή της, έκρινε ότι, εν προκειμένω, πληρούνται για τον αιτούντα σωρευτικώς τα κατ' άρθρο 91 (38 της οδηγίας 2013/32/ΕΕ) του ν. 4939/2022 κριτήρια και, συνεπώς, η Τουρκία θεωρείται ασφαλής τρίτη χώρα για αυτόν, (...).

4. (...), το Δικαστήριο λαμβάνει υπόψη ότι: i) σύμφωνα με την από 18 Μαρτίου 2016 κοινή δήλωση Ευρωπαϊκής Ένωσης (Ε.Ε.) και Τουρκίας, περί εφαρμογής ενός κοινού σχεδίου δράσης κατά της παράνομης μετανάστευσης από την Τουρκία προς την Ε.Ε., «συμφωνήθηκαν» σημεία δράσης, όπως η επιστροφή στην Τουρκία των παράτυπων μεταναστών που φτάνουν στα ελληνικά νησιά μέσω Τουρκίας από τις 20 Μαρτίου 2016 και έπειτα, και ότι για κάθε επιστροφή Σύριου στην Τουρκία από τα ελληνικά νησιά ένας άλλος Σύριος θα επανεγκαθίσταται από την Τουρκία στην Ε.Ε., λαμβανόμενων υπόψη των κριτηρίων τρωτότητας του Ο.Η.Ε., ii) αναφορικά, ωστόσο, με την εν τοις πράγμασι συμμόρφωση της Τουρκίας προς τις απορρέουσες από την ανωτέρω κοινή δήλωση νομικές υποχρεώσεις της, δεν προκύπτει ότι πραγματοποιείται η επανεισδοχή στην Τουρκία των αιτούντων διεθνή προστασία, των οποίων τα αιτήματα έχουν απορριφθεί ως απαράδεκτα για τον λόγο της «ασφαλούς τρίτης χώρας», κατ' εφαρμογή του άρθρου 86 του ν. 4636/2019 (το οποίο μεταφέρει τις αντίστοιχες προβλέψεις του άρθρου 38 της Οδηγίας 2013/32/ΕΕ και περιέχει όμοιου περιεχομένου διατάξεις με το άρθρο 91 του ν.4939/2022). Αλλά, αντιθέτως, όπως αναφέρεται στο σχετικό σημείωμα της αρμόδιας Υπηρεσίας, το οποίο συνοδεύει την εισήγηση του Διοικητή της Υπηρεσίας Ασύλου, κατ' επίκληση της οποίας εκδόθηκε η 458568/15.12.2021 κοινή απόφαση των Υπουργών Εξωτερικών – Μετανάστευσης και Ασύλου (Β' 5949) («Τροποποίηση της υπ' αρ. 42799/03.06.2021 κοινής απόφασης των Υπουργών Εξωτερικών και Μετανάστευσης και Ασύλου "Καθορισμός τρίτων χωρών που χαρακτηρίζονται ως ασφαλείς και κατάρτιση εθνικού καταλόγου κατά τα οριζόμενα στο άρθρο 86 του ν. 4636/2019 (Α' 169)"»), «Από τον Μάρτιο του 2020 έως και σήμερα [δηλαδή για διάστημα που υπερβαίνει τους είκοσι μήνες] οι επιστροφές από την Ελλάδα στην Τουρκία έχουν παγώσει», χωρίς μάλιστα διάκριση ως προς την νομική βάση (διεθνείς συμφωνίες ή κοινή δήλωση Ευρωπαϊκής Ένωσης και Τουρκίας) δυνάμει της οποίας διατάσσονται οι επιστροφές (βλ. ΣτΕ Ολομ. 177/2023 σκέψη 41), iii) δεδομένης της ως άνω νομικής και πραγματικής κατάστασης, το Συμβούλιο της Επικρατείας, κρίνοντας επί αίτησης ακύρωσης του Σωματείου με την επωνυμία «ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΠΡΟΣΦΥΓΕΣ» και της Αστικής Μη Κερδοσκοπικής Εταιρείας με την επωνυμία «ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗ ΠΡΟΣΦΥΓΩΝ ΣΤΟ ΑΙΓΑΙΟ» κατά (αρχικώς της 42799/3.6.2021 κοινής απόφασης του Αναπληρωτή Υπουργού Εξωτερικών και του Υπουργού Μετανάστευσης και Ασύλου, Β' 2425/7.6.2021 και εν τέλει) της (αντικαταστήσας την 42799/2021 Κ.Υ.Α.) ως άνω 458568/15.12.2021 Κ.Υ.Α., καθ' ο μέρος της περιλαμβάνει στον εθνικό κατάλογο ασφαλών τρίτων χωρών την Τουρκία ως προς ορισμένες κατηγορίες αιτούντων διεθνή προστασία, των οποίων, συνακόλουθα, οι αιτήσεις απορρίπτονται, όπως προεκτέθηκε, κατ' αρχήν ως απαράδεκτες, με την 177/2023 απόφαση της Ολομέλειας αυτού, διατύπωσε προς το Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης τα ακόλουθα προδικαστικά ερωτήματα: «α) Το άρθρο 38 της οδηγίας 2013/32/ΕΕ, ερμηνευόμενο σε συνδυασμό με το άρθρο 18 του Χάρτη Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, έχει την έννοια ότι αντιτίθεται σε εθνική (κανονιστική) ρύθμιση, με την οποία χαρακτηρίζεται ως γενικώς ασφαλής για ορισμένες κατηγορίες αιτούντων διεθνή προστασία τρίτη χώρα, η οποία έχει μεν αναλάβει την νομική υποχρέωση να επιτρέψει την επανεισδοχή στο έδαφός της των εν λόγω κατηγοριών αιτούντων διεθνή προστασία, προκύπτει, όμως, ότι για μεγάλο χρονικό διάστημα (που στην συγκεκριμένη περίπτωση υπερβαίνει τους είκοσι μήνες) η χώρα αυτή αρνείται την επανεισδοχή και δεν προκύπτει ότι ερευνήθηκε το ενδεχόμενο να μεταβληθεί η στάση της χώρας στο προσεχές μέλλον; ή β) έχει την έννοια ότι η επανεισδοχή στην τρίτη χώρα δεν αποτελεί σωρευτική προϋπόθεση για την έκδοση της εθνικής (κανονιστικής) πράξης, με την οποία χαρακτηρίζεται τρίτη χώρα ως γενικώς ασφαλής για ορισμένες κατηγορίες αιτούντων διεθνή προστασία, αλλά αποτελεί σωρευτική προϋπόθεση για την έκδοση της ατομικής πράξης, με την οποία απορρίπτεται συγκεκριμένο αίτημα διεθνούς προστασίας ως απαράδεκτο για τον λόγο της "ασφαλούς τρίτης χώρας"; ή γ) έχει την έννοια ότι η επανεισδοχή στην «ασφαλή τρίτη χώρα» πρέπει να εξακριβώνεται μόνον κατά την στιγμή της εκτέλεσης της απόφασης, όταν η απόφαση αυτή περί απορρίψεως του αιτήματος διεθνούς προστασίας βασίζεται στον λόγο της "ασφαλούς τρίτης χώρας";». Ενόψει των ανωτέρω, το Δικαστήριο κρίνει ότι η λήψη μέτρων για την εξαναγκασμένη απομάκρυνση του αιτούντος από την Ελλάδα και την επανεισδοχή του στην Τουρκία, ως συνέπεια της προσβαλλόμενης απόφασης, ενδέχεται να του προκαλέσει, ενόψει των εύλογων αμφιβολιών περί του εάν ή πότε θα πραγματοποιηθεί τελικά η επανεισδοχή του στη συγκεκριμένη χώρα, δυσχερώς επανορθώσιμη βλάβη σε περίπτωση ευδοκίμησης της σχετικής αίτησης ακύρωσης, η οποία συνίσταται στην για απροσδιόριστο χρονικό διάστημα κράτησή του σε κάποιο Προαναχωρησιακό Κέντρο Κράτησης Αλλοδαπών (...). Επομένως, συνεκτιμωμένου ότι η ασκηθείσα αίτηση ακύρωσης δεν παρίσταται προδήλως απαράδεκτη ή αβάσιμη, το Δικαστήριο κρίνει ότι συντρέχει, εν προκειμένω, νόμιμος λόγος να διαταχθούν, σύμφωνα με το άρθρο 52 παρ. 8 του π.δ/τος 18/1989 (Α' 8), τα ειδικότερα αναφερόμενα στο διατακτικό της παρούσας μέτρα, ισχύος μέχρι την έκδοση οριστικής απόφασης επί της οικείας αίτησης ακύρωσης. (...)

Δέχεται την αίτηση αναστολής.

Αρχικό αίτημα – Διαδικασία παραδεκτού – Αίτηση αναστολής – Αφγανιστάν – Μόνη γυναίκα – Τουρκία ως ασφαλής τρίτη χώρα – Διατήρηση της οικογενειακής ενότητας – Κίνδυνος βλάβης – Δέχεται την αίτηση

Διοικητικό Πρωτοδικείο Αθηνών
Τμήμα 10ο Μονομελές
Αριθμός Απόφασης: ΝΔ 189/2024
Ημερομηνία Δημοσίευσης: 10.04.2024
Δικαστής: Αικατερίνη Χ.Κουτσοπούλου

2. (...), με την κρινόμενη αίτηση ζητείται η αναστολή εκτελέσεως της υπ' αριθμ. IP/217993/24.10.2023 απόφασης της 19ης Ανεξάρτητης Επιτροπής Προσφυγών της Αρχής Προσφυγών, υπό μονομελή σύνθεση, με την οποία απερρίφθη η από 6.9.2023 προσφυγή της αιτούσας, υπηκόου Αφγανιστάν, κατά της IP/37335/28.7.2023 απόφασης του Περιφερειακού Γραφείου Ασύλου (Π.Γ.Α.) Λέσβου. Με την τελευταία αυτή απόφαση, είχε απορριφθεί η από 15.6.2023 αίτηση της αιτούσας για παροχή διεθνούς προστασίας. (...).

3. (...), στην προκειμένη περίπτωση, από τα στοιχεία της δικογραφίας προκύπτουν τα εξής: Η αιτούσα, παρουσιάστηκε στις 15.6.2023 στο Π.Γ.Α. Λέσβου και υπέβαλε αίτημα χορήγησης καθεστώτος διεθνούς προστασίας. Κατά την προφορική εξέταση του αιτήματός της, η αιτούσα ενημερώθηκε ότι η αίτησή της θα εξεταστεί με βάση το άρθρο 91 του ν. 4939/2022, ήτοι κατ' εφαρμογήν του κριτηρίου της «Ασφαλούς Τρίτης Χώρας». Ακολούθως, (...) ισχυρίστηκε, μεταξύ άλλων, ότι η Τουρκία δεν είναι ασφαλής τρίτη χώρα για αυτήν, δοθέντος ότι παρέμεινε παράτυπα στη χώρα αυτή για μεγάλο χρονικό διάστημα, πέραν της τριετίας, καθόσον η οικογένειά της και αυτή αδυνατούσαν να εφοδιαστούν με σχετικό έγγραφο παραμονής (κιμλίκ), ενώ, έως σήμερα, οι δύο αδερφές της με τις οικογένειές τους, συνεχίζουν να παραμένουν στην Τουρκία χωρίς να έχουν εφοδιαστεί με το ως άνω νομιμοποιητικό έγγραφο. Ακολούθως, ανέφερε ότι κατά τη διάρκεια της παραμονής της εκεί, δεν είχε δυνατότητα να σπουδάσει, η δε οικογένειά της δεχόταν πιέσεις προκειμένου να προβεί η αιτούσα σε αναγκαστικό γάμο (...). Επιπροσθέτως, ανέφερε ότι δεν επιθυμεί να επιστρέψει στην Τουρκία, διότι θα απελαθεί στη χώρα καταγωγής της, το Αφγανιστάν, όπως, συνέβη στην περίπτωση του αδερφού της, από τον οποίο αφαίρεσαν το «κιμλίκ» και το αντικατέστησαν με έγγραφο απέλασης. Η ανωτέρω αίτηση απορρίφθηκε με την IP/37335/28.7.2023 απόφαση του Π.Γ.Α. Λέσβου, ως απαράδεκτη. Κατά της απόφασης αυτής, η αιτούσα άσκησε την από 6.9.2023 προσφυγή ενώπιον της 19ης Ανεξάρτητης Επιτροπής Προσφυγών, η οποία, υπό μονομελή σύνθεση, απέρριψε την προσφυγή, καθόσον κρίθηκε ότι η Τουρκία είναι ασφαλής τρίτη χώρα για την αιτούσα. (...) τέλος, με την απόφαση αυτή, διετάχθη η επανεισοχή της αιτούσας στην Τουρκία.

4. (...), το Δικαστήριο, αξιολογώντας τα δεδομένα της υποθέσεως και ιδίως το ότι με την απόφαση 177/2023 της Ολομέλειας του Συμβουλίου της Επικρατείας, το Δικαστήριο διατύπωσε προδικαστικά ερωτήματα προς το Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (Δ.Ε.Ε.) σε σχέση με την επιρροή επί της νομιμότητας του, εν προκειμένω εφαρμοστέου με την προσβαλλόμενη απόφαση της Επιτροπής, Εθνικού Καταλόγου Ασφαλών Τρίτων Χωρών, που ασκεί το γεγονός ότι για μεγάλο χρονικό διάστημα, η Τουρκία αρνείται την επανεισοχή των αιτούντων διεθνή προστασία χωρίς να προκύπτει ότι ερευνήθηκε το ενδεχόμενο να μεταβληθεί η στάση της χώρας αυτής στο προσεχές μέλλον, επί των οποίων το ΔΕΕ, δεν έχει έως σήμερα απαντήσει. Συνεκτιμώντας, περαιτέρω, ότι, όπως προκύπτει από την προσκομισθείσα από την αιτούσα IP/223785/25.10.2023 απόφαση της 2ης Ανεξάρτητης Επιτροπής Προσφυγών οι γονείς και τα αδέλφια της αναγνωρίστηκαν ως δικαιούχοι επικουρικής προστασίας, ενώ, η αδερφή της με την οικογένειά της αναγνωρίσθηκε ως δικαιούχος προσφυγικού καθεστώτος (βλ. σχετικές άδειες διαμονής), το Δικαστήριο εκτιμά ότι η απομάκρυνση της αιτούσας από τη χώρα και η επιστροφή της στην Τουρκία, είναι δυνατόν να της προκαλέσει βλάβη δυσχερώς επανορθώσιμη σε περίπτωση ευδοκίμησης της εκκρεμούς αίτησης ακυρώσεως, συνιστάμενη στην έκθεσή της σε κίνδυνο της ζωής και της ασφάλειάς της. Εν όψει τούτου και εφ' όσον η προσβαλλόμενη πράξη έχει αρνητικό περιεχόμενο και, ως εκ τούτου, δεν είναι δεκτική αναστολής εκτελέσεως, το Δικαστήριο λαμβάνει, σύμφωνα με τα οριζόμενα στο άρθρο 52 παρ. 8 του π.δ. 18/1989, το εξής ασφαλιστικό μέτρο: διατάσσει την Διοίκηση να απόσχει, μέχρις εκδόσεως οριστικής αποφάσεως του Δικαστηρίου επί της εκκρεμούς αιτήσεως ακυρώσεως, από κάθε ενέργεια, ερειδομένη αποκλειστικώς επί της προσβαλλομένης αποφάσεως περί απορρίψεως του ανωτέρω αιτήματος της αιτούσας, η οποία θα είχε ως αποτέλεσμα την εξαναγκασμένη αναχώρησή της από την Ελλάδα (βλ. Ε.Α. 31/2000, 499/2003 κ.ά.).

5. (...), εξάλλου, στο άρθρο 48 του ν. 4939/2022 (Α' 111) προβλέπεται η χορήγηση, στα πρόσωπα που έχουν υποβάλει αίτημα διεθνούς προστασίας, σχετικού ειδικού δελτίου («δελτίο αιτούντος διεθνή προστασία»), με το οποίο αφ' ενός μεν παρέχεται στα πρόσωπα αυτά το δικαίωμα να απασχολούνται προσωρινά, προς κάλυψη αμέσων βιοτικών αναγκών τους, αφετέρου δε τους εξασφαλίζεται, εφόσον πληρούνται ορισμένες επιπλέον προϋποθέσεις, η παροχή δωρεάν ιατροφαρμακευτικής και νοσοκομειακής περιθάλψεως. Ενόψει των ανωτέρω, το Δικαστήριο, ως ασφαλιστικό μέτρο, διατάσσει επίσης την

Διοίκηση να μην προχωρήσει στην αφαίρεση του χορηγηθέντος στην αιτούσα «δελτίο αιτούντος διεθνή προστασία», ή, εάν τυχόν το δελτίο αυτό έχει ήδη αφαιρεθεί, να το επιστρέψει στην αιτούσα, ώστε να αποκατασταθεί πλήρως η πραγματική κατάσταση, στην οποία τελούσε η τελευταία προ της απορρίψεως, με την προσβαλλόμενη πράξη, του αιτήματός της (Δ.Ε.Α. 31/2000, 499/2003 κ.ά.). (...)

Δέχεται την αναστολή.

NΔ195/2024

Αρχικό αίτημα – Κατ’ ουσίαν εξέταση – Αίτηση αναστολής – Αιθιοπία – Μόνος άνδρας – Ζητήματα ψυχικής υγείας – Διατήρηση σταθερών βιοτικών συνθηκών– Δέχεται την αίτηση

Διοικητικό Πρωτοδικείο Θεσσαλονίκης
Τμήμα Β' Μονομελές
Αριθμός Απόφασης: ΝΔ 195/2024
Ημερομηνία δημοσίευσης: 19.11.2024
Δικαστής: Παπαδόπουλος Στυλιανός Ι.
(...)

2. (...), με την αίτηση αυτή επιδιώκεται η αναστολή εκτέλεσης της 346454/10.6.2024 απόφασης της 16ης Ανεξάρτητης Επιτροπής Προσφυγών του Υπουργείου Μετανάστευσης και Ασύλου, υπό τριμελή σύνθεση, με την οποία απορρίφθηκε προσφυγή του αιτούντος κατά της 286739/20.11.2023 απόφασης του Περιφερειακού Γραφείου Ασύλου Θεσσαλονίκης και, εν τέλει, ως αβάσιμο το αίτημα να του χορηγηθεί διεθνή προστασία. (...) με την ίδια απόφαση επιβλήθηκε σε βάρος του μέτρο επιστροφής. Κατά της ίδιας απόφασης (...) έχουν ασκήσει την με αριθμό κατάθεσης ΑΚΥ266/23.9.2024 αίτηση ακύρωσης, η οποία εκκρεμεί προς εκδίκαση ενώπιον του Τριμελούς Διοικητικού Πρωτοδικείου Θεσσαλονίκης.

4. (...), στην προκείμενη περίπτωση από τα στοιχεία του διοικητικού φακέλου προκύπτουν τα εξής: Ο αιτών, κατά δήλωσή του υπήκοος Αιθιοπίας, (...), κατέθεσε στις 30.1.2023 στο Κέντρο Υποδοχής και Ταυτοποίησης (Κ.Υ.Τ.) Διαβατών αίτημα χορήγησης διεθνούς προστασίας. Κατά την καταγραφή του εν λόγω αιτήματος δήλωσε ότι έφυγε από τη χώρα καταγωγής του λόγω της γενοκτονίας που διεξάγονταν κατά των χριστιανών και τη δολοφονία της μητέρας και του πατέρα του. Κατά τη συνέντευξη του ο αιτών κατέθεσε ότι είναι χριστιανός, φυλής Αμάρα και έφθασε στην Ελλάδα μέσω Τζιμπουτί και θαλάσσης με σημείο εισόδου την Κρήτη. Περαιτέρω, ανέφερε ότι, μετά το θάνατο του πατέρα του, ήρθε εντολή από την κυβέρνηση για την κατεδάφιση της οικίας του, την οποία την έσκισε και για το λόγο αυτό κρατήθηκε σε στρατόπεδο, όπου ξυλοκοπήθηκε άγρια πριν αφεθεί ελεύθερος. Στη συνέχεια, γύρισε στο μέρος που βρισκόταν το σπίτι του, που κατεδαφίστηκε και έκτισε μία καλύβα με πλαστικά, γινόταν, όμως, συνεχώς προσπάθειες για την απομάκρυνσή του και τον ξαναπήγαν στο στρατόπεδο, όπου παρέμεινε από τον Μάρτιο 2022 έως τον Σεπτέμβριο 2022 και τον ξυλοκόπησαν άγρια λόγω μίσους κατά της φυλής Αμάρα στην οποία ανήκε. Τον Σεπτέμβριο 2022 δραπετεύσε από το στρατόπεδο και κατευθύνθηκε προς το Τζιμπουτί και έπειτα έφθασε στην Ελλάδα. Όσον αφορά τον θάνατο του πατέρα του δήλωσε ότι ήρθαν και τον πήραν κάποιοι με πολιτικά ρούχα και μετά από μία εβδομάδα επέστρεψε άρρωστος, πεθαίνοντας τελικά ένα μήνα μετά, καθώς και ότι ο πατέρας του ήταν ειρηνικός άνθρωπος, αλλά υποστήριζε τους FANO. Κατόπιν τούτων και αφού κρίθηκαν ως αναξιόπιστοι οι ισχυρισμοί του αιτούντος (...), απορρίφθηκε ως αβάσιμο το αίτημα του για χορήγηση καθεστώτος διεθνούς προστασίας (...). Κατά της τελευταίας απόφασης ο αιτών άσκησε προσφυγή, η οποία απορρίφθηκε ως αβάσιμη με όμοια αιτιολογία με την ήδη προσβαλλόμενη 346454/10.6.2024 απόφαση της 16ης Ανεξάρτητης Επιτροπής Προσφυγών του Υπουργείου Μετανάστευσης και Ασύλου, υπό τριμελή σύνθεση. Επίσης, με την τελευταία απόφαση επιβλήθηκε σε βάρος του αιτούντος μέτρο επιστροφής.

5. (...) με την υπό κρίση αίτηση ο αιτών προβάλλει ότι η εκτέλεση της προσβαλλόμενης απόφασης και του μέτρου της απομάκρυνσης από τη χώρα που επιβλήθηκε σε βάρος του θα προκαλέσει σε αυτόν βλάβη μη επανορθώσιμη σε περίπτωση ευδοκίμησης της εκκρεμούς αίτησης ακύρωσης. (...). Ειδικότερα, με την αίτηση ακύρωσης προβάλλει ότι η προσβαλλόμενη απόφαση είναι πλημμελώς αιτιολογημένη, διότι, αν και διαπιστώθηκαν κενά και ασάφειες στη συνέντευξή του, δεν κλητεύθηκε εκ νέου για να συμπληρώσει αυτά, ενώ, περαιτέρω, ισχυρίζεται ότι η Ανεξάρτητη Επιτροπή Προσφυγών παραβίασε την υποχρέωσή της να ελέγξει το σύνολο των πραγματικών και νομικών ζητημάτων της υπόθεσης βάσει επικαιροποιημένων στοιχείων. Ακολούθως, ως προς τη βλάβη του προβάλλει ότι σε περίπτωση απομάκρυνσής του από τη χώρα κινδυνεύει να υποστεί δριμύτατη δίωξη στη χώρα καταγωγής του λόγω φυλετικής διάκρισης και θα τεθεί σε άμεσο κίνδυνο η ζωή και η σωματική ακεραιότητά του, ενώ θα στερηθεί, (...) του δικαιώματος στην αποτελεσματική προσφυγή, όπως κατοχυρώνεται αυτό στο άρθρο 13 της ΕΣΔΑ, να υποστηρίξει λυσιτελώς το κύριο ένδικο βοήθημα,

που άσκησε κατά της προσβαλλόμενης απόφασης. Επιπροσθέτως, (...) σε περίπτωση που του αφαιρεθεί το δελτίο αιτήσαντος διεθνή προστασία θα στερηθεί την πρόσβαση στην αγορά εργασίας, στην ασφάλιση, στη μίσθωση κατοικίας και στις συναλλαγές με δημόσιες υπηρεσίες, κοινωφελείς οργανισμούς και τράπεζες, και δεν θα διαθέτει τα απαραίτητα νομιμοποιητικά έγγραφα, προκειμένου να συνεχίσει τη διαμονή του στο Υπνωτήριο Αστέγων του Δήμου Θεσσαλονίκης, γεγονός που θα τον εκθέσει σε κάθε είδους εκμετάλλευση και κακομεταχείριση και θα τον εξωθήσει στην εξαθλίωση, προκαλώντας του ανεπανόρθωτη βλάβη. Επίσης, με την κρινόμενη αίτηση προβάλλεται ότι, εξαιτίας των βασανιστηρίων που υπέστη στη χώρα καταγωγής του, έχει κλονισθεί η ψυχική υγεία του αιτούντος, ο οποίος υποφέρει από διαταραχή μετατραυματικού στρες με βαριά συμπτώματα (...), για την αντιμετώπιση των οποίων λαμβάνει φαρμακευτική αγωγή. (...)

6. (...) Στην προκείμενη περίπτωση, λαμβάνοντας υπόψη αφενός ότι οι προβαλλόμενοι με την (...) λόγοι δεν παρίστανται ως προδήλως αβάσιμοι και αφετέρου: α) τους ισχυρισμούς του αιτούντος σχετικά με τους λόγους που τον ανάγκασαν να εγκαταλείψει τη χώρα καταγωγής του (φυλετική δίωξη, βασανισμός του από τις αρχές της Αιθιοπίας και θάνατος του πατέρα του υπό ύποπτες συνθήκες), β) ότι οι ισχυρισμοί του ναι μεν κρίθηκαν μη αξιόπιστοι από την Ανεξάρτητη Επιτροπή Προσφυγών, πλην, όμως, με την αίτηση ακύρωσης που άσκησε ο αιτών κατά της προσβαλλόμενης απόφασης προβάλλεται ότι η τελευταία είναι πλημμελώς αιτιολογημένη ως προς την κρίση αυτή και γ) την κατάσταση της ψυχικής του υγείας, το Δικαστήριο κρίνει ότι η άμεση απομάκρυνση του αιτούντος από τη χώρα πιθανολογείται ότι θα του επιφέρει δυσχερώς επανορθώσιμη βλάβη σε περίπτωση ευδοκίμησης της αίτησης ακύρωσης. (...)

Δέχεται την αίτηση.

NΔ205/2024

Αρχικό αίτημα – Κατ’ ουσίαν εξέταση – Αίτηση αναστολής – Ερυθραία – Μόνη γυναίκα – Εσφαλμένη εκτίμηση ιθαγένειας – Βάσιμοι λόγοι ακύρωσης – Ζητήματα ψυχικής υγείας – Κίνδυνος διακοπής ιατροφαρμακευτικής περίθαλψης – Κίνδυνος βλάβης – Δέχεται την αίτηση

Διοικητικό Πρωτοδικείο Αθηνών
Τμήμα 10ο Μονομελές
Αριθμός Απόφασης: ΝΔ 205/2024
Ημερομηνία Δημοσίευσης: 19.04.2024
Δικαστής: Γ. Κρητικού Μανδάνη

1. (...), με την κρινόμενη αίτηση, (...), η αιτούσα ζητεί την αναστολή εκτέλεσης της IP/12296/8.1.2024 απόφασης β’ βαθμού της 16ης Ανεξάρτητης Επιτροπής Προσφυγών, με την οποία απορρίφθηκε η από 29.11.2023 ενδικοφανής προσφυγή της κατά της IP/248642/3.11.2023 απόφασης του Περιφερειακού Γραφείου Ασύλου (Π.Γ.Α.) Λέσβου. Με την τελευταία αυτή απόφαση απορρίφθηκε η από 14.7.2023 αίτησή της για την υπαγωγή της στο καθεστώς διεθνούς προστασίας. (...).

2. (...), στην προκείμενη περίπτωση, από τα στοιχεία του φακέλου προκύπτουν τα εξής: Η αιτούσα, πολίτης κατά δήλωσή της Ερυθραίας, υπέβαλε στις 14.7.2023 στο Π.Γ.Α. Λέσβου, αίτηση παροχής διεθνούς προστασίας, κατά την καταγραφή της οποίας δήλωσε ότι δεν επιθυμεί να επιστρέψει στη χώρα καταγωγής της, διότι δεν έχει τη δυνατότητα να σπουδάσει, να εργαστεί, δεν έχει κανένα συγγενή, είναι μόνη και η ζωή της κινδυνεύει. Με την IP/248642/3.11.2023 απόφαση του Π.Γ.Α. Λέσβου η ανωτέρω αίτησή της απορρίφθηκε ως αβάσιμη. Κατά της απόφασης αυτής η αιτούσα άσκησε ενδικοφανή προσφυγή, η οποία απορρίφθηκε με την ήδη προσβαλλόμενη απόφαση της 16ης Ανεξάρτητης Επιτροπής Προσφυγών. Ειδικότερα, η Επιτροπή δεν έκανε δεκτό τον ισχυρισμό της αιτούσας ότι είναι πολίτης Ερυθραίας και, ως εκ τούτου, έκρινε ότι δεν μπορεί να εκτιμηθεί η βασιμότητα του προβαλλόμενου φόβου ή επικείμενου κινδύνου σε σχέση με κάποια συγκεκριμένη χώρα. Κατά της τελευταίας αυτής απόφασης, η αιτούσα άσκησε την ΑΚ92/9.2.2024 αίτηση ακύρωσης, με την οποία αμφισβητεί τη νομιμότητά της και ζητεί την ακύρωσή της για τους ειδικότερα προβαλλόμενους στο οικείο δικόγραφο λόγους. Ήδη με την κρινόμενη αίτηση, η αιτούσα ζητεί την αναστολή εκτέλεσης της προσβαλλόμενης απόφασης, προβάλλοντας ότι από την εκτέλεση αυτής θα υποστεί ανεπανόρθωτη βλάβη. Ειδικότερα, ισχυρίζεται, μεταξύ άλλων, ότι αντιμετωπίζει προβλήματα ψυχικής υγείας, η δε επιστροφή της στη χώρα της θα θέσει σε κίνδυνο τη ζωή, τη σωματική ακεραιότητα και την ψυχική της ισορροπία, η οποία είναι ήδη διαταραγμένη. Προς απόδειξη των ισχυρισμών της, η αιτούσα επικαλείται και προσκομίζει, μεταξύ άλλων: α) κάρτα υγείας αλλοδαπού, στην οποία αναγράφεται ότι πάσχει από κρίσεις πανικού και β) την από 7.3.2024 έκθεση ψυχοκοινωνικού ιστορικού του ψυχολόγου ΕΔΠΦ (...), σύμφωνα με την οποία «η αιτούσα διαμένει στην ΕΔΠΦ Αιτούντων Άσυλο Κατσικά Ιωαννίνων και παρακολουθείται από ψυχολόγο της

Δομής. Αναφέρει αρκετά προβλήματα και δυσκολίες που σχετίζονται με την καθημερινότητά της αλλά και με το παρελθόν. (...). Η ωφελομένη ανέφερε τα εξής συμπτώματα: κατατονία, διαταραχές ύπνου, ευερεθιστότητα, φόβο, συναισθήματα απελπισίας, καταθλιπτικό συναίσθημα, ιδέες ιδεοληπτικού τύπου με ετερό- αυτοκαταστροφικό περιεχόμενο, ανηδονία, υπερβολική απογοήτευση, ευσυνκινησία και καμία ελπίδα για το μέλλον. (...) Το συναίσθημά της ήταν ως επί το πλείστον θλιμμένο, με πολλά στοιχεία άγχους, κατάθλιψης και φόβου για το μέλλον. Για αυτό η ωφελομένη χρήζει σταθερότητας στη ζωή της προκειμένου να διαχειριστεί και να αντιμετωπίσει όλες τις δυσκολίες και τα συμπτώματα που αναφέρει. Τέλος, χρήζει τακτικής παρακολούθησης από Ψυχολόγο για την αντιμετώπιση των προαναφερθέντων».

3. (...), η IP/12296/8.1.2024 απόφαση της 16ης Ανεξάρτητης Επιτροπής Προσφυγών, ως πράξη αρνητικού περιεχομένου, δεν είναι κατ' αρχήν δεκτική αναστολής εκτέλεσης, διότι τούτο θα ισοδυναμούσε με πλήρη ικανοποίηση από το Δικαστήριο, καθ' υποκατάσταση της Διοίκησης, των κατά τα ανωτέρω απορριφθέντων αιτημάτων διεθνούς προστασίας. Περαιτέρω, όμως, λαμβάνοντας ιδιαιτέρως υπόψη την κατάσταση της υγείας της αιτούσας, η οποία, σύμφωνα με τα ως άνω προσκομισθέντα έγγραφα στοιχεία, αναφέρει, μεταξύ άλλων, συναισθήματα απελπισίας, καταθλιπτικό συναίσθημα, ιδέες ιδεοληπτικού τύπου με ετερό-αυτοκαταστροφικό περιεχόμενο και λαμβάνει ψυχοκοινωνική υποστήριξη, η διακοπή της οποίας θα έχει επιζήμιες συνέπειες για την ίδια και συνεκτιμώντας ότι η ασκηθείσα αίτηση ακύρωσης δεν παρίσταται προδήλως απαράδεκτη ή αβάσιμη, το Δικαστήριο κρίνει ότι συντρέχει εν προκειμένω νόμιμος λόγος να διαταχθούν, σύμφωνα με το άρθρο 52 παρ. 8 του π.δ. 18/1989 (Α' 8), τα ειδικότερα αναφερόμενα στο διατακτικό μέτρα, μέχρι την έκδοση οριστικής απόφασης επί της ασκηθείσας αίτησης ακύρωσης. (...)

Δέχεται την αίτηση αναστολής.

NΔ250/2024

Αρχικό αίτημα – Κατ' ουσίαν εξέταση – Αίτηση αναστολής – Ιράν – Μόνος άνδρας – Ζητήματα ψυχικής υγείας – Διατήρηση σταθερών βιοτικών συνθηκών – Απασχόληση – Απορρίπτει την αίτηση

Διοικητικό Πρωτοδικείο Αθηνών
Τμήμα 10ο Μονομελές
Αριθμός Απόφασης: ΝΔ 250/2024
Ημερομηνία Δημοσίευσης: 25.04.2024
Δικαστής: Βασιλική Α.Τασούλη
(...)

1. (...), με την κρινόμενη αίτηση, (...), ζητείται, παραδεκτώς, να ανασταλεί η εκτέλεση της IP179006/10.10.2023 απόφασης της 21ης Ανεξάρτητης Επιτροπής Προσφυγών. Με την απόφαση αυτή απορρίφθηκε η από 24.7.2023 ενδικοφανής προσφυγή του αιτούντος, υπηκόου, κατά δήλωσή του, Ιράν, κατά της 324818/22.6.2023 απόφασης του Περιφερειακού Γραφείου Ασύλου Αττικής και επιβλήθηκε, σε βάρος του, το μέτρο της επιστροφής, με οικειοθελή αναχώρηση από τη Χώρα, εντός προθεσμίας είκοσι ημερών από την επίδοση σε αυτόν της ως άνω απόφασης. Εξάλλου, με την προαναφερόμενη απόφαση του Π.Γ.Α. Αττικής είχε απορριφθεί αίτημα του αιτούντος για χορήγηση σε αυτόν διεθνούς προστασίας. (...).

2. (...), στην προκειμένη περίπτωση από τα στοιχεία της δικογραφίας, προκύπτουν τα ακόλουθα: Ο αιτών προσήλθε στις 23.11.2022 στο ΚΥΤ Μαλακάσας και υπέβαλε αίτηση διεθνούς προστασίας, δηλώνοντας ότι δεν επιθυμεί να επιστρέψει στη χώρα καταγωγής του, το Ιράν, διότι ήταν μέλος της Komala, με αποτέλεσμα να τον κυνηγά η Ιρανική Κυβέρνηση και να κινδυνεύει η ζωή του, σε περίπτωση επιστροφής του, (...). Κατά τη συνέντευξη, ο αιτών δήλωσε ότι (...) είναι σωματικά υγιής, αλλά ψυχολογικά δεν ένιωσε καλά, είχε απευθυνθεί σε ψυχολόγο και είχε λάβει φαρμακευτική αγωγή, την οποία είχε διακόψει τις τελευταίες δύο ημέρες. (...) Εξάλλου, ανέφερε ότι στην Τεχεράνη τον παρακολουθούσαν, (...). Ερωτηθείς γιατί, κατά τη γνώμη του, τον στοχοποίησαν οι αρχές του Ιράν, αποκρίθηκε ότι ο σκοπός τους ήταν να βρουν τις διασυνδέσεις του και πληροφορίες, για να μπορούν μετά να τον συλλάβουν, να τον βασανίσουν και να τον εκτελέσουν. Η αίτηση του αιτούντος απορρίφθηκε, ως αβάσιμη, με την αιτιολογία ότι δεν προέκυψε η ύπαρξη βάσιμου και δικαιολογημένου φόβου δίωξης στο πρόσωπό του, (...). Κατά της απόφασης αυτής, ο αιτών άσκησε την από 24.7.2023 ενδικοφανή προσφυγή, ζητώντας την επανεξέταση του αιτήματός του, η προσφυγή απορρίφθηκε δε, με την IP179006/10.10.2023 απόφαση της 21ης Ανεξάρτητης Επιτροπής Προσφυγών. (...) Κατά της IP179006/10.10.2023 απόφασης της 21ης Ανεξάρτητης Επιτροπής Προσφυγών ο αιτών άσκησε την ΑΚ65/2024 αίτηση ακυρώσεως, με την οποία πρόβαλε ότι η προσβαλλόμενη στερείται νόμιμης αιτιολογίας.

3. (...), ήδη, με την κρινόμενη αίτηση, ο αιτών ζητεί την αναστολή εκτέλεσης της ως άνω απόφασης, προβάλλοντας ότι η άμεση εκτέλεσή της, θα προκαλέσει σε αυτόν ανεπανόρθωτη βλάβη. Ειδικότερα, υποστηρίζει ότι, σε περίπτωση εξαναγκασμένης επιστροφής του στο Ιράν, λόγω των θρησκευτικών και πολιτικών του πεποιθήσεων, κινδυνεύει άμεσα να συλληφθεί, να φυλακιστεί, να υποβληθεί σε βασανιστήρια και να καταδικασθεί σε θάνατο, χωρίς να έχει τη δυνατότητα σε δίκαιη δίκη. Περαιτέρω, ισχυρίζεται ότι σε κάθε περίπτωση, η επιστροφή του στη χώρα καταγωγής του θα οδηγούσε σε επιδείνωση της ψυχικής του υγείας. Άλλωστε, διατείνεται ότι έχει αρχίσει να εντάσσεται στην ελληνική κοινωνία και να μαθαίνει την ελληνική γλώσσα, ενώ εργάζεται και βιοπορίζεται από την εργασία του, εκπληρώνοντας τις φορολογικές και ασφαλιστικές του υποχρεώσεις. Τέλος, υποστηρίζει ότι δεν συντρέχουν στο πρόσωπό του λόγοι δημοσίου συμφέροντος, που επιβάλλουν την άμεση εκτέλεση της ως άνω απόφασης.

4. (...), με τα ως άνω δεδομένα, το Δικαστήριο, λαμβάνοντας υπόψη ότι, κατά τη διοικητική διαδικασία εξέτασης του αιτήματος διεθνούς προστασίας του αιτούντος, οι προβαλλόμενοι ισχυρισμοί του, αναφορικά με τους λόγους για τους οποίους εγκατέλειψε τη χώρα καταγωγής του, αξιολογήθηκαν και απορρίφθηκαν σε β' βαθμό από την Επιτροπή Προσφυγών, η οποία έκρινε ότι δεν πληρούνται οι προϋποθέσεις για την υπαγωγή του στο καθεστώς του πρόσφυγα ούτε στο καθεστώς επικουρικής προστασίας, καθώς και ότι, με την κρινόμενη αίτηση, δεν προβάλλεται κάποιος ειδικότερος σχετικός ισχυρισμός, κρίνει ότι δεν πιθανολογείται δυσχερώς επανορθώσιμη βλάβη του αιτούντος, σε περίπτωση επιστροφής στη χώρα καταγωγής του. Τα ως άνω, εξάλλου, δεν αίρονται από τους επικαλούμενους λόγους περί ψυχικής υγείας του αιτούντος, δοθέντος ότι από κανένα στοιχείο δεν προκύπτει ότι ο αιτών δεν θα έχει τη δυνατότητα να τύχει της δέουσας ιατρικής φροντίδας στη χώρα καταγωγής του. Άλλωστε, η τυχόν ανατροπή των βιοτικών σχέσεων που έχει δημιουργήσει ο αιτών, κατά την παραμονή του στην Ελλάδα, δεν αποτελεί λόγο αναστολής εκτέλεσης της προσβαλλόμενης με την αίτηση ακυρώσεως απόφασης (πρβλ. Ε.Α. ΣτΕ 1085/2008, 950/2008, 732/2008), η οποία δεν έχει εκδοθεί, κατ' εφαρμογή της κοινής νομοθεσίας περί αλλοδαπών, αλλά εντάσσεται στη διαδικασία εξέτασης αιτήματος χορήγησης ασύλου (πρβλ. Ε.Α. ΣτΕ 103/2011, 1006/2010, 464/2010, 1224/2009). Τέλος, ομοίως, δεν αποτελεί λόγο αναστολής εκτέλεσης της ως άνω πράξης ο ισχυρισμός του αιτούντος ότι δεν είναι επικίνδυνος για τη δημόσια τάξη και ασφάλεια (πρβλ. Ε.Α. ΣτΕ 103/2011, 941/2009). Κατά συνέπεια, δεν συντρέχει, εν προκειμένω, νόμιμος λόγος χορήγησης της αιτούμενης αναστολής υπό τις προϋποθέσεις της παρ. 6, σε συνδυασμό με την παρ. 8, του άρθρου 52 του π.δ. 18/1989 (Α' 8). (...).

Απορρίπτει την αίτηση.

NΔ299/2024

Αρχικό αίτημα – Κατ' ουσίαν εξέταση – Αίτηση αναστολής – Σουδάν – Μόνος άνδρας – Ζητήματα ψυχικής υγείας – Κίνδυνος διακοπής ιατροφαρμακευτικής περίθαλψης – Δέχεται την αίτηση

Διοικητικό Πρωτοδικείο Αθήνας
Τμήμα 21ο Μονομελές
Αριθμός Απόφασης: ΝΔ 299/2024
Ημερομηνία Δημοσίευσης: 03.06.2024
Δικαστής: Παναγιώτα Δ. Παπαθανασίου
(...)

2. (...), με την αίτηση αυτή ζητείται η αναστολή εκτέλεσης της IP/14032/12.7.2023 απόφασης της 17ης Ανεξάρτητης Επιτροπής Προσφυγών της Αρχής Προσφυγών, με την οποία απορρίφθηκε η από 19.5.2023 ενδικοφανής προσφυγή του αιτούντος, κατά δήλωσή του, υπηκόου Σουδάν, κατά της 207388/10.4.2023 απόφασης του Περιφερειακού Γραφείου Ασύλου (Π.Γ.Α.) Λέσβου. Με την τελευταία αυτή απόφαση είχε απορριφθεί η από 7.3.2023 αίτηση του ιδίου για χορήγηση καθεστώτος διεθνούς προστασίας. Κατά της εν λόγω απόφασης ο αιτών άσκησε την με αριθμό εισαγωγής ΑΚ1004/29.9.2023 αίτηση ακύρωσης, η οποία εκκρεμεί προς εκδίκαση ενώπιον του Δικαστηρίου τούτου. (...).

4. (...), στην προκειμένη περίπτωση, από τα στοιχεία της δικογραφίας προκύπτουν τα εξής: Ο αιτών, κατά δήλωσή του, υπήκοος Σουδάν, προσήλθε στις 7.3.2023 στο Περιφερειακό Γραφείο Ασύλου (Π.Γ.Α.) Λέσβου και υπέβαλε αίτηση για την υπαγωγή του σε καθεστώς διεθνούς προστασίας. Κατά την καταγραφή της αίτησης αυτής, δήλωσε ότι δεν επιθυμεί να επιστρέψει στη χώρα του για λόγους ασφαλείας. Ακολούθως, κατά τη διάρκεια της συνέντευξής του, (...) δήλωσε ότι λόγω της φυλετικής του καταγωγής ως μέλος φυλής Berti, οι μαχητές Janjaweed δολοφόνησαν τον πατέρα και τα αδέρφια του. (...) Αναφορικά με τους λόγους για τους οποίους δεν επιθυμεί να επιστρέψει στη χώρα καταγωγής του, υποστήριξε ότι φοβάται την ανασφάλεια και θεωρεί ότι οι μαχητές που τον βασάνισαν πρόκειται να τον βλάψουν εκ νέου. Κατά της εν λόγω απόφασης ο αιτών άσκησε την από 19.5.2023 ενδικοφανή προσφυγή, ενώπιον της 17ης Ανεξάρτητης Επιτροπής Προσφυγών της Αρχής Προσφυγών, η οποία (...) απέρριψε την προαναφερόμενη ενδικοφανή προσφυγή ως αβάσιμη.

Επιπλέον, με την ίδια απόφαση επιβλήθηκε σε βάρος του αιτούντος το μέτρο της επιστροφής στη χώρα καταγωγής του. Κατά της ως άνω απορριπτικής απόφασης της 17ης Ανεξάρτητης Επιτροπής Προσφυγών, ο αιτών άσκησε, ενώπιον του Δικαστηρίου τούτου, την με αριθμό εισαγωγής ΑΚ1004/29.9.2023 αίτηση ακύρωσης, επιδιώκοντας την ακύρωσή της και προβάλλοντας, ως λόγους ακύρωσης, την παράβαση του δικαιώματος προηγούμενης ακρόασης, την εσφαλμένη ερμηνεία και εφαρμογή των διατάξεων του ν. 4939/2022, δεδομένου ότι δεν εκτιμήθηκε ορθώς η ευαλωτότητά του, ενώ συντρέχουν στο πρόσωπό του όλες οι προϋποθέσεις περί αναγνώρισης του καθεστώτος του πρόσφυγα και της επικουρικής προστασίας, την έλλειψη ειδικής και εμπειριστατωμένης αιτιολογίας κατά την αξιολόγηση της εσωτερικής αξιοπιστίας των ισχυρισμών του και την αντίθεση των διατάξεων των παρ. 2 και 7 του άρθρου 5 του ν. 4375/2016 στις διατάξεις των παρ. 2 και 3 του άρθρου 89 του Συντάγματος.

5. (...), ήδη, με την κρινόμενη αίτηση, ο αιτών ζητεί να ανασταλεί η εκτέλεση της προσβαλλόμενης απόφασης, μέχρι να εκδοθεί απόφαση επί της κατ' αυτής ασκηθείσας αίτησης ακύρωσης, προβάλλοντας ότι η εκτέλεση της προσβαλλόμενης απόφασης θα του προκαλέσει ανεπανόρθωτη βλάβη, μη δυνάμενη να επανορθωθεί σε περίπτωση ευδοκίμησης της συναφούς αίτησης ακύρωσής του. Ειδικότερα, ισχυρίζεται ότι σε περίπτωση επιστροφής στη χώρα καταγωγής του (Σουδάν) θα κινδυνεύσει να υποστεί εκ νέου δίωξη λόγω των αποδιδόμενων σε αυτόν πολιτικών πεποιθήσεων από τις κρατικές αρχές και τις Δυνάμεις Ταχείας Υποστήριξης (RSF/Rapid Support Forces), καθώς και εξαιτίας της φυλετικής του καταγωγής (Berti). Περαιτέρω, υποστηρίζει ότι εξαιτίας των βασανιστηρίων και των διακρίσεων που υπέστη στη χώρα καταγωγής του έχει εμφανίσει προβλήματα ψυχικής υγείας και, συγκεκριμένα, καταθλιπτικό επεισόδιο (F32-ICD10), το οποίο θα επιδεινωθεί εάν αναγκαστεί να επιστρέψει στο Σουδάν, καθώς δεν θα έχει πρόσβαση σε κανενός είδους ιατροφαρμακευτικής περίθαλψης. Υποστηρίζει, συναφώς, ότι στην Ελλάδα λαμβάνει την κατάλληλη φαρμακευτική αγωγή και παρακολουθείται από θεράποντα ιατρό της Κινητής Μονάδας Ψυχικής Υγείας Ενηλίκων Ημαθίας για τα προβλήματα ψυχικής υγείας που αντιμετωπίζει. (...).

6. (...), η προσβαλλόμενη απόφαση, ως απορριπτική του ενδίκου αιτήματος του αιτούντος, συνιστά πράξη αρνητικού περιεχομένου, η οποία δεν είναι δεκτική αναστολής εκτέλεσης, διότι τυχόν αναστολή εκτέλεσής της θα ισοδυναμούσε με πλήρη ικανοποίηση από το Δικαστήριο, καθ' υποκατάσταση της Διοίκησης, του κατά τα ανωτέρω απορριφθέντος αιτήματος διεθνούς προστασίας (βλ. Ε.Α. ΣτΕ 95/2018, 169/2016, 174/2015). Ωστόσο, το Δικαστήριο δύναται, σύμφωνα με τη διάταξη της παρ. 8 του άρθρου 52 του π.δ/τος 18/1989, όπως ισχύει, να διατάξει κάθε κατάλληλο για την προστασία του αιτούντος μέτρο. Ενόψει τούτων, λαμβάνοντας υπόψη, αφενός μεν, την επιβαρυμένη κατάσταση της ψυχικής υγείας του αιτούντος, ο οποίος χρήζει ψυχιατρικής παρακολούθησης, αφετέρου δε, την ανάγκη αποφυγής της βίαιης διακοπής της σταθερής κατάστασης, στην οποία διαβίει αυτή τη στιγμή, το Δικαστήριο κρίνει ότι, ενόψει των ειδικών αυτών συνθηκών, η άμεση απομάκρυνση του αιτούντος από τη χώρα, ως συνέπεια της εκτέλεσης της προσβαλλόμενης απόφασης, θα προκαλέσει σε αυτόν δυσχερώς επανορθώσιμη βλάβη, συνιστάμενη στην επιδείνωση της ήδη κλονισμένης υγείας του. Προς αποτροπή, επομένως, της βλάβης αυτής και λαμβανομένου, περαιτέρω, υπόψη ότι η ασκηθείσα αίτηση ακύρωσης πρόκειται να εξεταστεί στο προσεχές χρονικό διάστημα, καθώς και ότι αυτή δεν παρίσταται προδήλως απαράδεκτη ή αβάσιμη, το Δικαστήριο κρίνει ότι πρέπει να γίνει δεκτή η υπό κρίση αίτηση και να διαταχθεί η Διοίκηση να απόσχει, μέχρι την έκδοση οριστικής απόφασης επί της εκκρεμούς αίτησης ακύρωσης, από κάθε ενέργεια στηριζόμενη αποκλειστικώς στην προσβαλλόμενη πράξη, η οποία θα είχε ως αποτέλεσμα την εξαναγκασμένη αναχώρηση του αιτούντος από τη χώρα. Περαιτέρω, πρέπει να διαταχθεί η Διοίκηση να μην προχωρήσει στην αφαίρεση του χορηγηθέντος στον αιτούντα δελτίου αιτήσαντος διεθνή προστασία ή, εάν τυχόν το δελτίο αυτό έχει ήδη αφαιρεθεί, να επιστραφεί και, εάν έχει λήξει, να παραταθεί η ισχύς του, ώστε να αποκατασταθεί πλήρως η πραγματική κατάσταση, στην οποία τελούσε ο αιτών, πριν από την απόρριψη, με την προσβαλλόμενη απόφαση, του αιτήματος χορήγησης διεθνούς προστασίας (πρβλ. Ε.Α. ΣτΕ 1198/2010, 731/2008, 73/2007, 940, 573, 172/2006). (...)

Δέχεται την αίτηση.

Αρχικό αίτημα – Κατ’ ουσίαν εξέταση – Αίτηση αναστολής – Ουγκάντα – Μόνη γυναίκα – Έμφυλη βία – Θύμα εμπορίας ανθρώπων – Κίνδυνος βλάβης – Δέχεται την αίτηση

Διοικητικό Πρωτοδικείο Αθήνας
Τμήμα 10ο Μονομελές
Αριθμός Απόφασης: ΝΔ 322/2024
Ημερομηνία Δημοσίευσης: 28.06.2024
Δικαστής: Αικατερίνη Χ. Κουτσοπούλου
(...)

2. (...), με την κρινόμενη αίτηση ζητείται η αναστολή εκτελέσεως της υπ’ αριθμ. IP/24575/12.1.2024 απόφασης της 14ης Ανεξάρτητης Επιτροπής Προσφυγών της Αρχής Προσφυγών, με την οποία απερρίφθη η από 30.11.2023 προσφυγή της αιτούσας κατά της 321912/21.6.2023 απόφασης του Περιφερειακού Γραφείου Ασύλου (Π.Γ.Α.) Σάμου. Με την τελευταία απόφαση είχε απορριφθεί το από 22.12.2023 αίτημα χορήγησης διεθνούς προστασίας της αιτούσας. Κατά της προσβαλλόμενης πράξης η αιτούσα έχει ασκήσει στο Διοικητικό Πρωτοδικείο Αθήνας τη με αριθμό κατάθεσης 205/2024 αίτηση ακυρώσεως, η εκδίκαση της οποίας εκκρεμεί.

3. (...), στην προκειμένη περίπτωση, από τα στοιχεία της δικογραφίας προκύπτουν τα εξής: Η αιτούσα, υπήκοος Ουγκάντα, παρουσιάστηκε στις 22.12.2022 στο Π.Γ.Α. Σάμου και υπέβαλε αίτημα χορήγησης καθεστώτος διεθνούς προστασίας, για τον λόγο ότι ο θεός της την κακοποιούσε σεξουαλικά. (...) Περαιτέρω, ανέφερε ότι δεν επιθυμεί να επιστρέψει στη χώρα καταγωγής της καθώς αφενός φοβάται την μητριά της λόγω του ότι μαχαίρωσε τον αδερφό της, αφετέρου την κυρία με το όνομα «...», στην οποία έχει χρέος χρηματικό, το οποίο δεν μπόρεσε να αποπληρώσει, παρά του ότι η εν λόγω γυναίκα την είχε αναγκάσει να εκδίδεται, κατά την παραμονή της στην Τουρκία. Η ανωτέρω αίτηση απορρίφθηκε με την 321912/21.6.2023 απόφαση του Π.Γ.Α. Σάμου, καθόσον απορρίφθηκε ως αναξιόπιστος ο ισχυρισμός της περί της σεξουαλικής κακοποίησης από τον θεό της. Περαιτέρω, κρίθηκε ότι η αιτούσα είναι θύμα εμπορίας ανθρώπων, πλην, όμως, οι εθνικές αρχές της χώρας καταγωγής της, δύναται να παρέχουν σε αυτήν αποτελεσματική προστασία έναντι των δραστών της παράνομης εμπορίας ανθρώπων. Κατά της απόφασης αυτής, η αιτούσα άσκησε την από 30.11.2023 προσφυγή ενώπιον της 14ης Ανεξάρτητης Επιτροπής Προσφυγών, η οποία με την προσβαλλόμενη απόφαση απέρριψε την προσφυγή ως αβάσιμη(...). Περαιτέρω, με την προσβαλλόμενη απόφαση διατάχθηκε η επιστροφή της αιτούσας στη χώρα καταγωγής της, με οικειοθελή αναχώρηση από τη χώρα.

4. (...), το Δικαστήριο, αξιολογώντας τα δεδομένα της υποθέσεως και ιδίως το γεγονός ότι οι ανωτέρω ισχυρισμοί, τους οποίους η αιτούσα είχε προβάλει ενώπιον της Διοίκησης, περί κινδύνου διώξεως λόγω έμφυλης βίας και εμπορίας ανθρώπων, δεν είναι προφανώς ασύνδετοι προς λόγους που, εκτιμώμενοι από τη Διοίκηση, θα μπορούσαν να δικαιολογήσουν την παροχή διεθνούς προστασίας, εκτιμά ότι η απομάκρυνση της αιτούσας από τη χώρα και η επιστροφή της στη χώρα καταγωγής της είναι δυνατόν να της προκαλέσει βλάβη δυσχερώς επανορθώσιμη σε περίπτωση ευδοκίμησης της εκκρεμούς αίτησης ακυρώσεως, συνιστάμενη στην έκθεσή της σε κίνδυνο της ζωής και της ασφάλειάς της. Εν όψει τούτου και εφ’ όσον η προσβαλλόμενη πράξη έχει αρνητικό περιεχόμενο και, ως εκ τούτου, δεν είναι δεκτική αναστολής εκτελέσεως, το Δικαστήριο λαμβάνει, σύμφωνα με τα οριζόμενα στο άρθρο 52 παρ. 8 του π.δ. 18/1989, το εξής ασφαλιστικό μέτρο: [το Δικαστήριο] διατάσσει την Διοίκηση να απόσχει, μέχρις εκδόσεως οριστικής αποφάσεως του Δικαστηρίου επί της εκκρεμούς αιτήσεως ακυρώσεως, από κάθε ενέργεια, ερειδομένη αποκλειστικώς επί της προσβαλλομένης αποφάσεως περί απορρίψεως του ανωτέρω αιτήματος της αιτούσας, η οποία θα είχε ως αποτέλεσμα την εξαναγκασμένη αναχώρησή της από την Ελλάδα (βλ. Ε.Α. 31/2000, 499/2003 κ.ά.).

5. (...), εξάλλου, στο άρθρο 48 του ν. 4939/2022 (Α’ 111) προβλέπεται η χορήγηση, στα πρόσωπα που έχουν υποβάλει αίτημα διεθνούς προστασίας, σχετικού ειδικού δελτίου («δελτίο αιτούντος διεθνή προστασία»), με το οποίο αφ’ ενός μεν παρέχεται στα πρόσωπα αυτά το δικαίωμα να απασχολούνται προσωρινά, προς κάλυψη άμεσων βιοτικών αναγκών τους, αφετέρου δε τους εξασφαλίζεται, εφόσον πληρούνται ορισμένες επιπλέον προϋποθέσεις, η παροχή δωρεάν ιατροφαρμακευτικής και νοσοκομειακής περιθάλψεως. Ενόψει των ανωτέρω, το Δικαστήριο, ως ασφαλιστικό μέτρο, διατάσσει επίσης την Διοίκηση να μην προχωρήσει στην αφαίρεση του χορηγηθέντος στην αιτούσα «δελτίου αιτούντος διεθνή προστασία», ή, εάν τυχόν το δελτίο αυτό έχει ήδη αφαιρεθεί, να το επιστρέψει στην αιτούσα, ώστε να αποκατασταθεί πλήρως η πραγματική κατάσταση, στην οποία τελούσε η τελευταία προ της απορρίψεως, με την προσβαλλόμενη πράξη, του αιτήματός της (Δ.Ε.Α. 31/2000, 499/2003 κ.ά.). (...)

Δέχεται την αναστολή.

Αρχικό αίτημα – Κατ’ ουσίαν εξέταση – Αίτηση αναστολής – Σιέρα Λεόνε – Μόνη γυναίκα – Έγκυος γυναίκα – Κίνδυνος βλάβης – Δέχεται την αίτηση

Διοικητικό Πρωτοδικείο Αθήνας
Τμήμα 10ο Μονομελές
Αριθμός Απόφασης: ΝΔ 323/2024
Ημερομηνία Δημοσίευσης: 28.06.2024
Δικαστής: Αικατερίνη Χ. Κουτσοπούλου
(...)

2. (...), με την κρινόμενη αίτηση ζητείται η αναστολή εκτελέσεως της υπ’ αριθμ. IP/347319/11.12.2023 απόφασης της 2ης Ανεξάρτητης Επιτροπής Προσφυγών της Αρχής Προσφυγών, με την οποία, υπό μονομελή σύνθεση, απερρίφθη ως εκπρόθεσμη η από 11.10.2023 προσφυγή της αιτούσας, υπηκόου Σιέρα Λεόνε, κατά της 637248/26.10.2022 απόφασης του Περιφερειακού Γραφείου Ασύλου (Π.Γ.Α.) Λέσβου. Με την τελευταία αυτή απόφαση, είχε απορριφθεί η από 22.9.2022 αίτηση της αιτούσας για παροχή διεθνούς προστασίας. Κατά της προσβαλλόμενης πράξης η αιτούσα έχει ασκήσει στο Διοικητικό Πρωτοδικείο Αθήνας τη με αριθμό κατάθεσης 240/2024 αίτηση ακυρώσεως, η εκδίκαση της οποίας εκκρεμεί.

3. (...), στην προκειμένη περίπτωση, από τα στοιχεία της δικογραφίας προκύπτουν τα εξής: Η αιτούσα υπέβαλε στις 22.9.2022 αίτηση διεθνούς προστασίας, η οποία απορρίφθηκε με την 637248/26.10.2022 απόφαση του Περιφερειακού Γραφείου Ασύλου (Π.Γ.Α.) Λέσβου ως αβάσιμη. Η απορριπτική απόφαση επιδόθηκε στις 23.5.2023 στον Διοικητή της Δομής Καβάλας κατά τα ειδικότερα οριζόμενα στο άρθρο 87 παρ. 4 του ν. 4939/2022 (Α’ 111), ο οποίος με το από 7.3.2024 αποδεικτικό επίδοσης σε δομή φιλοξενίας, το οποίο εμπεριέχεται στον διοικητικό φάκελο, βεβαίωσε ότι η αιτούσα δεν ανευρέθη ούτε προσήλθε για επίδοση εντός τριών ημερών από την ημερομηνία ανάρτησης της λίστας αποφάσεων προς επίδοση σε πίνακες ανακοινώσεων της Δομής και, επομένως, η απόφαση και τα συνοδευτικά σε αυτήν έγγραφα θεωρούνται επιδοθέντα σύμφωνα με το άρθρο 82 παρ. 5 του ν. 4939/2022 (Α’111). Εν συνεχεία, κατά της απόφασης αυτής, η αιτούσα άσκησε την από 11.10.2023 προσφυγή ενώπιον της 2ης Ανεξάρτητης Επιτροπής Προσφυγών, η οποία με την προσβαλλόμενη απόφαση απέρριψε την προσφυγή ως εκπρόθεσμη. Ειδικότερα, έγινε δεκτό ότι η επίδοση της προσβαλλόμενης απόφασης έλαβε χώρα στις 23.5.2023 και ότι από την επομένη της ως άνω επίδοσης κίνησε και η τριακονθήμερη προθεσμία άσκησης της προβλεπόμενης ενδικοφανούς προσφυγής, η οποία, ωστόσο, ασκήθηκε στις 11.10.2023, ήτοι μετά την πάροδο της σχετικής προθεσμίας των τριάντα ημερών, χωρίς η αιτούσα να προβάλει ότι η εκπρόθεσμη άσκηση οφείλεται σε λόγους ανωτέρας βίας και, επομένως, η ασκηθείσα προσφυγή ήταν απορριπτέα ως απαράδεκτη. (...)

4. (...), με την κρινόμενη αίτηση η αιτούσα προβάλλει ότι η αίτηση ακυρώσεως είναι προδήλως βάσιμη, καθώς μη νομίμως έλαβε χώρα η επίδοση της προσβαλλόμενης απόφασης στον Διοικητή της Δομής, αφού η επίδοση έπρεπε να γίνει στον πληρεξούσιο δικηγόρο της κατά τα ειδικότερα οριζόμενα στο άρθρο 87 παρ. 5 του ν. 4939/2022 και ότι, αν δεν ανασταλεί η εκτέλεση της προσβαλλόμενης πράξης, θα υποστεί ανεπανόρθωτη βλάβη. Περαιτέρω, ισχυρίζεται ότι κυοφορεί και ότι ο τοκετός θα πραγματοποιηθεί κατά υπολογισμό στις 15.7.2024, όπως τούτου προκύπτει από την προσκομισθείσα βεβαίωση του ιατρού του Γενικού Νοσοκομείου Καβάλας (...).

5. (...), στο άρθρο 41 του ν. 3907/2011 (Α’ 7) ορίζεται ότι «1. Απαγορεύεται η επιστροφή αλλοδαπού εφόσον: (...) Στην απαγόρευση της επιστροφής περιλαμβάνονται και οι έγκυες γυναίκες κατά τη διάρκεια της κύησης και για έξι μήνες μετά τον τοκετό». Ενόψει των ανωτέρω, και δεδομένου ότι η αιτούσα κυοφορεί, σύμφωνα δε με την προσκομισθείσα βεβαίωση του θεράποντος ιατρού επίκειται η ημερομηνία τοκετού, το Δικαστήριο κρίνει ότι, ανεξαρτήτως των προβαλλομένων με την κρινόμενη αίτηση, η τελευταία πρέπει να γίνει δεκτή. Ενόψει, δε του ότι η προσβαλλόμενη πράξη έχει αρνητικό περιεχόμενο και, ως εκ τούτου, δεν είναι καταρχήν δεκτική αναστολής εκτελέσεως, το Δικαστήριο λαμβάνει, σύμφωνα με τα οριζόμενα στο άρθρο 52 παρ. 8 του π.δ. 18/1989, το εξής ασφαλιστικό μέτρο: [το Δικαστήριο] διατάσσει την Διοίκηση να απόσχει, μέχρις εκδόσεως οριστικής αποφάσεως του Δικαστηρίου επί της εκκρεμούς αιτήσεως ακυρώσεως, από κάθε ενέργεια, ερειδομένη αποκλειστικώς επί της προσβαλλομένης αποφάσεως περί απορρίψεως του ανωτέρω αιτήματος της αιτούσας, η οποία θα είχε ως αποτέλεσμα την εξαναγκασμένη αναχώρησή της από την Ελλάδα (βλ. Ε.Α. 31/2000, 499/2003 κ.ά.) κατά τη διάρκεια της κύησης και για έξι μήνες μετά τον τοκετό. (...)

Δέχεται την κρινόμενη αίτηση.

Αρχικό αίτημα – Κατ’ ουσίαν εξέταση – Αίτηση αναστολής – Ερυθραία – Μόνη γυναίκα – Εσφαλμένη εκτίμηση ιθαγένειας – Βάσιμοι λόγοι ακύρωσης – Έμφυλη βία – Κίνδυνος βλάβης – Δέχεται την αίτηση

Διοικητικό Πρωτοδικείο Αθήνας
Τμήμα 10ο Μονομελές
Αριθμός Απόφασης: ΝΔ 340/2024
Ημερομηνία Δημοσίευσης: 05.07.2024
Δικαστής: Αικατερίνη Χ. Κουτσοπούλου
(...)

2. (...), με την κρινόμενη αίτηση ζητείται η αναστολή εκτελέσεως της υπ’ αριθμ. IP/160366/8.3.2024 απόφασης της 17ης Ανεξάρτητης Επιτροπής Προσφυγών της Αρχής Προσφυγών, με την οποία απερρίφθη, υπό μονομελή σύνθεση, η από 5.2.2024 προσφυγή της αιτούσας κατά της IP/57131/25.1.2024 απόφασης του Περιφερειακού Γραφείου Ασύλου (Π.Γ.Α.) Λέσβου. Με την τελευταία αυτή απόφαση, είχε απορριφθεί η από 28.8.2023 αίτηση της αιτούσας για παροχή διεθνούς προστασίας. (...).

3. (...), στην προκειμένη περίπτωση, από τα στοιχεία της δικογραφίας προκύπτουν τα εξής: Η αιτούσα, κατά δήλωσή της υπήκοος Ερυθραίας, παρουσιάστηκε στις 28.8.2023 στο Π.Γ.Α. Λέσβου και υπέβαλε αίτημα χορήγησης καθεστώτος διεθνούς προστασίας. Ακολούθως, κατά την προφορική εξέταση του αιτήματός της, (...) η αιτούσα ισχυρίστηκε ότι γεννήθηκε στην πόλη ASSAB της Ερυθραίας, την οποία εγκατέλειψε σε νεαρή ηλικία με τη μητέρα της, διότι ο πατέρας της, ο οποίος ήταν στρατιώτης δολοφονήθηκε στην Ερυθραία. Περαιτέρω, ανέφερε ότι στην Αιθιοπία διέμενε ο παππούς της, ο οποίος είχε, ομοίως, στο παρελθόν εγκαταλείψει την Ερυθραία για πολιτικούς λόγους, και ότι η μητέρα της αντιμετώπιζε ψυχολογικά προβλήματα και ότι η ίδια τελούσε σε κατάσταση έσχατης ένδειας, αναγκασμένη να επιβιώνει με επαιτεία. Επιπροσθέτως, ανέφερε ότι εργάστηκε ως οικιακή βοηθός, όμως ο υιός της εργοδότης της την κακοποίησε σεξουαλικά. Τέλος, δήλωσε ότι δεν διέθετε έγγραφα διαμονής από την Αιθιοπία ή έγγραφα, από τα οποία να αποδεικνύεται η καταγωγή της από την Ερυθραία. Η ανωτέρω αίτηση απορρίφθηκε με την IP/57131/25.1.2024 απόφαση του Π.Γ.Α. Λέσβου, ως αβάσιμη. Κατά της απόφασης αυτής, η αιτούσα άσκησε την από 5.2.2024 προσφυγή ενώπιον της 17ης Ανεξάρτητης Επιτροπής Προσφυγών, η οποία απέρριψε την προσφυγή ως αβάσιμη. (...), με την προσβαλλόμενη πράξη, απορρίφθηκε ο ισχυρισμός της αιτούσας αναφορικά με την ιθαγένειά της, ως αναξιόπιστος, διότι η αφήγησή της είχε κενά, αοριστίες και αντιφάσεις που δεν μπορούσαν να δικαιολογηθούν από το μορφωτικό της επίπεδο ή από την ένταση των συναισθημάτων που ενδεχομένως δημιούργησε σε αυτήν η εξιστόρηση των σχετικών περιστατικών. Η αιτούσα, σύμφωνα με την προσβαλλόμενη απόφαση, δεν ήταν σε θέση να παράσχει πληροφορίες για τη διάρκεια της υποχρεωτικής στρατιωτικής θητείας στην Ερυθραία, ενώ, οι πληροφορίες που παρείχε ήταν γενικές και ευρύτερα γνωστές, όπως για παράδειγμα το χρώμα της σημαίας της ως άνω χώρας. Περαιτέρω, ενόψει του ότι δεν έγινε δεκτό ότι η αιτούσα είχε καταγωγή από την Ερυθραία, απορρίφθηκε ως αβάσιμος ο ισχυρισμός της αναφορικά με τις δυσκολίες επιβίωσης που βίωνε στην Αιθιοπία, στερούμενη νομιμοποιητικών εγγράφων και κρίθηκε ότι η αιτούσα δεν αντιμετωπίζει κίνδυνο δίωξης σε περίπτωση επιστροφής της στην Αιθιοπία. (...).

4. (...), το Δικαστήριο, αξιολογώντας τα δεδομένα της υποθέσεως και ιδίως το γεγονός ότι οι ανωτέρω ισχυρισμοί, τους οποίους η αιτούσα είχε προβάλει ενώπιον της Διοίκησης δεν είναι προφανώς ασύνδετοι προς λόγους που, εκτιμώνται από τη Διοίκηση, θα μπορούσαν να δικαιολογήσουν την παροχή διεθνούς προστασίας, εκτιμά ότι η απομάκρυνση της αιτούσας από τη χώρα και η επιστροφή της στην, κατά τους ισχυρισμούς της, χώρα καταγωγής της ή στη χώρα τελευταίας διαμονής της, είναι δυνατόν να της προκαλέσει βλάβη δυσχερώς επανορθώσιμη σε περίπτωση ευδοκίμησης της εκκρεμούς αίτησης ακυρώσεως, συνιστάμενη στην έκθεσή της σε κίνδυνο της ζωής και της ασφάλειάς της. Εν όψει τούτου και εφ’ όσον η προσβαλλόμενη πράξη έχει αρνητικό περιεχόμενο και, ως εκ τούτου, δεν είναι δεκτική αναστολής εκτελέσεως, το Δικαστήριο λαμβάνει, σύμφωνα με τα οριζόμενα στο άρθρο 52 παρ. 8 του π.δ. 18/1989, το εξής ασφαλιστικό μέτρο: διατάσσει την Διοίκηση να απόσχει, μέχρις εκδόσεως οριστικής αποφάσεως του Δικαστηρίου επί της εκκρεμής αιτήσεως ακυρώσεως, από κάθε ενέργεια, ερειδομένη αποκλειστικώς επί της προσβαλλομένης αποφάσεως περί απορρίψεως του ανωτέρω αιτήματος της αιτούσας, η οποία θα είχε ως αποτέλεσμα την εξαναγκασμένη αναχώρησή της από την Ελλάδα (βλ. Ε.Α. 31/2000, 499/2003 κ.ά.).

5. (...), εξάλλου, στο άρθρο 48 του ν. 4939/2022 (Α’ 111) προβλέπεται η χορήγηση, στα πρόσωπα που έχουν υποβάλει αίτημα διεθνούς προστασίας, σχετικού ειδικού δελτίου («δελτίο αιτούντος διεθνή προστασία»), με το οποίο αφ’ ενός μεν παρέχεται στα πρόσωπα αυτά το δικαίωμα να απασχολούνται προσωρινά, προς κάλυψη αμέσων βιοτικών αναγκών τους, αφετέρου δε τους εξασφαλίζεται, εφόσον πληρούνται ορισμένες επιπλέον προϋποθέσεις, η παροχή δωρεάν ιατροφαρμακευτικής και νοσοκομειακής περιθάλψεως. Ενόψει των ανωτέρω, το Δικαστήριο, ως ασφαλιστικό μέτρο, διατάσσει επίσης την Διοίκηση να μην προχωρήσει στην αφαίρεση του χορηγηθέντος στην αιτούσα «δελτίου αιτούντος

διεθνή προστασία», ή, εάν τυχόν το δελτίο αυτό έχει ήδη αφαιρεθεί, να το επιστρέψει στην αιτούσα, ώστε να αποκατασταθεί πλήρως η πραγματική κατάσταση, στην οποία τελούσε η τελευταία προ της απορρίψεως, με την προσβαλλόμενη πράξη, του αιτήματός της (Δ.Ε.Α. 31/2000, 499/2003 κ.ά.). (...)

Δέχεται την αναστολή.

ΝΔ 341/2024

Αρχικό αίτημα – Κατ’ ουσίαν εξέταση – Αίτηση αναστολής – Ερυθραία – Μόνος άνδρας – Εσφαλμένη εκτίμηση ιθαγένειας – Βάσιμοι λόγοι ακύρωσης – Κίνδυνος βλάβης – Δέχεται την αίτηση

Διοικητικό Πρωτοδικείο Αθηνών
Τμήμα 10ο Μονομελές
Αριθμός Απόφασης: ΝΔ 341/2024
Ημερομηνία δημοσίευσης: 05.07.2024
Δικαστής: Κουτσοπούλου Αικατερίνη Χ.
(...)

2. (...), με την κρινόμενη αίτηση ζητείται η αναστολή εκτελέσεως της υπ’ αριθμ. IP/95988/12.2.2024 απόφασης της 19ης Ανεξάρτητης Επιτροπής Προσφυγών της Αρχής Προσφυγών, με την οποία απερρίφθη η από 2.11.2023 προσφυγή του αιτούντος κατά της IP/160234/2.10.2023 απόφασης του Περιφερειακού Γραφείου Ασύλου (Π.Γ.Α.) Λέσβου. Με την τελευταία αυτή απόφαση, είχε απορριφθεί η από 27.7.2023 αίτηση του αιτούντος για παροχή διεθνούς προστασίας. Κατά της προσβαλλόμενης πράξης ο αιτών έχει ασκήσει στο Διοικητικό Πρωτοδικείο Αθήνας τη με αριθμό κατάθεσης 220/2024 αίτηση ακυρώσεως, η εκδίκαση της οποίας εκκρεμεί.

3. (...), στην προκειμένη περίπτωση, από τα στοιχεία της οικογραφίας προκύπτουν τα εξής: Ο αιτών, κατά δήλωσή του υπήκοος Ερυθραίας, παρουσιάστηκε στις 27.7.2023 στην Υπηρεσία Υποδοχής και Ταυτοποίησης Λέσβου και υπέβαλε αίτημα χορήγησης καθεστώτος διεθνούς προστασίας. (...), κατά την προφορική εξέταση του αιτήματός του, στις 30.8.2023, (...) ο αιτών ισχυρίστηκε ότι γεννήθηκε στην πόλη Ασμάρα της Ερυθραίας, ανήκει στη φυλή Τιγκρίνια και ότι διέμεινε στη χώρα αυτήν έως την ηλικία των 4- 5 ετών, όταν η οικογένειά του υποχρεώθηκε να μεταβεί στην Αιθιοπία, καθόσον ο πατέρας και ο αδερφός του απειλούνται από υποχρεωτική στράτευση. Στην Αιθιοπία, χάθηκε από την οικογένειά του, έζησε σε κατάσταση απόλυτης ένδειας και αστεγίας, διότι λόγω της καταγωγής του, βίωνε απομόνωση, υπέκειτο σε συνεχείς αυθαίρετες συλλήψεις και συνεχή καταπάτηση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων του. Περαιτέρω, ανέφερε ότι δεν επιθυμεί να επιστρέψει στην Αιθιοπία, καθόσον θα αντιμετωπίσει του ίδιους κινδύνους, ενώ, είναι αδύνατον να επιστρέψει στην Ερυθραία, διότι αντιμετωπίζει κίνδυνο στρατολόγησης. Η ανωτέρω αίτηση απορρίφθηκε (...), ως αβάσιμη. Κατά της απόφασης αυτής, ο αιτών άσκησε την από 2.11.2023 προσφυγή ενώπιον της 19ης Ανεξάρτητης Επιτροπής Προσφυγών, η οποία απέρριψε την προσφυγή ως αβάσιμη. Ειδικότερα, με την προσβαλλόμενη πράξη, έγινε δεκτό ότι ο αιτών ανήκει στη φυλή Τιγκρίνια και ότι ο ισχυρισμός του αναφορικά με τον κίνδυνο δίωξης που διατρέχει από τις αρχές της Ερυθραίας, λόγω της αναγκαστικής στράτευσής του και της συνεπακόλουθης σοβαρής παραβίασης των ανθρωπίνων δικαιωμάτων του συνιστά ισχυρισμό «που αφορά περιστατικά ιδιωτικής φύσης». Περαιτέρω, απορρίφθηκε ο ισχυρισμός του αναφορικά με την ιθαγένειά του, με την αιτιολογία ότι δεν ήταν αξιόπιστος, καθόσον η αφήγησή του εμφάνιζε κενά, αοριστίες και αντιφάσεις που δεν μπορούσαν να δικαιολογηθούν ούτε από το μορφωτικό του επίπεδο (5 έτη σχολικής εκπαίδευσης), ούτε από την ένταση των συναισθημάτων που ενδεχομένως δημιούργησε σε αυτόν η εξιστόρηση των σχετικών περιστατικών. Ειδικότερα, κρίθηκε ότι ο αιτών «υπήρξε γενικόλογος και αόριστος, καθώς δεν ήταν σε θέση να παράσχει στοιχειώδεις πληροφορίες για τη χώρα, της οποίας ισχυρίστηκε ότι είναι πολίτης. Δήλωσε άγνοια για πόλεις της Ερυθραίας, για τις επικρατούσες θρησκείες, για τις χώρες, με τις οποίες συνορεύει, την ιστορία της Ερυθραίας, τι συμβολίζουν τα χρώματα της σημαίας και την κατάληξη του πολέμου με την Αιθιοπία δεν μπορούσε να αναφέρει τίποτα για την πολιτική κατάσταση στην Ερυθραία, ενώ, σχετικά με τον στρατό δεν ήταν σε θέση να παράσχει πληροφορίες ούτε για το πόσο διαρκεί η θητεία, για την υποχρεωτικότητα να παρουσιαστούν και σε ποια ηλικία, τη συμμετοχή ανδρών και γυναικών, ούτε γιατί είναι τόσο σημαντικός ο στρατός στη χώρα του, δεδομένου, μάλιστα, ότι αυτό είναι ο βασικός λόγος, για τον οποίο η οικογένειά του εγκατέλειψε τη χώρα του και ο λόγος για τον οποίον ο ίδιος αιτείται διεθνή προστασία». Περαιτέρω, ενόψει του ότι δεν έγινε δεκτό ότι ο αιτών είχε καταγωγή από την Ερυθραία, απορρίφθηκε ως αβάσιμος ο ισχυρισμός του αναφορικά με τις δυσκολίες επιβίωσης που βίωνε στην Αιθιοπία, στερούμενος νομιμοποιητικών εγγράφων, λόγω της καταγωγής του και κρίθηκε ότι ο αιτών δεν αντιμετωπίζει κίνδυνο δίωξης σε περίπτωση επιστροφής του στην Αιθιοπία. Εξάλλου, κρίθηκε ότι δεν συνέτρεχαν οι κατά νόμον προϋποθέσεις για την χορήγηση στον αιτούντα καθεστώτος επικουρικής προστασίας.

4. (...) μεταξύ δε των στοιχείων του διοικητικού φακέλου, περιλαμβάνεται μεν η Έκθεση Εξακρίβωσης της Υπηρεσίας και Υποδοχής της Κλειστής Ελεγχόμενης Δομής Λέσβου, σύμφωνα με την οποία ο αιτών κατάγεται από την Αιθιοπία, χωρίς, ωστόσο, αυτή να συνοδεύεται από στοιχεία, επί τη βάση των οποίων, η Διοίκηση προέβη στην κρίση της αυτή. Ενόψει των ανωτέρω, το Δικαστήριο, αξιολογώντας τα δεδομένα της υποθέσεως και ιδίως το γεγονός ότι οι ανωτέρω ισχυρισμοί, τους οποίους ο αιτών είχε προβάλει ενώπιον της Διοίκησης δεν είναι προφανώς ασύνδετοι προς λόγους που, εκτιμώνται από τη Διοίκηση, θα μπορούσαν να δικαιολογήσουν την παροχή διεθνούς προστασίας, εκτιμά ότι η απομάκρυνση του αιτούντος από τη χώρα και η επιστροφή του στην, κατά τους ισχυρισμούς του στη χώρα καταγωγής του ή στη χώρα τελευταίας διαμονής του, είναι δυνατόν να του προκαλέσει βλάβη δυσχερώς επανορθώσιμη σε περίπτωση ευδοκίμησης της εκκρεμούς αίτησης ακυρώσεως, συνιστάμενη στην έκθεσή του σε κίνδυνο της ζωής και της ασφάλειάς του. (...) Εν όψει τούτου (...) διατάσσει τη Διοίκηση να απόσχει, μέχρις εκδόσεως οριστικής αποφάσεως του Δικαστηρίου επί της εκκρεμούς αιτήσεως ακυρώσεως, από κάθε ενέργεια, ερειδομένη αποκλειστικώς επί της προσβαλλομένης αποφάσεως περί απορρίψεως του ανωτέρω αιτήματος του αιτούντος, η οποία θα είχε ως αποτέλεσμα την εξαναγκασμένη αναχώρησή του από την Ελλάδα (βλ. Ε.Α. 31/2000, 499/2003 κ.ά.).

5. (...) Ενόψει των ανωτέρω, το Δικαστήριο, (...), διατάσσει επίσης την Διοίκηση να μην προχωρήσει στην αφαίρεση του χορηγηθέντος στον αιτούντα «δελτίο αιτούντος διεθνή προστασία», ή, εάν τυχόν το δελτίο αυτό έχει ήδη αφαιρεθεί, να το επιστρέψει στον αιτούντα, ώστε να αποκατασταθεί πλήρως η πραγματική κατάσταση, στην οποία τελούσε ο τελευταίος προ της απορρίψεως, με την προσβαλλόμενη πράξη, του αιτήματός του (...)

Δέχεται την αναστολή.

NΔ342/2024

Αρχικό αίτημα – Κατ’ ουσίαν εξέταση – Αίτηση αναστολής – Σιέρα Λεόνε – Μόνος άνδρας – ΛΟΑΤΚΙ+ – Σοβαρή ασθένεια – Κίνδυνος διακοπής ιατροφαρμακευτικής περίθαλψης – Ζητήματα ψυχικής υγείας – Κίνδυνος βλάβης – Δέχεται την αίτηση

Διοικητικό Πρωτοδικείο Αθήνας
Τμήμα 23ο Μονομελές
Αριθμός Απόφασης: ΝΔ 342/2024
Ημερομηνία Δημοσίευσης: 11.07.2024
Δικαστής: Σωτηρία-Σπυριδούλα Γ.Κατσίκια
(...)

1. (...), με την κρινόμενη αίτηση, (...) ζητείται παραδεκτώς να ανασταλεί η εκτέλεση της με αριθμό πρωτοκόλλου IP/92812/9.2.2024 απόφασης β' βαθμού της 11ης Ανεξάρτητης Επιτροπής Προσφυγών, σε τριμελή σύνθεση, με την οποία: α) απορρίφθηκε ως αβάσιμη ενδικοφανής προσφυγή που άσκησε ο αιτών, πολίτης Sierra Leone, κατά της με αριθμό πρωτοκόλλου 4706/4.7.2023 απόφασης του Περιφερειακού Γραφείου Ασύλου (Π.Γ.Α.) Σάμου, με την οποία είχε απορριφθεί αίτησή του για την αναγνώρισή του ως δικαιούχου διεθνούς ή επικουρικής προστασίας, (...) και γ) διατάχθηκε η επιστροφή του στη χώρα καταγωγής του. Κατά της ανωτέρω απόφασης ο αιτών άσκησε ενώπιον του Δικαστηρίου τούτου τη με αριθμό εισαγωγής ΑΚ297/25.4.2024 αίτηση ακύρωσης, η εκδίκαση της οποίας εκκρεμεί.

2. (...), στην προκείμενη περίπτωση, από τα στοιχεία της δικογραφίας προκύπτουν τα εξής: Ο αιτών, πολίτης Sierra Leone, εμφανίστηκε, στις 23.9.2022, στο Π.Γ.Α. Σάμου και υπέβαλε αίτημα παροχής διεθνούς προστασίας, δηλώνοντας ότι δεν επιθυμούσε να επιστρέψει στη χώρα καταγωγής του, διότι θα ετίθετο σε κίνδυνο η ζωή του, λόγω του σεξουαλικού προσανατολισμού του, (...). Η ως άνω αίτηση απορρίφθηκε ως αβάσιμη με τη με αριθμό πρωτοκόλλου 4706/4.7.2023 απόφαση του εν λόγω Π.Γ.Α., με την αιτιολογία ότι οι ισχυρισμοί του περί του σεξουαλικού προσανατολισμού του στερούνταν εσωτερικής αξιοπιστίας (...). Με την ίδια απόφαση επιβλήθηκε σε βάρος του το μέτρο της επιστροφής. Κατά της ως άνω απόφασης, ο αιτών άσκησε τη με αριθμό πρωτοκόλλου 128919/20.9.2023 ενδικοφανή προσφυγή, (...). Η ανωτέρω ενδικοφανής προσφυγή απορρίφθηκε ως αβάσιμη με τη με αριθμό πρωτοκόλλου IP/92812/9.2.2024 απόφαση β' βαθμού της 11ης Ανεξάρτητης Επιτροπής Προσφυγών. Ειδικότερα, η Επιτροπή, (...) έκρινε ότι δεν πληρούνταν οι

προϋποθέσεις για την αναγνώρισή του ως πρόσφυγα, καθόσον δεν συνέτρεχε το στοιχείο της δίωξης σε βάρος του στη χώρα καταγωγής του. (...)

3. (...), με την κρινόμενη αίτηση ο αιτών ζητάει να ανασταλεί η εκτέλεση της ανωτέρω απόφασης, προβάλλοντας ότι τυχόν άμεση εκτέλεση αυτής θα του επιφέρει ανεπανόρθωτη βλάβη. Τούτο διότι, θα ακυρωθεί το χορηγηθέν σε αυτόν δελτίο αιτούντος διεθνή προστασία, με αποτέλεσμα να μην έχει πλέον κανένα έγγραφο νόμιμης διαμονής στη Χώρα. Συνεπεία της ακύρωσης του ως άνω δελτίου θα στερηθεί την πρόσβαση σε εργασία, ασφάλιση, μίσθωση κατοικίας, συναλλαγή με δημόσιες υπηρεσίες, κοινωνικές οργανισμούς και τράπεζες, θα αναγκαστεί να αποχωρήσει από τη Δομή Φιλιππιάδας, στην οποία διαμένει, θα διακοπεί η οικονομική βοήθεια που του χορηγείται από το ελληνικό κράτος σε χρήμα και είδος, και κυρίως, δεν θα έχει πρόσβαση σε ιατροφαρμακευτική περίθαλψη, την οποία έχει απόλυτη ανάγκη, καθώς τόσο η σωματική όσο και η ψυχική του υγεία είναι σε κρίσιμη κατάσταση. Ειδικότερα, υποστηρίζει ότι στις 27.5.2023 εισήχθη στο νοσοκομείο Ιωαννίνων με εκτεταμένο οστικό οίδημα 04 σπονδύλου και επισκληρίδιο απόστημα. Στο ως άνω νοσοκομείο διαγνώστηκε με φυματιώδη σπονδυλίτιδα, μια βαριά νόσο που καταστρέφει τους σπονδύλους, θέτει σε κίνδυνο τον νωτιαίο μυελό και προκαλεί βαριά κώφωση, ακόμα και παράλυση. Ακολουθώντας, όπως ισχυρίζεται, υποβλήθηκε σε κατεπείγουσα εγχείριση για την αντιμετώπιση της ανωτέρω νόσου και την αποκατάσταση της λειτουργικότητας της σπονδυλικής του στήλης, και συγκεκριμένα υποβλήθηκε σε παροχέτευση του αποστήματος και σπονδυλοδεσία, νοσηλεύτηκε, δε, στο ως άνω νοσοκομείο μέχρι τις 29.6.2023. Περαιτέρω, εξαιτίας επιπλοκών της εν λόγω νόσου, οι οποίες του προκαλούσαν αφόρητους πόνους, εμφάνισε, κατά τους ισχυρισμούς του, στις 22.8.2023, βαρύ καταθλιπτικό επεισόδιο, με ψυχωσικά συμπτώματα, και μεταφέρθηκε εσπευσμένα στην Ψυχιατρική Κλινική του Νοσοκομείου Άρτας. Επιπλέον, ισχυρίζεται ότι, σε περίπτωση επιστροφής του στη χώρα καταγωγής του, συνεπεία της άμεσης εκτέλεσης της προσβαλλόμενης απόφασης, θα υποστεί δριμύτατη δίωξη, η οποία θα σχετίζεται: α) με το γεγονός ότι ανήκει στην ιδιαίτερη κοινωνική ομάδα των ΛΟΑΤΚΙ ατόμων, τα οποία στη Sierra Leone βιώνουν βία, διακρίσεις, εκφοβισμό, δημόσιες επιθέσεις και άρνηση παροχής δημόσιων υπηρεσιών, όπως η υγειονομική περίθαλψη και β) με το γεγονός ότι ανήκει στην ιδιαίτερη κοινωνική ομάδα των ορφανών παιδιών της Sierra Leone που εξωθήθηκαν στην παιδική πορνεία για να επιβιώσουν, παιδιών που ως ενήλικες πια κινδυνεύουν περισσότερο από οποιονδήποτε άλλον να οδηγηθούν και πάλι στην εξαθλίωση και να πέσουν θύματα εμπορίας ανθρώπων στην προσπάθειά τους να επιβιώσουν, καθώς δεν διαθέτουν κάποιο υποστηρικτικό δίκτυο ούτε έχουν αναπτύξει δεξιότητες που θα τους επέτρεπαν να βιοποριστούν με άλλον τρόπο. Εξάλλου, υποστηρίζει ότι, σε περίπτωση επιστροφής του στη Sierra Leone, όχι μόνο δεν θα έχει πρόσβαση σε ιατροφαρμακευτική περίθαλψη για την αντιμετώπιση της νόσου από την οποία πάσχει (φυματιώδη σπονδυλίτιδα), αλλά, πολύ περισσότερο δεν θα έχει τη δυνατότητα να τηρεί στοιχειώδεις κανόνες υγιεινής, προκειμένου να αποφύγει επιλοιμώξεις και άλλες επιπλοκές της νόσου, με αποτέλεσμα τη ραγδαία επιδείνωση της υγείας του και τη διακινδύνευση της ίδιας του της ζωής. (...).

4. (...) από τα προσκομισθέντα στοιχεία προέκυψε ότι ο αιτών πάσχει από φυματιώδη σπονδυλίτιδα, για την αντιμετώπιση της οποίας υποβλήθηκε, τον μήνα Ιούνιο του έτους 2023, στο Π.Γ.Ν.Ι., σε σπονδυλοδεσία, ότι έκτοτε λαμβάνει τετραπλή αντιφυματική φαρμακευτική αγωγή, η συνέχιση της οποίας κρίνεται επιβεβλημένη για τουλάχιστον ένα εξάμηνο και ότι, επιπλέον, πάσχει από χρόνια κατάθλιψη, λαμβάνει, δε, περιστασιακά αντικαταθλιπτική φαρμακευτική αγωγή. Με τα ανωτέρω δεδομένα, το Δικαστήριο κρίνει ότι τυχόν λήψη μέτρων για την εξαναγκασμένη απομάκρυνση του αιτούντος του από τη Χώρα, ως συνέπεια της προσβαλλόμενης απόφασης, ενδέχεται να του προκαλέσει δυσχερώς επανορθώσιμη βλάβη, σε περίπτωση ευδοκίμησης της σχετικής αίτησης ακύρωσης (Ε.Α. ΣτΕ 279/2020, 62/2018, 246/2017, 180/2015), καθώς ενδέχεται να θέσει σε κίνδυνο την ήδη επιβαρυνόμενη κατάσταση της υγείας του, όπως βάσιμα αυτός υποστηρίζει με την κρινόμενη αίτηση. Προς αποτροπή, επομένως, της βλάβης αυτής (...) πρέπει, εν προκειμένω, να διαταχθεί, κατά την κρίση του Δικαστηρίου, ως κατάλληλο μέτρο, κατ' άρθρο 52 παρ. 8 του π.δ. 18/1989, όπως ισχύει, η αποχή της Διοίκησης, μέχρι τη δημοσίευση οριστικής απόφασης επί της παραπάνω εκκρεμούς αίτησης ακύρωσης, από κάθε ενέργεια, η οποία ερείδεται αποκλειστικά στην προσβαλλόμενη απόφαση και έχει ως αποτέλεσμα την εξαναγκασμένη αναχώρηση του αιτούντος από το ελληνικό έδαφος.(...).

Δέχεται την αίτηση.

Αρχικό αίτημα – Κατ’ ουσίαν εξέταση – Αίτηση αναστολής – Ερυθραία – Μόνος άνδρας – Εσφαλμένη εκτίμηση ιθαγένειας – Βάσιμοι λόγοι ακύρωσης – Κίνδυνος βλάβης – Δέχεται την αίτηση

Διοικητικό Πρωτοδικείο Αθηνών
Τμήμα 21ο Μονομελές
Αριθμός Απόφασης: ΝΔ 378 /2024
Ημερομηνία δημοσίευσης: 02.08.2024
Δικαστής: Μαραγκού Καλλιόπη Θ
(...)

1. (...) με την κρινόμενη αίτηση, (...) ζητείται να ανασταλεί η εκτέλεση της IP/68299/31.1.2024 απόφασης της 4ης Ανεξάρτητης Επιτροπής Προσφυγών, με την οποία απορρίφθηκε η από 8.11.2023 ενδικοφανής προσφυγή του αιτούντος κατά της 173376/6.10.2023 απόφασης του Περιφερειακού Γραφείου Ασύλου (Π.Γ.Α.) Λέσβου. Με την τελευταία είχε απορριφθεί, σε α' βαθμό, η από 10.8.2023 αίτησή του για χορήγηση διεθνούς προστασίας. Η αναστολή ζητείται μέχρι τη δημοσίευση οριστικής απόφασης επί της αίτησης ακύρωσης (ΑΚ 150/6.3.2024), που έχει ήδη ασκήσει ο αιτών κατά της πρώτης ως άνω πράξης, η εκδίκαση της οποίας εκκρεμεί ενώπιον του παρόντος Δικαστηρίου.

3. (...), στην προκείμενη περίπτωση, από τα στοιχεία του φακέλου της οικογραφίας, προκύπτουν τα ακόλουθα: Ο αιτών, πολίτης Ερυθραίας, κατά δήλωσή του, παρουσιάστηκε στις 10.8.2023 στο Π.Γ.Α. Λέσβου και υπέβαλε αίτημα χορήγησης καθεστώτος διεθνούς προστασίας, ενώ, κατά τις σχετικές διαδικασίες υποδοχής και ταυτοποίησης στις οποίες υποβλήθηκε, προέκυψε ότι η εκτιμώμενη ιθαγένειά του είναι η αιθιοπική (σχ. η από 11.8.2023 φόρμα ενιαίας καταγραφής της Υπηρεσίας Υποδοχής και Ταυτοποίησης της Κλειστής Ελεγχόμενης Δομής Λέσβου). Ακολούθως, κατά την προφορική συνέντευξή του, (...), η οποία έλαβε χώρα στις 23 και 28.8.2023, στην αμαρική γλώσσα, (...), ο αιτών ισχυρίστηκε ότι γεννήθηκε στην Ασμάρα της Ερυθραίας, είναι Τιγκρίνια, ως προς την εθνοτική καταγωγή του, και χριστιανός ορθόδοξος, ως προς το θρήσκευμα, ότι δεν έχει φοιτήσει σε σχολείο και είναι αναλφάβητος, ενώ είναι άγαμος και δεν έχει τέκνα, ούτε αδελφία. Περαιτέρω δε, υποστήριξε ότι εγκατέλειψε την ως άνω χώρα καταγωγής του, στην ηλικία των τριών ετών, μαζί με τη μητέρα του, καθόσον, μετά τη στρατολόγηση του πατέρα του, προκειμένου να πολεμήσει στον πόλεμο που εξελισσόταν μεταξύ Ερυθραίας και Αιθιοπίας και, έκτοτε, την εξαφάνιση αυτού, οι αρχές της Ερυθραίας απειλούσαν, συνεχώς, τη μητέρα του ότι θα στρατολογήσουν και αυτήν. Στην Αιθιοπία, δήλωσε ότι, εγκαταστάθηκαν με τη μητέρα του στην πόλη Αντίς Αμπέμπα, ωστόσο αυτή πέθανε όταν ο ίδιος ήταν οκτώ χρονών, ενώ, λόγω της ερυθραϊκής καταγωγής του, ήταν κοινωνικά περιθωριοποιημένος, στερούμενος βασικών δικαιωμάτων, όπως πρόσβαση στην εκπαίδευση, στην εργασία και σε νομιμοποιητικά έγγραφα, γεγονός που τον οδήγησε στην απόφαση να εγκαταλείψει τη χώρα αυτή. Τέλος, δήλωσε ότι, για τους ανωτέρω λόγους, δεν επιθυμεί να επιστρέψει στην Αιθιοπία, ούτε, άλλωστε, επιθυμεί να επιστρέψει στην Ερυθραία, διότι φοβάται ότι θα έχει την τύχη του πατέρα, αφού οι νέοι υποχρεούνται να υπηρετήσουν αόριστης διάρκειας στρατιωτική θητεία. Η ανωτέρω αίτηση του αιτούντος απορρίφθηκε σε α' βαθμό, ως αβάσιμη, με την 173376/6.10.2023 απόφαση του Π.Γ.Α. Λέσβου, ενώ, η από 8.11.2023 ενδικοφανής προσφυγή του κατά αυτής, απορρίφθηκε, επίσης, ως αβάσιμη, με την προσβαλλόμενη IP/68299/31.1.2024 απόφαση της 4ης Ανεξάρτητης Επιτροπής Προσφυγών. Με την τελευταία, διατάχθηκε, εξάλλου, η επιστροφή του αιτούντος στη χώρα της τελευταίας συνήθους διαμονής του, ήτοι στην Αιθιοπία. Ειδικότερα, σύμφωνα με την προσβαλλόμενη απόφαση, έγινε δεκτό, (...), ότι οι υπήκοοι Ερυθραίας που διαμένουν στην Αιθιοπία, στερούνται πολλών δικαιωμάτων, συμπεριλαμβανομένης της πρόσβασης στην απασχόληση και την εκπαίδευση, ενώ, εξάλλου, αξιόπιστες διεθνείς αναφορές υποδεικνύουν παραβιάσεις και καταχρήσεις κατά των Ερυθραίων προσφύγων από μέρους των Αιθιοπικών Εθνικών Αμυντικών Δυνάμεων, των Αμυντικών Δυνάμεων της Ερυθραίας και τις δυνάμεις των Tigrayan, συμπεριλαμβανομένων δολοφονιών, απαγωγών, εξαφανίσεων και βιασμών και άλλων πράξεων σεξουαλικής βίας. Ωστόσο, απορρίφθηκε, ως αναξιόπιστος, ο ισχυρισμός του αιτούντος αναφορικά με την ιθαγένειά του, καθόσον κρίθηκε ότι η αφήγησή του ήταν συγκεχυμένη και γενικόλογη, οι δε απαντήσεις του στις διευκρινιστικές ερωτήσεις, που του τέθηκαν, ήταν επίσης ασαφείς και αόριστες, ενώ δεν παρείχε καμία πληροφορία σχετικά με τη δηλωθείσα από αυτόν, ως χώρα καταγωγής του, την Ερυθραία, ούτε, άλλωστε, και για τη ζωή του, ως Ερυθραίου στην Αιθιοπία, όπου διέμενε από την ηλικία των τριών ετών. Περαιτέρω, ενόψει του ότι δεν έγινε δεκτό ότι ο αιτών είχε καταγωγή από την Ερυθραία, απορρίφθηκε, ως αβάσιμος, ο ισχυρισμός του αναφορικά με τις δυσκολίες επιβίωσης, που αντιμετώπιζε στην Αιθιοπία, στερούμενος νομιμοποιητικών εγγράφων και κρίθηκε ότι αυτός δεν αντιμετωπίζει κίνδυνο δίωξης σε περίπτωση επιστροφής του στην Αιθιοπία. Εξάλλου, κρίθηκε ότι δεν συνέτρεχαν οι κατά νόμον προϋποθέσεις για τη χορήγηση στον αιτούντα καθεστώτος επικουρικής προστασίας. Ήδη, με την κρινόμενη αίτηση, ο αιτών ζητεί να ανασταλεί η εκτέλεση της προσβαλλόμενης απόφασης, προβάλλοντας, μεταξύ άλλων, ότι σε περίπτωση αναγκαστικής απομάκρυνσής του από την Ελλάδα και επιστροφής του στην Αιθιοπία, θα υποστεί ανεπανόρθωτη βλάβη, συνιστάμενη σε συσσωρευμένες παραβιάσεις των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, λόγω της ανιθαγένειάς του, δοθέντος ότι δε διαθέτει νομιμοποιητικά έγγραφα, ούτε της Αιθιοπίας, ούτε της Ερυθραίας. Προς επίρρωση δε των ως άνω ισχυρισμών

του, επικαλείται και προσκομίζει, σε αντίγραφα, μεταξύ άλλων, την από 29.11.2023 έκθεση εμπειρογνομosύνης της Καθηγήτριας Ανθρωπολογίας Tricia Redeker Herper, στην οποία αυτή αναλύει τις συνθήκες διαβίωσης των Ερυθραίων, τόσο στην Αιθιοπία, όσο και στην ίδια την Ερυθραία, καταλήγοντας ότι καθίστανται ευάλωτοι σε διώξεις, βασανιστήρια και, πιθανώς, εκτέλεση.

4. (...), αξιολογώντας τα δεδομένα της ένδικης υπόθεσης και, ιδίως, το γεγονός ότι οι ανωτέρω ισχυρισμοί, τους οποίους ο αιτών είχε προβάλει ενώπιον της Διοίκησης, συνδέονται αιτιωδώς με την εκτιμώμενη ιθαγένειά του, η οποία, ωστόσο, αν είχε εκτιμηθεί διαφορετικά, θα μπορούσε να δικαιολογήσει την παροχή διεθνούς προστασίας, το Δικαστήριο εκτιμά ότι η απομάκρυνση του αιτούντος από την Ελλάδα και η επιστροφή του στην Αιθιοπία, είναι δυνατόν να του προκαλέσει βλάβη δυσχερώς επανορθώσιμη σε περίπτωση ευδοκίμησης της εκκρεμούς αίτησης ακύρωσης, συνιστάμενη στην έκθεσή του σε κίνδυνο της ζωής και της ασφάλειάς του και στην εξευτελιστική του μεταχείριση, σύμφωνα με τα γενόμενα δεκτά από την Επιτροπή Προσφυγών, περί των συνθηκών διαβίωσης των Ερυθραίων στην Αιθιοπία. Προς αποτροπή δε της βλάβης αυτής, (...) πρέπει, (...) να διαταχθεί η Διοίκηση α) να απέχει από κάθε ενέργεια στηριζόμενη αποκλειστικώς στην προσβαλλόμενη πράξη, η οποία θα είχε ως αποτέλεσμα την εξαναγκασμένη αναχώρηση του αιτούντος από τη Χώρα (πρβλ. ΣτΕ ΕΑ 140/2018, 246/2017, 214/2009, 485/2008 κ.ά.) και β) να αποδώσει στον αιτούντα -σε περίπτωση που αυτό έχει ήδη αφαιρεθεί ή λήξει- δελτίο αιτήσαντος διεθνή προστασία σε ισχύ (βλ. ΣτΕ Ε.Α. 1198/2010, 731/2008, 167/2007, 940/2006), μέχρι την έκδοση οριστικής απόφασης επί της εκκρεμούς αίτησης ακύρωσης. (...)

Δέχεται την αίτηση αναστολής

NΔ402/2024

Αρχικό αίτημα – Κατ’ ουσίαν εξέταση – Αίτηση αναστολής – Γκάνα – Ασφαλής χώρα καταγωγής – Μόνη μητέρα με ανήλικο τέκνο – Βέλτιστο συμφέρον του παιδιού – Έμφυλη βία – Θύμα εμπορίας ανθρώπων – Διατήρηση σταθερών βιοτικών συνθηκών – Διατήρηση της οικογενειακής ενότητας – Δέχεται την αίτηση

Διοικητικό Πρωτοδικείο Αθηνών
Τμήμα 21ο Μονομελές
Αριθμός Απόφασης: NΔ 402/2024
Ημερομηνία δημοσίευσης: 09.09.2024
Δικαστής: Παπαθανασίου Παναγιώτα Δ.
(...)

1. (...), με την κρινόμενη αίτηση, (...), ζητείται να ανασταλεί η εκτέλεση της IP/168114/12.3.2024 απόφασης, β’ βαθμού, της 2ης Ανεξάρτητης Επιτροπής Προσφυγών (υπό μονομελή σύνθεση) της Αρχής Προσφυγών, με την οποία απορρίφθηκε η από 14.2.2024 ενδικοφανής προσφυγή της αιτούσας, κατά δήλωσή της, πολίτη Γκάνας, για λογαριασμό της ίδιας και του ανηλίκου τέκνου της, (...), κατά της 40069/18.1.2024 απόφασης του Περιφερειακού Γραφείου Ασύλου (Π.Γ.Α.) Λέσβου. Με την τελευταία αυτή απόφαση είχε απορριφθεί η αίτηση που είχε υποβάλει η αιτούσα για χορήγηση διεθνούς προστασίας. (...)

3. (...), στην προκείμενη περίπτωση, από τα στοιχεία του φακέλου της δικογραφίας προκύπτουν τα εξής: Η αιτούσα, γεννηθείσα στις 27.1.2000, πολίτης, (...), Γκάνας, υπέβαλε προς την Κλειστή Ελεγχόμενη Δομή (Κ.Ε.Δ.) Λέσβου, στις 11.10.2023, αίτηση για χορήγηση καθεστώτος διεθνούς προστασίας. Κατά την καταγραφή από την αρμόδια αρχή του ανωτέρω αιτήματος ασύλου, η αιτούσα, ως προς τους λόγους, για τους οποίους δεν επιθυμεί να επιστρέψει στη χώρα καταγωγής της, επικαλέστηκε λόγους οικογενειακούς αλλά και λόγους ασφάλειας. Ακολουθώντας, η αιτούσα υπέβαλε, για λογαριασμό του γεννηθέντος στη συνέχεια ανηλίκου τέκνου της, (...) αίτηση διεθνούς προστασίας. (...) Κατά τη διάρκεια της εν λόγω συνέντευξης, η αιτούσα δήλωσε, μεταξύ άλλων, ότι γεννήθηκε στην πόλη Kumasi της Γκάνας, έφυγε από την Γκάνα στις 18.10.2020, πήγε στο Ιράκ μέσω Νιγηρίας, όπου διέμεινε για 8 μήνες, ακολούθως πήγε στην Τουρκία, όπου διέμεινε για 1,5 χρόνο. Στην Ελλάδα εισήλθε στις 17.9.2023. (...) Όσον αφορά τους λόγους για τους οποίους η αιτούσα δεν επιθυμεί να επιστρέψει στη χώρα, υποστήριξε ότι φοβάται ότι η οικογένειά του πατέρα της θα την σκοτώσει, επειδή πιστεύουν πως εκείνη σκότωσε τον πατέρα της. (...), η ως άνω αίτησή της απορρίφθηκε με την 40069/18.1.2024 απόφαση του Π.Γ.Α. Λέσβου, ως προδήλως αβάσιμη, με την αιτιολογία ότι η αιτούσα προέρχεται από ασφαλή χώρα καταγωγής και σύμφωνα με το άρθρο 92 του ν. 4939/2022 δεν αποδείχθηκε ότι η χώρα καταγωγής της δεν πρόκειται για ασφαλή χώρα για την ίδια. Κατά της απόφασης αυτής, η αιτούσα άσκησε (...) ενδικοφανή προσφυγή, (...), απορρίφθηκε ως

αβάσιμη, ενώ διατάχθηκε και η επιστροφή της αιτούσας και του τέκνου της στη χώρα καταγωγής τους. (...) Με την ως άνω αίτηση ακύρωσης, η αιτούσα προβάλλει ότι η προσβαλλόμενη απόφαση: α) εκδόθηκε κατά παράβαση του δικαιώματος προηγούμενης ακρόασης, β) δεν φέρει επαρκή και νόμιμη αιτιολογία και γ) εκδόθηκε κατά παράβαση κατ' ουσίαν διάταξης νόμου.

5. (...), περαιτέρω, η αιτούσα προβάλλει ότι από την άμεση εκτέλεση της προσβαλλόμενης απόφασης θα υποστεί ανεπανόρθωτη βλάβη μη δυνάμενη να επανορθωθεί σε περίπτωση ευδοκίμησης της συναφούς αίτησης ακύρωσής της. Ειδικότερα, ισχυρίζεται ότι βρίσκεται σε ευάλωτη κατάσταση, καθώς είναι μια γυναίκα μόνη, χωρίς εκπαίδευση ή ιδιαίτερες γνώσεις ή δεξιότητες σε συγκριμένο επαγγελματικό πεδίο, ενώ, επιπροσθέτως δεν διαθέτει περιουσία, καθώς και οικογενειακό και κοινωνικό υποστηρικτικό δίκτυο στη χώρα καταγωγής της (Γκάνα), όπου έχει ήδη υποστεί δίωξη με τη μορφή της έμφυλης βίας. Υποστηρίζει, επίσης, ότι είναι θύμα ψυχολογικής βίας και εκφοβισμού από την οικογένεια του πατέρα της, δεχόμενη συνεχώς απειλές κατά της ζωής της και στη συνέχεια ήταν θύμα εμπορίας ανθρώπων (trafficking) με τη μορφή της εξαναγκαστικής εργασίας και τη διαμόρφωση συνθηκών δουλείας. Ισχυρίζεται δε, ότι εάν επιστρέψει στη χώρα καταγωγής της κινδυνεύει να υποστεί εκ νέου δίωξη, λόγω της ένταξής της στην ιδιαίτερη κοινωνική ομάδα των γυναικών της Γκάνας που έχουν υποστεί έμφυλη βία και είναι θύματα εμπορίας ανθρώπων (trafficking). Αναφορικά δε με το ανήλικο τέκνο της, υποστηρίζει ότι είναι ηλικίας μόλις δύο μηνών και ότι από την άμεση απομάκρυνσή τους από τη χώρα υφίσταται άμεσος κίνδυνος ζωής του, καθώς δεν θα έχει πρόσβαση σε κατάλληλη ιατροφαρμακευτική περίθαλψη και δεν θα μπορέσει να κάνει τα απαραίτητα εμβόλια. (...) Ενόψει τούτων, το Δικαστήριο λαμβάνει υπόψη: α) την εν γένει προσωπική κατάσταση της αιτούσας, ειδικότερα δε, την ιδιότητά της ως μητέρας ανηλίκου τέκνου, το οποίο γεννήθηκε στις 25.1.2024 και β) το γεγονός ότι αυτή βρίσκεται την τρέχουσα περίοδο, κατά την κοινή πείρα, σε ευάλωτη κατάσταση, λόγω της συνεχούς ενασχόλησής της με τη φροντίδα του τέκνου αυτού. Κατόπιν τούτων και συνεκτιμώντας την ιδιαίτερα μικρή ηλικία του ανηλίκου τέκνου της αιτούσας και, περαιτέρω, την ανάγκη διατήρησης της οικογενειακής τους ενότητας και την αποφυγή της βίαιης διακοπής της σταθερής κατάστασης στην οποία διαβιούν αυτή τη στιγμή, το Δικαστήριο κρίνει ότι, ενόψει των ειδικών αυτών συνθηκών, η άμεση απομάκρυνση της αιτούσας και του ανηλίκου τέκνου της από τη χώρα, ως συνέπεια της εκτέλεσης της προσβαλλόμενης απόφασης, θα προκαλέσει σε αυτούς δυσχερώς επανορθώσιμη βλάβη, σε περίπτωση ευδοκίμησης της αντίστοιχης αίτησης ακύρωσης. Προς αποτροπή της βλάβης αυτής (...) διατάσσει τη Διοίκηση να απόσχει, μέχρι την έκδοση απόφασης επί της εκκρεμούς αίτησης ακύρωσης, από κάθε ενέργεια, (...) η οποία θα είχε ως αποτέλεσμα την εξαναγκασμένη αναχώρηση της αιτούσας και του ανηλίκου τέκνου της από τη χώρα (...) Περαιτέρω, πρέπει να διαταχθεί η Διοίκηση να μην προχωρήσει στην αφαίρεση των χορηγηθέντων δελτίων αιτήσαντος διεθνή προστασία ή, εάν τυχόν τα δελτία αυτά έχουν ήδη αφαιρεθεί, να επιστραφούν και, εάν έχουν λήξει, να παραταθεί η ισχύς τους, ώστε να αποκατασταθεί πλήρως η πραγματική κατάσταση, στην οποία τελούσε η αιτούσα και το ανήλικο τέκνο της, πριν από την απόρριψη, με την προσβαλλόμενη απόφαση, του αιτήματός τους χορήγησης διεθνούς προστασίας. (...)

Δέχεται την αίτηση.

Αρχικό αίτημα – Κατ’ ουσίαν εξέταση – Αίτηση αναστολής – Γκάμπια – Ασφαλής χώρα καταγωγής – Ζευγάρι – Κίνδυνος διακοπής ιατροφαρμακευτικής περίθαλψης – Ζητήματα ψυχικής υγείας – Σοβαρή ασθένεια – Έμφυλη βία – Διατήρηση της οικογενειακής ενότητας – Δέχεται την αίτηση

Διοικητικό Πρωτοδικείο Αθηνών
Τμήμα 23ο Μονομελές
Αριθμός απόφασης: ΝΔ 426/2024
Ημερομηνία δημοσίευσης: 17.10.2024
Δικαστής: Αποστολάκης Ιωάννης Γ.
(...)

1. (...), με την κρινόμενη αίτηση, (...), ζητείται η αναστολή εκτέλεσης της IP/69648/22.8.2023 απόφασης της 8ης Ανεξάρτητης Επιτροπής Προσφυγών, υπό μονομελή σύνθεση, με την οποία απορρίφθηκε η 318490/20.6.2023 ενδικοφανής προσφυγή των αιτούντων, κατά δήλωσή τους πολιτών Γκάμπιας, κατά της 204325/7.4.2023 απόφασης του Περιφερειακού Γραφείου Ασύλου (Π.Γ.Α.) Λέσβου και διατάχθηκε η επιστροφή στη χώρα καταγωγής τους, χωρίς τη χορήγηση προθεσμίας για οικειοθελή αναχώρηση αυτών από την Ελλάδα. Με την ως άνω απόφαση του Π.Γ.Α. είχε απορριφθεί, σε πρώτο βαθμό, η από 13.12.2022 αίτηση αυτών για την υπαγωγή τους σε καθεστώς διεθνούς προστασίας. Η αναστολή εκτέλεσης της προσβαλλομένης ζητείται μέχρι την έκδοση οριστικής απόφασης επί της οικείας αίτησης ακύρωσης (...), η εκδίκαση της οποίας εκκρεμεί.

2. (...), στην προκείμενη περίπτωση, από τα στοιχεία του φακέλου της δικογραφίας προκύπτουν τα εξής: Οι αιτούντες (...) κατέθεσαν αίτημα διεθνούς προστασίας τη 13η Δεκεμβρίου του 2022 ενώπιον του Π.Γ.Α. Λέσβου, επικαλούμενοι ότι δεν επιθυμούν να επιστρέψουν στη χώρα καταγωγής τους εξαιτίας οικογενειακών προβλημάτων και λόγων ασφάλειας. (...) σε προφορική συνέντευξη (...) ενημερώθηκαν ότι η περίπτωση τους θα εξεταστεί στο πλαίσιο εφαρμογής της έννοιας της «Ασφαλούς Χώρας Καταγωγής», (...) συνεπώς, τεκμαίρεται ότι δεν κινδυνεύουν με δίωξη ή σοβαρή βλάβη σε περίπτωση επιστροφής. (...) αμφότεροι δήλωσαν (...) ότι γεννήθηκαν στην Jambur της Γκάμπιας (...) όπου και έζησαν μέχρι το έτος 2018, ότι, στη συνέχεια, μετοίκησαν στο Jambanjali και, ακολούθως, στο Fony Binda, ότι είναι Μουσουλμάνοι, εθνοτικής καταγωγής ο μὲν αὐτῶν Mandingo, ἡ δὲ αὐτοῦσα Fullah, σε σχέση δε με την οικογενειακή τους κατάσταση, ότι είναι ἑγγαμοὶ (...) καὶ δὲν ἔχουν ἀποκτήσει τέκνα. Αναφορικά με τους λόγους για τους οποίους εγκατέλειψαν την χώρα καταγωγής τους και δεν επιθυμούν να επιστρέψουν σ’ αυτή, επικαλέστηκαν οικογενειακά τους προβλήματα, ἤτοι ὁ πατέρας τῆς αὐτοῦσας τοὺς καταδιώκει να τοὺς σκοτώσει, ἀντιτιθέμενος στον γάμο τοὺς καὶ ἐπιθυμώντας να παντρεύει τὴ θυγατέρα του με ἄλλο ἄτομο. Το προαναφερόμενο αἴτημά τοὺς για παροχή διεθνούς προστασίας ἀπορρίφθηκε, (...), καὶ διατάχθηκε ἡ ἐπιστροφή στη χώρα καταγωγής τοὺς, ἐπὶ δε τῆς ἀσκηθείσας ἐνδικοφανοῦς τοὺς προσφυγῆς κατὰ τῆς οἰκείας ἀπόφασης τοῦ Π.Γ.Α. Λέσβου, ἡ 8η Ανεξάρτητη Επιτροπὴ Προσφυγῶν, ἀφού διέλαβε, ὅτι: (...) β) τα πραγματικά περιστατικά που περιέγραψαν οἱ αἰτούντες καὶ που θεμελιώνουν, κατὰ τὴν ἀπόψή τοὺς, τὴν πραγματικὴ ἀπειλὴ τοῦ πατέρα τῆς αὐτοῦσας σε βάρος τῆς ζωῆς ἀμφοτέρων (εἰσβολὴ τοῦ στὴν πατρικὴ οἰκίᾳ τοῦ αἰτούντος με ματσέτα, για να τοὺς σκοτώσει καὶ, ἐν ἀπουσίᾳ τοὺς κατὰ τὸν χρόνο ἐκεῖνο, διατύπωση ἀπειλῶν πρὸς τὴ μητέρα τοῦ αἰτούντος ὅτι θα τοὺς βρει καὶ θα τοὺς σκοτώσει, καθὼς καὶ δευτέρη ἀπόπειρα τοῦ πατέρα τῆς αὐτοῦσας να τὴ δολοφονήσει, (...), γ) ἐπὶ καταγγελίας ἀπὸ μέρους τοὺς τοῦ γεγονότος αὐτοῦ στὴν τοπικὴ ἀστυνομία, τα ὄργανα αὐτῆς ἀρνήθηκαν, (...), να ἐμπλακοῦν, στάση (...) οφείλεται στὴ σχέση προσωπικῆς φιλίας που διατηρεῖ ὁ πεθερός τοῦ με τὸν τοπικὸ Ἀστυνομικὸ Διοικητὴ, δ) ἡ αὐτοῦσα, ὅσον ἀφορᾷ στὴν ἰδίᾳ αὐτὴ καταγγελία, ἰσχυρίστηκε ὅτι οἱ ἀστυνομικοὶ τοὺς ἀπάντησαν ὅτι ἐὰν ἐπανεμφανίζονταν για να καταγγείλουν τὸν πατέρα τῆς, τότε θα συλλάμβαναν τὴν ἰδίᾳ καὶ θα εἰδοποιούσαν τὸν πατέρα τῆς, ε) ἀκολούθως, (...), αὐτοὶ μετοίκησαν στὴν πόλη Jambanjali, τόπο κατοικίας τοῦ θείου τοῦ αἰτούντος, ὅπου κάποια στιγμή ἐμφανίστηκε ἐνοπλος καὶ πάλι ὁ πατέρας τῆς αὐτοῦσας ἀπειλώντας να τοὺς σκοτώσει, ἔχοντας τὴν πεποίθηση (...) ὅτι οὐδέποτε πρόκειται αὐτός να (κατά)δικαστεῖ για τυχόν διάπραξη ἀδικήματος σε βάρος τοὺς, λόγω τῶν διασυνδέσεών τοῦ με τῆς κρατικῆς ἀρχῆς (...), στ) ἐξ αὐτοῦ τοῦ λόγου, οἱ αἰτούντες κατέφυγαν στο Foci, ἀναφέροντας (...) ὅτι ἐπρεπε να κρύβονται ἐκεῖ για 2 χρόνια, (...), ζ) σε σχετικὴ καταγγελία για τὴ στάση τοῦ τελευταίου, στὴν ὁποία προέβη ὁ θεῖος τοῦ αἰτούντος πρὸς τῆς ἀρμόδιες ἀστυνομικῆς ἀρχῆς, ὁ δεύτερος ἔλαβε ὡς ἀπάντηση ἀπ’ αὐτῆς ὅτι ὁ πατέρας τῆς αὐτοῦσας ἔχει δικαιώματα στὴ θυγατέρα τοῦ για να διαλέξει ποῖον αὐτὴ θα παντρευτεῖ (...) καὶ ζ) ὁ αὐτῶν ἀποκρίθηκε ἀρνητικὰ στὴν ἐρώτηση τόσο ἐὰν, ἐλλείψει συγγενῶν καὶ γνωστῶν τοὺς οπουδήποτε ἀλλοῦ πλὴν τοῦ χωριοῦ τοὺς (γενέτειράς τοὺς), θα μπορούσαν να ζήσουν με τὴν αὐτοῦσα σε κάποια ἄλλη περιοχή ὅσο καὶ ἐιδικῶς στο Banjul, (...) ἔκρινε, (...), ὅτι ὅλοι οἱ ἀνωτέρω ἰσχυρισμοὶ τῶν αἰτούντων δὲν διακρίνονται ἀπὸ σαφήνεια καὶ συνεκτικότητά, (...), με ἀποτέλεσμα να μὴν μπορέσουν (...) να θεμελιώσουν τὴν ἐσωτερικὴ ἀξιοπιστία τοῦ ἰσχυρισμοῦ τοὺς περὶ, τῆς κατὰ τα ἀμέσως παραπάνω, ἀπειλῆς τῆς ζωῆς τοὺς. Κατόπιν τούτου (ἐλλείψει ἐσωτερικῆς ἀξιοπιστίας τοῦ ἐν λόγω ἰσχυρισμοῦ), ἡ Επιτροπὴ Προσφυγῶν, (...) δὲν ἔκανε δεκτὸ τὸν ἰσχυρισμὸ τῶν αἰτούντων (...) περὶ τῆς in concreto δυσμενούς θέσης τῆς αὐτοῦσας ὡς γυναίκας ὑποκείμενης σε δυσμενὴ

διακριτική μεταχείριση (...) και, ειδικώς, σε εξαναγκασμένο, κατά τη βούληση του πατέρα της, γάμο, συνακόλουθα δε (...) τον συναφή ισχυρισμό τους περί της σοβαρότητας του φόβου τους για τη διακινδύνευση της ζωής και της σωματικής τους ακεραιότητας σε περίπτωση επιστροφής τους στην Γκάμπια, και, ως εκ τούτου, έκρινε, ενόψει της ισχύουσας νομοθεσίας αναφορικά με την έννοια της «ασφαλούς χώρας καταγωγής», ότι οι αιτούντες δεν ανέτρεψαν το σχετικό τεκμήριο και ότι η αίτησή τους για την υπαγωγή τους στο καθεστώς διεθνούς προστασίας είναι προδήλως αβάσιμη, κατ' άρθρο 93 παρ. 2 περ. β' του ν. 4939/2022 (...).

3. (...), με την κρινόμενη αίτηση, οι αιτούντες ζητούν την αναστολή εκτέλεσης της ανωτέρω προσβαλλόμενης απόφασης, κατ' επίκληση της βέβαιης επέλευσης σε βάρος τους ανεπανόρθωτης βλάβης σε περίπτωση μεταγενέστερης ευδοκίμησης της αίτησης ακύρωσης που έχουν ασκήσει κατ' αυτής (...). Συγκεκριμένα, οι αιτούντες υποστηρίζουν ότι η κατάσταση της σωματικής και ψυχικής τους υγείας είναι ιδιαίτερος επιβαρυντής, με συνέπεια, εφόσον εκτελεσθεί άμεσα το μέτρο επιστροφής τους στη χώρα καταγωγής τους, να επιβαρυνθεί έτι περαιτέρω η υγεία τους, ενώ, περαιτέρω, θα διακινδυνεύσει η ζωή και η σωματική τους ακεραιότητα. Ειδικότερα, (...) η αιτούσα υποστηρίζει, προσκομίζοντας σχετικά ιατρικά έγγραφα, ότι πάσχει από σοβαρό γυναικολογικό πρόβλημα υγείας, χρήζον άμεσα χειρουργικής αντιμετώπισης, που δεν είναι εφικτή να λάβει χώρα στην Γκάμπια (...), αφετέρου ο αιτών επικαλείται ψυχολογικά προβλήματα, (...).

4. (...) Ενόψει τούτων, λαμβάνοντας υπόψη: α) την ηλικία της αιτούσας, β) προεχόντως δε το σοβαρό πρόβλημα υγείας που αυτή αντιμετωπίζει, όπως εκτίθεται και αποδεικνύεται από τα προσκομιζόμενα ιατρικά έγγραφα, σε συνδυασμό με το γεγονός ότι δεν προκύπτει πέραν πάσης αμφιβολίας ότι η ίδια διαθέτει, (...), δεκτικό να την υποστηρίξει οικογενειακό δίκτυο στη χώρα καταγωγής της ούτε ότι μπορεί άμεσα με την επιστροφή της να λάβει την επείγουσα ιατρική φροντίδα που απαιτείται για την αντιμετώπιση της κατάστασής της και γ) την αναγκαιότητα διατήρησης της οικογενειακής ενότητας των αιτούντων, το Δικαστήριο κρίνει ότι, ενόψει των ειδικών αυτών συνθηκών, η άμεση απομάκρυνση των αιτούντων από τη χώρα, (...), θα προκαλέσει σε αυτούς δυσχερώς επανορθώσιμη βλάβη, συνιστάμενη στην πιθανολογούμενη επιδείνωση της ήδη επιβαρυνμένης υγείας της αιτούσας και, συναφώς, στον κλονισμό της συζυγικής ευημερίας αμοτέρων των αιτούντων. (...) το Δικαστήριο κρίνει ότι πρέπει να γίνει δεκτή η υπό κρίση αίτηση και να διαταχθεί η Διοίκηση να απέχει, μέχρι την έκδοση οριστικής απόφασης επί της εκκρεμούς αίτησης ακύρωσης, από κάθε ενέργεια (...), η οποία θα είχε ως αποτέλεσμα την εξαναγκασμένη αναχώρηση των αιτούντων από τη χώρα (...). Περαιτέρω, πρέπει να διαταχθεί η Διοίκηση να μην προχωρήσει στην αφαίρεση των χορηγηθέντων στους αιτούντες δελτίων αιτήσαντος διεθνή προστασία ή, εάν τυχόν τα δελτία αυτά έχουν ήδη αφαιρεθεί, να επιστραφούν και, εάν έχουν λήξει, να παραταθεί η ισχύς τους, ώστε να αποκατασταθεί πλήρως η πραγματική κατάσταση στην οποία τελούσαν οι αιτούντες πριν από την απόρριψη, με την προσβαλλόμενη απόφαση, του αιτήματός τους για χορήγηση διεθνούς προστασίας. (...)

Δέχεται την αίτηση.

NΔ572/2024

Αρχικό αίτημα – Κατ' ουσίαν εξέταση – Αίτηση αναστολής – Ερυθραία – Μόνος άνδρας – Εσφαλμένη εκτίμηση ιθαγένειας – Βάσιμοι λόγοι ακύρωσης – Κίνδυνος βλάβης – Δέχεται την αίτηση

Διοικητικό Πρωτοδικείο Αθηνών
Τμήμα 23ο Μονομελές
Αριθμός Απόφασης: ΝΔ 572/2024
Ημερομηνία δημοσίευσης: 23.12.2024
Δικαστής: Αναστασία Κολιοπούλου
(...)

1. (...), με την κρινόμενη αίτηση, (...) ζητείται, η αναστολή εκτέλεσης της 102820/14-2-2024 απόφασης Β' βαθμού της 4ης Ανεξάρτητης Επιτροπής Προσφυγών (υπό Τριμελή Σύνθεση) της Αρχής Προσφυγών, με την οποία απορρίφθηκε η 261001/8-11-2023 ενδικοφανής προσφυγή του αιτούντος, κατά δήλωσή του πολίτη Ερυθραίας, κατά της 173277/6-10-2023 απόφασης του Περιφερειακού Γραφείου Ασύλου Λέσβου και διατάχθηκε η επιστροφή του στη χώρα από την οποία προήλθε με οικειοθελή αναχώρηση εντός προθεσμίας 10 ημερών. (...)

2. (...), από τα στοιχεία της δικογραφίας προκύπτουν τα εξής: Ο αιτών, κατά δήλωσή του υπήκοος Ερυθραίας, υπέβαλε στις 27-7-2023 αίτηση για παροχή διεθνούς προστασίας ενώπιον του Περιφερειακού Γραφείου Ασύλου Λέσβου. (...) στην συνέντευξη (...) δήλωσε ότι γεννήθηκε (...) στην Ασμάρα της Ερυθραίας, όπου διαβίωσε μέχρι την ηλικία των τριών ετών. Στη συνέχεια, εγκαταστάθηκε με τη μητέρα του στην Αιθιοπία, στην πόλη Αντίς Αμπέμπα, όπου έζησε όλη την υπόλοιπη ζωή του. Ως προς την εθνοτική καταγωγή δήλωσε Τιγκρίνια και ως προς το θρήσκευμα χριστιανός ορθόδοξος, ως προς το μορφωτικό του επίπεδο δήλωσε ότι φοίτησε τέσσερα χρόνια στο σχολείο και ότι στην Αιθιοπία εργαζόταν ενίοτε στην

προετοιμασία χώρων δεξιώσεων, ως προς, δε, την οικογενειακή του κατάσταση ότι είναι άγαμος και ότι δεν έχει τέκνα, ούτε αδέρφια. (...), για τον πατέρα του δεν γνωρίζει τίποτα, παρά μόνο ότι δεν είχε παντρευτεί τη μητέρα του και ότι δεν τον είχε αναγνωρίσει, η δε μητέρα του απεβίωσε στην Αιθιοπία, λόγω προβλημάτων υγείας, όταν ο αιτών ήταν σε ηλικία δέκα ετών, με αποτέλεσμα να διακόψει το σχολείο και εφεξής να ζει ως άστεγος. Περαιτέρω, ανέφερε ότι, αφού δεν είχε διεύθυνση μόνιμης κατοικίας, δεν μπορούσε να εκδώσει ταυτότητα, κάτι που δυσκόλευε την πρόσβαση στην εκπαίδευση, την εργασία και την περίθαλψη. Ζώντας εκτεθειμένος στον δρόμο, κάθε φορά που γινόταν κάποια φασαρία ή αστυνομία τον συλλάμβανε, αλλά επειδή δεν είχε ταυτότητα, τον κρατούσε 3-4 μήνες κάθε φορά, αντί να τον αφήνει ελεύθερο σε 1-2 ημέρες, όπως συνέβαινε με άλλους συλληφθέντες που είχαν έγγραφα στην κατοχή τους. (...) Σε ηλικία 15 ετών ενεπλάκη σε σύγκρουση μεταξύ ομάδων των δρόμων και τραυματίστηκε, αλλά δεν μπορούσε να λάβει περίθαλψη, διότι στερούταν εγγράφων. Κάποιοι φίλοι του λειτούργησαν ως εγγυητές κι έτσι κατάφερε να υποβληθεί σε χειρουργική επέμβαση και να νοσηλευτεί για τρεις μέρες σε κέντρο υγείας. (...) Ως προς τον λόγο για τον οποίο δεν επιθυμεί να επιστρέψει στην Ερυθραία, ο αιτών δήλωσε ότι θα υποχρεωθεί να υπηρετήσει στρατιωτική θητεία. Επιπλέον δήλωσε ότι δεν επιθυμεί να επιστρέψει στην Αιθιοπία, λόγω της ανασφαλούς κατάστασης, εξ αιτίας της έλλειψης νομιμοποιητικών εγγράφων. Με την (...) απόφαση του Περιφερειακού Γραφείου Ασύλου Λέσβου, η εν λόγω αίτηση απορρίφθηκε, ως αβάσιμη. Κατ' αυτής, ο αιτών άσκησε (...) ενδικοφανή προσφυγή, η οποία απορρίφθηκε (...). Συγκεκριμένα, όσον αφορά τους ισχυρισμούς του αιτούντος αφενός σχετικά με την ιθαγένειά του κι αφετέρου σχετικά με τη ζωή του ως Ερυθραianού στην Αιθιοπία, η Επιτροπή παρατήρησε ότι οι ισχυρισμοί αυτοί ήταν γενικόλογοι και η αφήγησή του συγκεχυμένη και ασαφής, ως εκ τούτου δεν έγινε δεκτός ο ισχυρισμός του ότι έχει γεννηθεί στην Ερυθραία και ότι είναι πολίτης Ερυθραίας, αλλά ούτε και ο ισχυρισμός του ότι στην Αιθιοπία αντιμετώπιζε προβλήματα ως άτομο ερυθραianής καταγωγής. Κατά την κρίση της Επιτροπής, δεδομένου ότι οι ουσιώδεις ισχυρισμοί του αιτούντος συνδέονται αιτιωδώς με τη δηλωθείσα ιθαγένειά του, η οποία δεν έχει γίνει δεκτή, παρέλκει η αξιολόγησή τους. Με τα δεδομένα αυτά, η Επιτροπή έκρινε ότι δεν συντρέχει τουλάχιστον το στοιχείο του βάσιμου και αντικειμενικού φόβου δίωξής του (...). Περαιτέρω, με βάση τους ισχυρισμούς του αιτούντος, τις πληροφορίες για τη χώρα (...) η Επιτροπή συνήγαγε το συμπέρασμα ότι δεν υφίστανται λόγοι, από τους οποίους να προκύπτει ότι ο αιτών θα εκτεθεί σε (...) σοβαρές βλάβες, σε περίπτωση επιστροφής του στη χώρα από την οποία προήλθε, ενώ δεν συντρέχει, περαιτέρω, ζήτημα αποκλεισμού του από θεμελιώδη δικαιώματα και ελευθερίες, αφού ο ίδιος είναι νέος και υγιής, δύναται δε να απασχοληθεί στον τόπο όπου διέμενε (...). Όσον αφορά στην πιθανολόγηση να επέλθει (...) σοβαρή βλάβη εναντίον του, λόγω αδιακρίτως ασκούμενης βίας σε καταστάσεις διεθνούς ή εσωτερικής ένοπλης σύρραξης, η Επιτροπή διαπίστωσε ότι, σύμφωνα με τις πηγές, δεν μπορεί να γίνει δεκτό ότι στην Αιθιοπία και, ειδικότερα στον τόπο τελευταίας διαμονής του αιτούντος (Αντίς Αμπέμπα), ούτε σε μεγάλες πόλεις της χώρας του, όπου με ασφάλεια μπορεί να μετεγκατασταθεί, επικρατούν ευρύτερα συνθήκες γενικευμένης βίας, ασκούμενης αδιακρίτως, εξ αιτίας ένοπλης σύρραξης, από την οποία να προκύπτει σοβαρή απειλή κατά αμάχων πληθυσμών, καθώς η κατάσταση ανάγκης έχει αρθεί από τον Ιανουάριο του 2022. Επομένως, έκρινε ότι δεν συντρέχει κίνδυνος σοβαρής βλάβης του αιτούντος, σε περίπτωση επιστροφής του στην περιοχή της τελευταίας συνήθους διαμονής του, λόγω σοβαρής και προσωπικής απειλής κατά της ζωής ή της σωματικής ακεραιότητάς του ως αμάχου. (...)

4. (...), κατά της τελευταίας αυτής απόφασης ο αιτών άσκησε, (...) αίτηση ακύρωσης, (...) στην οποία προβάλλει ότι η προσβαλλόμενη απόφαση πρέπει να ακυρωθεί, διότι εκδόθηκε: α) κατά παράβαση των διατάξεων που ρυθμίζουν τη διαδικασία εξακρίβωσης και καθορισμού της ιθαγένειας, κατά τη διαδικασία υποδοχής και ταυτοποίησης των αιτούντων άσυλο – απαραίτητη η διεξαγωγή συνέντευξης για την εξακρίβωση της ιθαγένειας και η τήρηση πρακτικού της συνέντευξης αυτής και β) με πλημμελή αιτιολογία. (...).

5. (...) Ωστόσο, κατά τη διάρκεια της προσωπικής του συνέντευξης, ο αιτών δήλωσε ότι εγκατέλειψε την, (...), χώρα καταγωγής του σε ηλικία 3 ετών, μεταξύ δε των στοιχείων του φακέλου της οικογραφίας, περιλαμβάνεται μεν η Έκθεση Εξακρίβωσης της Υπηρεσίας Υποδοχής και Ταυτοποίησης της Κλειστής Ελεγχόμενης Δομής Λέσβου, σύμφωνα με την οποία ο αιτών κατάγεται από την Αιθιοπία, χωρίς, ωστόσο, αυτή να συνοδεύεται από στοιχεία, επί τη βάση των οποίων, η Διοίκηση προέβη στην κρίση της αυτή. Εν όψει των ανωτέρω, το Δικαστήριο, αξιολογώντας τα δεδομένα της υπόθεσης και ιδίως το γεγονός ότι οι ανωτέρω ισχυρισμοί, τους οποίους ο αιτών είχε προβάλει ενώπιον της Διοίκησης, δεν είναι προφανώς ασύνδετοι προς λόγους που, εκτιμώμενοι από τη Διοίκηση, θα μπορούσαν να δικαιολογήσουν την παροχή διεθνούς προστασίας, εκτιμά ότι η απομάκρυνση του αιτούντος από τη χώρα και η επιστροφή του στην, κατά τους ισχυρισμούς του, χώρα καταγωγής του ή στη χώρα τελευταίας διαμονής του, είναι δυνατόν να του προκαλέσει βλάβη δυσχερώς επανορθώσιμη, σε περίπτωση ευδοκίμησης της εκκρεμούς αίτησης ακύρωσης, συνιστάμενη στην έκθεσή του σε κίνδυνο της ζωής και της ασφάλειάς του. Προς αποτροπή, επομένως, της βλάβης αυτής, (...) πρέπει, εν προκειμένω, να διαταχθεί, κατά την κρίση του Δικαστηρίου, ως κατάλληλο μέτρο, (...) η αποχή της Διοίκησης, μέχρι τη δημοσίευση οριστικής απόφασης επί της παραπάνω εκκρεμούς αίτησης ακύρωσης, από κάθε ενέργεια, η οποία θα ερείδεται αποκλειστικά στην προσβαλλόμενη απόφαση και θα είχε ως αποτέλεσμα την εξαναγκασμένη αναχώρηση του αιτούντος από το ελληνικό έδαφος. Περαιτέρω, πρέπει να διαταχθεί η Διοίκηση να επαναχορηγήσει στον αιτούντα δελτίο αιτήσαντος διεθνή προστασία (στην περίπτωση που του έχει αφαιρεθεί), ώστε να αποκατασταθεί η πραγματική κατάσταση, στην οποία αυτός τελούσε προ της απόρριψης, με την προσβαλλόμενη απόφαση, του αιτήματος χορήγησης διεθνούς προστασίας (...) και να επιστραφεί το καταβληθέν παράβολο στον αιτούντα. (...)

Δέχεται την αίτηση.

Αρχικό αίτημα – Κατ’ ουσίαν εξέταση – Αίτηση αναστολής – Σιέρα Λεόνε – Μόνη γυναίκα – (ΑΓΓΟ) Ακρωτηριασμός Γυναικείων Γεννητικών Οργάνων – Δεσμοί με την Ελλάδα – Απορρίπτει την αίτηση

Διοικητικό Πρωτοδικείο Αθηνών
Τμήμα 23ο Μονομελές
Αριθμός Απόφασης: ΝΔ 590/2024
Ημερομηνία δημοσίευσης: 30.12.2024
Δικαστής: Κουνάδη Ξανθούλα Φ.
(...)

1. (...), με την κρινόμενη αίτηση, (...) η αιτούσα, (...) ζητεί την αναστολή εκτέλεσης της IP/232479/12.4.2024 απόφασης της 9ης Ανεξάρτητης Επιτροπής Προσφυγών της Αρχής Προσφυγών, με την οποία απορρίφθηκε η από 9.1.2024 ενδικοφανής προσφυγή της κατά της IP/290171/20.11.2023 απόφασης του Περιφερειακού Γραφείου Ασύλου (Π.Γ.Α.) Λέσβου περί απόρριψης του αιτήματος χορήγησης σε αυτόν διεθνούς προστασίας. Περαιτέρω, με την ανωτέρω IP/232479/12.4.2024 απόφαση, απορρίφθηκε και η από 9.1.2024 αίτηση παραμονής της αιτούσας στην Ελλάδα, κατ’ άρθρο 110 παρ. 2 του ν. 4939/2022 (Α’ 111), και διατάχθηκε η επιστροφή της ίδιας στη χώρα καταγωγής της, με οικειοθελή αναχώρηση από το ελληνικό έδαφος. (...)

2. (...), στην προκείμενη περίπτωση, από τα στοιχεία της δικογραφίας προκύπτουν τα εξής: Η αιτούσα, (...) υπέβαλε, στις 28.9.2023, στο Π.Γ.Α. Λέσβου, αίτηση διεθνούς προστασίας, επικαλούμενη ότι δεν επιθυμεί να επιστρέψει στη χώρα καταγωγής της για λόγους ασφαλείας και ότι «λόγω της πολιτικής κατάστασης στη χώρα της με τους κυβερνώντες», η ζωή της κινδυνεύει. (...) Περαιτέρω, η αιτούσα κρίθηκε ευάλωτη, ως θύμα βασανιστηρίων, βιασμού ή άλλης μορφής ψυχολογικής, σωματικής ή σεξουαλικής βίας ή εκμετάλλευσης, καθώς υπέστη κλειτοριδεκτομή στη χώρα καταγωγής της. (...) Κατά τη διαδικασία εξέτασής της (...), η αιτούσα αρχικά δήλωσε ότι είναι υπήκοος Σιέρα Λεόνε, ότι γεννήθηκε και μεγάλωσε στην πρωτεύουσα της χώρας αυτής, τη Freetown, η οποία ήταν και ο τελευταίος τόπος διαμονής της, (...) Ερωτηθείσα σχετικά με τους λόγους για τους οποίους εγκατέλειψε τη χώρα καταγωγής της, η αιτούσα ισχυρίστηκε τα εξής: «Ήταν 10.8.2022. Εκείνη τη μέρα εγώ και το αγόρι μου διαμαρτυρηθήκαμε και πήγαμε και βρήκαμε άλλους που διαμαρτύρονταν εναντίον της υφιστάμενης κυβέρνησης. (...) Ήμασταν άοπλοι και τότε ξαφνικά, κατά τη διάρκεια της διαμαρτυρίας, είδαμε τους στρατιώτες και την αστυνομία να έρχονται πάνω μας και άρχισαν πυρά εναντίον μας. Χαθήκαμε με το αγόρι μου, (...), δραπετεύσαμε και από εκείνη τη μέρα δεν έχω ξαναδεί το αγόρι μου. (...) «Ανήκω στο APC, είμαι μέλος. (...) Από το 2016». (...) «Στην περιοχή μου δεν μπορείς να κρυφτείς αν είσαι υποστηρικτής του APC, (...) βγήκαμε να διαμαρτυρηθούμε ειρηνικά, διότι δεν είχαμε όπλα, ήμασταν άμαχος πληθυσμός και φωνάζαμε να φύγει ο Maada Bio και μετά βλέπουμε ένα μεγάλο αριθμό αστυνομικών και στρατού να μας πλησιάζει και άρχισαν να ρίχνουν πυρά από διαφορετικές κατευθύνσεις και εμείς αποδράσαμε.». Επιπροσθέτως, η αιτούσα ρωτήθηκε σχετικά με την παραδοσιακή πρακτική ακρωτηριασμού γεννητικών οργάνων που ακολουθείται στη χώρα της και απάντησε: «Ναι, έκανα ακρωτηριασμό γεννητικών οργάνων, FGM, αναγκάστηκα να το κάνω. (...) Ήμουν μικρή σε ηλικία, δεν γνωρίζω πολλά, το μόνο που ξέρω είναι ότι πως με είχαν ακρωτηριάσει, ήταν επώδυνο. (...) Ήμουν περίπου 5 χρονών», (...). Κατόπιν τούτων, το αίτημά της (...) απορρίφθηκε (...). Κατά της απόφασης αυτής, η αιτούσα άσκησε την από 9.1.2024 ενδικοφανή προσφυγή ενώπιον της Αρχής Προσφυγών, ζητώντας την επανεξέταση του αιτήματος διεθνούς προστασίας της, (...) Ωστόσο, ο ισχυρισμός της αιτούσας ότι ήταν μέλος της νεολαίας του πολιτικού κόμματος APC, κρίθηκε μη αξιόπιστος, (...) παρότι εξωτερικές πηγές επιβεβαιώνουν τον ισχυρισμό της αιτούσας για επιθέσεις σε σπίτια την αναφερόμενη χρονική στιγμή, εφόσον η ίδια δεν κατόρθωσε να θεμελιώσει εσωτερικά τον εν λόγω ισχυρισμό, τούτος δεν δύναται να γίνει δεκτός ως αξιόπιστος. (...) Συγκεκριμένα, έγινε δεκτό ότι, εν προκειμένω, δεν υφίσταται βάσιμος και δικαιολογημένος φόβος της αιτούσας να υποστεί, κατά την επιστροφή της στη χώρα καταγωγής της, σοβαρές βλάβες, όπως απειλή κατά της ζωής, της σωματικής της ακεραιότητας και της γενετήσιας ελευθερίας της, αφού ο επίμαχος ακρωτηριασμός των γεννητικών οργάνων της ισοδυναμεί με παρελθούσα δίωξη, κατά την έννοια της Σύμβασης. (...) Συνεπώς, με τα δεδομένα αυτά, ο προβληθείς φόβος κρίθηκε αβάσιμος και μη δικαιολογημένος. (...) Κατόπιν τούτων, (...) απορρίφθηκε η ασκηθείσα ενδικοφανής προσφυγή της αιτούσας και διατάχθηκε η επιστροφή της ίδιας στη χώρα καταγωγής της, με οικειοθελή αναχώρηση από το ελληνικό έδαφος. (...) Με την (...) αίτηση ακύρωσης, η ίδια προβάλλει ότι η προσβαλλόμενη απόφαση είναι ακυρωτέα ως εκδοθείσα κατά παράβαση του δικαιώματός της σε προηγούμενη ακρόαση, καθώς και ότι στερείται νόμιμης αιτιολογίας.

3. (...), η αιτούσα ζητεί να ανασταλεί η εκτέλεση της προσβαλλόμενης πράξης, (...) καθώς η άμεση εκτέλεση της εν θέματι πράξης θα προκαλέσει σε αυτήν ανεπανόρθωτη βλάβη, (...), καθώς θα επιφέρει τη βίαιη ανατροπή των βιοτικών δεσμών που έχει αναπτύξει στην Ελλάδα. Ειδικότερα, (...) υφίσταται κίνδυνος εκ νέου δίωξής της, δοθέντος ότι η ίδια έχει ήδη διωχθεί στο παρελθόν για τις πολιτικές της πεποιθήσεις. Ακόμη, η αιτούσα ισχυρίζεται ότι έχει υποστεί βασανιστήρια στη χώρα καταγωγής της, όπου η ίδια υπέστη κλειτοριδεκτομή, ήτοι τραυματικό ακρωτηριασμό των γεννητικών οργάνων

της, καθώς και ότι συνεπεία του ως άνω βασανισμού, οι γυναίκες υφίστανται μακροχρόνιες δυσμενείς συνέπειες για τη σωματική και ψυχική τους υγεία. (...) Επίσης, επικαλούμενη την Ειδική Έκθεση του Συνηγόρου του Πολίτη για το 2022, η ίδια διατείνεται ότι δεν πραγματοποιούνται επιστροφές στη Σιέρρα Λεόνε. (...) Τέλος, (...) η εξαναγκασμένη απομάκρυνσή της από τη Χώρα θα επιφέρει την επιδείνωση της οικονομικής της θέσης, κατά παράβαση του δικαιώματος δικαστικής προστασίας της, (...) και του δικαιώματός της σε πρόσφορη προσφυγή κατά πράξεων των διοικητικών οργάνων (...).

4. (...) Κατόπιν τούτων και δεδομένου ότι η ασκηθείσα αίτηση ακύρωσης δεν παρίσταται προδήλως βάσιμη, καθόσον απαιτείται έρευνα του πραγματικού και νομικού μέρους της υπόθεσης, με αποτέλεσμα να μην καθίσταται πρόδηλη η έκβαση της δίκης, δοθέντος, εξάλλου, ότι η εν λόγω αίτηση δεν βασίζεται σε πάγια νομολογία ή σε νομολογία της Ολομέλειας του Συμβουλίου της Επικρατείας (βλ. ΣτΕ Ε.Α. 58/2018 Ολομ., 35/2017 Ολομ., 322, 59, 324, 276-278/2018 κ.ά.), το Δικαστήριο κρίνει ότι δεν συντρέχει περίπτωση αποδοχής της κρινόμενης αίτησης αναστολής. (...)

Απορρίπτει την αίτηση.

ΝΔ591/2024

Αρχικό αίτημα – Κατ’ ουσίαν εξέταση – Αίτηση αναστολής – Σιέρα Λεόνε – Μόνος άνδρας – Δεσμοί με την Ελλάδα – Φοίτηση σε σχολείο – Δέχεται την αίτηση

Διοικητικό Πρωτοδικείο Αθήνας
Τμήμα 23ο Μονομελές
Αριθμός απόφασης: ΝΔ 591/2024
Ημερομηνία δημοσίευσης: 31.12.2024
Δικαστής: Αθανασία Βούρδη
(...)

1. (...) με την κρινόμενη αίτηση (...), ζητείται η αναστολή εκτέλεσης της IP/283996/13.5.2024 απόφασης της 12ης Ανεξάρτητης Επιτροπής Προσφυγών της Αρχής Προσφυγών, με την οποία αφενός απορρίφθηκε η IP/127924/22.2.2024 ενδικοφανής προσφυγή του αιτούντος, (...), κατά της IP/26294/12.1.2024 απόφασης του Αυτοτελούς Κλιμακίου Ασύλου (Α.Κ.Α.) Νίκαιας, περί απόρριψης του από 6.10.2023 αιτήματος παροχής σε αυτόν διεθνούς προστασίας, αφετέρου διατάχθηκε η επιστροφή του ίδιου στη χώρα καταγωγής του, με οικειοθελή αναχώρησή του από την χώρα εντός προθεσμίας είκοσι πέντε (25) ημερών. (...)

2. (...), στην προκείμενη περίπτωση, από τα στοιχεία της δικογραφίας προκύπτουν τα εξής: Ο αιτών, (...), κατά δήλωσή του πολίτης Σιέρρα Λεόνε (...) όντας ασυνόδευτος ανήλικος, (...) κατέθεσε αίτημα διεθνούς προστασίας. (...) Κατά την προφορική του συνέντευξη, (...) δήλωσε ότι (...) Γεννήθηκε στο χωριό Cabala της περιφέρειας Coinadugu, ενώ στη συνέχεια, διέμενε με τους γονείς του στο κοντινό χωριό Kamadu Sokourala. (...) Αναφορικά με την πατρική του οικογένεια, ο ίδιος δήλωσε ότι ο πατέρας του δολοφονήθηκε από την κοινωνία Πόρο, στις 14.1.2023, ενώ η μητέρα του και ο (μικρότερος από τον ίδιο) αδελφός του, βρίσκονται στο χωριό Kamadu Sokourala. (...) Μετά την αναχώρησή του από τη χώρα του, δεν έχει επικοινωνία με την οικογένειά του. Ο αιτών έχει φοιτήσει στο σχολείο επί 6 έτη, (...) ωστόσο, συνέχισε να διαμένει στο χωριό Cabala, καθώς ο πατέρας του δεν ήθελε να επιστρέψει στο χωριό Kamadu Sokourala, επειδή δεν ήθελε να εμπλακεί και ο προσφεύγων στη μυστική κοινότητα, της οποίας ο πατέρας του ήταν μέλος. (...) Αναφορικά με τους λόγους εξαιτίας των οποίων εγκατέλειψε τη χώρα καταγωγής του, ο αιτών επικαλέστηκε δίωξή του από την κοινωνία Πόρο. Ειδικότερα, δήλωσε ότι ο πατέρας του ήταν μέλος της ισχυρής μυστικής κοινωνίας Πόρο, της οποίας είναι μέλη υψηλά ιστάμενα πρόσωπα, ακόμη και Υπουργοί, με αποτέλεσμα οι κρατικές αρχές να μην μπορούν να εμποδίσουν τις δραστηριότητές της. (...) Η εν λόγω κοινωνία είναι πολύ επικίνδυνη, καθώς η μύηση σε αυτήν περιλαμβάνει ανθρωποθυσίες και προσφορά αίματος, ενώ, εάν ένα άτομο δεν μπορεί να θυσιάσει κάποιο άλλο, θα πρέπει να θυσιάσει τμήματα του σώματός του. Για τον λόγο αυτόν ο πατέρας του αιτούντος δεν ήθελε να μνηθεί και ο αιτών στην κοινωνία. (...) Ο αιτών, μην θέλοντας να ενταχθεί στην κοινωνία (...) προσπάθησε να διαφύγει. Κατόπιν αυτών, με την (...) α' βαθμια απόφαση απορρίφθηκε ως αβάσιμη η από 6.10.2023 αίτηση διεθνούς προστασίας του αιτούντος (...). Κατά της απορριπτικής αυτής απόφασης, ο αιτών άσκησε (...) ενδικοφανή προσφυγή, η οποία απορρίφθηκε με την ήδη προσβαλλόμενη απόφαση της 12ης Ανεξάρτητης Επιτροπής Προσφυγών. Ειδικότερα, η Επιτροπή (...) δεν έκανε δεκτό, (...) ότι ο τελευταίος εγκατέλειψε την χώρα καταγωγής του και δεν επιθυμεί να επιστρέψει σ' αυτήν, για την ως άνω αιτία, απέρριψε δε, τους ανωτέρω ισχυρισμούς του, ως στερούμενους εσωτερικής αξιοπιστίας. (...) Κατά της ως άνω απορριπτικής απόφασης της 12ης Ανεξάρτητης Επιτροπής Προσφυγών, ο αιτών άσκησε ενώπιον του παρόντος Δικαστηρίου (...) αίτηση ακύρωσης, με την οποία ζητεί την ακύρωσή της προβάλλοντας μεταξύ άλλων, έλλειψη νόμιμης

αιτιολογίας ως προς αξιολόγηση της εσωτερικής αξιοπιστίας των ισχυρισμών (...), και εσφαλμένη ερμηνεία του νόμου και υπαγωγή των πραγματικών περιστατικών στις διατάξεις του ν. 4939/2022 και της Σύμβασης της Γενεύης.

3. (...) ο ίδιος υποστηρίζει ότι η άμεση εκτέλεση της εν θέματι πράξης θα προκαλέσει σε αυτόν ανεπανόρθωτη βλάβη, σε περίπτωση ευδοκίμησης της προμνησθείσας αίτησης ακύρωσης. Καταρχάς, υποστηρίζει ότι στη χώρα καταγωγής του έχει ήδη υποστεί δίωξη και κινδυνεύει να υποστεί δίωξη εκ νέου, σε περίπτωση επιστροφής του (...). Επιπλέον, ο αιτών υποστηρίζει μεταξύ άλλων, ότι η παραμονή του στην ελληνική επικράτεια ουδεμία αρνητική συνέπεια θα επιφέρει διότι διαμένει ομαλώς και αρμονικά στην κοινωνική δομή που λειτουργεί το Κοινωνικό Ελληνικό Κλιμάκιο Άμεσης Βοήθειας στη Λάρισα, φοιτά ήδη, σε ελληνικό σχολείο (...) και, εξάλλου, ούτε εντοπίζονται, ούτε προβάλλονται από το καθ' ου λόγοι δημόσιας τάξης, που να εμποδίζουν τη χορήγηση της αιτούμενης αναστολής (...).

4. (...), λαμβάνοντας υπόψη το νεαρό της ηλικίας του αιτούντος (18 ετών), ο οποίος εισήλθε στη χώρα, ως ασυνόδευτος ανήλικος καθώς και το γεγονός ότι τούτος διαμένει σε δομή φιλοξενίας, όπου λαμβάνει κοινωνικές υπηρεσίες και έχει φοιτήσει σε ελληνικό σχολείο, το Δικαστήριο κρίνει ότι, ενόψει των ειδικών αυτών συνθηκών, η επιβολή δυσμενών για τον αιτούντα μέτρων από την εκτέλεση της προσβαλλόμενης απόφασης, θα προκαλέσει σε αυτόν δυσχερώς επανορθώσιμη βλάβη, σε περίπτωση ευδοκίμησης της αίτησης ακύρωσης. Προς αποτροπή της βλάβης αυτής και δοθέντος ότι δεν προκύπτει από τα στοιχεία του φακέλου, ούτε η Διοίκηση επικαλείται, με τη σχετική έκθεση απόψεών της, τη συνδρομή λόγων δημοσίου συμφέροντος, οι οποίοι, σταθμιζόμενοι προς την ανωτέρω βλάβη, θα κώλυαν την αποδοχή της κρινόμενης αίτησης (πρβλ. Ε.Α. Σ.τ.Ε. 62/2018, 637/2011, 964/2010), πρέπει να γίνει δεκτή η αίτηση αναστολής και να διαταχθούν, (...) τα ειδικότερα αναφερόμενα στο διατακτικό μέτρα, μέχρι την έκδοση οριστικής απόφασης επί της ασκηθείσας αίτησης ακύρωσης. Περαιτέρω, η Διοίκηση πρέπει να επιστρέψει στον αιτούντα το τυχόν αφαιρεθέν ειδικό δελτίο αιτήσαντος άσυλο αλλοδαπού και να προβεί στην παράταση της ισχύος του, εάν συντρέχει περίπτωση (πρβλ. Ε.Α. Σ.τ.Ε. 140/2018, 246/2017, 214/2009, 841, 485/2008 κ.ά.). (...)

Δέχεται την αίτηση αναστολής.

NΔ47/2025

Αρχικό αίτημα – Κατ' ουσίαν εξέταση – Αίτηση αναστολής – Ιράκ – Οικογένεια με ανήλικα τέκνα – Βέλτιστο συμφέρον του παιδιού – Βάσιμοι λόγοι ακύρωσης – Διατήρηση σταθερών βιοτικών συνθηκών – Κίνδυνος βλάβης – Δέχεται την αίτηση

Διοικητικό Πρωτοδικείο Θεσσαλονίκης
Τμήμα Β' Μονομελές
Αριθμός Απόφασης: ΝΔ 47/2025
Ημερομηνία δημοσίευσης: 27.2.2025
Δικαστής: Κασσιανή Κ. Μανωλάκογλου

(...)

2. (...), με την αίτηση αυτή ζητείται η αναστολή της εκτέλεσης της IP/798846/6.12.2024 απόφασης της 12ης Ανεξάρτητης Επιτροπής Προσφυγών της Αρχής Προσφυγών του Υπουργείου Μετανάστευσης και Ασύλου, με την οποία απορρίφθηκε η IP/561608/10.9.2024 ενδικοφανής προσφυγή που άσκησαν οι αιτούντες κατά της IP/489800/9.8.2024 απόφασης του Περιφερειακού Γραφείου Ασύλου Θράκης και σε β' βαθμό το αίτημά τους για διεθνή προστασία. Με την απόφαση της Επιτροπής επιβλήθηκε επίσης σε βάρος τους το μέτρο της επιστροφής και τάχθηκε προθεσμία 25 ημερών για την οικειοθελή τους αναχώρηση από την Ελλάδα. Κατά της ίδιας απόφασης έχει ασκηθεί η με αριθμό καταχώρησης ΑΚΥ15/10.1.2025 αίτηση ακύρωσης, η οποία εκκρεμεί προς εκδίκαση ενώπιον της Τριμελούς Σύθεσης του Δικαστηρίου τούτου. (...)

4. (...), στην προκείμενη περίπτωση από τα στοιχεία του διοικητικού φακέλου προκύπτουν τα ακόλουθα: Ο δύο πρώτοι αιτούντες, πολίτες Ιράκ, (...), είναι οι γονείς των τριών λοιπών αιτούντων (...). Στις 14.6.2023 οι δύο πρώτοι υπέβαλαν ατομικώς και για λογαριασμό των ανηλικών τέκνων τους αιτήματα διεθνούς προστασίας στο Κέντρο Υποδοχής και Ταυτοποίησης Διαβατών Θεσσαλονίκης. Σύμφωνα με τις σχετικώς συνταχθείσες φόρμες καταγραφής οι δύο πρώτοι γεννήθηκαν και διέμεναν στο Al Anbar του Ιράκ, είναι Άραβες και σουνίτες μουσουλμάνοι. Εγκατέλειψαν την χώρα τους, διότι συνήψαν γάμο χωρίς την συγκατάθεση των οικογενειών τους, λόγος για τον οποίο προκλήθηκε μεγάλη οικογενειακή διένεξη. Ο πρώτος αιτών κατηγορήθηκε από την οικογένεια της δεύτερης αιτούσας και έχει εμπλοκή με τη δικαιοσύνη, ενώ

οι συγγενείς της τελευταίας απειλούν να τους σκοτώσουν. Επιπροσθέτως, ο πρώτος αιτών αντιμετωπίζει προβλήματα με τις σιιτικές πολιτοφυλακές, που δεν αποδέχονται το όνομά του. (...) Η δεύτερη από αυτούς υποχρεώθηκε από την οικογένειά της, το έτος 2004, να συνάψει γάμο με συγγενή της, με τον οποίο απέκτησε τρία τέκνα. Ο σύζυγός της βιαιοπραγούσε σε βάρος της και αναγκάστηκε, το έτος 2010, να επιστρέψει στην πατρική της οικία για να χωρίσει. Ωστόσο, ο πατέρας της, που διαφωνούσε με την απόφασή της, την κρατούσε περιορισμένη και την χτυπούσε. Το έτος 2012 γνώρισε μέσω τηλεφώνου τον πρώτο αιτούντα, με τον οποίο είχαν επί τέσσερα χρόνια τακτική τηλεφωνική επικοινωνία. Με αυτόν τον τρόπο αναπτύχθηκε μεταξύ τους συναισθηματικός δεσμός και αποφάσισαν να παντρευτούν. Ο γάμος τους τελέστηκε το 2016, παρά την αντίθεση της οικογένειας της δεύτερης αιτούσας, η οποία αμέσως μετά εγκαταστάθηκε σε φιλικό τους σπίτι. Μετά τον γάμο ο πρώτος αιτών άρχισε να δέχεται απειλές από τον πατέρα της, ο οποίος τελικά κατήγγειλε τον τελευταίο για συμμετοχή σε πολιτοφυλακή που εμπλέκεται σε αρπαγές γυναικών και για την αρπαγή της θυγατέρας του, με αποτέλεσμα να τον αναζητούν οι αρχές. Εκτός αυτών, ο πρώτος αιτών αναφέρθηκε σε, άσχετο με τα ανωτέρω, περιστατικό αρπαγής του από μέλη πολιτοφυλακής, τα οποία τον κράτησαν και τον βασάνισαν και τον εγκατέλειψαν σε Νοσοκομείο. Το περιστατικό αυτό απέδωσε στο μικρό του όνομα, το οποίο υποστήριξε ότι δεν είναι αποδεκτό από τους ομοεθνείς του μουσουλμάνους. Τελικά, τον Μάρτιο του 2017 οι δύο πρώτοι αιτούντες εγκατέλειψαν το Ιράκ, φοβούμενοι τους συγγενείς της δεύτερης αιτούσας αλλά και την σύλληψη του πρώτου από τις αρχές, λόγω της καταγγελίας που είχε υποβληθεί σε βάρος του και εγκαταστάθηκαν στην Raqqa της Συρίας. Εκεί παρέμειναν για 7 έτη, κάνοντας υπομονή λόγω του πολέμου και στις 11.6.2024 εισήλθαν στην Ελλάδα. Όπως ανέφεραν, στην Συρία πληροφορήθηκαν ότι ο πρώτος αιτών εξακολουθούσε να αναζητείται από τις αρχές και εξέφρασαν τον φόβο ότι εάν επιστρέψουν στην χώρα τους η ζωή τους θα κινδυνεύει από τους συγγενείς της δεύτερης αιτούσας, ενώ ο πρώτος αιτών κινδυνεύει με φυλάκιση, καθώς θεωρείται μέλος ομάδας εμπλεκόμενης σε αρπαγές γυναικών. Με την IP/489800/9.8.2024 απόφαση του Περιφερειακού Γραφείου Ασύλου Θράκης, η αίτησή τους απορρίφθηκε ως αβάσιμη και κατά της απόφασης αυτής οι αιτούντες άσκησαν ενδικοφανή προσφυγή. Η 12η Ανεξάρτητη Επιτροπή Προσφυγών, κατόπιν έρευνας στις διεθνείς πηγές διαπίστωσε: 1.ότι τα εγκλήματα τιμής και η βία κατά των γυναικών από μέλη της οικογένειάς τους δεν αντιμετωπίζονται αποτελεσματικά στο Ιράκ και μεταξύ άλλων διαπράττονται σε περίπτωση σύναψης γάμου ενάντια στις επιθυμίες της οικογένειας, 2. ότι οι παραβιάσεις τιμής θεωρούνται ασυγχώρητες και στις περισσότερες περιπτώσεις καταλήγουν στην δολοφονία της γυναίκας και μερικές φορές και του άντρα, χωρίς η πάροδος του χρόνου να μειώνει το κίνδυνο, 3.ότι στο Ιράκ δραστηριοποιούνται σιιτικές πολιτοφυλακές, υπό την χαλαρή οργάνωση-ομπρέλα Al-Hashd Ash-Shaabi, οι οποίες ενέχονται για παραβιάσεις ανθρωπίνων δικαιωμάτων ιδίως σε βάρος του συνιτικού αραβικού πληθυσμού και 4.ότι το Ιράκ από τον Ιανουάριο του 2014 βρίσκεται σε μία μη διεθνή ένοπλη σύρραξη με το Da'esh κυρίως σε αγροτικές περιοχές όπως η περιοχή Al Anbar. Εξάλλου, η Επιτροπή διαπίστωσε ότι οι κρίσιμοι ισχυρισμοί των αιτούντων ως προς του λόγους που εγκατέλειψαν την χώρα τους εκτέθηκαν με τρόπο αόριστο και ασαφή και παρουσίαζαν αντιφάσεις, με αποτέλεσμα να κριθεί ότι, αν και οι πληροφορίες με βάση τις διεθνείς πηγές επιβεβαίωναν επιμέρους πτυχές των ισχυρισμών τους, δεν μπορούσε να γίνει δεκτό ότι στην χώρα τους κινδυνεύουν από την οικογένεια της δεύτερης αιτούσας, διότι προ 8 ετών συνήψαν γάμο χωρίς την συγκατάθεσή της, ούτε ότι ο πρώτος αιτών έπεσε θύμα πολιτοφυλακών λόγω του ονόματός του. Ως προς την κατάσταση ασφαλείας που επικρατεί στην περιοχή όπου οι αιτούντες κατοικούσαν, η Επιτροπή έκρινε ότι ο βαθμός της αδιακρίτως ασκούμενης βίας δεν είναι τόσο υψηλός και αφορά κυρίως σημεία στρατιωτικής σημασίας, ως εκ τούτου δεν υφίστανται ουσιώδεις λόγοι να εκτιμηθεί ότι οι τελευταίοι θα αντιμετωπίσουν πραγματικό κίνδυνο για την ζωή ή την σωματική τους ακεραιότητα ως άμαχοι σε περίπτωση επιστροφής τους. Κατόπιν τούτου, με την προσβαλλόμενη απόφαση απορρίφθηκε η ενδικοφανής προσφυγή που άσκησαν οι αιτούντες και σε β' βαθμό τα επίμαχα αιτήματα διεθνούς προστασίας, λήφθηκε δε σε βάρος τους το μέτρο της επιστροφής και τάχθηκε προθεσμία 25 ημερών για την οικειοθελή τους αναχώρηση από την Ελλάδα.

5. (...), με την κρινόμενη αίτηση, οι αιτούντες προβάλλουν ότι η εκτέλεση της προσβαλλόμενης απόφασης και του μέτρου της επιστροφής που επιβλήθηκε σε βάρος τους θα προκαλέσει σε αυτούς βλάβη μη επανορθώσιμη σε περίπτωση ευδοκίμησης της εκκρεμούς αίτησης ακύρωσης, οι λόγοι της οποίας πιθανολογείται σφόδρα, κατά την άποψή τους, ότι θα γίνουν δεκτοί. Ειδικότερα, με την αίτηση ακύρωσης προβάλλεται: 1.ότι η κρίση της Επιτροπής ως προς την εσωτερική αξιοπιστία των κρίσιμων ισχυρισμών τους δεν είναι αιτιολογημένη, διότι κατά την διήγησή τους παρασχεθήκαν οι απαιτούμενες λεπτομέρειες και εξηγήσεις ως προς την αντίδραση της οικογένειας της δεύτερης αιτούσας στο γάμο της με τον πρώτο αιτούντα αλλά και ως προς το περιστατικό της αρπαγής και κακοποίησης του πρώτου αιτούντος από παραστρατιωτική ομάδα, 2. ότι ουδόλως αξιολογήθηκε ο ισχυρισμός της δεύτερης αιτούσας ότι από μικρή ηλικία υπήρξε θύμα έμφυλης βίας, 3.ότι αμφότεροι οι αιτούντες πράγματι κινδυνεύουν με δίωξη στην χώρα τους λόγω συμμετοχής σε ιδιαίτερη κοινωνική ομάδα (παραβάτες του ηθικού κώδικα του ισλάμ, γυναίκα -θύμα έμφυλης βίας η δεύτερη αιτούσα) ενώ ο πρώτος αιτών και λόγω των θρησκευτικών του πεποιθήσεων και 4.ότι λόγω της οικονομικής κατάστασης που επικρατεί στην χώρα τους κινδυνεύουν να υποστούν απάνθρωπη μεταχείριση, λόγω των σοβαρών ελλείψεων σε βασικούς πόρους και υπηρεσίες για τον βιοπορισμό τους. Ως προς την βλάβη τους, οι αιτούντες εκθέτουν τα ακόλουθα: 1.ότι αν επιστρέψουν στην χώρα τους η ζωή και η σωματική τους ακεραιότητα θα τεθεί σε κίνδυνο από τους συγγενείς της δεύτερης αιτούσας, 2.ότι τα τέκνα τους δεν θα μπορέσουν να ζήσουν ελεύθερα, διότι δεν θεωρούνται γνήσια τέκνα καθώς ο γάμος των γονέων τους τελέστηκε χωρίς την συγκατάθεση των οικογενειών τους, 3.ότι υφίσταται κίνδυνος περαιτέρω οπισθοχώρησης των δικαιωμάτων των γυναικών στο Ιράκ, η οποία θα πλήξει ιδίως τα ανήλικα κορίτσια, όπως η θυγατέρα τους, 4.ότι εάν επιστρέψουν στην χώρα τους δεν θα μπορέσουν να υποστηρίξουν την υπόθεσή τους ενώπιον της Επιτροπής Προσφυγών, σε περίπτωση αναπομπής από το ακυρωτικό δικαστήριο και 5.ότι η Ελλάδα δεν πραγματοποιεί

επιστροφές στο Ιράκ, επομένως θα αναγκαστούν να παραμείνουν στην Ελλάδα, στερούμενοι της πρόσβασης σε βασικά για την διαβίωσή τους αγαθά. Τέλος, προβάλλουν ότι η αποτελεσματική προσφυγή στο πεδίο του προσφυγικού δικαίου προϋποθέτει την παράλληλη αναστολή της εκτέλεσης της απορριπτικής απόφασης.

6. (...). Στην προκειμένη περίπτωση το Δικαστήριο λαμβάνοντας υπόψιν του: 1.το γεγονός ότι έγινε δεκτό ότι οι δύο πρώτοι αιτούντες λείπουν από την χώρα τους από το έτος 2017, επομένως κατά την επιστροφή τους αναμένεται ότι θα απαιτηθεί ένα χρονικό διάστημα για την επανένταξή τους, 2.το γεγονός ότι οι δύο πρώτοι αιτούντες έχουν τρία τέκνα μικρής ηλικίας (5, 4 και 1 έτους περίπου), τους λοιπούς αιτούντες που βρίσκονται μαζί τους στην Ελλάδα, 3.το βέλτιστον συμφέρον των εν λόγω ανηλίκων, 4.το γεγονός ότι πρόκειται για πενταμελή οικογένεια, της οποίας η εκ νέου εγκατάσταση στο Ιράκ προϋποθέτει μία προετοιμασία, ώστε να είναι σε θέση όταν επιστρέψουν οι δύο πρώτοι αιτούντες να εξασφαλίσουν τους απαιτούμενους πόρους για τον βιοπορισμό της οικογένειας, 5.το γεγονός ότι σύμφωνα με τις πληροφορίες από τις διεθνείς πηγές η περιοχή που οι δύο πρώτοι αιτούντες κατοικούσαν αποτέλεσε κέντρο ενόπλων συρράξεων που έπληξαν τις υποδομές της¹ και 6.το γεγονός ότι οι προβαλλόμενοι με την αίτηση ακύρωσης λόγοι δεν παρίστανται προδήλως αβάσιμοι, κρίνει ότι, εν προκειμένω, οι αρνητικές συνέπειες από την αποδοχή της αίτησης αναστολής δεν είναι σοβαρότερες από την ωφέλεια των αιτούντων, που συνίσταται στην προσωρινή τους προστασία από την άμεση απομάκρυνσή τους από την Ελλάδα και την εξασφάλιση κατά το χρονικό αυτό διάστημα των απαιτούμενων μέσων για την αξιοπρεπή τους διαβίωση ήτοι στέγαση, τροφή, ένδυση και ιατρική περίθαλψη. Συνεπώς, πρέπει να διαταχθεί, μέχρι την έκδοση οριστικής απόφασης επί της με αριθμό καταχώρησης ΑΚΥ15/10.1.2025 αίτησης ακύρωσης, η αναστολή της εκτέλεσης του μέτρου της επιστροφής που επιβλήθηκε σε βάρος των αιτούντων, καθώς και η αποχή της Διοίκησης από κάθε ενέργεια στηριζόμενη, αποκλειστικώς, στην προσβαλλόμενη απόφαση, η οποία θα είχε ως αποτέλεσμα την εξαναγκασμένη αναχώρησή τους από την Ελλάδα. Επίσης, πρέπει να διαταχθεί η Διοίκηση να επαναχορηγήσει, κατά το ίδιο χρονικό διάστημα, στους αιτούντες τα δελτία αιτησάντων διεθνή προστασία, ώστε να αποκατασταθεί η πραγματική κατάσταση, στην οποία αυτοί τελούσαν, προ της απόρριψης, με την προσβαλλόμενη απόφαση, των αιτημάτων διεθνούς προστασίας που υπέβαλαν (βλ. ΣτΕ ΕΑ 21/2011 1254/2010, 999/2010, 834/2010, 731/2008). Τέλος το καταβληθέν παράβολο ύψους 50 ευρώ πρέπει να επιστραφεί στους αιτούντες, ενώ κατ' εκτίμηση των περιστάσεων, ο καθ' ου η παρούσα Υπουργός πρέπει να απαλλαγεί από τα δικαστικά έξοδα των αντιδίκων του. (...)

Δέχεται την αίτηση.

NΔ71/2025

Αρχικό αίτημα – Κατ' ουσίαν εξέταση – Αίτηση αναστολής – Σιέρα Λεόνε – Μόνη γυναίκα – (ΑΓΓΟ)
Ακρωτηριασμός Γυναικείων Γεννητικών Οργάνων– Κίνδυνος βλάβης – Δέχεται την αίτηση

Διοικητικό Πρωτοδικείο Θεσσαλονίκης
Τμήμα Β' Μονομελές
Αριθμός Απόφασης: ΝΔ 71/2025
Ημερομηνία δημοσίευσης: 09.04.2025
Δικαστής: Παπαδόπουλος Στυλιανός Ι.
(...)

2. (...), με την αίτηση αυτή επιδιώκεται η αναστολή εκτέλεσης της 829856/19.12.2024 απόφασης της 17ης Ανεξάρτητης Επιτροπής Προσφυγών του Υπουργείου Μετανάστευσης και Ασύλου, υπό τριμελή σύνθεση, με την οποία απορρίφθηκε προσφυγή της αιτούσας κατά της 370545/19.6.2024 απόφασης του Περιφερειακού Γραφείου Ασύλου Θεσσαλονίκης και, εν τέλει, ως αβάσιμο το αίτημά της για χορήγηση διεθνούς προστασίας. Επίσης, με την ίδια απόφαση επιβλήθηκε σε βάρος της μέτρο επιστροφής με οικειοθελή αναχώρηση από τη χώρα, εντός προθεσμίας είκοσι πέντε (25) ημερών. Κατά της ανωτέρω απόφασης της 17ης Ανεξάρτητης Επιτροπής Προσφυγών του Υπουργείου Μετανάστευσης και Ασύλου η αιτούσα έχει ασκήσει την με αριθμό κατάθεσης ΑΚΥ88/26.2.2025 αίτηση ακύρωσης, η οποία εκκρεμεί προς εκδίκαση ενώπιον του Τριμελούς Διοικητικού Πρωτοδικείου Θεσσαλονίκης. (...)

4. (...), στην προκειμένη περίπτωση από τα στοιχεία του διοικητικού φακέλου προκύπτουν τα εξής: Η αιτούσα, υπήκοος κατά δήλωσή της Σιέρα Λεόνε, (...), υπέβαλε στις 26.10.2023 στη Κλειστή Ελεγχόμενη Δομή Σάμου αίτημα διεθνούς προστασίας. Κατά την καταγραφή του αιτήματος της δήλωσε ότι είναι μητέρα δύο ανήλικων τέκνων και ότι δεν επιθυμεί να επιστρέψει στη χώρα καταγωγής της, διότι ο θεός της, με τον οποίο ζούσε μαζί, ήθελε να την εντάξει στην Ρογο

Society. (...). Όσον δε αφορά τους λόγους για τους οποίους εγκατέλειψε τη χώρα καταγωγής της δήλωσε ότι το έπραξε λόγω των απειλών που δέχθηκε από την Bondo Society. Ειδικότερα, κατέθεσε ότι γονείς της ήταν αγρότες, ενώ είχε έναν θείο που την αγαπούσε πραγματικά και την υιοθέτησε από μικρή ηλικία, γιατί δεν είχε παιδιά. Αυτός ο θείος ήταν αρχηγός του χωριού. Αποφάσισε να την πάει από το χωριό στην πόλη Bo, για να έχει ένα καλύτερο μέλλον, όπου έμενε με μία θεία της. Στα 17 έτη της έμεινε έγκυος στο πρώτο της παιδί, ο πατέρας του παιδιού αναγνώρισε την εγκυμοσύνη και έβγαιναν μαζί. Μετά τη γέννα, το έτος 2018, η μητέρα της την ειδοποίησε να πάει επειγόντως στο πατρικό της, γιατί ο πατέρας της ήταν πολύ άρρωστος. Όταν δε έφθασε εκεί διαπίστωσε ότι η μητέρα της την παραπλάνησε προκειμένου να την οδηγήσει στην Bondo Society. Οι γυναίκες που ήταν συγκεντρωμένες την οδήγησαν με λεωφορείο στον παραδοσιακό χώρο της Bondo Society. Εκεί υπήρχαν και άλλα εννέα κορίτσια, της έδωσαν να φορέσει ένα φόρεμα και τα μέλη της κοινωνίας τραγουδούσαν. Έπειτα την οδήγησαν στο δάσος της Bondo Society, της έδεσαν τα χέρια και της κάλυψαν τα μάτια και προχώρησαν σε κλειτοριδεκτομή, εξαιτίας της οποίας άρχισε να αιμορραγεί. (...) Όταν δε επέστρεψε στην πόλη της Bo την φρόντισε μία νοσοκόμα, ενώ ο άνδρας με τον οποίο έβγαине αποφάσισε να την αφήσει, λόγω της κλειτοριδεκτομής, (...). Περαιτέρω, κατέθεσε ότι στις 9.2.2022 ο θείος της πέθανε και επειδή ήταν ένας κορυφαίος αρχηγός, της είπαν ότι έπρεπε να γίνει μέλος της Poro Society στη θέση του θείου της, μιας κοινωνίας για άνδρες, ενώ ο Bondo είναι για γυναίκες. (...). Τότε ένας γείτονάς της (...), τη συμβούλεψε να φύγει από τη χώρα. (...) Το ανωτέρω αίτημα της αιτούσας για χορήγηση διεθνούς προστασίας απορρίφθηκε ως αβάσιμο (...). Κατά της απόφασης αυτής η αιτούσα άσκησε προσφυγή, η οποία απορρίφθηκε με την ήδη προσβαλλόμενη (...) απόφαση της (...), με την αιτιολογία ότι, αν και οι ισχυρισμοί της σχετικά με τα προσωπικά στοιχεία της (...), το ταξίδι της στην Ελλάδα και τον ακρωτηριασμό των γεννητικών οργάνων της παρίστανται ως αξιόπιστοι, εντούτοις ο ισχυρισμός της ότι κλήθηκε να πάρει τη θέση του θείου της ως επικεφαλής της Poro Society και για το λόγο αυτό αναγκάστηκε να εγκαταλείψει τη χώρα καταγωγής της δεν θεωρήθηκε αξιόπιστος, ενώ δεν συνέτρεχαν στο πρόσωπο της οι προϋποθέσεις για τη χορήγηση καθεστώτος επικουρικής προστασίας. (...)

5. (...), Συγκεκριμένα, με την αίτηση αυτή προβάλλεται ότι η προσβαλλόμενη απόφαση: α) είναι πλημμελώς αιτιολογημένη σχετικά με το χαρακτηρισμό ως μη αξιόπιστου του ισχυρισμού ότι κλήθηκε να πάρει τη θέση του θείου της ως επικεφαλής της Poro Society και για το λόγο αυτό αναγκάστηκε να εγκαταλείψει τη χώρα καταγωγής της, β) στερείται νόμιμης και επαρκούς αιτιολογίας ως προς τη μη χορήγηση σ' αυτήν διεθνούς προστασίας ως μέλος ιδιαίτερης κοινωνικής ομάδας, ήτοι ως θύμα ακρωτηριασμού των γεννητικών της οργάνων και γ) είναι πλημμελώς αιτιολογημένη σχετικά με την μη υπαγωγή της σε καθεστώς επικουρικής προστασίας, διότι σε περίπτωση επιστροφής της στη Σιέρα Λεόνε θα υποστεί απάνθρωπη και ταπεινωτική μεταχείριση αντικείμενη στο άρθρο 3 της ΕΣΔΑ. Ακολούθως, ως προς τη βλάβη της, προβάλλει ότι σε περίπτωση απομάκρυνσής της από την Ελλάδα και επιστροφής στη χώρα καταγωγής της, στην οποία έχει πέσει θύμα βασανιστηρίων (ακρωτηριασμού των γεννητικών της οργάνων), θα τεθεί σε διακινδύνευση η ζωή και η σωματική ακεραιότητά της από τη δράση των μελών της Poro Society, κατά παράβαση της αρχής της μη επαναπρώθησης, ενώ θα στερηθεί, κατά παράβαση του δικαιώματος δικαστικής προστασίας, όπως αυτό κατοχυρώνεται στο άρθρο 20 παρ. 1 του Συντάγματος και 6 παρ. 1 της ΕΣΔΑ, αλλά και του δικαιώματος στην αποτελεσματική προσφυγή, όπως κατοχυρώνεται αυτό στο άρθρο 13 της ΕΣΔΑ, να υποστηρίξει λυσιτελώς το κύριο ένδικο βοήθημα, που άσκησε κατά της προσβαλλόμενης απόφασης, αλλά και την αίτηση της ενώπιον της Ανεξάρτητης Επιτροπής Προσφυγών σε περίπτωση αναπομπής της υπόθεσης. Επίσης, προβάλλει ότι, σύμφωνα με την Ειδική Έκθεση για το 2022 του Συνηγόρου του Πολίτη για τις επιστροφές των Αλλοδαπών δεν εκτελούνται αποφάσεις επιστροφής αλλοδαπών προς τη Σιέρα Λεόνε.

6. (...), η απόρριψη του αιτήματος παροχής διεθνούς προστασίας αποτελεί πράξη αρνητικού περιεχομένου και, ως εκ τούτου, δεν είναι δεκτική αναστολής εκτέλεσης, είναι όμως δεκτικό αναστολής το μέτρο απομάκρυνσης που επιβάλλεται στον πολίτη τρίτης χώρας. (...) Στην προκείμενη περίπτωση, λαμβάνοντας υπόψη αφενός ότι οι προβαλλόμενοι με την ασκηθείσα αίτηση ακύρωσης λόγοι δεν παρίστανται ως προδήλως αβάσιμοι και αφετέρου: α) ότι ο ισχυρισμός της αιτούσας σχετικά με την υποβολή της σε ακρωτηριασμό των γεννητικών της οργάνων κρίθηκε ως αξιόπιστος από τη Διοίκηση και β) ότι από τη στάθμιση της βλάβης της και του δημοσίου συμφέροντος προκύπτει ότι οι αρνητικές συνέπειες από την αποδοχή της αίτησης αναστολής δεν είναι σοβαρότερες από την ωφέλεια της αιτούσας, που συνίσταται στη μη διακινδύνευση της σωματικής ακεραιότητας και της ζωής της, το Δικαστήριο κρίνει ότι η άμεση απομάκρυνση της από τη χώρα πιθανολογείται ότι θα της επιφέρει δυσχερώς επανορθώσιμη βλάβη σε περίπτωση ευδοκίμησης της αίτησης ακύρωσης και, επομένως, πρέπει να διαταχθεί, μέχρι την έκδοση οριστικής απόφασης επί της (...) αίτησης ακύρωσης, η αναστολή της εκτέλεσης του μέτρου της επιστροφής που επιβλήθηκε σε βάρος της αιτούσας, καθώς και η αποχή της Διοίκησης από κάθε ενέργεια στηριζόμενη, αποκλειστικώς, στην προσβαλλόμενη απόφαση, η οποία θα είχε ως αποτέλεσμα την εξαναγκασμένη αναχώρησή της από την Ελλάδα. Περαιτέρω, πρέπει να διαταχθεί η Διοίκηση να επαναχορηγήσει στην αιτούσα δελτίο αιτούσας διεθνή προστασία, ώστε να αποκατασταθεί η πραγματική κατάσταση, στην οποία τελούσε, προ της απόρριψης, με την προσβαλλόμενη απόφαση, του αιτήματος χορήγησης διεθνούς προστασίας (βλ. ΣτΕ ΕΑ 21/2011 1254/2010, 999/2010, 834/2010, 731/2008). (...)

Δέχεται την αίτηση.

Αρχικό αίτημα – Κατ’ ουσίαν εξέταση – Αίτηση αναστολής – Λαϊκή Δημοκρατία του Κονγκό – Μόνη γυναίκα – Έμφυλη βία – Θύμα εμπορίας ανθρώπων – Διατήρηση σταθερών βιοτικών συνθηκών – Κίνδυνος βλάβης – Δέχεται την αίτηση

Διοικητικό Πρωτοδικείο Θεσσαλονίκης
Τμήμα 11ο Μονομελές
Αριθμός Απόφασης: ΝΔ 72/2025
Ημερομηνία δημοσίευσης: 16.04.2025
Δικαστής: Κοφίνης Στέργιος Γ.
(...)

2. (...), με την κρινόμενη αίτηση, (...) η αιτούσα ζητεί, ενόψει της άσκησης της ΑΚΥ110/2025 αίτησης ακύρωσης, την αναστολή εκτέλεσης της IP/846217/31.12.2024 απόφασης της 8ης Ανεξάρτητης Επιτροπής Προσφυγών του Υπουργείου Μετανάστευσης και Ασύλου σε τριμελή σύνθεση, με την οποία απορρίφθηκε η από 10.4.2024 προσφυγή της κατά της IP/63944/30.1.2024 απόφασης του Περιφερειακού Γραφείου Ασύλου (Π.Γ.Α.) Θεσσαλονίκης, με την οποία είχε απορριφθεί το από 11.10.2023 αίτημά της για χορήγηση διεθνούς προστασίας. Με την ίδια ως άνω προσβαλλόμενη απόφαση διατάχθηκε η επιστροφή της αιτούσας με οικειοθελή αναχώρηση από τη χώρα, εντός προθεσμίας εικοσιπέντε ημερών. (...) 4.(...) στην προκειμένη περίπτωση από τα στοιχεία του διοικητικού φακέλου προκύπτουν τα ακόλουθα: Η αιτούσα, πολίτης Λαϊκής Δημοκρατίας του Κονγκό (ΛΔΚονγκό), γεννηθείσα την 8.8.1984, υπέβαλε αίτημα ασύλου στις 11.10.2023 ενώπιον της Κινητής Μονάδας Καταγραφής και Συντονισμού Μετακινήσεων Σιντικής Σερρών, με το οποίο δήλωσε ότι δεν επιθυμεί να επιστρέψει στη χώρα καταγωγής της, διότι, για λόγους βίας, δεν είναι ασφαλής εκεί. (...) Αναφορικά με τους λόγους για τους οποίους εγκατέλειψε τη χώρα καταγωγής της, η αιτούσα ισχυρίστηκε ότι στη χώρα της δούλεψε ως σεξεργάτρια, στο κέντρο της πόλης (...) και ότι εκεί κάποια στιγμή γνώρισε τον άνθρωπο που ερωτεύτηκε, χωρίς να γνωρίζει ότι είναι ληστής. Με τον άνδρα αυτόν απέκτησε 4 παιδιά. Κατά τη διάρκεια της συμβίωσής τους, ο σύντροφός της την κακοποιούσε σωματικά και την απειλούσε με μαχαίρι. Λόγω της κακοποίησης, η αιτούσα τον εγκατέλειπε και πήγαινε στην μητέρα της, αλλά ο σύντροφός της την ακολουθούσε και την χτυπούσε μπροστά στην μητέρα της, όταν, δε, επενέβαινε η μητέρα της, χτυπούσε και αυτή και τα αδέρφια της αιτούσας. (...) Αναφορικά με την περίοδο που η αιτούσα εκδιόταν, (...), ανέφερε ότι οδηγήθηκε σε αυτό το επάγγελμα σε ηλικία 17 ετών, μετά το θάνατο του πατέρα της, (...) Σταμάτησε τη σεξεργασία όταν έμεινε έγκυος στο 1ο παιδί στον 3ο μήνα της εγκυμοσύνης. (...) Λίγο καιρό αφού ξεκίνησε τη σεξεργασία, το έμαθαν οι δικοί της και την έδιωξαν από το σπίτι, οπότε μαζευτήκαν κάποιες κοπέλες και νοίκιασαν ένα σπίτι. (...) η αιτούσα ανέφερε ότι είναι μεγάλη ντροπή για όλη την οικογένεια, όταν γίνεται γνωστό ότι κάποιος συγγενής τους ασχολείται με τη σεξεργασία. (...) Η αίτησή της απορρίφθηκε με την IP/63944/30.1.2024 απόφαση του Π.Γ.Α. Θεσσαλονίκης ως αβάσιμη και διατάχθηκε η επιστροφή της αιτούσας. Η ενδικοφανής προσφυγή της αιτούσας απορρίφθηκε με την ήδη προσβαλλόμενη απόφαση με την αιτιολογία ότι ναι μεν οι ισχυρισμοί της ως προς τα προσωπικά της στοιχεία, την απασχόλησή της ως σεξεργάτριας από την ηλικία των 17 έως την ηλικία των 30 ετών και την κακοποίησή της από τον σύντρόφό της, με τον οποίο είχαν αποκτήσει τέσσερα παιδιά, ήταν αξιόπιστοι, πλην όμως οι ισχυρισμοί της ότι κινδυνεύει η ζωή της λόγω της συμμετοχής του πρώην συντρόφου της σε συμμορία, με την κάλυψη της αστυνομίας, ότι εκείνος πυροβόλησε και σκότωσε τη μητέρα της αιτούσας, μετά τη φυγή της τελευταίας από τη χώρα, και ότι, ως εκ τούτου, τα αδέρφια της αιτούσας απειλούσαν να την σκοτώσουν, δεν μπορούσαν να γίνουν δεκτοί, διότι η αιτούσα δεν ήταν σε θέση να παράσχει πληροφορίες που να τους στοιχειοθετούν επαρκώς και λογικώς. Ενόψει αυτού, καθώς και (...) ότι η διαφορά της αιτούσας με τον σύντρόφό της κρίθηκε από την Επιτροπή ότι συνιστά ιδιωτική διαφορά, που δεν σχετίζεται με την κατά την Σύμβαση της Γενεύης έννοια της «δίωξης» και μάλιστα συνδεόμενη αιτιωδώς με έναν ή περισσότερους από τους λόγους που απαριθμούνται στο άρθρο 1Α (2) της Σύμβασης, (...) αφετέρου ότι μπορούσε να αναζητήσει επαρκή κρατική προστασία έναντι απειλών κατά της ζωής ή της ασφάλειάς της, η προσφυγή της απορρίφθηκε ως αβάσιμη (...). Εξάλλου, η προσφυγή της απορρίφθηκε και κατά το σκέλος της επικουρικής προστασίας, με την αιτιολογία ότι δεν υφίσταντο ουσιώδεις λόγοι να θεωρηθεί ότι θα εκτίθετο σε κίνδυνο θανατικής ποινής ή εκτέλεσης κατά την επιστροφή της στη χώρα καταγωγής της, ούτε ότι θα κινδύνευε να υποστεί κάποια από τις περιγραφόμενες στην περ. β' του άρθρου 14 του ν. 4939/2022 σοβαρές βλάβες, ενώ τέλος δεν συντρέχει κατάσταση ένοπλης σύρραξης στη ΛΔΚονγκό. (...)

5. (...) με την κρινόμενη αίτηση προβάλλεται ότι η εκτέλεση της προσβαλλόμενης απόφασης και του μέτρου της επιστροφής που επιβλήθηκε σε βάρος της αιτούσας θα προκαλέσει σε αυτήν βλάβη μη επανορθώσιμη σε περίπτωση ευδοκίμησης της εκκρεμούς αίτησης ακύρωσης, οι λόγοι της οποίας είναι, κατά την αιτούσα, προδήλως βάσιμοι. Με την τελευταία αυτή αίτηση ακύρωσης η αιτούσα προβάλλει ότι η προσβαλλόμενη απόφαση είναι ακυρωτέα λόγω α) παράβασης ουσιαστών τύπων της διαδικασίας και συγκεκριμένα λόγω πλημμελειών στον τρόπο διεξαγωγής της συνέντευξης και μη κλήσης της αιτούσας σε προφορική ακρόαση ενώπιον της Επιτροπής Προσφυγών, μολονότι η κλήση αυτή είναι επιβεβλημένη σε περίπτωση που διαπιστώνονται ασάφειες και κενά κατά την πρωτοβαθμίως διενεργηθείσα συνέντευξη, β) πλημμελούς

αιτιολογίας τόσο ως προς την άρνηση αναγνώρισης προσφυγικού καθεστώτος όσο και ως προς την άρνηση χορήγησης επικουρικής προστασίας και γ) παραβίασης των διατάξεων της Σύμβασης της Κωνσταντινούπολης (Σύμβαση του Συμβουλίου της Ευρώπης για την Πρόληψη και Καταπολέμηση της Βίας κατά των Γυναικών και της Ενδοοικογενειακής Βίας) και του Πρωτοκόλλου του Παλέρμιο (Πρωτόκολλο για την Αποτροπή, την Καταστολή και την Τιμωρία της Παράνομης Διακίνησης Προσώπων με σκοπό τη Σεξουαλική και Οικονομική Εκμετάλλευση, ιδιαίτερα Γυναικών και Παιδιών). Περαιτέρω, ως προς τη βλάβη της, η αιτούσα ισχυρίζεται ότι κινδυνεύει να υποστεί δίωξη, εφόσον εξαναγκαστεί σε επιστροφή στη ΛΔΚονγκό, καθώς θα πέσει και πάλι θύμα κάποιου κυκλώματος εμπορίας ανθρώπων που θα εκμεταλλευόταν την απόλυτη ένδειά της, ενώ τον ίδιο κίνδυνο διατρέχει και σε περίπτωση που διακοπεί η παροχή υπηρεσιών και υλικών συνθηκών διαβίωσης προς την ίδια εντός της χώρας. Προς απόδειξη των ισχυρισμών της προσκομίζει και επικαλείται, μεταξύ άλλων: α) το (περιλαμβανόμενο και στα στοιχεία του διοικητικού φακέλου) από 5.12.2023 έγγραφο της Εθνικής Αντιπροσώπου της Α21, οργάνωσης που διαχειρίζεται τη γραμμή 1109 για πληροφόρηση ως προς την εμπορία ανθρώπων, σύμφωνα με το οποίο η αιτούσα επικοινωνήσε με την εν λόγω γραμμή και η ιστορία της φέρει ενδείξεις και στοιχεία που συναντώνται σε θύματα εμπορίας ανθρώπων (...)

6. (...) εν προκειμένω όμως, το Δικαστήριο, λαμβάνοντας υπ' όψιν ιδίως ότι αφενός οι προβαλλόμενοι με την αίτηση ακύρωσης λόγοι δεν παρίστανται προδήλως αβάσιμοι, αφετέρου από τη στάθμιση της βλάβης της αιτούσας, η οποία συνίσταται στο ενδεχόμενο σοβαρής βλάβης σε θεμελιώδη δικαιώματα, όπως είναι η ζωή και η αξιοπρέπεία της – δεδομένου ότι αυτή έχει ήδη κριθεί ότι πράγματι είναι θύμα ενδοοικογενειακής βίας και πρώην σεξεργάτρια – και του δημοσίου συμφέροντος προκύπτει ότι οι αρνητικές συνέπειες από την αποδοχή της αίτησης αναστολής δεν είναι σοβαρότερες από την ωφέλεια της αιτούσας, (...) κρίνει σκόπιμο να διατάξει, μέχρι την έκδοση οριστικής απόφασης επί της ΑΚΥ110/2025 αίτησης ακύρωσης, την αναστολή της εκτέλεσης του μέτρου της επιστροφής που επιβλήθηκε σε βάρος της αιτούσας, καθώς και την αποχή της Διοίκησης από κάθε ενέργεια στηριζόμενη, αποκλειστικώς, στην προσαλλόμενη απόφαση, η οποία θα είχε ως αποτέλεσμα την εξαναγκασμένη αναχώρησή της από την Ελλάδα. Τέλος, διατάσσεται η Διοίκηση να επαναχορηγήσει στην αιτούσα το τυχόν αφαιρεθέν δελτίο αιτησάντος διεθνή προστασία, ώστε να αποκατασταθεί η πραγματική κατάσταση, στην οποία τελούσε αυτή προ της απόρριψης, με την προσαλλόμενη απόφαση, του αιτήματος χορήγησης διεθνούς προστασίας (πρβλ. ΣτΕ Ε.Α. 940, 573, 172/2006, 73/2007, 731/2008). (...)

Δέχεται την αίτηση.

ΝΔ74/2025

Αρχικό αίτημα – Κατ' ουσίαν εξέταση – Αίτηση αναστολής – Λαϊκή Δημοκρατία του Κονγκό – Μόνος άνδρας – Ζητήματα ψυχικής υγείας – Κίνδυνος διακοπής ιατροφαρμακευτικής περίθαλψης – Κίνδυνος βλάβης – Δέχεται την αίτηση

Διοικητικό Πρωτοδικείο Θεσσαλονίκης
Τμήμα ΙΑ' Μονομελές
Αριθμός Απόφασης: ΝΔ 74/2025
Ημερομηνία δημοσίευσης: 29.04.2025
Δικαστής: Τζέλλου Αλεξάνδρα
(...)

2. (...), με την αίτηση αυτή επιδιώκεται η αναστολή εκτέλεσης της με αριθ. πρωτ. ΙΡ/825856/18.12.2024 απόφασης της 5ης Ανεξάρτητης Επιτροπής Προσφυγών του Υπουργείου Μετανάστευσης και Ασύλου (σε τριμελή σύνθεση), με την οποία απορρίφθηκε η από 2.9.2024 ενδικοφανής προσφυγή του αιτούντος κατά της με αριθ. πρωτ. ΙΡ/408901/8.7.2024 απόφασης του Περιφερειακού Γραφείου Ασύλου Θεσσαλονίκης και διατάχθηκε η επιστροφή του στη χώρα του. Κατά της τελευταίας ο αιτών έχει ασκήσει την με αριθμό κατάθεσης ΑΚΥ95/27.2.2025 αίτηση ακύρωσης, η οποία εκκρεμεί προς εκδίκαση ενώπιον του Δικαστηρίου.

4. (...) στην προκειμένη περίπτωση, από τα στοιχεία της οικογραφίας προκύπτουν τα εξής: ο αιτών γεννηθείς στις 11.2.1985, στη Λαϊκή Δημοκρατία του Κονγκό, κατέθεσε αίτηση ασύλου στην Κλειστή Ελεγχόμενη Δομή Λέσβου, στις 10.8.2023, (...). Στις 22.5.2024 υποβλήθηκε σε συνέντευξη, (...), κατά την οποία δήλωσε, (...) τα εξής: Γεννήθηκε στην πόλη Γκόμα, είναι σουνίτης μουσουλμάνος, έγγαμος, με 4 τέκνα, τα οποία κατοικούν με την μητέρα τους, στην Τανζανία, όπου είχε μετοικήσει το έτος 1998, υπό την προστασία κάποιας Τανζανής, η οποία τον έσωσε από την πιθανή του δολοφονία κατά τον εμφύλιο πόλεμο, το 1997-1998, όταν δολοφονήθηκαν οι γονείς και η αδελφή του από αντάρτες λόγω μη προσχώρησης στις τάξεις τους. Εκεί παρέμεινε από το 1998 έως το 2023, όταν την εγκατέλειψε και μέσω Τουρκίας εισήλθε στην Ελλάδα στις 21.7.2023. Δήλωσε ότι δεν επιθυμεί να επιστρέψει στη χώρα του, η οποία βρίσκεται υπό καθεστώς βίας, διότι με αυτήν

δεν έχει δεσμούς και δεν είναι καταχωρισμένος ως πολίτης της, κινδυνεύει δε να σκοτωθεί από αυτούς που φόνευσαν την πατρική του οικογένεια. (...) Όσον αφορά στο φόβο του αιτούντος ότι, εάν επιστρέψει στο Κονγκό δεν θα είναι ασφαλής εξαιτίας της έλλειψης ασφάλειας εκεί, σημειώνεται καταρχάς ότι ο αιτών εγκατέλειψε τη χώρα του λόγω όσων συνέβαιναν εκεί το 1998 και κατά τη συνέντευξή του αναφέρθηκε γενικώς στην έλλειψη ασφάλειας στη χώρα καταγωγής του βάσει των όσων πληροφορείται από το διαδίκτυο. Για το λόγο αυτό η Υπηρεσία, αφού προσέτρεξε στις διεθνείς πηγές αναζητώντας πληροφορίες σχετικά με την κατάσταση που επικρατεί πλέον στην Goma, στο North Kivu, διαπίστωσε ότι, σύμφωνα με αυτές, υπάρχουν περιπτώσεις επιστράφεντων στο Κονγκό οι οποίοι κατά την άφιξή τους στο αεροδρόμιο Ndjili κρατούνται και τους ζητείται να πληρώσουν υπαλλήλους προκειμένου να αποφύγουν τη σύλληψη ή να φύγουν. (...) Λαμβάνοντας υπόψη όλα τα ανωτέρω, και, ιδίως, ότι ναι μεν οι απορριφθέντες αιτούντες άσυλο κατά την επιστροφή τους στο Κονγκό αντιμετωπίζονται με καχυποψία και πρόσθετες απαιτήσεις προκειμένου να επιστρέψουν στον τόπο καταγωγής τους, πλην, όμως τα τελευταία χρόνια υπάρχουν προγράμματα οργανωμένης επιστροφής, τόσο από την Ύπατη Αρμοστεία του Ο.Η.Ε. για τους Πρόσφυγες, όσο και από διεθνείς οργανισμούς, που διασφαλίζουν την ασφαλή επιστροφή των επαναπατρισθέντων, αλλά και την κάλυψη βασικών αναγκών έως ότου να ενσωματωθούν ξανά στην κοινωνία, ο φόβος του αιτούντος σχετικά με τον κίνδυνο που θα αντιμετωπίσει κατά την επιστροφή στη χώρα του δεν κρίθηκε βάσιμος και δικαιολογημένος. Λαμβάνοντας όμως υπόψη την κατάσταση ασφαλείας στην περιοχή Κίνου, περιοχή καταγωγής και τελευταίας διαμονής του αιτούντος, ο εκπνεφρασμένος φόβος του ότι με την επιστροφή του εκεί θα κινδυνεύσει εξαιτίας της έλλειψης ασφάλειας κρίθηκε ως βάσιμος και δικαιολογημένος, πλην, όμως, (...), η επικαλούμενη από τον αιτούντα βλάβη δεν εμπίπτει στην έννοια της δίωξης. Ως προς το σκέλος της επικουρικής προστασίας λαμβανομένου υπόψη ότι τα περιστατικά ασφαλείας που θέτουν σε κίνδυνο τον άμαχο πληθυσμό –αν και παρουσίασαν ύφεση– εντούτοις παραμένουν σημαντικά, καθώς δρουν εκεί ένοπλες ομάδες, κρίθηκε ότι πιθανολογείται ότι ο αιτών θα αντιμετωπίσει κίνδυνο να υποστεί τις περιγραφόμενες στο άρθρο 14 στοιχείο γ' του ν. 4939/2022 βλάβες μόνον σε περίπτωση επιστροφής του στον τελευταίο τόπο διαμονής του, δηλαδή στην επαρχία Κίνου, ενώ (κρίθηκε ότι) είναι εφικτή και εύλογη η μετάβαση άλλα και η επί μακρόν παραμονή και εγκατάσταση του αιτούντος στην πρωτεύουσα της Λ.Δ.Κ., Κινσάσα. Ενόψει τούτων, (...) απορρίφθηκε το αίτημά του και ως προς το σκέλος της επικουρικής προστασίας. Κατά της παραπάνω απόφασης ο αιτών άσκησε (...) ενδικοφανή προσφυγή του, με την οποία υποστήριξε, μεταξύ άλλων, ότι μη νομίμως η πρωτοβάθμια απόφαση δεν τον αναγνώρισε ως ευάλωτο, καθώς και ότι εάν επιστρέψει στη χώρα του και δη στην πρωτεύουσά της Κινσάσα υπάρχει βάσιμος και δικαιολογημένος φόβος να υποστεί δίωξη, επειδή ανήκει στην ιδιαίτερη κοινωνική ομάδα των ψυχικώς νοσούντων και πασχόντων από σοβαρά προβλήματα υγείας και των βιαίως εκπατρισμένων επί μακρό χρονικό διάστημα, οι οποίοι δεν διατηρούν κάποια πολιτιστική, γλωσσική, συγγενική, περιουσιακή ή άλλη σχέση με τη χώρα, τόσο από τις ίδιες τις κρατικές αρχές του Κονγκό, εφόσον είναι αμφίβολο εάν υφίσταται οποιαδήποτε εγγραφή του εκεί, όσο και εξαιτίας του γεγονότος ότι δεν θα είναι δυνατόν να ενσωματωθεί κοινωνικά. Υποστηρίζει δε ότι σε κάθε περίπτωση θα υποστεί απάνθρωπη και εξευτελιστική μεταχείριση λόγω του ανεπαρκούς συστήματος υγείας της χώρας του. (...) Τα προβαλλόμενα από τον αιτούντα απορρίφθηκαν με την αιτιολογία ότι δεν επικαλέστηκε βλάβη η οποία του προκλήθηκε από τη μη αναγνώρισή του ως ευάλωτου αιτούντος και, συνακόλουθα, απορρίφθηκε και το αίτημά του να παραπεμφθεί σε ιατροκοινωνικό έλεγχο. Επιπλέον, κρίθηκε ότι από τις εν λόγω παθήσεις οι σωματικές δεν είναι σοβαρές και μπορούν να αντιμετωπιστούν στο πλαίσιο του συστήματος υγείας της χώρας καταγωγής του αιτούντος, ακόμη και αν αυτό είναι χαμηλού επιπέδου, καθώς και ότι, βάσει του προφίλ του, μπορεί να ενταχθεί κοινωνικά στη χώρα του. Επιπλέον, σύμφωνα με την προσαλλόμενη, ο αιτών δεν κατατάσσεται στους ψυχικώς ασθενείς, λαμβανομένου υπόψη ιδίως του ότι αυτός παρέμεινε στην Τανζανία από το 1998 έως το 2023, ήτοι για μεγάλο χρονικό διάστημα, από την ηλικία των δεκατριών έως τα 38 του έτη, εργαζόταν εκεί και δημιούργησε οικογένεια. Ενόψει τούτων, (...) απορρίφθηκε και σε δεύτερο βαθμό το αίτημα του εν θέματι αλλοδαπού ως αβάσιμο και διατάχθηκε η επιστροφή του στη χώρα του.

5. (...) με την κρινόμενη αίτηση προβάλλεται ότι η εκτέλεση της προσαλλόμενης απόφασης και του μέτρου της επιστροφής που επιβλήθηκε σε βάρος του αιτούντος θα προκαλέσει σε αυτόν βλάβη μη επανορθώσιμη σε περίπτωση ευδοκίμησης της εκκρεμούς αίτησης ακύρωσης, (...). Με την αίτηση ακύρωσης ο αιτών προβάλλει ότι η προσαλλόμενη απόφαση είναι ακυρωτέα λόγω: α) του ότι μη νομίμως η Επιτροπή δεν προέβη σε διερεύνηση των λόγων που θα μπορούσαν να θεμελιώσουν, εν προκειμένω, ζήτημα *de facto* ανιθαγένειας του αιτούντος, β) παράβασης ουσιαστών τύπων της διαδικασίας και συγκεκριμένα λόγω πλημμελειών στον τρόπο διεξαγωγής της συνέντευξης και μη κλήσης σε προφορική ακρόαση ενώπιον της Επιτροπής Προσφυγών, μολονότι η κλήση αυτή είναι επιβεβλημένη σε περίπτωση που διαπιστώνονται ασάφειες και κενά κατά την πρωτοβαθμίως διενεργηθείσα συνέντευξη, γ) πλημμελούς αιτιολογίας ως προς την άρνηση χορήγησης επικουρικής προστασίας και δ) παραβίασης της αρχής της αναλογικότητας. (...).

6. (...) Στην προκείμενη περίπτωση, λαμβάνοντας υπόψη αφενός ότι οι προβαλλόμενοι με την ασκηθείσα αίτηση ακύρωσης λόγοι δεν παρίστανται ως προδήλως αβάσιμοι και αφετέρου ότι οι ισχυρισμοί του αιτούντος σχετικά με τους λόγους που τον ανάγκασαν να εγκαταλείψει τη χώρα καταγωγής του κρίθηκαν από τη Διοίκηση ως αξιόπιστοι, ο δε φόβος του ότι με την επιστροφή του εκεί θα κινδυνεύσει εξαιτίας της έλλειψης ασφάλειας κρίθηκε ως βάσιμος και δικαιολογημένος, το Δικαστήριο κρίνει ότι από τη στάθμιση της βλάβης του αιτούντος, που συνίσταται στην πιθανή διακινδύνευση της ζωής, της σωματικής του ακεραιότητας και της προσωπικής του ελευθερίας και του δημοσίου συμφέροντος προκύπτει ότι οι αρνητικές συνέπειες από την αποδοχή της αίτησης αναστολής δεν είναι σοβαρότερες από την ωφέλεια του, και, επομένως, πρέπει να διαταχθεί, μέχρι την έκδοση οριστικής απόφασης επί της (...) αίτησης ακύρωσης, η αναστολή της εκτέλεσης του μέτρου της επιστροφής που επιβλήθηκε σε βάρος του αιτούντος, καθώς και η αποχή της Διοίκησης

από κάθε ενέργεια στηριζόμενη, αποκλειστικώς, στην προσβαλλόμενη απόφαση, η οποία θα είχε ως αποτέλεσμα την εξαναγκασμένη αναχώρησή του από την Ελλάδα. Τέλος, διατάσσεται η Διοίκηση να επαναχορηγήσει στον αιτούντα το τυχόν αφαιρεθέν δελτίο αιτησάντος διεθνή προστασία, ώστε να αποκατασταθεί η πραγματική κατάσταση, στην οποία τελούσε αυτή προ της απόρριψης, με την προσβαλλόμενη απόφαση, του αιτήματος χορήγησης διεθνούς προστασίας (πρβλ. ΣτΕ Ε.Α. 940, 573, 172/2006, 73/2007, 731/2008). (...)

Δέχεται την αίτηση.

NΔ78/2025

Μεταγενέστερο αίτημα – Διαδικασία παραδεκτού – Αίτηση αναστολής – Σομαλία – Μόνος άνδρας – Κίνδυνος βλάβης – Δέχεται την αίτηση

Διοικητικό Πρωτοδικείο Θεσσαλονίκης
Τμήμα ΙΑ' Μονομελές
Αριθμός Απόφασης: ΝΔ 78 /2025
Ημερομηνία δημοσίευσης: 08.05.2025
Δικαστής: Πλαστήρα Όλγα Β.

(...)

2. (...), με την αίτηση αυτή ζητείται παραδεκτώς η αναστολή εκτέλεσης της IP/94488/12.2.2025 απόφασης της 18ης Ανεξάρτητης Επιτροπής Προσφυγών του Υπουργείου Μετανάστευσης και Ασύλου, υπό μονομελή σύνθεση, με την οποία απορρίφθηκε προσφυγή του ήδη αιτούντος κατά της IP/405944/5.7.2024 απόφασης του Αυτοτελούς Κλιμακίου Ασύλου (ΑΚΑ) Ιωαννίνων και, τελικώς, το αίτημά του για χορήγηση διεθνούς προστασίας, διατάχθηκε δε η επιστροφή του στη χώρα καταγωγής του με προθεσμία οικειοθελούς αναχώρησης 25 ημερών. Η αναστολή ζητείται έως την έκδοση οριστικής απόφασης επί της αντίστοιχης αίτησης ακύρωσης, που ο αιτών άσκησε ενώπιον του Δικαστηρίου (ΑΚΥ132/2025), η συζήτηση της οποίας εκκρεμεί. (...)

5. (...), στην προκειμένη περίπτωση από τα στοιχεία της δικογραφίας προκύπτουν τα εξής: Ο αιτών, γεννηθείς το 2002, πολίτης Σομαλίας, (...), υπέβαλε αρχικά στις 18.9.2023 στην Υπηρεσία Υποδοχής και Ταυτοποίησης Σάμου αίτηση διεθνούς προστασίας, δηλώνοντας ότι εγκατέλειψε τη χώρα καταγωγής του και δεν επιθυμεί να επιστρέψει σε αυτή, καθώς είναι πολύ δύσκολο να επιβιώσει κανείς στη Σομαλία, όπου καθημερινά σκοτώνονται άνθρωποι, όπως σκοτώθηκε κι ο πατέρας του. Δήλωσε επίσης ότι αναχώρησε από την Τουρκία γιατί εκεί δεν έχει καλή ζωή και δεν μπορούσε να βρει εργασία χωρίς χαρτιά. Το αίτημά του αυτό απορρίφθηκε ως απαράδεκτο με την IP/271182/13.11.2023 απόφαση του Π.Γ.Α. Σάμου, καθώς η Τουρκία κρίθηκε ότι αποτελεί ασφαλή τρίτη χώρα για τον εν λόγω διάδικο. Ενδικοφανής προσφυγή του αιτούντος κατά της ως άνω απόφασης απορρίφθηκε ως αβάσιμη με την IP/149490/4.3.2024 απόφαση της 11ης Ανεξάρτητης Επιτροπής Προσφυγών. Στις 11.6.2024 ο εν λόγω αλλοδαπός υπέβαλε ενώπιον του ΑΚΑ Ιωαννίνων το ένδικο μεταγενέστερο αίτημα χορήγησης διεθνούς προστασίας. Κατά την καταγραφή της αίτησής του ερωτήθηκε αν έχουν προκύψει νέοι λόγοι, που δεν αναφέρθηκαν στην προηγούμενη αίτησή του, για τους οποίους θεωρεί ότι η Τουρκία δεν αποτελεί ασφαλή χώρα για τον ίδιο. Ο αιτών απάντησε: «στην Τουρκία αντιμετώπισα ρατσισμό και δεν είχα κανέναν να με βοηθήσει. Με έλεγαν άσχημο. Όταν έφτασα, ένας αστυνόμος με έσπρωξε, με χτύπησε και μου μίλησε άσχημα. Επιπλέον μια γυναίκα με κρατούσε με το ζόρι στο σπίτι της και με ανάγκαζε να καθαρίζω και να δουλεύω για αυτή. Τα είχα πει και στην προηγούμενη αίτησή μου εκτός από το ότι με κρατούσε παράνομα αυτή η γυναίκα. Δεν το ανέφερα γιατί δεν ήξερα ότι ήταν σημαντικό να το εξηγήσω».

Το εν λόγω αίτημα απορρίφθηκε ως απαράδεκτο με την IP/405944/5.7.2024 απόφαση του ΑΚΑ Ιωαννίνων, καθώς κρίθηκε ότι οι ως άνω ισχυρισμοί του αιτούντος δεν αποτελούν νέα στοιχεία, ο δε αιτών κατά της εν λόγω απόρριψης άσκησε ενδικοφανή προσφυγή. Με την IP/817461/13.12.2024 απόφαση της 18ης Ανεξάρτητης Επιτροπής Προσφυγών, αφού λήφθηκε υπόψη ότι η επανεισδοχή του αιτούντος στην Τουρκία δεν είναι εφικτή, η προσβληθείσα με την ενδικοφανή προσφυγή του αιτούντος απόφαση ακυρώθηκε και η ένδικη αίτηση διεθνούς προστασίας κρίθηκε παραδεκτή, η δε έκδοση απόφασης επί της ουσίας της υπόθεσης αναβλήθηκε και ο ως άνω διάδικος κλήθηκε ενώπιον της 18ης Ανεξάρτητης Επιτροπής Προσφυγών σε ακρόαση. (...) Η ενδικοφανής αυτή προσφυγή απορρίφθηκε ως αβάσιμη με την προσβαλλόμενη πράξη, καθώς οι ισχυρισμοί του αιτούντος για τις προσπάθειες στρατολόγησής του από την Al Shabaab και τις διακρίσεων σε βάρος του λόγω φυλής δεν κρίθηκαν αξιόπιστοι, ενώ περαιτέρω κρίθηκε ότι δεν πιθανολογείται σε εύλογο βαθμό ότι ο εν λόγω διάδικος θα καταστεί θύμα εμπορίας ανθρώπων σε περίπτωση επιστροφής του στη Σομαλία. Ενόψει δε των συνθηκών που επικρατούν στη Mogadishu, τόπο τελευταίας διαμονής της οικογένειας του αιτούντος και των προσωπικών χαρακτηριστικών του τελευταίου, κρίθηκε ότι δεν συγκεντρώνονται στο πρόσωπο του εν λόγω αλλοδαπού οι προϋποθέσεις αναγνώρισής του ως δικαιούχου επικουρικής προστασίας. Με την ίδια πράξη διατάχθηκε η επιστροφή

του του αιτούντος στη χώρα καταγωγής του εντός προθεσμίας 25 ημερών. Κατά της απόφασης αυτής, ο αιτών άσκησε την ΑΚΥ132/2025 αίτηση ακύρωσης, η συζήτηση της οποίας δεν έχει ακόμη προσδιοριστεί, με την οποία αμφισβητεί τη νομιμότητα της προσβαλλόμενης και επιδιώκει την ακύρωσή της, υποστηρίζοντας ότι η εν λόγω απόρριψη είναι ακυρωτέα λόγω α) παραβίασης του δικαιώματος άσκησης αποτελεσματικής προσφυγής που κατοχυρώνεται στο άρθρο 46 παρ. 3 της οδηγίας 2013/32/ΕΕ, στο άρθρο 47 του Χάρτη Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης και στο άρθρο 13 της ΕΣΔΑ, β) αναρμοδιότητας της εκδούσας την προσβαλλόμενη πράξη Αρχής, γ) αντίθεσης του άρθρου 5 παρ. 2 και 7 του ν. 4375/2016 προς το άρθρο 89 παρ. 2 και 3 του Συντάγματος δ) έλλειψη ειδικής και εμπειριστατωμένης αιτιολογίας κατά την αξιολόγηση των ισχυρισμών του για την υπαγωγή του σε καθεστώς πρόσφυγα και ε) εσφαλμένη αιτιολογία ως προς την υπαγωγή του σε καθεστώς επικουρικής προστασίας.

6. (...), ήδη, με την υπό κρίση αίτηση ο αιτών ζητεί την αναστολή εκτέλεσης της προσβαλλόμενης απόφασης μέχρι την έκδοση οριστικής απόφασης επί της κατ' αυτής ασκηθείσας αίτησης ακύρωσης. Προβάλλει ότι η τελευταία παρίσταται προδήλως βάσιμη και ότι θα ευδοκιμήσει. Κατά την κρίση του Δικαστηρίου, οι ανωτέρω αναφερόμενοι λόγοι ακύρωσης δεν παρίστανται προδήλως βάσιμοι, κατά την έννοια της διάταξης της παρ. 7 του άρθρου 52 του π.δ. 18/1989, καθόσον απαιτούν από το Δικαστήριο ενδελεχή έρευνα του ουσιαστικού και του νομικού μέρους της υπόθεσης. Συνεπώς, ο λόγος αυτός αναστολής είναι απορριπτέος.

7. (...), περαιτέρω, ο αιτών προβάλλει ότι η εκτέλεση της προσβαλλόμενης απόφασης θα του προκαλέσει ανεπανόρθωτη βλάβη. Συγκεκριμένα, αναφέρει ότι σε περίπτωση επιστροφής του στη Σομαλία κινδυνεύει να υποστεί εκ νέου δίωξη ως μέλος της μειονοτικής φυλής Madhiban, να πέσει θύμα εμπορίας ανθρώπων για εξαναγκαστική εργασία αλλά και να στρατολογηθεί στην AI – Shabaab, μέλη της οποίας δολοφόνησαν τον πατέρα του επειδή δεν κατόρθωσαν στο παρελθόν να στρατολογήσουν τον ίδιο. Προσθέτει δε ότι η απομάκρυνσή του από την Ελλάδα θα οδηγήσει στη βίαιη ανατροπή των βιοτικών σχέσεων που έχει δημιουργήσει στη χώρα, εγκαταλείποντας το κοινωνικό πλαίσιο που έχει αναπτύξει στη Δομή Φιλοξενίας που διαβιεί, προσφέροντας στην κοινότητα αυτή ως διερμηνέας στην αγγλική γλώσσα. (...)

8. (...). Εν προκειμένω, το Δικαστήριο, αξιολογώντας τα δεδομένα της υποθέσεως και ιδίως το γεγονός ότι οι ανωτέρω ισχυρισμοί, τους οποίους ο αιτών είχε προβάλει ενώπιον της Διοίκησης, δεν είναι προφανώς ασύνδετοι προς λόγους που, εκτιμώμενοι από τη Διοίκηση, θα μπορούσαν να δικαιολογήσουν την παροχή διεθνούς προστασίας, εκτιμά ότι η απομάκρυνση του εν λόγω διαδίκου από τη χώρα και η επιστροφή του στη χώρα καταγωγής του είναι δυνατόν να του προκαλέσει βλάβη δυσχερώς επανορθώσιμη σε περίπτωση ευδοκίμησης της εκκρεμούς αίτησης ακυρώσεως, συνιστάμενη στην έκθεσή της σε κίνδυνο της ασφάλειάς του, ενώ από τη στάθμιση της ως άνω βλάβης και του δημοσίου συμφέροντος προκύπτει ότι οι αρνητικές συνέπειες από την αποδοχή της αίτησης αναστολής δεν είναι σοβαρότερες από την ωφέλεια του εν λόγω διαδίκου. Επομένως, κρίνεται αναγκαίο να διαταχθεί η αναστολή εκτέλεσης της προσβαλλόμενης απόφασης, κατά το μέρος που με αυτήν επιβλήθηκε σε βάρος του αιτούντος το μέτρο της επιστροφής και παράλληλα, να διαταχθεί η Διοίκηση να απόσχει, μέχρι την έκδοση οριστικής απόφασης επί της εκκρεμούς αίτησης ακυρώσεως, από κάθε ενέργεια στηριζόμενη αποκλειστικώς στην προσβαλλόμενη πράξη, η οποία θα είχε ως αποτέλεσμα την εξαναγκασμένη αναχώρηση του αιτούντος από την Ελλάδα. Περαιτέρω, διατάσσεται η Διοίκηση να μην προχωρήσει στην αφαίρεση του χορηγηθέντος δελτίου αιτήσαντος διεθνή προστασία ή, εάν τυχόν το δελτίο αυτό έχει ήδη αφαιρεθεί, να επιστραφεί και, εάν έχει λήξει, να παραταθεί η ισχύς του (πρβλ. ΣτΕ Ε.Α. 940, 573, 172/2006, 73/2007). (...)

Δέχεται την αίτηση.

Αρχικό αίτημα – Κατ’ ουσίαν εξέταση – Αίτηση αναστολής – Ερυθραία – Μόνος άνδρας – Εσφαλμένη εκτίμηση ιθαγένειας – Βάσιμοι λόγοι ακύρωσης – Κίνδυνος βλάβης – Δέχεται την αίτηση

Διοικητικό Πρωτοδικείο Αθηνών
Τμήμα 21ο Μονομελές
Αριθμός Απόφασης: ΝΔ 88 /2025
Ημερομηνία δημοσίευσης: 31.01.2025
Δικαστής: Κουτσοπούλου Αικατερίνη Χ.
(...)

2. (...) , με την κρινόμενη αίτηση ζητείται η αναστολή εκτελέσεως της υπ’ αριθμ. IP/461986/30.7.2024 απόφασης της 19ης Ανεξάρτητης Επιτροπής Προσφυγών της Αρχής Προσφυγών, με την οποία απερρίφθη η από 20.11.2023 προσφυγή του αιτούντος κατά της IP/158341/2.10.2023 απόφασης του Περιφερειακού Γραφείου Ασύλου (Π.Γ.Α.) Λέσβου. Με την τελευταία αυτή απόφαση, είχε απορριφθεί η από 27.7.2023 αίτηση του αιτούντος για παροχή διεθνούς προστασίας. Κατά της προσαλλόμενης πράξης ο αιτών έχει ασκήσει στο Διοικητικό Πρωτοδικείο Αθήνας τη με αριθμό κατάθεσης 833/2024 αίτηση ακυρώσεως, η εκδίκαση της οποίας εκκρεμεί.

3. (...), στην προκειμένη περίπτωση, από τα στοιχεία της οικογραφίας προκύπτουν τα εξής: Ο αιτών, υπήκοος, κατά δήλωσή του Ερυθραίας, παρουσιάστηκε στις 27.7.2023 στο Περιφερειακό Γραφείο Ασύλου (ΠΓΑ) Λέσβου και υπέβαλε αίτημα χορήγησης καθεστώτος διεθνούς προστασίας, αναφέροντας ότι εγκατέλειψε τη χώρα καταγωγής του, διότι δεν έχει οικογένεια. Ακολούθως, κατά την προφορική εξέταση του αιτήματός του, (...), δήλωσε, μεταξύ άλλων, ότι είναι υπήκοος Ερυθραίας, εγκαταστάθηκε με τη μητέρα του στην Αιθιοπία σε ηλικία δύο ετών, έχει φοιτήσει τέσσερα έτη σε εκκλησιαστικό σχολείο, είναι άγαμος, οι γονείς του έχουν, ήδη, αποβιώσει και δεν έχει άλλους συγγενείς. Αναφορικά με τους λόγους της φυγής του δήλωσε ότι, κατά τις διηγήσεις της μητέρας του εγκατέλειψε την Ερυθραία εξαιτίας του πατέρα του, ο οποίος ήταν αξιωματικός και, περαιτέρω, ότι αναγκάστηκε να εγκαταλείψει την Αιθιοπία, καθόσον, ως υπήκοος Ερυθραίας δεν διέθετε νομιμοποιητικά έγγραφα και για τον λόγο αυτόν φυλακίστηκε για διάστημα τριών μηνών, ενώ, δεν μπορούσε να φοιτήσει σε σχολεία και δεν μπορούσε να λάβει ιατροφαρμακευτική περίθαλψη. Εξάλλου, λόγω του ότι στερούνταν νομιμοποιητικών εγγράφων οι εργοδότες του δεν του κατέβαλαν τα οφειλόμενα ημερομίσθια. Δεν επιθυμεί να επιστρέψει στη μεν Ερυθραία, διότι κινδυνεύει με αναγκαστική στράτευση, στη δε Αιθιοπία, διότι εξαιτίας της έλλειψης νομιμοποιητικών εγγράφων θα αντιμετωπίσει δυσκολίες στην επιβίωσή του. Η ανωτέρω αίτηση απορρίφθηκε με (...) απόφαση του Π.Γ.Α. Λέσβου, καθόσον κρίθηκε ότι ο αιτών δεν διατρέχει βάσιμο και δικαιολογημένο φόβο δίωξης. Κατά της απόφασης αυτής, ο αιτών άσκησε (...) προσφυγή ενώπιον της 19ης Ανεξάρτητης Επιτροπής Προσφυγών, η οποία απέρριψε την προσφυγή ως αβάσιμη. Ειδικότερα, απορρίφθηκε ο ισχυρισμός του αιτούντος αναφορικά με την ιθαγένειά του, καθόσον κρίθηκε ότι η διήγησή του ήταν αόριστη και γενικόλογη και δεν παρέπεμπε σε «βιωμένες από τον ίδιο εμπειρίες», διότι δεν παρίστατο ευλογοφανές ότι δεν γνώριζε πληροφορίες για την Ερυθραία. Περαιτέρω, απορρίφθηκε ως αόριστος ο προσαλλόμενος ισχυρισμός ότι φυλακίστηκε στην Αιθιοπία, διότι δεν παρείχε με τρόπο βιωματικό πληροφορίες για τις συνθήκες κράτησής του. Εξάλλου, ενόψει του ότι δεν έγινε δεκτό ότι ο αιτών είχε καταγωγή από την Ερυθραία, απορρίφθηκε ως αβάσιμος ο ισχυρισμός του αναφορικά με τις δυσκολίες επιβίωσης που βίωνε στην Αιθιοπία, στερούμενος νομιμοποιητικών εγγράφων και κρίθηκε ότι ο φόβος του αιτούντος δεν είναι βάσιμος και δικαιολογημένος. Τέλος, κρίθηκε ότι δεν συνέτρεχαν οι κατά νόμον προϋποθέσεις για την χορήγηση στον αιτούντα καθεστώτος επικουρικής προστασίας.

4. (...), ενόψει των ανωτέρω, το Δικαστήριο, αξιολογώντας τα δεδομένα της υποθέσεως και ιδίως το γεγονός ότι οι ανωτέρω ισχυρισμοί, τους οποίους ο αιτών είχε προβάλει ενώπιον της Διοίκησης δεν είναι προφανώς ασύνδετοι προς λόγους που, εκτιμώμενοι από τη Διοίκηση, θα μπορούσαν να δικαιολογήσουν την παροχή διεθνούς προστασίας, εκτιμά ότι η απομάκρυνση του αιτούντος από τη χώρα και η επιστροφή του στην, κατά τους ισχυρισμούς του χώρα καταγωγής του ή στη χώρα τελευταίας διαμονής του, είναι δυνατόν να του προκαλέσει βλάβη δυσχερώς επανορθώσιμη σε περίπτωση ευδοκίμησης της εκκρεμούς αίτησης ακυρώσεως, συνιστάμενη στην έκθεσή του σε κίνδυνο της ζωής και της ασφάλειάς του. Προς αποτροπή, επομένως, της βλάβης αυτής (...) το Δικαστήριο κρίνει ότι πρέπει να διαταχθεί, ως κατάλληλο μέτρο, κατ’ άρθρο 52 παρ. 8 του π.δ. 18/1989 (Α’ 8), να απέχει η Διοίκηση από κάθε ενέργεια που θα ερείδεται αποκλειστικώς στην προσαλλόμενη πράξη και θα έχει ως αποτέλεσμα την εξαναγκασμένη απομάκρυνση του αιτούντος από τη Χώρα, μέχρι να δημοσιευθεί οριστική απόφαση επί της εκκρεμούς αίτησης ακυρώσεώς του.

5. (...), κατ’ ακολουθίαν των ανωτέρω, πρέπει να γίνει δεκτή η κρινόμενη αίτηση και να διαταχθούν τα αναφερόμενα στο διατακτικό πρόσφορα μέτρα. Περαιτέρω, πρέπει το καταβληθέν παράβολο να αποδοθεί στον αιτούντα (...).

Δέχεται την αίτηση αναστολής.

Αρχικό αίτημα – Κατ’ ουσίαν εξέταση – Αίτηση αναστολής – Ιράκ – Μόνος άνδρας – Μη νόμιμη επίδοση μέσω email – Εκπρόθεσμη προσφυγή – Κίνδυνος βλάβης – Δέχεται την αίτηση

Διοικητικό Πρωτοδικείο Θεσσαλονίκης
Τμήμα ΙΑ΄ Μονομελές
Αριθμός Απόφασης: ΝΔ 114/2025
Ημερομηνία δημοσίευσης: 1/8/2025
Δικαστής: Κοφίνης Στέργιος Γ.

2. (...), με την κρινόμενη αίτηση (...) ο αιτών ζητεί, ενόψει της άσκησης της με αριθμό καταχώρησης ΑΚΥ280/2025 αίτησης ακύρωσης, την αναστολή εκτέλεσης της ΙΡ/315382/6.6.2025 απόφασης της 20ης Ανεξάρτητης Επιτροπής Προσφυγών του Υπουργείου Μετανάστευσης και Ασύλου σε μονομελή σύνθεση, με την οποία απορρίφθηκε η από 15.4.2024 ενδικοφανής προσφυγή του κατά της ΙΡ/81707/7.2.2025 απόφασης του Περιφερειακού Γραφείου Ασύλου (Π.Γ.Α.) Θεσσαλονίκης και διατάχθηκε η επιστροφή του στη χώρα καταγωγής του, χωρίς τη χορήγηση προθεσμίας οικειοθελούς αναχώρησης.

4. (...), στην προκείμενη περίπτωση από τα στοιχεία του διοικητικού φακέλου προκύπτουν τα ακόλουθα: Ο αιτών, πολίτης κατά δήλωσή του Ιράκ, (...) υπέβαλε, στις 4.7.2024, αίτηση διεθνούς προστασίας ενώπιον της Κινητής Μονάδας Καταγραφής και Συντονισμού Μετακινήσεων Σιντικής Σερρών, δηλώνοντας ότι δεν επιθυμεί να επιστρέψει στη χώρα καταγωγής του επειδή δεν είναι ασφαλής η διαμονή του εκεί. (...) Ως προς τους λόγους για τους οποίους εγκατέλειψε τη χώρα καταγωγής του, δήλωσε ότι ήταν μηχανικός αυτοκινήτων με δικό του συνεργείο, αλλά αντιμετώπιζε προβλήματα στη δουλειά του και ήρθε για να δουλέψει ελεύθερα, χωρίς να τον πιέζει κανένας. (...) Η αίτησή του απορρίφθηκε ως αβάσιμη με την ΙΡ/81707/7.2.2025 απόφαση του Π.Γ.Α. Θεσσαλονίκης, η οποία απεστάλη στον αιτούντα στη διεύθυνση ηλεκτρονικού ταχυδρομείου που είχε δηλώσει, στις 13.2.2025, στο δε οικείο αποδεικτικό επίδοσης (30427/17.2.2025) αναφέρεται ότι το ηλεκτρονικό μήνυμα παρελήφθη από τον αιτούντα στις 13.2.2025 και ώρα 14:40. Η από 15.4.2025 ενδικοφανής προσφυγή του κατά της ως άνω απόφασης, με την οποία ισχυρίστηκε ότι σε περίπτωση επιστροφής του στη χώρα καταγωγής του δεν θα μπορεί, ενόψει και της χαμηλής κοινωνικής καταγωγής του, να επιβιώσει και θα περιπέσει σε εξαθλιωτική ανέχεια, απορρίφθηκε με την ήδη προσβαλλόμενη απόφαση της 20ης Ανεξάρτητης Επιτροπής Προσφυγών σε μονομελή σύνθεση ως εκπρόθεσμη, ενόψει του ότι η τριακονθήμερη προθεσμία για την άσκηση της είχε ξεκινήσει με την παρέλευση 48 ωρών από την ηλεκτρονική αποστολή της προσβαλλόμενης πρωτοβάθμιας απόφασης, ήτοι από 16.2.2025, ο δε αιτών δεν επικαλέστηκε κανέναν λόγο ανωτέρας βίας, που τον εμπόδιζε να ασκήσει εμπρόθεσμα την προσφυγή. Τέλος, διατάχθηκε η επιστροφή του αιτούντος στη χώρα καταγωγής του χωρίς τη χορήγηση προθεσμίας οικειοθελούς αναχώρησης.

5. (...), με την κρινόμενη αίτηση προβάλλεται ότι η εκτέλεση της προσβαλλόμενης απόφασης, θα προκαλέσει σε αυτόν βλάβη δυσχερώς επανορθώσιμη σε περίπτωση ευδοκίμησης της εκκρεμούς αίτησης ακύρωσης, με την οποία προβάλλονται λόγοι περί: α) παράβασης νόμου ως προς τη διαδικασία κοινοποίησης της απορριπτικής απόφασης του πρώτου βαθμού και ειδικότερα διότι αυτή του κοινοποιήθηκε στη διεύθυνση ηλεκτρονικού ταχυδρομείου που είχε δηλώσει (και πιθανώς κατά τους ισχυρισμούς του τοποθετήθηκε στον φάκελο ανεπιθύμητης αλληλογραφίας), ενώ ο ίδιος διέμενε σε δομή φιλοξενίας και άρα έπρεπε να ακολουθηθεί η διαδικασία επίδοσης μέσω του Διοικητή του κέντρου φιλοξενίας, β) παραβίασης του δικαιώματος άσκησης αποτελεσματικής προσφυγής και γ) αντίθεσης προς το Σύνταγμα της συγκρότησης της 20ης Ανεξάρτητης Επιτροπής Προσφυγών σε μονομελή σύνθεση.

6. (...), εν προκειμένω όμως, το Δικαστήριο, λαμβάνοντας υπόψιν ιδίως ότι αφενός οι προβαλλόμενοι με την αίτηση ακύρωσης λόγοι περί μη νόμιμης κοινοποίησης της απορριπτικής απόφασης στον αιτούντα δεν παρίστανται προδήλως αβάσιμοι, αφετέρου οι ισχυρισμοί του δεν κρίθηκαν εν τέλει επί της ουσίας σε δεύτερο βαθμό, καθώς και το ότι από τη στάθμιση της βλάβης του αιτούντος και του δημοσίου συμφέροντος προκύπτει ότι οι αρνητικές συνέπειες από την αποδοχή της αίτησης αναστολής δεν είναι σοβαρότερες από την ωφέλεια του αιτούντος, κρίνει σκόπιμο να διατάξει, μέχρι την έκδοση οριστικής απόφασης επί της ΑΚΥ280/2025 αίτησης ακύρωσης, την αναστολή της εκτέλεσης του μέτρου της επιστροφής που επιβλήθηκε σε βάρος του αιτούντος, καθώς και την αποχή της Διοίκησης από κάθε ενέργεια στηριζόμενη, αποκλειστικώς, στην προσβαλλόμενη απόφαση, η οποία θα είχε ως αποτέλεσμα την εξαναγκασμένη αναχώρησή του από την Ελλάδα. Τέλος, διατάσσεται η Διοίκηση να επαναχορηγήσει στον αιτούντα το τυχόν αφαιρεθέν δελτίο αιτούντος διεθνή προστασία, ώστε να αποκατασταθεί η πραγματική κατάσταση, στην οποία τελούσε αυτός προ της απόρριψης, με την προσβαλλόμενη απόφαση, του αιτήματος χορήγησης διεθνούς προστασίας (πρβλ. ΣτΕ Ε.Α. 940, 573, 172/2006, 73/2007, 731/2008). (...)

Δέχεται την αίτηση.

Αρχικό αίτημα – Κατ’ ουσίαν εξέταση – Αίτηση αναστολής – Γουινέα – Μόνη γυναίκα – Έμφυλη βία – Ζητήματα ψυχικής υγείας – Κίνδυνος διακοπής ιατροφαρμακευτικής περίθαλψης – Κίνδυνος βλάβης – Δέχεται την αίτηση

Διοικητικό Πρωτοδικείο Θεσσαλονίκης
Τμήμα ΙΑ' Μονομελές
Αριθμός Απόφασης: ΝΔ 115/2025
Ημερομηνία δημοσίευσης: 1/8/2025
Δικαστής: Κοφίνης Στέργιος Γ.

2. (...), με την κρινόμενη αίτηση, (...), η αιτούσα ζητεί, ενόψει της άσκησης της (...) αίτησης ακύρωσης, την αναστολή εκτέλεσης της IP/298090/29.5.2025 απόφασης της 4ης Ανεξάρτητης Επιτροπής Προσφυγών του Υπουργείου Μετανάστευσης και Ασύλου σε τριμελή σύνθεση, με την οποία απορρίφθηκε η από 16.5.2024 προσφυγή της κατά της IP/220250/15.4.2025 απόφασης του Περιφερειακού Γραφείου Ασύλου (Π.Γ.Α.) Θράκης, με την οποία είχε απορριφθεί το από 6.10.2023 αίτημά της για χορήγηση διεθνούς προστασίας. Με την ίδια ως άνω προσβαλλόμενη απόφαση διατάχθηκε η επιστροφή της αιτούσας στη χώρα καταγωγής της, χωρίς τη χορήγηση προθεσμίας οικειοθελούς αναχώρησης.

4. (...), στην προκείμενη περίπτωση από τα στοιχεία του διοικητικού φακέλου προκύπτουν τα ακόλουθα: Η αιτούσα, κατά δήλωσή της πολίτης Γουινέας, γεννηθείσα την 5.10.1989, υπέβαλε αίτημα ασύλου στις 6.10.2023 στην Κλειστή Ελεγχόμενη Δομή Σάμου, με το οποίο δήλωσε ότι δεν επιθυμεί να επιστρέψει στη χώρα καταγωγής της, για λόγους ασφαλείας, διότι νιώθει ότι η ζωή της κινδυνεύει εκεί. (...) Ως προς τους λόγους για τους οποίους εγκατέλειψε τη χώρα της, αφηγήθηκε ότι, όταν η οικογένειά της πληροφορήθηκε τον δεσμό της με τον νυν σύζυγό της, ο οποίος είναι χριστιανός, φυλάκισαν τον σύζυγό της, έκλεισαν την ίδια στο σπίτι, ενώ ήταν ήδη έγκυος, και, αφού γέννησε, την ανάγκασαν να παντρευτεί έναν γηραιότερο άνδρα που είχε ήδη τέσσερις συζύγους. Αυτός την έδεσσε και τη βίαζε για έξι μήνες, ενώ η ίδια δεν είχε καμία επαφή με την κόρη της. Έπειτα την ενημέρωσαν ότι η κόρη της πέθανε και με τη βοήθεια μιας ξαδέλφης της διέφυγε και έμειναν στο σπίτι μιας φίλης της ξαδέλφης για ένα έτος (από τον Μάρτιο του 2021 έως τον Μάρτιο του 2022) όταν εκδόθηκε η βίζα της και μπόρεσε να ταξιδέψει για την Τουρκία. Η αιτούσα δήλωσε ότι φοβάται πως εάν επιστρέψει στη χώρα της, θα την υποχρεώσουν να επιστρέψει και στον γηραιό σύζυγό της. Η αίτησή της απορρίφθηκε με την IP/220250/15.4.2025 απόφαση του Π.Γ.Α. Θράκης ως αβάσιμη και διατάχθηκε η επιστροφή της αιτούσας. Η ενδικοφανής προσφυγή της αιτούσας απορρίφθηκε με την ήδη προσβαλλόμενη απόφαση με την αιτιολογία ότι α) ο ισχυρισμός της ότι εξαναγκάστηκε σε γάμο με μεγαλύτερο άνδρα το 2020 ήταν ασαφής και εμφάνισε έλλειψη λεπτομερειών, ενώ η αφήγησή της παρουσίαζε ανακρίβειες και λογικά κενά, για τα οποία η αιτούσα δεν μπόρεσε να δώσει ικανοποιητική απάντηση και β) ο ισχυρισμός της ότι παντρεύτηκε έναν χριστιανό άνδρα, ενώ η ίδια ήταν μουσουλμάνα και παντρεμένη με άλλον άνδρα, παρουσιάζει λογικά κενά και αντιφάσεις, καθώς ενώ αρχικώς είχε δηλώσει ότι ο ηλικιωμένος σύζυγός της δεν την άφηνε να βγαίνει από το σπίτι, εν συνεχεία δήλωσε ότι κατάφερε να βγει, με αφορμή έναν γάμο που θα γινόταν, ώστε να παντρευτεί τον άντρα που αγαπούσε. Με αυτά τα δεδομένα, ο φόβος δίωξης που εξέφρασε η αιτούσα κρίθηκε μη βάσιμος και δικαιολογημένος και το αίτημά της απορρίφθηκε κατά το σκέλος που αφορούσε την αναγνώριση προσφυγικού καθεστώτος. (...)

5. (...), με την κρινόμενη αίτηση προβάλλεται ότι η εκτέλεση της προσβαλλόμενης απόφασης και του μέτρου της επιστροφής που επιβλήθηκε σε βάρος της αιτούσας θα προκαλέσει σε αυτήν βλάβη μη επανορθώσιμη σε περίπτωση ευδοκίμησης της εκκρεμούς αίτησης ακύρωσης, οι λόγοι της οποίας είναι, κατά την αιτούσα, προδήλως βάσιμοι. Με την τελευταία αυτή αίτηση ακύρωσης η αιτούσα προβάλλει ότι η προσβαλλόμενη απόφαση είναι ακυρωτέα λόγω α) παράβασης ουσιαστών τύπων της διαδικασίας και συγκεκριμένα λόγω πλημμελειών στον τρόπο διεξαγωγής της συνέντευξης και μη κλήσης της αιτούσας σε προφορική ακρόαση ενώπιον της Επιτροπής Προσφυγών, μολονότι η κλήση αυτή είναι επιβεβλημένη σε περίπτωση που διαπιστώνονται ασάφειες και κενά κατά την πρωτοβαθμώς διενεργηθείσα συνέντευξη, β) πλημμελούς αιτιολογίας τόσο ως προς την άρνηση αναγνώρισης προσφυγικού καθεστώτος όσο και ως προς την άρνηση χορήγησης επικουρικής προστασίας και γ) παραβίασης των διατάξεων της Σύμβασης της Κωνσταντινούπολης (Σύμβαση του Συμβουλίου της Ευρώπης για την Πρόληψη και Καταπολέμηση της Βίας κατά των Γυναικών και της Ενδοοικογενειακής Βίας). Περαιτέρω, ως προς τη βλάβη της, η αιτούσα ισχυρίζεται ότι κινδυνεύει, εφόσον εξαναγκαστεί σε επιστροφή στη Γουινέα, να υποστεί εκ νέου βαριά ψυχολογική, σωματική και σεξουαλική βία από τον ηλικιωμένο πρώτο σύζυγό της, αλλά και από την πατρική της οικογένεια, ενώ δεν θα μπορεί να βρει προστασία στις αστυνομικές αρχές ούτε να στηριχθεί σε άλλο υποστηρικτικό δίκτυο. Περαιτέρω, ισχυρίζεται ότι πάσχει από σύνδρομο μετατραυματικού στρες και, εάν μείνει στην Ελλάδα χωρίς νομιμοποιητικά έγγραφα, δεν θα μπορεί να λαμβάνει την αναγκαία ψυχοκοινωνική βοήθεια.

6. (...) εν προκειμένω όμως, το Δικαστήριο, λαμβάνοντας υπ' όψιν ιδίως ότι αφενός οι προβαλλόμενοι με την αίτηση ακύρωσης λόγοι δεν παρίστανται προδήλως αβάσιμοι, αφετέρου από τη στάθμιση της βλάβης της αιτούσας, η οποία συνίσταται στο ενδεχόμενο σοβαρής βλάβης σε θεμελιώδη δικαιώματα, όπως είναι η ζωή και η αξιοπρέπεία της, και του δημοσίου συμφέροντος προκύπτει ότι οι αρνητικές συνέπειες από την αποδοχή της αίτησης αναστολής δεν είναι σοβαρότερες από την ωφέλεια της αιτούσας, κρίνει σκόπιμο να διατάξει, μέχρι την έκδοση οριστικής απόφασης επί της ΑΚΥ270/2025 αίτησης ακύρωσης, την αναστολή της εκτέλεσης του μέτρου της επιστροφής που επιβλήθηκε σε βάρος της αιτούσας, καθώς και την αποχή της Διοίκησης από κάθε ενέργεια στηριζόμενη, αποκλειστικώς, στην προσβαλλόμενη απόφαση, η οποία θα είχε ως αποτέλεσμα την εξαναγκασμένη αναχώρησή της από την Ελλάδα. Τέλος, διατάσσεται η Διοίκηση να επαναχορηγήσει στην αιτούσα το τυχόν αφαιρεθέν δελτίο αιτησάντος διεθνή προστασία, ώστε να αποκατασταθεί η πραγματική κατάσταση, στην οποία τελούσε αυτή προ της απόρριψης, με την προσβαλλόμενη απόφαση, του αιτήματος χορήγησης διεθνούς προστασίας (πρβλ. ΣτΕ Ε.Α. 940, 573, 172/2006, 73/2007, 731/2008). (...)

Δέχεται την αίτηση.

NΔ117/2025

Αρχικό αίτημα – Κατ' ουσίαν εξέταση – Αίτηση αναστολής – Ουγκάντα – Μόνη γυναίκα – ΛΟΑΤΚΙ+ – Έμφυλη βία – Λόγοι μη άσχετοι με το καθεστώς διεθνούς προστασίας – Κίνδυνος βλάβης – Δέχεται την αίτηση

Διοικητικό Πρωτοδικείο Θεσσαλονίκης
Τμήμα ΙΑ' Μονομελές
Αριθμός Απόφασης: ΝΔ 117 /2025
Ημερομηνία δημοσίευσης: 7.8.2025
Δικαστής: Όλγα Β.Πλαστήρα

2. (...), με την αίτηση αυτή ζητείται παραδεκτώς η αναστολή εκτέλεσης της IP/91348/11.2.2025 απόφασης της 10ης Ανεξάρτητης Επιτροπής Προσφυγών του Υπουργείου Μετανάστευσης και Ασύλου, με την οποία απορρίφθηκε προσφυγή της αιτούσας κατά της IP/560495/10.9.2024 απόφασης του Αυτοτελούς Κλιμακίου Ασύλου (ΑΚΑ) Φυλακίου και, τελικώς, το αίτημά της για χορήγηση διεθνούς προστασίας. Με την ίδια απόφαση διατάχθηκε η επιστροφή της αιτούσας στη χώρα καταγωγής της. Η αναστολή ζητείται έως την έκδοση οριστικής απόφασης επί της αντίστοιχης αίτησης ακύρωσης, που η αιτούσα άσκησε ενώπιον του Δικαστηρίου (ΑΚΥ117/2025), η συζήτηση της οποίας δεν έχει ακόμα προσδιοριστεί.

5. (...), στην προκειμένη περίπτωση από τα στοιχεία της δικογραφίας προκύπτουν τα εξής: Η αιτούσα, πολίτης Ουγκάντας, γεννηθείσα το 1995, υπέβαλε στις 31.5.2024 ενώπιον της Υπηρεσίας Υποδοχής και Ταυτοποίησης Διαβατών αίτηση για χορήγηση διεθνούς προστασίας, με την οποία δήλωσε ότι έφυγε από τη χώρα της και δεν επιθυμεί να επιστρέψει σε αυτή, γιατί είναι ακτιβίστρια ΛΟΑΤΚΙ. (...) Εγκατέλειψε τη χώρα καταγωγής της στις 11.4.2024 και εισήλθε στην Ελλάδα στις 12.4.2024, ταξιδεύοντας με το διαβατήριό της, αεροπορικώς μέσω Γερμανίας. Αναφορικά με τους λόγους που εγκατέλειψε τη χώρα καταγωγής της, η αιτούσα ισχυρίστηκε ότι έφυγε από την Ουγκάντα λόγω των σοβαρών διώξεων που αντιμετώπισε εξαιτίας της σεξουαλικής της ταυτότητας και της δράσης της ως LGBT ακτιβίστριας. Ξεκίνησε να συνειδητοποιεί τον σεξουαλικό της προσανατολισμό όταν ήταν 15 ετών σε σχολείο θηλέων, όπου δημιούργησε συναισθηματική σχέση με την (...). Η σχέση τους παρέμεινε μυστική για χρόνια, καθώς η ομοφυλοφιλία δεν ήταν κοινωνικά αποδεκτή και οι αρχές της Ουγκάντας δεν ενέκριναν τη δραστηριότητα της LGBT κοινότητας, αν και πριν από το 2023 δεν υπήρχαν νομικές συνέπειες. Το 2016, η αιτούσα αναγκάστηκε να παντρευτεί έναν πλούσιο στρατιωτικό, (...), μετά από πίεση της μητέρας και των συγγενών της. Παρόλο που παντρεύτηκε και απέκτησε έναν γιο το 2017, η εν λόγω διάδικος ανέφερε ότι συνέχισε τη σχέση της με την (...), καθώς δεν είχε συναισθήματα για τον άντρα της. Ο σύζυγός της την κακοποιούσε συχνά, ακόμα και κατά τη διάρκεια της εγκυμοσύνης, και το 2020 μετά από σοβαρό ξυλοδαρμό υπέστη αποβολή και τον εγκατέλειψε. Από τότε μετακόμισε στο διαμέρισμα της (...), με την οποία σχεδίαζαν να φύγουν από την Ουγκάντα. Το 2023, η κυβέρνηση της Ουγκάντας ψήφισε νόμο κατά των LGBT, που προέβλεπε ισόβια φυλάκιση για όσους ανήκαν σε αυτήν την κοινότητα. Η αστυνομία άρχισε να τους κυνηγά και τον Ιούλιο του ίδιου έτους αστυνομικοί εισέβαλαν στο διαμέρισμα της αιτούσας και της (...). Εκείνες κατάφεραν να διαφύγουν, όμως λίγο αργότερα η (...) συνελήφθη, βασανίστηκε και πέθανε τον Δεκέμβριο του 2023. Η αιτούσα έμαθε για τον θάνατό της μέσω μιας ηγέτιδας της LGBT κοινότητας, (...). Δεν παρευρέθηκε στην κηδεία λόγω του κινδύνου σύλληψής της. (...), η αιτούσα ισχυρίστηκε ότι κρυβόταν σε διάφορα σπίτια συγγενών, αλλά λόγω των διώξεων και της συνεχιζόμενης έρευνας για εκείνη από την αστυνομία, αποφάσισε να φύγει από τη χώρα. (...) Εάν επιστρέψει στην

Ουγκάντα, θα συλληφθεί, θα βασανιστεί και ενδέχεται να χάσει τη ζωή της λόγω της σεξουαλικής της ταυτότητας και της σχέσης της (...). Η ένδικη αίτηση απορρίφθηκε ως αβάσιμη με την IP/560495/10.9.2024 απόφαση του ΑΚΑ Φυλακίου, καθώς οι ισχυρισμοί της αιτούσας περί δίωξής της δεν κρίθηκαν αξιόπιστοι, διατάχθηκε δε η επιστροφή της. Ενδικοφανής προσφυγή της ως άνω διαδίκου κατά της απόφασης αυτής απορρίφθηκε ως αβάσιμη με την ήδη προσβαλλόμενη απόφαση της Αρχής Προσφυγών. Συγκεκριμένα, αφού λήφθηκαν υπόψη διεθνείς πηγές για την κατάσταση στην Ουγκάντα, με βάση τις οποίες η ομοφυλοφιλική επαφή είναι ποινικά κολάσιμη, ενώ το 2023 ψηφίστηκε νέος νόμος που σκοπό έχει να απαγορεύσει κάθε μορφή σεξουαλικών σχέσεων μεταξύ ατόμων του ίδιου φύλου και την προώθηση ή αναγνώριση σεξουαλικών σχέσεων μεταξύ προσώπων του ίδιου φύλου, κρίθηκε ότι οι ισχυρισμοί της αιτούσας περί δίωξής της δεν είναι αξιόπιστοι. Τούτο διότι η εν λόγω διάδικος δεν ανέφερε ότι έχει αναπτύξει κάποιου είδους δράση στους κόλπους της οργάνωσης Sexual Minorities Uganda, της οποίας δήλωσε ότι ήταν μέλος, ούτε άλλωστε ανέφερε λεπτομέρειες σχετικά με την εν γένει δραστηριότητα της εν λόγω οργάνωσης ή άλλα άτομα που συμμετείχαν σε αυτήν και τα οποία θα έπρεπε να γνωρίζει. Περαιτέρω, όσον αφορά τους ισχυρισμούς της σχετικά με τον σεξουαλικό προσανατολισμό της, η αιτούσα αναφέρθηκε σε μία μόνο ομοφυλοφιλική σχέση που είχε με μία φίλη της από το σχολείο, η οποία ξεκίνησε από την ηλικία των 15 ετών. Δεν περιέγραψε γενικά τα αισθήματά της προς το γυναικείο φύλο, ούτε άλλωστε προς το αντρικό, μίλησε μόνο για τη συγκεκριμένη σχέση με την παιδική της φίλη (...). Επίσης, ανέφερε ότι μετά τον γάμο της, τον οποία αναγκάστηκε να κάνει υπό την πίεση της μητέρας της, έγινε bisexual, ισχυρισμός που δεν κρίθηκε εύλογος από άτομο που υποτίθεται ότι είναι μέλος οργάνωσης ΛΟΑΤΚΙ και είναι συνειδητοποιημένο ως προς τη σεξουαλική ταυτότητά του. Συνεκτιμήθηκε δε ότι η αιτούσα δεν έκανε καμία αναφορά σχετικά με το άγχος και την αγωνία που θα ανέμενε κανείς να αισθάνεται λόγω της ομοφυλοφιλίας της σε σχέση με τους συγγενείς της, ειδικά αφού στη χώρα της επικρατεί γενικότερα ομοφοβία, ούτε σχετικά με τις αντιδράσεις της οικογένειας της όταν αποκαλύφθηκε το μυστικό της. (...) Κατόπιν τούτων, η αφήγηση της αιτούσας κρίθηκε ασαφής, στερούμενη βιωματικού χαρακτήρα και ως εκ τούτου, αναξιόπιστη. Με την ίδια πράξη διατάχθηκε η επιστροφή της εν λόγω αλλοδαπής στη χώρα καταγωγής της. Κατά της απόφασης αυτής, η αιτούσα άσκησε την ΑΚΥ117/2025 αίτηση ακύρωσης, η συζήτηση της οποίας δεν έχει ακόμη προσδιοριστεί, με την οποία αμφισβητεί τη νομιμότητα της προσβαλλόμενης και επιδιώκει την ακύρωσή της, υποστηρίζοντας ότι η εν λόγω απόρριψη είναι ακυρωτέα λόγω πλημμελούς αιτιολογίας.

6. (...), με την υπό κρίση αίτηση, η αιτούσα ζητεί την αναστολή εκτέλεσης της προσβαλλόμενης απόφασης μέχρι την έκδοση οριστικής απόφασης επί της κατ' αυτής ασκηθείσας αίτησης ακύρωσης, επικαλούμενη ότι η εκτέλεση της προσβαλλόμενης απόφασης θα της προκαλέσει ανεπανόρθωτη βλάβη. Συγκεκριμένα υποστηρίζει ότι η επιστροφή της στη χώρα καταγωγής της θα την εκθέσει σε άμεσο κίνδυνο της ελευθερίας και της σωματικής ακεραιότητας, καθώς με την επιστροφή της στην Ουγκάντα θα κατηγορηθεί και θα φυλακιστεί λόγω του σεξουαλικού της προσανατολισμού. Συγκεκριμένα αναφέρει ότι για αυτόν τον λόγο σε βάρος της εκκρεμεί ένταλμα σύλληψης και σε περίπτωση επιστροφής της θα συλληφθεί άμεσα από την αστυνομία και θα φυλακιστεί. Προσθέτει δε ότι κατά το διάστημα πριν την ψήφιση του νέου νόμου κατά των ΛΟΑΤΚΙ ξεκίνησε να καλλιεργείται στην κοινωνία ένα κλίμα ομοφοβίας, τροφοδοτούμενο από πολιτικούς και θρησκευτικούς ηγέτες, που οδήγησε σε έξαρση των επιθέσεων και παρενοχλήσεων κατά των ατόμων και των οργανώσεων που θεωρούνται ότι υποστηρίζουν τα δικαιώματα των προσώπων της εν λόγω κοινότητας, όπως η ίδια. Προς απόδειξη των ισχυρισμών της προσκομίζει σε φωτοαντίγραφο: α) την ταυτότητα μέλους της στην οργάνωση Sexual Minorities Uganda και β) έντυπο με τη φωτογραφία της στο οποίο εμφανίζεται ως καταζητούμενο πρόσωπο από την αστυνομία της Ουγκάντα.

7. (...) Εν προκειμένω, το Δικαστήριο, αξιολογώντας τα δεδομένα της υποθέσεως και ιδίως το γεγονός ότι οι ανωτέρω ισχυρισμοί, τους οποίους η αιτούσα είχε προβάλει ενώπιον της Διοίκησης, δεν είναι προφανώς ασύνδετοι προς λόγους που, εκτιμώμενοι από τη Διοίκηση, θα μπορούσαν να δικαιολογήσουν την παροχή διεθνούς προστασίας, εκτιμά ότι η απομάκρυνση της εν λόγω διαδίκου από τη χώρα και η επιστροφή της στη χώρα καταγωγής της είναι δυνατόν να της προκαλέσει βλάβη δυσχερώς επανορθώσιμη σε περίπτωση ευδοκίμησης της εκκρεμούς αίτησης ακυρώσεως, συνιστάμενη στην έκθεσή της σε κίνδυνο της ασφάλειάς της, ενώ από τη στάθμιση της ως άνω βλάβης και του δημοσίου συμφέροντος προκύπτει ότι οι αρνητικές συνέπειες από την αποδοχή της αίτησης αναστολής δεν είναι σοβαρότερες από την ωφέλεια της εν λόγω διαδίκου. Επομένως, κρίνεται αναγκαίο να διαταχθεί η αναστολή εκτέλεσης της προσβαλλόμενης απόφασης, κατά το μέρος που με αυτήν επιβλήθηκε σε βάρος της αιτούσας το μέτρο της επιστροφής και παράλληλα, να διαταχθεί η Διοίκηση να απόσχει, μέχρι την έκδοση οριστικής απόφασης επί της εκκρεμούς αίτησης ακυρώσεως, από κάθε ενέργεια στηριζόμενη αποκλειστικώς στην προσβαλλόμενη πράξη, η οποία θα είχε ως αποτέλεσμα την εξαναγκασμένη αναχώρηση της αιτούσας από την Ελλάδα. Περαιτέρω, διατάσσεται η Διοίκηση να μην προχωρήσει στην αφαίρεση του χορηγηθέντος δελτίου αιτήσαντος διεθνή προστασία ή, εάν τυχόν το δελτίο αυτό έχει ήδη αφαιρεθεί, να επιστραφεί και, εάν έχει λήξει, να παραταθεί η ισχύς του (πρβλ. ΣτΕ Ε.Α. 940, 573, 172/2006, 73/2007). Τέλος, το καταβληθέν παράβολο πρέπει να επιστραφεί στην αιτούσα, ενώ ελλείψει σχετικού αιτήματος, δεν περιλαμβάνεται διάταξη για τα δικαστικά έξοδα της εν λόγω διαδίκου (άρθρο 4 παρ. 1 περ. στ' του ν. 702/1977, όπως η περίπτωση αυτή προστέθηκε με το άρθρο 50 του ν. 3659/2008, σε συνδυασμό με το άρθρο 275 παρ. 7 εδ. α' του Κ.Δ.Δ.). (...)

Δέχεται την αίτηση.

Αρχικό αίτημα – Κατ’ ουσίαν εξέταση – Αίτηση αναστολής– Ερυθραία – Μόνος άνδρας – Εσφαλμένη εκτίμηση ιθαγένειας – Βάσιμοι λόγοι ακύρωσης – Κίνδυνος βλάβης – Δέχεται την αίτηση

Διοικητικό Πρωτοδικείο Αθηνών
Τμήμα 23ο Μονομελές
Αριθμός Απόφασης: ΝΔ 169/2025
Ημερομηνία δημοσίευσης: 26.02.2025
Δικαστής: Βούδρη Αθανασία Κ.
(...)

1. (...), με την κρινόμενη αίτηση, (...) ζητείται η αναστολή εκτέλεσης της IP/686048/25.10.2024 απόφασης της 5ης Ανεξάρτητης Επιτροπής Προσφυγών της Αρχής Προσφυγών, με την οποία αφενός απορρίφθηκε η IP/450641/25.7.2024 ενδικοφανής προσφυγή του αιτούντος, (...), κατά της IP/415562/10.7.2024 απόφασης του Περιφερειακού Γραφείου Ασύλου (Π.Γ.Α.) Λέσβου περί απόρριψης του από 21.2.2024 αιτήματος παροχής σε αυτόν διεθνούς προστασίας, αφετέρου διατάχθηκε η επιστροφή του ίδιου στη χώρα της προηγούμενης διαμονής του. Η αναστολή ζητείται έως την έκδοση οριστικής απόφασης επί της αίτησης ακύρωσης (με Α.Ε.: ΑΚ1193/4.12.2024), που έχει ασκηθεί κατά της ίδιας, ως άνω, πράξης και εκκρεμεί ενώπιον του Δικαστηρίου τούτου.

2. (...), στην προκείμενη περίπτωση, από τα στοιχεία της δικογραφίας προκύπτουν τα εξής: Ο αιτών, κατά δήλωσή του υπήκοος Ερυθραίας, υπέβαλε στις 21.2.2024 αίτηση για παροχή διεθνούς προστασίας ενώπιον του Π.Γ.Α. Λέσβου, ενώ, κατά τις σχετικές διαδικασίες υποδοχής και ταυτοποίησης στις οποίες υποβλήθηκε, προέκυψε ότι η εκτιμώμενη ιθαγένειά του είναι η αιθιοπική (βλ. σχετ. την από 21.2.2024 φόρμα ενιαίας καταγραφής της Υπηρεσίας Υποδοχής και Ταυτοποίησης της Κλειστής Ελεγχόμενης Δομής Λέσβου). Ακολουθώντας, κατά την προφορική συνέντευξή του, (...), ο αιτών ισχυρίστηκε ότι γεννήθηκε στις 1.1.1999 στην πόλη Ασαμπ της Ερυθραίας, όπου ζούσε μέχρι την ηλικία των 19 ετών στην περιοχή Camp Sudan στην Abera Genda, ενώ στην ίδια αυτή περιοχή είχαν γεννηθεί και οι δύο γονείς του, αμφότεροι πολίτες Ερυθραίας. (...) Περαιτέρω δε, υποστήριξε ότι δεν γνωρίζει τους παππούδες του, ούτε εάν οι γονείς του ήταν κάτοχοι ταυτότητας ή διαβατηρίου της Ερυθραίας, καθόσον πέθαναν όταν ο ίδιος ήταν 8 ετών, ενώ δεν μπορούσε να εκδώσει ταυτότητα για λογαριασμό του από τον οικείο Δήμο, αφού δεν ήταν κάτοχος πιστοποιητικού γέννησης, ούτε οποιουδήποτε άλλου ταυτοποιητικού εγγράφου από καμία χώρα. Άλλωστε, δήλωσε ότι ουδέποτε έχει ζήσει στην Αιθιοπία ούτε έχει κάποιο δεσμό με τη χώρα αυτή, (...). Ως προς το ταξίδι του, ανέφερε ότι έφυγε από την Ερυθραία στις 4.2.2018 (...). Στις 13.2.2024 εισήλθε (...) στην Ελλάδα (...). Ως προς τον λόγο για τον οποίο δεν επιθυμεί να επιστρέψει στην Ερυθραία, ο αιτών δήλωσε ότι θα υποχρεωθεί να υπηρετήσει στρατιωτική θητεία ενώ επιπλέον, φοβάται ότι η κυβέρνηση ενδεχομένως θα τον συλλάβει ή θα τον σκοτώσει λόγω της συγγενικής του σχέσης με τον πατέρα του, ο οποίος μαζί με την μητέρα του, είχαν συλληφθεί από ενόπλους λόγω της εναντίωσής τους στο δικτατορικό καθεστώς της χώρας και εν συνεχεία πέθαναν χωρίς ο ίδιος να έχει μάθει τι απέγιναν. Έκτοτε δε, ο ίδιος ισχυρίστηκε ότι ζούσε στο δρόμο, ενώ εργαζόταν σε μια καφετέρια στην οποία διαβιούσε, μέχρι την ενηλικίωσή του, οπότε και έφυγε από την Ερυθραία, (...) ενώ όπως δήλωσε, είναι πιθανόν να κινδυνεύσει διότι εγκατέλειψε παράνομα τη χώρα του. Με την (...) απόφαση του Π.Γ.Α. Λέσβου, η εν λόγω αίτηση απορρίφθηκε ως αβάσιμη, καθώς δεν έγινε δεκτός ο ισχυρισμός του αιτούντος ότι είναι πολίτης της Ερυθραίας κατά την αξιολόγηση των ισχυρισμών του. Τούτο διότι ο εν λόγω ισχυρισμός χαρακτηρίστηκε από έλλειψη πληροφοριών, έλλειψη ευλογοφάνειας, αοριστίες και αντιφάσεις και συνεπώς, η εν θέματι αίτηση δεν επιδέχεται υπαγωγής, κατά την κρίση της Υπηρεσίας Ασύλου, σε καθεστώς διεθνούς προστασίας, δεδομένου ότι δεν μπορεί να εκτιμηθεί η βασιμότητα του προβαλλόμενου φόβου ή επικείμενου κινδύνου σε σχέση με κάποια συγκεκριμένη χώρα. Κατ’ αυτής, ο αιτών άσκησε (...) ενδικοφανή προσφυγή, η οποία απορρίφθηκε με την ήδη προσαλλόμενη απόφαση 5ης Ανεξάρτητης Επιτροπής Προσφυγών. Συγκεκριμένα, όσον αφορά τους προβληθέντες ισχυρισμούς του αιτούντος σχετικά με τη διαπίστωση της ιθαγένειάς του χωρίς να τηρηθούν οι νόμιμες διατυπώσεις, κρίθηκε ότι είναι γενικοί και αόριστοι, καθόσον δεν περιέχουν αιτιάσεις οι οποίες προσάπτουν συγκεκριμένη πλημμέλεια στην απόφαση του Π.Γ.Α. Λέσβου, με αναφορά πραγματικών περιστατικών και ισχυρισμών συναπτόμενων με την εν λόγω απόφαση, ώστε η υπόθεση να διαφοροποιείται από οποιαδήποτε άλλη. Επιπροσθέτως, τα προβαλλόμενα σχετικά με τις συνέπειες που θα υποστεί ο αιτών από ενδεχόμενη απομάκρυνσή του από την Ελλάδα λόγω των ισχυρών βιοτικών και κοινωνικών δεσμών του με τη χώρα, απερρίφθησαν από την Επιτροπή ως αβάσιμοι, δεδομένου ότι κριτήρια αναγόμενα στην προσωπική ή οικογενειακή κατάσταση του αιτούντος άσυλο δεν συνεκτιμώνται κατά την εξέταση της εν θέματι αίτησης. Μετά ταύτα, με την προσαλλόμενη απόφαση απορρίφθηκε η ενδικοφανής προσφυγή του αιτούντος και διατάχθηκε η επιστροφή του στην Αιθιοπία, χώρα της προηγούμενης διαμονής του, ενώ απορρίφθηκε και το προβαλλόμενο αίτημα περί παραμονής του στη χώρα, κατ’ άρθρο 110 παρ. 2 του ν. 4939/2022, ως άνευ αντικειμένου. Κατά της ως άνω απορριπτικής απόφασης της 5ης Ανεξάρτητης Επιτροπής Προσφυγών, ο αιτών άσκησε ενώπιον του παρόντος Δικαστηρίου (...) αίτηση ακύρωσης, (...) προβάλλοντας μεταξύ άλλων, παράβαση των διατάξεων των άρθρων 98, 102 και 104 του ν. 4939/2022, παράβαση ουσιώδους τύπου

της διαδικασίας κατά την σύνταξη της οικείας έκθεσης εξακρίβωσης Υπηρεσίας Υποδοχής και Ταυτοποίησης της Κλειστής Ελεγχόμενης Δομής Λέσβου και έλλειψη νόμιμης αιτιολογίας ως προς αξιολόγηση της εσωτερικής αξιοπιστίας των ισχυρισμών του κατά την υπαγωγή του στο καθεστώς της διεθνούς προστασίας. Ήδη, με την κρινόμενη αίτηση, ο αιτών ζητεί να ανασταλεί η εκτέλεση της προσβαλλόμενης απόφασης, προβάλλοντας, μεταξύ άλλων, ότι σε περίπτωση αναγκαστικής απομάκρυνσής του από την Ελλάδα και επιστροφής του στην Αιθιοπία, θα υποστεί ανεπανόρθωτη βλάβη, συνιστάμενη σε συσσωρευμένες παραβιάσεις των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, λόγω της ανιθαγένειάς του, δοθέντος ότι δεν διαθέτει νομιμοποιητικά έγγραφα, ούτε της Αιθιοπίας, ούτε της Ερυθραίας. Προς επίρρωση δε των ως άνω ισχυρισμών του, επικαλείται και προσκομίζει, σε αντίγραφο, μεταξύ άλλων, την από 29.11.2023 έκθεση εμπειρογνωμοσύνης της Καθηγήτριας Ανθρωπολογίας Tricia Redeker Herper, στην οποία αυτή αναλύει τις συνθήκες διαβίωσης των Ερυθραίων, τόσο στην Αιθιοπία, όσο και στην ίδια την Ερυθραία, καταλήγοντας ότι καθίστανται ευάλωτοι σε διώξεις, βασανιστήρια και, πιθανώς, εκτέλεση.

3. (...), η προσβαλλόμενη απόφαση, με την οποία απορρίφθηκε το αίτημα του αιτούντος για τη χορήγηση σε αυτόν διεθνούς προστασίας, ως πράξη αρνητικού περιεχομένου, δεν είναι δεκτική αναστολής εκτέλεσης, γιατί η αναστολή αυτή θα ισοδυναμούσε πράγματι με την ικανοποίηση από το Δικαστήριο, καθ' υποκατάσταση της Διοίκησης, του απορριφθέντος με την εν λόγω απόφαση αιτήματος (πρβλ. Ε.Α. Σ.τ.Ε. 62/2018, 197/2016, 180/2015, 243/2013, 529/2010 κ.ά.). Οστόσο, αξιολογώντας τα δεδομένα της ένδικης υπόθεσης και, ιδίως, το γεγονός ότι οι ανωτέρω ισχυρισμοί, τους οποίους ο αιτών είχε προβάλει ενώπιον της Διοίκησης, συνδέονται αιτιωδώς με την εκτιμώμενη ιθαγένειά του, η οποία, ωστόσο, αν είχε εκτιμηθεί διαφορετικά, θα μπορούσε να δικαιολογήσει την παροχή διεθνούς προστασίας, το Δικαστήριο εκτιμά ότι η απομάκρυνση του αιτούντος από τη χώρα και η επιστροφή του στην, κατά τους ισχυρισμούς του, χώρα τελευταίας διαμονής του, είναι δυνατόν να του προκαλέσει βλάβη δυσχερώς επανορθώσιμη, σε περίπτωση ευδοκίμησης της εκκρεμούς αίτησης ακύρωσης, συνιστάμενη στην έκθεσή του σε κίνδυνο της ζωής και της ασφάλειάς του. Προς αποτροπή, επομένως, της βλάβης αυτής, (...) πρέπει, εν προκειμένω, να διαταχθεί, κατά την κρίση του Δικαστηρίου, ως κατάλληλο μέτρο, κατ' άρθρο 52 παρ. 8 του π.δ. 18/1989, όπως ισχύει, η αποχή της Διοίκησης, μέχρι τη δημοσίευση οριστικής απόφασης επί της παραπάνω εκκρεμούς αίτησης ακύρωσης, από κάθε ενέργεια, η οποία θα ερείδεται αποκλειστικά στην προσβαλλόμενη απόφαση και θα είχε ως αποτέλεσμα την εξαναγκασμένη αναχώρηση του αιτούντος από το ελληνικό έδαφος. Περαιτέρω, πρέπει να διαταχθεί η Διοίκηση να επιστρέψει στον αιτούντα το τυχόν αφαιρεθέν ειδικό δελτίο αιτήσαντος άσυλο αλλοδαπού και να προβεί στην παράταση της ισχύος του, εάν συντρέχει περίπτωση (πρβλ. Ε.Α. Σ.τ.Ε. 140/2018, 246/2017, 214/2009, 841, 485/2008 κ.ά.).

4. (...), κατ' ακολουθίαν των ανωτέρω, η αίτηση πρέπει να γίνει δεκτή, να διαταχθούν τα αναφερόμενα στο διατακτικό πρόσφορα μέτρα και να επιστραφεί το καταβληθέν παράβολο στον αιτούντα. (...)

Δέχεται την αίτηση αναστολής.

ΝΔ171/2025

Αρχικό αίτημα – Κατ' ουσίαν εξέταση – Αίτηση αναστολής – Καμερούν – Μόνος άνδρας – ΛΟΑΤΚΙ+ – Μη επανεισδοχές στη χώρα καταγωγής – Δεσμοί με την Ελλάδα – Βλάβη λόγω παραμονής στην Ελλάδα χωρίς νόμιμα έγγραφα για μεγάλο χρονικό διάστημα – Απορρίπτει την αίτηση

Διοικητικό Πρωτοδικείο Αθηνών
Τμήμα 23ο Μονομελές
Αριθμός Απόφασης: ΝΔ 171/2025
Ημερομηνία δημοσίευσης: 26.02.2025
Δικαστής: Βούδρη Αθανασία Κ.
(...)

1. (...), με την κρινόμενη αίτηση, (...) ζητείται η αναστολή εκτέλεσης της IP/394789/2.7.2024 απόφασης της 4ης Ανεξάρτητης Επιτροπής Προσφυγών της Αρχής Προσφυγών, με την οποία αφενός απορρίφθηκε η IP/36971/18.1.2024 ενδικοφανής προσφυγή του αιτούντος (...), κατά της 310135/15.6.2023 απόφασης του Περιφερειακού Γραφείου Ασύλου (Π.Γ.Α.) Σάμου περί απόρριψης του από 18.1.2023 αιτήματος παροχής σε αυτόν διεθνούς προστασίας, αφετέρου διατάχθηκε η επιστροφή του προσφεύγοντος με οικειοθελή αναχώρηση από τη χώρα εντός προθεσμίας δέκα (10) ημερών. Η αναστολή ζητείται

έως την έκδοση οριστικής απόφασης επί της αίτησης ακύρωσης (με Α.Ε.: ΑΚ839/8.10.2024), που έχει ασκηθεί κατά της ίδιας, ως άνω, πράξης και εκκρεμεί ενώπιον του Δικαστηρίου τούτου.

2. (...), στην προκείμενη περίπτωση, από τα στοιχεία της οικογραφίας προκύπτουν τα εξής: Ο αιτών, κατά δήλωσή του πολίτης Καμερούν υπέβαλε στις 18.1.2023 αίτηση για παροχή διεθνούς προστασίας ενώπιον του Π.Γ.Α. Σάμου. (...) Η αίτηση του κρίθηκε ως αβάσιμη και απορρίφθηκε (...). Κατά της ως άνω απορριπτικής απόφασης α' βαθμού, ο αιτών άσκησε (...) ενδικοφανή προσφυγή, με την οποία ζήτησε την επανεξέταση της αίτησής του για χορήγηση διεθνούς προστασίας. Η Επιτροπή, αρχικά με την ΙΡ/228137/11.4.2024 απόφαση, αφού έλαβε υπόψη ότι ο αιτών κατέθεσε ενώπιόν της την ημέρα συζήτησης της προσφυγής, το 362/AR/PS4/CC2/11Α έγγραφο, το οποίο φέρεται ότι έχει εκδοθεί από το 11ο αστυνομικό τμήμα της Ντουάλα του Καμερούν, με αναγραφόμενη ημερομηνία έκδοσης την 6.6.2022 και σύμφωνα με το περιεχόμενο του οποίου ο ίδιος αναζητείται από τις αρχές της χώρας του -όπου η ομοφυλοφιλία διώκεται ποινικά-, για αδικήματα κατά της ηθικής και της ομοφυλοφιλίας, έκρινε ότι πρέπει ο αιτών στο πλαίσιο υποχρέωσής του για συνεργασία με τις αρχές του ασύλου, να καταθέσει/υποβάλει το πρωτότυπο έγγραφο που έχει εις χείρας του, προκειμένου το τελευταίο να εξετασθεί για την γνησιότητα αυτού (...). Εν συνεχεία, στις 27.6.2024, η δικηγόρος του αιτούντος απέστειλε στην Επιτροπή τα δύο ηλεκτρονικά μηνύματα (...), ότι τελικώς δεν είναι δυνατόν να πάρει κανείς από την οικογένειά του το επίσημο έγγραφο, διότι αυτά τα έγγραφα είναι ιδιωτικά και τα έχουν μόνο η αστυνομία, τα αεροδρόμια και γενικά οι αρχές, ενώ γνωρίζουν για το έγγραφο αυτό μόνο για τον λόγο ότι ο αδερφός του έχει έναν φίλο στην αστυνομία και τον ενημέρωσε σχετικά, χωρίς ωστόσο να μπορεί να το πάρει, (...). Ενόψει των ανωτέρω, η Επιτροπή αν και εκτίμησε ότι από την παράθεση των εξωτερικών πηγών για την χώρα καταγωγής του αιτούντος προέκυψε ότι σε επίπεδο νομοθεσίας προβλέπεται άσκηση ποινικής δίωξης λόγω διαφορετικού σεξουαλικού προσανατολισμού και, επομένως, τεκμηριώνεται εξωτερικά η αξιοπιστία των ισχυρισμών του αιτούντος, ωστόσο δεν θεμελιώθηκε η εσωτερική αξιοπιστία του βασικού του ισχυρισμού περί του σεξουαλικού του προσανατολισμού και της λόγω αυτού δίωξής του στην χώρα καταγωγής του, καθώς προέβαλε ισχυρισμούς που δεν παρουσιάζουν συνοχή και δεν είναι εύλογοι, αλλά είναι και αντιφατικοί με τα κοινά τοις πάσι γεγονότα, ενώ επιπροσθέτως, ο αιτών μη αιτιολογημένα δεν ανταποκρίθηκε στο βασικό καθήκον της συνεργασίας του με την Επιτροπή ως προς την προσκόμιση των αιτηθέντων (...) εγγράφων, παρά του ότι του χορηγήθηκε προς τούτο ικανή προθεσμία. Με βάση τα παραπάνω, (...) η Επιτροπή έκρινε ότι ο αιτών δεν ανήκει σε «ιδιαίτερη κοινωνική ομάδα» και για τον λόγο αυτό δεν τίθεται ζήτημα υπαγωγής του στην Σύμβαση της Γενεύης. (...) Περαιτέρω, αναφορικά με την υπαγωγή του σε καθεστώς επικουρικής προστασίας, η Επιτροπή αφού έλαβε υπόψη το ιστορικό και τους ισχυρισμούς του αιτούντος, όπως αυτοί εκτέθηκαν και αξιολογήθηκαν, έκρινε ότι δεν υφίστανται ουσιώδεις λόγοι, από τους οποίους να προκύπτει ότι ο αιτών διατρέχει κίνδυνο να υποστεί σοβαρή βλάβη, κατά την έννοια των περιπτώσεων α' και β' του άρθρου 14 του ως άνω νόμου 4939/2022, (...). Επιπλέον, καθώς δεν προέκυψαν διεθνείς πηγές, από τις οποίες να προκύπτει ότι υφίστανται ζητήματα ασφαλείας στο Καμερούν και η κατάσταση να είναι τέτοια, που να μπορεί να χαρακτηριστεί ως κατάσταση αδιάκριτης βίας, εξαιτίας ένοπλης σύρραξης κρίθηκε ότι δεν συντρέχει κίνδυνος σοβαρής βλάβης (...) κατά την έννοια του άρθρου 14 περ. γ' του ν. 4939/2022, (...). Κατά της ως άνω απορριπτικής απόφασης (...), ο αιτών άσκησε (...) αίτηση ακύρωσης, με την οποία ζητεί την ακύρωσή της προβάλλοντας μεταξύ άλλων, έλλειψη νόμιμης αιτιολογίας ως προς αξιολόγηση της εσωτερικής αξιοπιστίας των ισχυρισμών του καθώς και ως προς την άρνηση χορήγησης προσφυγικού καθεστώτος και υπαγωγής του στο καθεστώς της επικουρικής προστασίας, παραβίαση του δικαιώματος της προηγούμενης ακρόασης και της αρχής της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης καθώς και εσφαλμένη ερμηνεία του νόμου και υπαγωγή των πραγματικών περιστατικών στις διατάξεις του ν. 4939/2022 και της Σύμβασης της Γενεύης.

3. (...), ήδη με την κρινόμενη αίτηση, ο αιτών ζητεί να ανασταλεί η εκτέλεση της προσβαλλόμενης πράξης, (...), ο ίδιος υποστηρίζει ότι η άμεση εκτέλεση της εν θέματι πράξης θα προκαλέσει σε αυτόν ανεπανόρθωτη βλάβη, σε περίπτωση ευδοκίμησης της προμνησθείσας αίτησης ακύρωσης (...). Επίσης, επικαλούμενος την Ειδική Έκθεση του Συνηγόρου του Πολίτη για το 2023, σύμφωνα με την οποία κατά τα έτη 2022 και 2023 (...), δεν πραγματοποιούνται επιστροφές στο Καμερούν. Άλλωστε, διατείνεται ότι η παραμονή του στην ελληνική επικράτεια ουδεμία αρνητική συνέπεια θα επιφέρει διότι μένει μόνιμα σε δομή φιλοξενίας προσφύγων, λαμβάνοντας παροχές που καλύπτουν τις βασικές ανάγκες, σε αντίθετη δε, περίπτωση θα μείνει άστεγος, δίχως οικονομικό βοήθημα και υποστηρικτικό δίκτυο, εκτεθειμένος σε όλους τους πιθανούς κινδύνους. Τέλος, όπως ισχυρίζεται, δεν συντρέχουν λόγοι δημοσίου συμφέροντος και δημόσιας τάξης, οι οποίοι να επιβάλλουν την άμεση εκτέλεση της προσβαλλόμενης απόφασης. (...)

4. (...), η προσβαλλόμενη απόφαση, ως πράξη αρνητικού περιεχομένου, δεν είναι κατ' αρχήν δεκτική αναστολής εκτέλεσης, καθόσον η χορήγηση αναστολής θα επέφερε πλήρη ικανοποίηση εκ μέρους του Δικαστηρίου, καθ' υποκατάσταση της Διοίκησης, του απορριφθέντος με την εν λόγω πράξη αιτήματος (...). Περαιτέρω, δεν είναι δυνατόν να τύχει, εν προκειμένω, εφαρμογής η διάταξη της παρ. 8 του άρθρου 52 του π.δ. 18/1989 (Α' 8), η οποία παρέχει στο Δικαστήριο τη δυνατότητα να διατάσσει άλλα, πλην της αναστολής εκτέλεσης, μέτρα, προς αποτροπή της ανεπανόρθωτης ή δυσχερώς επανορθώσιμης βλάβης που προκαλεί πράξη μη δεκτική αναστολής εκτέλεσης. Και τούτο διότι, με βάση τα πραγματικά περιστατικά και τους ισχυρισμούς που εξέθεσε ο αιτών κατά τη διοικητική διαδικασία εξέτασης της αίτησής της περί παροχής σε αυτόν διεθνούς προστασίας, καθώς και σύμφωνα με την αναλυτική αιτιολογία της προμνησθείσας (...) απόφασης, που συνεκτίμησε ειδικώς και το ως άνω 362/AR/PS4/CC2/11Α έγγραφο, δεν πιθανολογείται ότι θα επέλθει σε αυτόν ανεπανόρθωτη ή δυσχερώς επανορθώσιμη βλάβη, (...). Ακόμη, η απώλεια τυχόν παροχών που λαμβάνει ο αιτών, κατά τη διάρκεια εξέτασης του αιτήματος παροχής σε αυτόν διεθνούς προστασίας, δεν συνιστά ανεπανόρθωτη βλάβη,

σε περίπτωση ευδοκίμησης της ασκηθείσας αίτησης ακύρωσης, ούτε αυτοτελή λόγο αναστολής της προσβαλλόμενης απόφασης, (...). Επιπλέον, ο ισχυρισμός του αιτούντος περί μη πραγματοποίησης εν γένει επιστροφών στο Καμερούν τυγχάνει απορριπτός, προεχόντως, ως αναπόδεικτος, καθώς προβάλλεται κατ' επίκληση μη επίκαιρων και μη ειδικών ως προς την εν λόγω χώρα, στοιχείων. Ενόψει των προεκτεθέντων, δεν πιθανολογείται αντικειμενική αδυναμία επιστροφής του αιτούντος στη χώρα καταγωγής του, για λόγους ανωτέρας βίας ή συνδρομή στο πρόσωπό του της ρήτρας μη επαναπροώθησης του άρθρου 3 της Ε.Σ.Δ.Α. ή των προϋποθέσεων του άρθρου 3 της Σύμβασης της Νέας Υόρκης της 10ης Δεκεμβρίου 1984 (Α' 116), ούτε, άλλωστε, πιθανολογείται ανεπανόρθωτη ή δυσχερώς επανορθώσιμη βλάβη του ίδιου, σε περίπτωση εκτέλεσης της προσβαλλόμενης απόφασης. Εξάλλου, λόγο αναστολής εκτέλεσης πράξης που δεν εκδόθηκε κατ' εφαρμογή της κοινής νομοθεσίας περί αλλοδαπών, αλλά εντάσσεται στη διαδικασία εξέτασης αιτήματος παροχής διεθνούς προστασίας, όπως η προσβαλλόμενη, δεν αποτελεί ούτε ο ισχυρισμός ότι ο αιτών δεν είναι επικίνδυνος για τη δημόσια τάξη και ασφάλεια (...) ούτε ο ισχυρισμός ότι η χορήγηση αναστολής δεν αντιτίθεται, εν προκειμένω, στο δημόσιο συμφέρον (...). Τέλος, δεν προκύπτει ότι ο αιτών έχει αναπτύξει σε σημαντικό βαθμό τον ιδιωτικό του βίο στη χώρα και επομένως, δεν παρουσιάζει στοιχεία ακλόνητης ένταξης, ώστε να πιθανολογηθεί ότι ενδεχόμενη απομάκρυνσή αυτού θα επέφερε δυσβάστακτες συνέπειες για τον ίδιο ή θα συνιστούσε εκρίζωση του από τη χώρα που θα ισοδυναμούσε με παραβίαση του άρθρου 8 της Ε.Σ.Δ.Α. (πρβλ. Δ.Εφ.Θεσ. 101/2018 σκ. 7). Κατόπιν τούτων και δεδομένου ότι η ασκηθείσα αίτηση ακύρωσης δεν παρίσταται προδήλως βάσιμη, καθόσον απαιτείται έρευνα του πραγματικού και νομικού μέρους της υπόθεσης, με αποτέλεσμα να μην καθίσταται πρόδηλη η έκβαση της δίκης, δοθέντος, εξάλλου, ότι η εν λόγω αίτηση δεν βασίζεται σε πάγια νομολογία ή σε νομολογία της Ολομέλειας του Συμβουλίου της Επικρατείας (βλ. Ε.Α. Σ.τ.Ε. 58/2018 Ολομ., 35/2017 Ολομ., 322, 59, 324, 276-278/2018 κ.ά.), το Δικαστήριο κρίνει ότι δεν συντρέχει περίπτωση αποδοχής της κρινόμενης αίτησης αναστολής.

5. Επειδή, κατ' ακολουθίαν των ανωτέρω, η κρινόμενη αίτηση πρέπει να απορριφθεί και το καταβληθέν παράβολο να καταπέσει υπέρ του Ελληνικού Δημοσίου, κατ' άρθρο 36 παρ. 4 εδ. β' του π.δ. 18/1989. (...)

Απορρίπτει την αίτηση.

NΔ412/2025

Αρχικό αίτημα – Κατ' ουσίαν εξέταση – Αίτηση αναστολής – Ιράκ – Μόνος άνδρας – Σωματική αναπηρία – Σοβαρή ασθένεια – Κίνδυνος διακοπής ιατροφαρμακευτικής περίθαλψης – Διατήρηση σταθερών βιοτικών συνθηκών – Δέχεται την αίτηση

Διοικητικό Πρωτοδικείο Αθηνών
Τμήμα 23ο Μονομελές
Αριθμός Απόφασης: ΝΔ 412/2025
Ημερομηνία δημοσίευσης: 14.05.2025
Δικαστής: Κολλιοπούλου Αναστασία
(...)

1. (...), με την κρινόμενη αίτηση, (...), ζητείται(...), η αναστολή εκτέλεσης της 706953/4-11-2024 απόφασης Β' βαθμού της 18ης Ανεξάρτητης Επιτροπής Προσφυγών της Αρχής Προσφυγών, με την οποία απορρίφθηκε η από 10-4-2024 ενδικοφανής προσφυγή του αιτούντος, (...), κατά της 188417/22-3-2024, απορριπτικής του αιτήματος χορήγησης διεθνούς προστασίας, απόφασης του Περιφερειακού Γραφείου Ασύλου Κω και διατάχθηκε η επιστροφή του στη χώρα καταγωγής του. Η αναστολή ζητείται έως την έκδοση οριστικής απόφασης επί της με αριθμό εισαγωγής ΑΚ1227/11-12-2024 αίτησης ακύρωσης, που ο αιτών άσκησε ενώπιον του Δικαστηρίου, η εκδίκαση της οποίας εκκρεμεί.

2. (...), από τα στοιχεία της δικογραφίας προκύπτουν τα εξής: Ο αιτών, (...), υπήκοος Ιράκ, υπέβαλε, στις 12-2-2024, αίτηση για παροχή διεθνούς προστασίας ενώπιον της Κλειστής Ελεγχόμενης Δομής (Κ.Ε.Δ.) Κω. (...) στην προγραμματισμένη συνέντευξη για την εξέταση του αιτήματός του, (...), δήλωσε ότι γεννήθηκε (...), στη Μοσούλη του Ιράκ και ζούσε στη Βαγδάτη από το 2014 έως το 2019, (...). Σχετικά με την πατρική του οικογένεια, ο αιτών υποστήριξε ότι οι γονείς του πέθαναν από βομβαρδισμό του ISIS στη Μοσούλη, ότι έχει δύο αδέρφια στο Ιράκ, έναν μεγαλύτερο αδερφό και μία μικρότερη αδερφή, με τα οποία δεν διατηρεί επικοινωνία από τότε που έφυγε για την Τουρκία και ότι δεν έχει συγγενείς στην Ελλάδα ή σε άλλη χώρα της Ευρώπης. (...). Όσον αφορά στην κατάσταση της υγείας του, ο αιτών ανέφερε ότι έχει χτυπηθεί από επίθεση από αέρος και, λόγω αυτού, δεν μπορεί να περπατήσει και ότι επιπλέον έχει επιληψία, για την οποία λαμβάνει φαρμακευτική αγωγή (...). Αναφορικά με τους λόγους για τους οποίους εγκατέλειψε τη χώρα καταγωγής

του, το Ιράκ, ο αιτών δήλωσε ότι οι λόγοι αυτοί σχετίζονται με το ότι δεν υπάρχει ζωή εκεί και φοβάται ότι θα τον σκοτώσουν, καθώς τον έχουν στοχοποιήσει, λόγω των διαδηλώσεων στις οποίες έπαιρνε μέρος. Μάλιστα, σε μια από αυτές τραυματίστηκε από ελεύθερο σκοπευτή και από τότε έχει τα σοβαρά προβλήματα υγείας. (...) Η εν λόγω αίτηση απορρίφθηκε, ως αβάσιμη. Κατ' αυτής, ο αιτών άσκησε (...) ενδικοφανή προσφυγή, η οποία απορρίφθηκε (...) παράλληλα δε διατάχθηκε η επιστροφή του στη χώρα καταγωγής του.

4. (...), κατά της τελευταίας αυτής απόφασης ο αιτών άσκησε, (...) αίτηση ακύρωσης, η εκδίκαση της οποίας εκκρεμεί. Με αυτήν, προβάλλει ότι η προσβαλλόμενη απόφαση πρέπει να ακυρωθεί, διότι εκδόθηκε κατ' εσφαλμένη αιτιολογία, κατά παράβαση κατ' ουσίαν διάταξης νόμου και κατά παραβίαση του δικαιώματος της προηγούμενης ακρόασης. Ήδη, με την κρινόμενη αίτηση, ο αιτών ζητεί την αναστολή εκτέλεσης της ως άνω πράξης έως τη δημοσίευση οριστικής απόφασης του Δικαστηρίου επί της εκκρεμούς αίτησης ακύρωσης, προβάλλοντας ότι από την άμεση εκτέλεση της προσβαλλόμενης απόφασης θα υποστεί ανεπανόρθωτη βλάβη, δεδομένων των σοβαρών προβλημάτων υγείας που αντιμετωπίζει, τα οποία χρήζουν συνεχούς ιατρικής παρακολούθησης και λήψης φαρμακευτική αγωγής, ενώ οι εξετάσεις, στις οποίες υποβλήθηκε, ανέδειξαν την ανάγκη αφαίρεσης των οστικών στοιχείων που εντοπίστηκαν στον εγκέφαλό του και που δημιουργούν αναπηρία στο αριστερό του χέρι. (...) Προς απόδειξη του εν λόγω ισχυρισμού, προσκομίζει και επικαλείται, μεταξύ άλλων, τα ακόλουθα: 1) την από 21-2-2024 κάρτα υγείας αλλοδαπού, σύμφωνα με την οποία ο αιτών πάσχει από μετατραυματική επιληψία και κάτω παραπληγία (θραύσματα στο κρανίο από έκρηξη) (...), κατατάχθηκε, μάλιστα, στα άτομα με αναπηρία και με σοβαρές ασθένειες, 2) τη γνωμάτευση επί της από 14-5-2024 αξονικής τομογραφίας εγκεφάλου (...) 3) ιατρικό σημείωμα του νευρολόγου (...), και 4) την από 19-11-2024 φόρμα παραπομπής (...) της Ελεγχόμενης Δομής Προσωρινής Φιλοξενίας Αιτούντων Άσυλο Αγίας Ελένης, σύμφωνα με την οποία ο αιτών φέρει διπλή ευαλωτότητα, ήτοι σοβαρά χρόνια ασθένεια (μετατραυματική επιληψία υπό φαρμακευτική αγωγή) και σωματική αναπηρία (κάτω παραπληγία, αδυναμία αυτοεξυπηρέτησης, κινείται με αναπηρικό αμαξίδιο).

5. (...), η προσβαλλόμενη απόφαση, με την οποία απορρίφθηκε το αίτημα του αιτούντος για τη χορήγηση σε αυτόν διεθνούς προστασίας, ως πράξη αρνητικού περιεχομένου, δεν είναι δεκτική αναστολής εκτέλεσης, γιατί η αναστολή αυτή θα ισοδυναμούσε πράγματι με την ικανοποίηση από το Δικαστήριο, καθ' υποκατάσταση της Διοίκησης, του απορριφθέντος με την εν λόγω απόφαση αιτήματος (...). Ωστόσο, λαμβάνοντας υπόψη αφενός μεν τα σοβαρά προβλήματα υγείας που αντιμετωπίζει ο αιτών, ο οποίος χρήζει συστηματικής ιατρικής παρακολούθησης, αδιάλειπτης πρόσληψης φαρμακευτικής αγωγής και ενδεχόμενης νευρολογικής επέμβασης, αφετέρου δε, την ανάγκη αποφυγής της βίαιης διακοπής της σταθερής κατάστασης, στην οποία διαβιεί αυτήν την στιγμή, το Δικαστήριο κρίνει ότι, εξ αιτίας των ειδικών αυτών συνθηκών, η άμεση απομάκρυνση του αιτούντος από τη χώρα, ως συνέπεια της εκτέλεσης της προσβαλλόμενης απόφασης, θα προκαλέσει σε αυτόν δυσχερώς επανορθώσιμη βλάβη, σε περίπτωση ευδοκίμησης της αντίστοιχης αίτησης ακύρωσης. Προς αποτροπή, επομένως, της βλάβης αυτής, (...), πρέπει, εν προκειμένω, να διαταχθεί, κατά την κρίση του Δικαστηρίου, ω (...), η αποχή της Διοίκησης, μέχρι τη δημοσίευση οριστικής απόφασης επί της παραπάνω εκκρεμούς αίτησης ακύρωσης, από κάθε ενέργεια, η οποία θα ερείδεται αποκλειστικά στην προσβαλλόμενη απόφαση και θα είχε ως αποτέλεσμα την εξαναγκασμένη αναχώρηση του αιτούντος από το ελληνικό έδαφος. Περαιτέρω, πρέπει να διαταχθεί η Διοίκηση να επαναχορηγήσει στον αιτούντα δελτίο αιτήσαντος διεθνής προστασία (στην περίπτωση που του έχει αφαιρεθεί), ώστε να αποκατασταθεί η πραγματική κατάσταση, στην οποία αυτός τελούσε προ της απόρριψης, με την προσβαλλόμενη απόφαση, του αιτήματος χορήγησης διεθνούς προστασίας (πρβλ. Σ.τ.Ε. Ε.Α. 1198/2010, 731/2008, 73/2007, 172/2006). (...)

Δέχεται την αίτηση.

Αρχικό αίτημα – Κατ’ ουσίαν εξέταση – Αίτηση αναστολής – Ανιθαγενής (Μπιντούν) – Κουβέιτ – Μόνος άνδρας – Εσφαλμένη εκτίμηση ιθαγένειας (Ιράκ) – Ζητήματα ψυχικής υγείας – Δεν υφίσταται οικονομική βλάβη εάν οι αιτούντες δεν παρίστανται στη συζήτηση της αίτησης ακύρωσης – Απορρίπτει την αίτηση

Διοικητικό Πρωτοδικείο Αθηνών
Τμήμα 21ο Μονομελές
Αριθμός Απόφασης: ΝΔ 483/2025
Ημερομηνία δημοσίευσης: 30.05.2025
Δικαστής: Αλεξοπούλου Κωνσταντίνα Α.
(...)

2. (...), με την κρινόμενη αίτηση ζητείται η αναστολή εκτέλεσης της IP/48892/24.1.2025 απόφασης της 3ης Ανεξάρτητης Επιτροπής Προσφυγών της Αρχής Προσφυγών, με την οποία απορρίφθηκε η 708569/4.11.2024 ενδικοφανής προσφυγή του αιτούντος κατά της IP/671401/21.10.2024 απόφασης του Περιφερειακού Γραφείου Ασύλου Κω. Με την τελευταία αυτή απόφαση απορρίφθηκε η από 11.10.2024 αίτηση του ανωτέρω για χορήγηση καθεστώτος διεθνούς προστασίας. Κατά της προσβαλλόμενης απόφασης ο αιτών έχει ασκήσει στο Διοικητικό Πρωτοδικείο Αθήνας την με αριθμό κατάθεσης 229/2025 αίτηση ακύρωσης, η εκδίκαση της οποίας εκκρεμεί. (...)

4. (...), στην προκείμενη περίπτωση, από τα στοιχεία του φακέλου προκύπτουν τα εξής: Ο αιτών, ανιθαγενής κατά δήλωσή του, με προηγούμενη χώρα συνήθους διαμονής το Κουβέιτ, στις 11.10.2024 εμφανίστηκε στην Κλειστή Ελεγχόμενη Δομή (ΚΕΔ) της νήσου Κω και κατέθεσε αίτηση διεθνούς προστασίας. Κατά την καταγραφή της αίτησης δήλωσε ότι δεν επιθυμεί να επιστρέψει στην χώρα του λόγω του ότι δεν έχει δικαιώματα ως ανιθαγενής, ο δε αδερφός του φυλακίστηκε, επειδή μετείχαν σε διαδηλώσεις. Ακολούθως συντάχθηκε η από 10.10.2024 έκθεση εξακρίβωσης (screening report) προς τον Διοικητή του ΚΕΔ Κω, στην οποία σημειώνεται ως εκτιμώμενη ιθαγένεια του αιτούντος το Ιράκ. Στις 16.10.2024 ο αιτών παραστάθηκε αυτοπροσώπως σε προγραμματισμένη συνέντευξη, η οποία πραγματοποιήθηκε με την συνδρομή διερμηνέα στα αραβικά, δηλωθείσα ως γλώσσα επικοινωνίας. Ωστόσο, (...) η αίτησή του απορρίφθηκε ως αβάσιμη, αφού δεν έγινε δεκτός ο ισχυρισμός του ότι είναι ανιθαγενής Biddoon από το Κουβέιτ, διότι υπέπεσε σε αντιφάσεις κατά την διάρκεια της συνέντευξης, και διατάχθηκε η επιστροφή του. Ακολούθως, ο αιτών άσκησε (...) ενδικοφανή προσφυγή του, η οποία, επίσης, απορρίφθηκε, καθόσον κρίθηκε ότι δεν είναι αξιόπιστος ο ισχυρισμός του αιτούντος ότι είναι ανιθαγενής Bidoon. Κατά της απόφασης αυτής της Αρχής Προσφυγών άσκησε (...) αίτηση ακύρωσης για τους αναφερόμενους στο οικείο δικόγραφο λόγους και την κρινόμενη αίτηση αναστολής.

5. (...), με την κρινόμενη αίτηση ο αιτών ζητεί την αναστολή εκτέλεσης της προσβαλλόμενης πράξης προβάλλοντας ότι από την εκτέλεσή της θα υποστεί ανεπανόρθωτη ή δυσχερώς επανορθώσιμη βλάβη, συνιστάμενη στην επανεισδοχή του στο Κουβέιτ, όπου διατρέχει κίνδυνο δίωξης λόγω συμμετοχής του σε διαδηλώσεις το 2019, επιπροσθέτως, δε, δεν έχει πρόσβαση σε ιατροφαρμακευτική περίθαλψη καίτοι πάσχει από αυτισμό, δεν έχει δικαίωμα ψήφου, ενώ οι εργασιακές απολαβές του είναι οι χαμηλότερες από αυτές που προσφέρονται στους πολίτες του Κουβέιτ. Προς απόδειξη των ισχυρισμών του, επικαλείται και προσκομίζει, μεταξύ άλλων, την από 25.11.2024 ιατρική γνωμάτευση/ (...) του ΕΣΥ στην Ψυχιατρική Κλινική του Γενικού Νοσοκομείου Ρόδου, (...), σύμφωνα με την οποία ο αιτών «πάσχει από αυτισμό και παρουσιάζει αυτοκαταστροφική συμπεριφορά και εκρήξεις θυμού που δεν μπορεί να συγκρατήσει».

6. (...), το Δικαστήριο, λαμβάνοντας υπόψη τους ισχυρισμούς του αιτούντος, σχετικά με τον επαπειλούμενο σε βάρος του κίνδυνο, κατά την επιστροφή του στο Κουβέιτ, λόγω της συμμετοχής του σε διαδηλώσεις το 2019, που έχουν ήδη προβληθεί κατά το στάδιο της διοικητικής εξέτασης του αιτήματός του, περί χορήγησης διεθνούς προστασίας και απορρίφθηκαν ως μη αξιόπιστοι και οι οποίοι δεν εξειδικεύονται περαιτέρω με την κρινόμενη αίτηση, ούτε ανατρέπονται από τα προσκομισθέντα αποδεικτικά στοιχεία, κρίνει ότι δεν πιθανολογείται ότι, σε περίπτωση επιστροφής του στο Κουβέιτ, θα επέλθει σε αυτόν ανεπανόρθωτη ή δυσχερώς επανορθώσιμη βλάβη, συνιστάμενη στην έκθεσή του σε κίνδυνο της ζωής, της σωματικής του ακεραιότητας ή της ελευθερίας του ή σε κίνδυνο να υποστεί βασανιστήρια ή άλλη απάνθρωπη ή εξευτελιστική μεταχείριση, αντίθετη στο άρθρο 3 της Ε.Σ.Δ.Α. (πρβλ. Ε.Α. ΣτΕ 103/2011, 1006/2010, 414/2009). Συνεπώς, δεν συντρέχει περίπτωση αναστολής για τον λόγο αυτόν και είναι, ως εκ τούτου, απορριπτέα και τα προβαλλόμενα ότι την αναστολή επιβάλλει το άρθρο 13 της Ε.Σ.Δ.Α. περί «αποτελεσματικής προσφυγής». Και τούτο διότι δεν επιβάλλεται από τη διάταξη αυτή η αναστολή της εκτέλεσης μέτρων απομάκρυνσης αλλοδαπού, εάν εξεταστεί και διαπιστωθεί από όργανο που παρέχει τις κατά το ίδιο άρθρο 13 εγγυήσεις ανεξαρτησίας και αμεροληψίας, όπως είναι το παρόν Συμβούλιο του Δικαστηρίου, ότι δε συντρέχει περίπτωση παράβασης του άρθρου 3 της Ε.Σ.Δ.Α. (πρβλ. ΣτΕ Ε.Α. 334/2009, ΣτΕ Ε.Α. 143/2007 και αποφάσεις Ε.Δ.Δ.Α. 11.7.2000, Jabari κατά Τουρκίας, αριθμός προσφυγής 40035/98, 11.1.2007, Salah

Sheekh κατά Ολλανδίας, 1948/04, 11.12.2008, Muminov κατά Ρωσίας, 42502/06). Σε κάθε δε περίπτωση, το ανωτέρω άρθρο 13 της Ε.Σ.Δ.Α. δεν επιβάλλει όπως τα συμβαλλόμενα κράτη παρέχουν σε αιτούντα άσυλο την πρόσβαση σε ένδικο βοήθημα με αυτόματο ανασταλτικό αποτέλεσμα, όπως εσφαλμένως υπολαμβάνουν εν προκειμένω οι αιτούντες, καθόσον κάτι τέτοιο θα οδηγούσε σε καταστρατήγηση των σχετικών περί χορήγησης διεθνούς προστασίας διατάξεων (βλ. σκ. 71 απόφαση Ε.Δ.Δ.Α. 5.2.2002, Čonka κατά Βελγίου, αριθμός προσφυγής 51564/99). Για τους ίδιους δε λόγους, απορριπτέα παρίστανται και τα ανωτέρω προβαλλόμενα περί δικονομικής βλάβης των αιτούντων, κατά τη συζήτηση της συναφούς αίτησης ακύρωσης, στην οποία, άλλωστε, μπορούν να εκπροσωπηθούν επαρκώς από τον πληρεξούσιο δικηγόρο τους. Εξάλλου, δεν δύναται να πιθανολογηθεί οποιαδήποτε άλλης φύσεως βλάβη του αιτούντος, εάν απομακρυνθεί αυτός από την Ελλάδα, η οποία να είναι ανεπανόρθωτη ή δυσχερώς επανορθώσιμη σε περίπτωση αποδοχής του κυρίου ένδικου βοηθήματος. Κατόπιν όλων των ανωτέρω, το Δικαστήριο κρίνει ότι δεν συντρέχει περίπτωση χορήγησης της αιτούμενης αναστολής υπό τις προϋποθέσεις της παρ. 6, σε συνδυασμό με την παρ. 8, του άρθρου 52 του π.δ. 18/1989. (...)

Απορρίπτει την αίτηση αναστολής

NΔ850/2025

Αρχικό αίτημα – Κατ’ ουσίαν εξέταση – Αίτηση αναστολής – Σιέρα Λεόνε – Μόνος άνδρας – Ζευγάρι – Οικογένεια με ανήλικα τέκνα – Διατήρηση της οικογενειακής ενότητας – Διατήρηση σταθερών βιοτικών συνθηκών – Βέλτιστο συμφέρον του παιδιού – Κίνδυνος βλάβης – Δέχεται την αίτηση

Διοικητικό Πρωτοδικείο Αθηνών
Τμήμα 10ο Μονομελές
Αριθμός Απόφασης: ΝΔ 850 /2025
Ημερομηνία δημοσίευσης: 13.11.2025
Δικαστής: Γ. Κρητικού Μανδάνη

1. (...) με την κρινόμενη αίτηση, (...), ο αιτών ζητεί, ατομικά και για λογαριασμό του ανήλικου τέκνου του, την αναστολή εκτέλεσης της IP/328330/13.6.2025 απόφασης β' βαθμού της 19ης Ανεξάρτητης Επιτροπής Προσφυγών, με την οποία απορρίφθηκε η προσφυγή τους κατά της IP/783939/2.12.2024 απόφασης του Περιφερειακού Γραφείου Ασύλου (Π.Γ.Α.) Σάμου. Με την τελευταία αυτή απόφαση απορρίφθηκαν οι από 16.1.2024 και 23.5.2024 αιτήσεις τους για την υπαγωγή τους στο καθεστώς διεθνούς προστασίας. Η αναστολή εκτέλεσης ζητείται μέχρι τη δημοσίευση οριστικής απόφασης επί της ΑΚ1183/2025 αίτησης ακύρωσης, η οποία εκκρεμεί προς εκδίκαση ενώπιον του παρόντος Δικαστηρίου.

2. (...), στην προκείμενη περίπτωση, από τα στοιχεία του φακέλου προκύπτουν τα εξής: Ο αιτών, κατά δήλωσή του πολίτης Σιέρα Λεόνε, καθώς και το ανήλικο τέκνο του κατά δήλωση των γονέων του πολίτης Σιέρα Λεόνε (...), υπέβαλαν αίτημα χορήγησης καθεστώτος διεθνούς προστασίας στο Π.Γ.Α. Σάμου στις 16.1.2024, ο αιτών για τον εαυτό του ατομικά, και στις 23.5.2024 για λογαριασμό του ανήλικου τέκνου του. (...) Είναι έγγαμος με τη (...), πολίτη Νιγηρίας, η οποία βρίσκεται στην Ελλάδα ως αιτούσα άσυλο και με την οποία έχει αποκτήσει ένα άρρεν τέκνο τον (...), το οποίο γεννήθηκε στη Σάμο. Ως προς τους λόγους για τους οποίους εγκατέλειψε τη χώρα καταγωγής του, δήλωσε ότι μετά τον θάνατο του πατέρα του, ο οποίος ήταν επικεφαλής της κοινωνίας Poro, ο ίδιος κληρονόμησε τη θέση του. Ωστόσο, αρνήθηκε να αναλάβει τη θέση του πατέρα του και έκτοτε δέχεται απειλές. Φοβάται ότι σε περίπτωση επιστροφής του στη χώρα του, θα χάσει τη ζωή του από μέλη της κοινωνίας Poro, για τον λόγο ότι παρέβη την εντολή τους. Επίσης, δήλωσε ότι το ίδιο θα συμβεί και στο τέκνο του, σε περίπτωση επιστροφής τους στη Σιέρα Λεόνε. Τα ανωτέρω αιτήματά τους απορρίφθηκαν με την IP/783939/2.12.2024 απόφαση του Π.Γ.Α. Σάμου, με την αιτιολογία ότι δεν προέκυψε η ύπαρξη βάσιμου και δικαιολογημένου φόβου δίωξης στο πρόσωπό τους. Κατά της απόφασης αυτής ο αιτών άσκησε ενδικοφανή προσφυγή, για τον εαυτό του ατομικά και για λογαριασμό του ανήλικου τέκνου του, η οποία απορρίφθηκε με την ήδη προβαλλόμενη απόφαση. Κατά της τελευταίας αυτής απόφασης, ο αιτών άσκησε την ΑΚ1183/2025 αίτηση ακύρωσης, με την οποία αμφισβητεί τη νομιμότητά της και ζητεί την ακύρωσή της για τους ειδικότερα προβαλλόμενους στο οικείο δικόγραφο λόγους. Ήδη με την κρινόμενη αίτηση, ο αιτών ζητεί την αναστολή εκτέλεσης της προβαλλόμενης απόφασης, προβάλλοντας ότι από την εκτέλεση αυτής θα υποστούν αυτός και το ανήλικο τέκνο του ανεπανόρθωτη βλάβη. Ειδικότερα, ισχυρίζεται, μεταξύ άλλων, ότι η σύζυγός του και μητέρα του ανήλικου τέκνου τους, ηλικίας 15 μηνών, (...), είναι αιτούσα διεθνή προστασία στην Ελλάδα και αναμένει την έκδοση απόφασης σε β' βαθμό από την Αρχή Προσφυγών. Η αναγκαστική απομάκρυνση τους από την Ελλάδα θα σημαίνει τη βίαιη διάλυση της οικογένειάς τους, καθώς το ανήλικο τέκνο τους θα αναγκαστεί να αποχωριστεί τη μητέρα του για αόριστο χρονικό διάστημα, γεγονός που θα βλάψει ανεπανόρθωτα τον ψυχισμό του, ενώ ο ίδιος θα αποχωριστεί τη σύζυγό του. Επιπλέον, σε περίπτωση επιστροφής τους στη Σιέρα Λεόνε, το ανήλικο τέκνο του

θα κινδυνεύσει από υποσιτισμό και δεν θα έχει πρόσβαση σε υπηρεσίες ιατροφαρμακευτικής περίθαλψης καθώς και στον βασικό εμβολιασμό. (...)

3. (...) Ενόψει τούτου και λαμβάνοντας ιδιαιτέρως το βέλτιστον συμφέρον του ανήλικου τέκνου τους, ηλικίας ήδη 18 μηνών, το οποίο επιβάλλει τη διατήρηση της οικογενειακής τους ενότητας και την αποφυγή της βίαιης διακοπής της σταθερής κατάστασης στην οποία διαβιούν αυτή τη στιγμή και του αποχωρισμού από τη μητέρα του, η οποία έχει διαταχθεί να επιστρέψει σε διαφορετική χώρα καταγωγής, το Δικαστήριο κρίνει ότι, ενόψει των ειδικών αυτών συνθηκών, η άμεση απομάκρυνση του αιτούντος και του ανήλικου τέκνου του από τη Χώρα, ως συνέπεια της εκτέλεσης της προσβαλλόμενης απόφασης, θα προκαλέσει σε αυτούς δυσχερώς επανορθώσιμη βλάβη, σε περίπτωση ευδοκίμησης της αντίστοιχης αίτησης ακύρωσης. Προς αποτροπή της βλάβης αυτής και συνεκτιμώντας ότι η ασκηθείσα αίτηση ακύρωσης δεν παρίσταται προδήλως απαράδεκτη ή αβάσιμη, το Δικαστήριο κρίνει ότι συντρέχει εν προκειμένω νόμιμος λόγος να διαταχθούν, σύμφωνα με το άρθρο 52 παρ. 8 του π.δ. 18/1989 (Α' 8), τα ειδικότερα αναφερόμενα στο διατακτικό μέτρα, μέχρι τη δημοσίευση οριστικής απόφασης επί της ασκηθείσας αίτησης ακύρωσης και το καταβληθέν παράβολο να αποδοθεί στον αιτούντα (άρθρο 36 παρ. 4 εδ. α' του π.δ. 18/1989). (...)

Δέχεται την αίτηση αναστολής.

ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ

Αρχικό αίτημα – Διαδικασία παραδεκτού – Κανόνας 39 του ΕΔΔΑ – Ευρωπαϊκό Δικαστήριο Δικαιωμάτων του Ανθρώπου (ΕΔΔΑ) – Αφγανιστάν – Τουρκία ως ασφαλής τρίτη χώρα – Οικογένεια με ανήλικα τέκνα – Βλάβη λόγω παραμονής στην Ελλάδα χωρίς νόμιμα έγγραφα για μεγάλο χρονικό διάστημα – Φοίτηση στο σχολείο – Ζητήματα ψυχικής υγείας – Βέλτιστο συμφέρον του παιδιού – Δέχεται την αίτηση

Ευρωπαϊκό Δικαστήριο Δικαιωμάτων του Ανθρώπου

Α.Α.Η. και λοιποί κατά Ελλάδα / (αρ. 38776/23)

Ασφαλιστικά Μέτρα

Ημερομηνία Κατάθεσης Αίτησης: 30.10.2023

Ημερομηνία Δημοσίευσης: 31.10.2023

(...)

Στις 31 Οκτωβρίου 2023, το Δικαστήριο (ο αρμόδιος δικαστής) αποφάσισε, προς το συμφέρον των διαδίκων και της ορθής διεξαγωγής της διαδικασίας ενώπιόν του, να ζητήσει από τις ελληνικές αρχές, δυνάμει του Κανόνα 39 του Κανονισμού του Δικαστηρίου: α) τη διαμονή των προσφευγόντων σε συνθήκες που να σέβονται την ανθρώπινη αξιοπρέπεια και να λαμβάνουν υπόψη τις πολλαπλές ευαλωτότητές τους, και β) την πλήρη πρόσβαση των προσφευγόντων σε συνθήκες υποδοχής κατάλληλες για την κατάσταση της υγείας τους, περιλαμβανομένης της κοινωνικής ασφάλισης, της κατάλληλης διατροφής και των ειδών υγιεινής, καθώς και της οικονομικής ενίσχυσης.

Καλείσθε επίσης να ενημερώσετε άμεσα το Δικαστήριο για κάθε σχετική εξέλιξη, συμπεριλαμβανομένης οποιασδήποτε απόφασης σχετικής με τις αιτήσεις αναστολής και ακύρωσης που υπέβαλαν οι προσφεύγοντες.

Εφιστάται η προσοχή των διαδίκων στο γεγονός ότι η μη συμμόρφωση ενός Συμβαλλόμενου Κράτους με το μέτρο που υποδεικνύεται δυνάμει του Κανόνα 39 ενδέχεται να συνεπάγεται παραβίαση του Άρθρου 34 της Σύμβασης. Στο πλαίσιο αυτό, γίνεται αναφορά στις παραγράφους 128 και 129 της απόφασης της Ολομέλειας της 4ης Φεβρουαρίου 2005 στην υπόθεση *Mamatkulon και Askarov κατά Τουρκίας* (αιτήσεις αρ. 46827/99 και 46951/99), καθώς και στο σημείο 5 του διατακτικού.

Προτεραιότητα

Το Δικαστήριο αποφάσισε επίσης να δώσει προτεραιότητα στην αίτηση σύμφωνα με τον Κανόνα 41.

Ανωνυμία και Εμπιστευτικότητα

Το Δικαστήριο αποφάσισε, σύμφωνα με τον Κανόνα 47 § 4, να μην αποκαλύψει στο κοινό τις ταυτότητες των προσφευγόντων. Ως εκ τούτου, σε όλα τα δημόσια έγγραφα του Δικαστηρίου, οι προσφεύγοντες θα αναφέρονται με τα γράμματα του αλφαβήτου που χρησιμοποιούνται στην παραπομπή στην αρχή της παρούσας επιστολής. Σύμφωνα με την παραπάνω απόφαση, οποιοδήποτε έγγραφο κατατεθεί στη Γραμματεία και στο οποίο αναφέρονται τα ονόματα των εν λόγω προσφευγόντων ή το οποίο θα μπορούσε με άλλον τρόπο να οδηγήσει εύκολα στην ταυτοποίησή τους, δεν θα είναι προσβάσιμο στο κοινό (Κανόνας 33 § 1 του Κανονισμού του Δικαστηρίου) και θα παραμείνει εμπιστευτικό.

(...)

Αρχικό αίτημα – Κατ’ ουσίαν εξέταση – Κανόνας 39 του ΕΔΔΑ – Ευρωπαϊκό Δικαστήριο Δικαιωμάτων του Ανθρώπου (ΕΔΔΑ) – Σιέρα Λεόνε – Μόνος άνδρας – ΛΟΑΤΚΙ+ – Σοβαρή ασθένεια – Κίνδυνος διακοπής ιατροφαρμακευτικής περίθαλψης – Ζητήματα ψυχικής υγείας – Δέχεται την αίτηση

Ευρωπαϊκό Δικαστήριο Δικαιωμάτων του Ανθρώπου

Υπόθεση S.S. κατά Ελλάδας / (αριθ. 15612/24)

Ασφαλιστικά Μέτρα

Ημερομηνία κατάθεσης: 05.06.2024

Ημερομηνία δημοσίευσης: 20.06.2024

Εφημερεύουσα Δικαστής: Jolien Schukking

Το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο Δικαιωμάτων του Ανθρώπου (...) επανεξέτασε, στις 20 Ιουνίου 2024, την αίτηση.

Λαμβάνοντας υπόψη τις πληροφορίες που προσκομίστηκαν από τον προσφεύγοντα, το Δικαστήριο αποφασίζει, προς το συμφέρον των διαδίκων και για την ορθή διεξαγωγή της διαδικασίας ενώπιόν του, να υποδείξει προς την Κυβέρνηση της Ελλάδας, δυνάμει του Κανόνα 39 του Κανονισμού του Δικαστηρίου, όπως εξασφαλίσει εντός δέκα ημέρες από τη λήψη της τελικής απόφασης κατά την εκκρεμή διαδικασία την αίτησης ακύρωσης κατά της απορριπτικής απόφασης επί της αιτήσεως ασύλου του:(α) τη διαμονή του προσφεύγοντος σε συνθήκες που να σέβονται την ανθρώπινη αξιοπρέπεια και να λαμβάνουν υπόψη την ευαλωτότητα και την ιατρική του κατάσταση, και (β) την πλήρη πρόσβασή του σε ιατρική περίθαλψη κατάλληλη για την κατάσταση της υγείας του.

Το Δικαστήριο αποφασίζει να δώσει προτεραιότητα στην αίτηση σύμφωνα με τον Κανόνα 41.

Το Δικαστήριο αποφασίζει, σύμφωνα με τον Κανόνα 47 § 4, να μη δημοσιοποιήσει την ταυτότητα του προσφεύγοντος. Σε όλα τα δημόσια έγγραφα του Δικαστηρίου, ο προσφεύγων θα αναφέρεται με τα γράμματα του αλφαβήτου όπως εμφανίζονται ανωτέρω.

Οποιοδήποτε έγγραφο κατατεθεί στη Γραμματεία, στο οποίο αναφέρεται το όνομα του προσφεύγοντος ή που θα μπορούσε να οδηγήσει εύκολα στην ταυτοποίησή του, δεν πρέπει να είναι προσβάσιμο στο κοινό (Κανόνας 33 § 1) και θα παραμείνει εμπιστευτικό.

ΑΡΧΗ ΠΡΟΣΦΥΓΩΝ

Αρχικό αίτημα – Κατ’ ουσίαν εξέταση – Προσφυγή κατά απόφασης πρώτου βαθμού – Αρχή Προσφυγών – 5η Επιτροπή Προσφυγών – Σομαλία – Μόνη γυναίκα – Έμφυλη βία – Κίνδυνος έκθεσης σε απάνθρωπες και εξευτελιστικές συνθήκες – Έλλειψη υποστηρικτικού δικτύου στη χώρα καταγωγής – Επικουρική προστασία

5η Επιτροπή Προσφυγών

Αριθμός πρωτοκόλλου: 306432/2023

Ημερομηνία έκδοσης: 16-06-2023

[σελ. 32-33] Περαιτέρω, όμως, όσον αφορά το εδάφιο β' του άρθρου 14 του ν. 4939/2022, η Επιτροπή λαμβάνει υπόψη τα εξής: Η προσφεύγουσα είναι γυναίκα, χωρίς οικογένεια και συγγενικό υποστηρικτικό δίκτυο, χωρίς ιδιαίτερη μόρφωση, άνεργη και δίχως επαρκές υποστηρικτικό περιβάλλον, αφού δεν έχει γνωρίσει τον πατέρα της, δεν γνωρίζει που ζει η μητέρα της και η αδελφή της διαμένει πλέον στην Υεμένη, η δε Σομαλία συντηρεί μια κατάσταση εχθρική προς τις γυναίκες, που καθιστά ιδιαίτερα δύσκολη την αξιοπρεπή επιβίωση της προσφεύγουσας με το ως άνω προφίλ. Ειδικότερα, η Επιτροπή λαμβάνει υπόψη ότι από τις παρατεθείσες στο Γ' κεφάλαιο διεθνείς πηγές προκύπτει ότι οι χωρίς ισχυρό υποστηρικτικό οικογενειακό ή συγγενικό δίκτυο γυναίκες, όπως η προσφεύγουσα, σε περίπτωση επιστροφής τους στη Σομαλία, κινδυνεύουν να αντιμετωπίσουν σοβαρές παρενοχλήσεις και παραβιάσεις των δικαιωμάτων τους από πολίτες της χώρας στο πλαίσιο των κρατουσών κοινωνικών αντιλήψεων και πρακτικών, ενώ, παράλληλα, έχουν ιδιαίτερα περιορισμένες ευκαιρίες για εύρεση εργασίας και έρχονται αντιμέτωπες με υψηλότατα ποσοστά ανεργίας ακριβώς λόγω του ότι είναι μόνες. Εξάλλου, αναφέρονται έντονες διακρίσεις εναντίον των γυναικών, ιδίως εκείνων που διαβιούν μόνες, ενώ, από τις ανωτέρω πληροφορίες προκύπτει ότι στο σύνολο της χώρας, οι γυναίκες έχουν πολύ λιγότερες εργασιακές ευκαιρίες σε σχέση με τους άνδρες, μάλιστα δε, οι λιγοστές διαθέσιμες σε αυτές θέσεις εργασίας δεν αμείβονται ισάξια λόγω των παραδοσιακών πρακτικών και αντιλήψεων εναντίον τους. Ενόψει των ανωτέρω, λαμβάνοντας υπόψη τις συνθήκες, τις οποίες θα κληθεί να αντιμετωπίσει η προσφεύγουσα, σε συνδυασμό με την απουσία επαρκούς νομοθετικού συστήματος ίσης μεταχείρισης των φύλων, την έλλειψη μέτρων κολασμού της διακριτικής μεταχείρισης και την απουσία αποτελεσματικού συστήματος προστασίας και ένταξης των γυναικών με το προφίλ της προσφεύγουσας, ήτοι άνεργης και χωρίς οικογενειακό ή συγγενικό υποστηρικτικό δίκτυο γυναίκας, χαμηλού μορφωτικού επιπέδου και στερούμενης επαγγελματικών δεξιοτήτων, η Επιτροπή κρίνει ότι η προσφεύγουσα κινδυνεύει να εκτεθεί σε αναξιοπρεπείς συνθήκες ζωής στην Σομαλία και ευρισκόμενη σε αδύναμη θέση και άνευ ικανού προστατευτικού δικτύου να υποστεί σοβαρή βλάβη, υπό την έννοια της απάνθρωπης και εξευτελιστικής μεταχείρισης (εδάφιο β' του άρθρου 14 του ν. 4939/2022). Τέλος, από τα στοιχεία του φακέλου, δεν προκύπτει ότι η προσφεύγουσα έχει τελέσει έγκλημα από τα αναφερόμενα στο άρθρο 16 του ν. 4939/2022, ούτε προκύπτει ότι εντάσσεται σε κάποια από τις λοιπές περιπτώσεις του άρθρου αυτού και, συνεπώς, δεν προκύπτει λόγος αποκλεισμού της από το καθεστώς της επικουρικής προστασίας, σύμφωνα με το ως άνω άρθρο.

Εν όψει των ανωτέρω, η Επιτροπή κρίνει ότι πληρούνται οι προϋποθέσεις για την αναγνώριση της προσφεύγουσας ως δικαιούχου επικουρικής προστασίας και η αίτησή της πρέπει να γίνει δεκτή κατά το σκέλος αυτό.

Αρχικό αίτημα – Κατ’ ουσίαν εξέταση – Προσφυγή κατά απόφασης πρώτου βαθμού – Αρχή Προσφυγών – 13η Επιτροπή Προσφυγών – Λαϊκή Δημοκρατία του Κονγκό – Μόνη γυναίκα – Ζητήματα ψυχικής υγείας – Απουσία συστήματος υγειονομικής περίθαλψης στη χώρα καταγωγής – Κίνδυνος έκθεσης σε απάνθρωπες και εξευτελιστικές συνθήκες – Επικουρική προστασία

13η Επιτροπή Προσφυγών
IP/283864/2023
Ημερομηνία έκδοσης: 17/11/2023

[σελ. 39-40] Περαιτέρω, η προσφεύγουσα σε περίπτωση επιστροφής στην χώρα καταγωγής της κινδυνεύει ως άτομο που πάσχει από ψυχικές ασθένειες, με βάση την κατάσταση της ψυχικής της υγείας. Σύμφωνα με τις διαθέσιμες διεθνείς πηγές για το σύστημα υγείας στη Λαϊκή Δημοκρατία του Κονγκό και τις υφιστάμενες ελλείψεις και δυσλειτουργίες που αυτό παρουσιάζει ως προς την ιατρική αντιμετώπιση των ψυχικά ασθενών. Με τα δεδομένα αυτά, η Επιτροπή κρίνει ότι οι συγκεκριμένες συνθήκες, στις οποίες θα υποβληθεί η προσφεύγουσα, σε περίπτωση επιστροφής στη Λαϊκή Δημοκρατία του Κονγκό, συνιστούν, κατ’ ουσίαν, εκ προθέσεως άρνηση χορηγήσεως ιατρικής περίθαλψης και επαρκούν, ώστε να θεωρηθεί ότι διατρέχει κίνδυνο να εκτεθεί σε συνθήκες, οι οποίες χαρακτηρίζονται από το επίπεδο δριμύτητας που απαιτείται, ώστε να θεωρηθούν ως απάνθρωπη ή εξευτελιστική μεταχείριση υπό την έννοια του άρθρου 3 της ΕΣΔΑ.

Κατ’ ακολουθία η Επιτροπή κρίνει ότι πληρούνται οι προϋποθέσεις για την αναγνώριση της προσφεύγουσας, ως δικαιούχου επικουρικής προστασίας, κατ’ άρθρο 14 περ. β του ν. 4939/2022 και η προσφυγή της πρέπει να γίνει δεκτή, κατά το σκέλος αυτό.

Αρχικό αίτημα – Κατ’ ουσίαν εξέταση – Προσφυγή κατά απόφασης πρώτου βαθμού – Αρχή Προσφυγών – 5η Επιτροπή Προσφυγών – Ερυθραία – Μόνος άνδρας – Εσφαλμένη εκτίμηση ιθαγένειας – Ευεργέτημα της αμφιβολίας – Κίνδυνος έκθεσης σε απάνθρωπες και εξευτελιστικές συνθήκες – Επικουρική προστασία

5η Επιτροπή Προσφυγών
IP/15213/2024
Ημερομηνία έκδοσης: 09/01/2024

[σελ. 13-14] Εν όψει των ανωτέρω και λαμβάνοντας υπόψη τα όσα ο προσφεύγων δήλωσε τόσο κατά την καταγραφή της αιτήσεώς του όσο και κατά την προσωπική του συνέντευξη, καθώς και το γεγονός ότι είναι αναλφάβητος, με αποτέλεσμα να παρουσιάζει δυσκολίες τόσο η περιγραφή από αυτόν των γεγονότων όσο και η ακριβής απάντηση υπ’ αυτού στις τεθείσες ερωτήσεις και εν όψει του ευεργετήματος της αμφιβολίας, η Επιτροπή κρίνει ότι ο προσφεύγων είναι ερυθραϊκής καταγωγής, διαμένων στην Αιθιοπία.

[σελ. 20] Περαιτέρω, η Επιτροπή, λαμβάνει υπόψη τους ισχυρισμούς του προσφεύγοντος, όπως αυτοί αξιολογήθηκαν, τις διεθνείς αναφορές για την Αιθιοπία, καθώς επίσης τα προσωπικά χαρακτηριστικά της υπό κρίση υπόθεσης και συνεκτιμά όσα εκτίθενται στο Γ’ κεφάλαιο της παρούσας σχετικά με την διαβίωση των ατόμων ερυθραϊκής καταγωγής που διαμένουν στην Αιθιοπία, καθώς και την προσωπική κατάσταση του προσφεύγοντος, ο οποίος είναι αναλφάβητος, χωρίς καμία εργασιακή δεξιότητα, άνεργος, χωρίς περιουσιακά στοιχεία, στερείται συγγενικού και γενικότερα υποστηρικτικού δικτύου στην Αιθιοπία και θα υποχρεωθεί, με τα δεδομένα αυτά, να διαβιώσει σε ένα δυσμενές γι’ αυτόν, λόγω της καταγωγής του, περιβάλλον. Εν όψει των ανωτέρω, η Επιτροπή κρίνει ότι υφίσταται κίνδυνος η δυσκολία διασφάλισης ικανοποιητικών συνθηκών διαβίωσης του προσφεύγοντος στην Αιθιοπία να υπολείπεται του κατώτερου ορίου αξιοπρεπούς διαβίωσης, καθώς, πέραν των ανωτέρω, λόγω της πλήρους ελλείψεως υποστηρικτικού δικτύου στην Αιθιοπία δεν διαθέτει οποιαδήποτε βοήθεια για την επανένταξή του στην οικονομική και κοινωνική ζωή της χώρας, στην οποία, κατά τα προεκτεθέντα, το κοινωνικό περιβάλλον είναι εχθρικό γι’ αυτόν, λόγω της ερυθραϊκής καταγωγής του.

Με τα δεδομένα αυτά, η Επιτροπή κρίνει ότι ο προσφεύγων κινδυνεύει να εκτεθεί σε αναξιοπρεπείς συνθήκες ζωής στην Αιθιοπία και ευρισκόμενος σε αδύναμη θέση και άνευ ικανού προστατευτικού δικτύου να υποστεί σοβαρή βλάβη, υπό την έννοια της απάνθρωπης και εξευτελιστικής μεταχείρισης (περ. β' του άρθρου 14 του ν. 4939/2022). Τέλος, από τα στοιχεία του φακέλου, δεν προκύπτει ότι ο προσφεύγων έχει τελέσει έγκλημα από τα αναφερόμενα στο άρθρο 16 του ν. 4939/2022, ούτε προκύπτει ότι εντάσσεται σε κάποια από τις λοιπές περιπτώσεις του άρθρου αυτού και, συνεπώς, δεν προκύπτει λόγος αποκλεισμού του από το καθεστώς της επικουρικής προστασίας, σύμφωνα με το ως άνω άρθρο.

Αριθμός πρωτοκόλλου: IP/76725/2024

Αρχικό αίτημα – Διαδικασία παραδεκτού – Προσφυγή κατά απόφασης πρώτου βαθμού – Αρχή Προσφυγών – 8η Επιτροπή Προσφυγών – Αφγανιστάν – Μόνος άνδρας – Τουρκία ως ασφαλής τρίτη χώρα – Κίνδυνος βλάβης – Διαμονή στην Ελλάδα άνω του ενός έτους – Δεκτή η προσφυγή: αναπομπή για νέα εξέταση – Κατ' ουσίαν εξέταση – Προσφυγικό καθεστώς

8η Επιτροπή Προσφυγών IP/76725/2024
Ημερομηνία έκδοσης: 05/02/2024

[σελ. 4] Η ανωτέρω προσφυγή εξετάστηκε στη συνεδρίαση της παρούσας Επιτροπής στις 15-11-2023 και έγινε δεκτή. Συγκεκριμένα, με την 287253/20-11-2023 απόφαση της Επιτροπής κρίθηκε ότι δεν πληρούνται σωρευτικώς τα κριτήρια του άρθρου 86 του ν. 4939/2022, ώστε να θεωρηθεί η Τουρκία “ασφαλής τρίτη χώρα” για τον προσφεύγοντα, ακολούθως δε έγινε δεκτή η προσφυγή και ακυρώθηκε η IP/57758/11-08-2023 απόφαση του ΠΓΑ Θεσσαλονίκης, καθότι κρίθηκε ότι η επίμαχη αίτηση διεθνούς προστασίας υποβλήθηκε παραδεκτώς και πρέπει να εξεταστεί στην ουσία. Περαιτέρω, και δεδομένου ότι ο προσφεύγων δεν είχε υποβληθεί σε συνέντευξη σχετικά με τους λόγους που τον οδήγησαν στην απόφαση να εγκαταλείψει τη χώρα του, με την ανωτέρω απόφαση αναβλήθηκε η εξέταση της υπόθεσης στην ουσία και κλήθηκε ο προσφεύγων για προφορική συνέντευξη στη σημερινή συνεδρίαση.

[σελ. 21] Στην υπό κρίση περίπτωση, ο προσφεύγων ισχυρίστηκε ότι σε περίπτωση επιστροφής του στη χώρα καταγωγής του θα διωχθεί από τους Ταλιμπάν, αφενός λόγω του ότι είναι πολύ πιθανό ότι θα του ζητήσουν να στρατολογηθεί και να ακολουθήσει την εκπαίδευση που επιφυλάσσεται σε όσους εντάσσονται στις δυνάμεις των Ταλιμπάν, πράγμα το οποίο ο προσφεύγων αρνείται να κάνει, και αφετέρου διότι δεν θέλει να ακολουθήσει το θεοκρατικό τρόπο ζωής που οι Ταλιμπάν επιβάλλουν στη χώρα, και σύμφωνα με το οποίο επιβάλλεται να προσεύχεται να πηγαίνει στο τζαμί, να αφήσει γένια κλπ. Στο προηγούμενο κεφάλαιο οι ανωτέρω ισχυρισμοί του προσφεύγοντος έγιναν αποδεκτοί από την Επιτροπή. Εξάλλου, μετά τον Αύγουστο 2021, η κατάσταση στο Αφγανιστάν άλλαξε, αποχώρησαν οριστικά οι διεθνείς δυνάμεις ασφαλείας που βρίσκονταν στη χώρα και οι Ταλιμπάν βρίσκονται ήδη στην εξουσία.

[σελ. 23- 24] Με βάση και τις τελευταίες εξελίξεις στη χώρα καταγωγής του, ο φόβος του προσφεύγοντος που προκαλείται από τις προαναφερθείσες αιτίες κρίνεται βάσιμος και δικαιολογημένος. η δίωξη που κινδυνεύει να υποστεί σχετίζεται με τις πολιτικές του πεποιθήσεις, υπό την έννοια ότι ο ίδιος είναι αντίθετος με την πολιτική των Ταλιμπάν, που επιβάλλει έναν τρόπο ζωής πολύ αυστηρό με άκαμπτους θρησκευτικούς κανόνες και διακρίσεις μεταξύ των φύλων. Επομένως, η δίωξη που κινδυνεύει να υποστεί ο προσφεύγων σχετίζεται με έναν από του λόγους που αναφέρονται στο άρθρο 1 Α (2) της Σύμβασης της Γενεύης. Ειδικότερα, ως προς το αντικειμενικό στοιχείο του φόβου βλάβης, διαπιστώνεται πως η κυβέρνηση των Ταλιμπάν επιβάλλει το συγκεκριμένο τρόπο ζωής και απαγορεύει την εκδήλωση κριτικής και εν γένει τη διαμαρτυρία, και, επομένως, δικαιολογείται η γενική ανησυχία του προσφεύγοντος για τη σωματική του ακεραιότητα ή και τη ζωή του σε περίπτωση επιστροφής. Ως προς το ενδεχόμενο ασφαλούς μετεγκατάστασης του προσφεύγοντος οπουδήποτε εντός της χώρας η Επιτροπή παρατηρεί ότι αυτή δεν είναι εύλογη πουθενά εντός του Αφγανιστάν καθότι η δίωξη από την οποία αυτός κινδυνεύει προέρχεται από την κυβέρνηση των Ταλιμπάν. Εξάλλου, ο προσφεύγων, ανήκοντας σε οικογένεια η οποία αμέσως μετά την άνοδο των Ταλιμπάν στην εξουσία εγκατέλειψε το Αφγανιστάν, διότι αφενός ο πατέρας του εργαζόταν για το Αφγανικό κράτος και την Ύπατη Αρμοστεία του ΟΗΕ και η μητέρα του διατηρούσε εργαστήριο που έκανε μαθήματα ραπτικής και κομμωτικής, διαθέτει χαρακτηριστικά τα οποία σωρευτικά αξιολογούμενα, αποτελούν ικανά στοιχεία για να στρέψουν καταρχάς με σχετική ευκολία την προσοχή προς το πρόσωπό του, συγκριτικά με το μέσο πολίτη της χώρας του. Η διαπίστωση αυτή περί αυξημένης “ορατότητας” της παρουσίας του προσφεύγοντος σε συνδυασμό με την άνοδο των Ταλιμπάν στην εξουσία συνιστούν κατά την κρίση της Επιτροπής λόγους, για τους οποίους δύναται να αυξηθεί το αισθητά ο κίνδυνος βλάβης προς το πρόσωπό του προσφεύγοντος και μάλιστα σε τέτοιο βαθμό, που εύλογα μπορεί να γίνει λόγος για δίωξη με την έννοια της Σύμβασης της Γενεύης. Στην προκειμένη περίπτωση οι φορείς της δίωξης του προσφεύγοντος είναι κρατικοί και συγκεκριμένα η νέα κυβέρνηση των Ταλιμπάν. Συνοψίζοντας, η Επιτροπή θεωρεί ότι πληρούνται τα απαιτούμενα από τη Σύμβαση του 1951 κριτήρια προκειμένου να αναγνωριστεί

ο προσφεύγων ως πρόσφυγας. Τέλος, από κανένα στοιχείο τη υπόθεσης, συμπεριλαμβανομένων των ισχυρισμών του προσφεύγοντος, δεν προέκυψαν περιστατικά που να συνεπάγονται τον αποκλεισμό του από το προσφυγικό καθεστώς, σύμφωνα με τις ρήτρες του άρθρου 1 Δ, Ε, και ΣΤ της Σύμβασης του 1951 για το Καθεστώς του Πρόσφυγα και εκείνες του άρθρου 11 του ν. 4939/2022.

Αριθμός πρωτοκόλλου: IP/81746/2024

Μεταγενέστερο αίτημα ασύλου – Διαδικασία παραδεκτού – Προσφυγή κατά απόφασης πρώτου βαθμού – Αρχή Προσφυγών – 18η Επιτροπή Προσφυγών – Σομαλία – Μόνος άνδρας – Τουρκία ως ασφαλής τρίτη χώρα – Η Τουρκία δεν δέχεται επανεισδοχές από την Ελλάδα – Νέα και ουσιώδη αποδεικτικά στοιχεία – Δεκτή η προσφυγή: αναπομπή για νέα εξέ

18η Επιτροπή Προσφυγών IP/81746/2024
Ημερομηνία έκδοσης: 13/12/2024

[σελ 9-14] Επειδή, περαιτέρω στην προκειμένη περίπτωση, όπως προκύπτει από τα στοιχεία του φακέλου, ο προσφεύγων στις 11-6-2024 προσήλθε στο ΑΚΑ Ιωαννίνων και κατέθεσε μεταγενέστερη αίτηση διεθνούς προστασίας. Κατά την καταγραφή της μεταγενέστερης αίτησης, του ζητήθηκε να αναφέρει αν έχουν προκύψει νέοι λόγοι για τους οποίους θεωρεί ότι η Τουρκία δεν αποτελεί ασφαλή χώρα για τον ίδιο, που δεν είχε αναφέρει στην προγενέστερη αίτησή του. Ο προσφεύγων δήλωσε: «στην Τουρκία αντιμετώπισα ρατσισμό και δεν είχα κανέναν να με βοηθήσει. Με έλεγαν άσχημο. Όταν έφτασα, ένας αστυνόμος με έσπρωξε, με χτύπησε και μου μίλησε άσχημα. Επιπλέον μια γυναίκα με κρατούσε με το ζόρι στο σπίτι της και με ανάγκαζε να καθαρίζω και να δουλεύω για αυτή. Τα είχα πει και στην προηγούμενη αίτησή μου εκτός από το ότι με κρατούσε παράνομα αυτή η γυναίκα. Δεν το ανέφερα γιατί δεν ήξερα ότι ήταν σημαντικό να το εξηγήσω».

Από τα στοιχεία του φακέλου προέκυψε ότι ο προσφεύγων υπέβαλε αρχικά την από 28-9-2023 αίτηση για χορήγηση διεθνούς προστασίας, η οποία με την υπ.αριθ. IP/271182/13-11-2023 απόφασης α' βαθμού ΠΓΑ Σάμου, απορρίφθηκε ως απαράδεκτη, σύμφωνα με το άρθρο του άρ. 89 του Ν. 4939/2022. Η ανωτέρω απόφαση επιδόθηκε ηλεκτρονικά στον προσφεύγοντα στις 14-12-2023, από το ΠΓΑ Ρόδου. Κατά της ανωτέρω απόφασης ο προσφεύγων κατέθεσε (...) η οποία απορρίφθηκε βάσει της υπ' αριθμ. IP/149490/4-3-2024 απόφασης β' βαθμού, καθώς η Τουρκία κρίθηκε ως «Ασφαλής Τρίτη Χώρα» για τον προσφεύγοντα (...). Κατά την προκαταρκτική εξέταση της από 11-6-2024 μεταγενέστερης αίτησης και όσον αφορά στην ύπαρξη νέων και ουσιωδών στοιχείων που να σχετίζονται με την κρίση ως προς την Τουρκία ως Ασφαλής Τρίτη Χώρα στα πλαίσια του άρ. 89 του Ν. 4939/2022, προέκυψε ότι: Στην αρχική αίτησή του ο αιτών δήλωσε ότι αποχώρησε από την Τουρκία λόγω δυσκολιών διαβίωσης και ανεύρεσης εργασίας και ότι δεν επιθυμεί να επιστρέψει στη χώρα καταγωγής του, τη Σομαλία, για λόγους ασφαλείας. Καθημερινά σκοτώνονται άνθρωποι, και ο πατέρας του είναι ένας από αυτούς¹. Κατά τη διεξαγωγή της συνέντευξης ισχυρίστηκε ότι εγκατέλειψε την Τουρκία και δεν μπορεί να επιστρέψει σε αυτή γιατί κατά την παραμονή του εκεί του φέρθηκαν άσχημα, δέχτηκε διακρίσεις, δεν έλαβε καμία βοήθεια, δεν ήξερε πως να αιτηθεί άσυλο, και οι πληροφορίες που είχε για τους Σομαλούς αιτούντες άσυλο τον απέτρεπαν να το κάνει. Επίσης δήλωσε ότι η Τουρκία δεν είναι καλή χώρα για αυτόν να ζήσει και να εργαστεί. Σχετικά με τους δεσμούς του στην Τουρκία, ο αιτών δήλωσε ότι δεν έχει μέλη οικογένειας, συγγενείς, φίλους ή γνωριμίες στην Τουρκία, έμενε με μία ηλικιωμένη η οποία απεβίωσε και δεν εργάστηκε εκεί.

Η αίτησή του απορρίφθηκε ως απαράδεκτη στον α' βαθμό, καθώς οι προϋποθέσεις που τίθενται από τη νομοθεσία ώστε η Τουρκία να μπορεί να χαρακτηριστεί «ασφαλής τρίτη χώρα» για τον συγκεκριμένο αιτούντα, σύμφωνα με το άρθρο 91 του νόμου 4939/2022 πληρούνται σωρευτικώς. Με την από 3-1-2024 προσφυγή και το υπόμνημά που προσκόμισε στην Υπηρεσία, ως προς την απροθυμία επιστροφής του στην Τουρκία ο προσφεύγων ισχυρίστηκε πως η Τουρκία δεν αποτελεί ασφαλή Τρίτη χώρα για αυτόν προσωπικά γιατί φοβάται πως δεν θα έχει πρόσβαση στο άσυλο, στην εργασία, ότι κινδυνεύει με απέλαση ανά πάσα στιγμή, και τέλος, δεν έχει αναπτύξει κανένα δεσμό κατά τη διάρκεια παραμονής του εκεί. Κατά την ολιγόμηνη παραμονή του στην Τουρκία διέμενε εις γνώσιν της μητέρας του με μία ηλικιωμένη κυρία την οποία εξυπηρετούσε στην καθημερινότητά της, και η οποία δεν τον βοήθησε να αιτηθεί για kimlik παρά του κρατούσε το διαβατήριο μέχρι αυτός να καταφέρει να το αποσπάσει και να φύγει στη Σμύρνη και μετά στην Ελλάδα. Η ανωτέρω αίτηση απορρίφθηκε σε δεύτερο βαθμό.

Στην από 11-6-2024 μεταγενέστερη αίτηση διεθνούς προστασίας ενώπιον του ΑΚΑ Ιωαννίνων ο προσφεύγων δήλωσε ότι δεν επιθυμεί να επιστρέψει στην Τουρκία καθώς στην Τουρκία αντιμετώπισε ρατσισμό και δεν είχε κανέναν να τον βοηθήσει. Τον αποκαλούσαν άσχημο, του αρνιόταν τη βοήθεια. Δήλωσε ακόμα πως όταν έφτασε, ένας αστυνόμος τον

έσπρωξε, τον χτύπησε και του μίλησε άσχημα. Επιπλέον μια γυναίκα τον κρατούσε με το ζόρι στο σπίτι της και τον ανάγκαζε να καθαρίζει και να δουλεύει για αυτή.» Η Υπηρεσία έκρινε ότι από τη μελέτη του φακέλου της υπόθεσης έχουν ήδη εξετασθεί και κριθεί από την υπ' αριθμ. IP/271182/13-11-2023 απόφαση α' βαθμού της Υπηρεσίας Ασύλου και από την υπ' αριθμ. IP/149490/4-3-2024 απόφασης β' βαθμού της Αρχής Προσφυγών, επομένως δεν αποτελούν νέα στοιχεία. Κατόπιν τούτων, η κρινόμενη αίτηση απορρίφθηκε ως απαράδεκτη. Ήδη κατά της απόφασης αυτής ασκείται η κρινόμενη προσφυγή. Εξάλλου, κατόπιν αναβολής έκδοσης οριστικής απόφασης με την IP/727701/11/11/2024 απόφαση της παρούσας Επιτροπής, προκειμένου το αρμόδιο Τμήμα της Υπηρεσίας Ασύλου να προσκομίσει έκθεση, κατ' άρθρο 37 παρ. 3 του ν. 3907/2011, με όλες τις διαθέσιμες σχετικές πληροφορίες αναφορικά με την ακολουθητέα πρακτική της Τουρκίας στο ζήτημα των επανεισδοχών από Ελλάδα, η υπηρεσία ασύλου προσκόμισε τις από 27/11/2024 απόψεις της, σύμφωνα με τις οποίες η προσαλλόμενη είναι νόμιμη.

9. Επειδή, η Επιτροπή λαμβάνει υπόψη ότι η Τουρκία περιλαμβάνεται στον Εθνικό Κατάλογο Ασφαλών Τρίτων Χωρών για αιτούντες με χώρα καταγωγής τη Συρία, το Αφγανιστάν, το Πακιστάν, το Μπαγκλαντές και τη Σομαλία, ο οποίος καταρτίστηκε, κατ' επίκληση του άρθρου 86 παρ. 3 του ν. 4646/2019, με την προμνησθείσα ΚΥΑ των Υπουργών Εξωτερικών, Μετανάστευσης και Ασύλου. Όπως, όμως, αναφέρθηκε ανωτέρω, απαραίτητη προϋπόθεση για την εφαρμογή των διατάξεων περί ασφαλούς τρίτης χώρας, είναι, σύμφωνα με το άρθρο 91 παρ. 5 του ν. 4939/2022, η ασφαλής τρίτη χώρα διέλευσης να επιτρέπει στον αιτούντα, δυνάμει καταρχήν συγκεκριμένης συμφωνίας επανεισδοχής, να επανέλθει στο έδαφός της. Η προϋπόθεση αυτή εξετάζεται, συμφώνως με τα ερμηνευτικώς δεκτά ανωτέρω, κατά το χρόνο έκδοσης της απόφασης επί του αιτήματος διεθνούς προστασίας. Εξάλλου, στην έννοια των νέου ουσιαστού στοιχείου που καθιστά παραδεκτή μία μεταγενέστερη αίτηση υπάγεται και το γεγονός της αντικειμενικής αδυναμίας εκτέλεσης της επανεισδοχής του αιτούντος διεθνή προστασία στην ασφαλή τρίτη χώρα, λόγω της άρνησης της τελευταίας να τον δεχτεί στο έδαφός της. Ειδικότερα, όταν κατά τον χρόνο εξετάσεως ορισμένης αιτήσεως διεθνούς προστασίας είναι βέβαιο, λόγω της πρακτικής που ορισμένη χώρα ακολουθεί είτε γενικά, είτε έναντι συγκεκριμένων κατηγοριών προσώπων, είτε και έναντι του αιτούντος ατομικά, ότι αυτή δεν πρόκειται να δεχθεί την είσοδο του αιτούντος στο έδαφός της και δεν μπορεί να πιθανολογηθεί ότι η στάση της αυτή θα μεταβληθεί στο προσεχές μέλλον, τότε πρέπει να γίνει δεκτό ότι η σχετική αίτηση δεν επιτρέπεται να απορριφθεί ως απαράδεκτη με την αιτιολογία ότι η ως άνω χώρα συνιστά «ασφαλή τρίτη χώρα» για τον εν λόγω αιτούντα, ακόμα και αν η χώρα αυτή πληροί τα ουσιαστικά κριτήρια που θέτουν το άρθρο 38 της Οδηγίας 2013/32/ΕΕ και το άρθρο 86 του ν. 4636/2019.

Στην προκειμένη περίπτωση, η Τουρκία έχει πράγματι αναλάβει την νομική υποχρέωση να αποδέχεται, υπό ορισμένες προϋποθέσεις, την επανεισδοχή από την Ελλάδα αλλοδαπών αιτούντων διεθνή προστασία (βλ άρθρο 8 της από 20.1.2000 συμφωνίας μεταξύ της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Δημοκρατίας της Τουρκίας, κυρωθείσας με το άρθρο πρώτο του ν. 2926/2001 (Α' 139), για την εφαρμογή του οποίου καταρτίστηκε το από 8.11.2001 Πρωτόκολλο, το οποίο κυρώθηκε με το άρθρο πρώτο του ν. 3030/2002 (Α' 163), το άρθρο 4 της από 10.12.2013 συμφωνίας μεταξύ της Ευρωπαϊκής Ένωσης και της Δημοκρατίας της Τουρκίας για την επανεισδοχή προσώπων που διαμένουν χωρίς άδεια, η οποία κυρώθηκε εξ ονόματος της Ένωσης με την απόφαση του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης της 14.4.2014 (ΕΕ L 134), το από 15.10.2015 κοινό σχέδιο δράσης της Τουρκίας και της Ευρωπαϊκής Ένωσης, την από 29.11.2015 ενεργοποίησή του, και, τέλος, την από 18.03.2016 Κοινή Δήλωση Ευρωπαϊκής Ένωσης - Τουρκίας, στην οποία αναφέρεται, μεταξύ άλλων ότι όλοι οι νέοι παράτυποι μετανάστες που φθάνουν στα ελληνικά νησιά μέσω Τουρκίας από τις 20 Μαρτίου 2016 θα επιστρέφονται σε αυτήν, εφόσον δεν αιτούνται άσυλο ή η αίτησή τους απορρίπτεται ως αβάσιμη ή απαράδεκτη από τις ελληνικές αρχές- (Σ.Τ.Ε. Ολομ. 177/2023 σκ. 41).

Περαιτέρω, όμως, από τις πληροφορίες που παρατίθενται στις ανωτέρω σκέψεις προκύπτει ότι η επανεισδοχή του προσφεύγοντος στην Τουρκία δεν είναι εφικτή στην πράξη εξαιτίας της άρνησης της Τουρκίας, ήδη από τον Μάρτιο του 2020, να δεχτεί στο έδαφός της παράτυπους μετανάστες από την Ελλάδα. Για την εν λόγω άρνηση επιστροφής οι Τουρκικές Αρχές επικαλούνται περιορισμούς στις μετακινήσεις λόγω της πανδημίας Covid-19. Δεδομένου, ωστόσο, ότι οι εν λόγω περιορισμοί δεν καθιστούν απαγορευτική την επιστροφή των προσώπων αυτών (είναι ενδεικτικό ότι, αντιθέτως, οι μετεγκαταστάσεις προσφύγων από την Τουρκία σε χώρες της Ε.Ε. συνεχίζονται), ενώ έχει ήδη παρέλθει πολύ μεγάλο χρονικό διάστημα από την έναρξη της πανδημίας καθώς και την ανακοίνωση του Π.Ο.Υ. περί λήξης αυτής στις 5 Μαΐου 2023 7, τα δε περιοριστικά μέτρα έχουν ήδη αρθεί, είναι πιθανό οι λόγοι αυτοί να προβάλλονται προσχηματικά από την Τουρκία και η άρνηση επιστροφής να σχετίζεται στην πραγματικότητα με τις διαφορές μεταξύ των δύο πλευρών ως προς την εφαρμογή των εκατέρωθεν δεσμεύσεων από την ανωτέρω Κοινή Δήλωση, αλλά και με τις γενικότερες μεταξύ τους πολιτικές διαφορές. Περαιτέρω, δεν υφίστανται στοιχεία στο φάκελο ούτε διαθέσιμες στην Επιτροπή πληροφορίες, από τα οποία να προκύπτει ότι επίκειται μεταβολή της μακροχρόνιας αυτής στάσης της Τουρκίας στο συγκεκριμένο ζήτημα. Εξάλλου, στην προκειμένη περίπτωση, ενόψει της ανωτέρω πρακτικής της Τουρκίας και προκειμένου να διασφαλισθεί η πρακτική αποτελεσματικότητα των διατάξεων της οδηγίας 2013/32 (ο σκοπός της οποίας συνίσταται στη διασφάλιση πραγματικής, ευχερούς και ταχείας πρόσβασης στη διαδικασία χορήγησης διεθνούς προστασίας), δεν είναι αναγκαία, για την εφαρμογή της διάταξης του άρθρου 91 παρ. 5 του ν. 4939/2022, η επίκληση από τον προσφεύγοντα τυχόν ρητής αρνητικής απάντησης των Τουρκικών αρχών επί συγκεκριμένου αιτήματος επανεισδοχής του, αφενός διότι τέτοια αιτήματα δεν κατατίθενται πλέον από τις ελληνικές αρχές προς την Τουρκία σε ατομική βάση, ενόψει της ήδη γνωστής έλλειψης συνεργασίας της Τουρκίας στο ζήτημα των επανεισδοχών, αφετέρου διότι, ενόψει των προαναφερόμενων

πληροφοριών, θεωρείται βέβαιο ότι η Τουρκία δεν θα επιτρέψει στον προσφεύγοντα να εισέλθει στο έδαφός της, ενώ δεν μπορεί να πιθανολογηθεί ότι η στάση της αυτή θα μεταβληθεί στο προσεχές μέλλον.

Υπό τα δεδομένα αυτά, η Επιτροπή κρίνει ότι η αίτηση του προσφεύγοντος πρέπει να κριθεί παραδεκτή και να εξεταστεί στην ουσία της κατ' εφαρμογή της διάταξης του άρθρου 91 παρ. 5 του ν. 4939/2022, η δε προσβαλλόμενη με την οποία κρίθηκαν τα αντίθετα είναι ως προς το μέρος αυτό μη νόμιμη και ακυρωτέα. Δεδομένου, ωστόσο, ότι ο προσφεύγων δεν έχει υποβληθεί σε συνέντευξη σχετικά με τους λόγους που τον οδήγησαν στην απόφαση να εγκαταλείψει τη χώρα καταγωγής του, η Επιτροπή κρίνει αναγκαία την αναβολή εξέτασης της ουσίας της υπόθεσης και την κλήση του προσφεύγοντος σε προφορική ακρόαση.

Αριθμός πρωτοκόλλου:IP/94488/2025

Μεταγενέστερο αίτημα ασύλου – Κατ' ουσίαν εξέταση – Προσφυγή κατά απόφασης πρώτου βαθμού – Αρχή Προσφυγών – 18η Επιτροπή Προσφυγών – Σομαλία – Μόνος άνδρας – Δίωξη λόγω συμμετοχής σε ιδιαίτερη κοινωνική ομάδα – Εθνοτική μειονότητα – Απορρίπτει την αίτηση

18η Επιτροπή Προσφυγών IP/94488/2025

Ημερομηνία έκδοσης: 12/02/2025

(...), από τα στοιχεία του διοικητικού φακέλου προκύπτουν τα ακόλουθα: Ο προσφεύγων υπέβαλε ενώπιον του ΑΚΑ Ιωαννίνων, μεταγενέστερη αίτηση στις 11/6/2024 και ζήτησε τη χορήγηση διεθνούς προστασίας. Ακολούθως με την από 405944-5/7/2024 απόφαση του ανωτέρω ΑΚΑ, η ως άνω αίτηση απορρίφθηκε ως απαράδεκτη, σύμφωνα με το άρθρ. 94 παρ. 2 του Ν. 4939/2022. Η ανωτέρω απορριπτική απόφαση επιδόθηκε στον προσφεύγοντα στις 17/7/2024 μέσω ηλεκτρονικής αλληλογραφίας. Κατά της ως άνω απορριπτικής απόφασης, ο προσφεύγων άσκησε στις 24/7/2024 ενώπιον της Αρχής Προσφυγών την υπό κρίση ενδικοφανή προσφυγή, με την οποία ζητά την επανεξέταση της αίτησής του για χορήγηση καθεστώτος διεθνούς προστασίας. Με την υπ' αριθμ. πρωτ. 447090 από 24/7/2024 Πράξη κατάθεσης προσφυγής, ορίστηκε ως ημερομηνία συζήτησης της υπόθεσης η 28/8/2024 από τη 18η Ανεξάρτητη Επιτροπή Προσφυγών. Εν συνέχεια με την από 13/12/2024 απόφαση της 18ης Επιτροπής, η εξέταση της ως άνω υπόθεσης αναβλήθηκε για την 2/1/2025 και ο ως άνω προσφεύγων κλήθηκε για την ίδια ημερομηνία σε προφορική εξέταση του ενώπιον της αρμόδιας Επιτροπής και ως εκ τούτου το αίτημά του αναβλήθηκε για κατ' ουσίαν εξέταση. Από το πρακτικό προφορικής εξέτασης, η οποία διενεργήθηκε την 2/1/2025, βεβαιώνεται η ολοκλήρωση της προφορικής εξέτασης του ανωτέρω. (...), οι πραγματικοί ισχυρισμοί του προσφεύγοντος σχετικά με την στοχοποίηση του από την Al-Shabaab δεν έγιναν δεκτοί κατά το στάδιο της αξιολόγησης. Συνεπώς, δεν τίθεται ζήτημα υπαγωγής του προσφεύγοντος στο προστατευτικό καθεστώς του πρόσφυγα βάσει των ισχυρισμών αυτών, ο δε φόβος του δεν παρίσταται βάσιμος και δικαιολογημένος. Επειδή, περαιτέρω, ως προς τον κίνδυνο δίωξης του προσφεύγοντος λόγω της συμμετοχής του στην ιδιαίτερη κοινωνική ομάδα των ατόμων που ανήκουν στην μειονοτική φυλή Madhiban, που ανήκει στην ευρύτερη φυλετική ομάδα Gaboye, και ως θύμα εμπορίας ανθρώπων από την Σομαλία στην Τουρκία, η Επιτροπή διαπιστώνει, όπως έγινε δεκτό στο στάδιο της αξιολόγησης, ότι ο προσφεύγων δεν αναφέρθηκε σε κανένα ειδικότερο περιστατικό από το οποίο να προκύπτει ότι έχει στοχοποιηθεί ή έχει υποστεί διακρίσεις λόγω της φυλής του.

Συνεπώς, δεν γίνεται δεκτός ο ισχυρισμός ότι εγκατέλειψε τη χώρα του λόγω φυλετικών διακρίσεων. Περαιτέρω, από τις διαθέσιμες πληροφορίες δεν προκύπτει ότι όλα τα μέλη της φυλής Madhiban αντιμετωπίζουν τον ίδιο κίνδυνο να υποστούν διακρίσεις και μάλιστα τέτοιας βαρύτητας που να ισοδυναμούν με δίωξη. Ο δε προσφεύγων, αν και ανήκει στην εν λόγω μειονοτική ομάδα, δεν πιθανολογείται, ενόψει των προσωπικών του περιστάσεων (ενήλικος, υγιής άντρας με προηγούμενη διαμονή και οικογενειακό δίκτυο στην περιοχή), ότι θα εκτεθεί σε πραγματικό κίνδυνο σοβαρής βλάβης ή δίωξης εκ μόνου του λόγου αυτού.

Συνεπώς, δεν τίθεται ζήτημα υπαγωγής του στο προστατευτικό καθεστώς του πρόσφυγα για το λόγο αυτό. Τέλος, δεν συνάγεται από τους ισχυρισμούς του προσφεύγοντος ούτε μπορεί, ενόψει των προσωπικών του περιστάσεων, να πιθανολογηθεί σε εύλογο βαθμό ότι ο προσφεύγων θα καταστεί θύμα εμπορίας ανθρώπων σε περίπτωση επιστροφής του στη Σομαλία. Συνεπώς, ο φόβος του προσφεύγοντος δεν παρίσταται βάσιμος και δικαιολογημένος. (...), κατ' ακολουθίαν, η Επιτροπή αποφασίζει ότι ο προσφεύγων δεν υπάγεται στο καθεστώς του πρόσφυγα του άρθρου 1 Α (2) Σύμβασης της Γενεύης, απορριπτομένων ως αβασίμων όλων των περιπτώσεων αντιθέτου ισχυρισμών.

Αρχικό αίτημα – Κατ’ ουσίαν εξέταση – Προσφυγή κατά απόφασης πρώτου βαθμού – Αρχή Προσφυγών – 10η Επιτροπή Προσφυγών – Μαρόκο – Ασφαλής χώρα καταγωγής – Μόνος άνδρας – Σωματική αναπηρία – Έλλειψη υποστηρικτικού δικτύου στη χώρα καταγωγής – Κίνδυνος σοβαρής βλάβης – Επικουρική προστασία

10η Επιτροπή Προσφυγών IP/88371/2025

Ημερομηνία έκδοσης: 11/2/2025

[σελ. 26-28] Επειδή, υπό τα παραπάνω δεδομένα, η Επιτροπή λαμβάνει υπόψη, σύμφωνα με τις πληροφορίες που παρατέθηκαν σε προηγούμενη σκέψη, ότι στη χώρα καταγωγής του προσφεύγοντος υφίσταται σύστημα δημόσιας υγείας και επήλθαν κατά τα τελευταία χρόνια επιτεύγματα, όπως η καθολική υγειονομική κάλυψη και οι βελτιώσεις στους δείκτες υγείας, που δείχνουν πρόοδο, παρά το γεγονός ότι κρίνεται απαραίτητη η ενίσχυση του συστήματος, η αντιμετώπιση των ανισοτήτων των πόρων, η αύξηση της χρηματοδότησης και του εργατικού δυναμικού, η διαχείριση των μη μεταδοτικών ασθενειών, η υιοθέτηση ψηφιακών τεχνολογιών και η εστίαση στην πρόληψη. Τα τελευταία αυτά βήματα μπορούν να ανοίξουν το δρόμο για ένα αποτελεσματικό, χωρίς αποκλεισμούς και ασθενοκεντρικό σύστημα υγειονομικής περίθαλψης στο Μαρόκο. Επίσης, στη χώρα καταγωγής του προσφεύγοντος απαγορεύονται οι διακρίσεις εις βάρος των ατόμων με αναπηρία στην απασχόληση, την εκπαίδευση και την πρόσβαση στην υγειονομική περίθαλψη.

Ωστόσο, η Επιτροπή λαμβάνει υπόψη, (α) την κατάσταση της υγείας του προσφεύγοντος στην οποία περιήλθε μετά από σοβαρότατο τραυματισμό του στη μεθόριο των ελληνοτουρκικών συνόρων, συνεπεία του οποίου υποβλήθηκε σε τμηματική κολεκτομή, μερική γαστρεκτομή, κολοστομία, και για την αντιμετώπιση της νοσηλεύθηκε στο ΓΝ Διδυμοτείχου και στο ΓΝ Καβάλας, (β) ότι για την αντιμετώπιση των προβλημάτων αυτών λαμβάνει υπηρεσίες ψυχοκοινωνικής υποστήριξης από ψυχολόγο της Δομής Καβάλας (ΕΔΠΦΑΑ) όπου διαμένει, «ως υπόθεση υψηλής ιατρικής ευαλωτότητας», (γ) ότι σύμφωνα με την από 25-07-2024 Ιατρική Γνωμάτευση του Κέντρου Ιατρικής Αποκατάστασης Καβάλας «Λυδία» ο προσφεύγων ακολουθεί πρόγραμμα αποκατάστασης ως εξωτερικός ασθενής που περιλαμβάνει φυσικοθεραπεία, κινησιοθεραπεία και πρόγραμμα ενδυνάμωσης λόγω ατελούς παραπάρεσης μετά από τραυματισμό της σπονδυλικής στήλης, ο ασθενής κατά την έναρξη των θεραπειών παρουσίαζε έκπτωση μυϊκής ισχύος κάτω άκρων, η οποία προϊόντος του χρόνου με τη συμβολή φυσικοθεραπειών έχει παρουσιάσει βελτίωση, ότι ο ασθενής στην παρούσα φάση δύναται να βαδίζει με τραπεζοειδή βακτηρία και χρήζει κνημοποδικού κηδεμόνα στο αριστερό κάτω άκρο με σκοπό την ασφαλή ανεξάρτητη βάδισή του, ότι ο ασθενής συνεχίζει το πρόγραμμα αποκατάστασης με στόχο την περαιτέρω ενδυνάμωση των κάτω άκρων του, κάνει εβδομαδιαίως 2 έως 3 συνεδρίες αποκατάστασης, μέχρι στιγμής στο σύνολο 16, (δ) το μικρό χρονικό διάστημα που διέρρευσε από την επέλευση του συμβάντος (8-6-2023) που επέφερε τον σοβαρότατο τραυματισμό του και ότι δεν έχει ολοκληρωθεί το πρόγραμμα αποκατάστασης με στόχο την περαιτέρω ενδυνάμωση των κάτω άκρων, (ε) ότι σύμφωνα με τις πληροφορίες που παρατέθηκαν παρά την πρόοδο σε θεσμικό επίπεδο το Μαρόκο εξακολουθεί να αντιμετωπίζει σημαντικές προκλήσεις όσον αφορά την πλήρη τήρηση των δεσμεύσεών του για τα ανθρώπινα δικαιώματα στον τομέα της αναπηρίας και αυτό οφείλεται κυρίως σε χρόνια προβλήματα και εμπόδια, ήτοι (i) στην αρνητική κοινωνική εκπροσώπηση που στιγματίζει τα άτομα με αναπηρία, (ii) στην ανεπαρκή ενσωμάτωση της προσέγγισης που βασίζεται στα δικαιώματα στην εφαρμογή των δημόσιων πολιτικών, (iii) στο χαμηλό επίπεδο συντονισμού μεταξύ των διαφόρων τομέων τόσο σε εθνικό όσο και σε τοπικό επίπεδο, (στ) ότι ο προσφεύγων, όπως προέκυψε από την αφήγησή του με επαρκή συνοχή, δεν διαθέτει στη χώρα καταγωγής του υποστηρικτικό δίκτυο καθόσον είναι άγαμος χωρίς τέκνα, οι γονείς του έχουν αποβιώσει και τα αδέρφια του διαμένουν εκτός της χώρας καταγωγής του, με αποτέλεσμα να ελλείπει το δίκτυο που θα μπορούσε να παράσχει οιαδήποτε συνδρομή σε περίπτωση επιστροφής του προς αντιμετώπιση των δυσχερειών διαβίωσης κατά την πρώτη τουλάχιστον χρονική περίοδο της επιστροφής του, οι οποίες δυσχέρειες αυξάνονται λόγω και της κατάστασης της υγείας του τουλάχιστον έως ότου επέλθει η πλήρης αποκατάστασή της, και λόγω της προσαρμογής στη χώρας καταγωγής του υπό τα δεδομένα της κατάστασης της υγείας του.

Ενόψει αυτών, η Επιτροπή κρίνει ότι ο προσφεύγων διατρέχει βάσιμο και δικαιολογημένο κίνδυνο, σε περίπτωση επιστροφής στη χώρα της καταγωγής του, να υποστεί απάνθρωπη και εξευτελιστική μεταχείριση κατά την έννοια της περίπτωσης β' του άρθρου 14 του ν. 4939/2022 λόγω της σωρευτικής συνδρομής των ως άνω περιστάσεων. Συνεπώς, πληρούνται οι προϋποθέσεις για την αναγνώριση του προσφεύγοντος ως δικαιούχου επικουρικής προστασίας και η αίτησή του πρέπει να γίνει δεκτή κατά το σκέλος αυτό. Τέλος, από το ανωτέρω ιστορικό και όλα τα στοιχεία του φακέλου, δεν προκύπτουν λόγοι αποκλεισμού του προσφεύγοντος από την επικουρική προστασία.

Αριθμός πρωτοκόλλου: IP/247273/2025

Αρχικό αίτημα – Κατ’ ουσίαν εξέταση – Προσφυγή κατά απόφασης πρώτου βαθμού – Αρχή Προσφυγών – 8η Επιτροπή Προσφυγών – Καμερούν – Μόνη μητέρα με ανήλικο τέκνο – Έμφυλη βία – Δίωξη λόγω συμμετοχής σε ιδιαίτερη κοινωνική ομάδα – Σεξουαλική και έμφυλη βία – Κίνδυνος σοβαρής βλάβης – Προσφυγικό καθεστώς

8η Επιτροπή Προσφυγών IP/247273/2025

Ημερομηνία έκδοσης: 5/5/2025

[σελ. 23-24] Στην προκειμένη περίπτωση, στο προηγούμενο κεφάλαιο έγιναν δεκτοί οι ισχυρισμοί της προσφεύγουσας ότι ήταν παντρεμένη με έναν άντρα ο οποίος ήταν αρχηγός μιας συμμορίας τρομοκρατών, ο οποίος τη βίαζε, την βασάνιζε και την είχε τραυματίσει με ένα σπασμένο μπουκάλι στο κάτω μέρος της κοιλιάς της. Αν και η προσφεύγουσα υπέφερε κάποια στιγμή να διαφύγει αυτός την βρήκε την απήγαγε και την κράτησε για μια εβδομάδα β Έφυγε από τη χώρα της λόγω της ανασφάλειας που ένιωθε. Λαμβάνοντας υπόψη τα δεδομένα αυ με τις πληροφορίες που παρατέθηκαν για την έκταση του φαινομένου της έμφυλης βίας, όπως εμφανίζεται στη χώρα καταγωγής της προσφεύγουσας, καθώς και την κρατική προστασία που παρέχεται εν τοις πράγμασι στις γυναίκες όταν καθίστανται θύματα έμφυλης βίας, ήτοι τις συνθήκες, τη συχνότητα και το ποσοστό των γυναικών που θυματοποιούνται λόγω του φύλου τους στο Καμερούν, η Επιτροπή κρίνει ότι η προσφεύγουσα ανήκει σε ιδιαίτερη κοινωνική ομάδα, η οποία ορίζεται με βάση τόσο το κοινό χαρακτηριστικό της ιδιότητάς τους ως γυναικών που είναι θύματα έμφυλης βίας, όσο και από τη δίωξη που ενδεχομένως υποστούν οι γυναίκες αυτές στο μέλλον, συνιστάμενη στην απειλή κατά της ζωής, της ελευθερίας τους, της ιδιωτικής τους ζωής και της ασφάλειάς τους.

Η θέση της προσφεύγουσας καθίσταται περισσότερο δυσχερής ενόψει του ότι είναι μητέρα ανήλικου τέκνου το οποίο δεν απέκτησε με το σύζυγό της. Το Καμερούν, εξάλλου, έχει μεν ποινικοποιήσει τη βία κατά των γυναικών, ωστόσο, όπως προαναφέρθηκε, το νομικό πλαίσιο είναι ακόμη ελλιπές και η εφαρμογή του ατελής. Σε κάθε περίπτωση, τα συντριπτικά ποσοστά των γυναικών που καθίστανται θύματα έμφυλης βίας, καταδεικνύουν την ευάλωτη θέση στην οποία εξακολουθούν να βρίσκονται οι περισσότερες γυναίκες στη Καμερούν, παρά την ύπαρξη νομικού πλαισίου προστασίας, λόγω της ισχύος εξωθεσμικών παραγόντων που λειτουργούν εναντίον τους, όπως είναι η κουλτούρα και η κοινωνία. Πλέον τούτων, η Επιτροπή εκτιμά ότι οι εμπειρίες που βίωσε η προσφεύγουσα έχουν τραυματίσει βάναυσα τον ψυχισμό της και αποτελούν, για τον λόγο αυτόν, “εξαιρετικές περιστάσεις”, που θα δικαιολογούσαν την αναγνώριση αυτής ως πρόσφυγα, ακόμα και αν υπήρχαν βάσιμοι λόγοι να θεωρείται ότι η προηγούμενη δίωξη ή σοβαρή βλάβη δεν θα επαναληφθεί.

Κατά συνέπεια, υφίσταται εν προκειμένω δικαιολογημένος φόβος δίωξης της προσφεύγουσας για λόγο που συνδέεται με την ένταξή της σε ορισμένη κοινωνική ομάδα, φορέας δε της δίωξης είναι ο ανωτέρω σύζυγός της, από την απειλητική συμπεριφορά του οποίου δεν μπορεί να τύχει επαρκούς κρατικής προστασίας. Εξάλλου, ο κίνδυνος δίωξης δεν θα μπορούσε να αποτραπεί από την μετεγκατάσταση της προσφεύγουσας σε άλλη περιοχή της χώρας της, καθόσον πρόκειται για γυναίκα μόνη, μητέρα παιδιού που γεννήθηκε εκτός γάμου, χωρίς πόρους, περιουσία και επαρκές υποστηρικτικό δίκτυο στη χώρα αυτή, και, ως εκ τούτου, πρόσωπο που εύκολα μπορεί, ενόψει των προεκτεθέντων, να απομονωθεί ή και να στοχοποιηθεί κοινωνικά σε οποιαδήποτε περιοχή της χώρας της. Τέλος, από κανένα στοιχείο της υπόθεσης, συμπεριλαμβανομένων των ισχυρισμών της προσφεύγουσας, δεν προέκυψαν περιστατικά που συνεπάγονται τον αποκλεισμό της από το προσφυγικό καθεστώς, σύμφωνα με τις ρήτρες του άρθρου 1 Δ, Ε και ΣΤ της Σύμβασης του 1951 για το Καθεστώς των Προσφύγων.

Ενόψει όλων των ανωτέρω, η Επιτροπή κρίνει ότι στοιχειοθετείται βάσιμος και δικαιολογημένος φόβος βλάβης σε περίπτωση επιστροφής των προσφευγόντων στη χώρα προέλευσής τους, πληρούνται δε σωρευτικά οι προϋποθέσεις της Σύμβασης της Γενεύης του 1951 για την υπαγωγή τους στο προσφυγικό καθεστώς και συνεπώς πρέπει να γίνουν δεκτές οι από 7-8-2023 και 12-12-2023 αιτήσεις διεθνούς προστασίας.

ΑΝΑΦΟΡΕΣ ΣΤΟΝ ΣΥΝΗΓΟΡΟ ΤΟΥ ΠΟΛΙΤΗ

1η επιστολή σχετικά με την εκτίμηση ιθαγένειας

Παρέμβαση του Συνηγόρου του Πολίτη – Εσφαλμένη εκτίμηση ιθαγένειας – 1η επιστολή του Συνηγόρου του Πολίτη επί του θέματος – Αντικείμενο της αναφοράς προς τον Συνήγορο του Πολίτη: Πρόσβαση στα δεδομένα του διοικητικού φακέλου που αφορούν την εξακρίβωση της ιθαγένειας

Αθήνα, 20/12/2023

(...)

Θέμα: Πρόσβαση σε στοιχεία του διοικητικού φακέλου που αφορούν την εξακρίβωση ιθαγένειας

Ο Συνήγορος του Πολίτη, στο πλαίσιο των αρμοδιοτήτων του, εξετάζει αναφορά (αρ.φ. 345603) που υπέβαλε η δικηγόρος Α. Κ. στις 11/12/2023, εκ μέρους της εντολέα της, κας Μ.Η., σχετικά με την αδυναμία πρόσβασης σε στοιχεία του διοικητικού της φακέλου.

1. Η αναφερόμενη, με αρ. υπόθεσης (...) και ΔΙΚΑ (...) ισχυρίζεται ότι είναι πολίτης Ερυθραίας. Σύμφωνα με όσα αναγράφονται στην από 26-7-2023 έκθεση εξακρίβωσης, κατόπιν των διαδικασιών που διενεργήθηκαν, η εκτιμώμενη ιθαγένειά της είναι η αιθιοπική. Ομοίως αναγράφεται η ιθαγένειά της (...) στο από 26-07-2023 Έντυπο Καταγραφής Προσωπικών Στοιχείων και στην υπ' αρ. IP/2023/36258 από 28-07-2023 Φόρμα Ενιαίας Καταγραφής. Στη συνέχεια, η (...) από 06-10-2023 απόφαση του Π.Γ.Α. Λέσβου απέρριψε ως αβάσιμη την αίτηση διεθνούς προστασίας και δεν έγινε δεκτός ο ισχυρισμός της ότι είναι πολίτης Ερυθραίας. Λόγω της κατάθεσης ενδικοφανούς προσφυγής κατά της πρωτοβάθμιας απόφασης, η δικηγόρος αιτήθηκε στην Κ.Ε.Δ., την 1/11/2023, αντίγραφο του διοικητικού φακέλου που τηρείται για την εντολέα της και ειδικότερα, «αντίγραφα των έντυπων ερωτήσεων και απαντήσεων επί αυτών βάσει των οποίων έγινε η εξακρίβωση της ιθαγένειάς της από την FRONTEX ή την ΕΛΑΣ και εκτιμήθηκε ότι η ιθαγένειά της είναι άλλη από αυτή που δηλώνει. Σε περίπτωση που δεν τηρείται τέτοιο αρχείο, θα ήθελα να μου απαντήσετε εγγράφως περί τη μη τηρήσεως τέτοιου αρχείου με τις ερωτήσεις και τις απαντήσεις δυνάμει των οποίων γίνεται η εξακρίβωση της ιθαγένειας». Στις 3/11/2023 της χορηγήθηκε από την Κ.Ε.Δ. Λέσβου, μεταξύ άλλων εγγράφων, η Έκθεση Εξακρίβωσης. Σε αυτήν αναγράφεται: «Εκτιμώμενη Ιθαγένεια μετά την Εξακρίβωση: ΑΙΘΙΟΠΙΑ-Αιτιολογία: ΠΡΟΕΚΥΨΕ ΑΠΟ ΤΗ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΤΑΥΤΟΠΟΙΗΣΗΣ - Δήλωση αιτούντος: ΕΠΙΜΕΝΕΙ ΣΤΗΝ ΑΡΧΙΚΗ ΔΗΛΩΣΗ. Την έκθεση υπογράφει εκ μέρους του Κλιμακίου Ταυτοποίησης και Εξακρίβωσης Ιθαγένειας, ο αρμόδιος αξιωματικός, ο διερμηνέας και η αναφερόμενη. Δεν χορηγήθηκε ωστόσο στη δικηγόρο κάποιο έγγραφο με τις ερωτήσεις που τέθηκαν στην αναφερόμενη κατά τη διαδικασία εξακρίβωσης ιθαγένειας και τις απαντήσεις της. Σε τηλεφωνική επικοινωνία που είχε η ίδια με την Κ.Ε.Δ. Λέσβου, η απάντηση ήταν ότι η Κ.Ε.Δ. δεν έχει πρόσβαση στις συνεντεύξεις για την εξακρίβωση της ιθαγένειας που πραγματοποιεί η Frontex.

2. Ο Συνήγορος του Πολίτη σημειώνει ότι με βάση τη νομοθεσία, το «Κλιμάκιο ταυτοποίησης και εξακρίβωσης ιθαγένειας» είναι αρμόδιο μεταξύ άλλων για την καταγραφή των προσωπικών στοιχείων των πολιτών τρίτων χωρών, την εξακρίβωση της ταυτότητας και της ιθαγένειας τους, την καταγραφή και συμπλήρωση του εντύπου screening και την παραγωγή της έκθεσης εξακρίβωσης (παραγόμενο της ηλεκτρονικής Εφαρμογής - ΥΠΥ1x4) και διαβίβασης αυτής από τον αρμόδιο εξακριβωτή στον Διοικητή του Κ.Υ.Τ. Επιπλέον, «*Τα στοιχεία ταυτότητας και η ιθαγένεια προκύπτουν από το πρωτότυπο διαβατήριο, το δελτίο ταυτότητας (...). Σε περίπτωση έλλειψης των εγγράφων αυτών, τα στοιχεία ταυτότητας καταγράφονται με βάση τη σχετική δήλωση του αφιχθέντος*».¹ Επίσης ορίζεται ότι το προσωπικό του Οργανισμού Ευρωπαϊκής Συνοριοφυλακής και Ακτοφυλακής έχει διατεθεί για να υποστηρίξει τις λειτουργίες των ΚΕΔΝ και ειδικά του «Κλιμακίου ταυτοποίησης και εξακρίβωσης ιθαγένειας» του οποίου προϊστάται αξιωματικός της Ελληνικής Αστυνομίας.² Ο προϊστάμενος του Κλιμακίου «*επιβλέπει ειδικότερα τη διενέργεια των διαδικασιών ταυτοποίησης και εξακρίβωσης της ιθαγένειας και καθοδηγεί το προσωπικό για την εκπλήρωση του έργου του*».

3. Από τα ως άνω προκύπτει ότι μετά τη διενέργεια των διαδικασιών εξακρίβωσης ιθαγένειας “screening” από το οικείο Κλιμάκιο, υπογράφεται η έκθεση εξακρίβωσης ιθαγένειας η οποία παραδίδεται στον Διοικητή της Κ.Ε.Δ. Επίσης προκύπτει ότι συμπληρώνεται ένα έντυπο screening. Η συμπλήρωση του εντύπου αυτού αλλά και το αποτέλεσμα που αποτυπώνεται στην έκθεση εξακρίβωσης, προϋποθέσει τη θέση ερωτήσεων στον νεοεισερχόμενο αλλοδαπό και μάλιστα με τη συνδρομή διερμηνέα. Αυτές οι ερωτήσεις που τίθενται και οι απαντήσεις του νεοεισερχόμενου δεν μπορεί παρά να καταγράφονται, έστω και συνοπτικά, είτε στο έντυπο screening, είτε και σε κάποιο πρακτικό. Επιπλέον, προκύπτει

¹ Αρθ 41 ν. 4939/2022, Αρθ 3 παρ. 2α, 5 παρ.1 και Αρθ 14, Κανονισμός λειτουργίας των Κ.Υ.Τ. υπ' αρ. 1/7433/15-4-2019 (Β' 2219) «Γενικός Κανονισμός Λειτουργίας Κέντρων Υποδοχής και Ταυτοποίησης και Κινητών Μονάδων Υποδοχής και Ταυτοποίησης».

² Βλ. άρθρ. 2 και 4 του υπ' αρ. 25.0/118832 «Γενικός Κανονισμός Λειτουργίας Κλειστών Ελεγχόμενων Δομών Νήσων», (Β 3191) 20/7/2021.

ότι οποιαδήποτε ενέργεια πραγματοποιείται εντός των Κ.Υ.Τ και Κ.Ε.Δ. για την εξακρίβωση της ιθαγένειας υπάγεται στις αρμοδιότητες του Κλιμακίου Ταυτοποίησης και Εξακρίβωσης Ιθαγένειας, του οποίου προϊστάται η Ελληνική Αστυνομία. Ο φορέας της αρμοδιότητας αυτής δεν επηρεάζεται από το γεγονός ότι στη διαδικασία αυτή μετέχει και προσωπικό της Frontex, το οποίο, κατά το νόμο, έχει διατεθεί για να υποστηρίξει το αρμόδιο κλιμάκιο.

4. Παράλληλα, το στοιχείο της ιθαγένειας, το οποίο καταρχάς καταγράφεται κατά την διαδικασία της εξακρίβωσης, μπορεί να αλλάξει, σύμφωνα με το άρθρο 84 του ν. 4939/2022, μόνο με απόφαση του Προϊσταμένου της Αρχής Παραλαβής, μετά από γνώμη του αρμόδιου χειριστή, εφόσον κατά τη συνέντευξη του ασύλου ο αιτών προβεί σε σχετική δήλωση και θεμελιωθεί ότι τα στοιχεία αυτά έχουν καταγραφεί εσφαλμένα. Επομένως, για να μπορέσει ο διοικούμενος να υποστηρίξει την αλλαγή του στοιχείου της ιθαγένειας, θα πρέπει να έχει πρόσβαση σε όλα τα έγγραφα που αφορούν την εξακρίβωσή της και που αυτονόητα εντάσσονται στον διοικητικό φάκελο που τηρείται από την Υ.Π.Υ.Τ. Μάλιστα, λογικά αναμένεται να έχει και το οικείο Π.Γ.Α πρόσβαση στα στοιχεία αυτά, εφόσον η φόρμα καταγραφής της αίτησης διεθνούς προστασίας, ως ενιαία, συμπληρώνεται από προσωπικό της Υ.Π.Υ.Τ.

5. Στο πλαίσιο αυτό, η πρόσβαση του ενδιαφερόμενου στο έγγραφο όπου καταγράφονται οι ερωτήσεις και απαντήσεις που έγιναν κατά την διαδικασία εξακρίβωσης, είτε αυτό είναι το έντυπο screening είτε και κάποιο άλλο πρακτικό που συντάσσεται, μπορεί να είναι εξαιρετικά κρίσιμη για την ευδόωση της αίτησης διεθνούς προστασίας σε περιπτώσεις όπως αυτή της αναφερόμενης και αποτελεί προϋπόθεση για την άσκηση από μέρους της του δικαιώματος αποτελεσματικής ενδικοφανούς προσφυγής κατά της πρωτοβάθμιας απόφασης.³

Κατόπιν των ανωτέρω, παρακαλούμε τη Διοίκηση της Αστυνομίας της Λέσβου και την Διοίκηση της Κ.Ε.Δ. για τις απόψεις τους για το ζήτημα αλλά και την ενημέρωσή μας για τις ενέργειες στις οποίες πρόκειται να προβούν σχετικά με το αίτημα της αναφερόμενης.

(...)

2η επιστολή σχετικά με την εκτίμηση ιθαγένειας

Παρέμβαση του Συνηγόρου του Πολίτη – Εσφαλμένη εκτίμηση ιθαγένειας – Απάντηση του ΚΕΔ Λέσβου – Θέμα: Πρόσβαση στα δεδομένα του διοικητικού φακέλου που αφορούν την εκτίμηση της ιθαγένειας

Μυτιλήνη, 17/01/2024

(...)

Θέμα: Πρόσβαση σε στοιχεία του διοικητικού φακέλου που αφορούν την εξακρίβωση ιθαγένειας

(...)

Σε συνέχεια του ανωτέρω σχετικού διευκρινίζονται κατά λόγο αρμοδιότητας τα κάτωθι:

Σύμφωνα με την περίπτωση 7 του άρθρου 55 του Κανονισμού (ΕΕ) 2019/1896 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 13ης Νοεμβρίου 2019 για την Ευρωπαϊκή Συνοριοφυλακή και Ακτοφυλακή «Το μόνιμο και λοιπό προσωπικό του Οργανισμού που θα αποσταλούν ως μέλη των ομάδων θα είναι σε θέση να διεκπεραιώνουν, σύμφωνα με το άρθρο 82, τα εξής καθήκοντα για τα οποία απαιτούνται εκτελεστικές αρμοδιότητες, σύμφωνα με τα προφίλ προσωπικού και την αντίστοιχη εκπαίδευση: α) η εξακρίβωση της ταυτότητας και της ιθαγένειας προσώπων, συμπεριλαμβανομένης της αναζήτησης στοιχείων στις οικείες βάσεις δεδομένων της Ένωσης και τις οικείες εθνικές βάσεις δεδομένων (...)».

Κατά την παράγραφο 1 του άρθρου 3 της με αριθμ. 553695 (ΦΕΚ 7533Β/31-12-2023) απόφασης του ΓΓΥΑΑ: «Ο Διοικητής των Κλειστών Ελεγχόμενων Δομών προϊστάται των Κλιμακίων Διοικητικής Μέριμνας, Ιατρικού Ελέγχου, Ψυχοκοινωνικής Υποστήριξης καθώς και του Κλιμακίου Ενημέρωσης και έχει τη γενική εποπτεία της λειτουργίας της ΚΕΔ. Αναλυτικότερα, ο Διοικητής έχει τις εξής αρμοδιότητες: (...) ενημερώνεται από τον Προϊστάμενο των Κλιμακίων Εξωτερικής Φύλαξης και Ασφάλειας και Ταυτοποίησης και Εξακρίβωσης Ιθαγένειας για θέματα αρμοδιότητας του».

Εκ των ανωτέρω συνάγεται ότι το τρίτο στάδιο των διαδικασιών υποδοχής και ταυτοποίησης «Καταγραφή και Ιατρικός έλεγχος», το οποίο περιλαμβάνει μεταξύ άλλων την εξακρίβωση της ταυτότητας και της ιθαγένειας των Πολιτών Τρίτων

³ άρθρο 13 της Ευρωπαϊκής Σύμβασης για τα Δικαιώματα του Ανθρώπου (ΕΣΔΑ), και άρθρο 47 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Χωρών /Ανιθαγενών (άρθρο 41 του ν. 4939/2022) πραγματοποιείται από το Κλιμάκιο Ταυτοποίησης και Εξακρίβωσης Ιθαγένειας που στελεχώνεται από προσωπικό της ΕΛΑΣ, και συνδράμεται από προσωπικό του Οργανισμού Ευρωπαϊκής Συνοριοφυλακής και Ακτοφυλακής στα Εξωτερικά Σύνορα των κρατών - μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Τα βεβαιωτικά πορίσματα του σταδίου αυτού αναγράφονται στην οικεία έκθεση εξακρίβωσης, αποτυπώνονται στη φόρμα πλήρους καταγραφής του αιτήματος για διεθνή προστασίας και στα ταυτοποιητικά έγγραφα τα οποία εκδίδονται σχετικά, ακολούθως. Ειδικότερα, η διαδικασία της εξακρίβωσης ιθαγένειας συνιστά μέρος μιας διαδικασίας (υποδοχής και ταυτοποίησης) η οποία κατά κανόνα οδηγεί στην υποβολή αιτήματος ασύλου και στην έκδοση ταυτοποιητικού εγγράφου τα στοιχεία του οποίου δύνανται να τροποποιηθούν μετά από αίτηση του δικαιουμένου με νομική βάση το άρθρο 84 του ν. 4939/2022 (Α' 111) σύμφωνα με το οποίο «1. Τα στοιχεία ταυτότητας των αιτούντων προκύπτουν από το διαβατήριό τους, το δελτίο ταυτότητας τους, εφόσον αναγράφεται σε αυτό η πλήρης ημερομηνία γέννησής τους, ή τη ληξιαρχική πράξη γέννησής τους, εφόσον έχουν γεννηθεί στην Ελλάδα. Με απόφαση του Διοικητή της Υπηρεσίας Ασύλου μπορεί να γίνεται δεκτή και άλλη κατηγορία εγγράφων.

2. Σε περίπτωση έλλειψης των εγγράφων αυτών, τα στοιχεία ταυτότητας καταγράφονται με βάση τη σχετική δήλωση του αιτούντος κατά την καταγραφή της αίτησης διεθνούς προστασίας.

3. Τα στοιχεία ταυτότητας δύνανται να τροποποιηθούν με απόφαση Προϊσταμένου της αρμόδιας Αρχής Παραλαβής μετά από σχετική αίτηση του αιτούντος διεθνή προστασία, η οποία συνοδεύεται από πρωτότυπα έγγραφα της παρ. 1, εκτός εάν η τροποποίηση αφορά προφανείς γραφικές παραδρομές ή παραδρομές προφανώς οφειλόμενες στη μεταφορά άλλων αλφαβήτων στο λατινικό αλφάβητο, οπότε αρκεί απλή αίτηση του ενδιαφερόμενου.

4. Κατ' εξαίρεση, το στοιχείο της ιθαγένειας και του τόπου γέννησης μπορούν να τροποποιηθούν με απόφαση του Προϊσταμένου της Αρχής Παραλαβής, μετά από γνώμη του αρμόδιου χειριστή, εφόσον κατά τη συνέντευξη του άρθρου 82 του παρόντος Κώδικα ο αιτών προβεί σε σχετική δήλωση και θεμελιωθεί ότι τα στοιχεία αυτά έχουν καταγραφεί εσφαλμένα. Ομοίως, κατ' εξαίρεση, μπορεί να τροποποιηθούν τα στοιχεία ταυτότητας εάν κατά τη συνέντευξη προβληθούν βάσιμοι και σοβαροί λόγοι, για τους οποίους ο αιτών αρχικά δεν είχε δηλώσει τα πραγματικά του στοιχεία. Το έτος γέννησης τροποποιείται μετά από διενέργεια διαδικασίας προσδιορισμού ηλικίας, σύμφωνα με το άρθρο 80 του παρόντος Κώδικα, εκτός εάν κατά τη συνέντευξη προκύψει ότι ο αιτών που έχει καταγραφεί ως ενήλικος είναι προφανώς ανήλικος, οπότε αρκεί απόφαση του Προϊσταμένου της αρμόδιας Αρχής Παραλαβής μετά από γνώμη του αρμόδιου χειριστή.

5. Η διαδικασία τροποποίησης των στοιχείων που αναφέρονται στις παρ. 3 και 4 δεν συνιστά σε καμία περίπτωση: α) λόγο καθυστέρησης της εξέτασης της αίτησης ή της προσφυγής ή β) λόγο αναβολής της διεξαγωγής της συνέντευξης του αιτούντος.

6. Σε περίπτωση που διαπιστωθεί η ανάγκη τροποποίησης των στοιχείων της παρ. 4, κατά το στάδιο της συζήτησης της προσφυγής, σύμφωνα με το άρθρο 102, η τροποποίηση γίνεται με την απόφαση της Ανεξάρτητης Επιτροπής Προσφυγών. Στη συνέχεια, ο Διοικητικός Διευθυντής της Αρχής Προσφυγών ενημερώνει με κάθε πρόσφορο τρόπο τη Διεύθυνση Εφαρμογών Πληροφορικής και Επικοινωνιών του Υπουργείου Μετανάστευσης και Ασύλου για να προβεί στις αναγκαίες ενέργειες. Η ανάγκη τροποποίησης των στοιχείων της παρ. 4, δεν συνιστά σε καμία περίπτωση λόγο αναβολής ή αναπομπής στον πρώτο βαθμό.

7. Κατ' εξαίρεση, σε περίπτωση που η ανάγκη τροποποίησης των στοιχείων της παρ. 1, διαπιστωθεί μετά τη χορήγηση καθεστώτος διεθνούς προστασίας ή την έκδοση τελεσίδικης απορριπτικής απόφασης, η τροποποίηση σύμφωνα με τα οριζόμενα στην παρ. 3 μπορεί να γίνει με απόφαση του Προϊσταμένου της αρμόδιας Αρχής Απόφασης.».

(...)

3η επιστολή σχετικά με την εκτίμηση ιθαγένειας

Παρέμβαση του Συνηγόρου του Πολίτη – Εσφαλμένη εκτίμηση ιθαγένειας – 2η επιστολή του Συνηγόρου του Πολίτη κατόπιν λήψης περισσότερων αναφορών

Αθήνα, 26/01/2024

(...)

Ο Συνήγορος του Πολίτη έγινε αποδέκτης των με αρ. Φ. 345915, 345917 και 346566 αναφορών, που έχουν υποβληθεί από την κυρία Μ. Υ., την κυρία Μ. Μ., την κυρία Β.Χ. δικηγόρο, για λογαριασμό των εντολέων της, κυρίων Α. Α, Ρ. Η. και Η. Δ. σχετικά με τη διαδικασία εξακρίβωσης της ιθαγένειάς τους.

Ειδικότερα,

1. Η αναφερόμενη κυρία Μ. Υ. (με αρ. φακ. [...] και αρ.υποθ. [...]) με την εν λόγω αναφορά μας ενημερώνει ότι έφτασε στη Λέσβο στις 15 Σεπτεμβρίου 2023 και υπέβαλε αίτημα διεθνούς προστασίας. Καταγράφηκε από τις ελληνικές αρχές στις 20 Σεπτεμβρίου 2023 και δήλωσε ότι είναι πολίτης Ερυθραίας. Όπως αναφέρει, γεννήθηκε στην Ερυθραία και είχε εκδοθεί πιστοποιητικό γέννησης. Οι γονείς της ήταν, επίσης, πολίτες Ερυθραίας και η οικογένεια έζησε επί δύο έτη στην Ερυθραία, προτού καταφύγουν στην Αιθιοπία για λόγους ασφάλειας. Όπως δηλώνει, δεν είχε ποτέ έγγραφα από την Αιθιοπία. Σύμφωνα με τα στοιχεία της αναφοράς, κατά τη συνέντευξη που έδωσε, στο πλαίσιο εξακρίβωσης της ιθαγένειάς της από τους αρμόδιους υπαλλήλους, η οποία διήρκεσε 5 λεπτά, δεν δέχθηκε οποιαδήποτε ερώτηση για την εξακρίβωση της ιθαγένειάς της ούτε έλαβε κάποιο έγγραφο ή πρακτικό σχετικό με τη συνέντευξη. Στη συνέχεια, όπως αναφέρεται, στις 27 Νοεμβρίου εκλήθη σε προσωπική συνέντευξη από το ΠΓΑ Λέσβου. Ο αρμόδιος χειριστής της δήλωσε ότι η υπηρεσία ασύλου πιστεύει ότι είναι πολίτης Αιθιοπίας και δεν της υπέβαλε οποιαδήποτε ερώτηση, προκειμένου να εξακριβώσει την ιθαγένειά της.

2. Η αναφερόμενη, κυρία Μ. Μ. (με αρ. φακ. [...] και αρ.υποθ. [...]), ενημερώνει ότι έφτασε στην Λέσβο, στις 15 Σεπτεμβρίου και υπέβαλε αίτημα διεθνούς προστασίας. Καταγράφηκε από τις ελληνικές αρχές στις 20 Σεπτεμβρίου 2023 και δήλωσε ότι είναι πολίτης Ερυθραίας. Όπως αναφέρει, γεννήθηκε στην Ερυθραία και είχε εκδοθεί πιστοποιητικό γέννησης. Οι γονείς της ήταν, επίσης, πολίτες Ερυθραίας και η οικογένεια έζησε επί τέσσερα έτη στην Ερυθραία, προτού καταφύγουν στην Αιθιοπία για λόγους ασφάλειας. Όπως δηλώνει, δεν είχε ποτέ έγγραφα από την Αιθιοπία. Σύμφωνα με τα στοιχεία της αναφοράς, το έγγραφο καταγραφής της αναφέρει ως δεύτερη ιθαγένεια την Αφγανική και εκτιμώμενη ιθαγένεια την Αιθιοπική. Όπως αναφέρει, κατά τη συνέντευξη που έδωσε, στο πλαίσιο εξακρίβωσης της ιθαγένειάς της από τους αρμόδιους υπαλλήλους, η οποία διήρκεσε 5 λεπτά, δεν δέχθηκε οποιαδήποτε ερώτηση για την εξακρίβωση της ιθαγένειάς της ούτε έλαβε κάποιο έγγραφο ή πρακτικό σχετικό με τη συνέντευξη. Στη συνέχεια, όπως αναφέρεται, στις 28 Νοεμβρίου εκλήθη σε προσωπική συνέντευξη από το ΠΓΑ Λέσβου. Στην αρχή της συνέντευξης δήλωσε ότι υπήρξε θύμα βιασμού στην Αιθιοπία. Ο αρμόδιος χειριστής της δήλωσε ότι η υπηρεσία ασύλου, σύμφωνα με τις πληροφορίες του φακέλου της και την έκθεση εξακρίβωσης της FRONTEX, πιστεύει ότι είναι πολίτης Αιθιοπίας και τη ρώτησε αν συμφωνεί να συνεχίσουν τη συνέντευξη επί τη βάση ότι είναι πολίτης Αιθιοπίας. Μετά την άρνησή της, όπως αναφέρεται, δεν της υποβλήθηκε οποιαδήποτε ερώτηση, προκειμένου να εξακριβωθεί η ιθαγένειά της.

3. Η κυρία Β.Χ. δικηγόρος, αναφέρει τρεις περιπτώσεις εντολέων της, αιτούντων άσυλο - οι οποίοι έχουν καταγραφεί από την ΥΠΥΤ ως Αιθιοπες ή Σουδανοί, ενώ οι ίδιοι δηλώνουν ότι είναι πολίτες Ερυθραίας – ως ακολούθως:

α) Ο κύριος Α Α, (με αρ. φακέλου (...)), στις 24/02/2023, έδωσε συνέντευξη, για την εξακρίβωση της ιθαγένειάς του από το κλιμάκιο ταυτοποίησης και εξακρίβωσης ιθαγένειας της ΚΕΔ Λέσβου. Στη συνέχεια εκδόθηκε η με αρ. 490904/24.02/2023 Έκθεση εξακρίβωσης, η οποία περιέχει πεδίο «Δηλωθείσα υπηκοότητα», όπου αναγράφεται η Ερυθραία και πεδίο «Εκτιμώμενη Υπηκοότητα», όπου αναγράφεται η Αιθιοπία. Στη συνέχεια, η πληρεξούσια δικηγόρος ζήτησε το «έντυπο screening», το οποίο είναι διαφορετικό από την «έκθεση screening». Ωστόσο, η απάντηση που έλαβε από την ΥΠΥΤ Λέσβου, (...), αναφέρει ότι «η Υπηρεσία Υποδοχής και Ταυτοποίησης δεν δύναται να συνεισφέρει ως αναρμόδια». Όπως αναφέρεται, η παραπάνω Έκθεση, ενσωματώθηκε στην απόφαση αβαθμού της υπηρεσίας ασύλου, που απέρριψε το αίτημά του για χορήγηση διεθνούς προστασίας. β) Αναφορικά με τον κύριο Ρ. Η., (με αρ.φακ (...)), περιγράφονται από την πληρεξούσια δικηγόρο του τα ίδια πραγματολογικά στοιχεία με την προαναφερόμενη υπόθεση, δήλωση, δηλαδή, του ενδιαφερόμενου ότι είναι πολίτης Ερυθραίας, αλλά αναγραφή στην από 04/07/2023 Έκθεση Εξακρίβωσης ότι ως «Εκτιμώμενη Ιθαγένεια» είναι η Αιθιοπική. Και στην περίπτωση αυτή, υπήρξε απορριπτική απόφαση ασύλου, σε αβαθμό, η οποία ενσωματώνει την Έκθεση Εξακρίβωσης. Το έντυπο screening δεν δόθηκε στη δικηγόρο που είχε υποβάλει σχετικό αίτημα. γ) Ακριβώς το ίδιο συνέβη με τον κύριο Η. Δ. (με αρ. φακ. (...)), με τη μόνη διαφορά ότι αναγράφεται ως «Εκτιμώμενη ιθαγένεια μετά την εξακρίβωση» αυτή του Σουδάν. Στην περίπτωση αυτή, επίσης, δεν χορηγήθηκε το αιτούμενο «έντυπο screening».

Στο σημείο αυτό θα θέλαμε να επισημάνουμε ότι αντίστοιχη αναφορά δεχθήκαμε κατά το πρόσφατο παρελθόν (...) και σας απευθύναμε το με αρ. πρωτ. (...) έγγραφο.

Με το εν λόγω έγγραφο επισημάνουμε ότι, με βάση τη νομοθεσία, «το Κλιμάκιο ταυτοποίησης και εξακρίβωσης ιθαγένειας» είναι αρμόδιο μεταξύ άλλων για την καταγραφή των προσωπικών στοιχείων των πολιτών τρίτων χωρών, την εξακρίβωση της ταυτότητας και της ιθαγένειάς τους, την καταγραφή και συμπλήρωση του έντυπου screening και την παραγωγή της έκθεσης εξακρίβωσης και διαβίβασης αυτής από τον αρμόδιο εξακριβωτή στον Διοικητή του ΚΥΤ. Επιπλέον, «τα στοιχεία ταυτότητας και η ιθαγένεια προκύπτουν από το πρωτότυπο διαβατήριο, το δελτίο ταυτότητας. Σε περίπτωση έλλειψης των εγγράφων αυτών, τα στοιχεία της ταυτότητας καταγράφονται με βάση τη σχετική δήλωση του αφιχθέντος».¹

Επίσης, επισημάνθηκε ότι το προσωπικό του FRONTEX έχει διατεθεί να υποστηρίξει τις λειτουργίες των ΚΕΔΝ και ειδικότερα του κλιμακίου ταυτοποίησης και εξακρίβωσης, του οποίου προΐσταται αξιωματικός της ελληνικής αστυνομίας.

Από τα παραπάνω, όπως σας αναφέραμε, προκύπτει ότι κατά τη διαδικασία, πρέπει να συμπληρώνεται ένα έντυπο screening, η συμπλήρωση του οποίου προϋποθέτει τη θέση ερωτήσεων στον νεοεισερχόμενο αλλοδαπό με τη συνδρομή διερμηνέα.

Παράλληλα, το στοιχείο της ιθαγένειας, μπορεί να αλλάξει, σύμφωνα με το άρθρ. 84 του ν.4939/2022, μόνο με απόφαση του Προϊσταμένου της Αρχής Παραλαβής, εφόσον, κατά τη συνέντευξη του ασύλου, ο αιτών προβεί σε σχετική δήλωση. Ως εκ τούτου, η πρόσβαση των ενδιαφερομένων στο έντυπο screening ή σε κάποιο πρακτικό που καταγράφονται οι ερωτήσεις και απαντήσεις κατά τη διαδικασία εξακρίβωσης είναι πολύ σημαντικό για την ευόδωση της αίτησης διεθνούς προστασίας σε περιπτώσεις όπως αυτές των ενδιαφερομένων και αποτελεί προϋπόθεση για την άσκηση και υποστήριξη αποτελεσματικής προσφυγής κατά των απορριπτικών πρωτοβάθμιων αποφάσεων.

Σε απάντηση των παραπάνω επισημάνσεων και των σχετικών ερωτημάτων της Αρχής σχετικά με την ακολουθούμενη διαδικασία και την πρόσβαση στο έντυπο screening, λάβαμε το με αρ. πρωτ. (...) έγγραφο του Διοικητή της Υπηρεσίας Υποδοχής και Ταυτοποίησης. Στο εν λόγω έγγραφο παρατίθεται σχετική νομοθεσία, αλλά δεν απαντώνται τα ειδικότερα ερωτήματά μας.

Για τον λόγο αυτό, επανερχόμαστε και σας παρακαλούμε να μας ενημερώσετε για την ακολουθούμενη διαδικασία screening, στις περιπτώσεις των αναφερομένων, εάν συμπληρώθηκαν έντυπα screening, όπως απαιτεί ο νόμος, καθώς και να επιτρέψετε την πρόσβαση των ενδιαφερομένων σε αυτά.

(...)

4η επιστολή σχετικά με την εκτίμηση ιθαγένειας

Παρέμβαση του Συνηγόρου του Πολίτη – Εσφαλμένη εκτίμηση ιθαγένειας – Νέα απάντηση του ΚΕΔ Λέσβου – Θέμα: Πρόσβαση στα δεδομένα του διοικητικού φακέλου που αφορούν την εξακρίβωση της ιθαγένειας.

Μυτιλήνη, 13/02/2024

(...)

Θέμα: Πρόσβαση σε στοιχεία του διοικητικού φακέλου που αφορούν την εξακρίβωση ιθαγένειας

(...)

Σε συνέχεια του ανωτέρου σχετικού διευκρινίζονται κατά λόγο αρμοδιότητας τα κάτωθι:

Κατά την εξακρίβωση ιθαγένειας των αναφερόμενων ΠΤΧ εφαρμόστηκαν συνολικά οι διατάξεις που μνημονεύθηκαν στο υπ' αριθμ. πρωτ. (...) έγγραφο του Διοικητή της Υπηρεσίας Υποδοχής και Ταυτοποίησης. Ως σε αυτό αναφέρεται άπαντα τα βεβαιωτικά πορίσματα του σταδίου εξακρίβωσης ιθαγένειας αναγράφονται στην οικεία έκθεση εξακρίβωσης, αποτυπώνονται στη φόρμα πλήρους καταγραφής του αιτήματος για διεθνή προστασία και στα ταυτοποιητικά έγγραφα τα οποία εκδίδονται σχετικά, ακολούθως. σε όλα τα ανωτέρα έγγραφα, τα οποία αποτελούν επιμέρους έγγραφα του διοικητικού φακέλου εκάστου, οι αναφερόμενοι έχουν πλήρη πρόσβαση μετά από την υποβολή αίτησης λήψης αντιγράφων.

(...)

¹ Άρθρο 41 ν.4939/2022, άρθρ.3 παρ.2α 5παρ.1 και άρθρ.14, Κανονισμός λειτουργίας των ΚΥΤ υπ.αρ.1/7433/15-4-2019 (Β'2219) «Γενικός Κανονισμός Λειτουργίας Κέντρων Υποδοχής και Ταυτοποίησης και Κινητών Μονάδων Υποδοχής και Ταυτοποίησης».

5η επιστολή σχετικά με την εκτίμηση ιθαγένειας

"Παρέμβαση του Συνηγόρου του Πολίτη – Εσφαλμένη εκτίμηση ιθαγένειας – 3η επιστολή του Συνηγόρου του Πολίτη – Θέμα: Πρόσβαση στα διοικητικά έγγραφα της διαδικασίας εξακρίβωσης της ιθαγένειας

Αθήνα, 07/03/2024

(...)

Θέμα: Πρόσβαση σε διοικητικά έγγραφα της διαδικασίας εξακρίβωσης ιθαγένειας.

(....)

Ο Συνήγορος του Πολίτη, στο πλαίσιο των αρμοδιοτήτων του, εξετάζει έξι αναφορές οκτώ πολιτών κατά δήλωσή τους Ερυθραίας, σχετικά με την αδυναμία πρόσβασής τους σε στοιχεία του διοικητικού φακέλου που αφορούν την εξακρίβωση της ιθαγένειάς τους από το Κλιμάκιο ταυτοποίησης και εξακρίβωσης ιθαγένειας της Κ.Ε.Δ. Λέσβου.

Πρόκειται για τις αιτούσες με τα στοιχεία: α) αρ.υπ.(...)- ΔΙΚΑ (...), β) αρ.υπ. (...) - ΔΙΚΑ (...), γ) αρ.υπ. (...) - ΔΙΚΑ (...), δ) ΔΙΚΑ (...), ε) ΔΙΚΑ (...), στ) ΔΙΚΑ (...) για τις αναφορές των οποίων ο Συνήγορος έχει απευθύνει δύο έγγραφα προς την Κ.Ε.Δ. Λέσβου και τη Διεύθυνση Αστυνομίας Λέσβου.

Επιπλέον, εξετάζονται άλλες δύο αναφορές με όμοιο περιεχόμενο από την αιτούσα η) ΔΙΚΑ (...), αρ.υπόθ. (...) και τον αιτούντα ζ) ΔΙΚΑ (...).

1. Η Διοίκηση της Υ.Π.Υ.Τ. απάντησε στα έγγραφα του Συνηγόρου, αφενός παραθέτοντας τις διατάξεις της νομοθεσίας (...) αφετέρου σημειώνοντας ότι οι αναφερόμενες έχουν πρόσβαση σε όλα τα έγγραφα που περιέχουν «τα βεβαιωτικά πορίσματα του σταδίου εξακρίβωσης ιθαγένειας» (...). Παράλληλα, η Δ/ση Αστυνομίας Λέσβου γνωστοποίησε έγγραφα καταγραφής των στοιχείων των αναφερόμενων (Έντυπα Καταγραφής Προσωπικών Στοιχείων και Ενιαίας καταγραφής).

2. Στα έγγραφα στα οποία έχουν έως σήμερα πρόσβαση οι αναφερόμενες/οι, συμπληρώνονται σε συγκεκριμένα πεδία η δηλωθείσα και η εκτιμώμενη ιθαγένεια. Δεν προκύπτει, ωστόσο, από κανένα έγγραφο, εάν διενεργήθηκε συνέντευξη για την εξακρίβωση της ιθαγένειας, καθώς κι εάν τηρήθηκε κάποιο πρακτικό κατά τη συνέντευξη αυτή, βάσει του οποίου το αρμόδιο Κλιμάκιο οδηγήθηκε σε διαφορετική από τη δηλωθείσα εκτίμηση ιθαγένειας. Διότι το ζήτημα που τίθεται με τις αναφορές δεν είναι η πρόσβαση σε έγγραφα όπου καταγράφονται τα «βεβαιωτικά πορίσματα» της διαδικασίας εξακρίβωσης ιθαγένειας, αλλά σε εκείνα που καταγράφουν την ίδια τη διαδικασία, δηλαδή, εφόσον δεν υπάρχει διαβατήριο ή άλλο ταυτοποιητικό έγγραφο, στα έγγραφα - πρακτικά που συντάχθηκαν, καταγράφοντας τις σχετικές ερωτήσεις που έθεσαν οι αξιωματικοί του Κλιμακίου και τις απαντήσεις που δόθηκαν από τις/τους αναφερόμενους σχετικά με την ιθαγένεια.

3. Ο Συνήγορος σημειώνει, όπως και στις παρεμβάσεις του προς την Κ.Ε.Δ. και τη Δ/ση Αστυνομίας Λέσβου, ότι κατά τις διατάξεις που ορίζουν τις αρμοδιότητες του Κλιμακίου, η έκθεση εξακρίβωσης υπογράφεται μετά τη διενέργεια των διαδικασιών “screening” και ότι συμπληρώνεται ένα έντυπο “screening”. Το αποτέλεσμα που αποτυπώνεται στην έκθεση εξακρίβωσης ιθαγένειας προϋποθέτει επομένως μια διαδικασία, η οποία καταγράφεται είτε μόνο στο έντυπο screening, είτε και σε κάποιο πρακτικό συνέντευξης. Επίσης, βάσει των ίδιων διατάξεων, το Κλιμάκιο ταυτοποίησης και εξακρίβωσης ιθαγένειας επικουρείται στη λειτουργία του από αξιωματικούς του Frontex.¹ Οι ενέργειές τους συνιστούν, άρα, άσκηση αρμοδιότητας του Κλιμακίου και ο ενδιαφερόμενος πρέπει να έχει πρόσβαση στα οικεία έγγραφα που συντάσσονται, εφόσον επηρεάζουν τα δικαιώματά του. Σε κάθε περίπτωση, εάν υφίσταται έγγραφο που αποτυπώνει τη διαδικασία από την οποία προέκυψε η Έκθεση εξακρίβωσης ιθαγένειας, θα πρέπει να υπάρχει στο διοικητικό φάκελο του νεοεισερχόμενου, καθώς συνιστά την αιτιολογία της, ιδίως όταν επιφέρει δυσμενή αποτελέσματα, όπως στην περίπτωση των αναφερόμενων.

4. Επιπλέον, κατά το άρθρ. 84 του ν.4939/2022, το στοιχείο της ιθαγένειας αλλάζει με απόφαση του Προϊσταμένου του Π.Γ.Α., μετά από γνώμη του αρμόδιου χειριστή, εφόσον κατά τη συνέντευξη του ασύλου ο αιτών προβεί σε σχετική δήλωση και θεμελιωθεί ότι τα στοιχεία αυτά έχουν καταγραφεί εσφαλμένα. Επομένως, για να μπορέσει ο αιτών να υποστηρίξει ότι εσφαλμένα καταγράφηκε η ιθαγένειά του, είναι αναγκαίο να έχει πρόσβαση σε όλα τα έγγραφα που αφορούν την εξακρίβωσή της, και οπωσδήποτε στο πρακτικό της συνέντευξης /διαδικασίας από την οποία αυτή προέκυψε. Η πρόσβαση αυτή μπορεί να είναι καθοριστική για την ευόδωση της αίτησης διεθνούς προστασίας και την άσκηση του

¹ Γενικός Κανονισμός Λειτουργίας Κέντρων Υποδοχής και Ταυτοποίησης και Κινητών Μονάδων Υποδοχής και Ταυτοποίησης» Απόφαση υπ' αρ.1/7433/15-4-2019 (Β' 2219) Αρθ 3, παρ.2α και 2γ, 5 παρ.1, Αρθ 14. «Γενικός Κανονισμός Λειτουργίας Κλειστών Ελεγχόμενων Δομών Νήσων», 31/12/23 (Β 7533), άρθρο 2

δικαιώματος αποτελεσματικής ενδικοφανούς προσφυγής² Ιδίως εάν ληφθεί υπόψη ότι οι συνεντεύξεις κάποιων εκ των αναφερόμενων ενώπιον του Π.Γ.Α. Λέσβου διακόπηκαν και εκδόθηκε απορριπτική απόφαση, διότι επέμεναν να δηλώνουν ιθαγένεια Ερυθραίας και όχι την εκτιμώμενη ιθαγένεια Αιθιοπίας, την οποία το Π.Γ.Α. εξέλαβε ως δεσμευτική και μη αμφισβητήσιμη. Η πρακτική αυτή αντιβαίνει στο άρθρ. 82 παρ. 4 του ν. 4939/2022³ καθώς δεν παρέχει τη δυνατότητα, μέσω της συνέντευξής, να θεμελιωθεί ότι το στοιχείο της ιθαγένειας έχει καταγραφεί εσφαλμένα. Σε κάθε περίπτωση, καταδεικνύει πόσο σημαντικό είναι να έχει ο αιτών πρόσβαση σε όλα τα στοιχεία για την εξακρίβωση ιθαγένειας, προκειμένου να μπορεί να αντικρούσει το αποτέλεσμα της.

5. Επομένως, το ζήτημα εάν διενεργείται συνέντευξη για την εξακρίβωση της ιθαγένειας, ή εάν αυτή διενεργείται αλλά δεν καταγράφεται, ή εάν καταγράφεται και δεν έχει πρόσβαση σε αυτή ο διοικούμενος, άπτεται της διαφάνειας της διοικητικής δράσης του αρμόδιου Κλιμακίου και της νόμιμης αιτιολογίας της Έκθεσης εξακρίβωσης. Για το λόγο αυτό ο Συνήγορος επανέρχεται στο ζήτημα και απευθύνεται πλέον στη Διεύθυνσή σας, ως προϊσταμένη της Δ/σης Αστυνομίας Λέσβου για τα ζητήματα αυτά και ως πλέον αρμόδια για την λειτουργία των Κλιμακίων Ταυτοποίησης και Εξακρίβωσης Ιθαγένειας.

Κατόπιν των ανωτέρω, παρακαλούμε να μας ενημερώσετε για τα εξής:

- α. εάν κατά τη διαδικασία εξακρίβωσης ιθαγένειας των νεοεισερχόμενων διενεργείται συνέντευξη από τους αξιωματικούς των αρμοδίων Κλιμακίων των Κ.Ε.Δ.Ν.
- β. εάν η συνέντευξη αυτή καταγράφεται σε πρακτικό και ποια πρόσωπα της διαδικασίας το υπογράφουν.
- γ. από ποιες ενέργειες- πράξεις και έγγραφα των αξιωματικών των αρμοδίων Κλιμακίων προκύπτει το αποτέλεσμα που καταγράφεται στην Έκθεση Εξακρίβωσης Ιθαγένειας.

Επιπλέον, παρακαλούμε για τις ενέργειές σας προκειμένου να γνωστοποιηθούν σε όλες τις ως άνω αναφερόμενες/ους τα έγγραφα που αφορούν την διαδικασία της εξακρίβωσης της ιθαγένειάς τους, καθώς έως σήμερα έχουν πρόσβαση μόνο σε έγγραφα που καταγράφουν το αποτέλεσμα της διαδικασίας αυτής.
(...)

6η επιστολή σχετικά με την εκτίμηση ιθαγένειας

Παρέμβαση του Συνηγόρου του Πολίτη – Εσφαλμένη εκτίμηση ιθαγένειας – 4η επιστολή του Συνηγόρου του Πολίτη – Θέμα: Διαδικασία εξακρίβωσης της ιθαγένειας στο ΚΕΔ Λέσβου

Αθήνα, 15/07/2024

(...)

Θέμα: Διαδικασία εξακρίβωσης ιθαγένειας στην Κ.Ε.Δ. Λέσβου

(...)

Από τον Δεκέμβριο του 2023 έως και τον Ιούνιο του 2024 ο Συνήγορος του Πολίτη έχει λάβει επτά αναφορές (...) από συνολικά εννέα αιτούντες διεθνή προστασία, σχετικά με την διαδικασία εξακρίβωσης ιθαγένειάς τους στο πλαίσιο των διαδικασιών υποδοχής και ταυτοποίησης στην Κ.Ε.Δ. Λέσβου.

Οι αναφερόμενοι δήλωσαν πολίτες Ερυθραίας, ωστόσο εκτιμήθηκε ότι η ιθαγένειά τους είναι αυτή της Αιθιοπίας ή του Σουδάν, κατόπιν μιας διαδικασίας για την οποία διαμαρτύρονται ότι είχε ελάχιστη διάρκεια, χωρίς να τους τεθούν ερωτήσεις. Επίσης, στις συνεντεύξεις που διενεργήθηκαν για την εξέταση της αίτησης διεθνούς προστασίας, δεν διερευνήθηκαν οι ισχυρισμοί τους ότι η ιθαγένειά τους είναι αυτή της Ερυθραίας. Οι αιτήσεις διεθνούς προστασίας των αναφερόμενων απορρίφθηκαν ως αβάσιμες σε πρώτο βαθμό και στο πλαίσιο της άσκησης ενδικοφανούς προσφυγής, οι δικηγόροι τους αιτήθηκαν από την Κ.Ε.Δ. Λέσβου πρόσβαση στα οικεία έγγραφα του διοικητικού φακέλου. Έλαβαν αντίγραφα από την Έκθεση εξακρίβωσης, το Έντυπο Καταγραφής Προσωπικών Στοιχείων και την Φόρμα Ενιαίας Καταγραφής, ωστόσο δεν έλαβαν κάποιο έγγραφο που να αποτυπώνει την ίδια την διαδικασία της εξακρίβωσης της ιθαγένειας.

2. 3 Άρθρο 13 ΕΣΔΑ και 46 Οδηγίας 2013/32.

3. 82. παρ.4 «Κατά τη διεξαγωγή της προσωπικής συνέντευξης η Αποφαινόμενη Αρχή παραχωρεί στον αιτούντα κατάλληλη ευκαιρία για να παρουσιάσει τα στοιχεία που απαιτούνται για την κατά το δυνατόν πλήρη τεκμηρίωση της αίτησης διεθνούς προστασίας. Στον αιτούντα δίνεται η ευκαιρία να παράσχει εξηγήσεις σχετικά με τα στοιχεία που ενδεχομένως λείπουν και/ή σχετικά με τυχόν ασυνέπειες ή αντιφάσεις στο πλαίσιο των δηλώσεών του».

Στη νομοθεσία ορίζεται ότι το Κλιμάκιο ταυτοποίησης και εξακρίβωσης ιθαγένειας είναι αρμόδιο για την καταγραφή και συμπλήρωση του έντυπου screening και την Έκθεση εξακρίβωσης ιθαγένειας, που αποτυπώνει το αποτέλεσμα της διαδικασίας της εξακρίβωσης¹ και βάσει αυτής καταγράφεται η ιθαγένεια και στο Έντυπο Καταγραφής Προσωπικών Στοιχείων και στην Φόρμα Ενιαίας Καταγραφής. Σημειωτέον ότι το στοιχείο της ιθαγένειας μπορεί να αλλάξει μόνο εφόσον κατά τη συνέντευξη ασύλου ο αιτών προβεί σε σχετική δήλωση και θεμελιωθεί ότι τα στοιχεία αυτά έχουν καταγραφεί εσφαλμένα.²

Στο πλαίσιο αυτό, ο Συνήγορος του Πολίτη απευθύνθηκε στις αρχές της ΥΠ.ΥΤ και της ΕΛ.ΑΣ. (επιστολές ...) ζητώντας τις απόψεις τους για το ζήτημα. Επισήμανε ότι για την αμφισβήτηση της ιθαγένειας που δηλώνει ο νεοεισερχόμενος αλλοδαπός και την εκτίμηση ότι έχει άλλη ιθαγένεια, απαιτείται μια διαδικασία εξακρίβωσης, η οποία, εφόσον ο νεοεισερχόμενος δεν φέρει έγγραφα, αναγκαία περιλαμβάνει και ερωτήσεις από τα μέλη του Κλιμακίου και απαντήσεις από τον αλλοδαπό. Η διαδικασία αυτή δεν μπορεί παρά να αποτυπώνεται είτε στο έντυπο screening, είτε σε κάποιο άλλο έγγραφο - πρακτικό. Επιπλέον, η πρόσβαση του ενδιαφερόμενου σε αυτό το έγγραφο, δεν υπηρετεί μόνο την αρχή της διαφάνειας της δράσης της δημόσιας διοίκησης, αλλά και την άσκηση αποτελεσματικής προσφυγής στην διαδικασία ασύλου. Προκειμένου οι αιτούντες να προβάλλουν ενστάσεις για την εκτιμώμενη ιθαγένεια ενώπιον του πρωτοβάθμιου, και ιδίως, του δευτεροβάθμιου οργάνου εξέτασης, απαιτείται να έχουν πρόσβαση σε ένα πρακτικό που θα αποτυπώνει τις ερωτήσεις του Κλιμακίου ταυτοποίησης και εξακρίβωσης ιθαγένειας και τις απαντήσεις τους.

Η Δ/ση Αλλοδαπών Α.Ε.Α απάντησε (έγγραφο υπ'αρ. ...) ότι αρμόδια αρχή να ενημερώσει για την διαδικασία είναι η Υπηρεσία Υποδοχής και Ταυτοποίησης. Στις απαντήσεις της η ΥΠ.ΥΤ διαβεβαίωσε ότι κατά την διαδικασία της εξακρίβωσης ιθαγένειας τηρούνται οι διατάξεις της νομοθεσίας και σημείωσε ότι «άπαντα τα βεβαιωτικά πορίσματα του σταδίου εξακρίβωσης ιθαγένειας αναγράφονται στην έκθεση εξακρίβωσης, αποτυπώνονται στην φόρμα πλήρους καταγραφής του αιτήματος για διεθνή προστασία και στα ταυτοποιητικά έγγραφα τα οποία εκδίδονται σχετικά, ακολούθως» (...). Ωστόσο, δεν παρασχέθηκε απάντηση ως προς το κρίσιμο ζήτημα, που είναι η πρόσβαση, όχι μόνο στα «βεβαιωτικά πορίσματα» της διαδικασίας εξακρίβωσης, αλλά και στο έγγραφο που αποτυπώνει την ίδια την διαδικασία και στο οποίο καταγράφονται οι ερωτήσεις και οι απαντήσεις, από τις οποίες προέκυψε ότι η ιθαγένεια είναι διαφορετική από αυτή που δηλώνουν οι αναφερόμενοι.

Κατόπιν των ανωτέρω, αξιότιμη κα Γενική Γραμματέα, παρακαλούμε για τις ενέργειές σας προκειμένου να διασφαλιστεί ότι η διαδικασία εξακρίβωσης ιθαγένειας στις Κ.Ε.Δ. καταγράφεται σε συγκεκριμένο έντυπο – πρακτικό, στο οποίο έχουν πρόσβαση οι αιτούντες διεθνή προστασία, ιδίως στο πλαίσιο της άσκησης αποτελεσματικής ενδικοφανούς προσφυγής στη διαδικασία ασύλου.

(...)

1 άρθ. 41 β) ν.4939/2022, άρθ.3 παρ.2α, 5 παρ.1 και άρθ. 14, υπ' αρ. 1/7433/15- 4-2019 (Β' 2219) «Γενικός Κανονισμός Λειτουργίας Κέντρων Υποδοχής και Ταυτοποίησης και Κινητών Μονάδων Υποδοχής και Ταυτοποίησης» και άρθ. 2, 4 υπ'αρ.25.0/118832 «Γενικός Κανονισμός Λειτουργίας Κλειστών Ελεγχόμενων Δομών Νήσων», (Β 3191) 20/7/2021.

2 άρθ. 84 ν.4939/2022 «4. Κατ' εξαίρεση, το στοιχείο της ιθαγένειας και του τόπου γέννησης μπορούν να τροποποιηθούν με απόφαση του Προϊσταμένου της Αρχής Παραλαβής, μετά από γνώμη του αρμόδιου χειριστή, εφόσον κατά τη συνέντευξη του άρθρου 82 του παρόντος Κώδικα ο αιτών προβεί σε σχετική δήλωση και θεμελιωθεί ότι τα στοιχεία αυτά έχουν καταγραφεί εσφαλμένα (...). Στην παρ. 6 ορίζεται «Σε περίπτωση που διαπιστωθεί η ανάγκη τροποποίησης των στοιχείων της παρ. 4, κατά το στάδιο της συζήτησης της προσφυγής, σύμφωνα με το άρθρο 102, η τροποποίηση γίνεται με την απόφαση της Ανεξάρτητης Επιτροπής Προσφυγών».

7η επιστολή σχετικά με την εκτίμηση ιθαγένειας

Παρέμβαση του Συνηγόρου του Πολίτη – Εσφαλμένη εκτίμηση ιθαγένειας – 5η επιστολή του Συνηγόρου του Πολίτη – Θέμα: Πρόσβαση στα διοικητικά έγγραφα της διαδικασίας εξακρίβωσης της ιθαγένειας

Αθήνα, 19/02/2025

(...)

Θέμα: Πρόσβαση σε διοικητικά έγγραφα της διαδικασίας εξακρίβωσης ιθαγένειας

(...)

Ο Συνήγορος του Πολίτη εξετάζει αναφορά (αρ.φ. 365282) που υπέβαλε η κα. Α. Καλογρίδη ως πληρεξούσια δικηγόρος του πολίτη Ερυθραίας, (...), γεννημένου στις 01/01/1999, σχετικά με την διαδικασία εξακρίβωσης της ιθαγένειάς του. Σύμφωνα με τα διαλαμβανόμενα στην αναφορά, στις 16/2/2024, κατά την καταγραφή των στοιχείων στη διαδικασία υποδοχής και ταυτοποίησης στην Κ.Ε.Δ. Λέσβου, ο αναφερόμενος δήλωσε ότι είναι πολίτης Ερυθραίας, ωστόσο, στην Έκθεση Εξακρίβωσης της ιθαγένειας αναγράφηκε «Εκτιμώμενη ιθαγένεια: Αιθιοπία». Ο ίδιος ισχυρίζεται ότι κατά την διαδικασία της εξακρίβωσης δεν ανέφερε ποτέ τη χώρα αυτή, ότι δεν του έγιναν σχετικές ερωτήσεις και δεν ενημερώθηκε ότι υπήρχαν αμφιβολίες ως προς την ιθαγένειά του. Μάλιστα, σύμφωνα με την αναφορά, η έκθεση εξακρίβωσης δεν φέρει υπογραφή διερχομένου.

Στη συνέχεια, στις 19/3/2024 ο αναφερόμενος παρείχε συνέντευξη στο Π.Γ.Α. Λέσβου, οπότε και ενημερώθηκε για πρώτη φορά ότι αμφισβητείται η ιθαγένειά του και κλήθηκε να απαντήσει σε σχετικές ερωτήσεις από την υπάλληλο που διεξήγαγε τη συνέντευξη. Κατόπιν, εκδόθηκε η με αρ. (...) απορριπτική απόφαση α' βαθμού από το Π.Γ.Α. Λέσβου, η οποία δεν έκανε δεκτό τον ισχυρισμό του ότι έχει την ιθαγένεια της Ερυθραίας, ενώ η υπ' αριθμ. πρωτ. (...) απόφαση δεύτερου βαθμού, απέρριψε την προσφυγή για τυπικό λόγο και διέταξε την επιστροφή του στην Αιθιοπία. Κατά της απόφασης αυτής έχει ασκηθεί αίτηση ακύρωσης και αναστολής. Ενόψει της εξέτασης της αίτησης η δικηγόρος υπέβαλε αίτηση στην Κ.Ε.Δ. Λέσβου να της δοθεί αντίγραφο του πρακτικού συνέντευξης για την εξακρίβωση της ιθαγένειας, ωστόσο δεν έχει λάβει έως σήμερα το αντίγραφο αυτό.

Ο Συνήγορος του Πολίτη έχει ήδη παρέμβει ενώπιον των Υπηρεσιών σας για το συγκεκριμένο ζήτημα σε άλλες εννέα περιπτώσεις αιτούντων διεθνή προστασία στην Κ.Ε.Δ. Λέσβου και έχει λάβει απαντήσεις από την Υπηρεσία Υποδοχής και Ταυτοποίησης και από την Ελληνική Αστυνομία.¹ Αναγκάζεται ωστόσο να επανέλθει, καθώς συνεχίζεται η συγκεκριμένη διοικητική πρακτική της μη χορήγησης πρακτικού συνέντευξης screening σε αιτούντες, που η ιθαγένειά τους εκτιμάται διαφορετικά από την αρχική τους δήλωση και οι αιτήσεις τους για διεθνή προστασία απορρίπτονται.

Πέραν όσων έχουν ήδη εκτεθεί αναλυτικά σε προηγούμενες παρεμβάσεις, τονίζεται ότι ως διοικητικό έγγραφο, το πρακτικό συνέντευξης screening εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής του άρθρου 5 του Κώδικα Διοικητικής Διαδικασίας, δηλαδή του δικαιώματος για πρόσβαση στα διοικητικά έγγραφα. Εφόσον, επομένως, ο αιτών διεθνή προστασία ισχυρίζεται ότι η αρχική εκτίμηση και καταγραφή της ιθαγένειάς του είναι εσφαλμένη και η Υπηρεσία Ασύλου απορρίπτει τον ισχυρισμό αυτό, θα πρέπει να έχει πρόσβαση στο πρακτικό της συνέντευξης screening ως στοιχείο του διοικητικού του φακέλου, βάσει του έννομου συμφέροντός του να ανταποδείξει την ιθαγένειά του.²

Επιπλέον, το πρακτικό συνέντευξης screening συνιστά την αιτιολογία της έκθεσης εκτίμησης της ιθαγένειας -ιδίως όταν δεν υπάρχουν ταυτοποιητικά έγγραφα ή όταν αυτά αμφισβητούνται. Το ζήτημα της μη ύπαρξης αιτιολογίας της έκθεσης εκτίμησης ιθαγένειας έχουν ήδη επισημάνει οι Επιτροπές Προσφυγών. Σύμφωνα με την 6η Επιτροπή Προσφυγών (απόφαση με αρ. ...) «Στην έκθεση εξακρίβωσης στοιχείων ιθαγένειας του προσφεύγοντος, που συντάχθηκε από τις Ελληνικές Αρχές, αναφέρεται μεν ως εκτιμώμενη ιθαγένεια η Σομαλική, χωρίς, όμως, κανένα περαιτέρω στοιχείο αιτιολογίας, ώστε να μπορεί να διακριβωθεί πού στηρίχθηκε η κρίση αυτή...».

1. Βλ. Τα έγγραφα του Συνηγόρου του Πολίτη :

1. υπ' αρ.345603/62898/2023/20-12-2023 και υπ'αρ. 345917/4285/2024/26-1-2024 προς την Κ.Ε.Δ. Λέσβου και την Αστυνομική Δ/ση Λέσβου,

2. υπ' αρ 345603/11896/2024/07-03-24, προς το Α.Ε.Α, Δ/ση Αλλοδαπών

3. το υπ' αρ.345603/35194/2024 /15-07-2024 προς την Γενική Γραμματεία Υποδοχής

4. το υπ'αρ. 345603/3670/2025/22-1/2025 προς το Α.Ε.Α, Διεύθυνση Προστασίας Συνόρων.

2 . Ο μόνος περιορισμός που έχει τεθεί για την πρόσβαση στα στοιχεία του διοικητικού φακέλου στη διαδικασία ασύλου είναι η περίπτωση θετικής απόφασης επί της αίτησης. Ωστόσο, ακόμη και στην περίπτωση αυτή, η πρόσβαση στα στοιχεία του διοικητικού φακέλου παρέχεται, εάν συντρέχει ειδικό έννομο συμφέρον Άρθρο 74 ν. 4939/2022 «Εγγυήσεις για τους αιτούντες». (...) 6. Σε περίπτωση που ο αιτών αναγνωρίζεται ως πρόσφυγας, γνωστοποιούνται στοιχεία από το διοικητικό φάκελο και χορηγούνται αντίγραφα μόνο εφόσον ο αιτών αποδείξει ειδικό έννομο συμφέρον».

Ομοίως, η 20η Επιτροπή Προσφυγών (...), λαμβάνοντας υπόψη μεταξύ άλλων ότι «στην «έκθεση εξακρίβωσης» δεν αναγράφονται τα μέσα που χρησιμοποιήθηκαν προκειμένου να διαπιστωθεί η ιθαγένεια (βλ. την από...2023 έκθεση εξακρίβωσης, που ως «αιτιολόγηση» αναγράφεται «προέκυψε από τη διαδικασία ταυτοποίησης» και ως «δήλωση αιτούντος» «επιμένει στην αρχική δήλωση»), χορηγεί το ευεργέτημα της αμφιβολίας στον προσφεύγοντα και κάνει δεκτό τον ισχυρισμό του ότι έχει υπηκοότητα Ερυθραίας». ³

Στην παρούσα αναφορά τίθεται και το ζήτημα της διερμηνείας κατά την διαδικασία της εξακρίβωσης της ιθαγένειας. Η διαδικασία διεξάγεται σύμφωνα με το ν. 4939/2022 (άρθρο 41), τον Γενικό Κανονισμό Λειτουργίας των Κ.Υ.Τ. (υπ' αρ. 1/7433/15-4-2019 άρθρα 3 παρ. 2α, 14) και τον Γενικό Κανονισμό Λειτουργίας των Κ.Ε.Δ. (άρθρα 2 και 4 υπ' αρ. 25.0/118832/20-7-2021). Σημειώνεται ότι με βάση το άρθρο 70 παρ.1 του ν. 4939/2022 «Ενημέρωση και παροχή συμβουλών σε κέντρα κράτησης και σημεία εισόδου στην ελληνική επικράτεια» παρέχεται δυνατότητα διερμηνείας στο μέτρο που είναι αναγκαίο για τη διευκόλυνση της πρόσβασης στη διαδικασία ασύλου, ενώ κατά το άρθρο 74 παρ.3, οι αιτούντες έχουν δικαίωμα να απολαμβάνουν τις υπηρεσίες διερμηνέα για να υποβάλουν την αίτησή τους και να εκθέσουν την υπόθεσή τους στις αρμόδιες Αρχές Παραλαβής, για τη διεξαγωγή συνέντευξης ή προφορικής ακρόασης, καθώς και σε όλα τα στάδια της διαδικασίας σε πρώτο και δεύτερο βαθμό, εφόσον δεν μπορεί να εξασφαλισθεί η αναγκαία επικοινωνία χωρίς αυτόν.

Κατόπιν των ανωτέρω, παρακαλούμε για τις απόψεις σας σχετικά με το γεγονός ότι δεν υπογράφει διερμηνέα την Έκθεση Εξακρίβωσης ιθαγένειας του αναφερόμενου. Επίσης, παρακαλούμε να παρασχεθεί αντίγραφο της συνέντευξης screening, ως αιτιολογία της έκθεσης εκτίμησης ιθαγένειας, ενόψει της εκδίκασης της αίτησης ακύρωσης του αναφερόμενου κατά της δευτεροβάθμιας απορριπτικής απόφασης επί της αίτησης διεθνούς προστασίας.
(...)

³ Δελτίο Νομολογίας Ασύλου, 2/2024 διαθέσιμο σε <https://gcr.gr/el/cases-decisions-before-greek-courts/item/dimosieythike-to-teychos-2-2024-toy-deltioy-nomologias-asyloy/>

**ΚΑΙ ΑΡΝΗΣΗ ΠΡΟΣΒΑΣΗΣ ΣΤΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΤΟΥ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΥ ΦΑΚΕΛΟΥ ΣΤΟΝ ΝΟΜΙΚΟ
ΕΚΠΡΟΣΩΠΟ ΛΟΓΩ ΜΗ ΑΠΟΔΟΧΗΣ ΑΠΛΗΣ ΕΞΟΥΣΙΟΔΟΤΗΣΗΣ ΜΕ ΒΕΒΑΙΩΣΗ ΓΝΗΣΙΟΥ
ΥΠΟΓΡΑΦΗΣ ΑΠΟ ΤΟΝ ΙΔΙΟ ΤΟΝ ΔΙΚΗΓΟΡΟ.**

1η επιστολή σχετικά με την εξουσιοδότηση

Παρέμβαση του Συνηγόρου του Πολίτη – 1η επιστολή του Συνηγόρου του Πολίτη επί του θέματος – Αντικείμενο της αναφοράς προς τον Συνήγορο του Πολίτη: Άρνηση πρόσβασης στα στοιχεία του διοικητικού φακέλου από τον νομικό εκπρόσωπο λόγω μη αποδοχής απλής εξουσιοδότησης με θεωρημένο το γνήσιο της υπογραφής από τον ίδιο τον δικηγόρο

Αθήνα, 12/04/2024
(...)

Ο Συνήγορος του Πολίτη στο πλαίσιο των αρμοδιοτήτων του βάσει του άρθρου 103 παρ. 9 του Συντάγματος και του Ν.3094/2003 εξετάζει την υπ'αριθμ. 350858 αναφορά που υπέβαλε η (...), δικηγόρος εκ της ΜΚΟ Equal Legal Aid, και αφορά την πρόσβαση στον διοικητικό φάκελο των εντολών της προκειμένου να καταθέσουν αίτηση ακύρωσης και αίτηση αναστολής κατά των απορριπτικών αποφάσεων επί αιτήματος χορήγησης διεθνούς προστασίας ενώπιον του Διοικητικού Πρωτοδικείου Αθηνών.

Με την αναφορά ζητείται η παρέμβαση της Αρχής κατόπιν της άρνησης της Διοίκησης σε πρόσβαση στον διοικητικό φάκελο και λήψη των αντιγράφων αυτού. Στην πρώτη περίπτωση πρόκειται για πολίτη Ερυθραίας, στην οποία επιδόθηκε η β' απορριπτική απόφαση στις 13-03-2024 και η προθεσμία κατάθεσης της αίτησης ακύρωσης λήγει στις 12-04-2024. Η δικηγόρος στις 21-03-2024 αιτήθηκε την χορήγηση αντιγράφων του διοικητικού της φακέλου της από το Περιφερειακό Γραφείο Ασύλου Θεσσαλονίκης, που είναι το αρμόδιο για την υπόθεση, καταθέτοντας αντίγραφο της δικηγορικής ταυτότητας και έγγραφη εξουσιοδότηση με βεβαιωμένο το γνήσιο της υπογραφής από την ίδια.

Στη δεύτερη περίπτωση, πρόκειται για πολίτη Γκάνας, ο οποίος έλαβε απορριπτική σε β' βαθμό απόφαση επί της αιτήσεώς του για χορήγηση διεθνούς προστασίας. Η δικηγόρος αιτήθηκε στις 29-03-2024 την χορήγηση αντιγράφων του διοικητικού του φακέλου από το Αυτοτελές Κλιμάκιο Ασύλου εξέτασης Αιτήσεων Διεθνούς Προστασίας Υψηλών Ασφαλών Χωρών Καταγωγής, που είναι το αρμόδιο για την υπόθεσή του. Μαζί με την ηλεκτρονική αίτηση κατέθεσε αντίγραφο της δικηγορικής της ταυτότητας και έγγραφη εξουσιοδότηση με βεβαιωμένο το γνήσιο της υπογραφής από τη Δομή Φιλοξενίας στην οποία διαμένει.

Σύμφωνα με τα διαλαμβανόμενα στην αναφορά, μέχρι τώρα στις περιπτώσεις των αιτούντων διεθνή προστασία που είχαν λάβει β' απορριπτική απόφαση και επομένως δεν μπορούσε να βεβαιωθεί το γνήσιο της υπογραφής τους από δημόσια υπηρεσία, η Υπηρεσία Ασύλου δεχόταν τόσο τις εξουσιοδοτήσεις στις οποίες βεβαίωναν οι δικηγόροι το γνήσιο της υπογραφής, όσο και τις εξουσιοδοτήσεις, στις οποίες το γνήσιο της υπογραφής βεβαιωνόταν από τις Δομές Φιλοξενίας. Ωστόσο, επικαλούμενα εσωτερικές οδηγίες, το Π.Γ.Α. Θεσσαλονίκης και το Α.Κ.Α. Ασφαλών χωρών καταγωγής αρνήθηκαν την χορήγηση των αντιγράφων στην αναφερόμενη, με το επιχείρημα ότι οι εντολές της δεν έχουν πλέον την ιδιότητα του αιτούντος διεθνή προστασία. Επομένως, σύμφωνα με τις οδηγίες αυτές, ισχύουν οι διατάξεις του Αστικού Κώδικα περί πληρεξουσιότητας (άρθρο 217) και οι διατάξεις του Κώδικα Διοικητικής Διαδικασίας, ενώ δεν ισχύει ούτε η βεβαίωση του γνησίου της υπογραφής από τη Διοίκηση της Δομής, για τον ίδιο λόγο.

Ο Συνήγορος του Πολίτη επισημαίνει ότι οι εντολές της αναφερόμενης συνεχίζουν να έχουν την ιδιότητα του αιτούντα διεθνή προστασία για τον σκοπό της κατάθεσης της αίτησης ακύρωσης, διατηρώντας το δικαίωμα σε εκπροσώπηση, νομική συμπαράσταση και υπεράσπιση, και τούτο διότι η διαδικασία εξέτασης της αίτησης για χορήγηση διεθνούς προστασίας δεν έχει ολοκληρωθεί. Ο ν.4939/2022, σε δύο σημεία που αναφέρεται στην δυνατότητα άσκησης αίτησης ακύρωσης, ονομάζει τους απορριφθέντες ως «αιτούντες διεθνή προστασία», ανεπιφύλακτα, χωρίς να αφήνει περιθώριο για διαφορετική ερμηνεία. Συγκεκριμένα:

Στο άρθρο 76 παρ. 3 ν. 4939/2022 προβλέπεται ότι:

«Σε περίπτωση προσφυγής **ενώπιον Δικαστηρίου**, οι **αιτούντες** είναι δυνατόν να λαμβάνουν δωρεάν νομική βοήθεια, υπό τους όρους και τις προϋποθέσεις του ν.3226/2011 (Α'24), ο οποίος εφαρμόζεται αναλόγως».

Επίσης, στο άρθρο 114 παρ. 1 ορίζεται:

«Οι αιτούντες διεθνή προστασία έχουν δικαίωμα άσκησης αίτησης ακύρωσης ενώπιον του αρμόδιου κατά τόπο διοικητικού πρωτοδικείου, κατά τα ειδικότερα αναφερόμενα στην παρ. 4 του άρθρου 15 του ν. 3068/2002, κατά των αποφάσεων που λαμβάνονται κατ' εφαρμογή των διατάξεων του παρόντος Μέρους».

Επομένως, δεν θα πρέπει να παρεμποδίζεται χωρίς νόμιμο έρεισμα η πρόσβαση των αιτούντων στη δικαιοσύνη και το συναφές δικαίωμά τους για πλήρη πρόσβαση στον διοικητικό τους φάκελο. Ομοίως πρέπει να γίνουν σεβαστές οι διατάξεις του ιδίου νόμου και της Οδηγίας που προβλέπουν την παροχή νομικής συνδρομής σε όλα τα στάδια της διαδικασίας.¹ Συγκεκριμένα, στο άρθρο 76 παρ. 6 εδάφιο α' ορίζεται ότι «Πληρεξούσιοι δικηγόροι ή άλλοι εξουσιοδοτημένοι σύμβουλοι κατά την παρ. 1 δικαιούνται να παρέχουν κάθε νόμιμη συνδρομή στον αιτούντα **σε όλα τα στάδια της διαδικασίας.**»

Τέλος, επισημαίνεται ότι πρέπει να γίνεται σεβαστή η θέση του δικηγόρου ως συλλειτουργού της δικαιοσύνης, που έργο του είναι η υπεράσπιση του εντολέα του ενώπιον κάθε αρχής, υπηρεσίας ή δικαστηρίου και πρέπει να απολαμβάνει σεβασμού και τιμής (άρθ. 1-5 και 34-38 Κώδικα περί Δικηγόρων, ν.4194/2013).

Σε συνέχεια των παραπάνω παρακαλούμε να παράσχετε στην αναφερόμενη δικηγόρο άμεσα πρόσβαση στους διοικητικούς φακέλους των εντολών της, ώστε να μπορέσει να λάβει γνώση αυτών και να έχει τη δυνατότητα να ασκήσει το δικαίωμα άσκησης ακύρωσης ενώπιον των αρμόδιων δικαστηρίων, στο πλαίσιο της προστασίας του δικαιώματος για δίκαιη δίκη και για πραγματική και αποτελεσματική προσφυγή.

Εν αναμονή της απάντησής σας σύμφωνα με το άρθρ. 4, παρ.5 του Ν. 3094/03 και την ενημέρωσή μας για τις τυχόν ενέργειες, στις οποίες προτίθεσθε να προβείτε ή έχετε ήδη προβεί σε σχέση με τα ως άνω αιτούμενα, σας ευχαριστούμε εκ των προτέρων για τη συνεργασία και παραμένουμε στη διάθεσή σας για κάθε τυχόν περαιτέρω πληροφορία ή διευκρίνιση. (...)

2η επιστολή σχετικά με την εξουσιοδότηση

Παρέμβαση του Συνηγόρου του Πολίτη – 1η απάντηση της Περιφερειακής Υπηρεσίας Ασύλου Θεσσαλονίκης (Μονάδα Ασφαλών Χωρών) – Θέμα: «Απάντηση σχετικά με την υπόθεση υπ' αριθ. [...] υπηκόου Γκάνας

Θεσσαλονίκη, 13/05/2024

ΘΕΜΑ: «Απάντηση σχετικά με αρ. υπόθεσης (...) υπηκόου Γκάνας»
(...)

Σε απάντηση του ανωτέρω σχετικού σας εγγράφου, θα θέλαμε να σας γνωρίσουμε τα κάτωθι:

Σύμφωνα με το άρθρο 76 παρ. 1 του ν. 4939/2022, «Οι αιτούντες έχουν δικαίωμα να συμβουλευούνται με δαπάνη τους δικηγόρο ή άλλο σύμβουλο σε θέματα σχετικά με την αίτησή τους. Εφόσον, ειδικές διατάξεις δεν ορίζουν διαφορετικά για συγκεκριμένες πράξεις, η πληρεξουσιότητα προς δικηγόρο για την εκπροσώπηση των αιτούντων ενώπιον των αρχών του παρόντος μέρους ή η εξουσιοδότηση προς σύμβουλο ή άλλα πρόσωπα πρέπει να είναι επίκαιρη και παρέχεται με ιδιωτικό έγγραφο, όπου απαιτείται η βεβαίωση του γνησίου της υπογραφής του αιτούντος, η οποία μπορεί να γίνει και με την επίδειξη του δελτίου αιτήσαντος ασύλου από οποιαδήποτε δημόσια αρχή. Το έγγραφο της εξουσιοδότησης κατατίθεται σε πρωτότυπο στις αρμόδιες αρχές».

Για τη νομιμοποίηση του/της δικηγόρου καθ' όλη της διάρκεια της διαδικασίας ασύλου απαιτείται, ως προαπαιτούμενο, είτε η κατάθεση εξουσιοδότησης του δικηγόρου με θεωρημένη την υπογραφή του/της αιτούντος/-σας από δημόσια αρχή είτε η προφορική δήλωση του/της αιτούντος/-σας ότι τον εκπροσωπεί ο/η συγκεκριμένος/-η δικηγόρος. Η εξουσιοδότηση αυτή κατατίθεται είτε με φυσική παρουσία του δικηγόρου είτε ηλεκτρονικά και καταχωρείται στον φάκελο του/της αιτούντος/-σας.

Επιπρόσθετα, το άρθρο 11 παρ. 1 του Κώδικα Διοικητικής Διαδικασίας προβλέπει ότι «Η βεβαίωση του γνησίου της υπογραφής του ενδιαφερομένου γίνεται, από οποιαδήποτε διοικητική αρχή ή από τα Κ.Ε.Π., εκτός από τις υπηρεσίες της

1. Άρθρο 22 της Οδηγίας 2013/32/ΕΕ σχετικά με κοινές διαδικασίες για τη χορήγηση και ανάκληση του καθεστώτος διεθνούς προστασίας (αναδιτύπωση) το οποίο προβλέπει το δικαίωμα νομικής συνδρομής και εκπροσώπησης σε όλα τα στάδια της διαδικασίας, ακόμα και μετά από αρνητική απόφαση.

Ελληνικής Αστυνομίας, βάσει του δελτίου ταυτότητας ή των αντίστοιχων εγγράφων που προβλέπονται στο άρθρο 3. Δεν απαιτείται βεβαίωση του γνησίου της υπογραφής του ενδιαφερομένου, όταν προσέρχεται αυτοπροσώπως για υποθέσεις του στις υπηρεσίες του δημόσιου τομέα ή τα Κ.Ε.Π., προσκομίζοντας το δελτίο ταυτότητας ή τα αντίστοιχα πρωτότυπα έγγραφα. Στις περιπτώσεις που ο νόμος απαιτεί βεβαίωση του γνησίου της υπογραφής του ενδιαφερομένου, αρκεί η εγκεκριμένη ηλεκτρονική υπογραφή ή η εγκεκριμένη ηλεκτρονική σφραγίδα του ενδιαφερομένου, εφόσον το έγγραφο διακινείται ηλεκτρονικά.», ενώ το άρθρο 3 παρ.4 του Κώδικα ορίζει ρητά: «(...) Η ταυτότητα των αλλοδαπών αποδεικνύεται, στην περίπτωση πολιτών Κράτους - Μέλους της Ευρωπαϊκής Ένωσης, από το δελτίο ταυτότητας ή το διαβατήριο, ενώ, στις άλλες περιπτώσεις, από το διαβατήριο ή άλλο έγγραφο βάσει του οποίου επιτρέπεται η είσοδος τους στη Χώρα, ή τα έγγραφα που έχουν εκδώσει οι αρμόδιες ελληνικές αρχές. [...]»

Αναφορικά με την επικύρωση του γνησίου της υπογραφής αιτούντος διεθνή προστασία από δικηγόρο, ο Κώδικας Δικηγόρων ορίζει ρητά τις περιπτώσεις, στις οποίες ο δικηγόρος δύναται να επικυρώνει το γνήσιο της υπογραφής του εντολέα του. Ειδικότερα, το **άρθρο 36 παρ. 2 περ. Ε** ορίζει ότι «στο έργο του δικηγόρου περιλαμβάνονται, μεταξύ των άλλων, (...) **Η βεβαίωση της γνησιότητας της υπογραφής του εντολέα του, όπως προβλέπεται στην παρ. 2 του άρθρου 42 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, καθώς και σε κάθε άλλη ειδική διάταξη**».

Από τα ανωτέρω προκύπτει ότι η εν λόγω διάταξη του Κώδικα Δικηγόρων ορίζει ότι στο έργο του δικηγόρου περιλαμβάνεται η βεβαίωση της γνησιότητας της υπογραφής του εντολέα του, όταν αυτό προβλέπεται ρητά από ειδική διάταξη νόμου. Ειδικότερα, στις περιπτώσεις εξουσιοδοτήσεων που ρυθμίζονται από το άρθρο 76 παρ. 1 του ν. 4939/2022 δεν προβλέπεται ρητώς η δυνατότητα βεβαίωσης του γνησίου της υπογραφής αιτούντος διεθνή προστασία από δικηγόρο. Κατά συνέπεια, με βάση τις προαναφερθείσες διατάξεις, δεν δύναται ο δικηγόρος του αιτούντος διεθνή προστασία να βεβαιώσει το γνήσιο της υπογραφής του αιτούντος, αλλά απαιτείται βεβαίωση του γνησίου της υπογραφής από οποιαδήποτε δημόσια αρχή, πλην των υπηρεσιών της Ελληνικής Αστυνομίας.

Όπως προκύπτει από το αρχείο της Υπηρεσίας μας, ο Α. Ρ. (ιθαγένεια) ΓΚΑΝΑ, κάτοικος ΕΔΠΦΑΑ ΒΕΡΟΙΑΣ: Υπέβαλε την με αρ. πρωτ. (...) αρχική αίτηση χορήγησης διεθνούς προστασίας στο ΚΥΤ Λέσβου (ΑΥ (...)). Η αίτηση του εξετάστηκε την 18/10/2023 και εκδόθηκε η με αρ. Πρωτ. (...) απόφαση Α' βαθμού του Περιφερειακού Γραφείου Ασύλου Λέσβου, η οποία απεστάλη στον αιτούντα μέσω της δηλωθείσας από τον ίδιο διεύθυνσης ηλεκτρονικού ταχυδρομείου και επιδόθηκε στις 24.12.2023 όπως προκύπτει από την από 22.12.2023 πράξη επίδοσης του Περιφερειακού Γραφείου Ασύλου Λέσβου.

Στις 22.12.2023, ο αιτών κατέθεσε αίτημα δωρεάν νομικής συνδρομής και στις 10.1.2024 κατέθεσε την με αρ. πρωτ. (...) προσφυγή κατά της προαναφερόμενης απόφασης, η οποία απορρίφθηκε την με αριθ. πρωτ. (...) απόφασή της 15ης Επιτροπής της Αρχής Προσφυγών και επιδόθηκε στον αιτούντα ηλεκτρονικά, σύμφωνα με την (...) πράξη επίδοσης του Αυτοτελούς Κλιμακίου Ασύλου Εξέτασης Αιτήσεων Διεθνούς Προστασίας Υπηκόων Ασφαλών Χωρών Καταγωγής.

Εν συνεχεία, την 29.3.2024, ο κος Α. Ρ. ζήτησε, μέσω της δικηγόρου Α.Κ. (...), χορήγηση αντιγράφων του φακέλου του στο Περιφερειακό Γραφείο Ασύλου Θεσσαλονίκης, μέσω της εφαρμογής application του Υπουργείου Μετανάστευσης και Ασύλου και η αίτηση αυτή διαβιβάστηκε λόγω αρμοδιότητας στο Γραφείο μας στις 03.04.2024 και έλαβε αριθμ. πρωτ. εισερχομένου εγγράφου (...).

Την 08.04.2024, μέσω της εφαρμογής application του Υπουργείου Μετανάστευσης και Ασύλου, αίτηση χορήγησης αντιγράφων στο Περιφερειακό Γραφείο Θεσσαλονίκης, το οποίο διαβιβάστηκε λόγω αρμοδιότητας στο ΑΚΑ ΕΑΔΠΥ ΑΧΚ αυθημερόν και έλαβε αρ. πρωτ. εισερχομένου εγγράφου (...)

Λαμβάνοντας υπόψη ότι η κατατεθείσα εξουσιοδότηση δεν πληρούσε τις προϋποθέσεις που προβλέπονται από τη νομοθεσία (Βλ. σχετ. 3), όπως αυτές περιγράφηκαν ως άνω, όπως επίσης το γεγονός ότι ο κος Α. Ρ. δικαιούται να έχει πρόσβαση στο διοικητικό φάκελο της υπόθεσής του και να λάβει αντίγραφα αυτού, το Γραφείο μας προχώρησε σε αυθημερόν διαβίβαση αντιγράφων του διοικητικού του φακέλου στην δηλωθείσα από τον ίδιο ηλεκτρονική διεύθυνση. Ως εκ τούτου, ο κύριος Α. Ρ. είχε άμεση και πλήρη πρόσβαση στο διοικητικό φάκελο μετά από σχετική του αίτηση. (...)

3η επιστολή σχετικά με την εξουσιοδότηση

Παρέμβαση του Συνηγόρου του Πολίτη – 2η απάντηση της Περιφερειακής Υπηρεσίας Ασύλου Θεσσαλονίκης (Μονάδα Ασφαλών Χωρών) – Θέμα: «Συμπληρωματική επιστολή σχετικά με την υπόθεση υπ' αριθ. [...] υπηκόου τρίτης χώρας, πολίτη Γκάνας»
ΘΕΜΑ: «Συμπληρωματική επιστολή σχετικά με αρ. υπόθεσης (...) πολίτη τρίτης χώρας υπηκόου Γκάνας

Θεσσαλονίκη, 03/06/2024
(...)

ΘΕΜΑ: «Συμπληρωματική επιστολή σχετικά με αρ. υπόθεσης (...) πολίτη τρίτης χώρας υπηκόου Γκάνας»
(...)

Σε απάντηση του ανωτέρω σχετικού σας εγγράφου, θα θέλαμε να διευκρινίσουμε τα κάτωθι:

Ο Α. Ρ. (ιθαγένεια) ΓΚΑΝΑ) δε διαθέτει πλέον την ιδιότητα του αιτούντος διεθνή προστασία, σύμφωνα με τον ορισμό του άρθρου 1 στοιχείο γ του Ν. 4939/22, καθώς η αίτησή του για χορήγηση διεθνούς προστασίας έχει απορριφθεί σε β' βαθμό, με απόφαση της Αρχής Προσφυγών, η οποία του επιδόθηκε στις 23/03/2024.

Για το λόγο αυτό, ισχύουν οι γενικές διατάξεις του Αστικού Κώδικα περί πληρεξουσιότητας (άρθρο 217), του Κώδικα Δικηγόρων (άρθρα 1, 2, 3 και 36) και του Κώδικα Διοικητικής Διαδικασίας σχετικά με την υποβολή αιτήσεων προς τη Διοίκηση και ειδικότερα το άρθρο 11 παρ. 1 περί βεβαίωσης του γνησίου της υπογραφής και το άρθρο 3 παρ. 4 περί απόδειξης των στοιχείων ταυτότητας του αιτούντος.

Συνέπεια των ως άνω και κατόπιν επανεξέτασης του (...) αιτήματος για χορήγηση αντιγράφων φακέλου της κας Κ., σας ενημερώνουμε ότι το Αυτοτελές Κλιμάκιο Ασύλου Εξέτασης Αιτήσεων Διεθνούς Προστασίας Υπηκόων Ασφαλών Χωρών Καταγωγής έκανε δεκτό το ανωτέρω αίτημα. Η αποστολή των αντιγράφων, πραγματοποιήθηκε στη δηλωθείσα ηλεκτρονική διεύθυνση της κας Κ. στις 03.06.2024.
(...)

4η επιστολή σχετικά με την εξουσιοδότηση

Παρέμβαση του Συνηγόρου του Πολίτη – Απάντηση της Περιφερειακής Υπηρεσίας Ασύλου Θεσσαλονίκης – Θέμα: Έγγραφο του Συνηγόρου του Πολίτη με αριθ. πρωτ. (...), από 12.04.2024

Θεσσαλονίκη, 05/06/2024
(...)

Σε απάντηση του ανωτέρου σχετικού σας εγγράφου, σας γνωρίζουμε τα ακόλουθα:

Σύμφωνα με το πληροφοριακό σύστημα της Υπηρεσίας Ασύλου, προκύπτει ότι η κα. Α. Α. κατά δήλωσή της υπήκοος Ερυθράς, κατέθεσε αίτημα ασύλου στο ΚΕΔ Λέσβου, στις 28/08/2023, με στοιχεία υπόθεσης ΑΥ (...) (ΔΙΚΑ (...)) το οποίο απορρίφθηκε σε α' βαθμό σύμφωνα με την υπ' αριθμ. πρωτ. (...) απορριπτική απόφαση. Ακολούθως, στις 05/02/2024 κατέθεσε προσφυγή κατά της απόφασης α' βαθμού, η οποία εξετάστηκε και απορρίφθηκε από την Αρχή Προσφυγών σύμφωνα με την υπ' αριθμ. πρωτ. (...) Απόφαση β' βαθμού, η οποία της επιδόθηκε ηλεκτρονικά την 11-03-2024.

Στις 21-03-2024 η δικηγόρος της ΜΚΟ Equal Legal Aid, κα Α.Κ., αιτήθηκε προς πρόσβαση στον διοικητικό φάκελο της ανωτέρω (ΑΥ (...)). Στις 29/03/2024 το ΠΓΑ Θεσσαλονίκης απάντησε εγγράφως στην εν λόγω αίτηση αναφέροντας τη δυνατότητα, είτε να προσέλθει αυτοπρόσωπα η ενδιαφερόμενη κα Α. Α. - δίχως να απαιτείται συγκεκριμένο προκαθορισμένο ραντεβού, είτε να προσκομισθεί το έγγραφο πληρεξουσιότητας από τον/την εντεταλμένο δικηγόρο της. Κατά συνέπεια, το ΠΓΑ Θεσσαλονίκης ουδέποτε παρεμπόδισε την πρόσβαση των εξυπηρετούμενων σε διοικητικό φάκελο, αλλά παρέθεσε τις προϋποθέσεις αυτής, όπως ορίζεται εκ του νόμου.

Σύμφωνα με το άρθρο 1 στοιχείο γ' του Ν. 4939/2022, ορίζεται ότι «γ) «αιτών διεθνή προστασία» ή «αιτών άσυλο» ή «αιτών» είναι ο πολίτης τρίτης χώρας ή ο ανιθαγενής, ο οποίος δηλώνει προφορικά ή εγγράφως ενώπιον οποιασδήποτε ελληνικής αρχής, στα σημεία εισόδου στην ελληνική επικράτεια ή εντός αυτής, ότι ζητά άσυλο ή επικουρική προστασία στη χώρα μας ή με οποιονδήποτε τρόπο ζητά να μην απελαθεί σε κάποια χώρα εκ φόβου δίωξης λόγω φυλής, θρησκείας, εθνικότητας, πολιτικών πεποιθήσεων ή συμμετοχής σε ιδιαίτερη κοινωνική ομάδα, σύμφωνα με τη Σύμβαση της Γενεύης ή επειδή κινδυνεύει να υποστεί σοβαρή βλάβη, σύμφωνα με το άρθρο 14 του παρόντος Κώδικα και επί του αιτήματος του οποίου δεν έχει ληφθεί ακόμη τελεσίδικη απόφαση. Επίσης, αιτών διεθνή προστασία θεωρείται και ο πολίτης τρίτης χώρας, ο οποίος υπέβαλε αίτηση διεθνούς προστασίας σε άλλο κράτος μέλος της ΕΕ κατ' εφαρμογή του Κανονισμού (ΕΕ) 604/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Ιουνίου 2013, για τη θέσπιση των κριτηρίων και μηχανισμών για τον προσδιορισμό του κράτους μέλους που είναι υπεύθυνο για την εξέταση αίτησης διεθνούς προστασίας που υποβάλλεται σε κράτος μέλος από υπήκοο τρίτης χώρας ή από απάτριδα (L 180) ή σε άλλο κράτος που δεσμεύεται από και εφαρμόζει τον ως άνω Κανονισμό, και μεταφέρεται στην Ελλάδα βάσει των διατάξεων του ως άνω Κανονισμού».

Επίσης, σύμφωνα με το άρθρο 1 στοιχείο κγ του Ν. 4939/2022, ορίζεται ότι ««τελεσίδικη απόφαση» είναι: (α) η απόφαση των Ανεξάρτητων Επιτροπών Προσφυγών που ορίζει εάν ο πολίτης τρίτης χώρας ή ανιθαγενής αναγνωρίζεται ή όχι πρόσφυγας ή δικαιούχος επικουρικής προστασίας, η οποία εκδίδεται επί της προσφυγής που ασκείται κατά των αποφάσεων της Υπηρεσίας Ασύλου, σύμφωνα με το άρθρο 97 ή (β) η απόφαση της Υπηρεσίας Ασύλου κατά της οποίας δεν μπορεί να ασκηθεί η ως άνω προσφυγή λόγω παρόδου απράκτων των προθεσμιών άσκησής της».

Ως εκ τούτου, όπως είναι σαφές κατά τον καθορισμό των ανωτέρω διατάξεων, η απορριπτική απόφαση από την Αρχή Προσφυγών είναι **τελεσίδικη απόφαση**, και αυτό σημαίνει ότι η διαδικασία εξέτασης της αίτησης για διεθνή προστασία στην Υπηρεσία Ασύλου έχει ολοκληρωθεί. Επομένως, η συγκεκριμένη υπήκοος τρίτης χώρας, εφόσον η αίτησή της για χορήγηση διεθνούς προστασίας έχει απορριφθεί σε β' βαθμό, με απόφαση της Αρχής Προσφυγών, δεν διαθέτει πλέον την ιδιότητα της αιτούσας διεθνή προστασία. Για το λόγο αυτό δεν έχει πλέον δικαίωμα κατοχής δελτίου αιτούντος διεθνούς προστασίας, το οποίο ακυρώνεται πάραυτα και επιστρέφεται στην Υπηρεσία Ασύλου, ενώ ο/η προσφεύγων/ουσα θα πρέπει να αποχωρήσει από την ελληνική επικράτεια εφόσον δεν διαθέτει άλλα νομιμοποιητικά έγγραφα (άρθρο 97 ν. 4939/2022, άρθρα 21, 22, 23 ν. 3907/2011). Η δε απορριπτική απόφαση β' βαθμού δεν έχει ανασταλτικό χαρακτήρα, κατά συνέπεια η τυχόν αίτηση ακύρωσης προς τα διοικητικά δικαστήρια θα πρέπει να συνοδεύεται από αίτηση αναστολής, προκειμένου να διασφαλιστεί η παραμονή του/της προσφεύγοντος/-ουσας στην ελληνική επικράτεια.

Λαμβάνοντας υπόψη τα προεκτιθέμενα, κατά την άποψη της Υπηρεσίας Ασύλου, στη συγκεκριμένη περίπτωση δεν τυγχάνει εφαρμογής η διάταξη 76 παρ. 1 του προαναφερθέντος νόμου, αλλά οι γενικές διατάξεις του Αστικού Κώδικα περί πληρεξουσιότητας (άρθρο 217), του Κώδικα Δικηγόρων (άρθρα 1, 2, 3 και 36) και του Κώδικα Διοικητικής Διαδικασίας σχετικά με την υποβολή αιτήσεων προς τη Διοίκηση και ειδικότερα το άρθρο 11 παρ. 1 περί βεβαίωσης του γνησίου της υπογραφής και το άρθρο 3 παρ. 4 περί απόδειξης των στοιχείων ταυτότητας του αιτούντος.

«Στις περιπτώσεις που ο νόμος απαιτεί βεβαίωση του γνησίου της υπογραφής του ενδιαφερομένου, αρκεί η εγκεκριμένη ηλεκτρονική υπογραφή ή η εγκεκριμένη ηλεκτρονική σφραγίδα του ενδιαφερομένου, εφόσον το έγγραφο διακινείται ηλεκτρονικά». Το άρθρο 3 παρ. 4 ορίζει: «Η ταυτότητα των αλλοδαπών αποδεικνύεται, στην περίπτωση πολιτών Κράτους-Μέλους της Ευρωπαϊκής Ένωσης, από το δελτίο ταυτότητας ή το διαβατήριο, ενώ, στις άλλες περιπτώσεις, από το διαβατήριο, ή άλλο έγγραφο βάσει του οποίου επιτρέπεται η είσοδός τους στη Χώρα, ή τα έγγραφα που έχουν εκδώσει οι αρμόδιες ελληνικές αρχές. ... Όταν η αίτηση δεν υποβάλλεται αυτοπροσώπως, πρέπει να συνοδεύεται από επικυρωμένο φωτοαντίγραφο του δελτίου ταυτότητας ή των αντίστοιχων εγγράφων».

Με βάση τα προαναφερθέντα, η/ο δικηγόρος που υποβάλλει ηλεκτρονικά προς τη Διοίκηση αίτηση χορήγησης αντιγράφων φακέλου του εντολέα του, η/ο οποία/-ος δεν έχει πλέον την ιδιότητα του αιτούντος διεθνή προστασία, απαιτείται να περιλαμβάνει στην αίτηση τα πλήρη στοιχεία του εντολέα του, τα οποία στην περίπτωση αλλοδαπού αποδεικνύονται, όπως προαναφέρθηκε, από το διαβατήριό του ή άλλο έγγραφο που του επιτρέπει την είσοδο στη Χώρα ή τα έγγραφα που έχουν εκδώσει οι αρμόδιες ελληνικές αρχές, όπως π.χ. η δευτεροβάθμια απορριπτική απόφαση της αίτησης για παροχή διεθνούς προστασίας και, επιπλέον, απαιτείται να αναγράφεται το ονοματεπώνυμο του δικηγόρου, ο δικηγορικός σύλλογος, του οποίου είναι μέλος, ο αριθμός μητρώου του, τα στοιχεία επικοινωνίας του και μνημία του γεγονότος ότι λειτουργεί ως πληρεξούσιος δικηγόρος του εν λόγω αλλοδαπού.

Αν πληρούνται οι προϋποθέσεις αυτές, τότε ο δικηγόρος δικαιούται να λάβει αντίγραφα του φακέλου του εντολέα του. Σε κάθε περίπτωση, η παροχή επιπλέον εγγράφων, όπως π.χ. η εξουσιοδότηση με θεώρηση του γνησίου της υπογραφής λογίζεται ως πρόσθετο στοιχείο που διευκολύνει τη διαδικασία.

(...)

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

Παράρτημα 1: Αιτήσεις Ασύλου (αρχικές και μεταγενέστερες) ανά έτος

Έτος	Αιτήσεις Ασύλου
2015	13,185
2016	51,034
2017	58,618
2018	66,914
2019	77,227
2020	40,471
2021	28,276
2022	37,362
2023	64,212
2024	73,687
Μέχρι τον Νοέμβριο του 2025	57,158

Παράρτημα 2: Αποφάσεις σε Πρώτο και Δεύτερο Βαθμό: Συνολικός αριθμός αρχικών αιτήσεων, μεταγενέστερων αιτήσεων, προσφυγών και υποθέσεων που υποστηρίχθηκαν με δωρεάν νομική συνδρομή από το Μητρώο της Υπηρεσίας Ασύλου

	Αιτήσεις ασύλου	Μεταγενέστες αιτήσεις	Αποφάσεις σε πρώτο βαθμό		Αποφάσεις σε δεύτερο βαθμό		Συνολικός # ΘΕΤΙΚΩΝ αποφάσεων σε πρώτο και δεύτερο βαθμό	Προσφυγές που κατατέθηκαν	Νομική βοήθεια από τους δικηγόρους του Μητρώου
2022	37,362	22% (8,265) είναι μεταγενέστερες αιτήσεις	59.593	Positive: 32%	17,317	Positive: 6%	19,933 (Refugee status: 19,026 Subsidiary pro- tection: 907)	16,830	(54%) 9,031
		Negative and inadmissible: 35%		Negative and inad- missible 91% (15,758)					
		Other: 33%		Other 3%					
2023	64,212	10% (6,321) είναι μεταγενέστερες αιτήσεις	52,314	Θετικές: 47,7%	13,086	Θετικές: 6,7%	25,813 (Προσφυγικό καθεστώς: 25,000 Επικουρική προστασία: 813)	10,973	(63%) 6,892
		Αρνητικές και απαράδεκτες: 31,5%		Αρνητικές και απαράδεκτες: 89,9% (11,764)					
		Άλλο: 20,8%		Άλλο: 3,4%					
2024	73,687	6,4% (4,687) είναι μεταγενέστερες αιτήσεις	77,392	Θετικές: 51,1%	13,304	Θετικές: 5%	40,237 (Προσφυγικό καθεστώς: 39,834 Επικουρική προστασία: 403)	12,029	(67%) 8,080
		Αρνητικές και απαράδεκτες: 23,1%		Αρνητικές και απαράδεκτες: 92,2% (12,266)					
		Άλλο: 25%		Άλλο:3%					
α΄ εξάμηνο του 2025	27,425	13% (3,574) είναι μεταγενέστερες αιτήσεις	26,919	Θετικές: 44%	5,007	Θετικές: 5%	12,123 (Προσφυγικό καθεστώς: 11,799 Επικουρική προστασία: 324)	6,019	(67%) 4,029
		Αρνητικές και απαράδεκτες: 30%		Αρνητικές και απαράδεκτες: 93% (5,455)					
		Άλλο: 26%		Άλλο: 2%					

Παράρτημα 3: Αποφάσεις σε πρώτο βαθμό

2022	Συνολικός αριθμός αποφάσεων σε πρώτο βαθμό: 59,593	Αποφάσεις ουσίας σε πρώτο βαθμό: 30,886	Αποφάσεις απαραδέκτου σε πρώτο βαθμό: 8,962	Ρητές/σιωπηρές ανακλήσεις, αρχειοθετημένες υποθέσεις: 19,725
		Προσφυγικό καθεστώς: 18,730 Επικουρική προστασία: 513 Αρνητικές ως αβάσιμες: 3,281 Αρνητικές - αποκλεισμός από το καθεστώς πρόσφυγα: 38 Αρνητικές- εξέταση με την ταχεία διαδικασία : 8,324	Διαδικασία συνόρων- ασφαλής τρίτη χώρα: 3,601 Κανονισμός Δουβλίνου: 1,214 Απαράδεκτα μεταγενέστερα αιτήματα: 4,144 Απαράδεκτες- απόρριψη για τυπικούς λόγους: 3	Ρητές ανακλήσεις: 817 Αρχειοθετημένες: 6,369 Σιωπηρές ανακλήσεις: 12,559
2023	Συνολικός αριθμός αποφάσεων σε πρώτο βαθμό: 52,314	Αποφάσεις ουσίας σε πρώτο βαθμό: 32,529	Αποφάσεις απαραδέκτου σε πρώτο βαθμό: 8,901	Ρητές/σιωπηρές ανακλήσεις, αρχειοθετημένες υποθέσεις: 10,884
		Προσφυγικό καθεστώς: 24,345 Επικουρική προστασία: 591 Αρνητικές ως αβάσιμες: 2,339 Αρνητικές - αποκλεισμός από το καθεστώς πρόσφυγα: 87 Αρνητικές- εξέταση με την ταχεία διαδικασία: 5,167	Διαδικασία συνόρων- ασφαλής τρίτη χώρα: 3,454 Κανονισμός Δουβλίνου: 1,189 Απαράδεκτα μεταγενέστερα αιτήματα: 4,257 Απαράδεκτες- απόρριψη για τυπικούς λόγους: 1	Ρητές ανακλήσεις: 765 Αρχειοθετημένες: 181 Σιωπηρές ανακλήσεις: 9,938
2024	Συνολικός αριθμός αποφάσεων σε πρώτο βαθμό: 77,392	Αποφάσεις ουσίας σε πρώτο βαθμό: 50,117	Αποφάσεις απαραδέκτου σε πρώτο βαθμό: 7,330	Ρητές/σιωπηρές ανακλήσεις, αρχειοθετημένες υποθέσεις: 19,945
		Προσφυγικό καθεστώς: 39,271 Επικουρική προστασία: 296 Αρνητικές ως αβάσιμες: 3,408 Αρνητικές - αποκλεισμός από το καθεστώς πρόσφυγα: 92 Αρνητικές- εξέταση με την ταχεία διαδικασία: 7,050	Διαδικασία συνόρων- ασφαλής τρίτη χώρα: 2,143 Κανονισμός Δουβλίνου: 2,150 Απαράδεκτα μεταγενέστερα αιτήματα: 3,037 Απαράδεκτες- απόρριψη για τυπικούς λόγους: 0	Ρητές ανακλήσεις: 764 Αρχειοθετημένες: 37 Σιωπηρές ανακλήσεις: 19,144
α' εξάμηνο του 2025	Συνολικός αριθμός αποφάσεων σε πρώτο βαθμό: 26,919	Αποφάσεις ουσίας σε πρώτο βαθμό: 16,600	Αποφάσεις απαραδέκτου σε πρώτο βαθμό: 3,247	Ρητές/σιωπηρές ανακλήσεις, αρχειοθετημένες υποθέσεις: 7,072
		Προσφυγικό καθεστώς: 11,622 Επικουρική προστασία: 256 Αρνητικές ως αβάσιμες: 1,158 Αρνητικές - αποκλεισμός από το καθεστώς πρόσφυγα: 22 Αρνητικές- εξέταση με την ταχεία διαδικασία: 3,542	Διαδικασία συνόρων- ασφαλής τρίτη χώρα: 357 Κανονισμός Δουβλίνου: 925 Απαράδεκτα μεταγενέστερα αιτήματα: 1,965 Απαράδεκτες- απόρριψη για τυπικούς λόγους: 0	Ρητές ανακλήσεις: 293 Αρχειοθετημένες: 13 Σιωπηρές ανακλήσεις: 6,766

Παράρτημα 4: Αποφάσεις σε δεύτερο βαθμό

2022	Συνολικός αριθμός αποφάσεων σε δεύτερο βαθμό: 17,317	Αποφάσεις ουσίας σε δεύτερο βαθμό: 10,829	Αποφάσεις απαραδέκτου σε δεύτερο βαθμό: 6,043 (35% επί του συνόλου των αποφάσεων σε δεύτερο βαθμό)	Ρητές/σιωπηρές ανακλήσεις, αρχειοθετημένες υποθέσεις: 445
		Προσφυγικό καθεστώς: 656 Επικουρική προστασία: 394 Αρνητικές: 3,157 Αρνητικές ως αβάσιμες: 28 Αρνητικές ως προδήλως αβάσιμες: 1,790 Αρνητικές ως προδήλως αβάσιμες- ασφαλής χώρα καταγωγής: 4,700	Κανονισμός Δουβλίνου: 51 Απαράδεκτα μεταγενέστερα: 2,089 Απαράδεκτες- απόρριψη για τυπικούς λόγους: 60 Απαράδεκτες - Διαδικασία συνόρων- ασφαλής τρίτη χώρα: 2,708	
2023	Συνολικός αριθμός αποφάσεων σε δεύτερο βαθμό: 13,086	Αποφάσεις ουσίας σε δεύτερο βαθμό: 7,605	Αποφάσεις απαραδέκτου σε δεύτερο βαθμό: 5,030 (38% επί του συνόλου των αποφάσεων σε δεύτερο βαθμό)	Ρητές/σιωπηρές ανακλήσεις, αρχειοθετημένες υποθέσεις: 451
		Προσφυγικό καθεστώς: 655 Επικουρική προστασία: 222 Αρνητικές: 1,595 Αρνητικές ως αβάσιμες: 11 Αρνητικές ως προδήλως αβάσιμες: 1,599 Αρνητικές ως προδήλως αβάσιμες- ασφαλής χώρα καταγωγής: 3,442	Κανονισμός Δουβλίνου: 22 Απαράδεκτα μεταγενέστερα: 2,131 Απαράδεκτες- απόρριψη για τυπικούς λόγους: 35 Απαράδεκτες - Διαδικασία συνόρων- ασφαλής τρίτη χώρα: 1,237	
2024	Συνολικός αριθμός αποφάσεων σε δεύτερο βαθμό: 13,304	Αποφάσεις ουσίας σε δεύτερο βαθμό: 8,323	Αποφάσεις απαραδέκτου σε δεύτερο βαθμό: 4,588 (35% επί του συνόλου των αποφάσεων σε δεύτερο βαθμό)	Ρητές/σιωπηρές ανακλήσεις, αρχειοθετημένες υποθέσεις: 393
		Προσφυγικό καθεστώς: 563 Επικουρική προστασία: 107 Αρνητικές: 2,270 Αρνητικές ως αβάσιμες: 0 Αρνητικές ως προδήλως αβάσιμες: 1,588 Αρνητικές ως προδήλως αβάσιμες- ασφαλής χώρα καταγωγής: 3,674	Κανονισμός Δουβλίνου: 124 Απαράδεκτα μεταγενέστερα: 1,693 Απαράδεκτες- απόρριψη για τυπικούς λόγους: 78 Απαράδεκτες - Διαδικασία συνόρων- ασφαλής τρίτη χώρα: 1,132	
2025	Συνολικός αριθμός αποφάσεων σε δεύτερο βαθμό: 5,007	Αποφάσεις ουσίας σε δεύτερο βαθμό: 3,209	Αποφάσεις απαραδέκτου σε δεύτερο βαθμό: 1,685 (33% επί του συνόλου των αποφάσεων σε δεύτερο βαθμό)	Ρητές/σιωπηρές ανακλήσεις, αρχειοθετημένες υποθέσεις: 113
		Προσφυγικό καθεστώς: 177 Επικουρική προστασία: 68 Αρνητικές: 776 Αρνητικές ως αβάσιμες: 0 Αρνητικές ως προδήλως αβάσιμες: 747 Αρνητικές ως προδήλως αβάσιμες- ασφαλής χώρα καταγωγής: 1,402	Κανονισμός Δουβλίνου: 98 Απαράδεκτα μεταγενέστερα: 649 Απαράδεκτες- απόρριψη για τυπικούς λόγους: 19 Απαράδεκτες - Διαδικασία συνόρων- ασφαλής τρίτη χώρα: 66	

Παράρτημα 5: Προσφυγές που απορρίφθηκαν ως εκπρόθεσμες

Έτος	Συνολικός αριθμός αποφάσεων επί των προσφυγών	Συνολικός αριθμός προσφυγών που απορρίφθηκαν ως απαράδεκτες	Ποσοστό απαράδεκτων αποφάσεων	Προσφυγές που απορρίφθηκαν λόγω εκπρόθεσμης υποβολής	% προσφυγών που απορρίφθηκαν λόγω εκπρόθεσμης υποβολής επί του συνόλου των προσφυγών	% προσφυγών που απορρίφθηκαν λόγω εκπρόθεσμης υποβολής επί του συνόλου των απαράδεκτων προσφυγών
2022	17,317	6,043	35%	1,096	6%	18%
2023	13,086	5,030	38%	1,523	12%	30%
2024	13,304	4,588	35%	1,526	11%	33%
Α εξάμηνο του 2025	5,885	1,970	33%	984	17%	50%

Παράρτημα 6: Δεδομένα σχετικά με αιτήσεις ακύρωσης, αιτήσεις αναστολής και αιτήσεις νομικής συνδρομής

Για την περίοδο των τελευταίων πέντε (5) ετών, από το 2020 έως και τις 3 Σεπτεμβρίου 2025, οι ακόλουθες αιτήσεις αναστολής και αιτήσεις ακύρωσης έχουν κατατεθεί, στα Διοικητικά Πρωτοδικεία Αθηνών και Θεσσαλονίκης:

	Σύνολο	
Έτος	Αιτήσεις αναστολής	Αιτήσεις ακύρωσης
2020	412	1,472
2021	470	1,521
2022	486	1,329
2023	249	653
2024	247	423
2025	140	317

Για την περίοδο των τελευταίων πέντε (5) ετών, από το 2020 έως και τις 3 Σεπτεμβρίου 2025, έχουν εκδοθεί οι ακόλουθες αποφάσεις επί αιτήσεων αναστολής και αιτήσεων ακύρωσης από τα Διοικητικά Πρωτοδικεία Αθηνών και Θεσσαλονίκης:

	Σύνολο	
Έτος	Αιτήσεις αναστολής	Αιτήσεις ακύρωσης
2020	389	425
2021	447	366
2022	486	1,611
2023	243	1,409
2024	225	860
2025	99	485

Οι αρνητικές αποφάσεις που εκδόθηκαν από αμφότερα τα Διοικητικά Πρωτοδικεία αναλύονται ως εξής:

	Σύνολο			
Έτος	Αρνητικές ουσίας	Αρνητικές/απαράδεκτες	Αρνητικές / ανακλήσεις	Σύνολο αρνητικών αποφάσεων
2020	44	131	3	178
2021	15	211	24	250
2022	233	1,060	35	1,328
2023	251	605	37	893
2024	93	404	68	565
2025	46	325	33	404

Οι αιτήσεις για κρατικά χρηματοδοτούμενη δωρεάν νομική συνδρομή αναλύονται ως εξής:

	Σύνολο		
Έτος	Αιτήσεις νομικής βοήθειας	Θετικές αποφάσεις για νομική βοήθεια	Αρνητικές αποφάσεις για νομική βοήθεια
2020	293	209 (71%)	79
2021	428	277 (65%)	124
2022	452	298 (66%)	171
2023	150	129 (86%)	26
2024	222	192 (87%)	21
2025	134	100 (75%)	19

Έτος	Συνολικός αριθμός αιτήσεων ακύρωσης που υποβλήθηκαν	Συνολικός αριθμός αποφάσεων επί αιτήσεων ακύρωσης	Συνολικός αριθμός θετικών αποφάσεων (% επί του συνολικού αριθμού εκδοθεισών αποφάσεων)		Συνολικός αριθμός αρνητικών αποφάσεων (%επί του συνολικού αριθμού εκδοθεισών αποφάσεων)		Συνολικός αριθμός αρνητικών αποφάσεων επί της ουσίας (% επί του συνολικού αριθμού αρνητικών αποφάσεων)		Συνολικός αριθμός αρνητικών αποφάσεων ως απαράδεκτων (% επί του συνολικού αριθμού εκδοθεισών αρνητικών αποφάσεων)		Συνολικός αριθμός αρνητικών αποφάσεων / ανακλήσεων	Συνολικός αριθμός υποθέσεων που υποστηρίχθηκαν με δωρεάν νομική συνδρομή (% επί του συνολικού αριθμού υποβληθεισών αιτήσεων)	
2020	1,472	425	247	58%	178	42%	44	25%	131	74%	3	209	14%
2021	1,521	366	116	32%	250	68%	15	6%	211	84%	24	277	18%
2022	1,329	1,611	283	18%	1,328	82%	233	18%	1,060	80%	35	298	22%
2023	653	1,409	516	37%	893	63%	251	28%	605	68%	37	129	20%
2024	423	860	295	34%	565	66%	93	17%	404	71%	68	192	45%
2025	317	485	81	17%	404	83%	46	11%	325	81%	33	100	31%

Έτος	Συνολικός αριθμός αποφάσεων επί αιτήσεων ακύρωσης	Υποθέσεις που εξετάστηκαν επί της ουσίας						Υποθέσεις που απορρίφθηκαν ως απαράδεκτες	
		Συνολικός αριθμός υποθέσεων που εξετάστηκαν επί της ουσίας (% επί του συνολικού αριθμού εκδοθεισών αποφάσεων)		Θετικές αποφάσεις (% επί των υποθέσεων που εξετάστηκαν επί της ουσίας)		Αρνητικές αποφάσεις (% επί των υποθέσεων που εξετάστηκαν επί της ουσίας)		Αρνητικές αποφάσεις ως απαράδεκτες (%επί του συνόλου των εκδοθεισών αποφάσεων)	
2020	425	291	69%	247	85%	44	15%	131	31%
2021	366	131	36%	116	87%	15	12%	211	58%
2022	1,611	516	32%	283	55%	233	44%	1,060	66%
2023	1,409	767	55%	516	67%	251	33%	605	43%
2024	860	388	45%	295	76%	93	24%	404	47%
2025	485	127	26%	81	64%	46	36%	325	67%

Παράρτημα 7: Αιτήσεις ασύλου ανά χώρα καταγωγής

Οι χώρες που απεικονίζονται με πορτοκαλί χρώμα είναι εκείνες για τις οποίες η Τουρκία θεωρείται ασφαλής τρίτη χώρα και οι αιτήσεις εξετάζονται μέσω της διαδικασίας παραδέκτου, η οποία περιλαμβάνει δύο στάδια: πρώτα την εξέταση του παραδεκτού και στη συνέχεια την εξέταση επί της ουσίας.

Οι χώρες που απεικονίζονται με μπλε χρώμα θεωρούνται ασφαλείς χώρες καταγωγής και οι αιτήσεις εξετάζονται στο πλαίσιο της ταχύρρυθμης διαδικασίας, η οποία είναι ταχύτερη, με λιγότερες εγγυήσεις και συντομότερες προθεσμίες.

<u>Αιτήσεις ανά χώρα καταγωγής το 2022</u>		
Χώρα καταγωγής	Αριθμός αιτήσεων	Ποσοστό
Αφγανιστάν	5.624	15,1%
Συρία	5.050	13,5%
Πακιστάν	4.572	12,2%
Παλαιστίνη	2.907	7,8%
Ιράκ	2.671	7,1%
Σομαλία	2.171	5,8%
Μπαγκλαντές	1.945	5,2%
Αίγυπτος	1.594	4,3%
Τουρκία	1.434	3,8%
Αλβανία	1.289	3,5%
Άλλο	8.105	21,7%
Σύνολο	37.362	100%

<u>Αιτήσεις ανά χώρα καταγωγής το 2024</u>		
Χώρα καταγωγής	Αριθμός αιτήσεων	Ποσοστό
Συρία	22.302	30,3%
Αφγανιστάν	15.528	21,1%
Αίγυπτος	7.549	10,2%
Τουρκία	4.276	5,8%
Παλαιστίνη	2.579	3,5%
Ιράκ	2.450	3,3%
Ερυθραία	2.297	3,1%
Πακιστάν	2.101	2,9%
Υεμένη	1.580	2,1%
Σομαλία	1.577	2,1%
Άλλο	11.448	15,5%
Σύνολο	73.687	100,0%

<u>Αιτήσεις ανά χώρα καταγωγής το 2023</u>		
Χώρα καταγωγής	Αριθμός αιτήσεων	Ποσοστό
Συρία	14,015	21.8%
Αφγανιστάν	9,488	14.8%
Παλαιστίνη	6,736	10.5%
Ιράκ	6,455	10.1%
Πακιστάν	4,077	6.3%
Σομαλία	2,935	4.6%
Τουρκία	2,714	4.2%
Αίγυπτος	2,498	3.9%
Ερυθραία	1,826	2.8%
Congo (DRC)	1,528	2.4%
Άλλο	11,940	18.6%
Σύνολο	64,212	100%

<u>Applications per country of origin in 2025</u>		
Χώρα καταγωγής	Αριθμός αιτήσεων	Ποσοστό
Αφγανιστάν	7.734	28,2%
Αίγυπτος	4.529	16,5%
Σουδάν	1.804	6,6%
Συρία	1.601	5,8%
Πακιστάν	1.315	4,8%
Μπαγκλαντές	1.243	4,5%
Νεπάλ	1.218	4,4%
Τουρκία	873	3,2%
Σιέρα Λεόνε	778	2,8%
Ιράκ	767	2,8%
Άλλο	5.563	20,3%
Σύνολο	27.425	100,0%

Παράρτημα 8: Ευαλωτότητες που εντοπίστηκαν κατά τη διαδικασία ταυτοποίησης και καταγραφής

Πηγή: [MoMA Statistics](#), Συλλογή και Επεξεργασία Δεδομένων: [Equal Legal Aid](#)

Έτος	Συνολικός αριθμός νέων καταγραφών	Εντοπισμός ευαλωτότητας στα νησιά	Εντοπισμός ευαλωτότητας στην ενδοχώρα	Σύνολο (πλην ασυνόδευτων ανηλίκων και διαχωρισμένων ανηλίκων)	Ασυνόδευτοι και διαχωρισμένοι ανήλικοι	Σύνολο	Επιζώσεις έμφυλης βίας (θύματα σωματικής κακοποίησης)	Θύματα εμπορίας ανθρώπων	Θύματα βασανηστηρίων	Σοβαρή ιατρική κατάσταση
2021	6,939	2,379		1,431	948	2,379	478	29	0	0
2022	15,627	4,895		2,943	1,952	4,895	1,723	164	0	0
2023	55,875	6,792	1,312	5,740	2,364	8,104	2,115	114	0	0
2024	65,072	11,565	2,169	9,554	4,180	13,734	0	171	3,115	895
2025 (9 months)	35,711	4,976	3,919	6,838	2,057	8,895	0	207	3,495	533

ΑΠΛΟΠΟΙΗΜΕΝΗ ΕΠΙΣΚΟΠΗΣΗ ΤΗΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑΣ ΑΣΥΛΟΥ ΣΤΗΝ ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΗ ΕΛΛΑΔΑ

